THE DAWN

Vol. III. September, 1925. No. 1.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

THE DAWN.

The Dawn to day salutes the Bahais all over the world with the sweet and holy greeting "Allaho Abha" as it enters the third year of its career of service to the Cause of God through the aid and confirmation from the Abha kingdom and the blessings of His Holiness Shoghi Effendi. From the appreciative words that the Guardian of the Cause himself so generously expressed in its regard from time to time during the course of the last two years of its existence, and from the many expressions of encouragement and reassurance received from friends throughout the Bahai world we venture to think that it has succeeded, at least to some extent, in achieving the high objects it has in view, namely, the exaltation of the words of God and the diffusion of the fragrance of the rose garden of El Abha.

We feel great pleasure to state that all controversies regarding the policy of "*The Dawn.*" raised through sheer lack of understanding each other between the friends in India and Burma have now been completely set at rest: and we have no doubt that the perfect harmony and the loving co-operation that we now enjoy will, under the unerring guidance and the tender care of His Holiness Shoghi Rabbani, enable us in the ensuing year to discharge our sacred duties much more satisfactorily and with much happier results. Let us all pray whole-heartedly and in unison at the Sacred Threshold of the Merciful that we may be granted strength and capacity to take up the mighty task of promoting the Unity and tranquility of Mankind and of producing Love in all around us and thus bring about the Universal Peace the glorious dream of all sages in the past. 'Abdu'l-Baha said in one of his talks in Paris "Use

© Afnan Library Trust 2017

your knowledge always for the benefit of others: so may war cease from off the face of this beautiful earth, and a glorious edifice of Peace and Concord be raised. Strive that your high ideals may be realised in the kingdom of God on Earth, as they will be in Heaven."

The most shocking event of the year under review is the sad removal from our midst by the heavy hands of death of our most beloved, energetic and capable co-worker Professor Sherazee of Karachi. We all deeply mourn his loss which is irreparable. We extend our genuine sympathy to the bereaved members of his family. May God grant them patience and strength to bear this calamity with calm resignation to His Divine Will!

WORDS OF 'ABDUL—BAHA.

I wish to awaken you out of your deep slumber. Do you know in what day you are living? Do you realise in what dispensation you exist? Have you not read in the holy scriptures that at the consummation of the ages there would dawn a day—the sum total of all past days? This is the day when the Lord of hosts hath come on the clouds of glory. This is the day in which the inhabitants of the world shall enter under the tent of the word of God. This is the day whose real soverign is His Highness the Almighty. This is the day when the east and the west shall embrace each other like unto two lovers; war and contention shall be forgotten and nations and governments shall enter into an eternal bond of amity and conciliation. This century, is the fulfilment of the promised century, the dawn of the appearances of the glorious visions of past prophets and sages.

Now is the early dawn: ere long the effulgent sun shall rise and station itself in the meridian of its majesty. Then ye shall observe the effects—then ye shall behold what heavenly illumination has become manifest—then ye shall comprehend that these are the infinite bestowals of God—then ye shall realise that this world has become another world and ye shall perceive the divine instructions, universally spread. The teachings of His Holiness Baha-'u'-llah like unto the Spirit shall penetrate the dead body of the world and like unto an artery shall beat through the heart of the five continents.

FINALITY OF PROPHETS.

(Contributed by Mr. Abbas Ally Cashmiree.)

Finality has not been claimed for His Holiness Muhammed only. All the existing religions believe in their Prophets being the last and their Heavenly Books the final and unalterable revelation for all ages. This idea originated

and developed in the minds of the people out of excessive love for their respective Prophets. Their belief is based on (1) habit, which resists whatever disturbs their prejudices (2) vanity, which makes them think that they are always in the right and that they are infallible (3) adherence to tradition and fashion which carry them along with the crowd.

They fall into this error while they lose sight of the fundamental principles viz the oneness of the Prophets and the underlying unity of all religions.

In this universe nothing is final. In this temporal world everything is for a time and when its time comes it must yield place to something new. Every thing has its birth, its infancy, its adolescence, its youth, its middle age, its old age and its ascension to a higher plane of creation. "The world of creation has had no beginning and will have no end, because it is the arena upon which the attributes and qualities of the spirit are being manifested. Can we limit God and His power? In the same manner we cannot limit His virtues and attributes. Just as the reality of Divinity is unlimited, likewise His grace and bounties are infinite. Now, the supreme bounty of God is the appearance of the heavenly messengers. How can we ever define or circumscribe this bounty? If the scientists have proven that a molecule is an aggregate of myriads of atoms, and the atom in turn is an aggregate of infinite electrons; how can the sun he comprehended? If the drop is infinite in its particles, how much more the sea? If the material world is infinite with regard to its manifestations of life, can the spiritual world be finite? *The Prophets of God have ever appeared in the ages of the past and will continue to appear throughout the ages of the future.* Where was Adam when God was exercising His divinity? Where was this petty infinitesimal world of ours when God was bestowing His bounties upon this infinite uuiverse? If we limit the number of His appearances through His prophets, then it is equal to limiting God Himself."

('Abdu'l—Baha.)

Religion is one. It is the Divine Kingdom on earth. It has two kinds of laws—spiritual and temporal. In its spiritual laws religion is eternal, and unchangeable; but in its temporal commandments it is subject to change like other temporal things of the world. Whenever these temporal laws are no longer suitable to the needs of mankind and the spiritual laws are ignored or superseded by man—made laws, the need for a new Divine Revelation becomes indispensable. How can then finality be claimed for a particular religion? If religion was to be eternal and final what necessity was there to send so many prophets? If it is contended that former prophets did not bring a perfect revelation, itwould be imputing injustice to God. How can a Master, who does not

© Afnan Library Trust 2017

give full instructions to a servant, hold him responsible for his shortcomings? If it is argued that the circumstances of the earlier human society did not allow the revelation of a perfect law which should suit the requirements of different generations, and that the human society at the time of a particular prophet was not fully developed to receive a perfect revelation: they utter a self evident falsehood. The human society is subject to the universal law of change. It is changing every moment. A temporal law relating to this temporal world is perfect to day but quite out of place tomorrow. It has been so and it shall be so for evermore. 'It is God's habit and God never changes His habit. If they say that the former Books had disappeared from amongst the people and so the new revelation was necessary, they impute tyranny to God, the Exalted.' "If after the disappearance of the Prophet, the Book of God which is His Greatest evidence to His creatures should also disappear to what would the people adhere from the time of the disappearance of that Book to the revelation of the new one? And to what command should they submit? Moreover how could they be the object of the vengeance of the Real Avenger and how could the punishment and scourge of the ideal King fall upon them? (Kitab-i-Ighan)

The truth is that every religion was perfect in its own time but when its cycle was over it needed a renewal—an advancement. Thus time after time the same Sun of Reality appeared through different prophets to bring religion upto the exigencies of the time and the people. The light was the same the lamps were different. Krishen Bhagwan says. "When religion goes down and irreligion prevails. I take my birth to establish it again."

Yet every religion claims finality for its prophet and immutability for its Book. They base their belief on some verse or verses of their Book without understanding the real meaning of the same and being swayed by prejudice they decline to hear arguments contradicting it. Thus it is that the Christians relying on the verse. "Heaven and earth shall pass away but My words shall not pass away"—claim immutability for their Book and finality for Christ. The Mohammedans similarly sticking to the verse, "Muhammed is not the father of any of your men, but He is the apostle of Allah and the seal of the Prophets....." follow the example of their predecessors.

In the whole of the Koran there is only one verse that contains the words, "seal of the prophets." One wonders why such a weighty matter has been mentioned only once while matters of minor importance have been given more prominence and are repeated several times. Further there are verses in the Koran that deprecate the idea of cessation of prophetic manifestations. "When Muhammed appeared one of the objections of the jewish doctors was that after Moses no prophet should arise. They said that it was no doubt

recorded in the Book that a Prophet should appear but he was to come to promulgate His (Mose's) religion and creed until the law written in Pentateuch should encompass all the earth. In answer to this the Koran said. "The Jews say the hand of God is tied up. Their own hands shall be tied up and they became cursed for that which they have said. Nay His Hands are both stretched forth," (Chap 5 V. 64). At another occasion the people put a similar question. They said that according to the Book no independent prophet should arise after Moses and Jesus to abolish the law but one should come who would consummate their laws. As an answer this blessed verse proving that the bounties of the Merciful will never cease was revealed, "Joseph came unto you before (Moses) with evident (signs); but ye ceased not to doubt of the (religion) which he preached unto you until, when he died ye said "God will by no means send (another) apostle after him!" Thus doth God cause him to err who is a transgressor and a sceptic." (Chaper 40. V. 34).

These holy words make it quite clear that the words 'seal of the prophets' do not mean what the people have understood from them.

Let us see what the verse. then. means. It is said, "Muhammed is not the father of any of your men but he is the apostle of God and the seal of the Prophets and God is cognizant of all things."

The account given by all the commentators concerning the occasion for the revelation of this verse is as follows:—

It was revealed at a time when Zaid had divorced Zainab and the Holy Prophet had married her to Himself. Zaid was the adopted son of the Prophet and according to an old custom of the Arabs a person could not marry the wife of his adopted son. The opponents of the Prophet found this occasion a good opportunity to denounce Him. They raised objections and demanded explanations. The following Holy verse was then revealed in answer to their objections: "But when Zaid had accomplished his want of her, we gave her to you as a wife, so that there should be no difficulty for the believers in respect of the wives of their adopted sons, when they have accomplished their want of them, and God's command shall be performed." This is evidently addressed to the Prophet that his marrying an adopted son's divorced wife was not against the Divine Law—nay it was an example for the believers for the future. Then comes the second answer, "Muhammed is not the father of any of your men..... ".....the seal of the prophets." It is addressed to the people. It tells them that there was no human relation between Muhammed and any one of them and so his action of marrying Zainab was not objectionable. Thus when bodily tie was negatived the spiritual tie was confirmed that He was the apostle

© Afnan Library Trust 2017

of God and so He was more than a father to them. Zaid and others were all his spiritual sons except, of course, that, as He was the seal of the Prophets they would not be his heirs in the Prophethood as the sons of the former prophets used to be. After these verses there are verses concerning marriage, divorce, etc. There is not even the slightest suggestion that no independent prophet with a new revelation should come thereafter.

In fact this blessed verse was revealed to protect the faithful against the imposters who might arise among the Muslims and claim prophethood under the shadow of the Koran.

Prior to the advent of Moses prophethood was bequeathed from father to son. It is said, "And certainly we sent Noah and Abraham, and we placed in their progeny the prophethood and the Book (Quran-Chap 57. V. 26). After Moses, as the Book of God was not safe from the vicissitudes of time, the Divine will thus decreed that the elders of those nations should receive the benefit of prophethood so that they might protect and publish the Divine Law and the Book. The Quran says, "Surely we revealed the Torah, in which was guidance and light. With it the prophets who submitted themselves to Allah judged matters for those who were Jews, and the masters of Divine Knowledge and the doctors because they were required to guard the Book of Allah (The Torah) and they were witnesses thereof." (Chap V. 44.)

It was thus that prior to the revelation of the Koran when the Book of God was not safe owing to the incessant revolutions that convulsed mankind, the elders of the nation were made recipients of revelation and prophethood. They were minor prophets, subject to the Divine law of an independent Prophet.

After the advent of Muhammed and the revelation of the Koran, the preservation of the Divine Book was assured and there was no more need of minor prophets. So, this sort of prophethood was sealed up for the elders of the Islamic nation. In other words: neither the progeny of Muhammed was to get the prophethood as their estate like the children of the former prophets nor were the divines of Islam to receive revelation and prophethood as the Divines of the formers religions did. This is the meaning of the verse, "Seal of the Prophets." This is why the Prophet of Allah (May my soul be a sacrifice at the dust of His Feet), at the time of appointing His successors repeatedly said, "There is no prophet after me." He meant that there would be caliphs after Him and not the prophets. It is said in the Book of Traditions by Muslim." The Israelities were under the protection and guidance of their prophets. Whenever their prophet died, another was immediately raised

after him, but there is no prophet after me. There will soon be many caliphs after me. (Chapter re: the necessity of homage to the first Caliph). After this there can be no doubt that the meaning of 'there is no prophet after me' is that the divines of Islam will not inherit prophethood like the prophets of Israel. Again in the same book of Muslim it is written in the Chapter of "Virtues of Ali, the son of Abu Talib"—"O Ali! *You* are to *ME* as *Aaron* was to *MOSES* but, verily there is no prophet after me." We have used italics in order to bring home to the mind of the reader the comparison employed in the tradition. The two kinds of prophethoods are compared and the one minor to the other is declared as sealed.

It is therefore obvious from the verses and traditions what the verse, "seal of the prophets" means. It terminates the coming of minor prophets during the Cycle of Islam as they used to come in former religion. This interpretation is far nearer the truth than the one now current among Mohammedans. There is not a single word to suggest that no more independent prophets would appear. The verse was revealed at a time when the commandments regarding marriage, divorce etc etc were revealed; when Zaid was called the son of the Holy Prophet. It was revealed to affirm that there was no son of the Prophet and so there was no heir to him in the prophethood and that He (Muhammed) came to finish that sort of prophethood that existed in former religions. The religion of Islam was not to have minor prophets like Daniel Isiah, etc, etc.

Muhammedans, however, are taught that this verse implies the cessation of the Divine Bounty in the form of His Manifestations; that no more divine Teachers will appear hereafter. They say and do what the people of the former religions said and did. The truth is that irreligiousness is swaying the whole world. All religions have ceased to perform the functions of a real religion. The truth is no where to be found. Customs, convention and traditional prejudices have taken the place of reality.

All religions have decayed. This decay in religion was most marked about the middle of the 19th century. Everyone of the existing religious systems had failed to exercise its functions. They had lost their hold on their adherents. They had all degenerated into dissensions, factions and chaos. The spirit of religion was no more among the people. The Divine kingdom that is, the Divine Religion had fallen into selfish hands and Divine laws had been ignored and superseded by man-made laws.

At such a time the Divine King, the Sun of Reality, the Light of Truth appeared again. Baha-'u'-llah became manifest. With His Coming the prophecies of all the religions were fulfilled. He came to gather humanity under one banner and to make the world of humanity as one nation.

© Afnan Library Trust 2017

The benefits imparted by His Revelation to the humanity are manifold. His special gift to this age is the knowledge of the oneness of mankind and of the fundamental oneness of religion. He has revealed special laws for the removal of all causes of discord and disharmony and for the real unification of the human race.

One of the causes of discord in the world is the religious differences among different nationalities. They deny one another's religious leaders. In the opening chapter of tde Book of Ighan Baha-'u'-llah gives the main reason of this to be every nation's lack of understanding of the other's religious books. For instance in every religion the prophecies concerning the coming of the manifestation are one and the same; such as the darkening of the Sun, the falling of the stars, the raising of the dead, the rolling up of the old heavens; etc etc. All the prophets spoke symbolically: None explained them. They remained a sealed book among the people and became the cause of disharmony and dissonance in the world. But when Bâha-'u'-llah appeared, one of the important works He accomplished was to interpret the Symbolic prophecies of all nations in the Book of Ighan. In this great book He furnishes the key to the seekers to open and unseal the prophetic word which He further elucidated in His other blessed Tablets. This removal of great obstacle has brought thousands (in America, Europe, Asia, Africa and Australia) out of all religions to believe in him as the Promised Manifestation of all nations, and through Him to recognize the Truth of all former Prophets. Were it not for the appearance of Baha-'u'-llah to reveal such hidden mysteries the unification of mankind might remain unrealized for thousands of years.

This opening of the sealed books which leads to the unity of mankind is one of the evidences distinguishing the Revelation of Baha-'u'-llah from all former religions.

We give below some of His Holy Teachings:—

Religion—

" The people of wealth and men of honour and power must have the best possible regard and respect for Religion, Religion is the manifest light and a strong fortress for the protection and tranquility of the people of the world. For the fear of God commands people to do that which is just and forbids them that which is evil. If the lamp of Religion remain concealed chaos and anarchy would prevail, and the Orb of Justice and Equity and the Sun of Peace and Tranquility would be withheld from giving light."

(Tablet of Ishrakat.)

© Afnan Library Trust 2017

Universal Patriotism.

The most splendid fruit of the Tree of Knowledge is the exalted words "Ye are all fruits of one tree and leaves of one branch."

" In former ages it has been said: To love one's native land is faith.' But the Tongue of Grandeur hath said in the day of this Manifestation: Glory is not his who loves his native land: but glory is his who loves his kind.' By these exalted words He taught the souls a new flight and effaced restrictions and blind imitations from the Book."

(Tablet of the world)

Bahai Admonitions:—

" In actions and deeds be virtuous and pious. Be a home to the stranger, a healing to the sick, a stronghold to him who seeks for help, a sight to the blind, a path to him who goeth astray. Be thou the beauty of the face of truth, an adornment to the temple of faithfulness, a throne to the house of character, a spirit to the body of the world, a banner to the hosts of justice and a light to the horizon of goodness.

Be thou a dew to the fertile and rich ground, an ark to the sea of science a star to the heaven of generosity, a diadem to the head of wisdom, a white spot on the forehead of time, and a fruit of the tree of humbleness.

(Tablet of Badi.)

Be patient in misfortunes and contented under all circumstances. In truth be firm and unwavering; be quick in doing good deeds; be assiduous toward God; be a veiler of people's faults; be an avoider of lust. Be a runner after truth, a cloud of bounty to the servants of God; be kindly to thy debtors; be a forgiver to the transgressors; be a fulfiller of the Covenant and steadfast in the Cause."

(Kitab-i-Aqdas.)

Victory over one's own Heart.

" Everyone who desires victory must first subdue the City of his own heart with the sword of spiritual truth and of the Word, and must protect it from remembering aught besides God; afterwards let him turn his regard towards the Cities of (others') hearts. This is what is meant by 'Victory.'

(Tablet of Sultan)

The Qualities of a Merciful Man.

" O son of man! If thou lookest towards Mercy, regard not that which benefits thee, and hold to that which will benefit mankind. If thou lookest toward justice, choose thou for others that thou choosest for thyself. Verily

through mercy man is elevated to the heaven of power; and again pride degrades him to the lowest station of humiliation and abasement."

(Tablet of Paradise)

The Aim of the people of Baha.

"With perfect compassion and mercy we have guided and directed the people of the world to that whereby their souls shall be profited. I declare by the Sun of Truth which hath shone forth from the highest horizon of the world that the people of Baha had not and have not any aim save the prosperity and reformation of the world and the purifying of the nations. With all men they have been in sincerity and charity."

(From one of the Tablets revealed by Baha-'u'-llah.)

Purpose of the Bahai Movement.

"It has been our aim to uplift men through exalted words unto the Supreme Horizon and prepare them to hearken unto that which conduces to the sanctifying and purifying of the people of the world from the strife and discord resulting from differences in religions and sects."

"We did not come except for the purpose of uniting whosoever is upon the earth and bringing them into perfect harmony and agreement."

(From one of the Tablets revealed by Baha-'u'-llah.)

SELECTIONS FROM THE WRITINGS OF 'ABDU'L-BAHA.

(Abdu'l-Baha, who called Himself 'servant of Baha' was appointed by Baha-'u'-llah as the Center of the Covenant, the only Interpreter of the Divine word revealed by Him (Baha-'u'-llah) He interpreted the Heavenly word and made it easy for all persons.)

God is no Respecter of Persons.

All are servants of one God—and God reigns over all and has pleasure in all alike. All men are of one family, the Crown of humanity rests on the head of each man. In the eyes of theCreator all are equal. He is kind to all, He does not favour this nation or that nation. all are his creatures. If this is so, why should we divide one race from another, creating superstitions, differences between one people and another?"

Absolute Equality an impossibility.

"Absolute equality amongst men: this would be impossible. There is needed some organization which will bring order in this world of disorder. Absolute equality is a mere dream, and is impracticable. If absolute equality existed the whole order of the world would be destroyed. In mankind there is

© Afnan Library Trust 2017

always a difference in degree. Since creation men have never been the same. Some have superior intelligence, others are more ordinary and some are devoid of intellect. How can there ever exist equality between those who are clever and those who are not? Humanity is like an army. An army must have generals, captains and soldiers, each with their appointed duties. it cannot consist of generals only, or captains or soldiers only: there must be degrees in the organization."

The Bahai Movement and its objects.

Praise be to God that the Divine Cause in this Bahai Dispensation is one of absolute love and of pure spirituality. It is not of this kingdom—the earth. for it is not war and distress, nor the oppression of one people by another. Its army is the love of God, its victory is the ecstasy of knowledge, its battle is that of Truth—the exposition of the word; its warfare is against selfishness: its patience is its reserve; its perfect meekness is its conquering power, and its love for all is a glory for evermore. In a word it is a spirit and it is love.

What is the Quintessence of Truth?

"The quintessence of Truth is this: We must all become united and harmonized in order to illumine this gloomy world: to abolish the foundation of hostility and animosity from among mankind: to perfume the inhabitants of the universe with the Holy Fragrances of the nature and disposition of the Beauty of Abha (Baha-'u'-llah); to enlighten the people of the east and west with the light of guidance; to hoist the tent of the Love of God and suffer each and all to enter under its Protection; to bestow comfort and tranquility to everyone under the shade of the Divine Tree; to astonish the enemy by the manifestation of the utmost love; to make the ravenous and blood-thirsty wolves to be the gazelles of the meadow of the Love of God; to administer the taste of nonresistance to the tyrant; to teach the long suffering and resignation of the martyrs to the murderer; to spread the traces of oneness; to chant the praises and glorifications of the Glorious Lord; to raise the Voice of Ya Baha-el-Abha to the Supreme Apex and to reach the ears of the inhabitants of the Kingdom with the outcry, "Verily the earth is illumined by the Lights of its Lord. This is Reality! This is Guidance! This is service! This is the Consummation of the perfection of the realm of humanity."

Bahai-admonitions:—

Become ye a shelter and asylum to the fearful ones. Be ye a cause of tranquility and ease to the souls and hearts of the agitated ones. Impart ye strength to the helpless ones. Become ye a treasury of wealth to the indigent ones. Be ye a remedy and antidote to the afflicted ones, and a physician,

and nurse to the sick ones. Serve ye for the promotion of Peace and Concord, and establish in this transitory world the foundation of Friendship, Fidelity, Reconciliation and Truthfulness."

NOTES & NEWS.

The circular letter of the Bahai Spiritual Assembly of Haifa informs that Shoghi Effendi who is now in Europe is feeling strong and enjoying good health. He is expected to be among the friends very soon ready to shoulder the great responsibility of guiding us to put into our daily practice the sublime Principles of the Cause.

The circular letter from Haifa reports:—

The Spiritual Assembly of Qazvin are in communication with 53 Bahai centres in different parts of the world and this, they declare, has brought them to a greater understanding of the great responsibility which rests upon every one of them to live the life of true Bahai. The Spiritual Assembly have adopted a special resolution this year to follow two lines of activity: Teaching and Education: particular emphasis is laid on the education of women. With these two aims in view measures are afoot for replenishing the Local Fund in order to meet the situation.

The friends in Qazvin express utmost joy in having had the pleasure of welcoming Mrs. Schopflocher; before her arrival at the Town it was arranged that a number of friends in three cars should go out of the town and meet her at a distance of two leagues. This visit from a Bahai sister from the West gave a new impetus to all the friends and they express the wish that more friends will come from the West to Persia.

The two Bahai schools for boys and for girls at Qazvin have had their yearly examination with great success. The results of these examinations indicate much more progress in the future.

Siná-Zádih who has been touring Turkistan for some times and has rendered distinct services to the Cause has now gone to Gilán, Persia where, it is hoped, he will through his sincerity, do much in spreading the Cause of God. Muksinoff who toured Khurasan for 18 months is now back and is gone to Merand. Aqa Siyyid 'Abbas has been requested by the Tihran Spiritual Assembly to go to Persia.

© Afnan Library Trust 2017

In response to a suggestion made by the Spiritual Assembly in Tihran a Bahai History Committee has been appointed whose function will be to study and report about interesting points of history connected with the Bahai Movement in Persia.

The circular letter from Neyriz reports that notwithstanding the irreparable losses which resulted from the torrential rains of last winter the friends of God, backed by the kindly consideration of the beloved Guardian of the Cause and the generous support of friends the world over, have been assisted to keep up their spiritual vitality. The Spiritual Assembly was elected and the various committees are functioning with much success.

The circular letter of Haifa dated 13th July 1925 states:—

Since writing you last we have had the pleasure of welcoming some of the Bahai students who are studying in Beirut, Syria, and two other pilgrims from Tihran. The new motor route via Mesopotamia to Persia has facilitated travel very much indeed. One of these friends, Habibullah, is a regular traveller between Tihran and the Holy Land. Last week he was in Beirut; he had a cheque for £ 500 sterling and had gone to cash same from the Banque de Syria; the cashier had given him £ 50 over the sum mentioned in the cheque. While at the hotel he counted the money and found the surplus, and forthwith went to the Bank and returned the amount. The manager had been very much surprized and had sent for all the employees and publicly thanked the friend for this act. They all had realised that he is a Bahai and a short account about the Bahai movement had been given."

The personnel of the National Spiritual Assembly of India and Burma for the current year are:—

1. Mr. N. R. Vakil, B. A. LLB. (Surat)
2. Mr. Syed Janab Ali, B. A. Barrister-at-Law (Rangoon,)
3. Mr. Hashmatullah B. A. (Agra)
4. Mr. Nasrullah Khan Badri (Bombay)
5. Jinabi Syed Mustafa Roumie, (Rangoon.)
6. Mr. Abbasi (Karachi)
7. Dr. Kaushal Kishore M. SC. F. C. S. M.D.C.G. (Jaipur)
8. Mr. Merwan Khusro— (Poona)
9. 'Khan Saheb' Dr. Syed Muzhar Ali, Shah (Rangoon.)

OBITUARY.

With utmost grief we beg to announce the demise of Mr. Syed Saadat Ali on the 27th August 1925 in Calcutta. He was a younger brother of Mr. S. J. Ali Bar-at-law the president of our Rangoon Bahai Assembly. He left surviving a helpless family consisting of a widow and three young children. His untimely loss is deeply mourned by all friends.

We extend our heartfelt genuine sympathy to the bereaved members of his family and friends.

May God bestow upon them strength to bear this calamity with calm resignation to the Divine Will, and may He immerse the departed soul in the ocean of His mercy and Grace. .

© Afnan Library Trust 2017

လူသတ္တဝါတို့မှာ အနန္တဘုဏ်တန်ခိုး ဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ ဓိဓိချက်မြှုပ်ရေးအရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းဖြစ်နိုင်။ တလောကသုံးကို ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမင္ဂလာစင်းသတင်း
စာကိုးခြန်ဖတ်နိုင်ငံ
နေးဘဟာအိ-သာ
သနာတော်၊ ဖာဟာ
ဗွေလေ ရူဟာနီ အာ
သင်းကပိုရှိပ်ထုတ်
ဝေကြသည်။
—ဏ—
အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒ်,မွတ်စ
တဖွာရှစီး
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉။
P. Box No. 299
RANGOON

အိုလောကီသူလောကီသားလူအ
ပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တ
ပင်တည်းဖွဲသီးပွင့်သောသစ်သီးများ
နှင့်။ အကိုင်းတကိုင်းတည်းဖြစ်ကြော
ရောက်လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်
ကြကုန်သည်ဟု။ဘဟာအဝ္ဍသာဟ်။
အရှင်ခြေတံဓိန့်တော်မူ၏။

အခန်နှီးမှာ။
မြမွှာပြည်နှင့်
အိမြွှေယပြည်များ။
၁၂ လ ၃၀။
အိရောန်။ ၁၂-လ။
၂-ထူမေန်။
အမေရိကံ။
၁၂လ။၂-ဒေါ်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။ဂျာ်ရှိလင်
အောဂစ်နှင့်ပါလက်
စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွှတ်ရှ်။ ၅၀။
တစောင်လျှင်-၁၆။
စာတိုက်ခအငြွိမ်း။
ADDRESS
S. M. ROUMI
No, 2 B, 41 st Street,
RANGOON

တတိယတွဲ။ ၁၉၂၅-ခု။ စက်တင်ဘာလ နံပါတ်-၁။

ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂဇင်းဦးလိုရင်းတည်းဟူသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ တကမ္ဘာလုံးဦးဖြိုးနေကြသော မနုဿသူသဏ္ဌာဝါအပေါင်းတို့ကို ညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍ ချစ်ခင်ဖြတ်ိုးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံးတဝတည်းနှင့် တ စိတ်တသတောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း။ချက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသောသားသနာတော် မြတ်တို့၏ မူလအခြေအမြစ်ရင်း။ တခုတည်းနှင့် တမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်း ကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများ ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသားရှုပုံနှိပ် ထုတ်ဝေရ၏။ဤဝတ်တရားများနှင့် စပ်လျဉ်း၍။ အချုပ်ရေးသားသောအချက်များကို။ မည်သည့်အရပ်နှင့် မည်သူထံကဖြစ်စေ။ အကြောင်းရောက်လာသောအခါ။ ဧ့ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် တော်ဝတ်တရားများသက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ဤမှတပါး အစိုးရမင်း ပြည်အုပ်စိုးခြင်းနှင့် ဆိုင်ရာ ပြုရေးရွာမှုများတွင်မပါဝင် အသိုးသိုးဘာသာများက ကိုယ်အချင်းချင်းမိုတ်ခတ်ထိခိုက်အောင်ဖြစ်ပွားဆိုလေ့ ရှိလောအချက်များကိုအလေးဂရုမပြုလျစ်လျူရှုနေရမါသည်။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း။အခဏ်းကြီးတဆယ်နှစ်အနက်ဘွင့်ပြချက်။
မိုဖွါဝေဇွါတေ။အပ္ပဒွလ်။ ဘဟာကျမ်းတော်-ပဋ္ဌမပိုင်း-တေရသမ အခဏ်း။

အထက်ကရေးသားလာခဲ့သည့်အတိုင်း။သန့်ရှင်းသောမြို့ဒေသနှင့်၊ဘုရားသခင်၏ယေရုရှလင်မြို့သည်။ဓမ္မဟောင်းနှင့်ဓမ္မသစ်ကျမ်းများတွင်၊ များစွာသောနေရာ၌။ဘုရားသခင်၏ဓမ္မစက်တရား-သာသနာတော်ကိုဆိုလိုသည်။ အကြောင်းကား။ထိုဓမ္မစက်တရားသာသနာတော်ကိုပင်။ ဘုရားသခင်သည်၊တခါတရံ။ မင်္ဂလာဆောင်သတ္ဂိသ္မီးဟူ၍လည်းကောင်း။ တကြိမ်တခါမှာ ယေရုရှလင်မြို့ဟူ၍လည်းကောင်း။တခါတလေမှာလည်း။မိုဃ်းကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ပုံခိုင်း၍အနက်ဘွင့်ပြတော်မူသည်။ ပမာဆိုသော်၊ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခဏ်းကြီးနှစ်ဆယ်တစ် ငယ်-၁-နှင့်-၂-၌ မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။ (၁) "ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်ကိုလည်းပါမြင်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား ရှေးကောင်းကင်နှင့်ရှေးမြေကြီးသည်။ရွှေ့သွားကြပြီ။ထိုအခါမှစ၍။သမုဒ္ဒရာမရှိ။" (၂)"သန့်ရှင်းသောမြို့တည်းဟူသောယေရုရှလင်မြို့သစ်သည်။မိမိခင်ပွန်းဘို့ တန်ဆာဆင်သောမင်္ဂလါဆောင်သတ္ဂိသ္မီးကဲ့သို့ပြင်ဆင်လျက်ဘုရားသခင်အထံတော် ကောင်းကင်ဘုံမှဆင်းသက်သည်ကိုငါမြင်၏။ ကောင်းကင်မှ ကြီးသောအသံကား။ဘုရားသခင်၏တဲ့တော်သည်။လူတို့တွင်ရှိ၏ လူတို့နှင့်အတူ ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်။သူတို့သည်၊ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည်။ ကိုယ်တော်တိုင်သူတို့နှင့်အတူရှိနေ၍သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူမည်။"

အဘယ်မျှလောက်ရှင်းလင်းစွာဟောကြားညွှန်ပြတော်မူသည်ကို ရှုကြည့်စဉ်းစားကြလော။ရှေးကောင်းကင်နှင့်ရှေးမြေကြီးဟူသည်မှာ။ရှေးကာလ၌ ကျင့်စောင့်အပ်သော။ ဓါတ်လေးပါးသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့်ဆိုင်ရာ တရားများတည်း။ အဘယ်သို့နည်းဆိုသော်။ရှေးကောင်းကင်နှင့် ရှေးမြေကြီးသည် ရွှေ့သွားကြပြီ။ ထိုအခါမှစ၍သမုဒ္ဒရာမရှိ။ဟူ၍မိန့်တော်မူသည်၊အဓိပ္ပါယ်ကား။ မြေကြီးတပြင်လုံးသည်။ဘုရားသခင်ကတရားစီရင်သော ကွင်းကြီးဖြစ်လာ၍။ ၎င်းကွင်းကြီး၌။ တစုံဟရာသောပင်လယ်သမုဒ္ဒရာရှိသင့်သည်မဟုတ်။အနက်ကိုတဖန် ဘွင့်ပြလေသော်။မြဟ်စွာဘုရားသခင်၏ဓမ္မစက်တရားတော်နှင့်ဆုံးမသြောဝါဒသည်။မြေတပြင်လုံး ကြဲဖြန့် နှံ့ပြားလာသဖြင့်။ မနုဿလူသတ္တဝါ ခပ်သိမ်း ကုန်တို့သည်။ ဘုရားသခင်၏သာသနာတော်မြတ်၌ဝင်ရောက်ခိုလှုံကြလိမ့်မည်။ကမ္ဘာမြေကြီးအကုန်အစင်သည်။ဘုရားမှန်။တရားစစ်ကိုသက်ဝင်ယုံကြည်သော သူတော်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်များ၏အမြဲနေထိုင်ရာနေရာဖြစ်ကုန်လိမ့်မည်၊ထိုကြောင့်ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာရှိသင့်သည်မဟုတ်။အကြောင်းကား။ သွေ့ခြောက်သောမြေပေါ်မှသာလူသတ္တဝါတို့တည်းခိုနေထိုင်လေ့ရှိကြ၏။အထူးရှင်းလင်းအောင်ဘွင့်ပြအံ့ ထိုခေတ်ကာလ၌ဓမ္မသာသနာတော်ကွင်းပြင်သည်လူသတ္တဝါမျိုး၏သာယာစွာသောပျော်ရွှင်ရာ

အရပ်အတွက်ဖြစ်လိမ့်မည်။မြေကြီးဟူမူကား။ ခိုင်မာသောအရာဖြစ်၍။ ၎းင်အပေါ်သို့ခြေများမချောနိုင်စဖူး။

ထိုနည်းတူဘုရားသခင်၏သာသနာတော်ကိုတခါ။သန့်ရှင်းသောမြို့သစ်သောယေရုရှလင်။ဟူ၍လည်းကောင်း။ဘော်ပြလေသည်။၎င်းအကြောင်းသည် ဒိဋ္ဌသိမြင်သာအောင်ဖြစ်လာသည်ဆိုသော်။မိုဃ်းပေါ်မှဆင်းသက်လာရမည် ဟူသောယေရုရှလင်မြို့သစ်သည်။ထုံးကျောက်ခဲ အုတ်များနှင့်လည်းကောင်း၊ မြေကြီးနှင့်သစ်သားများနှင့်လည်းကောင်း။တည်ဆောက်ရသောမြို့မဖြစ်နိုင်စဖူး။ စင်စစ်ဆိုသော်။မိုဃ်းကောင်းကင်မှဆင်းသက်လာရသော အရာသည်။ဘုရားသခင်၏ တရားတော်မြတ်သာဖြစ်နိုင်၍။ ထိုအရာကိုပင် ဆန်းသစ်သောအရာဟု ဆိုနိုင်၏။ အကြောင်းကား။ကျောက်ခဲနှင့်မြေကြီးဖြင့် တည်ဆောက်သော ယေရုရှလင်မြို့သည်။မိုဃ်းပေါ်မှအလျှင်းဆင်းသက်မလာနိုင်၍။အသစ်ပြုပြင်ခြင်းကိုလည်း မခံလိုစဖူး။သို့ရာတွင်။ ဓမ္မသာသနာတော်သာလျှင် အသစ်ပြုပြင်ခြင်းကို ခံလိုအပ်သတည်း။

ထိုနည်းအတိုင်း။ဘုရားသခင်၏ဘုရားသာသသနာတော်ကို။ တန်ဆာများဆင်၍အထူးပြင်ဆင်ထားလေသောမင်္ဂလာဆောင် သတ္ဂိသ္မီးနှင့်နှိုင်းယှဉ်၍မြွက်ဆိုတော်မူသည်။၎င်းအကြောင်းကိုဗျာဒိတ်ကျမ်းအခဏ်းကြီး-၂၁-၌ ပါရှိသည်အတိုင်း။အထက်က ရေးသားပြလာခဲ့ပြီးဆိုသော်။ "သန့်ရှင်းသောမြို့တည်းဟူသောယေရုရှလင်မြို့သစ်သည်။မိမိခင်ပွန်းဘို့ တန်ဆာဆင်သော မင်္ဂလာဆောင်သတ္ဂိသ္မီးကဲ့သို့ပြင်ဆင်လျက်ဘုရားသခင်အထံတော် ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက်သည်ကိုငါမြင်၏။" တဖန်ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခဏ်းကြီး-၁၂-ငယ်-၁-၌မိန့်တော်မူသည်ကား။

(၁) 'ကောင်းကင်၌ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာတခု ထင်ရှားလာသည်ဟူမူကား။မိန်းမတယောက်သည်နေကို ဝတ်ဆင်လျက်။ လကိုခြေဖြင့်နင်းလျက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်၌ကြယ်ဆယ်နှစ်လုံးဖြင့်ပြီးသောသရဖူကိုဆောင်းလျက်ပေါ်လာ၏။ ၏မိန်းမသည်ဘုရားသခင်၏သာသနာတော်တရားတည်းဟူသော မင်္ဂလာဆောင်သတ္ဂိသ္မီးဖြစ်၍ မိုဟံမွါန် အရှင်ပေါ်မှာ ဆင်းသက်လာရ၏။နေကို ဝတ်ဆင်၍ လကိုခြေဖြင့်နင်းလျက်ရှိသည်အနက်ကား။ ထို (မိုဟံမွဒိယာ) သာသနာတော်အရိပ်ကိုခိုလှုံလျက်ရှိကြသော-ပါရှာ-တိုင်းနှင့်။တူရကီ-တိုင်းနိုင်ငံများဖြစ်၏။အကြောင်းမူကား။နေသဏ္ဌာန်သည်၊ပါရှာတိုင်းအလံ အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်၍။ ဆန်းစလ။သဏ္ဌာန်သည်လည်း။တူရကီတိုင်းအလံအထိမ်းအမှတ်ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုနောက်မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။ထိုမိန်းမသည်မိမိခေါင်းပေါ်၌ ကြယ်ဆယ်နှစ်လုံးဖြင့်ပြီးသောသရဖူကို ဆောင်းလျက်ပေါ်လာ၏။ ၎င်းကြယ်ဆယ်နှစ်လုံး ဟူမူကား။ မိုဟံမွါန်။အရှင်မြတ်သာသနာတော်ကိုအုပ်ထိမ်းကြလေသော။အေမါမ်-ဆယ်နှစ်

© Afnan Library Trust 2017

ပါးတို့ဖြစ်ကုန်၏။ထိုတဆယ်နှစ်ပါးသော သခင်တို့သည်။ ဓိဟံမ္မဒီယာ ဘာသာ
ဝင်လူမျိုးတို့ကိုဆုံးမဝဲ့ ပြင်တော်မူကြ၍။ဖြောင့်မတ်သော တရားတော်၏ဓိဇယ်း
ကောင်းကင်၌ ကြယ်များသဘွယ် ပွင့်လင်းတောက်ပလှသော အရှင်တို့တည်း။
ထိုနောက်မိန့်တော် မူလိုက်သည်ကား။ (၂) "ထိုမိန်းမသည်ကိုယ်ဝန်
ဆောင်၍ဖွားအံ့သောဝေဒနာပြင်းသောကြောင့်အော်ဟစ်လေ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
၎င်းသာသနာတရားတော်သည်။ကြီးစွာသောဘေးဒုက္ခများနှင့် ပြင်းထန်စွာသော
ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းများခံရပြီးလျှင်။ဇာတိပါရမီဖြင့်ပြဉ့်စုံသောသားယောကျ်း
တယောံကို၊ဖြစ်ဖွါးစေလိမ့်မည်။အနက်ကား။ပါရမီပြည့်စုံသောသားယောကျ်း
တည်းဟူသော။ ဗျာဒိတ်တော်အနာဂတ္တိများအားဖြင့် ပွင့်လတံ့သောအရှင်မြတ်
တည်း။ယခုဓမ္မသာသနာတော်သည်။ ထိုသားယောကျ်း၌အမိကဲ့သို့ဖြစ်၍။ ၎င်း
အမိသဘွယ်သောသာသနာတော်၏ရင်ခွင်၌မွေးမြူခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟုသဘော
ရှိ၏။ထိုသားယောကျ်းဟူမူကား။ဓိဟံမ္မဒီယာသာသနာတော်အနှစ်ရင်းမှ ဖွား
မြင်လာခဲ့သော၊နွတ်က တအေ - အူလာနှင့်ရတ်ဘေ။အာအလားတွဲ့တော်ရှိ။ ဘမ္ဗ
အရှင်မြတ်ကိုမုချအမှန်ဆိုလိုသည်။၎င်းအကြောင်းကိုရှင်းလင်းစွာ ဖော်ပြအံ့
ဓိဟံမ္မဒီယာတရားသာသနာတော်အနာဂတ္တိစကားအတိုင်း ထိုကြွလာ ပွင့်တော်
မူအံ့သော။သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်လှ၍။ ဓမ္မစက်ဘရားတော်၏အနှစ်ရင်းဖြစ်သောသား
ယောကျ်းသည်။သူ၏အမိတည်းဟူသော သာသနာတော်မှလိုရင်းအကျိုးဟူ၍
ထိုသာသနာတော်၏ဘုံတော်၌မုချအတည်ဖြစ်လာရ၏။သို့ရာတွင် နဂါးရန်ငူးနိုင်
နင်းသောကြောင့်။ဘုရားသခင်ထံသို့ချီယူတော်မူ၏။ရက်ပေါင်း တထောင်နှစ်ရာ
ခြောက်ဆယ်နောက်မှထိုနဂါးသည်ပျက်ယွင်းပပျောက်လာသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်
၏သာသနာတော်အတွင်းမှဖွါးမြင်လေသော။ ရှေးကာလကျမ်းစာများ၏ဗျာဒိတ်
တော်စကားအတိုင်းကြွလာပွင့်တော်မူအံ့သောအရှင်သည် ကြွလာပွင့်တော်မူ၏။
၎င်းကျမ်းတော်နှင့်အခဏ်းကြီးမှ ဝယ်–၃–နှင့် ၄-၌ ရေးသားလိုက်သည်
ကား။ကောင်းကင်၌အခြားသော နိမိတ်လက္ခဏာပေါ်လာသည်ကား။ အဆင်းနှီ
သောနဂါးကြီးသည်ခေါင်းခုနှစ်လုံး ချိုဆယ်ချောင်းနှင့်တကွ ခေါင်းပေါ်၌သရဖူ
ခုနှစ်ဆူကိုဆောင်းလျက်ရှိ၏။(၄)သူ၏အမြီးသည်။ကောင်းကင်ကြယ် သုံးစုတစု
ကိုဆွဲဝင်၍မြေကြီးသို့ချလိုက်လေ၏။"ထိုနဂါးဟူမူကား။ ဘနီ။ အိုမိုက်ယာဟူ
သော(အာရပ်လူမျိုး)ရှင်ဘုရင်များအနွယ်တည်း။ထိုမင်းများသည်။ ဓိဟံမ္မဒီယာ
သာသနာတော်ကိုစိုးပိုင်အုပ်စိုးကြလေသည်။ခေါင်းခုနှစ်လုံ နှင့် သရဖူခုနှစ်ဆူဆို
သည်မှာ။ ထိုမင်းများ နိုင်နင်း အုပ်စိုး လေသော ခုနှစ်မျိုးသော တိုင်းနိုင်
ငံများတည်း။(၁)ရောမမင်းအုပ်စိုးလေဇသာစီရီယတိုင်း။(၂)ပါရှာတိုင်း၊(၃)အာ
ရပ်ပြည်၊(၄)ဆူဂျစ်ပြည်။(၅)တူနစ္စနှင့်ဓိရာကိုကျွန်းများတည်းဟူသောအာဖရိက
ပြည်၊(၆)ယခုအခါစပိန်ပြည်ဟူ၍သမုတ်ရသော။ အနွယ်လူစီယာပြည်။ (၇)တူရ

ကစ္စတန်နှင့်။ တရံစွာ်စာနီယာပြည်။ ယခုတိုင်းပြည်များကို။ ဘနီအိုမိုက်ယာ။
ဟူသောမင်းများစိုးပိုင်အုပ်စိုးကြလေသည်။ချိုဆယ်ချောင်းအနက်ကား။ ဘနီအို
မိုက်ယာ၊ဆယ်ပါးသောမင်းများ၏အမည်နာမတို့တည်း။ အကြောင်းမှာ။အထပ်
ထပ်မဆိုရသောမင်းဆယ်ပါးတို့ဖြစ်ကြ၏။
အဓိပ္ပါယ်ကားဆယ်ပါးသောအမည်များဖြင့်ခြားနားလျက်ရှိသော ရှင်ဘု
ရင်တို့သည်။မင်းပြုအုပ်စိုးကြလေသည်။ပဌမမင်းပြုသောသူ၏အမည်မှာ။ အဘူစို
ဖီယာန်။နှင့်နောက်ဆုံးသောသူ၏အမည်ကား။မရ် ါန်တည်း။ အဘယ်သို့နည်းဟူ
မူကား။တချိုသောမင်းများ၏အမည်များကိုထပ်ခါထပ်ခါ အလည်လည်ဆိုရ၏၊
၎င်းတို့အနက်က။ ဓိအာဝေယာ- နှစ်ယောက်နှင့် ယဖိန်သုံးယောက်။ ဝလိန်
နှစ်ယောက်နှင့်။မရ်ဝါန်နှစ်ယောက်ရှိကြကုန်၏။ ယခုအမည်များသည် အခါခါဆို
သောအမည်များဖြစ်ကြ၏။သို့ရာထွင်ထပ်ဆိုခြင်းမရှိဘဲရေတွက်ရသော မင်းများ
သည်။ဆယ်ပါးသောအမည်များနှင့်သာပိုင်းခြားလျက် ရှိကြ၏။ ၎င်းဘနီအိုမိုက်
ယာ-အာမစီတို့အဆက်အနွယ်ကိုမူလတည်ထောင်သောသူဟူမူကား။ မတ်ကာ
ပြည်တော်ကိုအုပ်စိုးလေသော။အဘူစိုဖီယာန် ဆိုသောမင်းဖြစ်၍။ ထိုသူတို့အစ
အဦး၌ရှိသဖြင့်။မရ်ဝါန်ဆိုသူကား။၎င်းတို့အစွန်ဆုံး၌ရှိ၏။ယခုမင်းပြုသော သူတို့
ကား။သာသနာတော်၏ဓိဇယ်းကောင်းကင်၌ကြယ်များသဘွယ် ထွန်းတောက်လေ
သောဓိဟံမ္မါန်။အရှင်မြတ်၏စင်ကြယ်သော အဆက်အနွယ်မှသန့်ရှင်း မြင့်မြတ်
သောသူတော်ကောင်း သုံးပုံတပုံတို့ကို။ ပယ်ဖျက် ပပျောက်အောင်ပြုလုပ်ကြ
လေသည်။

(၄) "သားကိုဖွါးလုသောမိန်းမသည်။ဖွါးသောအခါ။နဂါးသည်။ ထို
သားကိုကိုက်စား(မျိုချ) မည်အကြံနှင့်မိန်းမရှေ့၌ရပ်နေ၏"။ အထက်ကညွှန်ပြ
လာခဲ့သည်အတိုင်း။မိန်းမသည်ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်တရားတည်း။ ထို
မိန်းမရှေ့၌နဂါးရပ်နေသည်ဆိုသောစကားအနက်ကား။ နဂါးသည်ထိုသားကိုမျို
ချတို့ရာစောင့်ဆိုင်းလျက်နေသည်။ သားဟူသည်မှာ။ အနာဂတ္တိစကားအတိုင်း။
ကြွလာပွင့်တော်မူအံ့သောအရှင်တည်းဟူသော။ ဓိဟံမ္မဒီယာသာသနာတော်က
ဖွါးမြင်သောသားပေတည်း။ ဘနီ၊အိုမိုက်ယာ၊အသင်းသားတို့သည်။ အစဉ်မ
ပြတ်စောင့်ကြပ်မျှော်ငံ့လျက်နေကြသည်မှာ၊ထိုကြွလာပွင့်တော်မူအံ့သော အရှင်
ဓိဟံမ္မာန်အဆက်အနွယ်မှပွင့်လိမ့်မည်ဟု၊ မုချဖြစ်သောကြောင့်။ ထိုအရှင်ကြွ
လာပွင့်တော်မူခြင်းကို လွန်စွာစိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ကြသဖြင့်။ မိလျှင်မိခြင်းကိုယ်
တော်ကို ပယ်ဖျက်ပပျောက်အောင် ပြုလုပ်စေခြင်း၌ ရှာကြံလျက် နေရသော
ကြောင့်။ မည်သည့်မြို့အရပ်ဒေသ၌မဆို။ ဓိဟံမ္မာန်အရှင်မြတ် အဆက်အနွယ်
တော်မှဆင်းသက်လာသောသူကိုမဆို။ဂုဏ်တန်ခိုးကြီးမြင့်၍ လူအများကြည်ညို

© Afnan Library Trust 2017

ပွင့်ရန်ရှိသောအခွင့်သည်။ထင်ရှား လာခဲ့၏။ အနှစ်တထောင်နှစ်ရာ ခြောက်ဆယ် နောက်ထိုသာသနာတော်၌တရုံတရာသော ဩဇာအာဏာရှိလိမ့်မည်မဟုတ်။အာ ဘယ်သို့နည်းဆိုသော်၊ထိုဓမ္မစက်တရားသာသနာတော်အပင်၌အသီးအသီး သီး ပွင့်၍ အကျိုးဖြစ်ထွန်းလာခဲ့ပြီ။ဗျာဒိတ်တော်စကားများသည်။ အဘယ်မျှလောက် တခွန်းနှင့်တခွန်းညီညွတ်ခြင်းရှိသည်ကို ရှုကြည့်စဉ်းစားကြကုန်လော့၊ ဗျာဒိတ် တော်ကျမ်း၌ ကြွလာအံ့သောအခွင့်ပွင့်တို့ရာ။ လေးဆယ်နှစ်လဟူ၍ အတည်ပြု ဖြဉ္ဇာန်းထားတော်မူလေသည်၊ဒဲ့ယေလသည်လည်း။ သုံးရေ့ာ်နှင့်ထက်ငါးခွက် ဆိုလေသည်။ရင်းသုံးရေ့ာ်နှင့်ထက်ဝက်သည်လည်း။ အထက်ကငြိသလာခဲ့သော ကိန်းအတိုင်း၊လပေါင်းလေးဆယ်နှစ်လဖြင့်ကုန်၏။ လပေါင်းလေးဆယ်နှစ်လမှာ တခါ၊ရက်ပေါင်းတထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ရှိ့ကုန်၏။ သို့ဖြစ်၍ဗျာဒိတ်ကျမ်း တခြားသောနေရာ၌ ရက်ပေါင်းတထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ဟူ၍ ဖွင့်းလင်းစွာ ကျူးရင့်တော်မူလေသည်။ ၎င်းကိန်းကို။ မွေဟောင်းနှင့်ဓမ္မသစ်ကျမ်းများ၌အ တည်ပြုထားလိုက်သည်အတိုင်း၊နေ့တနေ့လျှင်တနှစ်ဟုမှတ်ရ၏။ ဗျာဒိတ်တော်အ နာဂတ်ဘိစကားများတခွန်းနှင့်တခွန်းပေကတိညီညွတ်ကြောင်းကို ယခုညွှန်ပြလာခဲ့ သည့်အချက်များထက်သာ၍ ဖွင့်းလင်းစွာမဖြစ်နိုင်စဖူး။ ဘဗ္ဗအခွင့်ပြတ်သည်။ အစ္စလံဘာသာ၌လူအများအသုံးပြုလျက်ရှိသော။ မိဟံမွဒိယာ ဟေဂျရီသက္ကရာဇ်-၁၂၄၀-ပြည့်နှစ်၌ကြွလာပွင့်တော်မူသည်။ရှေးကာလ၌ ကြွလာပွင့်တော်မူ ကြလေသောခပ်သိမ်းကုန်အခွင့်ပြတ်တို့အနက်။ ယခုအချက်များထက်သာ၍ ဖွင့်း လင်းသောအကြောင်းတခုမျှ။ မည်သည်အခွင့်တပါးမျှပွင့်တို့ရာ။ မွေဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းစာများ၌မပါလာသောကြောင့်။ မတွေ့မမြင်နိုင်စဖူး။ ကြိုးမြဲငြိတ် သောအခွင့်ပြတ်တို့နှုတ်ကပတ်များ၌ ချိန်းချက်ညွှန်ပြထားလိုက်သော အချိန်များ တချိန်နှင့်တချိန်ညီညွတ်စွာတိုက်ဆိုင်ခြင်းမူကား။ ဖြောင့်မတ်သောစိတ်သဘော၌ သေသူမဆို၌။အကြီးဆုံးသောအခြေသာကဖြစ်၏။ ထိုဒုတပါး။ ယခုအခွင့်အ လင်းတိုက်ရိုက်ညွှန်ပြလာခဲ့သောအချက်များမှတပါး။ တခြားသောအနက်ဘွင့်ပြ ချက်တရုံတရမျှလည်းအလျှင်းမရှိနိုင်စဖူး။ ဖြောင့်မတ်သောသတော်နှင့် သမာဓိ ဂုဏ်ရှိ၍။မှန်ကန်သောအထုပ္ပတ္တိစစ်ဆေးမေးမြန်းသောသူအပေါင်းတို့၌မင်္ဂလာရှိ အံ့သတည်း။သို့ရာတွင်ဖြောင့်မတ်သောစိတ်သဘောများမရှိလျှင်မူကား။ ခုခံငြင်း ဆန်၍သာသနာတော်ခြေတ်ကိုမယုံကြည်ပုတ်ခတ်ပြောဆိုကြလိမ့်အံ့။ ဟိရိရှိများ ကဲ့သို့။သခင်ခရစ်တော်ပွင့်တော်မူစဉ်အခါ။ ထိုသခင်နှင့်၎င်းသခင်၏သင်္ဃာတော် များမှန်ကန်စွာပေးကြားဘွင့်ပြလိုက်သောအမှန်စင်စစ်တည်းဟူသော အချက် များကိုမယုံမကြည်ဘဲပြင်းထန်စွာငြင်းဆန်ပုတ်ခတ်ပြောဆိုကြလေသည်အတိုင်း ပြုလုပ်ကြလိမ့်မည်စင်စစ်တည်း။ ၎င်းဟိရိရှိဆရာကြီးတို့ကား။ မိမိတို့မယုံမကြည် ရုံမျှမက။လူဗလာလသူဇိုက်တို့ဦးတင်နှစ်လုံးမျှခန့်ခွဲပါဟုဖြစ်ပွါးစေခြင်းအလိုငှါ။ မေဟုတ်

ကြသည်ကိုတွေ့ခြင်ရလျှင်၊ မဆိုင်းမငံ့မမေးမမြန်းဘဲ။ အသေသတ်ဖြာကြလေ သည်။

(၅) "ထိုဒိန်းမသည် လူမျိုးတကာတို့ကို သံသ့ာတံနှင့်အုပ်စိုးလတံ့ သောသားယောကျ်ားကိုဖွါးမြင်၏၊' ဤထွန့်မြောက်သောသားယောကျ်ားဟူမူကား ဘုရားသခင်၏ဓမ္မသာသနာတော်မှဖွါးမြင်လေသောအခွင့်နှင့်။ ကိုယ်တော်၏ဆုံး မတြော်ဝါဒရင်ခွင်၌မွေးမြူခြင်းကိုခံရလေသော။ ဗျာဒိတ်တော်စကားအတိုင်းကြွ လာပွင့်တော်မူလတံ့သောအခွင့်မြတ်ဖြစ်၏၊သံသ့ာတံမှာမူကား။ သံတန်ဆာများ ဖြင့်ပြုလုပ်သောထာနှင့်ဆင်းလွယ်ကိုမဆိုလိုဘဲ၊တန်ခိုးသတ္တိနှင့်အာနုဘော်တော် ကိုသာဆိုလိုသည်။အဓိပ္ပါယ်ကား၊မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးသတ္တိနှင့်အာနု ဘော်ကောင်းအားဖြင့်၊ မြေတပြင်လုံး၌နေထိုင်ကြသည့် ခပ်သိမ်းကုန်လူမျိုးတို့ကို အုပ်ထိမ်းတော်မူလိမ့်မည်၎င်းသားဟူမူကား။ဟာဇ္ဇရတော၊အာအလာ၊ဘွဲ့တော် ရှိ၊ဘဗ္ဗအခွင့်မြတ်တည်း။

(၅) "ထိုသားကို ဘုရားသခင်ထံသို့လည်းကောင်း။ ပလ္လင်တော်သို့ လည်းကောင်း၊ချီယူတော်မူ၏။" ယခုအကြောင်း၌ ဘဗ္ဗအခွင့်မြတ်၏မျိုးစေ့ ရင်း သည်၊ဘုရားသခင်အုပ်စိုးတော်မူခြင်း၏မဏ္ဍိုင်ဖြစ်သောအရပ်သို့လည်းကောင်း ကိုယ်တော်ပညတ်တော်နှင့်မလကူတ်ဘုံ နိုင်ငံတော်သို့လည်းကောင်း။ တက်ကြွ သွားကြောင်းကို ညွှန်ပြတော်မူသည်။ ယခုအနာဂတ်ဘိစကားများသည်။ မရဏကြိုး ကြိုက်သာခဲ့သောအထုပ္ပတ္တိချားနှင့်ဘယ်ကဲ့သို့ထပ်တူကျသည်ကို ကြည့်ရှုစဉ်း စားကြကုန်လော့။

(၆) "မိန်းမသည်။ တောအရပ်သို့ပြေးသွားလေ၏။" အဓိပ္ပါယ်ကား။ မိန်းမဘည်းဟူသောဘုရားသခင်၏ ဓမ္မသာသနာတော်သည်။ ဟေဂျာဇ်ပြည်နှင့် အာရပ်တိုင်းကျွန်းဆွယ်၌ကျယ်ပန် သောအရပ်ဒေသတည်းဟူသောတောအရပ် သို့ပြေးသွားလေ၏။

(၆) "ထိုမိန်းမအဘို့အရာ ဘုရားသခင်သည်။ ၎င်းဒေသ၌နေရောတရ ပြင်ဆင်တော်မူထားလေ၏"။ အဓိပ္ပါယ်ကား။အာရပ်တိုင် ကျွန်းဆွယ်သည်။ ထို ဓမ္မသာသနာတည်းဟူသောမိန်းမ၏ အမြဲနေထိုင်ရာအရပ်ဟူ၍ ဘုရားသခင်သာ သနာတော်မြတ်၏တည်ရာမဏ္ဍိုင်ဖြစ်ကုန်၏

(၆) "မိန်းမသည်။အရက်တထောင်နှစ်ရာ ခြောက်ဆယ်ပတ်လုံးကျွေး မွေးခြင်းကိုခံရမည်။" ၎င်းရက်ပေါင်းတထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်သည်၊ အ ထက်ကရေးသားညွှန်ပြလာခဲ့သည်အတိုင်း။မွေဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းများ၌ နေ့တနေ့ကိုတနှစ်ဟူ၍ခေါ်လေ့ရှိသည်ဆိုသော် ဘုရားသခင်၏ဓမ္မသာသနာတော် သည်။ အာရပ်တိုင်းသဲကန္တာရကြီးနှင့် တောအရပ်၌ နှစ်ပေါင်းတထောင်နှစ်ရာ ခြောက်ဆယ်ပတ်လုံးကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရလေသည်။ ထိုအရပ်ဒေသမှပင် ကြွလာ

© Afnan Library Trust 2017

မမှန်သော အကြောင်းစကားများပြောဆိုကြလေသည်မှာ။ ဤဗျာဒိတ်တော်အနာဂတ္တိစကားများသည်။ ယခုကြွလာသောယေရှုခရစ်သခင်နှင့်မသက်ဆိုင်ဘဲ။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းအနာဂတ္တိစကားများ၏အချက်တို့နှင့်ညီညွတ်စွာ ကြွလာပွင့်တော်မူအံ့သောအရှင်တပါးနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်ဟုပြောကြလေသည်။ ၎င်းအချက်များအနက်က တချို့သောအချက်များမှာ။ မင်းပြုအုပ်စိုးခြင်းနှင့် ဒါဝိန်မင်းကြီးပလ္လင်ပေါ်မှာစံတော်မူခြင်းလည်းကောင်း။ ဓမ္မဟောင်း၌ပါရှိသောဓမ္မစက်တရားများကိုသာလျှင်လောကိတဝှမ်းလုံးနှံ့ပြားအောင်အတည် ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဝံပုလွေနှင့်သိုးသားငယ်တို့ စမ်းရေတွင်းတခုတည်းပေါ်မှာ ရရုံးနေရခြင်းလည်းကောင်း။ထင်ရှားလာလိမ့်မည်ဟူ၍။ မမှန်မစစ်သောအကြောင်းများ ပြောဆိုသဖြင့်။ သခင်ခရစ်တော်၌မယုံမကြည်ရအောင် ဆီးတားပိတ်ပင်ကြလေသည် တကား။ (ပြီး၏။)

ဘဟာအီလောကသတင်း။

လောကီလေးမျက်နှာများ။အရပ်ရပ်တိုင်းပြည်မာဟဖွေလေ၊ ရှုဟာနီတို့မှလာရောက်လေသော်။"စာကူလာ-လက်တာ။"ပေးစာများ၌ရေးသားပါရှိသည်အတိုင်း။ဘဟာအီ၊သာသနာတော်မြတ်သည်။အလွန်အံ့ဩောလောက်အောင် ထွန်းလင်းစည်ကားလျက်ရှိကြောင်းသိရ၏။အသင်းဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည်။အားကြိုးမန်တက်ပြု၍။ ဓမ္မစက်တရားတော်မျိုးစေ့ရင်းကိုကြဲဖြန့်ခြင်းနှင့် မေတ္တာတော်ရေဇတိုက်ကျွေးခြင်း၌မွေ့လျော်စွာနေကြကုန်၏။

အသုဘအကြောင်း။

ကွမ်းခြံကုန်းပိုင်။ဒေးဒနောကုလားရ။ မာဟဖွေလေ။ ရှုဟာနီမှ ကြားသိရသည်အတိုင်း။ကိုနူလမံ၏ဇနီးဖြစ်သူ၊ မဟထီမသည်။၁၂၈၆-ခု။ တပေါင်းလ၌စိုအွန်ပြုလေသည်။

ကိုဘိုးစင်မယား။ဦးရိုး၏သွီးမခတိသည်လည်း။၁၂၈၇-ခု။ ဝါခေါင်လ္ဆန်း၁၁-ရက်နေ့တွင် စိုအွန်ပြုလေသည်။

ကိုကာဆင်ကလေးကလည်းကောင်း။၁၂၈၇-ခု။ တော်သလင်းလတွင်။ စိုအွန်ပြုကြောင်းသိရ၏။ ။၎င်းအကြောင်းများကို ကြားသိရသဖြင့်။အသင်းဝင်အဟာဘဗ္ဗများအလုံးရုံတို့သည်။မေတ္တာကရုဏာနှင့် ကိုယ်ချင်းစာတရားများအတိုင်း။အလွန်ဝမ်းနည်းကြ၍။ ကွယ်လွန်သောသူတို့၌ရဟမာတ်တော် ချမ်းသာခြင်းရှိစေခြင်းနှင့်ဘမိ-ခင်ပွန်းနှင့်ဆွေမျိုးအကုန်လုံးတို့၌သည်းခံခြင်းတရားရှိတို့ရာဆုတောင်းမေတ္တာပို့သကြပါ၏။

© Afnan Library Trust 2017

حق میطلبیم که چمنزار حیات هر نفسی بازها رواوراد بدیعهٔ معنویهٔ باطنیه محبت و ابتهاج چنان بشگفد که آسیب صرصر حوادثات رعونت نفسانی وبی اعتمادی وبی اطمینانی هیچ محو کردن نتواند *

بجواب توقیع مبارک حضرت شوقی افندی که از برای مراسلهٔ بحضور امر میفرمایند - عریضه ئی بخاکپای مبارک تقدیم نمودیم - و مخصوصاً شرحی از استحکام یافتن سلسلهٔ محبت صافیه و وحدت ویگانگی خالصه که بتازگی در محفل روحانی ما از اثرات کلک مبارک ظهور یافته عرض داشتیم اما چقدر غریب و خارق العاده است - حضرت ولی امرالله چگونه مجال میکنند که جواب هر مکتوبی از مکاتیب احبا را بآثار یراعهٔ مبارکه و پیغامهای عنایتیه شخصی خود موشح میفرمایند * چنانچه خواهشمندیم در ان بیانات مبارکه هدایت آمیز با سائر احبای روحانی سهیم و شریک شده باشیم *

بیان مبارک اینست

من میل دارم در اینمکتوب چند کلمه ئی بقلم خود اضافه کنم - و میخواهم هریک از شماها را جمعاً و منفرداً بدعاهای مستمری خود از برای فیروزمندی در مقاصد عالیه و مساعی جمیلهٔ تان اطمینان بدهم * امیدوارم که در پیشرفت امر جلیل ثبات قدم ورزیده - در ازالهٔ ادنی ترین ذره ئی از اثر غیریت و سوء تفاهم از داخلهٔ خود همت برگماشته - وبنهایت انبساط متحداً قیام نموده نفحات این روز پیروز خداوند بیمانند را دورتر و وسیعتر انتشار بدهید من محفل شما را در اوقات مخصوصهٔ راز و نیاز خود بیاد خواهم آورد - و از پروردگار مقتدر توانا بتضرع وزاری التجا خواهم نمود - که بر شما امطار فضل و عنایات بی پایانشرا ببارانند * منم برادر حقیقی شما - (امضا) شوقی

آنچه در نظر نمایانست موجب تشکر و سپاسداری بی پایانست - و متحیریم که ما ها در مدینهٔ شیکاغو - مقام و مرتبهٔ حقهٔ حضرت ولی امرالله شوقی افندی را با وجود بی بضاعتی خود چگونه باین سرعت ادراک کرده ایم *

روحی از یکدیگر سبقت جویند * و شعلهٔ نور مبین را در مشرق زمین برافروزند و در اعلی العلیین در زمرهٔ مقربین محشور شوند *

رب اجعل ایادی امرک الممثلین لشریعتک السمحاء -

دعاة خلقک - ورعاة اغنامک بین العالمین *

بندهٔ آستانش - شوقی * ۸ جون - ۱۹۲۵ م *

(انتهی)

سرود سال سوم الاشراق

صد شکر بعون رب المیثاق * فرخنده و تابناک شد الاشراق
در ظل ولی امر غصن ممتاز * بابهره و ارجمند شد الاشراق
این پرتو تا بناکیش از خود نیست * از فیض بهاست جلوهٔ الاشراق
با اینهمه مشکلات در عرض دو سال * خوش جلوه نموده کوکب الاشراق
این طفلک ناتوان کم سن رضیع * هرسو جولان نموده در آفاق
در ظل ظلیل شوقی ربانی * در دامن فضل قبله گاه عشاق
خوش نشو نمود و کشت مقبول جهان * شد شاهد هر انجمنی الاشراق
آغاز نموده حال سال سوم * فیروز شود مجلهٔ الاشراق
فرخنده شود حیات این فرخ پیک * خوش زیست کند مجلهٔ الاشراق
در خدمت بندگان غصن ممتاز * جاری گردد یراعهٔ الاشراق
در بندگی و اطاعتش جان بازد * در خاک رهش سر افکند الاشراق
عالم را سازند بیکتائی * آئینهٔ حقنما شود الاشراق
تحذیر کند ز خصلت جنگ و جدال * ترغیب دهد بحب و حسن اخلاق
اعلان بکند صلح عمومی بجهان * افراز د لوای آشتی در آفاق
ترویج دهد تساوی مرد و زن * مجبور کند بکسب علم و اخلاق
تا ملت واحده شود جمله جهان * پویند طریق راستی بالاطلاق
تأسیس شود لسان واحد در خلق * محکم گردد اساس آئین وفاق
هر تفرقه و مخالفت در آئین * ناشی شده از گروه پرکین و نفاق
هرگونه تعصبات را محو کند * نابود کند جفا و کین از آفاق

بنگاه تقلید زپا اندازد * شالیدهٔ توحید نهد در اعماق
تعلیم اخوت و مؤاسات دهد * احقاق کند حقوق را باستحقاق
از بهر مجازات و مکافات عموم * بنیاد نهد محکمه ئی در آفاق
تا جمله جهان جنت ابهی گردد * تا زیست کند خلق بآئین وفاق
در مهد امان خلایق آرام کند * منشور شود لوای عهد و میثاق
معمور شود جهان بآئین وفا * مطمور شود عمارت بغض و شقاق
از نیر تابناک آئین بهی * پرنور شود جهان و جملهٔ آفاق
تکمیل شود بشارت جمله کتب * روشن گردد بنور ایزد احداق
اینجمله وظایفی که فرض است و اهم * یک یک را ادا کند الاشراق
ای قبلهٔ اهل راز غصن ممتاز * ای نشو و نما دهندهٔ الاشراق
ای مخزن جود و بخشش و کان عطا * ای بنده نواز مالک الاشراق
بردرگهٔ تست سر فرود آورده * روزان و شبان مجلهٔ الاشراق
ای پشت و پناه بیکسان کن نظری * بر حالت پروردهٔ خود الاشراق
چون فضل تو دستگیر باشد شاها * نیرو یابد مجلهٔ الاشراق
در سایهٔ فیض حضرتت زیست کند * فیروز شود مجلهٔ الاشراق
پاینده بماند این در فیض قدیم * با عجز و نیاز سر نهد الاشراق
با حالت بی بضاعتی مبتهل است * مقبول افتد بدرگهت الاشراق

بشارات عالم بهائی

ترجمه فقرات اقتباسیه از متحدالمآل مدخل روحانی شیکاغو

اگرچه طبایع ما از استعارات مصطلحه شرقیین چندان آشنا نبوده و نیست ولیکن در این فن بدیع بیانات مبارکهٔ حضرت عبدالبهاء در توفیق و تطبیق دادن فیما بین موسم بهار جسمانی و ربیع روحانی خیلی محیر عقول است - چگونه مشابهت تامه و مناسبت کامله را در میان گلها و نسیمها و بلبلها و غنچه ها و سبزه زارها - و خورشید نوزاد و غیرها ثابت فرموده - جمیعرا بصفات الهیه تشبیه و تعبیر میفرمایند - و کافهٔ اهل بهارا امر بتحصیل این مقامات بدیعهٔ منیعه مینمایند * چنانچه همین بیانات مؤثره است که بطون دلهای تاریک پژمردهٔ بیحس و حرکت مارا منتعش و متحرک و نورانی میسازد * از

© Afnan Library Trust 2017

صادر نمایند - و هر قانونیرا وضع کنند - بهائیان فوراً در نهایت خلوص وجدیت و خیرخواهی و صداقت و امانت - قلباً و فعلاً و لساناً - در کل نقاط و در جمیع شئون و احوال - اطاعت نمایند * و بقدر سم ابره مخالفت ننمایند و تجاهل نکنند - و انحراف نجویند *

بهائیان از تمام طبقات مستعد و منتظر - بلکه تشنهٔ خدمت بمصالح حقیقی امتند - و از مادون آن در کنار - بیدار و هوشیار - و ممیز و درست کردار هر یک بحبل المتین مبادی رفیعهٔ آئین مجلل خویش بتمام قوی متشبثند و از مسبب الاسباب متمنی و ملتمس - که بوظائفی نائل گردند - و بمأموریتی موفق شوند - که بواسطهٔ آن مقصد ارجمند اینحزب مستمند را در انظار عموم جلوه دهند - و مآرب و نوایای خالصهٔ خود را با بنای وطن بنمایند و مدعای خویشرا اثبات کنند * وظیفهٔ محافل روحانیه تمعن و تدقیق و جلب انظار و رفع سوء تفاهمات و تهیهٔ وسائل و ایجاد تسهیلات در این امور وشئونست * در جمیع احوال باین بیان احلی ناظر باشند - و در معانی مودعهٔ در آن تفرس کنند * " خوشا حال نفوسیکه اسیر رنگ دنیا و ما خلق فیها نشده اند - و بصبغ الله فائز گشته اند - * * * و آن تقدیس از جمیع رنگهای مختلفه دنیاست - و جز منقطعین براین رنگ عارف نه " *

و از وظائف محافل روحانیه - مخابرهٔ مستمری با تمام نقاط امریهٔ در شرق و غرب عالم بهائی - و تبادلهٔ افکار - و استحکام روابط و مواصلات - و کسب اطلاع بر اقدامات و احتیاجات و خیالات و تاسیساب یکدیگر است * ترقی سریع امرالله - مشروط بتعاون و تعاضد * تعاون و تعاضد - مشروط بحسن تفاهم و حسن تفاهم - مشروط بتبادلهٔ آراء - و مخابرهٔ بایکدیگر - و استیشارهٔ از یکدیگر است * و این تبادلهٔ آراء در این اوقات حاضره جز بوسیلهٔ مکاتبه و مراسله ممکن نه * محافل محلی عموماً و محافل مرکزی خصوصاً در تمام اقالیم شرق باید رسماً مستمراً مستقیماً مراسله با محافل محلی و مرکزی اقالیم غرب نمایند - و کسب معلومات کنند - و تحری حقایق نمایند - و مطلع برشئون و گذارشات و اوضاع و حالات یکدیگر گردند - کسب محسنات و فضائل یکدیگر را نمایند - و از معایب و رذائل احتراز کنند - و از تقلید اجتناب تام نمایند تا جامعهٔ بهائی از مفاسد کونیه نجات یابد - و مظهر کمالات نامتناهیه الهیه گردد - و در انجمن انسانی اشراقی شدید و جلوه ئی عظیم نماید *

و از وظائف اعضای محافل روحانیه - تائید و تقویت مجلات امریه عالم بهائیست * امنای الهی باید در فکر انتشار و ازدیاد نفوذ و تنظیم و ترتیب و توسعهٔ دائرهٔ این مجلات امریه باشند - اخبار و بشارات روحانیه را مقرراً بعنوان مجلات امریه من دون استثنا ارسال نمایند * و احبارا با شتراک و تبرعات و تحریر مقالات تشویق کنند - و هرگونه مساعدهٔ مالی و ادبی نمایند - تا انشاء الله این مجلات امریه مرایای صافیهٔ تعالیم الهیه - و وقائع تاریخیه و اقدامات محافل روحانیه شرق و غرب گردد - و انعکاسات بدیعه اش جم غفیری را مطلع و آگاه سازد - و بشریعهٔ بقا هدایت نماید *

و از فرائض محافل روحانیه تشویق نفوس در ادامه و توسعهٔ دائرهٔ صندوق خیریه یارانست * باید امنای الهی بتبرعات مستمرهٔ خویش سرمشق افراد گردند - و بقدر امکان بصندوق خیریهٔ محفل مرکزی اقلیم خویش مجتمعاً اعانهٔ مالی ارسال دارند * از فرائض وجدانیهٔ یاران الهی - چه از اغنیا و چه از فقراء - و چه از اعضای محافل - و چه غیر آن - در هر بلده و قریه ئی اشتراک در این امر خطیر است - تکلیف بنفوس جائزنه - و مطالبهٔ شخصی مضر بمصالح امریه * اگر چنانچه هر فردی از افراد - چه در مواقع عسرت - و چه در ایام رفاهیت - بقدر وسع و استطاعت خویش بطیب خاطر مستمراً مستقیماً بمحفل خصوصی - علی الخصوص بمحفل مرکزی اقلیم خویش اعانه ئی تقدیم نماید - و در این مسلک شریف مداومت کند - مبالغ کلی نزد امنای رحمن جمع شود - و در حین احتیاج صرف اعانهٔ محتاجین - و تأسیس مشروعات مهمه - و ترویج منافعهٔ عمومیه - و انتشار شریعت الهیه گردد * میفرماید - " انفقوا مارزقتم به - ان کنتم فقراء یغنیکم الله من فضله انه کان علی کلشیی قدیراً * فسوف یجزی الله الذین امنوا ثم انفقوا احسن الجزاء من عنده فید خلهم فی رضوان قدس قدیما * اینست فرائض خدام ملکوت * اینست اتقن و اعظم وسائل اعلان امرالهی *

امید این عبد ناتوان چنانست - اعضای این محافل نورانیه بمساعدت و معاونت لجنه های امریه که بمنزلهٔ ایادی و اجنحهٔ محفلند - در مسابقه

© Afnan Library Trust 2017

ملکوت غیب جزیل * طغیان اهل عدوان شعلهٔ امید را در قلوب صافیه شان خاموش ننماید * وتراکم موانع و وفور رزایا و عدم تقید نفوس وفقدان وسائط و اسباب - مروجین امر حضرت رب الارباب را از ایفای وظائف معلومه و پیشرفت مقاصد عالیه - و اجرای احکام الهیه ممنوع نسازد * اینست شان و مقام و منزلت و مزیت و امتیاز بهائیان از سائر ملل و اقوام * والا همت و اقدام وثبات وجانفشانی را در مهد امنیت وکامرانی چه جلوه وفضیلتی وفا در موارد بلا و شهامت و متانت در بحبوحهٔ مشقت و محنت لازال از خصائل وسجایای این ملّهٔ مظلومه بوده * حیف است اخلاف بشیم ممدوحهٔ اسلاف مزین و مفتخر نگردند - و در مسالک آن یاران ممتحن ستمدیده مشی و سلوک ننمایند *

و از جمله وظائف اعضای محافل روحانیه در این ایام - اعلان واثبات عمومیت آئین مقدس حضرت بهآءالله است * امر عزیز الهی اختصاص بکشوری ویانژادی ویاحزبی نداشته ونداردـ پیامش عمومیست * ونقطهٔ نظرگاهش نجات ووحدت عالم انسانی * کوکب بخشایشش بر جهانیان از قریب وبعید ووضیع وشریف ومقبل ومعرض پرتو افکنده * وبخوان نعمتش ملل ونحل خاور وباختر را دعوت فرموده * ولی اینمدعا را باید بعمل اثبات نمود - وبقبول واعتراف اکتفا نکرد *

امیدوارم بتدریج چون اسباب مهیا گردد - محافل بهائیان بمشروعات عمومیه مباشرت نمایند - وتبرعات خیریه - واعانهٔ عجزه - چه از اغیار وچه از اخیار پردازند * تا آشنا وبیگانه شهادت دهند که اهل بهآء از تعصبات در کنارند - وبمصالح حقیقیهٔ نوع بشر ناظر ومتمسک * عالم بینند نه خودبین مفتون حقیقتند واز حمیت جاهلیه فارغ وآزاد *

و از جمله فرائض اصحاب شور - وقایت وصیانت امرالله است * باید بوسائل متقنه هیکل الطف ارق امرالله را از نفس اهل ریب وضلال - وشر اشرار - ودسائس خائنین - وشبهات مفترین - واستهزاء جاهلین - ونعاق ناعقین - حراست نمایند * وحدت جمع اهل بهآء را از اختلاف آراء - وسوء تفاهمات - وتحریکات بدخواهان وفتنه جویان - محافظه نمایند * از جهتی حفظ وصیانت امرالله را در امور جزئی وکلی مراعات تام نمایند * واز

جهتی دیگر اسباب عناد اهل بغضا نشوند - وبر خصومت وعداوت آنان نیفزایند * در مواقع مخصوصه چشم از عیوب اهل فتور بپوشند - وبالعکس معامله نمایند - وراه مسامحه پیش گیرند * ولی بیدار وهشیار باشند - تا در دام اهل خدعه وتزویر گرفتار نشوند - وفریب معرضین نخورند *

و از جمله فرائض اعضای محافل روحانیه - ترویج امر تبلیغ است * باید جوانان را علم تبلیغ بیاموزند - وبر معلومات امریه وعلمیه وادبیهٔ آنان بیفزایند باسلوب ولحن خطابه های حضرت عبدالبهآء در بلاد غرب آشنا نمایند * وبشرایط مبلغین که در کتب وصحف مثبوت است متذکر سازند * نفوس قابلهٔ زکیهٔ منقطعه را بانقاط بعیده در ممالک آزاد اعزام نمایند * ودر رعایت ومواظبت ومحبت ومؤانست با مهتدین ومقبلین سعی بلیغ مستمراً مبذول دارند * اینست اساس شریعت الهیه * اینست مایهٔ برکت سماویه اینست مدار عزت وسعادت ابدیه * طوبی للفائزین *

و از جمله وظائف مقدسهٔ محافل روحانیه - تعمیم معارف - تأسیس مدارس وایجاد تسهیلات ولوازم تحصیل - از برای عموم بنین وبنات است * هر طفلی من دون استثنا باید از صغرسن علم قرائت وکتابت را کاملا تحصیل نماید وبحسب میل ورغبت بقدر استعداد واستطاعت خویش در اکتساب علوم عالیه - وفنون نافعه - ولغات مختلفه - وحرف وصنایع موجوده همت وسعی موفور مبذول نماید * اعانه ودستگیری اطفال فقرا در کسب اینکمالات - علی الخصوص در تحصیل مبادی اولیه بر اعضای محافل روحانیه فرض وواجب * واز فرائض مقدسهٔ وجدانیهٔ امنای الهی در جمیع بلاد محسوب ("ان الذی ربی ابنه او ابنا من الابناء کانه ربی احد ابنائی - علیه بهائی وعنایتی ورحمتی التی سبقت العالمین")

و از جمله فرائض اهل شور - حفظ هیکل امرالله است از تمایل بمخاصمات سیاسیه - واز مداخلهٔ در شئون فرق واقوام متحاربه - واز مشارکت در مباحثات ومناظرات ومنازعات احزاب متباغضهٔ متزایده است * اهل بهآء هرچند بمحبت وخدمت بنوع بشر معروف ومشتهر ومفتخرند - ودر بذل همت در ترویج مصالح عمومیهٔ عالم انسان مشار بالبنان * ولی باوطان خویش نیز تعلق وتمسکی شدید دارند - وهر سلطهٔ عادلهٔ را ستایش وپرستش نمایند * آنچه را حکام واولیای امور در وطن عزیز قرار دهند - وهر حکمیرا

© Afnan Library Trust 2017

هوالله

ای سروران جند ملکوت! حضرت رب الجنود * در این کور موعود سپاهیانی در عالم ملک برانگیخت - و در میادین قلوب در قطعات خمسه بفتوحات روحانیه مأمور ساخت - روح اسم اعظم را در هیکل آن جیش عرمرم بدمید - و بامدادات غیبیهٔ خویش وعده داد - جنود مجنده را بدست آن برگزیدگان بسپرد - و تاج عبودیت عظمی را بر فرق آن نمایندگان بنهاد - شرایط و وظائف پاسبانان لشکر حیات را در زبر و الواح تعیین و تصریح فرمود - و ناشرین الویهٔ نصر را بصراط مستقیم و منهج قویم دعوت و دلالت کرد حمد مقصود عالمیان را که در این سنوات اخیره پس از افول کوکب پیمان جندرحمن در جمیع بلدان بعروة الوثقای ایمان متمسک - و از صهبای اطمینان مرزوق * هرچند نائرهٔ امتحان شعله اش بعنان آسمان واصل - ولی مستطلین دوحهٔ میثاق از شرور اهل هوس و هوا مأمون * هرچند حزب ضلال - چه از متزلزلین و دشمنان دیرین - و بیوفایان خودپسند و پرکین - کل در قلع و قمع آن نهال نازنین امرالله همت گماشتند - ولی گروه مؤمنین چون کوه آهنین سیل اراجیف و عواصف شبهات و مفتریات را مقاومت نمودند * هرچند آفات گوناگون و تضییقات شدیده و تعدیات متتابعهٔ مفسدین و مغلین بر مشکلات و مخاطرات حزب مظلوم بیفزود - ولی اهل بهآء را در محبت و وفا ثابت و استوار کرد - و سرموئی از شاهراه هدایت کبری منحرف نساخت * بانگ جمال ابهی است که از عالم بالا متواصل - "یا ملاالعشاق بشری لکم بما ثبتتم علی المیثاق - و اجتنبتم الشقاق - و احترزتم من اهل النفاق و اشتعرتم بالوفاء و المحبة و الولاء فیکل الافاق - اذاً فانصرونی باعمالکم و اخلاقکم و اقداماتکم و مشروعاتکم ان انتم من الصادقین *

حال ای نمایندگان محترم - و فدائیان اسم اعظم - شما که نخبهٔ ابرارید و برمسند عبودیت جالس - این مسئولیت عظمی را متکفلید - و باین شرف اعلی و مقام اسنی مفتخر - وقت آنست که این ندای جانفزا را اجابت نمائید - و مراحل عشق و وفا را طی نموده بجولانگاه خدمت و همت و عمل قدم گزارید * مبادی سامیه و عواطف شریفه و آمال قلبیه و اهتزازات روحانیه را در این یوم عظیم که فجر ایام است مبدل باجرائات متینه - و تشبثات متقنه و تأسیسات عمومیه و مشروعات جلیله نمائید * بتحقیق و بیان و اقرار

و اعتراف و بسط و شرح حقایق امریه اکتفا ننمائید - بلکه باس اساس ناظر باشید - و آن اخلاق حمیده و کمالات روحانیه و شیم الهیه و حسن سلوک و معامله و ترک تعصبات جاهلیه و تشبث بمنافع عمومیه است * اعلان و نصرت این آئین یزدانی باین امور اساسی معلق و منوط - والا عاقبت خسرانست و پشیمانی و محرومیتست و پریشانی *

اهل بهآء حقیقت را پرستش نمایند - و از اهل مجاز در احتراز - بروح دافعهٔ قاهرهٔ این امر گرانبها ناظرند - و از تقالید دینیه و اوهامات عتیقه بیزار و در کنار * بیقین مبین دانند که قوهٔ محرکهٔ این آئین آسمانی آزاد و مطلق العنانست - نه مقید بقیود عالم امکان * از عوارض کونیه متأثر نگردد - و بتعینات شخصیه و هیاکل ترابیه محدود نشود - مسبب الاسبابست - و از نفثات روح القدس مستمد * ترقیات عصریه و فنون و کمالات مادیه و اکتشافات بدیعه کل منبعث از ان قوهٔ قدسیه است * چگونه تصور توان نمود که این قوهٔ معنویه اسیر اشخاص معدوده و تلونات ارضیه و شئون فانیه و مآرب شخصیه گردد * اینست که پیروان ثابت قدم جمال اقدس ابهی از عوارض عالم ادنی ملول و آزرده نگردند - و از لواقح افتتان متزلزل نشوند - و از سموم رزایا پژمرده نگردند - و از دسائس مارقین دلخون و نگران نشوند - و از ارتداد و احتجاب مقربین دلشکسته و غمگین نگردند *

ای امنای الهی شرق که مهبط انوار است و مطلع الهام - مهد تمدن الهیست و موطن اصلی جمیع انبیاء و رسل - الیوم در دست احزاب اسیر است - و در چنگ اهل تقلید و ریا مبتلا * تضییقات متعدد و شدید است و آزادی وجدان مفقود * از طرفی عربده و هایهوی علماء سوء که در تقالید منهمکند * و از طرفی دیگر صلای لامذهبی که از ملحدین و متجددین مرتفع است - حزب یمین مساط برجهال بیگناه گشته - و آنانرا از مبادی دینیه مشمئز ساخته و مانع از تبشیر و تبلیغ عنی امرالله گشته * و حزب شمال افکار جوانان پر استعداد را مشوش ساخته - و از حرمت و تعلق بدین حقیقی بازداشته - و از اس اساس شریعت الله غافل و محجوب نموده * موقف یاران علی الخصوص امنای رحمن در این محیط پرهیجان بسیار مهم و بی نهایت صعب و مشکل مسئولیتشان در عالم ملک عظیم است - ولی اجر شان در

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

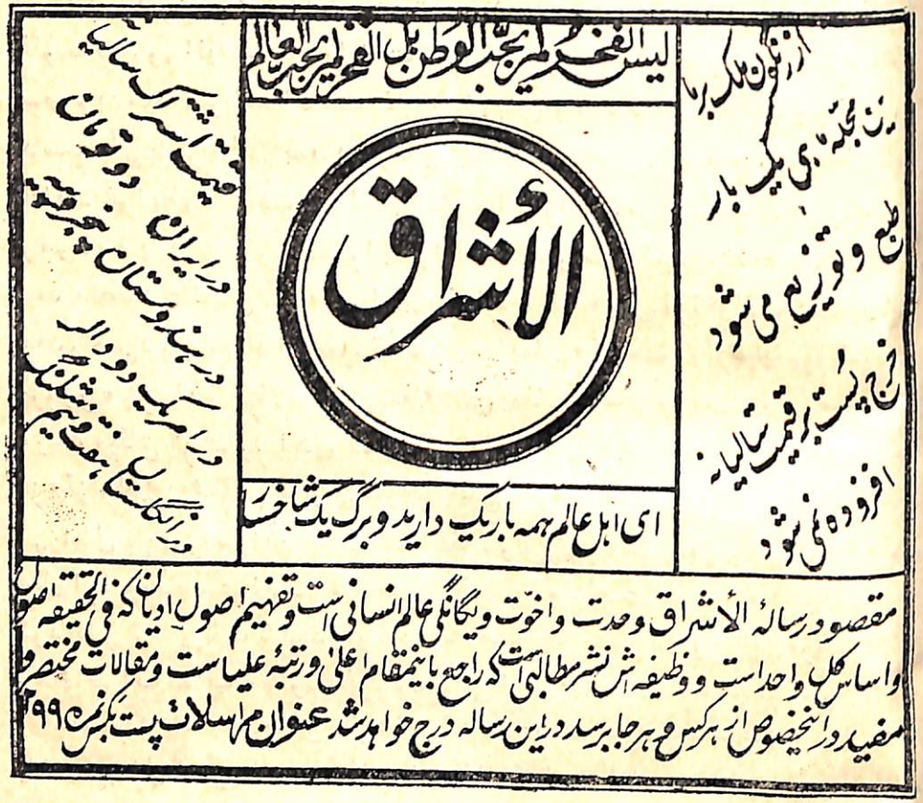

مقصود رسالهٔ الأشراق وحدت و اخوت و یگانگی عالم انسانی است و تفهیم اصول ادیان که فی الحقیقه اصول واساس کل واحداست و وظیفه اش نشر مطالبی است که راجع بانیمقام اعلی و رتبهٔ علیاست و مقالات مختصره مفیده در تخصوص از هرکس و هرجا برسد درین رساله درج خواهد شد عنوان مراسلات پوست بکس نمبر ۲۹۹

جلد سوم | ماه سپتمبر سنه ۱۹۲۵ م | شمارهٔ یکم

٧٨٦

سواد توقیع مبارک حضرت ولی امر الله شوقی افندی ربانی ارواحنا
لنفحات عنایاته البدیعة فدا

(نقل از جریدهٔ کوکب هند اگره - جلد دوم
نمرهٔ ۲۵ - ۱۷ جولائی سنه ۱۹۲۵ م)

بواسطهٔ اعضای محفل روحانی مرکزی هند و برهما - اعضای محترمهٔ محافل روحانیهٔ در هند و برهما ملاحظه نمایند

امناء الله ذوات محترمهٔ اعضای محافل مجللهٔ روحانیهٔ بهائیان در اقالیم شرق طراً ملاحظه نمایند

THE DAWN

Vol. III. October, 1925. No. 2.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

RELIGIOUS PREJUDICES.

In one of his talks in Paris on "Religious Prejudices" 'Abdul-Baha said:—

'The basis of the teachings of Baha-'u'-llah is *Unity of mankind*, and his greatest desire was that love and good will should live in the heart of man.

'As he exhorted the people to do away with strife and discord, so I wish to explain to you the principal reason of the unrest among nations. The chief cause is the misrepresentation of Religion by the religious leaders and teachers. They teach their followers to believe that their own form of Religion is the only one pleasing to God, and that followers of any other persuasion are condemned by the All Loving Father and deprived of His Mercy and Grace. Hence arise among the people, disapproval, contempt, disputes and hatred. If these religious prejudices could be swept away, the nations would soon enjoy peace and concord.

I was once at Tiberias where the Jews have a Temple. I was staying in a house just opposite the Temple and there I saw and heard a Rabbi speaking to his congregation of Jews and he spoke thus:—

"O Jews, you are in truth the people of God! All other races and religions are of the devil. God has created you the descendants of Abraham, and He has showered His Blessings upon you. Unto you God sent Moses, Jacob and Joseph, and many other great prophets. The prophets, one and all, were of your race.

© Afnan Library Trust 2017

" It was for you that God broke the power of Pharaoh and caused the Red Sea to dry up; to you also He sent Manna from above to be your food and out of the stony rock did He give you water to quench your thirst. You are indeed the chosen people of God, you are above all the races of the earth! Therefore all other races are abhorrent to God, and condemned by Him. In truth you will govern and subdue the world, and all men shall become your slaves.

" Do not profane yourselves by consorting with people who are not of your own religion, make not friends of such men"

'When the Rabbi had finished his eloquent discourse, his hearers were filled with joy and satisfaction. It is impossible to describe to you their happiness.

'Alas! It is misguided ones like these who are the cause of division and hatred upon earth. To-day there are millions of people who still worship idols and the great Religions of the world are at war among themselves. For 1300 years, Christians and Mussalmans have been quarrelling, when with very little effort their differences and disputes could be overcome, and peace and harmony could exist between them and the world could be at rest!

'In the Quran we read that Muhammad spoke to his followers, saying:—

" Why do you not believe in Christ, and in the Gospel? Why will you not accept Moses and the Prophets, for surely the Bible is the Book of God? In truth, Moses was a sublime Prophet, and Jesus was filled with the Holy Spirit. He came to the world through the Power of God, born of the Holy Spirit and of the blessed virgin Mary. Mary, His mother, was a saint from Heaven. She passed her days in the Temple at prayer and food was sent her from above. Her father, Zacharias, came to her and asked her from whence the food came and Mary made answer, " From on high." Surely God made Mary to be exalted above all other women."

'This is what Muhammad taught his people concerning Jesus and Moses, and he reproached them for their lack of faith in these great Teachers, and taught them the lessons of Truth and tolerance. Muhammad was sent from God to work among a people as savage and uncivilised as the wild beasts. They were quite devoid of understanding, nor had they any feelings of love, sympathy and pity. Women were so degraded and despised that a man could bury his daughter alive, and he had as many wives to be his slaves as he chose.

© Afnan Library Trust 2017

" Among these half animal people Muhammad was sent with his divine message. He taught the people that idol worship was wrong, but that they should reverence Christ, Moses, and the Prophets. Under his influence they became a more enlightened and civilized people and arose from the degraded state in which he found them. Was not this a good work, and worthy of all praise, respect and love?

'Look at the Gospel of the Lord Christ and see how glorious it is! Yet even to-day men fail to understand its priceless beauty, and misinterpret its words of wisdom.

' Christ forbad war! when the disciple Peter thinking to defend his Lord cut off the ear of the servant of the High Priest, Christ said to him:—" Put up thy sword into the sheath." Yet, inspite of the direct command of the Lord, they profess to serve—men still dispute, make war, and kill one another, and His Counsels and teachings seem quite forgotten.

' But do not therefore attribute to the Masters and Prophets the evil deeds of their followers. If the priests, teachers and people, lead lives which are contrary to the Religion they profess to follow, is that the fault of Christ or the other Teachers?

' The people of Islam were taught to realise how Jesus came from God and was born of the Spirit and that He must be glorified of all men. Moses was a Prophet of God, and revealed in his day and for the people to whom he was sent, the Book of God.

' Muhammad recognised the sublime grandeur of Christ and the greatness of Moses and the prophets. If only the whole world would acknowledge the greatness of Muhammed and all the Heaven-sent Teachers, strife and discord would soon vanish from the face of the earth and God's Kingdom would come among men.

' The people of Islam who glorify Christ are not humiliated by so doing.

' Christ was the Prophet of the Christians, Moses of the Jews—why should not the followers of each prophet recognise and honour the other Prophets also? If men could only learn the lesson of mutual tolerance understanding, and brotherly love, the Unity of the world would soon be an established fact.

' Baha-'u'-llah spent his life teaching this lesson of love and unity. Let us then put from us all prejudice and intolerance, and strive with all our hearts and souls to bring about understanding and unity between Christians and Mussalmans.'

THE DOWNFALL OF HASSAN.

—A PERSIAN STORY.—

[*From the 'Bahai world Fellowship' Volume II Number 1*].

Hassan was a big overgrown Persian boy of fourteen years. All day long he squatted in the street at the edge of the sidewalk, and sold things from his big round tray. His wares always consisted of food, but the kind varied with the season. In late spring the tray was heaped with enormous white mulberries. Following hard on these, he piled it with great boiled beets. But when the leaves began to fall from the trees, he spent the day crushing the hulls and shells from big walnuts. These he arranged in little piles, five of the crisp fresh nuts in each to be sold for two shahis (one cent) a heap. Then as the men began to stroll homewards at 5.0.0 or 5.30; he called his wares at the top of his voice. "Gerdu! Gerdu! Gerdu!" (Walnuts, walnuts) Often he sat in the street far into the night for he dared not go home until every walnut was sold. Sometimes his father and younger brother were with him during the day, but more often he was alone, while the other two bread winners were off on some other business. Many different kinds of work were necessary for the earning of enough money to provide even bread and cheese for their family of six.

Hassan worked hard, but of other virtues he possessed but few. He fought with his brother, and with the smaller boys on the street. He threw stones at the windows of the shop in front of which he sat, as well as at the heavily loaded donkey's that passed in the street. He made himself a general nuisance in every way that he could devise. Many were the beatings his father gave him, and wild were Hassan's yells and cries of pains. But he had one amusement which his father did not disapprove. He delighted in shouting at the American doctor and her assistant. They lived in the apartment on the second floor of the building in front of which he spent his days. If they came down on the street he was careful to say nothing to them, for it would have been too easy for them to call the police. But when they came out to sit on their front balcony in the twilight and to watch the busy varied life of the street, Hassan's hour of joy had come. He would jump to his feet, stare up at them for a moment and then burst into a deep-voiced shout, "Bawbi! Bawbi! Bawbi!" (i.e. Babi, the name by which the Persians still designate the Bahais). Soon a small group of boys, idlers, and ignorant men would gther about him, and staring up at the two American women, would nod their heads in time to Hassan's shouts. After a few minutes of passive endurance, the American would go inside, and Hassan would shout with laughter at his own skill in having disturbed two hated interlopers,—doubly hated because they were Faranghis (foreigners) as well as Bawbis.

© Afnan Library Trust 2017

The doctor and her white-capped assistant had tried to make friends with Hassan but he was not to be misled by such bait. Did not all Bawbis put a magic poison in their tea, so that any man who drank of it lost his senses, and perforce threw in his lot with the cursed dogs of heretics? To all their friendly greetings he made no answer, or growled rude replies in an undertone. For two years he had resisted all their friend-inspired advances.

Hassan's downfall was due to a bit of glass. He stepped on a piece of broken bottle, which worked itself quickly and painfully into his bare foot. It swelled and swelled. Bits of dirt and gravel found their way under the coarse bandage he had wound about it. Day by day the foot grew worse, until a day came when Hassan sat in utter misery beside his tray of walnuts. He cried and wailed in such shrill high tones, that even the doctor in her upper rooms heard him. She looked down over the balcony railing to find out whether his father was beating him. But Hassan did not see her, for his eyes were clouded by his tears. He did hear her call to a man in the shop near at hand "What is the matter? Why does Hassan cry like that?" And he heard the man's explanation, "It is his foot. It hurts very much" Hassan gritted his teeth in despair that the Bawbi should see him humiliated and in pain.

A little later the doctor's assistant stopped beside him. "Let me see your foot," she said, and in his pain and misery he grudgingly thrust it forward. "If you will go upstairs to the doctor she will put some medicine on it that will make it well," she suggested. Hassan growled a curt refusal, and again howled his agony and pain aloud. An hour afterward the nurse returned and again offered assistance. Conquered by pain Hassan allowed himself to forget how much he hated the Bawbi doctor. He stumbled up the long flight of stairs and into the doctor's office. She might enchant him with black magic but any thing was better than such misery. The next half hour was a confused interval filled with bowls of warm water, the cool swishing of the doctor's white dress, the cool fragrance of the ointment and the cool pressure of white bandages that brought sudden comfort to his tortured foot. He even swallowed the little white powder the doctor put on his tongue. Strange beyond all understanding, when she gave it to him she was saying, "In the name of Allah, the Merciful, the Compassionate!" Soothed and strangely comforted Hassan silently struggled down the stairs and out to his tray of walnuts.

In three days the sore foot had nearly healed. Hassan said no word of thanks to the doctor, but he told his mother what had happened. She said to him "Praise be to God, and she a Bawbi! But she must have some of the goodness of God in her. You call her no more names." Hassan followed his

mother's instructions, probably from some sense of justice of his own, rather than from a desire to be an obedient son. But he still had no reply for the friendly "*Salaams*" (greetings) of the doctor and her assistant.

It was a month or two later that Hassan's sixteen-year-old sister one day discovered a strange swelling in her arm. For days the mother applied home made remedies, but they were of no use. Finally she said to Hassan "Take me to the American lady doctor. Perhaps she will know what to do." He showed his mother the stairway but would not go with her up to the doctor's office. "No good to go again. She is a Bawbi." But the doctor's medicine cured the infection on Fatima's arm, and the mother remembered the Americans in her prayers each evening.

The winter's snows were helping to fill the streets with streams of thick brown mud, when the great disaster occurred in Hassan's home. Two-year-old Abdullah, whom Hassan loved more than any one else in the world was running about the room at suppertime. He wore only a short woolen shirt, and his sturdy little legs gleamed in the dim lamp-light. Suddenly there was a thud and a scream of terror. The running baby had fallen into a pan of hot water beside the samovar. The mother lifted him from the floor, gazing in horror and stupefaction at the great red burns. What was she to do? This was impossible! Her mind was a blank. Hassan had been waiting for his evening tea. He too for a moment was dazed at the awfulness of what had happened. But the baby's wild screams were not to be endured; they must be stopped! Hassan suddenly pulled at his mother's dress. "Come! Come!" he cried. "The American doctor will fix it. She knows all things! Hurry! Hurry!"

The mother quickly threw on her black street *Chaddar* and, followed by Hassan, ran toward the doctor's house. When she reached the top of the stairs, she was out of breath and could not speak, but she held the screaming baby toward the doctor. Hassan explained briefly, and then sat in a dark corner watching fearfully the rapid ministrations of the doctor and her assistant. Gradually the baby's cries became low sobs, and slowly, as the powder began its work, he fell into a sleep, broken by long sighs. An hour after their hurried arrival they carried the sleeping baby home, but even Hassan dared not ask when the burns would be healed.

Every day for a week the mother brought Abdullah to the doctor for treatment. On the seventh day the nurse said "Now you need not be afraid any more. He will be all right soon. You need not come again for three days." The mother caught the doctor's hand and kissed it "I have no money

© Afnan Library Trust 2017

to give you," she said, "but always I pray for you. May all your work be good. Amirul-momeneen is with you—he to whom we pray for healing in our illness. The peace of the Prophet be with you!"

It was a day later that the doctor and her assistant passed near Hassan's tray. He jumped to his feet, bowed low, as he could have done before a great Lord, and repeated "Salaams" till they had gone smiling down the street. One of the shop keepers exclaimed in surprise after they had passed, "Hassan, do you bow to the Bawbis? what has happened! Does the judgment day approach?" Hassan growled at him "Bawbis! They are not Bawbis! They are the blessed ones of Amirul-momeneen, he who is the healer. Bawbis! I take refuge in God! Never let me hear you call them Bawbis again!"

NOTES & NEWS.

A great antagonism is shown to the Bahais in Egypt owing to their to lerant progressiveness. In a small village named Kom-El-Saayda where the Omadah (Mayor) and the Mazoon (Islamic notary of marriages) aroused the people against the few Bahais resident there, and finally put up a religious action before the Mahomedan Court to divorce the wives of those Bahais and to annul their marriages. The religious judge gave verdict to that effect. The result is that anyMoslem on turning a Bahai is threatened by a religious trial for the divorce of his wife. There is an appeal however now pending in the Mahomedan Court of Appeal from the above decision of the religious judge: let us hope that it will end satisfactorily. The Bahais of Palestine both male and female on hearing this outrageous news sent through Shoghi Effendi their sympathies and fervent wishes for every possible assistance. Dr. Foril the great scientist protested in the newspapers against the persecution of the Bahais in the East and showed great sympathy towards them. His protest was resounded by the Turkish newspapers especially "*The Wattan*" the editor of which concluded that "The enlightenment of the world cannot be carried out save through the Bahai Cause."

Mr. E. T. Hall, secretary to the Manchester Bahai Assembly writes:—

"Ruhi Effendi has started a young peoples' meeting here and we are hoping good things of it; the spirit of such meetings will be found in the blessed words of Baha-'u'-llah: "The people of Baha who have drunk of the pure wine of Reality, must associate with all the people of the world with the perfect spirit of joy and fragrance, and remind them of that which is for the benefit of all."

The following letter was addressed to Mr. E. T. Hall, secretary to the Manchester Bahai Assembly by a very learned and broadminded Minister of Religion in Altrincham:—

Dear Friend,

It was very kind of you to write. I had no idea that you were in the congregation on Sunday evening. I believe our little talk (in the chapel) on Sunday afternoon did a great deal of good: the young people were very much taken with Ruhi Afnan—and there is no doubt that when we next have the pleasure of hearing him here, there will be a large audience. It is a great and striking testimony to the Unity which lies behind us all that a man so sincere and able should speak from his heart at the shortest notice and reveal as his faith the faith which we all try to live. As you say there really is a "good hope" at the present time of *a world uplift similar to that accomplished by the early Christians.*

I have been very neglectful in not writing before, to thank you for your kindness in letting me have a copy of the beautiful little book you have so well put together, about the Bahai Dawn in Manchester. I am honoured to find our very small efforts in Altrincham noticed and recorded. There is no doubt that the seed is growing. Folk who used to think very little about the Bahai Faith are now willing to learn about it. Next Sunday, for instance, I have at short notice to speak at a Brotherhood meeting in Broadheath Weslyan Chapel, and I gave them a choice of subjects; and it is the Bahai Faith they have wished to know a little more about. I can of course tell them enough about its origin and its value, to stimulate their curiosity. I shall then get the secretary to get Jack down that way to go further into the matter, and I expect that in the end you will find a few new friends gathering round from that quarter.

I was particularly gratified with Mr. Robert's kind tribute on Sunday afternoon after the meeting was over—in saying that he was glad to find a church *where all were as of one church.*

I believe we realy have made a few of our younger folk see that the hope of the world is the broadest-based faith that can he found—and the happiness as well. You are right—although it was unintentional—the Chapel proved just the right setting for Ruhi Afnan. Possibly a hand guides us more than we know in these things. Thank you so much for all your constant help and encouragement and faith. Even parsons need to find their way to a new faith from time to time. I preach more often to myself than to the good folk who sit out the Sunday evening sermons.

Yours sincerely,

© Ahan Library Trust 2017

LA NOVA TAGO

(THE NEW DAY)

It is a Bahai Journal in Esperanto published quarterly by the Esperanto Committee of the Hamburg Bahai Movement. It is the first and the only international Bahai Journal in Esperanto and we are sanguine that it will convey the Divine Message to the Esperantists of the world.

A few years ago our beloved sister Miss Agnes B. Alexander of Japan published the 'Hidden Words' in this new language under the name of 'Kasitaj Vortoj'. It proved of immense value to attract souls who were thirsting to unite humankind through the unity of languages. La Nova Tago is a new venture on a wider scale and we feel confident that its activities will spread over the wide and fertile field, and thus prove of immenser value to the Divine Cause.

We have its first number before us and we can say that it is very useful and interesting not only to Bahais but to those also who desire to improve their knowledge of Esperanto. Those, who wish to learn the new language may communicate with the Editor of 'La Nova Tago who, we presume, will be right glad to teach it.

The annual subscription of 'La Nova Tago, is U. S. A. 20. cents or its equivalent in other currencies, and the Editor's address is

Mr. Friedrich Gerstner,
Wandsbek, Hamburg,
Oelmuhlenweg, 66, (Germany)

There are other beautiful Journals also published by the Bahai friends in Germany such as:—

(1) "Sonne der Wahrheit" (The Sun of Reality) which is not only published in German, but also in English and Esperanto.

(2) "Das Rosengartein" (The Rose-Garden) for Bahai Children and their friends.

(3) "Welt Germeinschaft" (World-Fellowship)

The latter two Journals are published by the German branch of World Fellowship conjointly with the German Bahai Educational Committee.

လူသတ္တဝါတို့မှာ အနန္တဘုဂ်ိတန်ခိုး ဖြစ်ပြောက်ခြင်းမူကား။ ဒီဓိဈာန်ဖြစ်ပုံစဉ်အ
ရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းမဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို
ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ကြိမဇ္ဈဇင်းသတင်း
စာကိုးမြန်မာနိုင်ငံ
နေ၊ဘဟာဒီ-သာ
သနာတေဝါ၊ မဟာ
ဗွေလေ ရှဟာနီ အ
သင်းကပိုန်ပဝိထုတ်
ကြေသည်။
—ယှဉ်—
အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာန်မွတ်စ
တဖွာရှစီး၊
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉။
P. Box No. 299
RANGOON

၉
ကြေငြာခြင်း
စာတမ်း

အိုဇလောကီသူလောကီသားလူအ
ပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တ
ောင်တည်းမှသီးပွင့်သောသစ်သီးများ
နှင့်။ အကင်းတကင်းတည်းမှပေါက်
ရောက်လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်
ကြကုန်သည်ဟူ။ဘဟာအဝဇ္ဇသာဟိ။
အခြင်းတိစ်မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းနံပါ။
မြန်မာပြည်နှင့်
အိန္ဒိယပြည်များ။
၁၂ လ ၅။
အိုရောန်။၁၂-လ။
၂-ထူမေန်။
အဓေရိကံ။
၁၂လ။၂-ဒေါ်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။၇ ဒေါ် ရှိလင်
အေကျစ်နှင့်မါလက်
ထိုင်ပြည်များ။
ကိုရွှတ်ရှ။ ၅၀၀။
တစောင်လျှင်-၁၆။
စာတိုက်ခအကြွေခ်ိန်။
ADDRESS
S. M. ROUMI
No, 2 B, 41 st Street,
RANGOON

ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂင်နှင့်လိုရင်းတည်းဟူသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ တကမ္ဘာလုံးပို့ဖြိုးကြသော
နံသလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ညှိအစ်ကြင်းဟူ၍ ချစ်ခင်ခြင်းတို့နှင့်ခြံးအုပ်ပြုင့်။ တလုံးတဝတည်းနှင့် တ
ဦးတ်တသောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်းမျက်မှောက်တွင်အသင့်ကြသည့် အလုံးစုံသော သားသားနာတော်
ဦးတ်တို့၏ မူလအခြေအဖြစ်ရင်း။ တရတည်းနှင့် တမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်း ကိုလည်းကောင်း၊ ဆွေမြေခြင်းများး
ဦးစီ၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများးနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများးကို ဝေးသားမှုပုံမှန်
ရုတ်ဝေဖန်။ ငင်းဝတ်တရားများးနှင့် စပ်လျဉ်း၍။ အချုပ်ဝေးသားသောအကျဉ်းများးကို။ မည်သည့်အဝေနှင့်
ညီသူထံကဖြစ်စေ။ အကြောင်းရောက်လာသောအခါ။ ၎ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ ပုံမှန်ထုတ်ဝေလိုပ်ငြီး။ ကြာ
တ်ဝတ်တရားများးသက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ဂုဏ်ဖွတပါး အဖိုးရဂုဏ်း ၂ည်အုပ်စိုးခြင်းနှင့် ဆိုင်ရာ
ဦးရွာမှုများးတွင်ပါမဝင် အသိုးသိုးတာသာများက ကိုယ်အချင်းချင်းပုတ်ခတ်ထိခိုက်အောင်ဖျောင်ဆိုလေ့
သောအချက်များးကိုအလေးဂရုမပြုလျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

ဝိညာဉ်နှင့် ဆိုင်သော ပရမတ္ထ အခြေသဘောများ အနက် ဘွင့်ဖြ၍ကာ။ ရိဖွါဝေဒဂါတေ။ အပ္ပဋိဃံ။ ဘဟာ ကျမ်းတော်-ပဌမ အပိုင်း-

စောဒနသဓ-အခဏ်း။

ဤသင်္ခါရလောကဌာနဓမ္မတာဘာဝအလိုက်၊ အကျိုးကာလမှာ။ ပြန်လည်လာ မြဲသောကံများရှိ၍။ နေရာဌာနမှာလည်းကောင်း၊ အလိမ်ဖြစ်သော အနေအဖြစ် များရှိကုန်၏။ ဥတုရာသီမှာလည်းကောင်း၊ တလည့်စီပြောင်းလဲနေရသောရာသီ ကာလများရှိသဖြင့်။ မနုဿလူသတ္တဝါများမှာလည်းကောင်း။ တိုးတက်ခြင်းနှင့် ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအကြောင်းများ။ ထိုပြင်တမျိုးစီမွေးဖြူခြင်း ခံရသောအထူးတို့ကို များလည်းကောင်းအစည်တစိုက် ရှိကုန်သတည်း။

တခါတရံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ရာသီနှင့်၊ တချိန်တကာလ။ အပင်များသွေးခြောက် လျက်အရွက်များကြွေကျသော ရာသီရှိရ၏၊ တခါနွေဥတုကာလနှင့်။ တခါဆောင်း ဥတုကာလများရှိရ၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရာသီမှာ။ ဖြောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစသော မိစ္ဆာတိဝိမ်များရှိ၍။ ကတိုးအနှံ ဖြင့်မွေးကြွေင်လျက်။ အသက်ဖြစ်ခြောက်စေနိုင်သောလေပြင်းလည်း များရှိကုန်၏။ ဤခရာသီဥလေသည်။ အပူအအေး ပကတိညီမျှ၍။ မိစ္ဆာတရားနှင့် နေလည်းဘောက်ပစ္စာ။ သစ်ပင်များအား။ အရွက်နှုများနှင့်အသီးအနှံများ ပေါက် ပွားစေတတ်သောလေချိုလေအေးများ တိုက်လာရသဖြင့်။ လောကသည်အသစ် ပြုပြင်ခြင်းကိုခံရ၏။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးပါ။ သစ်ပင်ဝါးပင်နှင့် တိရိစ္ဆာန်မျိုးတို့ ကိုယ်တွင်း၌အသက်ရှင်စေသောဝိညာဉ်မှတ်သွင်းရ၏၊ ဖြစ်ရှိခြင်းကိုခံရလေသော ပထဝီဿားအလုံးရုံတို့သည်၊ အနေအဖြစ် တမျိုးမှတပါးသော အနေအဖြစ်သို့ ပြောင်းထဲပေးရခြင်းကိုခံရကြ၏။ အရောဝတ်ဆိုင်းတို့သည်၊ ဆန်းသစ်သောအဝတ် များဝတ်ဆင်ပေးခြင်းကိုခံရ၍။ ညှိုမည်းလျက်နေသောမြေဝပြင်လုံးသည်။ ခြောက် ပင်များဖြင့်ဇာ အရပ်လာရ၏၊ တောတောင်ကွင်းပြင်များသည်။ စိမ်းလန်းသော ဝတ် စားတန်ဆာဖြင့် ဆင်ရဲလျက်လည်းကောင်း။ သစ်ပင်များသည် အရွက်နှုများ ထွက်၍၊ အရင်များပွင့်ပေါက်လျက်လည်းကောင်း။ ပန်းခြံများသည်မွေးကြွေင်သော ပန်းလှပန်းကောင်းများပွင့်လင်းလျက်လည်းကောင်း။ ရှိကြကုန်သတည်း။ လောက သည်။ တပါးသောလောကဖြစ်လာ၍။ ကမ္ဘာအလုံးသည်၊ အသက်ဖြစ်ပြောက်စေ သောဝိညာဉ်ကိုရရှိကုန်၏ ပထဝီဘုံသည် အသက်ကင်းမဲ့သော ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် တည်နေလေသော်၊ ဆန်းသစ်သောအသက်ဝိညာဉ်ကိုရရှိသဖြင့် လွန်မင်းစွာသော လှပတင့်တယ် ခြင်းနှင့်ပသာဒကောင်းသောရုပ်ဆင် သဏ္ဌာန်ကိုရရှိကုန်၏။ ထို့ဖြစ် ၍မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရာသီ သည်၊ ဆန်းသစ်သောအသက် ရှင်ပေ ခြင်းအကြောင်းနှင့် ဝိညာဉ် သစ်ကိုမှတ်သွင်းစေသောအရာဖြစ်ကုန်၏။

ထိုနောက်နွေကာလရောက်လာ၍အပူအရှိန်တိုးပွားစေတတ်၏။ တိုးတက် ကြီးပွားခြင်းသည်၊ ဝိဝိဓကိုယ်တွင်းဒြဒုန်းကွယ်လျက်ရှိသောစွမ်းရည်သတ္တိကို ထင် ရှားစေတတ်၏၊ အသက်ရှင်စေနိုင်သော တန်ခိုးသတ္တိသည်။ သစ်ပင်ဝါးပင်ဘုံ၌ ဖြည့်ဆုံခြင်းအခြေအနေသို့ရောက်စေတတ်၏။ သစ်ဘီးများသီးပွင့်လာ၍။ စပါးရိတ် သိမ်းချိန်ဆိုက်ရောက်လျက်။ စပါးလုံး တစိုးတလုံးတည်းသည်။ ကောက်ထွင်း ကောက်ဘွဲ့ဖြစ်လာသဖြင့်။ ဆောင်းဥတု ကာလအစားအဟာရ အတွက်ကြောင့် ရုဆောင်းသိုခိုဆားမုန်၏၊ ထိုနောက်ကခါ။ ချမ်းသာစွင့်မပေးတတ်သော အပင်များ သွေ့ခြောက်ချိန်နှင့်အရွက်များ ကြွေကျခြင်းဥတုသည်။ ဆိုက်ရောက်လာသဖြင့်၊ မသင့်လျော်သောလေများတိုက်လာရ၏။ ၎င်းအချိန်အခါသည်။ မကျန်းမမာအောင် ပြစေသောအချိန်ကာလတည်း။ ယင်းသို့အခါကာလ၌ အရောဝတ်သိမ်းကုန်တို့သည်၊ ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်လာ၍။ အသီးအနှံမထွက်တဲ့ မြုံကြေလေသည်။ မွေးကြွေင် သောလေပြင်းသည်းတို့သည်။ ပျက်ယွင်းပပြောက်လာ၍။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရာသီလေချို လေအေးသည်၊ အပင်များသွေ့ခြောက်စေသောအချိန်နှင့်အရွက်များ ကြွေကျစေ တတ်သောဥတု လေဆိုးဖြင့်ပြောင်းလဲခြင်းခံရ၏ စိမ်းလန်းသော သစ်ပင်တို့သည်၊ အရွက်များကြွေကျ၍သစ်ခြောက်များသဘွယ် သစ်ထုတ်သက်သက်သာ ကြွင်း ကျန်ခဲ့ရစ်သကဲ့သို့။ မွေးကြွေင်လှသောပန်းများသည်၊ ညှိုးနွမ်းလျက် နေရသည်။ သာယာစွာသောပန်းခြံတို့သည် မြောင်မိုက်သော အမှိုက်ပုံသာဖြစ်လာရ၏။ ထို နောက်ဘဖန်ဆောင်းဥတုကာလသည်။ အချမ်းအအေး။ လေပြင်း လေမုန်တိုင်းနှင့် တကွဆိုက်ရောက်လာရ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသီးမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပွင့်တကြော်ကြော်။ လေမုန် တိုင်းကြီးဘိုက်ခုန်၍။ သျှမ်စစ်တပြက်ပြက်နှင့်မိစ္ဆာဆိုးသံကြားရလျက်။ အေး၍ ပျစ်ခဲ ခြင်းနှင့်မလှုပ်မရှားနိုင်၍နွေးကွေးနေခြင်းအကြောင်းများရှိကုန်၏။ ခပ်သိမ်းသော အပင်များသည်၊ အသက်ကင်းမဲ့လျက်ဘိ ရှိနေခြင်းများသည်လည်း ညှိုးပန်းလျက် အသုံးမဝင်နိုင်သောအဖြစ်ဖြင့်နေကြကုန်၏။

ယခုအခြေအနေများကြုံတွေ့ကြုံကြိုက်လာရလေသော်။ တဖန်အသက်ရှင်စေတတ် သောရှိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရာသီပြန်လာ၍။ ဥတုကင်းကာလသည်။ အသစ်ပြုပြင်ခြင်းကို ခံရလေ ၏။ ရှိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရာသီလည်း။ ဝိဝိဓကြီးမြင့်မြတ်သောဂုဏ်တန်ခိုးဖြင့် လှပတင့်တယ်ခြင်း နှင့်ခန့်နားသင်းစသဖြင့်တကွတာအရေပ်နှင့်တောင်များ၌တဲထိုးလျက် နေ သည်။ အခြားခပ်သိမ်းတို့၏ခန္ဓာငါးပါးတို့သည် ဒုတိယတကြိမ်အသစ်ပြုပြင်ခြင်းခံရ လေ၏။ ဖြစ်ရှိခြင်းဘုံသည်၊ ထပ်မံ၍ဆန်းသစ်သောဖန်ဆင်းခြင်းခံရလေ၏။ ဝါတ် လွှဲပါး သောကိုယ်ကာယများသည်။ တိုးတက်ကြီးပွါးခြင်းခံရကြ၏တောတောင် လွင်ပြင်များသည်။ စည်းစည်းကားကား စိမ်းလန်းလာကြ၏။ သစ်ပင်တို့၌ အရွက်နှု များထွက်သာ၍။ ယမန်နှစ်ကရှိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရာသီပင်။ လွန်မင်းစွာသော ဘုန်းတန်ခိုး

© Afnan Library Trust 2017

ရေးသင်၏ကျေးဇူးတော်များသည်၊အခြားသိမ်းဆီးရိုက်ခို အရှာခြုပ်လာရေ၏။ ဓမ္မ
ရာဇာဗုဒ္ဓအရှင်ဘသို့ဟူသောစစ်သေးပရမ အဘွေမင်းသည်။ကောင်းကင်ဘုံ
မလကူဘာ နှင့်ဝိဇယသိုးကုလဟာမှမိမိတော်ရင်းတေဇောအရှိန် တန်ခိုးဖြင့်
တောက်ပလာရေ၏။မွန်းတည့်ခြင်းစက်ဝိုင်းသို့ရောက်လျှင်ထိုနေမင်းသည်။ ဝင်ပြု
ဆတ်ယုတ်သ၊ရေ၏ ၎င်းဝိညာဉ်နှင့်ဆို သော ပရမမဟာမိဿဒိုးရောဘိနောက်။ အ
ရှိက်များကြော် ကျရသောဥတုသည် ရှေ့ဆက်နောက်ဆက်လိုက်လာရေ၏ ထိုအ
ခါတိုးတက်စည်ကားခြင်းအကြောင်းများ ရပ်စဲလာ၍။ လေပြေလေညှင်းသည်။
အပင်များအားမဖြစ်မြောက်အောင်ပြုစေသောလေဆိုးဖြင့် ပြောင်းလဲခြင်းခံရ၏။
မကျန်းမမာစေသောဥတုသည်။ ဥယျာဉ်ပန်းမှန်များနှင့်လွှင်ပြင် ပန်းခြံတို့၏ထုပ
တင့်တယ်ခြင်းနှင့်စိမ်းလန်းစည်ကားခြင်းများကို ဖျက်ဆီး ပယ်ရောက်အောင်ပြုစေ
သည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား။စေတနာဓောဆောက်သန့်ခြင်း ပယ်ရောက်လာ၍။ ထွန့်မြောက်
သောသိလတရေးများသည်။ ညစ်နွမ်းလာရသဖြင့် စိတ်နှလုံးများ၌ရှိသော အသိ
အမြင်၏ ရောင်ခြည်အလင်းမှန်သွားလျက်ဝိညာဉ်တရေးများသည်လူတို့ကိုယ်တွင်း
၌ပျက်ကွက်လာရေ၏၊မြင့်မြတ်သောမဟာပုရိသလက္ခဏာတို့သည်။ဆိုးသွမ်း
သောပြစ်မှုများဖြင့်ပြောင်းလဲလာရေ၏ သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်ခြင်း အနေအဖြစ်တို့သည်
မကြွင်းမကျန်ဘဲရှိရေ၏။ သာသနာတရေးတော်မှ ေပါဟာရေခေါ် အမည်နာမတရ
တည်းသာကျန်နေရစ်သဖြင့်။ဆိုးမကြောဝါဒမှအပြင်ပဝိုသဏ္ဌာန် သက်သက်သာ
ရှိနေရေ၏။ဘုရားသခင်သာသနာတော်၏ အခြေအမြစ်ရင်းတို့လည်း အကုန်အစင်
ပျက်ယွင်းလာ၍။ဆန်းသစ်သောဘာသာဝါဒနှင့် ခမ်းနားခြင်းများပေါ် ပေါက်လာ
ရေ၏။အသင်းအပင်း ခွဲစိတ်ခြင်းသည် ပေါ်များလာသဖြင့်။ ခိုင်ခန့်မြဲမြံခြင်းသည်
မတည်မမြဲခြင်းအကြောင်းဖြင့်ပြောင်းလဲလာရေ၏။ဝိညာဉ်များသေဆုံးလျက်၊ စိတ်
နှစ်လုံးများသည်လည် ညှိုးနွမ်းစွာနေရေ၏။လူသတ္တဝါတို့သည် မလှ မစ္ဆာဘဲရှိနေ
ကြ၏။ယင်းကဲ့သို့ခေတ်ကာလ၌။ ဆောင်းဥတုတည်းဟူသော ဆုတ်ကင်းလ
ချောက်လာရေ၏။အကြောင်းကား မောဟာမိုက်ခြင်း၏အနေးအဆင်းသည်နှံ ပြား
လျက်၍အတွက်ကိုယ်နှင့်ဆိုင်သောမှားယွင်းခြင်းသည်လောကတဝှမ်းလုံးအရပ်ပိုးလာရ
၏ထိုနောက်ဘုရားတရားကိုအလေးမပြုဂရုံမစိုက်ဘဲနေးကွေးခြင်း။ နောမယူပုန်
ကန်ခြင်းလည်းကောင်း။ စဉ်းစားဆင်ခြင်ခြင်းကင်းမဲ့၍။ ကောင်းမှုများ၌ပျင်းရိ
လျက်နေခြင်းလည်းကောင်း။သိမ်ဖျင်းယုတ်ညံ့ခြင်းနှင့်။ တိရိစ္ဆာန်သဘွယ်ရိုင်း
ရိုင်းခြင်းလည်းကောင်း။အေးချဲ့ခဲခြင်းနှင့် သေတွေ့ခါတိုင်းကျူးကျော်တုံး မှားကဲ့သို့
သတိမေ့လျော့ယွင်းသဖြင့်မသိတတ်ခြင်းအကြောင်း။များစွာကုန်သင်းပထင်အလုံး
ကိုနေမင်း၏အရှိန်ဖြင့်အကျိုးရဲ့ဖြစ်အောင်ပြုစေတတ်သောဆောင်းဥတုကဲ့သို့ ဖြစ်
လာကြ၍။ ညှိုးငွေ့မှုင်တိုင်တိုင်အဖြင်ဖြင့် နေကြကုန်၏ သိမြင်နားလည်ခြင်းနှင့်

ဖြင့်ဘဖန်ပြန်လာရေ၏။ဖြစ်ရှိခြင်းခံရလေသော သခ်ါရအရောဟူသမျှတို့၌ ဓမ္မတာ
ဘာဝအလိုက်၊ယခုကဲ့သို့သောလည်လည်ပတ်ပတ်။အစဉ်တစိုက် ပြောင်းလဲခြင်း
ခံရသည်အတိုင်း။မချအမှန်ရှိသင့်၏။ယင်းသို့အစဉ်တစိုက်လည်ပတ်လျက် အလုံး
စုံပြောင်းလဲစေသောကဲ့ကာလဟူမှုကား။ခါဘ်လေးပါးသော ကိုယ်ခန္ဓာတုံးနှင့်
သက်ဆိုင်သောရာသီစက်ကဲ့ကာလတည်း။

ပရောဖက်တမန်တော်ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်တို့ပရမတ္ထ ဝိညာဉ်ဘုံနှင့်ဆိုင်သော
ရာသီစက်ကဲ့ကာလသည်လည်း။ယခုနည်းအတိုင်းပင်ရှိကုန်၏။ အကြောင်းမှာ
ထို ကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှသော ဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်တို့ကြွလာပွင့်တော်မူ သောနေ့ရက်
စာ၌ကာလသည်။ဝိညာဉ်ဘုံနှင့် ဆိုင်သောပရမတ္ထ မိဿဒိုးရောသိ ကဲ့ကာလ
တည်း၊ရင်းထွန့်မြောက်သောကဲ့ကာလသည်၊မြတ်စွာဘုရားသခင်ချောင်ခြည်တော်
ပွင့်လင်းခြင်းနှင့် ကောင်းကင်ဘုံ ကျေးဇူးတော် ဆင်းသက်လာခြင်း လည်း
ကောင်း၊အသက်ရှင်စေသောလေအေးလေညှင်းတို့က်လာရခြင်းနှင့်၊နေမင်းစစ်စစ်
တ ဝ်းဟူသောမြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဩဇာဘော်တော်ရောင်ခြည်အလင်းတောက်
ပခြင် လည်း ဟ ာင်း။အချိန်အခါကဲ့ကာလတည်း၊ ၎င်းက ဲ့ကာလ၌။ဝိညာဉ်များ
အသက်ရှင်လာရေ၏ စိတ်နှစ်လုံးများ ရွှင်လန်းရေ၏။မနောဟဒယ သကာဘများသန့်
ရှင်း ကာင်းမြတ်သာရေ၏။ဖြစ်ရှိခြင်းကမ္ဘ အလုံး။ သုပ်ရှားခြင်းခံရကြ၏၊ မနုဿ
လူသတ္တဝ မျိုး၏ဘဝတိအနှစ်ရင်းသည်၊ဝိဘိသောမနုဿဖြစ်၍။ပါရမီ ဖြစ်မြေ က်
ခြင်းအခြေအနေများတိုးတက်သဖြင့်ပြည့်စုံလာရေ၏။သိလသမ္ပတ္တိ အလုံးစုံအောင်
မြင်ရေ၏။အသက်ရှင်ပြန်ခြင်းနှင့်ထပ်မြောက်ခြင်းအဖြစ်ကိုခံရကြ၏။အဘယ်သို့နည်း
ဟူမူကား။တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းနေ့ရက်များနှင့်အားလေပ ရွှင်မြူခြင်း။ ဝင်း
မြောက်ခမ်းသာပါရမီဖြည့်တင်းခြင်းဘုရားစစ်တရားမှန်ဘက်သို့စိတ်ဆွဲငင်ခြင်း
ခံရသောကဲ့ကာလတည်း။

ထိုနောက်အသက်ဖြစ်မြောက်ခြင်းတတ်သော မိဿဒိုးရောသိ ကုန်သွား၍။
အသိုးအနှံ့ပွားများခြင်းသောပရမတ္ထ ဇွန်ကာလဥတုဆိုက်ရောက်လာရေ၏။ထိုအခါ
ဥတုဘုရားသခင်၏နွားကပတ်တော်သည်မြောက်ပင့်ခြင်းခံရ၍။ဓမ္မစက်တရားတော်
မြတ်သည်ကြဲဖြန့်လာရေ၏။အရောဓသိမ်းတို့သည်ပြည့်စုံခြင်းအနေသို့ ရောက်လာ
၍ကောင်းကင်ဆုံပရမတ္ထခဲ့သွယ်စားဘွယ် တို့သည်။ ပျင်ဆင်ထားရေ၏။ သန့်
ရှင်းမွေးကြိုင်သောအနှံ့များသည်အရှေ့မျက်နှာနှင့် အနောက်မျက်နှာ တိုင်းပြည်
များသို့ပျံလာရေ၏။ဘုရားသခင်၏ဆုံးမ ဩဝါဒတရားများသည်။ လောကတ
ဝှမ်းလုံးဝန်းဝိုင်းလာရေ၏ ဝေနေယျ လူသတ္တဝါမျိုးသည်၊ဆုံးမဝဲ့ပျင်ခြင်းခံရ၏၊
စုံလင်စွာသောအကျိုးကျေးဇူးများဖြင့်ထွန်းလ ရေ၏။ ပြည့်စုံစွာသေ ာ တိုးတက်
ခြင်းအကြောင်းများသည်။လူသတ္တ ါမျိုးဘုံ၌ ထင်ရှားလာရေ၏။ ကရုဏာရှင်တ

© Afnan Library Trust 2017

စည်းစားဆင်ခြင် နိုင်ခြင်းဘုံသည်၊ ဤကဲ့သို့အနေ အဖြစ်များသို့ ရောက်လာကြလေသော်။ အနန္တလေးဆုံး ပျက်စီးခြင်းနှင့် အသုံးရုံသော ဆုံးရှုံးခြင်းသာရှိကုန်ရ၏။

ဆောင်းဥတု၏တန်ခိုးသတ္တိသည်။ လောကတဝှမ်းလုံး အုပ်ချုပ်ပြီးလျှင်။ ရိပသိဒ္ဓိးရာသီသည်လွှဲလည်၍ ဒုတိယတဖန်ပြန်လာတတ်၏။ သာသနာ၏ဆုတ်ကပ်ကာလကွယ်လွန်သွား၍။ (ဝါးပါးဒသာနိယာမတရားအတိုင်း။) ဆန်းသစ်သောတက်ကဲကာလပေါ်ဆင်သာရှ၏၊ ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သောပရမတ္ထလေဖြေလေညှင်းတို့သည်ဘိုက်သာရှ၏၊ ကျကဏာရှင်မြတ်စွာဘုရား၏ပရမတ္ထ ရိပသိ.တိမ်သည်။ တရားတော်ရှေ့ရိပသိးငွေ့ရိပသိးကို ရှာဖွေးတတ်၏။ နေမင်းစင်စစ်တည်းဟူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ရောင်ခြည်အလင်းသည်၊ ဝိပဿနာတိ အရှိန်အဝါဖြင့် တောက်ပသာတဘ်၏၊ ဖြစ်ရှိခြင်းလောကသည် ဆန်းသစ်သောအသက်ရှင်ခြင်းကို ရရှိကုန်၏ ဆူးခြားသော ဝတ်စားတန်ဆာများနှင့်လည်းကောင်းဆင်ယင်ရ၏၊ လွန်ခဲ့သော ရိပသိဒ္ဓိးရာသီ၏အသုံးရုံသောရုပ်လက္ခဏာများနှင့် တန်ခိုးအာနုဘော်တို့သည်။ ဤဆန်းသစ်သောရိပသိဒ္ဓိးရာသီ၌အ ကုန်အစင်ပါလာရှိနေရုံမျှမက။ ၎င်းထက်သာလွန်၍ကြီးကျယ် ထွန်မြတ်လှသော တန်ခိုးသတ္တိ ဘုန်းအာနုဘော်များနှင့်ဘကွထင်ရှားသာရ၏။

ပရမတ္ထနေမင်းစင်စစ်ဘည်းဟူသောဗုဒ္ဓမြတ်စွာကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းဘုံတော်နှင့်ဆိုင်ရာ၊ ပြန်လည်လာမြဲရှိနိုယမဘုတ္ထကဝဲကာလတို့သည်အပြင်ပဝေါဟာရဖြစ်သောသင်္ခါရုလောကီဘုံနှင့်သက်ဆိုင်ရာနေသူရိယာ၏ပြန်လည်လာမြဲရှိဥတုကဝဲကာလများကဲ့သို့ အစဉ်မပြတ်လှည့်လည်ခြင်းနှင့် အသစ်ပြုပျင်ခြင်းကင်းခဲရ၏ စဝိစ်သာပရမတ္ထနေမင်းသည်၊ ဥပမာအားဖြင့်လောကီ၏ဝေါဟာရနေသူရိယာနှင့်ဘုညီ၏၊ ၎င်းလောကီနှင့်ဆိုင်သောဝေါဟာရနေမင်းမှာပွင့်လင်း ထွန်းတောက်ဘို့ရာ များစွာသောနေ့ များရှိသည်ဆိုသော် တနေ့တရက်၌ (ကရကဋ် နက္ခတ်) ဝါဆိုသရာသီ အချက်အချာမှာလည်းကောင်း တချိန်တခါ (တူ နက္ခတ်) သတင်းကျွတ်ရာသီ အချက်အသက်မှလည်းကောင်း။ တခါတကာလ၌ (ကုံ နက္ခတ်)တပို့တွဲရာသီအချက်အချာမှလည်းကောင်း။ တခါတရံမှာလည်း (မိသ နက္ခတ်)တန်ခူးလရာသီအချက်အလက်မှလည်းကောင်း။ ပွင့်လင်း တောက်ပလာ၍။ ဝိပဿနာတိအရှိန်အဝါ။ အသင်းရောင်ခြည်ကိုတလှည့်စီသင်ရှားစေတတ်၏။ ဤကဲ့သို့နေရာရွှေပြောင်း၍။ အသိုးသိုးနက္ခတ်များအချ အချာတို့မှပွင့်လင်း တောက်ပလာသော်လည်း။ နေသူရိယာမှာ၊ တဆူတပါးတည်းဖြစ်၍ ဝိဝိစင်စစ်သောဇာတိရင်းခံလည်းကောင်းတမျိုးတည်းပင် ဖြစ်ပေ၏၊ ဉာဏ်ပညာပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နေသူရိယာတပါးတည်းကိုသာလျှင်နှစ်သက်မြတ်နိုးကြ၍။ ထိုနေမင်းကတလှည့်စီ

နေရာရွှေ ပြောင်း၍တွန်းလင်းတောက်တတ်သော အသိုးအသိုး နေရာဒေသနေများကိုအစွဲအလမ်း မပြုကြစဖူး။ အသိအမြင်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း။ ၎င်းနေမင်း၏စင်စစ်သောဇာတိရင်းကိုသာ တောင့်တတဝှမ်းလျက်။ ထိုနေမင်းပွင့်လင်းသောနေရာနှင့်ထွက်မြောက်သောအရပ်ဒေသနကိုအလျှင်း အရေးမယူကြစဖူးသို့ဖြစ်၍ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ နေမင်းကမည်သည့်နက္ခတ်ရာသီနှင့် အဝ.ယ်သို့အရပ်ဒေသနမှဖြစ်စေထွန်းလင်းထင်ရှားလာသော်လည်း။ အသိုးသိုးအရပ်ဒေသနတို့ကို အမှတ်မပြုကြဘဲ။ ထိုနေမင်းတပါးတည်းကိုသာလျှင်။ ဦးချ၍ခဝတ်ကိုးကွယ်ကြလေသည်။ ဗုဒ္ဓအရှင်တို့၏ အမှန်စင်စစ်သော အထူးတ္တိတည်းဟူသော သဗ္ဗညုသယမ္ဘူ။ ဘ။ ရွှေညာဏ်တော်သည်မည်သည့်သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်သောအရိယာအရှင်တပါးဒွမဆို ထင်ရှား လာရသော် ပုဂ္ဂိုလ်ကို အမှတ်ပြုဘဲ ထိုင်စစ်သော အထူးပုဂ္ဂိုရွှေညာဏ်တော် တပါးတည်းဒွသာလျှင် ဆည်းကပ် ခိုလှုံကြကုန်၏။ ဤကဲ့သို့ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဘုရားစစ်တရားမှန်ကင်းတွေ့ခြင်း ဖူးမြော်ခွင့်ရခြင်းကြကုန်၏။ ထိုပြင်မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ရမတ္ထဘုံတော်ဒွ ပွင့်လင်းလာသော (ဗုဒ္ဓအရှင်တည်းဟူသော)နေမင်းဖူးမျော်ခြင်းမှ ကွယ်ကာပိတ်ပင်ခြင်းကို အလျှင်းမခံရစဖူး။ အကြင်သူမဆိုနေမင်းကိုသာလျှင်ချစ်ခင်မြတ်နိုး၍။ ၎င်း၏ ရောင်ခြည်အလင်းကိုသာတောင့်တတ မက်မောအံ့။ ထိုသူမူကား၊ ၎င်း နသူရိယာသည် မိသရာသီစက်မှဖြစ်စေ။ ကရကဋ်ရာသီစက်မှဖြစ်စေ။ မေတုန်ရာသီစက်မှဖြစ်စေ။ ထွက်မြောက်ပွင့်လင်းလာရသော်လည်း။ အစဉ်မပြတ်နေမင်းဘ. က်သို့သာလျှင် မှတ်နှာပြုတတ်၏။ (ထိုနေမင်းထွက်မြောက်လာရသောနေရာကိုအလျှင်းအစွဲအလမ်း မပြုစဖူး။) သို့ရာတွင်၊ လူဗာလသူမိုက်တို့ကား။ နေမင်းပွင့်လင်းထွက်မြောက်လာတတ်သောနေရာ။ နက္ခတ်ရာသီစက်ကိုသာ အစွဲအလမ်းပြုချစ်ခင်ကြ၍။ နေမင်းကိုယ်တိုင်ကိုပင်။ လက်ညှိတ်ပြစပယ်ကြကုန်သတည်း။ ပမာဆိုသော်နေမင်းသည် ကရကဋ်ရာသီစက်၌ပွင့်စဉ်အခါ။ ထိုသူတို့ကမျက်နှာပြုနေကြသည်၊ တဖန်ထိုနေမင်းပင်။ တူ-ရာသီစက်သို့ရွှေ့ပြောင်းလေသောအခါ၊ ၎င်းတို့ရာသီစက်နက္ခတ်ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးတတ်သောကြောင့်။ ထိုနက္ခတ်ရာသီဘက်သို့သာမျက်နှာပြုခင်တွယ်နေကြ၍။ နေမင်းကိုယ်တိုင်မှနေရာရွှေ့ပြောင်းလေသောကြောင့်။ ပိတ်ပင်ခြင်းခံရကြကုန်သတည်း။

ပမာဆိုသော်။ (ထိုသဗ္ဗညုသယမ္ဘူ။ တ- ရွှေညာဏ်တော်တည်းဟူသော) နေမင်းစင်စစ်သည်။ (အေဘရာဟိမ်)ရှင်အခြေပြုပ- ဟုသမုတ်ရသောရာသီစက်မှတခါရောင်ခြည်အလင်းထွတ်ပြီးလျှင်။ (မူစာ)ရှင် မာရွှေ့ခေါ်ရာသီစက်မှတောက်ပလာ၍။ ပရမတ္ထမိုးကုလဟာကိုပွင့်လင်းအေးငြိုးစေသည်။ ထိုနေရာဒေတဖန် ရွှေ့ပြောင်း၍ပြည့်စုံစွာသောအရှိန်အဝါဖြင့်သခင် ခရစ်တော်ဟု သမုတ်ရသော

© Afnan Library Trust 2017

ရာသီစက်ဖွတွက်မြောက်ပုံင့်လင်းလာရေ၏။ (၎င်းရာသီစက်ဖွတခါ ရွှေ့ပြောင်း၍ အရှင်မိဟံမြါဒိဟုသမုတ်ရသောနက္ခတ်ရာသီမှာထွန်းတောက်ပုံင့်လင်းလာရေ၏။) ဘုရားမှန်။ တရားစစ်ကိုကောင့်တ တပ်မက်နေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နေရောဌာနကို မရွေးမခြားမခင်တွယ်ကြဘဲ၊ ထိုအဖွဲ့နှစ်ဝင်စစ်သောအကြောင်းရင်းတည်းဟူသော သဗ္ဗညု သယမ္ဘူတ-ရွှေညာဏ်တော်ကို အဘယ်သို့သော နေရောဌမဆိုပုံင့်လျှင် ပုံင့်ခြင်းငှါးကိုင်းညွှတ်၍ခဝပ်ကိုးကွယ်ကြလေသည်၊ သို့ရာတွင်။ ရှင်အာဠဝကိုခင်တွယ်စွဲလမ်းလျက်နေသေးသူတို့မူကား။ သိနာတောင်ပေါ်က။ ရောင်ခြည်တော်လွှတ်၍ ရှင်မောရေ၏စင်စစ်သော ဓာတိမျိုးစေ့ရင်းကိုပုံင့်လင်းအောင်ပြုလေသော်ပိတ်ပင်ခြင်းခံရကြလေသည်။ ထိုစင်စစ်သောနေမင်းတည်းဟူသော ရွှေညာဏ်တော်သည်။ သခင်ရောဇာတော်ဟုသမုတ်ရသော ဗေဒင်ကျော်ကြီးတို့ခါ ပြည့်စုံစွာသောဗုဒ္ဓအလင်းရောင်ခြည်တော်ဖြင့်ထွန်းလင်းတောက်ပလာရသော အခါသမယ၌လည်း၊ ပိတ်ပင်ခြင်းခံရကြလေသည်။ ငြိုးနည်းအတိုင်း။ အသိုးသိုးကြွေလာ ပုံင့်တော်မူကြလေသောဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်တို့ခေတ်ကာလကဲ့အဖွတ်ပြုကြကုန်လေ၁။

သို့ဖြစ်၍ လူဝေနေယျမျိုးတို့၌အလွန်လိုအင်သောအချက်ဟူမူကား။ အမှန်စင်စစ်တည်းဟူသောအကြောင်းရင်း၊ သဗ္ဗညုဉာဏ်တော်ကိုသာလျှင်တော့ဝ်တ တင်မက်သောသူများဖြစ်ကြ ရမည်။ ထိုအကြောင်းရင်းဖြစ်သောဖွေညာဏ်တော်ကိုမည်သည့်သနှင့်မြင့်မြတ် သေးအဝိုယာ အရှင်ဖြစ်ဆို တွေ့မြင်ပျံးမျော်ရလျှင်။ ပိတိသောမနဿစိတ်စေတနာဖောဖြင့်စွဲလမ်း လျက်။ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်ခိုသို့ဆည်းကပ်ကြ ရမည်။ ပိုးဖလံကောင်နှင့်လိင်ပြာသဘွယ်သော်လည်းကောင်း၊ မည်သည်ဆင်မြီးခွက်ဖြစ်ဆေးထွန်းလင်း တောက်ပငြားအံ့။ အလင်းကိုသာနှစ်သက်မြတ်နှိုးကြ ရမည်။ ဖွေပြည့်စုံး။ (ဘွဲ့ဘွဲ့ထံ) ငှက်သဘွယ်သော်လည်းကောင်း။ မည်သည့်ပန်းခြံ၌မဆိုပုံင့်ငြားအံ့။ နှင်းဆီပန်းကိုသာ ရှင်တွယ်ကြ ရမည်။

အကယ်စင်စစ်နေသူရိယာသည်။ အနောက်မှုက်နှာမှထွက်လာ ခဲ့သော်။ အရှေ့မျက်နှာကြောင့်ပြိတ်ပင်ခြင်းခံရသေးဖြင့်၊ အနောက်မှုက်နှာသည်နေ ရာအရပ်ဌာနသာဖြစ်သည်ဟု အစွဲအလမ်းပြု၍မနေရာ "ထိုနည်းတူ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်များကိုစစ်ဆေး မေးမြန်း၍ကဲ့ရဲ့ခြင်းအစရှင်မြတ် ၏ အားထုံတက်သောရောင်ခြည်တော်အလင်းကိုရှာဖွေနေရမည်၊ မည်သည့်အဝိုယာအရှင်ဖြစ်ဆို ထိုအရှိန်အဝါထင်ရှားကြောင်းကိုတွေ့မြင်ခြားအံ့ ထင်းအရှင်ကိုစစ်စစ်သေါဗုဒ္ဓအရှင်ဟုသက်ဝင်ယုံကြည်လျက် ထက်သန်သော ဇောဇောတနာဖြင့်စွဲလမ်းသေါပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရမည်။ ယဟူဒီလူမျိုးများကိုရှုကြည့်ကြငြိုး။ အကယ်၍ထိုသူတို့သည်၊ ရှင်မောရှေတည်းဟူသော ရွှေညာဏ်တော် ပုံင့်ရောနေရာဝေါဟာရရ ဓိဿဒ်းကုဉ်လဟာကို

အစွဲအလမ်းမပြုကြဘဲ၊ စင်စစ်သောနေမင်းတည်းဟူသောရွှေညာဏ်တော်ကိုသာ အာရုံပြုနေကြသည်ရှိခဲ့သော်။ ထိုစင်စစ်သောနေမင်းကိုပင်။ ၎င်း၏ဒုတိယပုံင့်ရာ နေရောဌာနတည်းဟူသောသခင်ခရာဇာတော်ဟုသမုတ်ရသောအရှင်၌။ ကရုဏာရှိမြတ်စွာဘုရားသခင်၏ အရှိန်အဝါနှင့်ပြည့်စုံစွာသော ဓောင်ခြည်တော်နှင့်တကွ ဒိဋ္ဌတွေ့မြင်ကြလတံ့။ သို့ရာတွင်။ အသွန်ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ကာင်းလှသည်ကား။ မော ရှာဘည်းဟူသောအကျရောနှင့်စာလုံးဖြင့်ပေါင်းထားလေသော ဝေါဟာရအမည် ကိုစွဲလမ်းလျက်နေသဖြင့်ထိုယဟူဒီလူမျိုးတို့သည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ အနှစ်ကျေးဇူးတော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ ရောင်ခြည်တော် အလင်းကို မခံမရတဲ့ရှိကြကုန်သတည်း။

(ငြိုး၏။)

အသုဘအကြောင်း။

ကွမ်းခြံကုန်းမြို့ပိုင်။ ဒေးဒနောကုလားရမာဟာဖွေလေချဟာနိမှ ကြားသိရသည်အတိုင်း။ ၁၂၈၇-ခု။ သတင်းကျွတ်လအတွင်း၊ အောက်၌ ရေးသားအံ့သော။ ဘဟာအိဘာသာဝင် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏။ အသက်အရွယ် နှငယ်သောကလေးများသည်။ မလကူတေ။ အပ္ပဟာသို့။ ဂိုအဉ္ဇလိပြုကြလေသည်။

(၁) အသင်းလူကြီးဆရာကိုဘိုးခို။ မတောတို့သို့ဖြီး ဖွားမြင်သောသားယောကျ်ားကလေး။

(၂) အသင်းဝင်။ ကိုဘဘော။ မအမိနာတို့သို့ကလေး။

(၃) အသင်းဝင်။ ကိုမာတာမစိန်ဂုတို့သို့ကလေး။

၎င်းအကြောင်းများကြောင့်။ အသင်းဝင်အဟာဘပ္ပများအလုံးစုံတို့သည်။ မေတ္တာကရုဏာနှင့်ကိုယ်ချင်းစာတရားများအားဖြင့်။ အလွန်ဝမ်းနည်းကြ၍။ ဓိဘာများနှင့် ဆွေမျိုးတရုတို့၌သည်းခံခြင်းတရားနှင့်။ ဓဟမါတ်တော်ရှိဘို့ရာဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သကြကုန်၏။

© Afnan Library Trust 2017

اعلان طبع کتاب آیات مؤرخ - و فصل الخطاب

حضور حضرات اعضای محافل روحانی

تعریف مطبوعات و سبب شد نش بتعمیم علم و اطلاع چون محتاج بتبیین نیست - لهذا مختصرمقصد عرض میشود - اینکه کتاب آیات مؤرخ و فصل الخطاب حضرت ابا الفضائل که دو رساله ممتاز هستند - در سنه ۱۹۱۷ م بامرجناب آقا شیخ محمد علی قائینی - واهتمام آقا میرزا احمد راضی - در (۱۰۳) صفحه طبع شده بود - ولی چند صفحه ناقص و چند صفحه پس و پیش شده بود این ایام باجازهٔ مبارک تصحیح و منتشرمیشود - اینک جزؤ اول را تقدیم مینمائیم (بجمیع محافل روحانی عالم بهائی) که بافراد ارائه و معلوم نمائید در انجا چند نسخه طالب دارد ارسال شود - چون مقصد ما تعقیب اینمسئله میباشد - قیمتشرا موکول بنظر عادلانهٔ آنحضرات مینمائیم که بملاحظه کاغذ و مصروف موافق حال خریداران معین نموده از صدی بیست بادارهٔ خیریهٔ آن نقطه داده - البافیرا بواسطهٔ محافل مرکزی ارسال فرمائید که باز کتابی دیگرطبع شود * واضحست بتعاضد شماها موفق خواهیم شد *

ادرس - شنگهای - (چین) صندوق پست - نمره ۵۵۱

Address. — آقا میرزا حسین اوسکولی

M. H. A Onskouli. P. O. Box 551. SHANGHAI. (China)

صعود حسرت آمود جناب میرسید سعادت علی در کلکته

بنابرید تلغرافیکه از کلکته رسیده - جناب مرحوم متصاعد الی الله - میرسید سعادت علی - تغمده الله برحمته - اخوی کوچک جناب سید جناب علی - رئیس محفل روحانی رنگون - وبرادر بزرگ جناب سید غلام مرتضی علی - منشی محفل - پس از ابتلای به تب شدید چند روزه در ۲۷ ماه اگست - سنه ۱۹۲۵ م - بملکوت اعلی صعود نموده - بازماندگانرا قرین حرقت و حرمان ساخته - عیالی - وسه اطفال خورد سالی - که بجز وجود مسعود جناب آقا سید جناب علی هیچ کس را پرستار ندارند - مخلف گذاشته اند *

الاشراق بمعیت سایر دوستان برمه و هندوستان - در این درد ناک ماتم سهیم و شریک الم بازماندگان فقید سعید بوده - از برای غفران آن خلد آشیان - وصبر وسلوان غمدیدگان - از درگاه کبریائی خداوند پایندهٔ مسئلت نموده - بکمال همدردی - رسوم تعزیت را بجا میاورند * ربنا افرغ علینا صبراً انک انت ارحم الراحمین *

جناب سید جنابعلی بنا بآئین حقوق پرستی - محض تفقد و دلجوئی آن ستمرسیدگان بیکس - در بیستم ماه گذشته سپتمبر عازم کلکته گردیده - در ماه نومبر با آن اطفال صغار معاودت برنگون خواهند فرمود * بسلامت روند و بازایند - در پناه خدا بیاسایند *

© Afnan Library Trust 2017

ولی امرالله - شوقی افندی ربانی -) راو او امرمبارکه را حرف بحرف قلباً و لساناً و عملاً بموقع اجرا گذاریم تا آنکه بر ضای الهی فائز شویم " - چنانچه احبای الهی بغداد نغمه سازند *

جریدهٔ کوکب و مجلهٔ الاشـــــراق

بنا بخواهش بعضی از محافل مقدسهٔ روحانی که اسامی مجلات - و روزنامه های امری در هندوستان و برمه را باعنوان - و ادرس آنها خواسته اند در ذیل مرقوم میداریم - در این دو اقلیم فعلا فقط یک جریدهٔ هفته وار " کوکب هند " و یک مجلهٔ ماهواری - " الاشراق " شایع میشود *

(۱) جریدهٔ فریدهٔ - " کوکب هند " - از مملکت هندوستان - شهر آگره بلسان اردوی هندوستانی غالباً هجمش بیست صفحه است - چاپش - سنگی - * ابونهٔ سالیانه اش - چهار روپیه است - با اجرت پسته در هندوستان هفته وار طبع و نشر میشود - و در بعضی صفحات این جریدهٔ فرخنده - اصل بیانات مبارکه را با ترجمهٔ بلسان هندی در مقابل درج مینمایند و مدیران جلیل این جریده - دو شخص نحریر فاضل شهیر میباشند - که در فن نامه نگاری مهارتی تام میدارند - و در هیچ مبحثی جز اعلای امرالله و نشر نفحات محبت الله - و تبلیغ و هدایت خلق هندوستان خصوصاً - و اهل عالم عموماً خوض نمینمایند * در تحت نظارت و کفالت محفل مرکزی هند و برمه شائع میشود - دارای جمیع محسنات جریده است - از بیانات روح انگیز خود ولوله و انجذابی غریب در قلوب اهل مملکت انداخته - و از هرگوشه و کنار نفوس طالبین احرار بی اختیار از برای تحری حقیقت بحرکت آمده اند چنانچه مدیر معاون جریدهٔ مذکوره - حضرت مولوی مهر محمد خان - شهاب ایده الله - بتائیداته - بمعاونت و کفالت و اقدامات خیریهٔ محفل مقدس روحانی بمبای - و محفل مرکزی هند و برمه - بسمت تبلیغ و هدایت در اطراف هندوستان - سرزمین مستعد ایالت پنجاب - سائرند - و از قرار مرقومهٔ ایشان که در هفتهٔ قبل رسیده در همه جا بتائیدات غیبیه ارجمند و فیروز مند گشته اند - چون این هر دو بزرگواران در سابق یعنی پیش از اقبال باین امر بدیع - از اتباع جناب میرزا غلام احمد قادیانی (از توابع پنجاب)

مدعی مهدویت و مسیحیت ظلی - بوده اند - اطلاعاتشان از کتب احزب وسایر ادیان مکمل تر بوده - بعلاوه خلوص نیت و ثبات و استقامت بر امرالله و تحمل امتحانات شدیده در بدو اقبال بحق - در علوم عربی و فارسی و انگلیسی دسترس تمام میدارند - و مشتهر و مقبول در بین اهالی و احزاب مختلفهٔ هندوستان علی الخصوص قطعهٔ واسعهٔ پنجاب میباشند - امیدوطید است که در اندک زمانی ظلمتکدهٔ تعصبات تقلیدیهٔ مذاهب مختلفهٔ متباینهٔ هندوستان - بانوار شمس حقیقت روشن و منور گردد - و مصداق آیهٔ مبارکه " ویدخلون فی دین الله افواجاً " ظاهر شود * ولی کلیة اخذ نتیجه از این مسافرتها منوط بپایداری در همراهی و همت بزرگانه احبای الهی است که باید مبلغین چون سیارگان فلک هدایت بدون تقیید شهور و اعوام همیشه اوقات در هر کشور و بومی سائر باشند * مزید تائیدات و توفیقات الهیه را در حق جمیع دوستان سائلیم -

ادرس و عنوان مراسلات - (هندوستان) - شهر آگره - دفتر کوکب هند حضرت مولوی فاضل سید محفوظ الحق - علمی - مدیر جریدهٔ کوکب هند

"MOULVI FAZIL"

SYED MAHFUZUL HAQ - ILMI

Editor "KAUKABI HIND"

P. O. AGRA, *(India.)*

(۲) مجلهٔ الاشراق - که از شهر رنگون - دارالامارهٔ مملکت برمه - باغات ثلاثه فارسی - و انگلیسی - و برمه ئی - در تحت نظارت و کفالت - و ادارت محفل مقدس روحانی رنگون طبع و نشر میشود - مدیر مسئولش - بندهٔ دیرینهٔ سربر آستان مبارک - سید مصطفی رومی - میباشد - و این مجله مطلقاً بصرف ارادهٔ مبارکهٔ حضرت ولی امرالله - شوقی افندی ربانی ارواح العالمین لفیوضاته الفدا تاسیس یافته و شائع میشود - و در سایهٔ همایهٔ خداوندیش نشو و نما می یابد - و بجمیع محافل مقدسهٔ روحانی خاور و باختر فرستاده میشود - چنانچه فعلا جزاین دو جریده و مجلهٔ امری هیچ روزنامهٔ دیگری از این دو اقلیم شایع نمیشود * اطلاعاً عرض شد *

ادرس و عنوان مراسلات - رنگون - (برمه) صندوق پست نمرهٔ - ۲۹۹

سـید مصطفی رومی

Address:—

Syed Mustafa Roumie,

P. O. Box 299.

Rangoon, (Burma -India)

© Afnan Library Trust 2017

واهم مقصد شان توحید و تألیف افکار اهل شرق و غرب است - و همتشان محصور در پیشرفت این امر جلیل یگانه است * با وجود مصائب و بلایای متواتره و محن و رزایای متکاثره - و عوائق و موانع وافره و سخت گیریهای مالانهایه در پیشرفت این امر اعظم - حال عدهٔ نفوس بهائیان در ایران بملیونها رسیده - و همه روزه در ترقی و ازدیاد است *

مؤسس این دین بهاء الله فرزند ارشد خود عبد البها عباس را بنص صریح جانشین خود مقرر فرموده و ایشان از برای نشر تعالیم پدر بزرگوار خود در ممالک اروپ و امریک - بذل همت نموده - و باوجود ضعف و هرم هرگونه رنج و مشقت و سختیهای مسافرت طویلهٔ اقالیم و سیعهٔ بعیده را متحمل گردیده - در مراجعت از اینسفر اختیار اقامت در حیفا (فلسطین) نموده در ایام حیات جسمانی خود هیچ دقیقه ئی را براحت نیاسودند - بلکه لیلا و نهارا در فکر پیشرفت امور مهمهٔ تقدم و ترقی عالم انسانی و صلاح و بهبودی اهل جهان مشغول بودند - و حال نوهٔ ممتاز ایشان شوقی افندی ربانی از مرکز مستقل خود حیفا اداره این امر اعظم را میفرمایند - چنانچه ترقی خارق العادهٔ این امر اعظم در ایام موجوده هم روز افزون و خارج از حد قیاس است *

یکی از نتائج حرب اخیر عمومی ازدیاد خصومت اهل ایران در حق بهائیانست * متعصبین مملکت ایران پیوسته حمله های شدیده بر پیروان این دین نموده و مینمایند - ولی بهائیان مقابله نمیکنند و جز تسلیم و رضا دستگیری ندارند - شوقی افندی ربانی تنگی و تضییقات دینی ایرانیان را قیاس بر افکار عمومی اهل جهان میفرمایند - ما افکار عمومی اهل اروپا و کافهٔ اهل عالم را عموماً بر اینمسئله جلب و متوجه مینمائیم - باید از برای ازاله و یا تخفیف این تضییقات ارباب تعصب چاره جوئی نمود" * (انتهی)

نقل از متحد المآل محفل مقدس روحانی اسکندرونه

وصول مراسلات و متحد المآلهای محافل مقدسهٔ روحانی و مرکزی - اقالیم خاور و باختر دامت تائیداتهم *

(در ماههای - جون - جولائی و آگست - سنهٔ ١٩٢٥)

منشور لمیع مدینه مبارکه حیفا جولای * اسلامبول * باد کوبه نمره یکم * قاهرهٔ (مصر) دو نمرهٔ محفل مقدس مرکزی - و دو شمارهٔ محفل مقدس

روحانی - لغایت - ٢١ جون * بضمیمهٔ - سواد دو نسخه توقیعات مبارکه * دو نسخه محفل روحانی پورتسعید - ١٥ می و ٢٧ جون - ٢٥ م - از بمبای طغرا تعلیقهٔ حضرت زرقانی از ارض مقدس حیفا * طغرا تعلیقه محفل مقدس روحانی طهران - با سواد لوح مبارک افتخاری باد کوبه * مدینه بغداد شمارهٔ دوم و سوم و چهارم * مشهد - شمارهٔ دوم * عراق - شمارهٔ دوم و سوم بندر عباس نمرهٔ دوم قزوین نمرهٔ دوم بیرجند نمره یکم بمبای یکم جون ٢٥ م کراچی - ١٩ - آگست ٢٥ م * سورت - مراسلات محفل مرکزی هند و برمه بجهت انتخاب امنای محفل مرکزی * آگره - مراسلات لجنة الاشاعة والتبلیغ - با ضمام سواد توقیع مبارک با فتخار حضرت شیخ حشمة الله * شنگهای ٢١ جولای ٢٥ م * لنگه - نمرهٔ دهم * لندن - انگلستان - متحد المآل - ١٩ جون و ١٩ اگست ٢٥ م نیویورک مراسلهٔ مطبوعه محفل مقدس روحانی نمرهٔ پنجم - بابت می و جون ٢٥ م - بضمیمهٔ راپورت کنونشن سالیانهٔ ایالات متحدهٔ امریکا و کندا - در گرین ایکر - ایالت مین * مراسلات ورلد فیلوشپ کنوشه * فروتپورت کندا * ساسکیشوان - کندا * مادام کلودیا کولس - لندن انگلستان * المان - مکتوب جناب دکتور هرمن گراسمن تعلیقه های - ادارهٔ جلیلهٔ کوکب هند - آگره * تعلیقه های راپورت ناشر نفحات امر الله مبلغ فرزانه حضرت مهر محمد خان شهاب از اطراف پنجاب * حضرت "فاضل" شیخ غلام محمد ثانی - فلور - پنجاب * جناب امیر الاسلام - چاتگام - بنگاله مملکت برمه - تاونجی * مندله * تاوندوینجی * دیدنوکلزو - کنجانگون جمیعاً در محفل روحانی رنگون - راساً - و بواسطهٔ ادارهٔ الاشراق - موصول گشته * و چون مشحونا تش مملو از بشارات ترقی امر الله - و اعلای کلمة الله در اقطار خمسهٔ عالم بوده - سبب روح و ریحان - و باعث تشکر و امتنان گردیده این بندگان سر بر آستان نطر بدائع احسانات جزیلهٔ آن سوانح مهر و وفا حاشا که عدم وصول مراسلات بعض محافل مقدسه روحانی را حمل بر بی محبتی و کم التفاتی نمایند - بلکه جمیعرا بسوء خط و محرومیت خود تأویل میکنند - و امید وطید از انجواهر وجود دارند که در مستقبل از رشحات فیوضات خود بهره اندوز خواهند فرمود *

الحمد لله از هر محفلی از محافل نورانیهٔ روحانیهٔ عالم بهائی این آهنگ بدیع بلند است - که "امروز وقت آنست که ارادهٔ مولای حنون (حضرت

© Afnan Library Trust 2017

لیکن بفداکاری و جان‌نثاری خالصهٔ خود یقین است مقضی المرام خواهیم شد * حال بیائید تا بنهایت اشتعال و انجذاب و درد و طلب و خضوع و خشوع تام از برای حصول استعداد و قابلیت جدید و فکر بدیع و اتحاد نوخیز مناجات کنیم و تضرع و زاری نمائیم *

دیگر بشارت قیام خارق العادهٔ دوستان و اماء الرحمن انگلستان نیز سبب مسرت قلوب و اهتزاز ارواح است چنانچه خانم محترمه مجلله لیدی بلا مفلید - در ۲۱ ماه جنوری سنه ۱۹۲۵ م - درمیان جم غفیری از حکما و فضلا و علماء و ادبا که " در هیئت اجتماعیهٔ ادبیات شرق و غرب " منعقد و مجتمع و ایشانرا وعده گرفته بودند - نطقی بس فصیح و ملیح و زیبا و دلکش و روح افزا بعنوان اینکه - " حضرت عبد البهاء معلم عالم بود " ادا فرموده و از نفوذ و تاثیر تقریر دلپذیر ایشان جمیعاً محظوظ و بهره مند شدند - چنانچه پس از اختتام بیان روح پرور ایشان فضلای مستمعین سؤالاتی چند نموده و ایشان در غایت متانت همه را جواب کافی وافی گفتند - و جمیعاً ممنون و مشکور خانم محترمه گردیدند *

در همین مکتوب تفصیل صعود نورین نیرین سماء امر الله جناب آقا میرزا عزیزالله خان ابن تحویلدار از اهل نجف آباد اصفهان بسن ۲۷ سالگی در ۲۳ جنوری سنه حال در لندن * و مستر ادوین ینگ بعمر ۸۷ سالگی در ۱۶ فبروری سنه حال نیز در لندن * مندرج بوده * از قرار معلوم مرحوم آقا میرزا عزیزالله در ایام طفولیت با حضرت ابوی خود در سبیل امرالله محبوس هم شده اند - ولی حال از سجن دار الفنا خلاصی یافتند - از باز ماندگان فقید مجید در ایران عیالی و دختر کوچکی میباشند * احبای مملکتین هندوستان و برمه در نهایت همدردی و غمگساری ابلاغ مراتب تعزیت و تسلیت بباز ماندگان فقیدین کریمین متصاعدین الی الله نموده - طلب آمرزش و غفران از درگاه حضرت یزدان مینمایند * تغمدهما الله برحمته و غفرانه

ترجمه مقاله ئی که مدیر جلیل روزنامهٔ " وطن " - جریدهٔ معروفهٔ رسمی اسلامبول بلسان ترکی طبع و نشر نموده

ظهور دیانت بهائی را از ارض ایران سه ربع قرن است - لیکن در همین مدت قلیله در اروپ و امریک هزاران هزار نفوس هوا خواه طرفدار

پیدا نموده * چنانچه یکی از جراید و یانه (اوستریا) مینگارد - که امروزه مذهب بهائی را در بین متنورین جهان انتشار غریبی حاصل است - و بسیاری از شهرهای اروپا دارای مجامع و محافل متعددهٔ بهائیانست - چنانچه مظالم و واردهٔ بر بهائیان در ملک ایران سریعاً در افکار عمومیه اهل جهان منعکس گردیده و تاثیراتی غریب بخشیده *

پروفیسور اوگوست فورال مقیم "لوزان" ببعضی از جراند اوروپا مینگارد - " دیانت بهائی که ظهورش از ایران است - حال در هرگوشهٔ دنیا اتباع زیادی دارد - اگرچه پیروان این مذهب علما و پیشوایان هرکیش و ملت را برعایت آداب انسانیت عزیز و محترم میدارند - اما وجود خوجه و آخوند و ملا و مرشد را بسمت میانجی و واسطه فیمابین خدا و بنده لازم نمیشمارند - اساس این دین مبنی بر اصول دوازده گانه ایست که در سنه ۱۸۵۱ م حضرت بهاء الله وضع فرموده اند - و تفصیلش ازینقرار است *

(۱) وحدانیت ذات یکتای خداوند عالمیان - و وحدت جمیع پیغمبران *

(۲) وحدت حقیقت جمیع ادیان *

(۳) ترک تعصبات و اوهام قدیمه - و تحری حقیقت بآزادی وجدان *

(۴) رفع عداوتهای دیرینه - و حصول الفت و یگانگی حقیقی بواسطهٔ ادیان

(۵) وحدت و اخوت بنی نوع انسان *

(۶) رفع حروبات هائله - و تاسیس صلح عمومی در جهان *

(۷) تعلیم اجباری علی السویه پسران با دختران *

(۸) تطبیق دین با علم و عقل بدلیل و برهان *

(۹) تعلیم لسان عمومی الفت دهنده در هر دبستان *

(۱۰) مساوات حقوق مردان بازنان *

(۱۱) تاسیس دار الشورای ملی - و محکمهٔ عمومی بین المللی اقوام ازبرای تاجداران *

(۱۲) حل مسائل اقتصادیه - و اجرای قانون آسایش ازبرای راحت و رفاهیت رنجبران *

چنانچه در نفس "لوزان" نیز جماعتی از بهائیان محفلی تشکیل داده اند

© Afnan Library Trust 2017

بما هدیت الهائمین من فیافی الجحود * و اوردت المقبلین علی النورد المورود ویسرت للمتقین اعظم الامال * و فتحت للمشتاقین ابواب الوصال - من ملکوت الجمال * و انقذتهم من نار الحرمان حتی سرعوا الیک - و وردوا علیک - و وفدوا ببابک الرحیب - و حازوا الوفر نصیب * رب انهم ظماء اردیت غلتهم بماء الوصال - و اسکنت لوعتهم ببرد الفضل و الاحسان - و شفیت علتهم بدریاق رحمتک یا حنان یا منان * رب ثبت اقدامهم علی الصراط - و وسع علیهم سم الخیاط - و اجعلهم راقدین فی ذیول العزة السرمدیة الی ابد الاباد انک انت الکریم المعطی العزیز الوهاب * لا اله الا انت المقتدر المتعالی العزیز الجبار *

ای یاران روحانی ! حمد خدا را پرده براندا ختید - و در بر مهربان شناختید - و از مکان بلا مکان تاختید - و در جهان حضرت یزدان خیمه بر افراختید - و بآهنگ خوشی بمحامد و نعوت حی قیوم پرداختید - و نغمهٔ جانسوز بنواختید * هزار آفرین - که مشاهدهٔ نور مبین نمودید - و در خلق جدید فریاد (فتبارک الله احسن الخالقین) براوردید * نطفه بودید طفل رضیع گشتید - و از ثدی عزیز لبن عرفان نوشیدید - و ببلوغ رسیدید - و فلاح و نجاح یافتید * حال وقت خدمت است - و هنگام عبودیت حضرت احدیت از افکار مختلفه فراغت یابید - و بلسان فصیح بلاغت بنمائید - و بحمد و ستائش حضرت مقصود مجامع و محافل بیارائید * تا این فیض مانند سیل منحدر گردد - و جهانرا بگل و ریاحین بیاراید * آن سیل نصایح و وصایاست - و تعالیم و تکالیف حضرت کبریا *

ای یاران ! جهانرا ظلام عناد فراگرفته - و گرد باد بغضا احاطه نموده * نار عداوت که شعله بعنان آسمان زند * سیل خونریز است که از دشت و کهسار جاری و ساری - و جمیع نفوس در نهایت بیقراری * پس احبای الهی باید سبب محبت آسمانی گردند - و الفت روحانی بخشند - و بموجب وصایا و نصائح رحمانی باجمیع خلق بنهایت صدق و مهربانی رفتار کنند - و باعموم بخیرخواهی معامله نمایند * دوستانرا جانفشانی کنند - و دشمنانرا کامرانی خواهند * بدخوی را دلجوئی کنند - و ستمگر را مهرپرور باشند تشنگانرا آب گوارا گردند - و مریضانرا شفای عاجل * دردمندانرا درمان

گردند - و مصیبت زده گانرا تسلی و جدان * گمرهانرا نور هدایت کردند و سرگشته گانرا رهبر پر عنایت * کورانرا دیدهٔ بینا شوند - و کرانرا گوش شنوا مرده گانرا حیات ابدیه باشند - و افسرده گانرا مسرت سرمدیه * ملوک عادل را مملوک باشند - و امیر باذل را رعیت خوش سلوک * اطاعت حکومت نمایند - و در امور سیاسیه مداخله ننمایند * توجه بنیر آفاق کنند - و بتحسین اخلاق پردازند * و علیکم التحیة و الثناء * (ع - ع)

بشـــارات عالم بهـــائی

ترجمهٔ فقرات متحد المال محفل مقدس روحانی لندن ۹ مارچ سنه ۱۹۲۵ م

(در خصوص مشرق الاذکار - معبد عظیم بهائیان که در مملکت امریکا بنا شده)

البته از استماع این حکایت دوستان همه جا را که در اینعمل مبرور سهیم و شریک بوده اند بر همت خواهد افزود - که عکسهای مجسمهٔ این عبد تگاه چون در کنفرانس ادیان موجودهٔ عالم در لندن انگلستان ارائه شد - جلوه اش در قلوب نفوسیکه بجهت تماشا آمده بودند تاثیراتی فوق العاده بخشیده * چنانچه هر فردی بملاحظهٔ عکسهای مجسمهٔ این عبادتگاه در طلب استکشاف و تحری آثار حقیقت برآمده - از هر قبیل سوء الاتیکه کلیة باین امر اعظم مربوط و متعلق بود نموده - و بنهایت اشتعال و انجذاب و انتعاش خاطر بوطن خود مراجعت کرده - یقین است خالی از نتایج عظیمه نخواهد بود *

چون تاریخ این امر اعظم اساسش مبنی بر سرگذشت فداکاری و جان نثاری فی سبیل الله است - و شجرهٔ این امر جلیل بآبیاری دماء اطهر شهداء نشو و نما گرفته - و از فداکاری هزاران هزار نفوس مقدسه پیروانش ترقی یافته - پس یقین است که بفداکاری و جان نثاری هر فردی از احبا بهره مند و ارجمند خواهد شد *

چون خود این هیکل اعظم مشرق الاذکار علم مبین فداکاریست از برای قرون و اعصار آینده - پس باید که ببذل نفوس و اموال ما ساخته و پرداخته گردد - اگرچه صورتاً سرمایهٔ ما محدود - و تعداد نفوس ما قلیل است

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

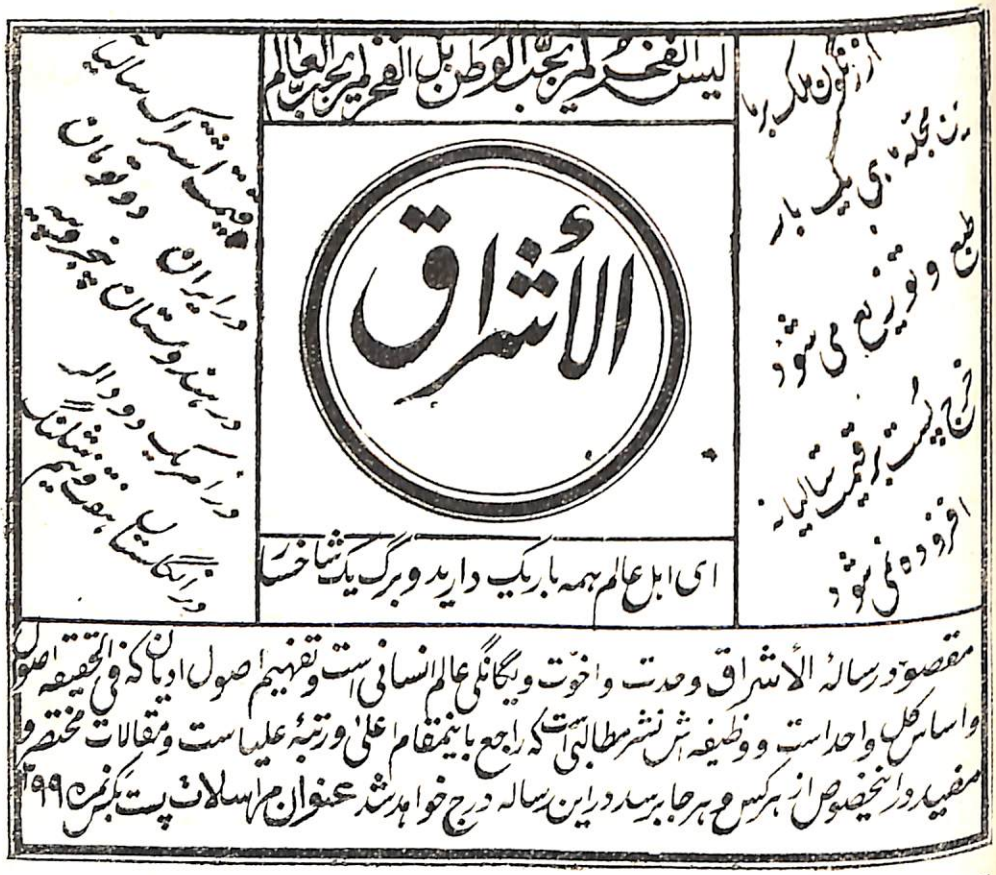

جلد سوم | ماه اکتوبر سنه ۱۹۲۵ م | نمرهٔ دوم

۷۸۶

آثار یراعهٔ مبارکهٔ مرکز میثاق حضرت عبد البها اروا حنا لرمسه الاطهر فدا

(مکاتیب عبد البها - ج - ۳ - صفحه ۲۳۶ -) مکاتیب ۳ ص ۲۳۶

هو الله

اللهم یا هادی الطالبین الی سبیل الهدی * و منقذ التائهین من بیداء الضلالة و العمی * و معطی المخلصین النعم و الالاء * و مجیر المضطرین فی الکیف الاوقی * و مجیب الداعین من الملکوت الاعلی * رب لک الحمد

© Afnan Library Trust 2017

'ABDU'L-BAHA.

© Afnan Library Trust 2017

THE DAWN.

Vol. III. November & December, 1925. Nos. 3. & 4.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

WORDS OF 'ABDU'L—BAHA.

In former times men either became believers, or else they became enemies of the cause of God. For instance, in the time of Moses all those who believed in him as a prophet and in the unity of God, became of the faithful. In the time of Christ, those who believed in the divinity of the fathers and that Jesus was the word, became disciples. Faith consisted in the blind acceptance of these truths and those who accepted were considered saved, the rest were doomed to perdition.

But in this day the question is far more important. Faith does not consists in belief, in consists in deeds. It is not sufficient to believe in Baha-'u'-llah and say "I am of the people of El-Abha;" we must act in accordance with the teachings of Baha-'u'-llah who commands us to become centres of divine attraction, so that the attributes of God may emanate from us, that we may become wise and well-intentioned to all the peoples of the earth in order to better the condition of all.

———: ○ :———

RELIGION AND SCIENCE

Speaking on the above subject 'Abdu'l-Baha in one of his Paris talks said:—

I have spoken to you of some of the principles of Baha-'u'-llah: *The search after truth* and *the unity of mankind*. I will now explain the *fourth principle* which is *The acceptance of the Relation between Religion and Science.*

© Afnan Library Trust 2017

weigh carefully in the balance of Reason and Science everything that is presented to you as Religion. If it passes this test, then accept it, for it is Truth! If, however, it does not so conform then reject it, for it is ignorance.

Look around and see how the world of today is drowned in superstition and outward forms!

Some worship the product of their own imagination: they make for themselves an imaginary God and adore this, when the creation of their finite minds cannot be the Infinite Mighty Maker of all things visible and invisible! Others worship the Sun or trees, also stones! In past ages there were those who adored the sea, the clouds, and even clay!

To-day, men have grown into such adoring attachment to outward forms and ceremonies that they dispute over this point of ritual or that particular practice, until one hears on all sides of wearisome arguments and unrest. There are individuals who have weak intellects and their powers of reasoning have not developed, but the strength and power of Religion must not be doubted because of the incapacity of these persons to understand.

A small child cannot comprehend the laws that govern Nature, but this is on account of the immature intellect of that child; when he is grown older and has been educated he too will understand the Everlasting Truths. A child does not grasp the fact that the earth revolves round the sun, but, when his intelligence is awakened, the fact is clear and plain to him.

It is impossible for Religion to be contrary to Science, even though some intellects are too weak or too immature to understand Truth.

God made Religion and Science to be the measure, as it were, of our understanding. Take heed that you neglect not such a wonderful power. Weigh all things in this balance.

To him who has the power of comprehension Religion is like an open book, but how can it be possible for a man devoid of reason and intellectuality to understand the Divine Realities of God?

Put all your beliefs into harmony with Science: there can be no opposition, for Truth is One. When Religion, shorn of its superstitions, traditions, and unintelligent dogmas, shows its conformity with Science, then will there be a great unifying, cleansing force in the world, which will sweep before it all wars, disagreements, discords and struggles——and then will mankind be united in the Power of the Love of God.

———: ○ :———

NOTES AND NEWS.

The Bahai call was heard at the 17th Universal Esperanto Congress held in Geneva, Switzerland, the first week in August 1925. At the Grand Conclave of several thousand people and eight hundred delegates held in Victoria Hall, it was announced that the Bahai Bureau in Geneva and official delegates (Miss Martha Root and Miss Julia Culver) had been sent by Shoghi Effendi to this congress.

Beginning two months earlier, permission was granted and careful preparations made to hold two Bahai Esperanto Sessions at this Congress, Every word had to be in Esperanto. More than 25 countries were represented including United States, England, Germany, France, Spain, Italy, Switzerland, Finland, Norway, Rumania, Poland, Russia, Litvia, Czechoslovika, Lithuania, Bulgaria, Austria, Ukrania, Turkey, Persia, Japan, Australia, South Africa, Argentina, South America.

Mrs Margaret Blaise (before marriage Miss Margaret Jones) one of the best Esperantists of England was the chairman at the first session August 4. She spoke of the Bahai movement with understanding and deep appreciation. Miss Martha Root spoke on the subject "What is the Bahai Movement"? giving its principles, its history, and how it has spread in 80 years. Prof Charles Bandouin of Geneva University, author of "*Contemporary Studies*" and other books of world renown was the other speaker, his subject being "The Bahai Movement And Esperanto." These addresses will be printed. An open forum followed, Miss Root replying to the questions. After the programme, Bahai Esperanto booklets, written and printed especially for this congress, were given out and tea was served by Mrs. Stannard and Miss Culver assisted by the friends from Geneva, London, Stuttgart, and Lausanne.

One Esperantist present was Mr. Edouard Combe of "La Tribune de Geneve." He asked several questions after the programme and eleven days later appeared an article, one of the best ever written on the Bahai movement.

The two daughters of the late Dr. L. L. Zamenhof, the inventor of the Esperanto Language were present at the second session. They are Dr. Sophia and Miss Lydia Zamenhof of Warsaw, Poland, Dr. Sophia Zamenhof read what her father had said about the need of a Universal religion, in his paper written for the Universal Races Congress in London, July 26–29, 1911 Miss Root followed with the exact words of Dr. Zamenhof concerning 'Abdu'l-Baha and an interview in London when Dr. Zamenhof gave his view concerning the Bahai Movement. Mrs. Oumansky from Russia and Czechoslovikia gave the

© Afnan Library Trust 2017

words of 'Abdu'l–Baha to Esperantists in Edinburgh. Paris, London, and Washington. Dr. Adellurt Muhlschegel, a fine Bahai Esperantist from Stuttgart, gave a beautiful address on the teachings of Baha-'u'-llah about a universal auxiliary language: Miss: Alice Dickman of Geneva presided and spoke splendidly about the Bahai teachings. Miss Julia Culver gave quotations from Baha-'u'-llah and 'Abdu'l-Baha. The open forum was again held, questions being asked and answered.

———: ○ :———

BAGHDAD. The purchase of the house intended for Bahai Public meetings in Baghdad is nearing completion. The fund necessary to complete the transaction was short of Rs. 7000/–rupees. This attracted the attention of Beloved Shoghi Effendi who contributed 19 Egyptian Pounds and the friends of Baghdad followed his footsteps each contributing his share and thus, it is hoped meetings will be held therein in the near future.

———: ○ :———

KHALKHAL:— is a subdistrict in the province of Azarbayejan in Persia. A new centre for a Bahai Spiritual Assembly is established here.

———: ○ :———

PORT SAID:— The Spiritual Assembly of Port-Said have appointed five committees as follows:—The committee for the spread of the Divine teachings, the committee to receive and welcome pilgrims; a committee for arbitration, the social service committee and the children service committee. Steps are being taken for organizing more frequent meetings for the hand maids of the Lord. The Bahai Pilgrim House is now greatly improved and meetings are held there three times a week.

———: ○ :———

KASHAN:—Mr. Nushabadi, the Bahai teacher who visited the Holy Land a year ago, is now in the City of Kashan and has given a new impetus to the Bahai meetings. The friends in the environs of Kashan, thanks to the energies of the military authorities. are now at peace and since the last persecution no untoward events have transpired.

———: ○ :———

TABRIZ. Mrs. Ahmedoff, the secretary of the women Progress Committee in Tabriz, Persia, informs us that the hand-maids of the Lord in that City are ablaze with the fire of the Love of God and have drawn many ladies to the cause of Baha.

———: ○ :———

© Afnan Library Trust 2017

CAIRO. In Cairo at present there are nine committees and associations all working for the spread and stabilization of the Bahai movement.

———: ○ :———

CONSTANTINOPLE. The Spiritual Assembly in Constantinople, Turkey have decided to locate the house in which His Holiness Baha-'u'-llah was quartered when He was brought by the Sultan of Turkey to Constantinople with a view to purchasing the same. Measures are also afoot to provide funds for purchasing the house in Adrianople.

———: ○ :———

To celebrate the anniversary of the declaration of the Covenant and to commemorate the passing of 'Abdu'l-Baha, a general meeting of the Bahais of Rangoon will be held on the 26th and 28th November 1925 in the house of Mr. Syed 'Abdul Hoosain Shirazee. All friends are cordially invited. The Bahais of Burma cannot adequately express their thanks to Syed 'Abdul Hossain and his family for the steadfastness with which they have been holding aloft the banner of Ya–Baha–el–Abha. Syed Abdul Hossain is the grand son of Haji Syed Mehdi Sherazee and the son of Syed Ismail Shirazee whose sacrifices and keen struggle for the establishment of the Cause in India and Burma is well known in the Holy Land. We earnestly pray to God that Confirmation may descend from the Kingdom of Abha upon Syed Abdul Hussain and that he may have the means, position and power to serve the Cause more splendidly and more zealously than ever.

လူသတ္တဝါတို့မှာ အနန္တဘုဏ်တန်ခိုး ဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ ဗိမိဈက်မြုပ်ရာအရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းမဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမင်္ဂလာစင်းသတင်းစာကိုးပြန်မဘနိုင်ငံနေးဘဟာခီ-သာသနာတေဒါး မဟာပွေလေ ရှဟာနီ အသင်းကပို့နိုင်ပဲထုတ်ဝေကြသည်။

—✠—

အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒ်မွတ်စတပ္ပာရှစီး
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉။
P. Box No, 299
RANGOON

၉
ရောင်းခြည်
တော်

အိုလောကီသူလောကီသားလူအပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တပင်တည်းမှသီးပွင့်သောသစ်သီးများနှင့်။ အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှပေါက်ရောက်လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟူ။ဘဟာအဝ ဩဝါဒ်။ အရှင်မြတ်မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းမှာ။
မြမွာပြည်နှင့်
အိန္ဒိယပြည်များ။
၁၂လ၅။
အိုဂုန်။၁၂-လ။
၂-ထူးနေ့။
အမေရိကံ။
၁၂လ။၂-ဒေါ်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။၇ ½ ရှိလင်
အေဂျစ်နှင့်ပါလက်
စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွှေဘ်ခွာ။ ၅၀။
တစ်စောင်လျှင်-၁၆။
စာတိုက်ခအငြိမ်း။
ADDRESS
S. M. ROUMI
No, 2 B, 41 st Street,
RANGOON

တတိယတွဲ။ ✠ ၁၉၂၅-ခု။ နိုဝင်ဘာလနှင့်ဒီဇင်ဘာ ✠ နံပါတ်-၃။နှင့်-၄။

ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂဇင်းသို့လိုရင်းတည်းဟူသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ တကမ္ဘာလုံးနီးပါးရှိနေကြသော မနုဿလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံးတဝတည်းနှင့် တဝိတ်တသတောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း။ မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့်အလုံးစုံသော သာသနာတော်မြတ်တို့၏ မူလအခြေအမြစ်ရင်း။ တနုတည်းနှင့် တမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်း ကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သော ဝတ်တရားများနှင့် သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသားရွှမ်းပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရ၏။ ဂဠုန်းဝတ်တရားများနှင့် စပ်လျဉ်း၍။ အချို့ပရိသတ်သောအချက်များကို။ မည်သည့်အရပ်နှင့်မည်သူထံကဖြစ်စေ။ အကြောင်းရောက်လာသောအခါ ၎င်းတို့ကိုရှင်းလင်းပြီးပို့ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၎င်းမှတပါး အဓိပ္ပာယ်ကြီးမြတ်သော ဝတ်တရားများသက်သက်

ဖြစ်ရှိခြင်းလောက၏စင်စစ်သောကြွယ်ဝခြင်းအချက်ကို ညွှန်ပြသောအကြောင်း။

မိုဖွါဝေဒွါတေအမှုဒွလ်အဟာ။ကျမ်းတော်။ပဋ္ဌမအပိုင်း။ပန္နရသမအခဏ်း။

ဖြစ်ရှိခြင်းခံရသည့် အသီးအသီးအရာတို့၌ကြီးမြင့်မြတ်ခြင်းမူကား။ အကြောင်းတမျိုးစီနှင့်အနေအဖြစ်တမျိုးစီအားဖြင့် တည်နေရ၏။ ပထဝီမြေကြီး၌ ပြည့်ရုံစွာသောသာယာမြင့်မြတ်ခြင်းမူကား။မိုဃ်းဦးရာသီမိုဃ်းတိမ်ဖြင့်အကျိုးခံစား၍။စိမ်းလန်းစွာနေရခြင်းလည်းကောင်း။ သစ်ပင်များ ပေါက်ပွါးခြင်းလည်းကောင်း။မွေးကြိုင်သောပန်းပင်များဖြစ်ပွါးလာရခြင်းလည်းကောင်း။သစ်ပင်များ၌လတ်ဆတ်သောအသီးများသီးပွင့်ရခြင်းလည်းကောင်း။ ပန်းခြံများဖြစ်မြောက်လာရခြင်းလည်းကောင်း။ ဥယျာဉ်ပန်းမှန်များ ပြင်ဆင်လျက် နေရခြင်းလည်းကောင်း။လယ်မြေတောင်ရိုးများ စိမ်းလန်းသောဝတ်စားတန်ဆာဖြင့် ဆင်ယင်လျက်။ဥယျာဉ်ပန်းခြံတို့နှင့် ကြီးဝယ်သောမြို့ရွာများ သာယာစွာပြင်ဆင်လာရခြင်းလည်းကောင်း။ဖြစ်ကုန်သတည်း။ ယခုအရာတို့သည်။ပထဝီသတ္တုဝေတ်ဘဝ၌ထွန်မြတ်သောချမ်းသာခြင်းတည်း။

သို့ရာတွင်။သစ်ပင်မျက်ပင်ဘုံ၌ လွန်မင်းစွာသော မြင့်မြတ်ပြည့်ရုံခြင်းဂုဏ်ဟူမူကား။သစ်ပင်တပင်မှာ။ချောင်းရိုးမြောင်းရိုးကမ်းနဖူးသို့ချိုလှစွာသောရေဖြင့်။အလုံးအရပ်ဖြစ်မြောက်လာ၍။ လေပြေလေညွှင်းမျှခံရလျက်။ နေပူနေရှိန်သည်လည်းဂုင်းသစ်ပင်အပေါ်သို့တောက်ပလာရသဖြင့်။ဥယျာဉ်မှူးပြုစုခြင်းကိုခံရသောကြောင့်။တနေ့ထက်တနေ့တိုးတက်ကြီးပွါးလာအံ့။အသီးအနှံများလည်း။ ပေါများလျက်ရှိအံ့။ဂုင်းအရာများထက်မက။ ထိုသစ်ပင်များ၌ စင်စစ်သောမြင့်မြတ်ခြင်းဟူမူကား။လူ၏ဘုံနှင့်တိရိစ္ဆာန်ဘုံ၌ကြီးပွါးလာ၍။ လူသတ္တဝါတို့နှင့်တိရိစ္ဆာန်များ၏ခန္ဓာကိုယ်ကိုကျန်းမာစေသောအာဟာရဓာတ်ဖြစ်ရခြင်းတည်း။

တိရိစ္ဆာန်ဘုံ၌ မြင့်မြတ်သောဂုဏ်လက္ခဏာကိုဆိုသော်။ အဂ်ါလက္ခဏာသန်မာလျက်။ခွန်အားဗလပြည့်ရုံလှ၍။ လိုအပ်သောအရာများအကုန်အစင်အသင့်ရှိရခြင်းတည်း။ဂုင်းအရာတို့သည်။ထိုနိမိတ္တသတ္တဝါတို့၌ လွန်မင်းစွာကြီးမြင့်မြတ်သောဂုဏ်လက္ခဏာတို့တည်း။ ပမာဆိုသော်။ တိရိစ္ဆာန်တို့မှာ။ အထူးကောင်းကျိုးကောင်းမြတ်ခြင်းမူကား။ စိမ်းလန်းသောကျက်စားရာအရပ်နှင့်။စီးဆင်းလျက်ရှိချိုလှစွာသော ချောင်းရေမြောင်းရေများ။ သစ်ပင်တို့များပြား၍အလွန်သာယာစွာသောအရပ်များ။လွယ်လင့်တကူအသင့်ရှိခဲ့သော်။ထိုသတ္တဝါတို့၌ယခုအရာများထက်သာ၍အထူးကောင်းသော အကျိုးစီးပွါးတရုံတရမျှပင်အလျှင်းမရှိနိုင်စဖူး။ ။အကြောင်းကား။ အကယ်၍ ဌက်ကလေးတကောင် စိမ်းလန်းသာယာစွာသောတောတတော၌စွင့်မြင့်လှစွာနှစ်သက်ဘွယ်သော အရပ်မှာကြီးမားသောသစ်ပင်တပင်၏ အကိုင်းညွှန့်အပေါ်သို့ အသိုက်အအုံလုပ်နေသ

ဖြင့်တောင့်ဘသိုအပ်သောအစာရေစာမှစ၍အရာခပ်သိမ်းတို့ကို လွယ်လင့်တကူအသင့်ကွေ့ရှိမူကား မရချစင်စစ်အားဖြင့်။ဂုင်းအရာတို့သည်ထိုဌက်ကလေး၌။ အထူးချမ်းသာဘွယ်သောကောင်းကျိုးတရဖြစ်ပေ၏။သို့ရာတွင်။အမှန်စင်စစ်သောကောင်းကျိုးကောင်းမြတ်ခြင်းဟူမူကား။တိရိစ္ဆာန်ဘုံမှ၊ မနုဿလူသတ္တဝါတို့ဘုံသို့ ကူးပြောင်းခြင်းတည်း။အကြောင်းကိုဆိုသော်။ပရမာဏုမြူမျှထက်သာ၍ မကသိမ်မွေ့သောပိုးမျိုး (၉၀) တို့သည်။လေနှင့်ရေအားဖြင့်လူသတ္တဝါတို့ကိုယ်တွင်း၌ဝင်လာရသဖြင့်ထိုသူတို့မှာအစာအာဟာရများဖြစ်၍လူမျိုးတို့ခန္ဓာကိုယ်တည်ထောင်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်ခဲ့လျှင်။ဂုင်းအချက်သည်။ တိရိစ္ဆာန်မျိုးတို့၌လွန်မင်းစွာသောဂုဏ်ရည်နှင့်အကြောင်းကောင်းမြတ်သောအချက်ကြီးတပါးဖြစ်နိုင်သည်ဆိုသော် ထိုကြီးမြင့်မြတ်သောအကြောင်းကောင်းခြင်းထက်သာ၍။အထူးဂုဏ်ရည်ဘရုံတရမျှပင်ဂုင်းသတ္တဝါမျိုး၌အလျှင်းမဖြစ်မြောက်နိုင်စဖူး။

သို့ဖြစ်၍ရှင်းလင်းစွာသိရသည်မှာ။ ဤသခ်ါရက္ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်ရာသုခစည်းစိမ်နှင့်စီးပွါးချမ်းသာခြင်းအရာတို့သည်။ ပထဝီသတ္တုဘုံ။ သစ်ပင်မျက်ပင်ဘုံ။ နှင့်တိရိစ္ဆာန်ဘုံ။များ၌တည်နေလျက်ရှိသောအရာခပ်သိမ်းတို့၌ ပြည့်ရုံစွာသောကောင်းကျိုးကောင်းမြတ်ခြင်းတည်း။ ဂုင်းဌက်များ၌ စည်းစိမ်ကြွယ်ဝသကဲ့သို့စည်းစိမ်စီးပွါးနှင့် သူခချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ ဓာတ်လေးပါးသော ခန္ဓာဘုံ၌အလျှင်းမရှိနိုင်စဖူး။အဟယ်သို့နည်းဆိုသော်။အလုံးရုံသောတောတောင်များသည်။ ထိုဌက်ကလေးအသိုက်အအုံ၏ဥပစာဖြစ်၍။ခပ်သိမ်းသောစပါးလုံးဝဲလုံးများနှင့်စပါးအစုအပုံတို့သည်။ ထိုဌက်ကလေးချမ်းသာသော စည်းစိမ်စီးပွါးနှင့်အစာအာဟာရများဖြစ်ကုန်၏။ထိုမျှမက။ရှိသမျှသောလယ်ယာချောင်းမြောင်း မြေပြင်တို့နှင့်ခပ်သိမ်းသောရွာများ။ဥယျာဉ်ပန်းမှန်။ တော။တောင်။ လွင်ပြင်တို့နှင့်စားကျက်ဟူသမျှတို့သည်းကောင်း။ ထိုဌက်ကလေး၏ လက်ရှိလက်မကွာပစ္စည်းပိုင်များတည်း။

ယခုစည်းစားဆင်ခြင်ရန်လိုအပ်သည်မှာ။ဤဌက်ကကြွယ်ဝချမ်းသာသလော။သို့မဟုတ်။မနုဿလူမျိုး။ သူဌေးသူကြွယ်တို့ကချမ်းသာခြင်းရှိသလော။အဘယ်သို့နည်းဆိုသော်။ စပါးလုံးဝဲလုံးများစား သောက်စွန့်ကြဲသမျှသောကြောင့်။ ထိုဌက်၌ လျှင်စီးပွါးချမ်းသာယုတ်လျော့ခြင်းမရှိနိုင်စဖူး။

သို့ဖြစ်၍။သိမြင်ဘွယ်ဖြစ်လာသည်မှာ။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုး၌ ကြီးမြင့်မြတ်ခြင်းနှင့်ဂုဏ်သိမ်ဖြစ်မြောက်ခြင်းအချက်ကား။ ဓာတ်လေးပါးခန္ဓာနှင့်ဆိုင်ရာ။စားဘွယ်ခဲဘွယ်များနှင့်။ လောကီစည်းစိမ်စီးပွါးများတရတည်းကြောင့်သာလျှင် အလျှင်းမဖြစ်နိုင်စဖူး။ စင်စစ်ဆိုသော်။ ဤကဲ့သို့ခန္ဓာ ကိုယ်နှင့်ဆိုင်သောစည်းစိမ်စီးပွါးတို့သည်။ထိုစင်စစ်သောပရမတ္တစီးပွါးချမ်းသာခြင်းလက်အောက်ကျနေသောအရာများတည်း။

© Afnan Library Trust 2017

တနိုင်းနှင့်အာနဲဘော်တော် များကြောင့်သာလျှင်၊ အတည်ဖြစ်လာနိုင်သတည်း၊ ဓမ္မတာဘုံ၌ယခုကဏ္ဍလက္ခဏာတို့၏ ပုံသဏ္ဌာန်များ ထင်ရှားလာရသော်လည်း၊ အကာတံတိုင်းအပေါ်သို့နေ ရောင်အရိပ်ကျသကဲ့သို့မတည်မြဲသော အရောသာဖြစ်ချေ၏။ ကရုဏာရှင်မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဤမျှလောက်မြင့်မြတ်သောသရေဖူး မကိုင်ဖြင့်လူသတ္တဝါတို့ ဦးခေါင်းအပေါ်သို့ဆောင်းပေး မစတော်မူလိုက်သည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ၎င်းသရဖူ- မကိုင်၌ စိစည်တပ်ထားလေသော ကျောက်မျက်ရတနာတို့၏အရောင်အဆင်းသည်။ လောကတဝှမ်းသုံး တောက်ပလာနိုင်မည်တိုင်အောင်၊ အားကြိုးမန်ထက်ပြုကြိုးပမ်းကြရမည်။ (ပြီး၏။)

(မိုဖွာဝေဖွာတေ။အပ္ပနွဲလ်။ ဘဟာ၊ကျမ်းတော်။ပဋ္ဌမ-အဝိုင်းဤတွင်ပြီး၏၊)

လောက်မေး။ဘဒ္ဒိ။အခ။ဘဟာအဓိပ္ပာယ်။အောက်ပြောင်း။ဆောင်ပါ။

(၁) စည်းစိမ်စီးပွားဖြင့်ချမ်းသာရသော် စွဲနှံကြွေးကမ်းရမည်။

(၂) ဥစ္စာပစ္စည်းများကင်းမဲ့သောအခါ အရှင်မြတ်အား ကျေးဇူးတော်ပဋ္ဌာန်ပြုရမည်။

(၃) ဝတ်တရားများဆောင်ရွက်ခြင်းမှရေး၌။ မချွတ်မယွင်း။ ဝတ်ကြေဝတ်ကုန်အောင်ဆောင်ရွက်ရမည်။

(၄) မိမိမျက်နှာကိုအစဉ်မပြတ်ကြည်လင် ရွှင်လန်းစွာထားရမည်။

(၅) ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော သူအပေါင်းတို့အား။ ထိုသူတို့ ပိုင်ဆိုင်သောဘဏ္ဍာတိုက်သဘွယ်ဖြစ်နေရမည်။

(၆) ကြွယ်ဝချမ်းသာသော သူအပေါင်းတို့အား၊ဆုံးမသြဝါဒပေးသောသူဖြစ်ရမည်၊

(၇) ခေါ်ဘိတ်ကြား ရသောအခါ။ မငြင်းမပယ်ဘဲ။ ခေါ်ရာ အရောင်သို့လိုက်သွားရမည်။

(၈) ဝတ်သစ္စာပြုသောအခါ၊မဖေါက်မပြန်ဘဲ။တည်ကြည်စေရမည်။

(၉) ခပ်သိမ်းသောအမှုရေးကိစ္စတို့၌ ကိုယ်ချင်းစာသောသူဖြစ်ရမည်။

(၁၀) ပရိသတ်စုဝေးရာအလယ်၌ စကားမ ပြောဘဲ။တိတ်ဆိတ်စွာ လျစ်လျူရှုနေရမည်၊

(၁၁) အမှုစိစစ်ရေးစေရန်သမာဓိသုံတင်ရာ၌။ဖြောင့်မတ်စွာစိစစ်ဆုံးဖြတ်ရမည်

(၁၂) လူတို့နှင့်အပေါင်းအသင်းပြုရာ၌။ကိုင်းညွှတ်လျက်ကြို့ပေါင်းရမည်၊ သော်သူဖြစ်ရမည်။

(၁၃) ဖောင်ဖြိုက်သောနေရာ၌။တန်ဆောင်းဆီမီးတိုင်သဘွယ်ပွင့်လင်းစေ

(၁၄) စိတ်နှစ်လုံး ညစ်ညူးသောသူတို့အား။ စိတ် ရွှင်လန်း စေသောအကြောင်းဖြစ်ရမည်။

(၁၅) ရှေ့တော်သော သူတို့အား။ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးဖြစ်ရမည်။

သို့ရာတွင်။မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးခွဲ စင်စစ်သောကြီးမြင့်မြတ်ခြင်းဟူ မူကား။လူဝေနေယျတို့ပရမတ္ထဓလွှာအနှစ်မင်းခွဲလှပတင့်တယ်စွာသောကြက်သရေဖြစ်မြောက်စေနိုင်သောကောင်းမြတ်သောအလေ့အကျင့် ဓာရိတ္တဝါရိတ္တသိလတရားများဘည်း ထိုအရာများကား။အတွင်းစိတ်နှစ်လုံးခွဲဘုရားသခင်၏ နှိုးဆော်ခံရခြင်းနှင့် ပရမတ္ထဓမ္မိစ်းကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်လာရသော ကျေးဇူးတော်ခံစားခြင်းလည်းကောင်း။ စိတ်နှစ်လုံးပွင့်လင်းလာ၍။ သစ္စာတရားများကိုကြုံကြိုက်ရာရခြင်းနှင့်၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်ခွဲ မွေ့လျော်စွာ နေရခြင်းလည်းကောင်း။ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်ကိုသိမြင် နားလည်ရသောကြောင့်၊ အရေဝရေဝသိမှတ်အစဉ်သောအတတ်ပညာတို့ခွဲလေ လာကျွမ်းကျင်ခြင်းလည်းကောင်း ငါးပါးသောအသိညာ ဏ်ဖြစ်မြောက်ခြင်းနှင့်အမျိုးရုံသော အတတ်ပညာများရှာကြံထိုးထွင်းခြင်းလည်းကောင်း။သစ္စာ၊သမာဓိ။ မှန်ကန်ခြင်းနှင့်၊မေတ္တာ၊ကရုဏာ။ ဖြင့်ဖြည့်ရုံ၍၊ဖြောင့်မတ်သောတရားရှိခြင်းလည်းကောင်း။ ဓာတိရဓေးသတ္တိဖြင့်ရက်ရောစွာစွန့်ကြဲလှူဒါန်းခြင်းနှင့်။ ဓာတိသဘောဖြည့်ဝ၍၊ ကိုယ်ချင်းစာတရားအတိုင်းတဉ်းနှင့်ထဦး ဆိုင်ရာ တ်တရားများ စောင့် ရှောက်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ပဒိုဉာဉ်သစ္စာတော်စောင့်ထိန်းခြင်းနှင့်အမှုရေးကိစ္စခပ်သိမ်းကုန်တို့၌ဖြောင့် မှန်ခြင်းသဘောတရားစွဲလမ်းခြင်းလည်းကောင်း။စင်စစ်သောအချက်များကို အလုံးစုံသောအနေအဖြစ်များ၌နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းနှင့်။ပရဟိတတရားနှင့်အညီ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကောင်းမြတ်ဘို့ရာစွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးအားဖြင့်နှစ်မြောခြင်းမရှိဘဲ မိမိအသက်စွန့်စားခြင်းလည်းကောင်း။ မနုဿသတ္တဝါ အသိုးအသိုးလူမျိုးတို့အား။ ကြေဘသားရင်သား မခြားစင်စစ်သော ကရုဏာ သက် ငါခြင်းလည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် ဆုံးမကြော ဝါဒမျာ းလိုက်နာစောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့်၊ကိုယ်တော်၏ မလကူ ကိုနိုင်ငံ ဘော်ဝတ်တရားများ ဆောင်ရွက်ခြင်းလည်းကောင်း။လူဝေနေယျတို့အားဓမ္မဒါနမျိုးစေ့စွန့်ကြဲသဖြင့်၊ သတ္တဝါအပေါ် ငါးတို့ကိုသံသရာဝဲမှ။ကယ်နှုတ်ခြင်းနှင့်၊အသိုးသိုးလူမျိုး။အသင်းသားအပေါင်းတို့ကို၊ ဆုံးမပဲ့ဖြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ငင်းဂုဏ်လက္ခဏာအလုံးစုံတို့သည်။လူဝေနေယျဘုံ၌ထွဋ်မြတ်သောကောင်းကျိုးများနှင့်လောကီဘုံ၌ကြီးမြင့်မြတ်ခြင် တည်း။အာနဲ့အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့်။ ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သော သကတ်ဒြပ်ဂုဏ်လက္ခဏာတို့တည်း။

ယခုကျေးဇူးတော်မစခြင်းများသည် မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ မလကူတော်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ဆိုင်သောတန်ခိုးအာနဲဘော်တော်များနှင့်ကောင်းကင်ဘုံ၏ ဆုံးမဩဝါဒများအားဖြင့်သွန်သင်ပဲ့ပျင်ခြင်းခံရသောအချက်မှတပါး။ လူသားတို့ဝါ တို့၏ စင်စစ်သောပရမတ္ထကိုယ်တွင်း၌ မပွင့်မလင်း မထင်မရှား လာနိုင်ပေ။ အကြောင်းကား။ဓမ္မတာတရားကိုလွန်၍ဖြစ်သော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ဂုဏ်

© Afnan Library Trust 2017

(၁၆) ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်ကြသော ဒုက္ခိတအပေါင်းတို့အား။ ခိုထွေ်ရာအရပ် ဖြစ်ရမည်။

(၁၇) တိုစီးခြိမ်စက်ကလူပြုရာရောက်နေသောသူအပေါင်းတို့အား။ကယ်မ ကယ်တင်သောသူနှင့်။ကူညီအားပေးသောသူဖြစ်ရမည်။

(၁၈) ခပ်သိမ်းသော အပြုအမူတို့၌။ ပြစ်မှုများကင်းပွတ်၍ သန့်ရှင်းစင် ကြယ်သောသူတာယောက်ဖြစ်ရမည်။

(၁၉) ဧည့်သည်အာဂန္တုများ၌။ ငဲ့ကွက်တိုင်းမြို့ရွာကဲ့သို့ဖြစ်စေရမည်၊

(၂၀) မကျန်းမမာသော လူနာတို့အား။ရောဂါဗေဒနာ ကင်းပျောက်ဘွယ် သောအကြောင်းဖြစ်ရမည်။

(၂၁) အရိပ် ထွေ်သာသောသူတို့အား။လုံခြုံစွာသောခရိုက်ဖြစ်ရမည်။

( ) မျက်စိအာရုံကွယ်သောသူတို့အား။မြင်နိုင်သောမျက်စိဖြစ်ရမည်။

(၂၃) လမ်းမှားသောသူတို့အား။ ဖြောင့်မတ်သော လမ်းကြောင်းဖြစ်ရမည်။

(၂၄) မှန်ကန်ခြင်း၏မျက်နှာမှာ။လှပသောဘုန်းကြီးသံဃာဖြစ်ရမည်။

(၂၅) သစ္စာသမာဓိ၏ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ၊ တင့်တယ်စွာသော ဝတ်စားတန်ဆာ ဖြစ်ရမည်။

(၂၆) ယဉ်ကျေးဘွယ်သောအမူအရာ၏။ တည်ရာအိမ်တို့ရာ။အမိုးအကာ ဖြစ်ရမည်၊

(၂၇) ကမ္ဘာအလုံး(၎ခန္ဓာကိုယ်၌ အသက်ရှင်စေသောဝိညာဉ်ဖြစ်ရမည်၊

(၂၈) ဖြောင့်မတ်ခြင်း၏စစ်သည်တပ်များ၌။အောင်လန်းဖြစ်ရမည်။

(၂၉) ကောင်းမှုများ၏ အာကာသလပာဒ၌၊ တောက်ပလှသော အလင်း ရောင်ခြည်ဖြစ်ရမည်။

(၃၀) မြေဩဇာ ကောင်းသော မြေကြီး၌။ ကောင်းမြတ်သော မျိုးစေ့ ဖြစ်ရမည်၊

(၃၁) အတတ်ပညာ၏ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီးမှာ။ ကယ်ဆယ်နိုင်သောတေ ဖြစ်ရမည်။

(၃၂) စွန့်ကြဲခြင်း၏ချီစမ်းကောင်းကင်၌။ကြယ်တာရာများဖြစ်ရမည်။

(၃၃) ညာဏ်ပညာ၏ဦးခေါင်းမှာ။မင်္ဂိုလ်သရေဖြူဖြစ်ရမည်၊

(၃၄) သောကီဘု ၏ ဘူးတိပိဝမှာ။ထူးခြားသော ဂုဏ်လက္ခဏာဖြစ်ရမည်။

(၃၅) ကိုင်းညွှတ်လေ့မြောက်ခြင်း၏အပင်၌ဆီးပွင့်သောအသီးများဖြစ်ရမည်။

သို့ဖြစ်၍။ရေနှံငြုံးမုန်းထားခြင်း၏အမူအပြုင်းမှလည်းကောင်း။ သတိဓျာန် ယွင်းခြင်း၏ ချွန်ဖေခြင်းမှလည်းကောင်း။ သင်တို့အားကွယ်ကာစောင့်ရှောက် တော်မူပါစေသော်၊ + + + ယခုဆုံးမသြော ဝါဒအားဖြင့်။ ငါအရှင်သည် မိမိချစ်သားအဟာဘဇ္ဈများအားသတိပေးနှိုးဆော်တော်မူသည်။

ကလေဓာတ္ဘိဒန်။ဟောကဓာတ်။
ညာဏ်ပညာနှင့်ဆိုင်သောနှုတ်ကပတ်တော်များ။
ဗဟိဒ္ဓါလိ။အစ်ယွတ်လိ။အာဒအစ္စာ။

(၁) အလွန်ကို အရှင်မြတ်ဘုရားတည်း၌ အားကိုးအားထား ပြုခြင်းနှင့် ကိုယ်တော်၏အမိန့်တော်ကဲ့လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းလည်းကောင်း ကိုယ်တော် နှစ်သက်တော်မူသည့် အရာတို့ကို သဘောတူ နှစ်သက် ခြင်းလည်းကောင်း။ ကောင်းမှုအပေါင်းတို့၏မူလအခြေအမြစ်ရင်းတည်း။

(၂) ကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှသော။အလွန်တရာ အရှင်မြတ်ကို။ရှက်ကြောက် ခြင်းလည်းကောင်း။ကိုယ်တော်၏အမိန့် အာဏာတော်တန်ခိုး သတ္တိနှင့်ပြင်းထန် စွာသောအပြစ်ရှိရင်ခြင်းကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းလည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်၏ဖြောင့် မတ်ခြင်းနှင့်စိရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း(ဂုဏ်တော်)ကိုထင်ရှားစေသော သူ အပြစ်ရှိမင်း) အပေါင်းတို့အား။ရှိသေခန့်ညားခြင်းလည်းကောင်း။ဟောကမာတ်ညာဏ်ပညာ၏ မူလအခြေအမြစ်ရင်းတည်း။

(၃) အလွန်ပဟ်။အရှင်မြတ်ထံပါးတော်မှဆင်းသက်ကျရောက်လာသော။ ဓမ္မကျွန်။ ကျင်းတော်မြတ်ကို ယုံကြည်ဝန်ခံခြင်းလည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်၏ ကျင်းတော်မြတ်၌ခိုဝင်မာစွာပြဋ္ဌာန်းတော်မူထားလေသော ဓမ္မစက်တရားတော် မြတ်ကိုလိုက်နာစောင့်ရှောက်ခြင်းလည်းကောင်း။ဒင်။ တရား၊ သာသနာတော်၌ ထွန်ရှိမြတ်သောအရာတည်း။

(၄) ကျွန်သတ္တဝါလူမျိုးတို့မှာ။ကိုယ်၌ရတတ်သမျှသောလက်ရှိလက်မကွာ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ရောင့်ရဲကြေနပ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ မိမိတို့အတွက်အလိုဂ္ဂါ ပြဋ္ဌာန်းပြီး ရှိသောအရာတို့၌။သောကကင်းမဲ့ လွတ်ငြိမ်းချမ်းစွာနေထိုင်ခြင်းလည်းကောင်း။ အစ္ဆရာတ်။ဂုဏ်ကြွက်သရေ၏မူလ။အခြေအမြစ်ရင်းတည်း။

(၅) ကျွန်သတ္တဝါ။ လူမျိုးတို့မှာ။ အချစ်ဆုံးတည်းဟူသော အရှင်မြတ် ဘက်သို့သာမျက်နှာပြု၍။ကိုယ်တော်မှတပါး၌ရှိသမျှ အရာခပ်သိမ်းတို့မှ မျက်နှာ လွှဲဖယ်ခြင်းလည်းကောင်း။မိမိတို့ခပ် ကိုးကွယ်သောအရှင် (မြတ်စွာဘုရား) သခင်။နှစ်သက်တော်မူလေသည့်အကြောင်းမှတပါး အလိုဆန္ဒ မရှိခြင်းလည်း ကောင်း။မေတ္တာ၏မူလအခြေအမြစ်ရင်းတည်း။

(၆) တသအောင်းမေ အပ်သော အရှင်မြတ် တပါးတည်း ကိုသာလျှင်။ သတိပြု။တသအောင်းမေ ခြင်းလည်းကောင်း။ ထိုအခြေအနေ၌ စွဲမြဲစွာရပ်တန့် နေရသဖြင့်။ကိုယ်တော်မှတပါးဟူသမျှသော အရာတို့ကို မေ့လျော့ခြင်းလည်း ကောင်း။(ဇေကေရ်-ပြု)တသအောင်းမေ ခြင်း၏အခြေအမြစ်ရင်းတည်း။

© Afnan Library Trust 2017

(၇) ကျွန်သတ္တဝါ။လူမျိုးတို့မှာ။ရောင်းဝယ်ဘောက်ကားခြင်းနှင့်လောက
၌။လက်မှုပညာတစုံတခုဖြင့်။ရှာကြံလုပ်ကိုင်နေရခြင်းလည်းကောင်း။ အလ္လာဟို၊
အရှင်မြတ်တပါးတည်း၌ခိုလှုံ မှီဝဲခြင်းလည်းကောင်း။ အစနှင့်အဆုံးတိုင်အောင်
အနေအဖြစ်ခပ်သိမ်းတို့၌။ကျွန်သတ္တဝါလူမျိုးတို့၏ဟူသမျှသော အမှုရေးကိစ္စတို့
သည်။ကိုယ်တော်ဘက်သို့သာလျှင် ပြန်ရလိမ့်မည်ဟု သဘောသက်ဝင်သဖြင့်၊
မိမိတို့အရှင် (မြတ်စွာဘုရား) သခင်၏ကျေးဇူးမစတော်မူခြင်းကိုသာမျှော်လင့်
လျက်နေရခြင်းလည်းကောင်း။တဝမ်ကွံလ်။ယုံကြည် အားကိုးရခြင်းအချက်၌၊
ထွဋ်မြတ်သောအကြောင်းတည်း။

(၈) အလ္လာဟို၊အရှင်မြတ်ဘက်သို့မျက်နှာလှည့်ခြင်းနှင့်။ကိုယ်တော် အ
ပါးတော်သို့ဝင်ရောက်ဖူးမျှော်ရခြင်းလည်းကောင် ။ကိုယ်တော်၏ မျက်မှောက်
ရှေ့တော်၌ ရှဟာဒါတ်။၂အဖြစ်ဖြင့်၂အသေသတ်ခံရခြင်း လည်းကောင်း။ အင်
ကေတွားအ၊(တည်းဟူသော။)စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးတို့၏ အခြေအနေ၌။ထွဋ်မြတ်
လှသောအချက်တည်း။

(၉) အလုံးစုံစိုးပိုင်သည့်။ ဘုရင်မင်းမြတ်တည်း ဟူသော။ အလ္လာဟို၊
အရှင်မြတ်။ ရှေ့တော်၌မိမိတို့လိုလားတောင့်တကြောင်းကို ဝန်ခံခြင်းနှင့်။ကိုယ်
၏လွတ်လပ်စွာသောစိတ်အလိုအားဖြင့် ခဝပ်ညွှတ်တွားခြင်း လည်းကောင်း၊
လူဇာတိရင်း။ဖွေတွရာတ်။၏ထွဋ်မြတ်သောအကြောင်းတည်း။

(၁၀) အလ္လာဟို။အရှင်မြတ်ပေးမသနားတော်မူလိုက်သောစီးပွါးစည်းစိမ်
တို့ကိုထင်ရှားအောင်ဘော်ပြခြင်းလည်းကောင်း။ ခပ်သိမ်းသော အဖြစ်အပျက်
များနှင့်အလုံးစုံသောအချိန်အခါတို့၌။ကိုယ်တော်အား ကျေးဇူးတင်ပဋ္ဌနာပြုခြင်း
လည်းကောင်း။ အေဟစာန်။ ကျေးဇူးတော် ခံရခြင်းအချက်၌ ထွဋ်မြတ်သော
ကောင်းကျိုးတည်း။

(၁၁) တေဂျာရာတ်။ ရောင်းဝယ်ဘောက်ကားခြင်းအမှုကိစ္စ၌။ ထွဋ်မြတ်
သောအကျိုးဟူမူကား။ငါ၏မေတ္တာတော်ဖြစ်၏။ ထိုမေတ္တာတော်အားဖြင့်အရာ
ခပ်သိမ်းတို့သည်။ရှိသမျှအရာတို့ကိုလိုလားတောင့်တခြင်းမရှိဘဲ။ လွတ်ငြိမ်းချမ်း
သာစွာနေနိုင်ကြ၏။ထိုမေတ္တာတော်ကင်းမဲ့သောကြောင့်ဥသုံ အလုံးစုံသောအ
ရာတို့သည်။ ဟူသမျှသောအရာတို့ကို လိုလားတောင့်တခြင်း ရှိကြ၏။ ရင်းအ
ကြောင်းသည်။ ထွန်းလင်းမြင့်မြတ်သော မင်တန်တော်ဖြင့် ရေးသားပြီးရှိချေသ
တည်း။အဓိပ္ပါယ်ကား။မေတ္တာတော်ရှိခြင်းကြောင့်လူသည်။ အဘယ်သောအရာ
တစုံတခုကိုမျှလိုလားခြင်းမရှိဘဲ။ ကြွယ်ဝချမ်းသာရ၏။ မေတ္တာတော် မရှိခြင်း
ကြောင့်လူသည်။အရပ်ရပ်အရာတို့ကိုလိုလားတောင့်တရ၏။

ဆက်ရန်ရှိသေးသည့်။

هزاران شکر کاز بعد صعود مرکز پیمان
مبسق کشت غصنی برفراز سدرهٔ رحمن
توجه بر جمال غصن ممتاز الهیش
شده منصوص در لوح وصایای شه پیمان
بامر مبرمش اهل بها ناظر بوجه او
جمال بیمثالش بین جمال مرکز پیمان
زدود از چهرهٔ دلها غبار حزن پارینه
عیان شد از ظهورش رازهای عالم پنهان
دو چشم سحرآگینش عیون رحمت یزدان
قرین نرگس شهلای شوخ دلبر پیمان
بآوازش نگر آواز شیر بیشهٔ پیمان
بساط و بارگاهش بین همان ساز است وان سامان
همان شاخیست کاز آن سدرهٔ ابهی است روئیده
همان آبیست کاز آن چشمهٔ ابهی است در فوران
حیات سرمدی خواهی بهل ظلمات اسکندر
کاز این سرچشمهٔ انوار یابی فیض بی پایان
چو گل رفت و گلاب آمد بجایش چون توان گفتن
که گلشن شد دگر از صدمهٔ باد خزان ویران
گل صد برگ پارینه ز عطرش آشکار آمد
ز عرف پیرهن یعقوب را روشن شده چشمان
ز انوارش بجو انوار مهر آن رخ تابان
ز آثارش بپو آثار آن شاهنشه پیمان
بچشمان حقیقت کن نظر در روی پرنورش
که در هر شأن او بینی شئون جلوهٔ سبحان
ولی امر حق شوقی ربانیست شاه دین
مر او را زیبد این افسر سریر خسرو پیمان
کتاب الله را آمد مبین کیست جز ذاتش
بکشف راز سربسته کند هر مشکلی آسان
ندارم جز خطا و روسیاهی مایه ئی شاها
ننالم جز بدرگاهت ز بهر بخشش و غفران
نجویم ملجاء و مأوی بجز درگاه این خسرو
نپویم دلبری دیگر بجز این دلبر پیمان
ره طاعت همی پویم رضایت را همی جویم
که چون من بیسروپا را توئی ساز و سر و سامان
فدایت باد الاشراق و جان منشیان طرا
فدایت بندگان محفل برمه و کل اکوان
بدرگاهت جبین سایند و مینالند روز و شب
نظر کن از ره فضلت بحال بینوایانان

© Afnan Library Trust 2017

و خشوع را بولی امرالله داشته باشند * اگر چنانچه نفسی مخالفت نمود مخالفت بحق کرده - وسبب تشتیت امرالله شود - و علت تفریق کلمة الله گردد * و مطهری از مطاهر مرکز نقض شود * زنهار زنهار - مثل بعد از صعود نشود که مرکز نقض ابی و استکبار کرد - ولی بهانهٔ توحید جعلی نمود - و خود را محروم - و نفوسرا مشوش و مسموم نمود * البته هر مغرور که ارادهٔ فساد و تفریق نماید صراحة نمیگوید که غرض دارم - لابد بوسائلی چند و بهانه ئی چون زر مغشوش تشبث نماید - و سبب تفریق جمع اهل بها گردد * مقصود اینست که ایادی امرالله باید بیدار باشند * * * * * * * * * * * *

ای یاران - ایادی امرالله را باید ولی امرالله تسمیه و تعیین کند - جمیع باید در ظل او باشند و در تحت حکم او - اگر نفسی از ایادی و غیر ایادی تمرد نمود و انشقاق خواست علیه غضب الله و قهره - زیرا سبب تفریق دین الله گردد - و وظیفهٔ ایادی امرالله نشر نفحات الله - و تربیت نفوس و تعلیم علوم و تحسین اخلاق عموم - و تقدیس و تنزیه در جمیع شئونست - از اطوار و احوال و گفتار و کردار باید تقوای الهی ظاهر و آشکار باشد * و این مجمع ایادی در تحت ادارهٔ ولی امرالله است - که باید آنانرا دائماً بسعی و کوشش و جهد در نشر نفحات الله و هدایت من علی الارض بگمارد زیرا بنور هدایت جمیع عالم روشن گردد - و دقیقه ئی در این امر مفروض برکل نفوس فتور جائز نه - تا عالم وجود جنت ابهی گردد - و روی زمین بهشت برین شود - نزاع و جدال امم و ملل و شعوب و قبائل و دول از میان برخیزد - کل من علی الارض مانند واحده و جنس واحد و وطن واحد گردد * و اگر اختلافی حاصل شود - محکمهٔ عمومی که شامل اعضاء از جمیع دول و ملل است - فصل دعوی کند - و حکم قاطع نماید *

ای احبای الهی در این دور مقدس نزاع و جدال ممنوع - و هر متعدی محروم * باید با جمیع طوائف و قبائل چه آشنا و چه بیگانه - نهایت محبت و راستی و درستی کرد - و مهربانی از روی قلب نمود - بلکه رعایت و محبت را بدرجه ئی رساند - که بیگانه خود را آشنا بیند - و دشمن خود را دوست شمرد - یعنی ابداً تفاوت معامله گمان نکند - زیرا اطلاق امریست الهی و تقیید از خواص امکانی * لهذا باید فضائل و کمالات از حقیقت هر انسانی

ظاهر شود - و پرتوش شمول بر عموم یابد * مثلا انوار آفتاب عالمتابست و باران رحمت پروردگار مبذول بر عالمیان - نسیم جانبخش هر ذیروحرا پرورش دهد - و مائدهٔ الهی جمیع کائنات حی را نصیب شود * بهمچنین عواطف و الطاف بندگان حق باید بخواطلاق شامل جمیع بشر گردد * در اینمقام ابداً تقیید و تخصیص جائز نه *

پس ای یاران مهربان - باجمیع ملل و طوائف و ادیان بکمال راستی و درستی و وفاپرستی و مهربانی و خیرخواهی و دوستی معامله نمائید تا جهان هستی سرمست جام فیض بهائی گردد - و نادانی و دشمنی و بغض و کین از روی زمین زائل شود - ظلمت بیگانگی از جمیع شعوب و قبائل بانوار یگانگی مبدل گردد - اگر طوائف و ملل سائره جفا کنند - شما وفا نمائید ظلم کنند عدل بنمائید - اجتناب کنند اجتناب کنید - دشمنی بنمایند دوستی بفرمائید زهر بدهند شهد ببخشید - زخم بزنند مرهم بنهید - هذا صفة المخلصین وسمة الصادقین *

ای احبای الهی باید سریر سلطنت هر تاجدار عادلی را خاضع گردید و سدهٔ ملوکانی هر شهریار کامل را خاضع شوید * بپادشاهان در نهایت صداقت و امانت خدمت نمائید - و مطیع و خیرخواه باشید - و در امور سیاسی بدون اذن و اجازهٔ از ایشان مداخله ننمائید * زیرا خیانت باهر پادشاه عادلی خیانت باخداست * هذه نصیحة منی - و فرض علیکم من عندالله - فطوبی للعاملین *

هوالله الشاهد الکافی *

* *

ای یاران باوفای عبدالبهاء - باید فرع دوشجرهٔ مبارکه - و ثمرهٔ دو سدرهٔ رحمانیه - شوقی افندی را نهایت مواظبت نمائید * که غبار کدر و حزنی بر خاطر نورانیش ننشیند - و روز بروز فرح و سرور و روحانیتش زیاده گردد تا شجرهٔ بارور شود * زیرا اوست ولی امرالله بعد از عبدالبهاء * و جمیع افنان و ایادی و احبای الهی باید اطاعت او نمایند * و توجه باو کنند * من عصا امره فقد عصا الله - و من اعرض عنه اعرض عن الله - و من انکره فقد انکر الحق * اینکلمات را مبادا کسی تأویل نماید - و مانند بعد از صعود - هر ناقض ناکثی بهانه ئی کند - و علم مخالفت برافراز د و خودرائی کند - و باب اجتهاد باز نماید * نفسی را حق رأئی و اعتقاد مخصوصی نه * باید کل اقتباس از مرکز امر و بیت العدل نمایند * و ماعدا هما کل مخالف فی ضلال مبین

* و علیکم البهاء الابهی * عبدالبهاء عباس *

الهی الهی اشهدک و انبیائک و رسلک و اولیائک و اصفیائک بانی اتممت الحجة علی احبائک - و بینت لهم کلشی حتی یحافظوا علی دینک و الطریقة المستقیمة و شریعتک النوراء - انک انت المطلع العلیم * (ع - ع -) انتهی

© Afnan Library Trust 2017

الواح وعنایای مبارکهٔ حضرت عبد البهاء الواحنا لمرقده الطهر فدا *

ای احبای الهی - اعظم امور محافظهٔ دین الله است - وصیانت شریعة الله - وحمایت امر الله - وخدمت کلمة الله - در این سبیل هزاران نفس خون مطهرا سبیل نمودند * وجان عزیز را فدا کردند * رقص کنان بقربانگاه شتافتند * و علم دین الله افراشتند * وبخون خویش آیات توحید نگاشتند *

سینهٔ مبارک حضرت اعلی روحی له الفدا - هدف هزار تیر بلا شد * وقدوم مبارک جمال ابهی روحی لاحبائه الفدا - از ضرب چوب در مازندران زخم ومجروح گردید * وگردن مقدس - وپای مبارک - در زندان طهران - اسیر کند وزنجیر گشت * ومدت پنجاه سال در هر ساعتی بلا وآفتی رسید * وابتلا ومصیبتی رخ داد * ازجمله بعد از صدمات شدیده از وطن آواره ومبتلای آلام ومحن شد * ودر عراق نیز آفاق معرض کسوف از اهل نفاق بود - وعاقبت سرگون بمدینهٔ کبیره گشت * وازان شهر بارض سر نفی گردید * واز خطهٔ بلغار در نهایت مظلومیت بسجن اعظم ارسال گشت *

آن مظلوم آفاق روحی لاحبائه الفدا - چهار مرتبه از شهری بشهری سرگون گردید * تا در این زندان بحبس مؤبد استقرار یافت - ودر سجن قاتلان وسارقان وقطاع طریق مسجون ومظلوم گردید * این یک بلا از بلایای وارده برجمال مبارک بود - بلایای دیگر را بر این قیاس نمائید *

الهی الهی احفظ عبادک الامناء من شر النفس والهوی - واحرسهم بعین رعایتک من الحقد والحسد والبغضاء - وادخلهم فی حصن کلائتک من سهام الشبهات واجعلهم مطاهر آیاتک البینات - ونور وجوههم بشعاع ساطع من افق توحیدک واشرح صدورهم بایات نازلة من ملکوت تفریدک - واشددازورهم بقوة نافذة من جبروت تجریدک * انک انت الفضال المحافظ القوی العزیز *

ای ثابتان بر پیمان این طیر بال وپر شکسته ومظلوم - چون آهنگ ملاء اعلی نماید - وبجهان پنهان شتابد - وجسدش تحت اطباق قرار یابد - یا مفقود گردد * باید افنان ثابتهٔ راسخهٔ بر میثاق الله که از سدرهٔ تقدیس روئیده اند با حضرات ایادی امر الله علیهم بهاء الله - وجمیع یاران ودوستان بالاتفاق بنشر نفحات الله وتبلیغ امر الله وترویج دین الله بدل وجان قیام نمایند *

دقیقه ئی آرام نگیرند - وآنی استراحت نکنند - ودر ممالک ودیار منتشر شوند - وآوارهٔ هر بلا ودوسرگشتهٔ هر اقلیم گردند - دقیقه ئی نیاسایند - وآنی آسوده نگردند - ونفسی راحت نجویند - در هر کشوری نعرهٔ یا بهاء الابهی زنند - ودر هر شهری شعلهٔ آفاق شوند - ودر هر انجمنی چون شمع برافروزند ودر هر محفلی نار عشق برافروزند - تا در قطب آفاق انوار حق اشراق نماید - ودر شرق وغرب جم غفیری در ظل کلمة الله درآید - ونفحات قدس بوزد - ووجوه نورانی گردد - وقلوب ربانی شود - ونفوس رحمانی گردد در این ایام اهم امور هدایت ملل وامم است - باید امر تبلیغ را مهم شمرد زیرا اس اساس است *

این عبد مظلوم - شب وروز بترویج وتشویق مشغول گردید - دقیقه ئی آرام نیافت - تا اینکه صیت امر الله آفاق را احاطه نمود - وآوازهٔ ملکوت ابهی خاور وباختر را بیدار کرد * یاران الهی نیز چنین باید بفرمایند - اینست شرط وفا - واینست مقتضای عبودیت آستان بها * * * * * * * * * * *

ای یاران مهربان - بعد از مفقودی این مظلوم - باید اغصان وافنان سدرهٔ مبارکه - وایادی امر الله - واحبای جمال ابهی - توجه بفرع دوسدره که از دو شجرهٔ مقدسهٔ مبارکه انبات شده - واز اقتران دو فرع دوحهٔ رحمانیه بوجود آمده - یعنی - شوقی افندی - نمایند * زیرا - آیت الله - وغصن ممتاز - وولی امر الله - ومرجع جمیع اغصان وافنان وایادی امر الله واحباء الله است * ومبین ایات الله * ومن بعده بکراً بعد بکر - یعنی در سالائ او وفرع مقدس وولی امر الله * وبیت عدل عمومی که بانتخاب عموم تأسیس وتشکیل شود - در تحت حفظ وصیانت جمال ابهی - وحراست وعصمت فائض از حضرت اعلی روحی لهما الفدا است * آنچه قرار دهند من عند الله است * من خالفه وخالفهم فقد خالف الله * ومن عصاهم فقد عصی الله * ومن عارضه فقد عارض الله * ومن نازعهم فقد نازع الله * ومن جادله فقد جادل الله * ومن جحده فقد جحد الله * ومن انکره فقد انکر الله ومن انحاز وافترق واعتزل عنه فقد اعتزل واجتنب وابتعد عن الله * علیه غضب الله - علیه قهر الله - وعلیه نقمة الله * حصن متین امر الله باطاعت من هو ولی امر الله محفوظ ومصون ماند - واعضای بیت عدل - وجمیع اغصان وافنان وایادی امر الله باید کمال اطاعت وتمکین وانقیاد وتوجه وخضوع

© Afnan Library Trust 2017

آنچه واقع شود سبب علو کلمة الله است - و انتشار نفحات الله * قدم ثابت نمائید - وبنهایت استقامت بخدمت امر الله مشغول گردید *

در اظهار تمنای صعود برفیق اعلی و آرزوی شهادت میفرمایند *

الهی الهی تری عبدک المظلوم بین مخالب سباع ضاریة - وذئاب کاسرة ووحوش خاسرة - رب وفقنی فی حبک علی تجرع هذا الکاس الطافحة بصهباء الوفاء - المتلئة بفیض العطاء حتی یحمر قمیصی بدمی - طریحاً علی التراب - صریعاً لاحراک للاعضاء * هذا منائی ورجائی و املی وعزمی وعلائی - ولیکن خاتمة حیاتی ختام مسک - یاربی وملاذی * هل من موهبة اعظم من هذا - لاوحضرة عزک * وانی اشهدک اننی اذوق هذا الکاس فیکمل الایام بما اکتسبت ایدی الذین نقضوا المیثاق - واعلنوا الشقاق - واظهروا النفاق - واظهروا فی الارض الفساد * وماراعوا حرمتک بین العباد * رب احفظ حصن دینک المبین من هؤلاء الناکثین - واحرس حماک الحصین من عصبة المارقین * انک انت القوی المقتدر العزیز المتین * * * رب احمنی وارفعنی الیک - واسقنی کاس الفداء فقد ضاقت علی الارض برحبها * انک انت الرحمن الرحیم - وانک انت الفضال الکریم *

وهمچنین در یکی از الواح خیره وصایائی میفرمایند *

ای احبای الهی این ایام وقت استقامت است - وهنگام ثبوت ورسوخ بر امر الهی * شما نباید نظر بشخص عبدالبهاء داشته باشید - زیرا عاقبت شما را وداع خواهد نمود - بلکه باید نظر بکلمة الله باشد - اگر کلمة الله در ارتفاع است مسرور ومشعوف وممنون باشید * ولو عبد البهاء - در زیر شمشیر ویا در تحت اغلال وزنجیر افتد * زیرا همیت در هیکل مقدس امر الله است نه در قالب جسمانی عبد البهاء * یاران الهی باید بچنان ثبوتی مبعوث گردند که در هر آنی - اگر صد امثال عبد البهاء هدف تیر بلا شود - ابداً تغیر وتبدلی در عزم ونیت واشتعال وانجذاب - واشتغال بخدمت امر الله حاصل نگردد *

عبد البهاء بندهٔ آستان جمال مبارک است - ومطمع عبودیت صرفهٔ محضهٔ درگاه کبریا * دیگر نه شانی دارد - ونه رتبه ونه اقتداری * هذه غایتی

القصوی - وجنتی المأوی - ومسجدی الاقصی - وسدرتی المنتهی * ظهور کلی مستقل - بجمال مبارک ابهی - وحضرت اعلی مبشر جمال مبارک - روحی لهما الفداء منتهی شد وتا هزار سال - کل من فیض انواره یقتبسون - ومن بحر الطافه یغترفون * یا احبآء الله هذا وصیتی لکم - ونصحی علیکم فنیاً لمن وفقه الله علی ما رقم فی هذا الرق المنمرد عن سائر النقوش - وعلیکم البهاء الابهی ع - ع *

چند فقره از بیانات مؤثره که مضمونش اینست *

ای یاران - عنقریب یومی آید که دیگر مرا نخواهید دید * آنچه تکلیف من بود بجا آوردم - بقدر قوه بخدمت امر الله کوشیدم - شب وروز آرام نیافتم * حال آرزویم اینست که یاران برخدمت امر الله قیام کنند * یوم ندا بملکوت ابهی است - زمان محبت واتحاد است * هنگام الفت احباء الله است * قوای جسمانی من بتحلیل رفته * یگانه مسرت جان من بشارات وحدت ویگانگی اهل بهاست * سمع عبد البهاء دائماً مترصد - تا از چه اقلیمی نفحات جانپرور دوستی وآشتی واتحاد واتفاق یاران استماع نمایم * ایام من بآخر رسیده - دلخوشی برای من نمانده - آرزوی من اینست یاران چنان متحد بینم که چون عقد لؤلؤ لالا - وکوکب ثریا - واشعهٔ شمس واحد - وغزالان بروحدت - مجتمع ومتفق گردند * بلبل اسرار معانی در نغمه وآواز - مگر نمیشنوند * طیور فردوس بترنم دمساز - مگر اصغا ننمایند * فرشتهٔ ملکوت ابهی ندایش بلند است - مگر استماع نکنند * منادی میثاق در تضرع وزاریست - ودر تبتل وبیقراری - مگر اطاعت ننمایند * در نهایت اشتیاق منتظر بشارات یگانگی ووحدت وخلوص ووفا ومحبت وصفای یاران عزیزم *

آیا قلب مرا مسرور ننمایند * آیا رجای مرا بظهور نرسانند * آیا آرزوی قلب مرا بجا نیاورند * آیا خواهش مرا نپذیرند * آیا جان مرا خوشنود ننمایند * منتظرم منتظر - مترصدم مترصد *

تاکیداً اشاره برحلت مقدسه در بیانات مبارکه *

"بدانید اگر در عالم هم نباشم - همیشه با شما خواهم بود" * (نیز میفرمایند "اگر چنانچه وقتی آید که غصن از عالم جسمانی انفصال یابد واوراقش بریزد هراسان مشوید * زیرا سبز وخرم شود - وپس از مفارقتش چنان انبات نماید وبروید که عالم وجود را بطل خویش در آورد - واوراقش بذروهٔ علیا سر برآرد وبثمر وفواکهی جلوه کند که جهانرا معنبر کند * "

© Afnan Library Trust 2017

عن افق القميص شمس التقديس - ويطوفن فی حولها شموس مشرقات - ان يا ملاء القدس فاستنوروا باشراقها * قد ظهرت نفس الرحمن علی عرش اسمه السبحان - تلک نفس المنان - قد ارتفعت من لحناتها * ان يا نسيم الصبا اذهب بقميص البهآء الی شطر البقآء - لعل اهل العمآء يجدن من ارياحها

الاشراق ۲ ع ۹ ص ۷۶

ايضاً من رشحات فضله جل كبريائه

بسمه المجلی علی ما سواه

يا ملاء الارض والسماء - اسمعوا شهادة الله من لسان ربكم الابهی - انه شهد لنفسه بنفسه قبل ان ترتفع سمآء امره - وسحاب قضآئه - بانه لا اله الا هو * والذی ظهر انه هو الاسم الاعظم - به ثبت برهان القدم - وحجته علی من فی السموات والارضين * شهد الله لنفسه بنفسه فی كينونة ذاته بانه لا اله الا هو - والذی اتی بالحق انه مظهر اسمآئه الحسنی ومطلع صفاته العليا * به دلع لسان الفجر عن افق البقاء - ونطق الروح الاعظم عند سدرة المنتهی - بانه هو المقصود فی مدائن الاسمآء - والمذكور فی الالواح التی نزلت من سمآء مشية ربكم مالك الارض والسمآء - وانه هو السبب الاعظم بين الامم قد ظهر لحيوة العالمين شهد الله لذاته بذاته قبل خلق الممكنات وقبل ظهور الاسماء والصفات بانه لا اله الا هو - والذی اتی علی سحاب القضاء - انه لوديعة الله بينكم - ومظهر ذاته فيكم * وانا فی هذا الحين من افقه نشهد ونری وندعو من فی الارض والسمآء - بهذا الجمال الذی منه قرت عيون اهل الفردوس - وسكان سرادق القدس الذين ما رجعوا البصر عن المنظر الاكبر - وما منعتهم سبحات البشر عن النظر الی وجه الله العزيز البديع * انه هو الذی ينطق فی كل الاشيآء بانی انا ربكم الرحمن الرحيم * لم أزل كنت كنزاً مخفياً - فی المقام الذی ما اطلع به احد الا نفسی العليم الخبير * دعوا ما عندكم - ثم اعرجوا بجناحی الانقطاع الی هذا الهواء الذی تمر فيه نسمات رحمة ربكم الغفور الكريم * ونفسی قد اتی اليوم الذی لم يزل كان مكنوناً فی خزائن قدرة ربكم - استبشروا فی هذا اليوم المبارك العزيز المنيع انه لظاهری بينكم - من فرق بينه وبينی - قد بعد عن صراط حق مستقيم * وبه غنت الورقاء علی افنان سدرة البهآء - تالله الحق قد اتی محبوب العالمين *

مناجات جات لاهور 72
مناجات جات طهران 74
مکاتیب دوم ۲۱۸

آثار كلك پيمان ارواحنا لعبوديته الفدا

قد اشرق الافاق من انوار نير الاشراق - طوبی للفائزين * قد ارتفع الندآء من الشجرة المباركة فی طور سينآء طوبی للسامعين * قد تعطرت الارجآء من نفحات القدس فی البقعة البيضآء - طوبی للمستنشقين * قد تجلی نور التوحيد فی هيكل التفريد - طوبی للمستشرقين * قد كشف الغطآء عن وجه البهآء - طوبی للمنجذبين * قد دارت كاس العطآء الطافحة بصهبآء الوفاء طوبی للشاربين * قد تجلل ملكوت الابهی - وهلل الملاء الاعلی - طوبی للفائزين * قد فاض سحاب الكرم بالفيض الاعظم - ان هذا الفيض عظيم * قد تنورت القلوب من انوار وجه المحبوب - ان هذا النور مبين * قد تردی عبد البهآء - بردآء العبودية لاحباء البهآء - وان هذا الفوز عظيم * (ع - ع)

ايضاً بياناته الاحلی ارواحنا لرمسه الاطهر فدا

ای ياران نظر بشخص عبد البهاء مداريد - توجه بمقصد اصلی كنيد - وبفيض الهی خدمت نمائيد - اينعبد در هر ديار باشم ولو بزنجير واغلال گرفتار - ويا آنكه در قعر بحار مقر يابم - ويا در تحت اطباق تراب پنهان شوم ابداً فتور در نوايای خيريه مياريد - وقصور جائز ندانيد - بلكه درگاه احديت را بندهٔ غيور باشيد وعبد شكور گرديد - تا فيض وفور يابيد *

ودر لوحی ديگر ميفرمايند جل بيانه

ادعوك يا الهی بقلبی ولسانی وروحی وجنانی - فی بهرة ظلام سايل الاذيال فی جوف الليالی - وترانی منحدر الدموع من الاجفان - ومتسعر الاحشاء بزفرات النيران من شدة الحرمان وحرقة الهجران * رب قد ادرت كئوس العطآء علی العشاق ورنحتهم بصهباء الفداء شوقاً الی مشاهدة الكبرياء - وحرمتنی من تلك الحمياء - وتركتنی هامد الجنان خامد الروح والوجدان فی صقع الامكان - الی متی يا ربی الرحمن تستمر هذه الحسرة والاسی ويمتد هذا التنائی والجوی - وتتركنی فی الحيوة الدنيا - وتحرمنی عن جوار رحمتك الكبری *

ای ياران باوفا * اگر حوادث مؤلمه وقتی در بقعهٔ مباركه واقع گردد البته صد البته مضطرب وپريشان نگرديد - ومشوش ومحزون مشويد * زيرا

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

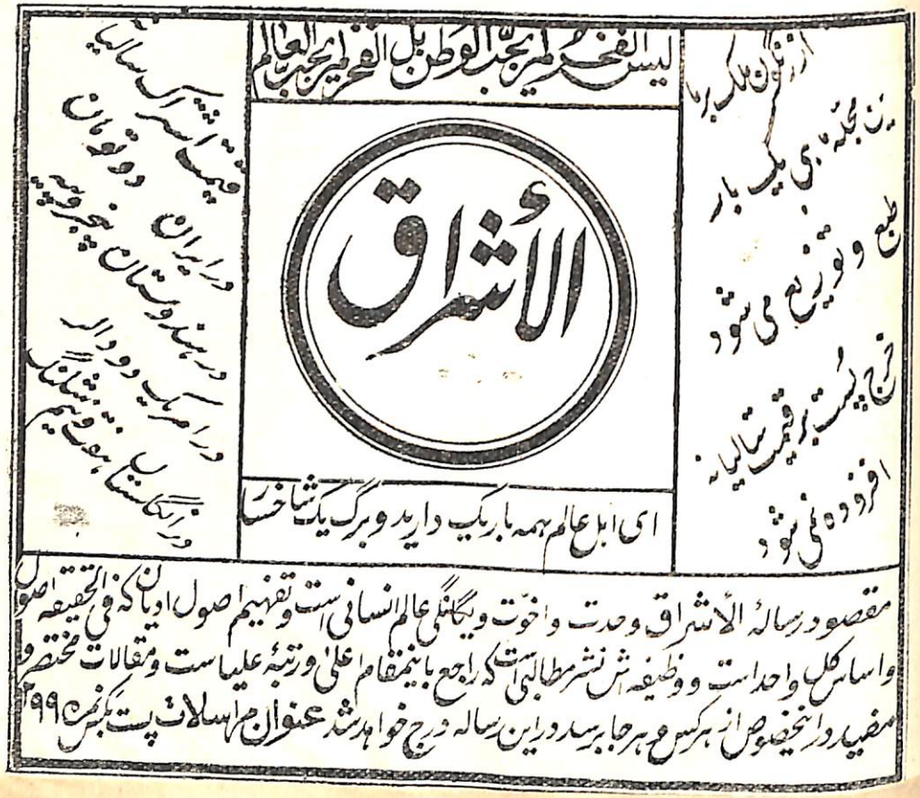

جلد سوم | ماه نومبر و دسمبر سنه ۱۹۲۵ م | شمارهٔ سوم و چهارم

الاشراق ۳ ص ۶۵

آثار قلم اعلی تعالی شأنه

بسمه الامنع الاقدس الابهی

قد تجلی الرحمن علی طور الاکوان - وتنطق سدرة السبحان فطوبی لمن سمع نغماتها * قد هبت نسمات الرحمن عن جهت الرضوان - واهتزت النفوس من اهتزازها * وقد تموجت قلزم الحمراء - وجرت علیه سفینة الکبریاء واستقرت علیها اهل البهاء - فبشری لمن یلحقها باصحابها * قل قد اشرقت

THE DAWN.

Vol. III. January, 1926. No. 5.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

A PRAYER.

O God ! Refresh and gladden my spirit. Purify my heart. Illumine my powers. I lay all my affairs in Thy hand. Thou art my Guide and my Refuge. I will not be sorrowful and grieved any more. I will be a happy and joyful being. O God ! I will not worry any more ! I will not let trouble harrass me any longer. I will not dwell on the unpleasant things of life. O God ! Thou art kinder to me than myself. I dedicate myself to Thee. O Lord!

'Abdu'l-Baha.

———: ○ :———

THE TABLET OF MARINER.

He is the Glorious and the Well-Beloved.

O Holy Mariner !

Bid thine Ark of Eternity appear before the Celestial Concourse.

Launch it upon the Ancient Sea in His Name the most wondrous.

And let the Angelic Spirits enter. in the Name of God the Most High.

Unmoor it then that it may sail upon the Ocean of Glory, Haply the dwellers therein may attain the Retreats of Nearness in the Everlasting Realm.

Having reached the Sacred Strand, the shore of the Crimson Seas, Bid them issue forth and attain this etherial invisible Station. A Station wherein the Lord hath in the Flame of His Beauty appeared within the Deathless Tree.

© Afnan Library Trust 2017

Wherein the embodiments of His Cause cleansed themselves of self and passion.

Around which the Glory of Moses doth circle with the Everlasting Hosts.

Wherein the hand of God was drawn forth from His Bosom of Grandeur.

Wherein the Ark of the Cause remaineth motionless even though to its dwellers be declared all Divine Attributes. O Mariner! Teach them that are within the ark that which we have tought thee behind the mystic veil. Perchance they may not tarry in the Sacred and Snowhite Spot. But may soar upon the wings of the spirit unto that station which the Lord hath exalted above all mention in the world below.

May wing through space even as the Favoured Birds in the Realm of Eternal Reunion.

May know the Mysteries hidden in the Seas of Light They passed the grades of worldly limitations and reached that of the Divine Unity, the centre of Heavenly Guidance.

They have desired to ascend unto that state which the Lord hath ordained to be above their stations. Whereupon the Burning Meteor cast them out from them that abide in the Kingdom of His Presence. And they heard the Voice of Grandeur raised from behind the Unseen Pavilion upon that Height of Glory.

"O Guardian Angels! Return them to their abodes in the world below.

Inasmuch as they have purposed to rise to that sphere which the wings of the Celestial Dove have never attained.

Whereon the ship of Fancy standeth still Which the minds of them that comprehend cannot grasp." Thereupon the maid of Heaven looked out from her exalted chamber.

And with her brow signed to the Celestial Concourse. Flooding with the Light of her countenance the heaven and the earth.

And as the radiance of her Beauty shone upon the people of dust.

And all beings were shaken in their mortal graves.

She then raised the call which no ear through all eternity hath ever heard.

© Afnan Library Trust 2017

And thus proclaimed! "By the Lord! He whose heart hath not the fragrance of the love of the Exalted and Glorious Arabian Youth.

Can in no wise ascend unto the Glory of the Highest Heaven."

Thereupon she summoned unto herself one maid from her handmaidens.

And commanded her "Descend into space from the Mansions of Eterniy.

And turn thou unto that which they have concealed in the inmost of their hearts.

Shouldst thou inhale the Perfume of the Robe from the Youth that hath been hidden within the Tabernacle of light by reason of that which the hands of the wicked have wrought.

Raise a cry within thyself that all the inmates of the chambers of Paradise that are the embodiments of the Eternal Wealth may understand and hearken.

That they may all come down from their everlasting chambers. And kiss their hands and feet for having soared to the heights of faithfullness.

Perchance they may find from their Robes the fragrance of the Beloved One."

Thereupon the countenance of the favoured Damsel beamed above the Celestial Chambers even as the light that shineth from the Face of the Youth above his mortal Temple.

She then descended with such (an) adorning as to illumine the heavens and all that is therein.

She bestirred herself and perfumed all things in the Land of Holiness and Grandeur.

When she reached that plane she rose to her full height in the midmost heart of creation, and sought to inhale their fragrance at a time that knoweth neither beginning nor end.

She found not in them that which she did desire, and this verily is but one of His wonderous tales.

She then cried aloud, wailed, and repaired to her own station within her most lofty Mansion.

And then gave utterance to one Mystic Word, whispered privily by her Honied Tongue.

And raised the Call amidst the Celestian Concourse and the Immortal Maids of Heaven.

"By the Lord! I found not from these idle claimants the Breeze of Faithfulness.

By the Lord! the Youth hath remained lone and forlorn in the land of exile in the hands of the ungodly"

She then uttered within herself such a cry that the Celestial Concourse did shriek and tremble.

And she fell upon the dust and gave up the Spirit. It seemeth she was called and hearkened unto Him that summoned her into the Realm on High.

Glorified be He that created her out of the essence of Love in the midmost heart of His exalted Paradise.

Thereupon the Maids of Heaven hastened forth from their chambers, upon whose countenances the eye of no dweller in the Highest Paradise had ever gazed (Glorified be our Lord the Most High)

And as they beheld her state and comprehended a word of the Tales told by the Youth, they bared their heads, rent their garments asunder, beat upon their faces, forgot their joy, shed tears and smote with their hands upon their cheeks, and this is verily one of the mysterious grievous affliction.

Glorified be our Lord the Most High.

Glorified be my Lord, the All-Glorious!

———: ○ :———

WORDS SPOKEN BY 'ABDU'L-BAHA IN PATSOR WAGNER'S.

CHURCH (FOYRE DE L'AME) IN PARIS.

I am deeply touched by the sympathetic words which have been addressed to me, and I hope that day by day true love and affection may grow among us. God has willed that love should be a vital force in the world, and you all know how I rejoice to speak of Love.

All down the ages the prophets of God have been sent into the world to serve the cause of Truth—Moses brought the Law of Truth and all the prophets of Israel after him sought to spread it.

When Jesus came He lighted the flaming torch of Truth, and carried it aloft so that the whole world might be illumined thereby. After Him came His chosen Apostles, and they went far and wide, carrying the light of their Master's teaching into a dark world-and, in their turn, passed on.

Then came Mohammed, who in his time and way spread the knowledge of Truth among a savage people: for this has always been the mission of God's elect.

So, at last, when Baha-'u'-llah arose in Persia this was his most ardent desire, to rekindle the waning light of Truth in all lands. All the holy ones of God have tried with heart and soul to spread the light of Love and Unity throughout the world, so that the darkness of materiality might disappear and the light of Spirituality might shine forth among the children of men. Then would hate, slander, and murder disappear, and in their stead Love, Unity and Peace would reign.

All the manifestations of God came with the same purpose, and they have all sought to lead man into the paths of virtue. Yet we, their servants, still dispute among ourselves! Why is it thus? Why do we not love one another and live in unity?

It is because we have shut our eyes to the underlying principle of all religions, that God is one, that He is the Father of us all, that we are all immersed in the Ocean of His mercy and sheltered and protected by His loving care.

The glorious Sun of Truth shines for all alike, the waters of Divine Mercy immerse each other, and His Divine Favour is bestowed on all His children.

This loving God desires peace for all His creatures-why then do they spend their time in war?

He loves and protects all His children-why do they forget him?

He bestows His Fatherly care on us all-why do we neglect our brothers?

Surely, when we realise how God loves and cares for us we should so order our lives that we may become more like Him.

God has created us, one and all-why do we act in opposition to His wishes, when we are all His children, and love the same Father? All these divisions we see on all sides, all these disputes and oppositions are caused

© Afnan Library Trust 2017

because men cling to *ritual* and outward observances, and forget the simple, underlying Truth. It is the *outward practices* of religion that are so different and it is they that cause disputes and enmity-while the *Reality* is always the same, and one. The Reality is the Truth and Truth has no division. Truth is God's guidance, it is the Light of the world, it is Love, it is Mercy. These attributes of Truth are also human virtues inspired by the Holy Spirit.

So let us one and all hold fast to Truth, and we shall be free indeed !

The day is coming when all the religions of the world will unite for in principle they are one already. There is no need for division, seeing that it is only the outword forms that separate them. Among the sons of men some souls are suffering through ignorance, let us hasten to teach them ; others are like children needing care and education until they are grown, and some are sick, to these we must carry Divine healing.

Whether ignorant, childish or sick, they must be loved and helped, and not disliked because of their imperfection.

Doctors of religion were instituted to bring spiritual healing to the peoples and to be the cause of unity among the nations. If they become the cause of division they had better not exist ! A remedy is given to cure a disease, but if it only succeeds in aggravating the complaint, it is better to leave it alone. If religion is only to be the cause of disunion it had better not exist.

All the Divine Manifestations sent by God into the world have gone through their terrible hardships and sufferings for the single hope of spreading Truth, Unity and Concord among men. Christ endured a life of sorrow, pain and grief to bring a perfect example of love into the world-and in spite of this we continue to act in a contrary spirit one towards the other !

Love is the fundamental principle of God's purpose for man, and He has commanded us to love each other even as He loves us. All these discords and disputes which we hear on all sides only tend to increase materiality.

The world for the most part is sunk in materialism, and the blessings of the Holy Spirit are ignored. There is so little real spiritual feeling, and the progress of the world is for the most part merely material. Men are becoming like unto beasts that perish, for we know that they have no spiritual feeling- they do not turn to God, they have no religion ! These things belong to man alone, and if he is without them he is a prisoner of nature, and no whit better than an animal.

How can man be content to lead only an animal existence when God has made him so high a creature ? All creation is made subject to the laws of nature, but man has been able to conquer these laws. The sun in spite of its power and glory, is bound by the laws of nature, and cannot change its course by so much as a hairs breadth. The great and mighty ocean is powerless to change the ebb and flow of its tides–nothing can stand against Nature's laws but man ! But to man God has given such wonderful power that he can guide control and overcome Nature. The natural law of man is to walk on earth, but he makes ships and flies in the air ! He is created to live on dry land, but he rides on the sea and even travels under it !

He has learnt to control the power of electricity, and he takes it at his will and imprisons it in a lamp ! The human voice is made to speak across short distances, but man's power is such that he had made instruments and can speak from East to West ! All these examples show you how man can govern Nature, and how, as it were, he wrests a sword from the hand of Nature and uses it against herself. Seeing that man has been created master of Nature, how foolish it is of him to become her slave ! What ignorance and stupidity it is to worship and adore Nature, when God in his goodness has made us masters thereof. God's power is visible to all, yet men shut their eyes and see it not. The Sun of Truth is shining in all His splendour, but man with fast shut eyes cannot behold His glory ! It is my earnest prayer to God that by His Mercy and Loving kindness you may all be united, and filled with the utmost joy. I beseech you, one and all, to add your prayers to mine to the end that war and bloodshed may cease, and that Love, Friendship, Peace and Unity may reign in the World.

All down the ages we see how blood has stained the surface of the earth : but now a ray of greater light has come, man's intelligence is greater, spirituality is beginning to grow, and a *time is surely* coming when the religions of the world will be at peace. Let us leave the discordant arguments concerning outward forms, and let us join together to hasten forward the Divine Cause of Unity, until all humanity knows itself to be one family, joined together in love.

(The wisdom of 'Abdu'l-Baha.)

NOTES & NEWS.

We rejoice to announce the return of the Guardian from visit outside to the Holy Land. The following cable was received from him by the president National Spiritual Assembly of India and Burma.

© Afnan Library Trust 2017

" Haifa date 30th hrs. 12. 5 Eastern ; received here at hrs. 19. 30. Leo. Vakil, Havadia Chakla, Surat.

Awaiting eagerly National Assembly's detailed frequent reports. Shoghi"

The following reply has been cabled on the 30th " Rabbani Haifa.

India, Burma welcome home. Offer renewed activity Vakil Hashmat "

There after the following cablegram has been received. " Haifa. date 2 hrs. 18-50 Eastern received here at 7. 11.

Leo Hashmat Vakil. Havadia Chakla, Surat

Loving appreciation. May Indian Burmese national representatives fulfil our highest expectation. Shoghi "

———: ○ :———

Letter from Haifa to the National Spiritual Assembly of India and Burma.

Haifa, Palestine.

October 28, 1925.

The Honourable members of the National Spiritual Assembly of India and Burma.

DEAR FRIENDS,

I take pleasure in thanking you on behalf of our dear Guardian, Shoghi Effendi for your letter of September 11th through your esteemed president Mr. N. R. Vakil.

As it announced the election of a new body to take up the responsible but lofty work of supervising and guiding the promulgation of the Bahai Cause throughout India and Burma, Shoghi Effendi wishes me to take this opportunity and assure each and every member of that distinguished body not only of his heartfelt congratulations and prayers but also of the high hopes that he cherishes for you all. It is from you and through you that he expects to see emanating that glorious spirit for which our departed Master gave his entire life ; and with your earnest endeavours, your consummate wisdom and your unflinching faith he awaits to see you lead the humble workers of the great country to an ultimate victory.

May I also take this opportunity and express the great desire of Shoghi Effendi that the National Assembly should try to be in close communication with him. To him it is a joy beyond words to try to do all in his power to help you in the noble work you have undertaken.

With humble greetings
permit to be
yours ever in His Service,
(Sd) Soheil.

MY DEAR BELOVED FRIENDS,

Now that the N. S. A. has been properly constituted and its officers duly appointed, it is incumbent upon each and all to introduce and promote such measures as will consolidate the work that you have so well begun. The institution of the National Fund, a Bahai Bulletin, similar to the News letter issued by the American N. S. A, a vigorous and well conceived campaign of teaching, a continuous and purposeful endeavour to coordinate the activities of the local assemblies and groups throughout India and Burma and the sending of detailed and frequent reports to the Holy Land are among the most primary and urgent requirements of the new day that has dawned upon India. I eagerly await your reports and assure you of my continued prayers for the success of your arduous labours. *Shoghi.*

———: ○ :———

OBITUARY.

We all received with profound sorrow and deep regret the sad news of the passing away of our dear brother and most valued coworker Dr. Esslemont. His splendid services to the Cause of God have not gone unrequited–he is blessed and permitted to pass away so near to the Holy Threshold in an atmosphere so divine, so refreshing and so sublime. His beautiful work " *Baha-'u'-llah and the New Era.*" which is the finest presentation of the Bahai Cause will for ever keep alive his memory throughout the Bahai world. We all deeply and most sincerely mourn his loss which is irreparable. The gap that he left among us, will take a very long time to fill up. We beg leave to extend our sincerest sympathy and condolence to the berieved members of his family and earnestly pray at the Holy Treshold that they as well as we may have patience and strength enough to bear this terrible shock with calm resignation to His Divine Will. May God immerse his soul in the boundless ocean of His Love and Mercy !

© Afnan Library Trust 2017

This shocking news was first received in India by cablegram from the Guardian by the President National Spiritual Assembly of India and Burma. He at once communicated it to all the local assemblies in India and Burma. Cablegrams and letters of condolence and sympathy were sent to the sorrowful members of the deceased's family by all the local assemblies through Mr. Simpson the president of the National Spiritual Assembly of England. At the suggestion of the President National Spiritual Assembly of India and Burma Sunday the 6th December 8 p.m. was fixed for the Bahai meetings throughout India and Burma to offer prayers for the benefit of his soul.

———: ○ :———

A SACRIFICE:—

An old Bahai resident of Rangoon Jinabi Ali Akbar Shirazee and his wife a few years ago were obliged on account of poverty to leave Rangoon where they were unable to meet heavy house rent and high cost of living. They settled in the Bahai little village of Kungyangon, Daidenaw which is a few hours journey from Rangoon by steam launch and opened a small grocery shop there which enabled them just to eke out their hand to mouth existence. As ill luck would have it poor Shirazee shortly after his removal to Kungyangon had an attack of paralysis which absolutely crippled him. He had no children or any near or dear relative to assist him. The management of the shop as well as the charge of nursing him fell upon the shoulder of his poor wife Ma Nwe. This lady showed wonderful courage and spirit in the calamity that befell her, she conducted the business of the shop most marvellously, and was able to save a few hundred rupees, all of which she heroically spent in erecting a *Zayat* (a hospice) at the Bahai cemetery of Kungyangon according to the custom of this country notwithstanding her struggle with poverty. The poor friends of Kungyangon ever since they obtained from the Government a piece of land for cemetery about five years ago felt this pressing need, and we heartily congratulate our dear brother Ali Akbar Shirazee and his wife Ma Nwe for the extraordinary courage, generosity and sacrifice they have displayed in removing this great want.

———: ○: ———

THE MARRIAGE OF EAST AND WEST.

The Bahai Publishing Committee of Teheran writes:–Lately Dr. Youness Khan, a member of our National Spiritual Assembly visited the Holy Land, and by order of the beloved guardian travelled to the United States there to emphasise the establishment of spiritual as well as commercial and industrial relationship between America and Persia. Following is the translation of an extract from a letter written by him to the Spiritual Assembly of Teheran.

"I arrived in New York on Monday, May 21st and met many of the friends. No words could express the love and kindness with which they greeted me, nor can you imagine their ardour unless you assimilate it to that of the Persian believers of the early days of the Cause, when the fire of persecution was aflame. On the evening of May 23rd. I was invited to hear a report of the Bahai convention at Green Acre. The number of the Bahais present at this gathering was about 150, as in summer-time people leave the town for summer resorts. The spirit of devotion which predominated over the gathering was wonderful and we all felt the presence of 'Abdu'l–Baha and the Guardian. After the meeting I was greeted by each one of the friends present. I have no words to express my feelings in writing, but will try, when I see you again, to tell you what wonderful brothers and sisters you have in the American Bahais. The love which the American believers cherish for Persians through the Cause is marvellous. Please try to notify the prejudiced and quarrelsome Persians that while their religious miracles result in the shedding of the blood of an innocent American, the American Bahais proclaim the prophethood of Mohammed and the Glory of Persia in the United States, such is their retaliation ! As I said before, the love and devotion of the American friends is ineffable. There is so much to say about this that I have to wait till I come back to Persia to tell you everything. One evening in green Acre after a meeting as I was coming out of the room, a Canadian Bahai lady came to me, took hold of my hand and with tears in her eyes, said. "My tears have not stopped flowing since you came to green Acre." Unless one goes to America and sees the friends, one cannot imagine the extent of their love and pure–heartedness."

———: ○ :———

The circular letter of the London Bahai Spiritual Assembly of 19th October 1925 contains the following inspiring news:—

"Thanks to the Beloved Guardian of the Cause we are becoming more and more closely knit together through this interchange of letters telling of the work and interests of the Friends all over the world, and it is much to be hoped that more frequent visits between Believers from East and West may continue to bring about an ever closer understanding.

The visit of Mrs. Schopflocher to the Orient has had a far-reaching effect, and impressed many people as to the power of the Bahai Spirit, and the visit of Dr. Arastoo Khan, and Dr. Youness Khah from Teheran has been a source of joy and blessedness to the friends of England ; and wherever they have journeyed they brought with them the spirit of reverence and of faith with knowledge of the Cause and great love.

© Afnan Library Trust 2017

Dr. Arastoo Khan is the grandson of the learned, and at that time, a fanatical Jew, who seeing a tumult in the open square of the City, drew near and listened to Qurratu'l-'Ayn as she answered the questions and arguments of the Mullahs, facing them, while she sat on her white mule, before all the people. As she spoke he became a believer, the spirit and truth of her fearless answers completely convincing him.

So firm was his realization that his children followed Baha-'u'-llah and turned to Abdu'l-Baha as the most great Branch from the Pre-existent Root, the Centre of His Covenant, the Remembrance of God on earth, and *now* this Grandson is devoting all his life to the spreading of the Holy Teachings for the welfare of Persia and the world. With untiring everjoy and wisdom he is working for the education of both girls and boys on modern lines, and for the health of the people of Persia both spiritually and physically.

Dr. Youness Khan was for nine months the Secretary of Abdu'l-Baha, and through him many of the early Tablets were sent to American Believers. The window upon which the shadow of the palm tree falls in the photograph of the home of 'Abdu'l-Baha which appeared in a recent number of the "Star of the West" the Bahai Magazine, he says is "The Room of Revealing."

What a blessing it is for us to meet one who is so serving his Master, served us all. His notes, upon which he is now working will make clear to posterity the Bounty outpoured upon all the world from the Most Great Prison.

* * * * * * * * *

—:o:—

We are greatful for the following words of appreciation and encouragement of the National Spiritual Assembly of the Bahais of the United States and Canada concerning "*The Dawn*" which we highly appreciate and value.

"The English contents of this Bahai publication are not only extremely interesting, but have been of great assistance in giving us valuable information concerning many events in the Cause, as well as copies of Tablets which I had not previously read.

In behalf of the American National Spiritual Assembly permit me to extend heartiest congratulations for your constructive work and every good wish for its permanent continuance and ever-increasing growth. If we can be of assistance to you in the matter of securing American subscriptions kindly let me know very shortly I will send you a printed directory of the Bahai addresses which you may find useful in your correspondence.

Yours faithfully in love of 'Abdu'l-Baha

(Sd) Horace Holley

Secretary.

© Afnan Library Trust 2017

လူသင်္ဘာဝါတို့မှာ ဘနဉ်ဘုဏ်တန်ခိုး ဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ ဒီဒီချက်မြှုပ်ရာအရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမဂ္ဂဇင်းသတင်းစာကိုးမြန်မာနိုင်ငံနေးဘဟာအိ-သာသနာတေဝါ မဟာဗွေလေ ရူဟာနီ အသင်းကပိုန်ပိုဝါထုတ်ဝေကြသည်။

—ဏ—

အယ်ဒီတာ။

ဆိုက်ယာဒ်,မွတ်စတဖာရူဓီး

ရန်ကုန်မြို့။

စာတိုက်သေတ္တာနံပါတ် ၂၉၉။

P. Box No. 299

အိုလောကီသူလောကီသားလူအပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တပင်တည်းမှသီးပွင့်သောသစ်သီးများနှင့်။ အင်္ဂါးတကိုင်းတည်းမှပေါက်ရောက်လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟု။ဘဟာအဝေါဆိုတော်မူ၏။ အရှင်ဖြတ်မိန့်တော်မူ၏။

ဒအခန့်ဒ်မှာ။
ဖြန့်ဝေပြည်နှံ့
အခြံဖြယ်ပြည်များ။
၁၂-လ ၅။ ။
အိုဂျန်။၁၂-လ
၂-ထူမန်။
အမေရိကံ။
၁၂လ။၂-ဒေါ်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။ဂု ၃ ရှိလင်
အေဂျစ်နှင့်ပါလက်စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွှတ်ခ်။ ၅၀။
တစောင်လျှင်-၁၆။
စာတိုက်ခအခြင်ခ်။
ADDRESS
S. M. ROUMI
No, 2 B, 41 st Street,
Rangoon.

တတိယတွဲ။ ၁၉၂၆-ခု။ဇန်နဝါရီလ။ နံပါတ်-၅။

ရောင်ခြည်ဟော်ဟုဂဇင်းသို့လိုရင်းတည်းဟူသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ။ တကမ္ဘာလုံးနှံ့ရှိနေကြသော မုနဿ လူသင်္ဘာဝါအပေါင်းတို့ကို ညှိအစ်ကိုရင်းဟူ၍ ချစ်ခင်ဖြတ်နိုးခြင်း အားဖြင့်။ တလုံးတဝတည်းနှင့်။ တ ပိတ်တသကောဘည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း။ မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့် အလုံးစုံသော သာသနာတော် မြတ်ကိုဖြစ်ပွားသအခြေအမြစ်ခ်။ တခုတည်းနှင့် တမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများနှင့်။သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကိုရေးသားခြင်းပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရခြင်း ၎င်းဝတ်တရားများနှင့်စပ်လျဉ်း၍အချုပ်ရေးသားသောအချက်များကို။ မည်သည့်အရပ်နှင့်မည်သူထံကဖြစ်စေ အကြောင်းရောက်လာသောအခါ။ကွက်ခြင်းမရှိဘဲပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလေ့ရှိပါသည်။ထွေးတော်ဝင် တ်တရားများသက်သက်ဆောင်ရွက်ချပါသည်။ငင်းမှတပါး။ အဝိုးရမင်းဖြည့်အုပ်စိုးခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ မြို့ရေးရွာမှုများတွင်ပေါ်ပေါက်အဝိုးအဘာသာများကကိုယ်အချင်းချင်းဝုတ်ခတ်ထိခိုက်အောင်ပြောဆိုလေ့ရှိသောအချက်များကိုအလေးဂရုမပြုလျှစ်လျှူရှုနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

© Afnan Library Trust 2017

"ثم إن الله تعالى أمر الملائكة بالسجود لآدم، فسجدوا كلهم أجمعون إلا إبليس، فإنه أبى واستكبر وكان من الكافرين. فقال الله تعالى: يا إبليس ما منعك أن تسجد لما خلقت بيدي؟ أستكبرت أم كنت من العالين؟ قال: لم أكن لأسجد لبشر خلقته من صلصال من حمإ مسنون. فقال الله تعالى: فاخرج منها فإنك رجيم، وإن عليك لعنتي إلى يوم الدين. قال: رب فأنظرني إلى يوم يبعثون. قال: فإنك من المنظرين إلى يوم الوقت المعلوم. قال: رب بما أغويتني لأزينن لهم في الأرض ولأغوينهم أجمعين إلا عبادك منهم المخلصين. قال: هذا صراط علي مستقيم، إن عبادي ليس لك عليهم سلطان إلا من اتبعك من الغاوين. وإن جهنم لموعدهم أجمعين. لها سبعة أبواب لكل باب منهم جزء مقسوم. فقال الله تعالى: اخرج منها مذؤما مدحورا. لأملأن جهنم منك وممن تبعك منهم أجمعين. فلما طرد الله إبليس من الجنة قال: يا آدم اخرج أنت وزوجك من الجنة. فإنكما لا تكونان فيها وتعصيان. فأهبطهما الله إلى الأرض. فأهبط آدم بالهند، وأهبط حواء بجدة، وأهبط إبليس بميسان، وأهبط الحية بأصبهان، وأهبط الطاووس بكابل، وأهبط الحمامة بمكة، وأهبط الغراب بالحبشة، وأهبط الحدأة بالبصرة، وأهبط الزنبور بالشام، وأهبط النحل بالطائف، وأهبط الأسد بالموصل، وأهبط الثعبان بالجزيرة، وأهبط الدابة بالبادية، وأهبط الضب بالبادية، وأهبط الوزغ بالبادية، وأهبط الحوت بالبحر، وأهبط الجراد بالبادية، وأهبط الضفدع بالبادية، وأهبط السرطان بالبحر، وأهبط السمك بالبحر، وأهبط الدودة بالبادية، وأهبط العقرب بالبادية، وأهبط الخنفساء بالبادية، وأهبط القملة بالبادية، وأهبط البعوضة بالبادية، وأهبط الذباب بالبادية، وأهبط النمل بالبادية، وأهبط الجراد بالبادية، وأهبط الفراش بالبادية، وأهبط الخنافس بالبادية، وأهبط الديدان بالبادية، وأهبط الحشرات بالبادية، وأهبط الهوام بالبادية، وأهبط السباع بالبادية، وأهبط الوحوش بالبادية، وأهبط الطير بالبادية، وأهبط الحيوان بالبادية، وأهبط الإنسان بالبادية، وأهبط الجن بالبادية، وأهبط الشياطين بالبادية، وأهبط الملائكة بالبادية، وأهبط الله بالبادية، وأهبط كل شيء بالبادية.

"فلما أهبط الله آدم وحواء إلى الأرض قال: يا آدم اخرج أنت وزوجك من الجنة. فإنكما لا تكونان فيها وتعصيان. فأهبطهما الله إلى الأرض. فأهبط آدم بالهند، وأهبط حواء بجدة، وأهبط إبليس بميسان، وأهبط الحية بأصبهان، وأهبط الطاووس بكابل، وأهبط الحمامة بمكة، وأهبط الغراب بالحبشة، وأهبط الحدأة بالبصرة، وأهبط الزنبور بالشام، وأهبط النحل بالطائف، وأهبط الأسد بالموصل، وأهبط الثعبان بالجزيرة، وأهبط الدابة بالبادية، وأهبط الضب بالبادية، وأهبط الوزغ بالبادية، وأهبط الحوت بالبحر، وأهبط الجراد بالبادية، وأهبط الضفدع بالبادية، وأهبط السرطان بالبحر، وأهبط السمك بالبحر، وأهبط الدودة بالبادية، وأهبط العقرب بالبادية، وأهبط الخنفساء بالبادية، وأهبط القملة بالبادية، وأهبط البعوضة بالبادية، وأهبط الذباب بالبادية، وأهبط النمل بالبادية، وأهبط الجراد بالبادية، وأهبط الفراش بالبادية، وأهبط الخنافس بالبادية، وأهبط الديدان بالبادية، وأهبط الحشرات بالبادية، وأهبط الهوام بالبادية، وأهبط السباع بالبادية، وأهبط الوحوش بالبادية، وأهبط الطير بالبادية، وأهبط الحيوان بالبادية، وأهبط الإنسان بالبادية، وأهبط الجن بالبادية، وأهبط الشياطين بالبادية، وأهبط الملائكة بالبادية، وأهبط الله بالبادية، وأهبط كل شيء بالبادية.

များမှာကင်းလွတ်၊ သန့်ရှင်းသော အရာပေတည်း၊ ယခုအခါကြောင်းကား။ လူအများ
တို့သိ သာနိုင်အောင်ဘေဘီပြသောအချက်နှင့်တိုက်ရိုက်ဆိုင်သောဥပမာဥစ္ဆာ
ဟရုတ် ဘည်း၊ ပကတိရှိရင်းအဘူဝင်းမဟုတ်ဘဲ၊ လူသတ္တဝါတို့ တွေ့မြင်နားထဲ
နိုင်သော အချက်လက်သွင်းမဟုတ်ချေ အိပ် ပျော်ရာမှာ ရသောအကြောင်းသည်၊ အ
နေ အဖြစ်တရှိုးမှ တ ားသော အနေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲရခြင်း စင်စစ်တည်း၊
အိ ပျော်ခင်းသည်ငြိမ်သက်ပွာနေရသောအနေဖြစ်ဲ။ နိုးခြင်းသည်။ လှုပ်ရှား
သောအနေအဖြစ်တည်း၊ အိပ်ပျော်ခြင်း သည်။ တိ ကိုဆိုက်စွာနေရသော အဖြစ်နှင့်
နိုးရခြင်းသည်၊ စကားပြောရသော အနေတည်း။ အိပ်ပျော်ခြင်းသည်။ပုန်းကွယ်
နေရသောအနေဖြစ်၍။ နိုးခြင်းသည် ပေါ်ထင်လာရသောအနေဖြစ်ပေသတည်း၊

ပမာဆိုသော်၊ ပါရာတိုင်းအကျိုးသာတို့နှင့် အာရုပ်ပြည်သားလူမျိုးတို့
ဘာသာကာ ကျ ခြင်းဆိုလေ ရှိကြသ မှ။ မြေကြီးသည် အိပ်ပျော်လျက်နေသည်
ရိုးသိပ် ဦးချာသိလ ရော ကိ သာ ကြ ငှ်နိုးရ သည်။ထိုပြင်တနည်းကား။ မြေကြီး
သ ငေသဆုံးလျက်နေရာ ရိုးသိပ် ဦးချာသိ သာရောက်သော ကြောင့် ရှင်လာချေ၏။
၍ကဲ့ သို့ဆိုချက်များသည်။ ပရ ထ္ထစကာ ရှင့်ဆိုင်သော မသိမမြင်နိုင်သောအ
ကြောင်းဘ ကို။စကားဝှက်စကား ထာ ရှင့်တိုက်ရိုက်သုံ ဥဒါဟရ ဏ်ဆောင်သည့်
ဥပ မယျှ ဉ်ညီညွတ်အောင်ဘေဘီပြလေသော ဥပမာစကားတည်း။ ထိုပြင်၊ပရ
မတ္ထတို့ ဒီတို့ ကိုရိုက်အနက်ဘေဘီပဲလေသောအရာပေတည်း၊

အချုပ်စကားမှာ။ကြွလာပွင့်တော်မူကြလေသည့်သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်သော
အရှင်မြတ်ဘိုရသ်။အနန္တဉာဏ်ပွင့်သင်းလျက်ရှိနေသည့်စင်စစ်သော အထူးပုဂ္ဂိုလ်များ
ဖြစ်နှင့်ကြလေ ာည်အတိုင်း။အစဉ်မပြတ်ရှိနေကြကုန်၏၊ ထိုကိုယ်တော်မြတ်တို့
၏အာတိရေ ဒ်ဖျက်ဆွတ်ခြင်းနှင့် ပြောင်းလဲခြင်းအကြောင်း တစုံတခုမျှဖြစ်ပေါ်
လာနိုင် သည် ဟုတ်။မိမိတို့ငှင့်တော်မမူမှိအလျှင်၊ လှုပ်ရှားခြင်း ရှိ ဲ့ တိတ်ဆိတ်
စွာနေရသောကြောင့်။ အိပ်ပျော်နေသောသူကဲ့သို့ဖြစ်ကြ ၏။ကြွလာပွင့်တော်မူပြီး
သည်နောက်။ ထိုကိုယ် တော်မြတ်တို့သ ။ နိုးနေသောသူကဲ့သို့၊ ပွင့်လင်းတောက်
ပ တော်မူသျှက်၊ ခြွက်ဟတော်မူနေကြကုန်သတည်း။ (ပြီ ၏။)

ပရောဖက်များဆုံးခန်းတိုင်ရောက်ခြင်း။{ခါတမန္တ ဟိုယ်ဝန်}အကြောင်း။
{ ရေးသားသူ၊မန္တေတာ၊အမျိုတိစ၊အင်း၊ဘဒ္ဒ၊ကရိဓိရီ။ }

အရှင်ဒုတိယမြို၌၊ တပါးတည်းသာလျှင်အဆုံးစွန်သောပရောဖက်ဖြစ်တော်
မူသည်ဟူ၍၊အခိုင်အမာ ပြောဆိုခြင်းရှိခဲ့သည်မဟုတ်။ ရှိရှိသမျှသောတာသာအ
ပေါင်းတို့သည်။မိမိတို့နှင့်ဆိုင်ရာ-ပရောဖက်။ယိုက်စတ်ရှ်ရှ်များကိုအဆုံးစွန်သော

အရှင်မြတ်တို့ဖြစ်ကြသည်ဟူ၍လည်းကောင်း။မိမိတို့ကသာသနာနှင့်ဆိုင်ရာဓမ္မစက်
ကျမ်းစာများကို။ပြုမပြင်၊ မပြောင်းမလဲနိုင်သည့်။ နောက်ဆုံးသော ဗျာဒိတ်
တော်ကျမ်းစာများဟူ၍လည်းကောင်း။အယူရှိကြလေ၏။ ယင်းသို့သဘော ထင်
မြင်ချက်သည်။ လူတို့၏စိတ်နှစ်လုံးခွဲစထွင်ဖြစ်ပေါ်လာပြီးသည်နေ ာ်၊တစစရင့်သန်
လာခြင်းအကြောင်းမှာ။မိမိတို့ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရာပရောဖက်များအား။ ထူး
ကဲပိုမိုမြတ်နိုးကြခြင်းကြောင့်တည်း။ ထိုသို့သော အယူဝါဒ၏ ဖြစ်ပေါ်ရာအ
ကြောင်းရင်းကား။(၁)မိမိတို့အစွဲအလမ်း၌ နေသည့် မိရိုးဘလာ အယူ ါဒနှင့်
ဆန့်ကျင်သောအရာခပ်သိမ်းတို့ကိုလက်မခံငြင်းဆန်ခံခြင်း အလေ့အကျင့်က
တပါး။(၂)မိမိတို့သာလျှင်တရားမှန်လမ်းမှန်ကျ၍။ ယင်မ်းမိုင် တိမ်းစောင်းခြင်း
မဖြစ်နိုင်သည်ဟုထင်စေတတ်သည့်ဝါကြွားခြင်းမာန်မာနကထပါး။(၃ လူအုပ်
လူရုပ်များ၍ရှေးထုံးရှေးနည်းများ၌ပ်ိ်ဝဲစွဲကပ်ခြင်းကတပါး၊ ဤသုံးပါးသောအချက်
များတည်း။

ပရောဖက်များအချင်းချင်းခွဲတဦးနှင့်တဦးကွဲပြားခြားနားခြင်းရှိခဲ့အ
လုံးစုံသောဘာသာအပေါင်းတို့ ည်လည်း၊ အရင်းခံအခြေအမြစ်ခွဲတ မျိုးတ ည်း
ဖြစ်ကြောင်းစသောမူလတူတမျှဒေသနာတော်သဘောင်းကို မေ့လျော့မဆင်
ခြင်ကြသောကြောင့်၊ဤမည်သောအမှ ားသို့ကျရောက်ကုန်သတည်း။

ဤမဟာစကြာဝဠာလောကကြီးတွင်။ မည်သည့်အရာတခုမျှခွဲ ဆုံးခန်း
ခြင်းမရှိနိုင်စဖူး။ ယခုပစ္စက္ခဘဝခွဲမြင်သမျှသောအရာမျှ ားသည်၊ ကာလအတန်
ကြာတည်နေပြီးလျှင်။ အချိန်တန်သောအခါ။ အသစ်ဖြစ်သော ဆဝတပါးသို့
ပြောင်းကုန်ရ၏၊ မည်သည့်အရာမဆို။ ဗဟုမျိုးစေ့မှ တဆင့်ထက်တဆင့်တိုး
တက်ရင့်သန်လာပြီးလျှင်။ကောင်းမြတ်သောကြီးမားခြင်းအခြေအနေသို့ရောက်
တတ်၏။

"မြတ်စွာဘုရားသခင်ဘန်ဆင်းတော်မူထားလေသော ဤကမ္ဘာမြေကြီး
သည်ကား။အစအဆုံးမရှိဘဲ။အနန္တပေတည်း။" အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
ဝိညာဉ်တော်၏ဂုဏ်လက္ခဏာအပေါင်းတို့ထင်ရှားပြသရာဒေသနာ့ဖြစ်ပေ၏
ဆရားသခင်နှင့်ကိုယ်တော်၏ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်များကို။ ပိုင်းခြားကန့်
သတ်နိုင်ပါ၏လော့။ထိုနည်းတူကိုယ်တော်၏ထွဋ်မြတ်သော ဝိသေသဂုဏ်တော်
အထူးများကိုလည်းကောင်း။အကန့်မသတ်မပိုင်းခြားနိုင်စဖူး။ မြတ်စွာဘုရားသ
ခင်၏စင်စစ်သောအထူးပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်အနေကို။ကန့်သတ်ပိုင်းခြားခြင်းမပြုနိုင်သည်
အလျောက်။ကိုယ်တော်၏ဆုကျေးဇူးတော်များလည်း။ အနန္တအပရိမာဏာ၊ အ
တိုင်းမဲ့ဖြစ်၏။ဆုရားသခင်၏ အထူးကြီ မြင့်မြတ်သော ဆုကျေးဇူး တော်ကား။
ကိုယ်တော်စေလွှတ်တော်မူသော (ရဂျယ်) တမန်တော်များကြွလာပွင့်တော်မူ

© Afnan Library Trust 2017

ခြင်းတည်း။မည်သို့သောနည်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဤဆုကျေးဇူးတော်ကို
ကန့်သတ်ပိုင်းခြား၍သိမြင်ဘော်ပြနိုင်ဦးမည်နည်း။ လောကဓာတ်ပညာ တတ်
မြောက်သောဆရာကြီးများသည်။ မမြင်အင်သည့် လွန်စွာသေးငယ် သိမ်မွေ့
သောမြူမှုန်ကလေးတရကိုအသင့်ချိယဖြစ်သောအဏုမြူပေါင်းများစွာတို့၏အစု
အရုံးဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်။တခါထိုအဏုမြူတရသည်ပြန်၍အတိုင်းကင်း
ဓဲ့သောဓိုးကြိုးဓာတ်အဏုမြူပေါင်းများစွာတို့၏ အစုအရုံးဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း
ကောင်း။ခိုင်မာသောအခြေသာဓကများနှင့်တကွနှင်းလင်းစွာဘော်ပြကြသည်ရှိ
ခဲ့သော်။မည်သို့နည်းအားဖြင့်။ကြီးကျယ်သောနေသူရိယအကြောင်းကို စဉ်းစား
ဆင်ခြင်နိုင်ဦးမည်နည်း။ ရေအစက်ကလေးတစက်တည်းကို ၎င်းပရမာဏုမြူ
ပေါင်းများစွာရှိ၍အကန့်အသတ်အရေအတွက်မပြုနိုင်သည်ရှိခဲ့လျှင်၊ပင်လယ်သ
မုဒ္ဒရာကြီးတရုံကိုမည်သို့နည်းအားဖြင့်တိုင်းထွာဆင်ခြင်တို့ရာ တတ်စွမ်းနိုင်ဦး
မည်နည်း။အကယ်၍ရူပလောကသည်။ အသက်ရှိခြင်းအားဖြင့်ဆုံးခန်းခြင်းမရှိ
ဘဲအနန္တဖြစ်ပါမူ။ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သောအရူပဆုံ လောကုတ္တရာကမ္ဘာသည်၊အ
ဘယ်မှာအဆအဆုံးရှိနိုင်ပါအံ့နည်းမြတ်စွာဘုရားသခင်၏ပရောဖက်များသည်။
လွန်ခဲ့သောကပ်ကာလများ၌ အစဉ်အဆက် ကြွေးလာပွင့်တော်မူလာခဲ့သည် အ
တိုင်း။ရှေ့လာလတံ့သောအနာဂါတ်ကာလများ၌လည်း။ ထာဝရမပြတ်ကြွလာ
ပွင့်တော်မူကြလိမ့်မည်။မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ မိမိဇာတိဂုဏ်တန်ခိုးတော်
များထင်ရှားစေသောအခါ။ကမ္ဘာဦးအာဒံမ်သည်အဘယ်မှာရှိနေသနည်း။ မြတ်
စွာဘုရားသခင်သည်။ မိမိဆုကျေးဇူးတော်ကို ဤအစအဆုံးမရှိသော အနန္တ
လောကအပေါ်၌ချမှတ်ပေးသနားတော်မူစဉ်အခါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏အလွန်သေးသိမ်
သေးနှင့်သောကမ္ဘာသည်၊မည်သည့်နေရာ၌ရှိနေပါသနည်း။ အကယ်၍အကျွန်ုပ်
တို့သည်၊ပရောဖက်များကိုအကြောင်းပြု၍။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ပွင့်တော်မူ
ခြင်းကိုရေတွက်ကန့်သတ်ချေပါကား။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဇာတိရင်းကိုယ်
တော်တိုင်ကိုရေတွက်ကန့်သတ်ရာရောက်ချေသတည်း။"(အပ္ဗဒွလ်-ဘဟာ၊အ
ရှင်မြတ်မိန့်တော်မူ၏။)

ဘာသာတရားသည်တရတည်းဖြစ်၏။၎င်းဘာသာတရားသည်။ ဤလော
ကကြီး၌ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ဖြစ်ပေ၏။၎င်းနိုင်ငံတော်၌ လောကီလောကုတ္တ
ရာနှင့်ပညတ်ပရမတ်တရား။ဟူ၍တရားတော်နှစ်ပါးရှိရာ။ ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သော
ပရမတ်၊လောကုတ္တရာအားဖြင့်။ ဘာသာတရားတော်သည်။ အစဉ်မပြတ်တသ
မတ်ဘည်းသည်နေ၍ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းအလျှင်းမရှိနိုင်စဖူး။သို့ရာတွင်သခါရ
ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်သောလောက၏ပညတ်တရားများဟူသည်ကား။ လောက၏တခြား
သောအရာများကဲ့သို့ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းကိုခံရ၏။ လောကီတရားများသည်။

လူသတ္တဝါတို့အသုံးပြုလိုခြင်းနှင့် အလျှင်းမသင့်လျော်၍။ ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သော
လောကုတ္တရာများကိုမေ့လျော့သဖြင့်။မိမိတို့သဘောအတိုင်း ပြုပြင်သောအရာ
များအစားသွင်းထားရသောအခါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သစ်သော ဗျာဒိတ်
တော်တရားများချမှတ်ပေးမသနားတို့ရာလိုအပ်ပေအံ့သို့ဖြစ်၍။ တရုံတရာသော
သာသနာတပါးတည်းကိုသာလျှင်။ အဆုံးသတ်သောဘာသာဟူ၍ အဘယ်သို့
နည်းအားဖြင့်ဆိုဝံ့နိုင်မည်နည်း။အကယ်၍ဘာသာတရားတော်သည် အစဉ်အ
မြဲတည်နေသဖြင့်တဖန်ထပ်မံ၍ အသစ်ပြုပြင်ရန်မရှိဟုဆိုခဲ့သော်၊ ဤမျှလောက်
များပြားသောပရောဖက်များကို၊ ဘုရားသခင်သည်၊ အဘယ်ကြောင့်စေလွှတ်
တော်မူရန်လိုအပ်မည်နည်း။ အကယ်၍ရှေးကာလ၌ ကြွလာပွင့်တော်မူသော ပ
ရောဖက်များသည်။ပြည့်စုံသောတရားများကို မယူဆောင်လာခဲ့သည် ဆိုချေ
သော်။ဤကဲ့သို့ဆိုချက်သည်။ဘုရားသခင်အား၊ မတရားစွပ်စွဲသော ရှုတ်ချရာ
ရောက်ပေလတံ့။မိမိစေလွှတ်သောထမန်တော်ဘပါးကို ကောင်းမွန်စွာသွန်သင်
ပြသခြင်းမပြုသောသခင်သည်။မိမိအစေခံမသိမမြင်နားမလည်ခြင်းမရှိသည့်အ
ချက်၌။မည်သို့တာဝန်ချထားနိုင်မည်နည်း၊ပြည့်စုံခြင်းရှိအပြစ်ကင်းသောတရား
တော်သည်၊ရှေးကာလလူများနှင့်သာထိုက်ဘန်၍။နောက်ခေတ်ကာလအသီးသီး
တို့၌နေထိုင်ကြသည့်လူမျိုးများနှင့်မထိုက်ဘန်စဖူး၊ အကြင်သို့သော ပရောဖက်
တော်လက်ထက်၌ တရားတော်မြတ်ကို ရယူလက်ခံတို့ရာ မထိုင်သင့်သည်ဟု
စောတကဝင်ချေမူ။၎င်းစောတကဝင်ချက်တို့သည်။ မိမိအမှားကို မိမိထင်ရှား
တော်ပြရာရောက်၏။လူသတ္တဝါတို့၏အခြေအနေသည်။ အစဉ်မပြတ်ပြောင်းလဲ
နေရ၏။ ဓမ္မတာဘာဝတရားကို မလွန်ဆန်နိုင်စဖူး၊ ၎င်းအစဉ်အမြဲသာလျှင်၊
ပြောင်းလဲနေရသောကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်ရာလောကီတရားတို့သည်၊ယနေ့ကောင်း
မြတ်၍နေသော်လည်း၊နောက်တနေ့အလျှင်းမသင့်လျော်သော အနေသို့ကျရောက်
ကုန်၏။၎င်းအကြောင်းတို့သည်အစဉ်အဆက်ကြိုကြိုက်လာရသည်အတိုင်း၊ အ
နန္တတည်ရှိနေလတံ့။ယခုအရာသည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ဓလေ့တော် (စွန္ဓာ
တွလ္လာဟ်)တည်း။၎င်းဓလေ့တော်ကိုကိုယ်တော်သည် ပြောင်းလဲပေးတော်မမူ
ပြီ။ရှေးအဆက်ကာလဓမ္မကျမ်းစာအပေါင်းတို့သည်၊လူသတ္တဝါအလုံးစုံတို့ထံမှ
ကွယ်ပျောက်လာရသောကြောင့်။တရားတော်အသစ်ထပ်မံ၍လိုအပ်သည်ဟုဆို
ခဲ့သော်၊ယင်းသို့ပြောသောသူများသည်။ ကြီးမြင့်မြတ်တော်မူလှသောမြတ်စွာဘု
ရားသခင်အား။မတရားမှုပြုသောအရှင်ဟူ၍အပြစ်တင်ပြောသောသူများတည်း။
အကယ်၍ပရောဖက်ဘပါးကွယ်လွန်တော်မူပြီးသည်နောက်၊ ထိုအရှင်အားပေး
မသနားတော်မူလေသည့်သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား။ ကိုယ်တော်၏ အထူးသက်
သေသာဓကဖြစ်သောဓမ္မကျမ်းတော်မြတ်သည်လည်းကွယ်ပျောက်လာခဲ့သော်

© Afnan Library Trust 2017

{ကလေးမာတွင်း-မောကမာတ်၊အဆက်။}

(၁၂) အာမန်။ သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းအရာ၌ ထွန်မြောက်သော အကြောင်းဟူမူကား။အပြောအဆိုမျှ ဆုတ်ယုတ်လျော့ပါး စသဖြင့်၊ ကျင့်စဉ်ထုံးတို့ကိုပွါးများစေခြင်းကဲ့သို့။သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ မဿသူမဆို ထိုသူ၏အပြော၊အဆိုမျှ သဿဲ၊ဒင်း၏အပြုအမူများထက် ပိုရိုခြံမျှ ပြုခဲ့သော်။ ထိုသူ၌မတည်မှုရှိခြင်းသည်။သူ၏တည်ရှိခြင်းထက် သ၍နိမ့်ကျမြောက်၏။ ထိုသူ၏ယုံကြည်ခြင်းသည်သည်း၊ ဒင်း၏တည်နေပြင်းထက်သာ၍ကောင်းလေစွတ်။ သိမှတ်ရမည်။

(၁၃) အာဖွိယာတ်၊ကျွန်းမာချမ်းသာခြင်း၏ မူလအခြေအမြစ်ရင်းဟူမူကား။တိတ်ဆိတ်စွာနေရခြင်းနှင့် (အလုံးစုံသောအမှုများ၌။ အဆုံးကိုမျှော်တွေးထောက်ရှု။ ကြည့်ရှုခြင်းတည်း။ ထိုပြင်။ လောကီသားလူအပေါင်းတို့ကို သည်းကောင်း။စွန့်ခွါ၍၊တကိုယ်တပါးတည်းလျှံလျှံ။ရှုနေရခြင်းများပေတည်း။

(၁၄) ဟင်မာတ်။ လုံလဝိရိယ၊ စွမ်းရည်သတ္တိ၌ ထွန်မြတ်သောအကြောင်းဟူမူကား။ဝိမိက်ိယ်ဘိုင်နှင့်၊က်ိယ်သားမယား။ အဆွေခင်ပွန်းတို့အားလည်းကောင်း။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အသင်းသား။ ညီအစ်ကိုများအားလည်းကောင်း။စွန့်ကြဲပေးကမ်းမစခြင်းတည်း။

(၁၅) ကိုဒနာတ်၊ ဝါ၊ ရှိုက္ခာအာတ်။ ဆွန်အားဗလကြီးခြင်းနှင့်၊ ခံနွမ်းခြင်း၌ထွန်မြတ်သောအကြောင်းဟူမူကား။ အလွှာဟိုအရှင်မြတ် နှုတ်ပတ်တော်ကိုမြှောက်ပင့်ခြင်းနှင့်ကိုယ်တော်၏ မတ္တ ဘော်အပေါ်၌ စွဲမြဲစွာဘည်နေခြင်းတည်း။

(၁၆) ရှာရှ၊ဆိုးသွမ်းခြင်း၏ မူလအခြေအမြစ် ရင်းဟူမူကား။ ကျွန်သတ္တဝါမျိုးက။မိမိဘုရားအရှင်သခင်ကိုသတိမမူမေ့လျော့၍။ကိုယ်လောဘတဏှာဘက်သို့မျက်နှာပြုခြင်းတည်း၊

(၁၇) အတ်စလွန္ဒာရ်။ ငရဲမီး၏ မူလအခြေအမြစ်ရင်းဟူ မူကား။ အလွှာဟိုအရှင်မြတ်၏အာယာတ်နှုတ်ကပတ်တော်။ နှိမိတ်လက္ခဏာများကင်းငြင်းဆန်ပုတ်ခတ်ပြောဆိုခြင်းနှင့်။ထိုအာယာတ်၊ ဗျာဒိတ်တော်များဆင်းသက်ချမှတ်လေးသနားတော်မူသော အရှင်မြတ်အား။ ခုခံပုန်ကန်လျက် မျက်နှာလွှဲဖယ်သဖြင့် မထိလေးစားပြုခြင်းတည်း။

ယင်းသို့ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့သည့်နေ့မှစ၍။ ခမ္ဗစက်ကျမ်းတော်အသစ်တန်းစာရင်ချမှတ်ပေးသနားတော်မူမည်နေ့တိုင်အောင်။ ၎င်းလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ မည်သည့်တရားတော်တပါးကိုဆည်းကပ်စွဲလမ်းကြ၍။ မည်သည့်ညတ်တရားတော်ကိုလည်းကောင်းလိုက်နာနေကြရမည်နည်း။ သို့ဖြစ်ရုံမျှမက လူတို့အားသူတို့အပြစ်ဒုစရိုက်ဝိဘင်္ဂကိုအမှန်စင်စစ်လက်စားတုံ့ပြန်တော်မူသော အရှင်၏အပြစ်ပေးခံရခြင်းနှင့်ဂုဏ်တော်တန်ခိုးတော်နှင့် ညီညွတ်ရုံမျှမက ညီ ဘရင်မင်းမြတ်ဘုရားသခင်၏အမျက်တော် အပြစ်ဒါဏ်စီရင်တော်မူသည်ကိုခံရခြင်းတို့သည်။အဘယ်သို့နည်းအားဖြင့် ထိုသတ္တဝါများထိုက်သင့်နိုင်ကြဦးမည်နည်း။ (အဓိကာန်၊ကျမ်းတော်။)

(ဆက်ရန်ရှိသေးသည်။)

———o———

အသုဘအကြောင်း။

၁၂၀၇-ခု၊တန်ဆောင်မုန်းနှင့်၊ နတ်လွှာလအတွင်း၊ မန္တလေးမြို့ဆရာကြီးမိန်းမ။ဆရာကတော်မဟုသည်။ရန်ကုန်မြို့။ ကြည့်မြင်တိုင်ရပ်နေ။ ခိုဒါအရှင်မြတ်အဖိန့်တော်ခံရသည်၊

ကွမ်းစီကုန်းပိုင်၊ဒေးဒနော။ကုလားစု။ ဘဟာနီ။ အသင်းဝင်။ ကိုရဲပြာသည်။ ၇-၁၂-၂၅-၌ခုနစ်ကုန်မြို့ဆေးရုံကြီး၌လုံးဝအဝန်ဖြစ်၍။၈-၁၂-၂၅-၌နံနက်ချိန်သင်္ကြံဘ်ရသည်။ဒင်းအကြောင်းများ ကြားသိရသဖြင့် အသင်းဝင်အဟာဘမျှများအလုံးရုံတို့သည်၊ မေတ္တာကရုဏာနှင့်ကိုယ်ချင်းစာတရားများအတိုင်း။ အသုဘနှဝမ်းနည်းကြ၍။ကွယ်လွန်သောသူတို့၌။ရဟာမတ်ဘော်ချမ်းသာခြင်းရှိစေခြင်းနှင့်သားသိမ်းများနှင့် ဆွေမျိုးအကုန်လုံးတို့၌ သည်းခံခြင်း တရားရှိကြောင်းမေတ္တာပို့သကြလေသည်။

© Afnan Library Trust 2017

علی اکبر شیرازی رنگون از برای بنای محل آرامگاهی در گلستان جاوید آنقریه ببذل بیش از پانصد روپیه را مرقوم نموده بودند * مزید تائیدات و توفیقات آن وجوه نورانیه را از درگاه حق رجا مینمائیم *

اخبارات محزنه

اولا - صعود حسرت آمود برگزیدهٔ درگاه ایزدی - وخادم صادق بیریائی آستانهٔ مقدسهٔ کبریائی جناب دکتور اسلمنت در ارض مقدس حیفا است بمجرد اینکه خبر تلگرافی صعود ایشان از ساحت اقدس بمحفل مرکزی هند و برما رسید - جمیع محافل روحانی تلگرافات تعزیت و صبر و سلوان را بواسطهٔ مستر سیمسن رئیس محفل مرکزی انگلستان بجمیع بازماندگان مرحوم متصاعد الی الله فرستادند - و اظهار تحسر و تاسف و همدردی نمودند *

ثانیاً - خبر حزن انگیز صعود مبلغ شهیر ناشر نفحات رب قدیر خادم مخلص بیریائی درگاه کبریا حضرت سید جلال ابن سمندر اقلیم ایران است قلوب احبا درین مصیبت فاجعه پرخون است - خدمات مخلصانه و فداکاری آنمرحوم متصاعد الی ملکوت الابهی الی الابد پاینده است - مراتب تعزیت و صبر و سلوان بجمیع بازماندگان فقید مجید ابلاغ مینمائیم *

ثالثاً - صعود حضرت احمد افندی ابو العیله بملکوت ابهی است که از بندگان ثابتین راسخین ممتحن بودند - اگرچه از انظار خلق غائبند اما در مقعد صدق جایگاه دارند و بحیات ابدی نائلند - ابلاغ مراسم تعزیت و صبر سلوان در نهایت همدردی بجمیع بازماندگان فقید حمید مینمائیم * تغمدهم الله برحمته و رضوانه - و یلهم الصبر و السلوان الیهم و ذوی قرابتهم *

(၁၈) ခပ်သိမ်းသော(အေလင်မ)အာတက်ပညာအပေါင်းတို့၏မူလအ ခြေအမြစ်ရင်း ဘုမ္မကား။ကြီးမြင့်မြတ်တော်မူတော်သောအလ္လာဟိုအရှင်မြတ်ကိုသိ ကျွမ်းနားလည်ခဲ့ပေဘည်။ ၎င်းအကြောင်းသည်။ ကိုယ်တော်ဒေတိရင်းဖြင့် ပွင့်တော်မူခြင်း နရာကညီးဟူသောအရှင်မြတ်ကို ဆိုမြင်ဆိုကျမ်းခြင်းမှတပါး။ အလျှင်းအတည်မဖြစ်နိုင်စဖူး၊

(၁၉) ဇေလွာတ်ဂုဏ်ကြက်သခေါဆုတ်ယုတ်ခြင်း၌မူလအကြောင်း ရင်းဟူမှုကား။ကျဆုတော်အလ္လာဟိုအရှင်မြတ်အရိပ်တော်ခိုလှုံခြင်းမှထွက်ပါ ၍ ဂိုက်ဘွန်မာရ်နဲက်၏အဂိုဝ်အော်ဝင်ရောက်ခိုကိုးရခြင်းတည်း။

(၂၀) ကွတ်ဖရိ။မယုံမကြည်သည်ခြင်း၏ မူလအကြောင်းရင်းဟူမှုကား။ အလ္လာဟို အရှင်မြတ်နှင့်ဘုတာက်နှိုင်းယှဉ်ခြင်း။ပြု၍။ကိုယ်တော်အာဇာညပြုပြုခြင်း။ တော်မူထားသောအချက်များမှထွက်ပြားလျက်၊ကိုယ်တော်မှတပါးတခြား သောသူဘုရားဒွိယံကြည်အားကိုးရခြင်းတည်း။

(၂၁) သင်အားယခုဟောကြားတော်မူလာခဲ့သော အကြောင်းများ ခပ်သိမ်းကုန်တို့၌ အလွန်ထွင်မြတ်သော အချက်ဟူမှုကား။ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားပေ တည်း။အကြောင်းမူကား။ကျွဲသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ငရဲဘုတလာ အယူဝါဒ နှင့်။စိတ်ကူးယောင်သောအချက်များ၌ ဥပါဒါန်စွဲကပ်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ထွက်ပါရ မည်သည်းကောင်း။ ပြုပြင်ဖန်ဆင်ခြင်ခံရလေသည့် သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား၊ တပါးတည်း ဖြစ်ခြင်းအာရုံဖြင့်။ တညီတညွတ်တည်း ကြည့်ရှု ရမည်သည်း ကောင်း။ခပ်သိမ်းသောအမှုများကိုထိုးထွင်းသောညာဏ်မျက်စိဖြင့် ရှုကြည့်ဆင် မြင်ရမည်သည်းကောင်း။ဖြစ်ကုန်၏။

(၂၂) ခိုစာကန် အသုံးစုံပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်း၏ မူလအခြေအမြစ်ရင်းဟူ မှုကား မိမိကိုယ်ကိုမသိမကျွမ်းဘဲ။(အသက်ရှင်နေရသော) နေ့ရက်ကာလများ ကိုအချည်းနှီးဖြုန်းတီးစေသောသူတယောက်၌သာအတည်ဖြစ်လာရော၏၊ ဤဆိုစု သည်ဖြင့်ငါ အရှင်သည် သင်အားဆုံးမသွန်သင်ပြသတော်မူ၍။ ညာဏ်ပညာနှင့် ဆိုင်းသာနူတ်ကပတ်တော်။ဤ ကလေမာတ္တလ်၊ဟောကမတ်များကို ချမှတ်ပေး သနားတော်မူးချ၏ အကြောင်းက ။မိမိစိတ်စေတနာအားဖြင့်သင်သည်၊ ခပ်ပ ကိုးကွယ်ဆိုက်သောမြစ်စွာဘုရားသခင်အား။ ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံ၍၊ လောကီ သောကုတ္တရာတာနှစ်ပါး၌ကဲ့ကြက်သရေဖြစ်မြောက်ရမည့် အကြောင်းတည်း။ (ကလေမာတ္တလ်၊ဟောကမတ်။ဤတွင်ပြီး၏။)

© Afnan Library Trust 2017

ارتفاع صیت امرالله از سویسره (سویزرلند)

در نخستین هفتهٔ ماه آگست سنه ۱۹۲۵ م هفدهم کنگرهٔ عمومی لسان اسپرانتو در تالار معروف وکتوریا هال منعقد - و در بحبوحهٔ احتفال عظیم کرد انیلیا که مخصوص انتخاب قدیس پاپا بود - بحضور هشتصد نفر نمایندگان این هیئت جلیله از اقطار عالم - و هزارها نفوس مستمعین صیت عظمت امرالله در شهر جنیوهٔ سویسرا مرتفع شد * و از روی اعلان عمومی - ادارهٔ مرکزی بهائیان جنیوه - و سائر نمایندگان بهائی با (مس مرثا روت - و مس جولیا کلویر) که سمت مأموریت از حضور حضرت ولی امرالله شوقی افندی ربانی داشتند - جمیعاً در این احتفال عظیم شرکت داشتند *

بهائیان را از برای دو مجلس نطق بهائی بلسان اسپرانتو در این کنگره جلیل از دو ماه پیش اجازه و امتیاز حاصل بود * مکالماتشان کلیة بلسان اسپرانتو بود * چنانچه - از امریکا - انگلستان - المان - فرانسه - اسپانیول ایطالیا سویسره - فین - نوروج - رومانیه - لهستان - روسیه - لیتویا - زیکوسلاویکا لیتوانیا - بلغراد - اطریش - اوکرانیا - ترکیا - ایران - ژاپون - استرالی افریقای جنوبی - ارجنتینه - و امریکای جنوبی - بیشتر از بست و پنج اقلیم نمایندگانشان حضور داشتند *

در اجتماع نخستین چهارم ماه آگست - فایقترین زبان دانان لسان اسپرانتو مادام مارگارت بلیس انگلستان صدر نشین بود * با اطلاعات کامله در موضوع نهضت امر بهائی و ارتفاع کلمة الله نطقی فرمود * مس مارثا روت - در تشریح "چیست نهضت بهائی - بامبادی اساسیه و تاریخ امر - و چگونگی نشر نفحاتش در مدت هشتاد سال" بیانی روح افزا ادا نمود * پروفیسور شارل بندوئین از دارالعلوم جنیوه که صاحب مصنفات عدیدهٔ مشهورهٔ اینزمان است موضوع نطقش "نهضت بهائی - و لسان اسپرانتو" بود * از قرار معلوم جمیع این نطقها را طبع و نشر مینمایند * مس روت شهیره - جواب سئوالات امری مرد مرا میداد * بهائیان کتابچه هائی در لسان اسپرانتو مخصوص این احتفال از پیش طبع نموده حاضر داشتند که در اختتام نطقها مجاناً توزیع نمودند مادام استنارد - و مس کلویر - بهمراهی احبای جنیوه و لندن - و استنگارت المان و لوزان بجمیع حاضرین مهمانداری بچای نمودند *

منجمله حاضرین - مسیو آدورد کومب - صاحب جریدهٔ "لاتریبون دوجنیو" که در پایان نطقها سئوالاتی عدیده نموده بود - در یازده روز بعد در موضوع نهضت امر بهائی بهترین مقاله ئیکه تابحال نظیرش هیچوقت نوشته نشده - طبع و نشر داد *

هر دو دختران دکتور - ال - ال - ز منهوف متوفی مخترع لسان اسپرانتو نیز در اجتماع دومین حضور - داشتند - اسامیشان - دکتور سوفیا - و مس لیدیا زمنهوف است - از اهل وارشاو - لهستان (پولند) هستند * دکتور سوفیا زمنهوف بیانی را که پدر بزرگوار متوفی ایشان - در موضوع - "لزومیت دین واحد عمومی" از برای "کنگرهٔ عمومی اقوام" منعقدهٔ در لندن در ۲۶ و ۲۹ ماه جولیه سنه ۱۹۱۱ م نوشته بود - قرائت نمود * سپس مس روت بعینه آنکلماترا که خود دکتور زمنهوف در حق حضرت عبد البهاء گفته بود - و نیز نطریاتشرا که در خصوص امر بهائی پس از ملاقات با حضرت عبد البهاء اظهار داشته بود ادا نمود * مادام امناسکی اهل روسیه - و زیکوسلاویا - بیانات مبارکهٔ حضرت عبد البهاء را که در بلاد - ادنبرا - وپاریس - ولندن - و واشنگطون بیان فرموده بودند - بلسان اسپرانتو ادا نمود * دکتور ادللورت مهلشیگل که از بهائیان ممتاز استنگارت در لسان اسپرانتو است - تعلیمات مبارکه حضرت بهاء الله را که راجع بوحدت لسان عمومی بود تقریری شگرف ادا نمود * مس ایلیس دیکمن از اهل جنیوا که در این اجتماع صدر نشین بود - بنهایت متانت تعلیمات امر بهائی را بیان نمود * مس جولیا کلویر نیز اقتباساتی از بیانات مبارکهٔ حضرت بهاء الله و حضرت عبد البهاء را تقریر کرد * در ختام عدهٔ ئی از حاضرین سئوالاتی نمودند - و جوابهای کافی شنیدند * چنانچه بدیهیست که صیت عظمت امر بهائی از این مرکز جلال بسائر اقطار و مدن و دیار اروپا شائع و ذائع گردید *

بشارات

اولا بشارت روح افزائیکه موجب مسرت جان و روان جملهٔ بهائیان است همانا نوید نزول اجلال موکب همایونی حضرت ولی امرالله ارواحنا لفیوضاته الفدا بارض مقدس حیفا در نهایت صحت و اعتدال بوده و میباشد و همچنین مژدهٔ صحت و جود ذیجود حضرت ورقهٔ مبارکهٔ علیا ارواحنا لالطافها الفدا - و سلامتی اهل سرادق عظمت سبب روح و ریحان است *

ثانیاً - متحد المآلهای واصلهٔ از محافل مقدسه مرکزی - و سایر محافل روحانی عالم بهائی - از بشارات جانبخش ترقیات امرالله و اعلای کلمة الله در جمیع اقطار و امصار عالم ما لامال بوده * حتی از محفل روحانی قریهٔ کوچکی چون دیدنوکلز و - کنجانگون (برمه) بشارات اقبال نفوسی چند از اسلام و بودائی و برهمی رجالا و نساء - و قیام خانم محترم مانوی - عیال آقا

© Afnan Library Trust 2017

وجناب مستر حشمت الله باید ترجمهٔ الواح مبسوطه که موافق این ایام است ومحتوی تعالیم وحدت عالم انسانی - وصلح عمومی - وتحری حقیقت - وتالیف قلوب بقوهٔ دیانت - وتطبیق علم ودین - وترک تعصبات فارغه - وتاسیس محکمهٔ کبری - وعدالت بین نساء ورجال - وتعمیم معارف - واختراع لسان عمومی - وعبادت بودن حرف وصنایع - وحصر جهاد بلسان وبیان - وامثال ذلک بپردازند - وبدقت تمام تطبیق نمایند - وطبع ونشر گردد *

الحمدلله مستر شیرازی وجناب یوسف سیت خوب بخدمت پرداختند * واما مسئلهٔ جناب آقا سید مهدی مرحوم وحضرات وراث البته همت فرموده وخواهید فرمود - که درمیان آنان دائماً الفت تام حاصل باشد * اراضی را که جناب حاجی مرحوم وقف نموده اند بجهت ساختن محلی باسم حق این سبب بقای ذکر ایشان گردد * این مسئلهٔ وصیت نامه را بسیار اهمیت بدهید - که ازالان اهمیتش ظاهر وعیان گردد - تا دستور العمل بجهت آینده شود * وامیدواریم خدا بجناب آقا سید عبدالحسین فیض وبرکت عنایت فرماید چقدر مسرور ازاین شدم که جناب آقا سید مهدی بموجب وصایای الهی پیش از وفات وصیت نامه مرقوم نمود * فبمثل هذا فلیعمل العاملون * وعلیک البهاء الابهی *

فی - ۱۱ - اذار - ۱۹۱۹

کتاب سفرنامهٔ عبدالبهاء که مرقوم نموده طبع گردیده ارسال نموده بودید - رسید - وسبب سرور گردید - ویاران مشغول بقرائت ومطالعه هستند

عبدالبهاء عباس *

بشارت ترقی امرالله در بلدهٔ سالیان (روسیه)

که در هفت فرسنگی سرحد ایران واقع است

اخبار امری بادکوبه نمرهٔ (سه) دارای بشارات روح افزا بوده حضرت مبلغ امرالله جناب پرتوی علیه بهاء الله بنا بخواهش محفل مقدس روحانی سالیان واستصواب امنای محفل مقدس روحانی بادکوبه در ماه سپتمبر سنه ۱۹۲۵ م - مسافرت بیست روزه بآن اطراف فرمودند - از قرار معلوم جمیع اهل شهر از دی بیانات پرمتانت وحسن تقریر ایشان معترف

بصحت ادله وبراهین متقنهٔ اهل بها شدند - وبنا بخواهش جماعت رؤسای مسلمین وقبول وامضای رؤسای دوایر دولتی مجلس مناظره ئی در روم ماه اکتوبر بعد از ظهر در منزل جناب محترم آقا فرج قاسم اوف - بهائی بحضور سایر نمایندگان دوایر حکومتی - وریاست فرمانروای آن اقلیم - وپانصد نفر از اهالی شهر از هر صنفی - باجناب آقا میرزا آقا مجتهد شهیر وعالم صاحب نفوذ سالیان تشکیل یافته - نظامت افتخاری مجلس بجناب رفیق مرشد اوف مدیر مسئول کمیتهٔ فرقهٔ ناحیهٔ سالیان تفویض گردیده * غیر از مجتهد موصوف وحضرت پرتوی احدی مأذون باشتراک در صحبت نبود - مجلس در نهایت انتظام اداره میشد - وحسن معامله واخلاق وآداب جناب رفیق مرشد اوف قابل تقدیر وتحسین موفور بود * با اینکه درمیان میقات امتداد صحبت تا چهار ساعت از هر جهت مراعات ادب فیمابین هرد ومناظرین مجری بود ولی در نتیجه استحکام دلائل وبراهین بهائیان - وسستی تشبثات طرف مقابل بحدی مفهوم عامهٔ حاضرین شد که بعضی از حضار مسلمین طفره رفتن عالم مشارالیه را باراءی العین مشاهده نموده علی رؤس الاشهاد اقرار واظهار نمودند * مدیر عدلیه خواست رسماً نتیجهٔ مذاکرات مجلس را اعلان نماید - ولی نظر باینکه طرفی آشکارا مغلوب شده بود - ناظم محترم از روی پیش بینی معذرت خواست ومانع شد - فرمود - ما حاضر نشده ایم که خود حکومت رسماً محاکمه کند وتفریق واعلان حق وبطلان نماید - بیانات فریقین را حاضرین بگوش خود شنیدند - وآنچه لازم بود صحت وسقم ادلهٔ هردو را فهمیدند - باید فیصلهٔ حق وبطلان را بفطرت منصفانهٔ خود شان برگذار نمود مجلس در نهایت محبت وروح وریحان خاتمه یافت در شب بعد تقریباً پنجاه نفر در مجلس احباب حاضر شدند * محفل روحانی سالیان در اول بهار توسعهٔ مشرق الاذکار موجود را در نظر دارد - چنانچه در ضیافتی که بتشریفات حضرت پرتوی مهیا کرده شده بود - دو نفر از احبای محترمین هریکی پانصد منات تقدیم محفل روحانی نمودند *

الاشراق بمعیت جمیع دوستان هندوستان وبرمه از صمیم قلب وفؤاد بجهت تائیدات وتوفیقات غیبیه وپیروز مندی روزافزون در حق آن جواهر وجود بتضرع تام از حق رجا مینماید - ومزید برکات در خیرات - وبلند همتی در خدمات را خواهان است *

© Afnan Library Trust 2017

ملاحظه نشود که بیت العدل بفکر ورای خویش قراری دهند * استغفر الله بیت العدل اعظم بالهام و تائید روح القدس قرار و احکامی جاری نماید زیرا در تحت وقایت و حمایت و صیانت جمال قدم است - و آنچه قرار دهد اتباعش فرض و مسلم و واجب و متحتم بر کل است - ابداً مفری از برای نفسی نه * " قل یا قوم ان بیت العدل الاعظم تحت جناح ربکم الرحمن الرحیم " * (ای صونه و حمایته و حفظه و کلائته لانه امر المؤمنین الموقنین باطاعة تلک العصبة الطیبة الطاهرة و الثلة المقدسة القاهرة فسلطانها ملکوتیة رحمانیة - و احکامها الهامیة روحانیة)

باری مقصود و حکمت ارجاع احکام مدنیه ببیت العدل اینست * و در شریعت فرقان نیز جمیع احکام منصوص نبود - بلکه عشر عشیر معشار منصوص نه - اگرچه کلیة مسائل مهمه مذکور - ولی البته یک کرور احکام غیر مذکور بود - بعد علماء بقواعد اصول استنباط نمودند - و از ان شرایع اولیه افراد علماء استنباطهای مختلف نمودند و مجری میشد * حال استنباط راجع بهیئت بیت العدل است و استنباط و استخراج افراد علماء را حکمی نه مگر آنکه در تحت تصدیق بیت العدل در اید - و فرق همینست که از استنباط و تصدیق هیئت بیت عدل که اعضایش منتخب و مسلم عموم ملت است اختلاف حاصل نمیگردد - ولی از استنباط افراد علما حکماً اختلاف حاصل شود - و باعث تفریق و تشتیت و تبعیض گردد * و وحدت کلمه برهم خورد و اتحاد دین الله مضمحل شود - و بنیان شریعت الله متزلزل گردد -

اما امر نکاح - بکلی از احکام مدنیت است - و معذلک در شریعة الله شروطش وارد - و ارکانش واضح * ولی اقتران اقارب غیر منصوص راجع ببیت العدل - که بقواعد مدنیت و مقتضای طب و حکمت و استعداد طبیعت بشریه قراری دهند - و شبهه ئی نیست که بقواعد مدنیت و طبابت و طبیعت جنس بعید اقرب از جنس قریب * و نظر باین ملاحظه در شریعت عیسویه با وجود انکه نکاح اقارب فی الحقیقت جائز - چه که منعش منصوص نه معذلک مجامع اول مسیحیه بکلی ازدواج اقارب را تا هفت پشت منع کرده اند * و الی الان در جمیع مذاهب عیسویه مجری - زیرا این مسئله صرف مدنی است * باری آنچه بیت العدل در اینخصوص قرار دهند همان حکم قاطع و صارم الیست هیچکس تجاوز نتواند * ملاحظه نمائید مشهود گردد که این امر یعنی ارجاع احکام مدنیه ببیت عدل چقدر مطابق حکمتست زیرا وقتی مشکلی حاصل گردد که امر الجائی در مسئله ئی رخ کشاید -

آنوقت بیت العدل چون قرار سابق را داده بود - باز بیت العدل خصوصی بجهت الجاآت ضروریه میتواند در مورد و موضع مخصوص امر جدید خصوص صادر نماید - تا رفع محذور کلی شود * زیرا آنچه را بیت العدل قرار دهد نسخ نیز تواند *

در فرقان نیز مسئلهٔ تعزیر بوده که راجع باراده اولی الامر بوده - نصوص در درجات تعزیر از درجهٔ عتاب تا درجهٔ قتل بوده - که مدار سیاست در ملت اسلام اکثر بر این بود *

باری این کور اعظم اساسش بر نهجی گذاشته شده است که احکامش مطابق و موافق جمیع اعصار و دهور - و چون شرایع سلف نه که حال اجرایش ممتنع و محالست * مثلا ملاحظه نمائید که احکام تورات الیوم بهیچوجه اجرایش ممکن نه - چه که ده حکم قتل در ان موجود - - و بهمچنین بموجب شریعت فرقان بجهت ده درهم سرقت دست بریده میشود - حال اجرای این حکم ممکن ؟ لا و الله ! اما این شریعت مقدسهٔ الهیه موافق جمیع اوقات و ازمان و دهور * (و کذلک جعلناکم امة وسطاً لتکونوا شهداء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیداً) اشعار بلیغه و ابیات فصیحه که بمضامین ملیحه تنظیم شده بود قرائت رتلاوت گردید * فی الحقیقت سزاوار ترتیل در محافل توحید است والبهاء علیک * ع - ع * (انتهی)

آثار قلم مبارک دلبر پیمان ارواحنا لرمسه الاطهر فدا

(مرقوم بخط مبارک حضرت ولی امر الله شوقی افندی ربانی ارواحنا فداه)

بمبئی - جناب آقا میرزا محمود زرقانی - علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ای ثابت برپیمان * نامهٔ مفصلی چند روز پیش ارسال کردید - لهذا حال باعدم فرصت مختصر جواب مرقوم میشود * جناب یوسف ماذون حضورند - و اگرچنانچه الان بقای وجود شما در انجا فرض و واجب قطعی نیست - شما نیز ماذون حضورید *

* *

در خصوص اجتماع احبا در سالی یکمرتبه در بلدی از بلاد هندوستان مرقوم نموده بودید - اینقرار موافق - اگر اجتماع بنهایت روح وریحان حاصل گردد * و اگرچنانچه بخوشی و سرور و اتحاد و اتفاق اجتماع متعسر باشد - باید بکوشید تا وسائط تکمیل حاصل شود - و این امر خیر تحقق یابد *

© Afnan Library Trust 2017

لهذا بشکرانهٔ این هدایت کبری و موهبت عظمی باید بکمال همت بنشر تعالیم الهی بپردازید - تا روز بروز برتائید و توفیق بیفزائید *

در خصوص حرمت نکاح پسر بزوجات پدر مرقوم نموده بودید - صراحت اینحکم دلیل برا باحت دیگران نه * مثلا در قرآن میفرماید - حرم علیکم المیتة والدم ولحم الخنزیر * دلیل بران نیست که خمر حرام نیست و در الواح سائره بصریح عبارت مرقوم که در ازدواج حکمت الهیه چنان اقتضا مینماید که از جنس بعید باشد * یعنی بین زوجین هرچه بعد بیشتر - سلاله قوی تر و خوش سیماتر - وصحت وعافیت بهتر گردد * واین در فن طب نیز مسلم ومحقق است - واحکام طبیه مشروع - وعمل بموجب آن منصوص و فرض * لهذا تا تواند انسان باید خویشی بجنس بعید نماید - وچون امر بهائی قوت گیرد مطمئن باشید که ازدواج با قربا نیز نادر الوقوع گردد * ودر اینخصوص مکاتب متعدده مرقوم گردیده - واز جمله مکتوب مفصلی است چند سال پیش ببادکوبه مرقوم شده * آنرا تحری نمائید - بیان مفصل است وقبل از تشکیل بیت عدل این احکام راجع بمرکز منصوص است *

واما مسئلهٔ زنا - در الواح الهیه در مسئلهٔ فحشا بقدری زجر و عتاب وعقاب مذکور که بحد حصر نیاید - که شخص مرتکب فحشاء از درگاه احدیت مطرود ومردود - ودر نزد یاران مذموم - ونزد عموم بشر مرذول است - حتی در بعضی کلمات بیان خسران مبین - ومحرومیت ابدی است ولی در قصاص حکومتی سیاسی چنین امری صادر - زیرا حکومت الان در جمیع دنیا بزانی ابداً تعرض ننموده و نمینماید - لهذا محکوم رسوای عالم نگردد - این جزا بجهت آنست تا رذیل ورسوای عالم گردد - ومحض تشهیر است - واین رسوائی اعظم عقوبت است * ملاحظه نمائید که بنص قرآن ابداً زنا ثابت نگردد - چنانکه در حضرت اربعه در آن واحد باید شهادت بتمکن تام از هرجهت بدهند - لهذا جز با قرار زنا ثابت نگردد - آیا میتوان اندک عدم اهمیت در زنا بقرآن داد * لا والله ! فانصفوا یا اهل الانصاف *

واما مسئلهٔ طلاق * میتواند شخص بکلی آنچه موافق رایش هست مجری دارد - نهایتش اینست که زوجه را یکسال بیسروسامان نگذارد * واین مثل عدت است * ونهایتش اینست که پیش مدت تکلف نفقه چند ماه - وحال یکسال است * اما اگر جهتین کامل باشند - وعوارضی درمیان حاصل گردد که سبب برودت شود - در فصل تام تعجیل نکنند - یکسال صبر نمایند - شاید آنعوارض زائل گردد - ودوباره الفت حاصل شود *

واما مسئلهٔ مواریث * این تقسیم در صورتیست که شخص متوفی وصیتی ننماید آنوقت این تقسیم جاری گردد - ولی هر نفسی مکلف بر وصیت

است - بلکه فرض وواجب است - وصریح نصوص الهیه است - که در حالت صحت خویش باید حکماً وصیت نماید - وبحسب میل خودش هرنوعی که بخواهد وصیت نماید - وآن وصیتنامه را مختوم بدارد - وبعد از وفاتش باز شود - وبموجب آن عمل گردد - در اینصورت شخص متوفی میدانی واسع دارد - که در زمان حیات خود بهرقسمی که میل دارد وصیت نماید تا مجری شود * وعلیکما البهاء الابهی *

۱۰ - آذار - ۱۹۱۹ - (عبد البهاء عباس)

در لوح مبارک بادکوبه میفرمایند - قوله جل برهانه و تبیانه

هوالله

ای متشبث بذیل المیثاق ! منشور مسطور منظور آمد - وسئوالات مفصله ملاحظه گردید * ولو انکه کثرت غوائل چون زهر هلاهل تاثیری عظیم در ارکان واعضا ومفاصل نموده - که قلم از تحریر و لسان از تقریر باز مانده - ومشاغل عدیده ئی که وصف نتوان نمود * ولی نظر بغلیان محبت اینعبد بانجناب جواب روحانی مطابق حکم رحمانی در کمال توضیح مختصر ومفید داده میشود واجوامع الکلم در اینمقام ومورد مقبول ومطلوب - تا بتوضیح وتصریح وتشریح وتلویح وتفسیر وتأویل صدباب از هربابی از ابوابش باز گردد - والا اوراق آفاق اعتیاب ننماید *

از حکمت حوالهٔ بعض احکام مهمه ببیت العدل سؤال نموده بودید اولا انکه این کور الهی صرف روحانی ورحمانی ووجدانیست - تعلق بجسمانی وملکی وشئون ناسوتی چندان ندارد - چنانکه در حضرت مسیحائی نیز روحانی محض بود * ودر جمیع انجیل جز حکم منع طلاق واشاره برفع سبت نبود - جمیع احکام واخلاق رحمانی بود - چنانچه فرموده‌اند "ما جاء ابن الانسان لیدین العالم بل لیحیی العالم" حال این دور اعظم نیز صرف روحانی ومعطی زندگانی جاودانیست * زیرا اساس اساس دین الله تزئین اخلاق وتحسین صفات وتعدیل اطوار است - ومقصود اینست که کینونات محتجبه بمقام مشاهده فائز گردند - وحقائق مطلقهٔ ناقصه نورانی شوند * واما احکام سائره فرع ایقان وایمان واطمینان وعرفان * باوجود این چون در مبارک اعظم ادوار الهیه است - لهذا جامع جمیع مراتب روحانیه وجسمانیه ودر کمال قوت وسلطنت است * لهذا امسائل کلیه که اساس شریعة الله است منصوص است - ولی متفرعات راجع ببیت العدل - وحکمت ازینست که زمان بریکمنوال نماند - وتغیر وتبدل از خصائص ولوازم امکان وامکان است - لهذا بیت العدل بمقتضای آن مجری مینمایند * وهمچو

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

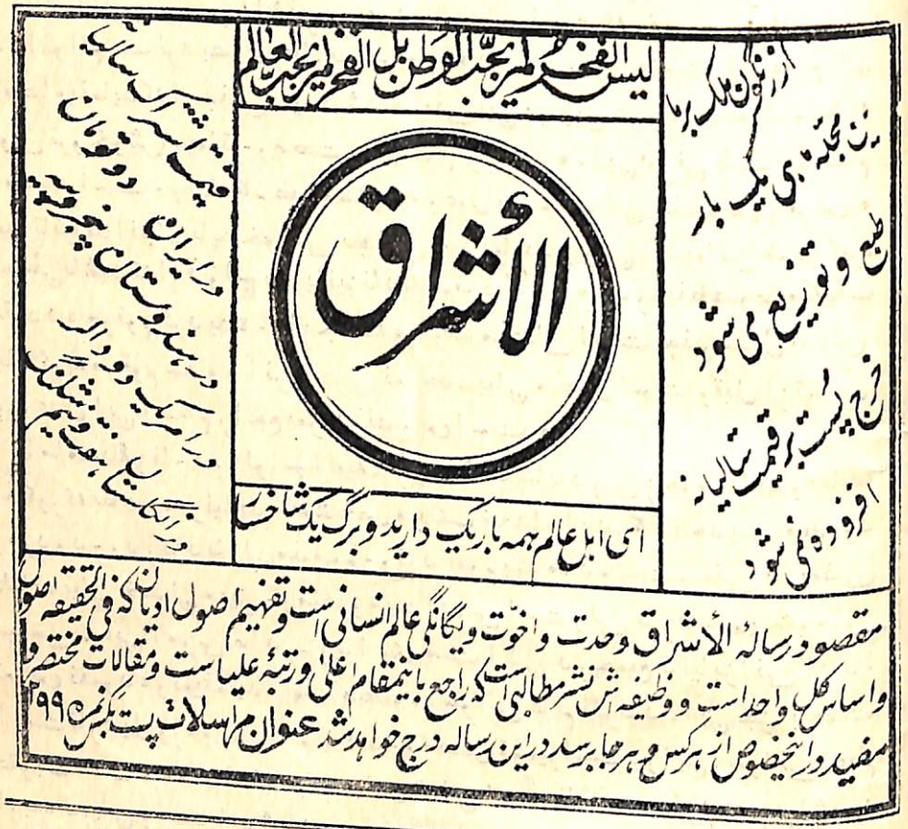

جلد سوم | ماه جنوری سنه ۱۹۲۶ | شمارهٔ پنجم

۷۸۶

آثار یراعهٔ مبارک مبین آیات الهی حضرت عبد البهاء روحنا لمرقده الانور فدا

بمبئی - بواسطهٔ جناب آقا میرزا محمود زرقانی علیه بهاء الله الابهی
جناب دکتور مظهر علی - وحضرت سید جناب علی - علیهما بهاء الله الابهی

هو الله

ای دو مؤمن موقن ثابت * حمد خدا را که از شعلهٔ نور هدی سینای دل وجان روشن شد * و وادی ایمن زجاجهٔ قلب مطهر لمعهٔ نور و شعلهٔ طور گشت

THE DAWN.

Vol. III. February, 1926. No. 6.

I am looking forward very eagerly to the pubication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

A PRAYER BY BAHA-'U'-LLAH.

HE IS THE GRACIOUS, THE ALL-BOUNTIFUL.

O God, my God! Thy call hath attracted me and the Voice of Thy Pen of Glory awakened me. The stream of Thy Holy Utterance hath enraptured me and the Wine of Thy Inspiration entranced me. Thou seest me, O Lord! detached from all things but Thee, clinging to the Cord of Thy Bounty and craving the wonders of Thy Grace. I ask Thee by the eternal Billows of Thy loving kindness and the shining Light of Thy tender Care and Favour, to grant that which shall draw me nigh unto Thee and make me rich in Thy Wealth. My tongue, my pen, my whole being testify to Thy Power, Thy Might, Thy Grace, and Thy Bounty. Thou art God and there is none other God but Thee, the Powerful the Mighty.

I bear witness at this moment, O my God! to my helplessness and to Thy Sovereignty, my feebleness and Thy Power. I know not that which profiteth me or harm me. Thou art verily the All-knowing, the all wise. Do Thou decree for me, O Lord my God, and my Master, that which will make me feel content with Thy Eternal Decree and will prosper me in every word of Thine Thou art in Truth, the Gracious the Bountiful.

Lord! Turn me not away from the Ocean of Thy Wealth and the Heaven of Thy Mercy, and ordain for me the good of this world and hereafter. Verily Thou art the Lord of the Mercy-seat enthroned in the highest; there is none other God but Thee the One the All knowing the All wise.

© Afnan Library Trust 2017

'ABDU'L-BAHA'S PRAYER FOR THE FAITHFUL

O Lord, my God, my Well-Beloved ! There are servants of Thine that have heard Thy Voice, given ear to Thy word and harkened to Thy Call. They have believed in Thee, witnessed Thy wonders, acknowledged Thy Proof and testified to Thine evidence. They have walked in Thy ways, followed Thy Guidance, discovered Thy Mysteries comprehended the secret of Thy Book, the verses of Thy scrolls and the tidings of Thy Epistles and Tablets. They have clung to the hem of Thy Garment and held fast unto the Robe of Thy light and Grandeur. Their footsteps have been strengthened in Thy Covenant and their hearts made firm in Thy Testament. Lord ! Do Thou kindle in their hearts the Flame of Thy Divne Attraction and grant that the Bird of Love and understanding may sing unto their hearts. Grant that they may be even as potent signs resplendent standards and perfect as Thy word. Exalt by them Thy Cause, unfurl Thy Banners and publish far and wide Thy wonders. Make by them Thy word triumphant, and strengthen the loins of Thy loved ones. Unloose their tongues to belaud Thy Name and inspire them to do Thy Holy Will and pleasure. Illumine their faces in Thy Kingdom of Holiness and perfect their joy by aiding them to arise for the triumph of Thy Cause. Lord ! Feeble are we, strengthen us to diffuse the fragrance of Thy Holiness; poor are we enrich us from the treasures of Divine Unity; naked are we, clothe us with the Robe of Thy Bounty ; sinful are we, forgive us our sins by Thy Grace, Thy favour and Thy Pardon. Thou art Verily the Aider, the Helper, the Gracious, the Mighty, the Powerful. The glory of glories rest upon them that are fast and firm.

Dr. ESSLEMONT.

At the desire of Shoghi Effendi the beloved Guardian of the Cause Mr. G. P. Simpson the president of the National Spiritual Assembly of England has written a beautiful biography of Dr. J. E. Esslemont of revered memory. Mr. G. P. Simpson has vary kindly permitted us to publish it in "*The Dawn.*" and we hasten to reproduce it below:—

DR. ESSLEMONT.

© Afnan Library Trust 2017

John Ebenezer Esslemont, youngest son of John E. Esslemont of Fairford, Cults, Aberdeenshire, was born on May 19th 1874.

He received his preliminary education at Ferryhill public school and continued his studies at the Robert Gordon College and ultimately at Aberdeen University, where he graduated with honours in April 1898, obtaining not only the medical degrees of Bachelor of Medicine and of Surgery, but also a Philip Research Scholarship at the University. He spent the second half of 1899 at Berne and Strasburg, at both of which places he wrote a paper on his research work, which were published and considered valuable.

Returning to Scotland in December 1899, Esslemont took up the position of assistant to professor Cash at Aberdeen University, which position he held until 1901, when he went to Australia where he remained for two years ; during this residence in Australia he married on December 19th., 1902.

Even thus early in his life Esslemont's health proved a cause of trouble and anxiety, and in 1903 he was obliged to leave Australia, returning to Aberdeenshire, where he spent the summer, but found it necessary in the winter of that year to proceed to South Africa, the climate of which country it was hoped would prove beneficial to his pulmonary ailment. He remained in South Africa for five years, returning to his native country in 1908, when he obtained the post of resident medical officer at the Home Sanatorium, Southbourne, Bournemouth, which he continued to hold until 1923, when owing to the death of the proprietor the Sanatorium was closed, and Esslemont found himself without medical occupation.

From 1923 onwards Esslemont travelled a good deal in the course of his work for the Baha'i Cause, visiting Bournemouth, London and Manchester as well as many other places, being everywhere received with joy and gladness. Part of the winter of 1923–4 he spent in Dorsetshire, and in the spring of the latter year was back again at Cults, but the climate of that place being unsuitable, in July 1924 he went to reside at Braemar, a place reputed to be the healthiest in Scotland, remaining there until the end of September. In the following month he received a warm invitation from Shoghi Effendi asking him to spend the winter at Haifa, and early in November 1924 he left London by the S. S. Talamba, a new steamer proceeding direct to Port Said, Writing from Matla, the only port of call, on November 15th. Esslemont spoke of a delightful voyage and of feeling much improved in health. He spent a day or

Afnan Library Trust 2017

" are not manifesting it. Instead we are smothering it .It is
" like a plant, which needs sun and rain for its growth, the
" Sun and Rain of the Divine Love and Bounty. We have the
" power either to open our hearts to that Love and Bounty or
" to reject them. Only by turning our attention and interest
" away from the world and turning them to God can we grow in
" spirit. Such turning means attending to the reality and
" inner significance of things instead of to the outward
" appearance. It means that our interest in and love for every
" thing in all God's universe should vastly increase, but that
" we should regard all outward appearances but as the garments
" of the inner realities, as dawning places for the Glory of
" God. Oh ! may people all over the world soon turn to God, as
" revealed in Baha-'u'-llah, with humble and contrite hearts,
" begging for His forgiveness and blessing and imploring His
" mercy and bounty ! Then shall His Kingdom come in men's hearts
" and the whole world become one home and all Mankind one
" family."

This extract from one of Esslemont's early letters shows so clearly the spirit, which illumined all his words and actions, that its insertion here will be forgiven by those who read his stirring admonition and appeal. That he himself did in very truth turn to God as revealed by Baha-'u'-llah. and that having so turned, he never deviated by one hair's breadth from the path of love and rightousness is a fact known to those who had the privilege of meeting him and listening to his glowing talks as well as to those who are acquainted with him only through his writings inspired as they are with that same loving spirit which was so apparent to those who knew him personally.

Esslemont's work as a personal teacher, apart from his letters, began in Bournemouth, where a group of adherents to the Cause grew together under his auspices, resulting in the formation of a Spiritual Assembly of which he was the first chairman, a position he continued to occupy until he left England in 1924. In this connection it may be mentioned that he was also the representative of the Bournemouth group on the National Spiritual Assembly, of which body he became Vice–President, and which benefited much by his counsel and advice.

Not satisfied with studying the Baha'i writtehgs for himself alone, which led him to learn Persian so as to read them in the original langnage, Esslemont set about writing for the instruction of others. The firts nine chapters of his justly celebrated book " *Baha-'u'-llah and the New Era* ", which were written

during the Worldwar, were submitted to the Beloved Master when peace led to the re-opening of communications with Haifa, with the result that Esslemont received an invitation from 'Abdu'l–Baha to visit Haifa, which he did in the winter of1919/20. During this visit the Beloved Master discussed the book with the author, making suggestions for its improvement, and indeed read through and revised some three and a half chapters, which had been translated into Persian for the purpose.

The third chapter relating to Baha-'u'-llah was first published as a separate pamphlet, and it was proposed to issue a new edition on the occasion of the Conference on some living religions within the British Empire which was held in London in the autumn of 1924 : on consideration however it appeared that a more general pamphlet would be both more appropriate and more useful, and thus " Baha-'u'-llah and his message " came to be written by Esslemont, who also wrote the small leaflet " What is the Baha'i Movement ? "

It was not only by his printed works that Esslemont became known to the Baha'i world, for he was an indefatigable and voluminous correspondent not only in English, but also in Esperanto of which universal language he was a complete master. Amongst his last labours during his stay at Haifa in 1925 was the revision of the Esperanto translation of the above-mentioned leaflet which had been prepared for the meeting of the Universal Esperanto Congress at Geneva in August of that year. Another work on which he was also engaged towards the close of his earthly career was the translation into German of his large book.

These evidences of Esslemont's labours in the service of the Couse remain open to all, but of the loving services which he so gladly and selflessly rendered to all with whom he came into personal contact only they can give full account from the inmost recesses of their hearts ; but surely all whom he helped will for ever bear in mind the inestimable benefits conferred upon them by his words, and more, perhaps by his living example of what a true Baha'i should be, for he was nigh unsurpassed in selflessness, in utter devotion and obedience to the Bahai teachings, in love and trustfulness to all his fellows.

No better appreciation of Esslemont and of his services to the Cause can be given than that contained in the letter which the beloved Guardian wrote after the passing of him who loved the Cause so well and served it so faithfully ; it seems therefore meet to reproduce that letter which is appended to this inadequate review.

" It is with feelings of overwhelming sorrow that I communicate
" to you the News of yet another loss which the Almighty, in His
" inscrutible wisdom, has chosen to inflict upon our beloved Cause.

© Afnan Library Trust 2017

" On the 22nd of November 1925, that memorable and sacred day in
" which the Baha'is of the Orient celebrated the twin Festivals of
" the Declaration of the Bab and the Birthday of 'Abdu'l-Baha Dr.
" John E. Esslemont passed on to the Abha Kingdom. His end was as
" swift as it was unexpected. Suffering from the effects of a
" chronic and insidious disease, he fell at last a victim to the
" inevitable complications that ensued, the fatal course of which
" neither the efforts of vigilant physicians nor the devoted cares of
" his many friends could possibly deflect.

" He bore his sufferings with admirable fortitude, with calm
" resignation and courage. Though convinced that his ailments
" would never hehceforth forsake him, yet many a time he revealed a
" burning desire that the friends residing in the Holy Land should
" while visiting the Shrines, implore the All:Mercifal to prolong
" his days that he may bring to a fuller completion his humble
" share of service to the Threshold of Baha-'u'-llah. To this noble
" request all hearts warmly responded. But this was not to be.
" His close association with my work in Haifa, in which I had placed
" the fondest hopes, was suddenly cut short. His book, however,-
" an abiding monument to his pure intention-will, alone, inspire
" generations yet unborn to tread the path of truth and service as
" steadfastly and as unostentatiously as was trodden by its beloved
" author. The cause he loved so well, he served even unto his last
" day with exemplary faith and unstinted devotion. His tenacity of
" faith, his high integrity, his utter self-efacement, his industry
" and painstaking labours were traits of a character the noble
" qualities of which will live and live for ever after him. To me
" personally he was the warmest of friends, a trusted counsellor,
" an indefatigable collaborator, lovable companion.

" With tearful eyes I supplicate at the Threshold of Baha-'u'-llah
" and request you all to join me in my ardent prayers-for the
" fuller unfolding in the realms beyond of a soul that has already
" achieved so high a spiritual standing in this world. For by ihe
" beauty of his character, by his knowledge of the Cause, by the
" conspicuous achievements of his book, he has immortalized his
" name, and by sheer merit deserved to rank as one of the Hands of
" the Cause of God.

" May he eternally rest in peace.

" Haifa, Palestine,
" November 30th. 1925

(Sgd) " SHOGHI.

NOTES & NEWS.

The Bahai Spiritual Assembly in Moscow have decided to compile a comprehensive book in the Russian language to contain the important principles of the Cause which will be of benefit to the Russian people. The Cause of Teaching is advancing in Russia and several Bahai teachers are touring in important Centres.

———: ○ :———

Jinabi Fadil, after a few months stay in the Holy Land will leave for Persia with his family to continue his campaign of teaching in that country. He expects to leave Haifa via Syrian Desert and Iraq.

———

The friends of Nayriz with the help of the delegates from the Shiraz Spiritual Assembly have succeeded in repairing the tombs of the early martyrs whose heads were carried to Abadih as a sign of trophy by the Persian army.

———

News from the Bakhtiyari province in Persian Arabistan is very encouraging. A Spiritual Assembly has already been established in one of the towns namely Burnjan. There is a crying need for Bahai teachers and the friends have requested the Capital to send one if possible. One of the friends who has worked for years and was over a hundred years old passed away a few months ago : the religious heads refused to conduct the funeral service as he was a Bahai. This excited the interest of the people to such an extent that one of the Bakhtiyari leaders attended the memorial service The power of the Cause will surely convert these tribes.

———

From Mazindran we hear that, of late, there has been some demonstration of ill feeling and bitter spite against the Bahais. One of the prominent religious leaders accepted the Movement and this enraged the 'Ulama's who without enquiry issued his death sentence which was not executed owing to the fact that the friend had already left the town. Another Bahai friend has been shot and the Government have as yet not taken any action. Unrest has been prevailing in another town for the last six months. The Bahai School has been closed and one of the hand maids of God was strangled at night. In another town a Mulla tried to create trouble but the Governor was able to abort his scheme.

———

© Afnan Library Trust 2017

In spite of the straitened economic situation in Russian Turkistan the friends at Qahqahih have built a large hall for public meetings and are now in course of building a school. The present school building is rented and it has been found necessary to provide a proper school building duly recognized by the Government. The two schools for boys and girls at Marv are flourishing the number of pupils having risen to 80 representing Jews, Muslims and Bahais. The friends at Tashkand have appointed a committee to purchase a piece of land with a view to building a Bahai School. In the Caurse of the past year about ten friends have left the City owing to economic crisis.

Mashhad, the holy city of Persia, has, ever since the inception of this Movement, been a medium for culturing the germs of persecution in different parts of Khurasan : not a thorn can be traced which has not been reddened by the blood of the martyrs, and no fanatic leader may blame himself that he has not responded to the voice of his perverted conscience in his hope to gain heavenly reward by killing, at least, one Bahai before bidding farewell to this world. Things, however, are changing : Spiritual Assemblies are being established, and the new generation is beginning to realize that true salvation does not lie in persecution. Mashhad is now in full activity; three teachers from Ishqabad are carrying on a teaching campaign and meetings are regular; there are 10 meetings in different parts of the country where the friends meet and 4 other ones for giving the Message to the seekers. Preparation in now afoot for calling a convention of all the different assemblies is Khurasan with a view to decide on the principles to be followed in order to spread the Movement as wide as possible.

OBITUARY.

With a feeling of profound regret we are to sorrowfully announce the passing into Abha Kingdom of our brother and co-worker Mirza Muhammed Baqir Khan of Shiraz; he was a leading Bahai and a beacon light in the whole Fars Province and through his intimate relations with the authorities was a bulwark for the friends in times of difficulties. He had the unique pleasure of being with the Master when travelling in Europe and England. His family have been greatly shocked by this irreparable loss and have requested beloved Shoghi Effendi to allow Mirza Azizullah Khan Bahadur to take a trip to Shiraz in order to help them in their affairs; he being the only one in whom they have full confidence was permitted by the beloved Guardian to proceed to Shiraz. He left the Holy Land on the 25th December with the full hope to return as soon as his mission is completed.

© Afnan Library Trust 2017

A letter from Haifa dated 19th December 1925 contains the encouraging news from Germany that the friends in North Germany under Dr. Grossman are doing very good work. They publish an Esperanto Bahai Magazine which is gaining a good circulation.

Mrs. Stannard has also started a very fine centre at Geneva. Her close association with some of the leaders of thought in Geneva and the yearly meetings of the League of Nations there give her many opportunities of making compact with some of the first rate men. We pray that her work may expand by and by.

The Spiritual Assembly of Salyan, a town of the Soviet Government situated on the frontier and distant over 10 miles from Persia, express satisfaction over the growth of the Cause particularly during the latter days. A Bahai teacher visited this town and his fame spread far and wide attracting people of all denominations. Interested seekers suggested that a public meeting be arranged wherein the Principles of the Cause be publicly discussed with the Muslim Religious head of the town. The Bahais agreed with the suggestion on condition that a Government representative attend the meeting to witness the proceedings. A meeting was therefore arranged under the chairmanship of the President of the District Committee on Friday 2nd October 1925 at 8 p. m. attended by about 500 persons. The meeting lasted 4 hours and as a result of that 50 persons were deeply interested and attended the regular meetings. This increased Bahai activity at Salyan, has necessitated the extention of the meeting grounds. In a farewell meeting held in honour of one of the Bahai teachers two of the friends contributed each 500 Rubles for this noble scheme.

Dr. Younis Khan and Dr. Arastu Khan after their travel in Europe and America visited the Holy Land on their way to Persia.

Professor Young who is a typical Chinaman of Young generation is a well enlightened gentleman of culture. He frequently attended our meetings and used to take a very keen interest in the Bahai Movement. He is an ardent advocate of world-fellowship. We understand he is now touring round the world preaching the Cause of world-fellowship. We Bahais have sympathy with every movement that is calculated to strengthen the bond of union

between different races. We stand for everything that promotes universal love, good will and true fellow feeling among diverse nations of the world. Our motto is 'love to all–prejudice to none.' Baha-'u'-llah has tought us "Let not men glory in that he loves his country; let him rather glory in this that he loves his kind." "Of one Tree," enjoins our Lord, "are ye the frnits and of one Bough the leaves." We therefore sincerely wish Professor Young every success in his noble mission of unity of mankind.

လူသတ္တဝါတို့မှာ အနန္တဘုဏ်တန်ခိုး ဖြစ်ပြောက်ခြင်းမူကား။ ဓမ္မရွက်ဖြူ ပရောဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤဖွင့်ဖင်းသတင်း
စာကို၊ ဖြန်ဖာနိုင်ငံ
နေ၊ဘမာအမိ-သာ
သနာတော်၊ ဗာဗာ
ဖွေလေ ရှုဖာနီ အာ
သင်းကပိုန်ဒ်ဝဒုတ်
ကြေသည်။
—ယှဉ်—
အယ်ဒီတာ၊
ဆိုက်ယာဒ်,မွတ်စ
တဖွဘရှိစီ၊
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉။
P. Box No. 299

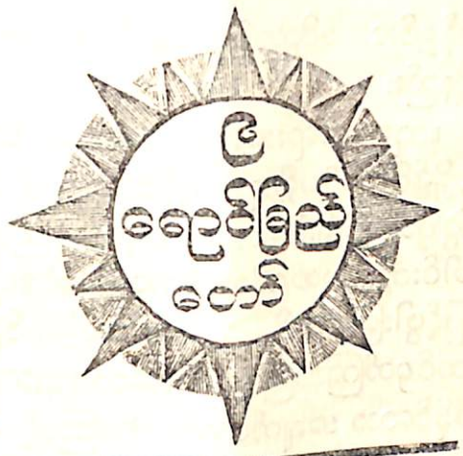

အိုလောကီသူလောကီသားလူအ
ပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တ
ပင်တည်းမှသီးပွင့်သောသစ်သီးများ
နှင့်။ အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှပေါက်
ရောက်လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်
ကြကုန်သည်ဟု။ဘဗာအဝတ်သာဓ်။
အရှင်မြတ်မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းနံပါ၁။
ဖြစ်ပွားပြည်နှင့်
အခြားသပြည်များ။
၁၂-လ ၅၆။ ။
အိုရာန်။၁၂-လ
၂-ထူဓန်။
အဓေရိကံ။
၁၂လ။၂-ဒေါ်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။၇ ၇၂ ၅၆လင်
အောဂစ်နှင့်ပါလက်
စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရှိုတ်ရှ။ ၅၀။
တစောင်လျှင်-၅၁။
စာတိုက်ခအငြိမ်း။
ADDRESS
S. M. ROUMI
No 2 B, 41 st Street,
Rangoon.

တတိယတွဲ။ ၁၉၂၆-ခု။ဖေဖော်ဝါရီလ။ နံပါတ် ၆။

ရောဂါမြည်တော်မဂ္ဂဇင်းဦးလိုရင်းဘည်းဟူသော၎င်တ်တရားအကြောင်းမှာ၊ တကမ္ဘာလုံးဦး ရှိနေကြသော မနုဿ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံးတဝတည်းနှင့်။ တ စ်တိုက်သားတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း။ မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့် အလုံးစုံသော သာသနာတော် မြတ်ဘုရားသအခြေအမြစ်ရင်း။တခုတည်းနှင့် တမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများ ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများနှင့်သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကိုရေးသားရှုပ်ပုံမှုပ်ထုတ်ဝေရုံ၏။ ဂုဏ်ဝတ်တရားများနှင့်စပ်လျဉ်း၍။အချုပ်ရေးသားသောအချက်များကို၊မည်သည့်အရပ်နှင့် မည်သူထံကဖြစ်စေ။ အရှင်ကြောင်းရောက်လာသော အခါ။၎င်.ကွက်ခြင်း၊ ရှိဘဲပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရလိမ့်မည်။ဒေတြာတော်ဝတ်တရားများ သက် သက်သာသာဆောင်ရွက်ရပါ ကညီနှင်းမှတပါး။အစိုးရမင်းပြည်အရပ်ရပ် ခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ မြို့ရွာများမှုများတွင် ပေါ်ပေါက်အ သိုးသိုးဘာသာများကကိုယ်အချင်းချင်းပုတ်တော်ထဆိုက်အောင်မြှောဆိုလေ့ရှိသောအချက်များကို အလေးဂရုပြု လျစ်လျူရှုဒုရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

မိဖွါဝေဒွါတေးအမွှဒွလ်းဘဟားကျခိးတေဒ်။ဒုတိယးအပိုင်း။
သဒ္ဓာရသမ။အခဏ်း။
သခင်ခရစ်တော်ဖွါးမြင်တော်မူခြင်းအကြောင်း။

အမေး။ ။သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်ဖြင့်**သခင်ခရစ်တော်** ဖွါးမြင်တော်မူသောအကြောင်းမည်သို့နည်း။

အဖြေကား။ ။တုရားတရားအကြောင်းအရာကို လေ့ကျက်သိကျွမ်းသောသူများနှင့်၊ရုပ်သဒ္ဒါရှိ၍ဝိညာဉ်မရှိဟုအယူရှိသောသူတို့အချင်းချင်း၌။ ယခုအချက်တွင်၊သဘောကွဲပြားခြင်းရှိ၏။ တုရားတရားအကြောင်းအရာကို လေ့ကျက်သိကျွမ်းသူအပေါင်းတို့ယူမှတ်ကြသည်ကား။သခင်ခရစ်တော်သည်၊သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်အားဖြင့်ဖွါးမြင်တော်မူသည်။ရုပ်သဒ္ဒါရှိ၍။ဝိညာဉ်မရှိဟုအယူရှိသောသူအပေါင်းတို့ထင်မှတ်ကြသည်ကား။၅၂အထပ္ပတ္တိသည်။ လက်ခံခွင့်အလျောက်မရှိ၍မဟုတ်မဖြစ်နိုင်သော အချက်တည်း၊ ထိုကြောင့်။မရဏစစ်အားဖြင့် သခင်ခရစ်တော်သည်၊လူစာတိရှိသော ခမည်းတော်တပါးကို အကြောင်းပြု၍ ဖွါးမြင်တော်မူရ၏။ဟုဆိုကြလေသည်။

ကွရ်အန်ကျမ်းတော်(အခဏ်.ကြိး-၁၉။စူရာ၊မရ်ယံမ်။အစ။)၌မိန့်တော်မူလိုက်သည်အနက်ကား။"ထိုအခါ။ငါအရှင်သည်၊မိမိဝိညာဉ်တော်ကိုထိုသခင်မဘက်သို့စေလွှတ်တော်မူသည်၊ဂင်းဝိညာဉ်တော်သည်။ထိုသခင်မအား"လူစာတိပကတိရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်ဆောင်၍။ ထင်ရှားပေါ်ထင်လာရ၏။" အဓိပ္ပါယ်ကား။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်။မှန်ကြေးမှုံ၌ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်များပေါ်ထင်လာသကဲ့သို့။လူစာတိ၏ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်၍ ထိုသခင်မအား ထင်ရှားပေါ်ထင်လာသဖြင့်။မယ်တော်မရိယံမ်။နှင့်စကားပြောသည်။

လူစာတိရုပ်သာရှိ၍ ဝိညာဉ်မရှိဟုအယူရှိသူအပေါင်းတို့ စွဲလမ်းခြင်းပြုကြသည်မှာ၊(ခမ္မတာဘာဝအသိုက်)အဓိပ္ပတ္တိဝေါဟာရကိုပြုခြင်း။၎ကန့်ရှိရမည်။ထိုပြင်ပြောဆိုကြသည်ကား။အသက်ရှိသော ကိုယ်ခန္ဓာသည်။ အသက်မရှိသောကိုယ်ခန္ဓာမှမဖြစ်ဖွါးလာနိုင်စဖူး။ထိုပြင်၊အဖြန့်နှင့်အမများ၌ အောင်ဖြင့်စွာရှက်ထင်ခြင်းရှိရမည်၊ အကြောင်းမှတပါး အလျင်းမဖြစ်နိုင်စဖူး။ ထိုပြင်အယူရှိကြသည်ကား၊လူသတ္တဝါကိုမဆိုနှင့်ဦး။ထိုမျှမက။တိရစ္ဆာန်မျိုးများနှင့် သစ်ပင်များ၌တိုင်အောင်မဖြစ်နိုင်စဖူး။အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသေး။ ၅၂အဖြန့်နှင့်အမတို့တွဲဘက်ပြုပေါင်းစပ်ခြင်းများသည်။တည်နေကြသည့်။ခပ်သိမ်းကုန် အသက်ရှိသမျှသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့နှင့်သစ်ပင်ဝါးပင်များအလုံးရုံတို့၌ရှိနေကုန်၏။ထိုပြင်အရာခပ်သိမ်းတို့၌တွဲဘက်ပြုခြင်းနှင့် ပေါင်းစပ်ခြင်းများရှိကြောင်း။ သင်္ကေသ

သာခကဘို့ကို၊ကွရ်အန်ကျမ်းနှုတ်ကပတ်တော်များအားဖြင့်ညွှန်ပြကြလေသည်(ကွရ်အန်ကျမ်း။စူရာ။ ယာဆင်။ ၌၅၆နှုတ်တော်မူသည်အနက်ကား) "မြေကြီးမှပေါက်ရောက်လေသောအရာ များနှင့်ထိုသူ(လူသတ္တဝါ)တို့ကိုယ်ရှိုက်ကပေါက်ဖွါး လာသော သူအပေါင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ မသိမမြင် ရသောအရာများကိုသည် ကောင်း။တရုံစိ။ရုံဘက်သူက်ရှိသည့်ခပ်သိမ်းသောအရာများကိုပြုဖြင်ဖန်ဆင်းတော်မူလေသောအရှင် (မြတ်စွာဘုရားသခင်။) ၌မင်္ဂလာ ရှိပါစေသော်။"အဓိပ္ပါယ် ကား လူသတ္တဝါများနှင့် တိရစ္ဆာန်မျိုးတို့လည်းကောင်း။ သစ်ပင်ဝါးပင်တို့လည်းကောင်း။အရာခပ်သိမ်းကုန်တို့သည်။ (အဖြန့်နှင့်အမဟူ၍)တရုံစိရုံဘက်လျက်ရှိကြကုန်၏။

ထိုပြင်မိန့်တော်မူလိုက်သည့်အနက်ကား။ "ရှိရှိသမျှသောအရာခပ်သိမ်းတို့ကိုငါအရှင်သည်၊(အဖြန့်နှင့်အမဟူ၍)တတွဲလျှင်နှစ်မျိုးစီဖန်ဆင်းတော်မူလေသည်"အဓိပ္ပါယ်ကား။ရှိရှိသမျှသောအရာအလုံးရုံတို့ကို ကိုယ်တော်သည်ဘက်တွဲလျက်တရုံစီဖန်ဆင်းတော်မူထားသည်။

အချုပ်စကားမှာ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးခြံ၊ အဘမရှိဘဲ (မွေးဖွါးရမည့်ဟူသောအဆိုသည်။စိတ်ကူးမရောက်နိုင်သောစကားဖြစ်သည်ဟူ၍ပြောကြလေသည်၊

ဘုရားတရားအကြောင်းအရာကိုလေ့ကျက်သိကျွမ်းသော သူများသည်၊ ထိုလူဘို့အားဖြင့်ကြည့်လျက် ပြောဆိုကြသည်မှာ။ (အဘမရှိဘဲ မမွေးမဖွါးနိုင်သည်ဟု)ယခုပြောဆိုလေသောအမှုသည်၊ မဖြစ်ထွန်းနိုင်သောအရာနှင့် မစွမ်းဆောင်နိုင်သောအမှုဟူ၍မဟုတ်နိုင်စဖူး။ဆို၍ရာတွင်။မတွေ့မမြင်ရသေးသောအကြောင်းသာဖြစ်နိုင်၏၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်၊မဖြစ်မထွန်း၊မစွမ်းဆောင်နိုင်သောအရာနှင့်မတွေ့မမြင်ရသေးသောအကြောင်း။ ၅၂နှစ်ပါးသောအချက်များ၌အထူးကဲ့ပြားခြားနားခြင်းရှိ၏။ပမာဆိုသော်၊အရှေ့နှင့် အနောက်မျက်နှာတိုင်းပြည်များခြင်းတပြည်နှင့်တပြည်။တအောင့်တခဏမျှအတွင်းအကြောင်းကြားဆိုစေခိုင်းသောကြေးနန်းကြိုးဆက်သွယ်ခြင်းတို့သည် ရှေးကာလ၌ မတွေ့မမြင်ရသေးသောအရာတရားသာဖြစ်၍၊မဖြစ်မထွန်းမစွမ်းဆောင်နိုင်သောအရာဟူ၍ ဆိုသင့်သည်မဟုတ်ပါတကား။ဓာတ်ပုံကူးစက်နှင့်စကားပြောစက်။ ၅၂စ်ရပ်လုံးတို့သည်၊မဖြစ်မထွန်းမစွမ်းဆောင်နိုင်သောအရာများမဟုတ်ဘဲ။မတွေ့မမြင်ရသေးသောအရာများသာဖြစ်ကြကုန်၏။

ရုပ်သာရှိ၍ဝိညာဉ်မရှိဟုအယူရှိသောသူအပေါင်းတို့သည်။ယခုအချက်၌အယူသန်၍နိုင်မာစွာခံနေကြသည်။ ဆရာတရား အကြောင်းအရာကို လေ့ကျက်သိကျွမ်းသောသူတို့သည်။ မိမိတို့ဖြေရှင်းခြင်း၌၊ မေးခွန်းထုတ်ကြသည့်

© Afnan Library Trust 2017

(۱۱۳)

"ہم تو سمجھے تھے کہ ہم لوٹ رہے ہیں خط لکھنے کے لیے
اور یہ کاغذ کا پلندہ ہاتھ میں آیا تو ہم
بھول بیٹ

ဓေနသည်ဓေနဒ်အားလင်မယားအဖြစ်မှ ကွာရှင်းပြီးနောက်၊ သန့်ရှင်း
တော်မူသောပရောဖက်(မဟာမက်)သည်ဓေနဗ်နှင့် လက်ထပ်ထိမ်းမြန်း ပြုပြီး
သောအခါမှသာ၊ ၎င်းကျင့်ဝတ်ကိုထင်ရှားစေတော်မူသည် ဓေဒသည် ပရော
ဖက်၏ကိုယ်တိုင်မသားဖြစ်၍။ အာရဗီလူမျိုးတို့ထုံးစံဓလေ့အားဖြင့်။အကြင်သူသည်
ဒိဗ္ဗကိုယ်တိုင်မသား၏မယားနှင့်လက်ထပ်ခြင်းမပြုနိုင်။ပရောဖက်၏ ရုန်သူများသည်၊
၎င်းအချက်ကိုအားကိုးတချပြုလျက်။ကိုယ်တော်အား ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ ပြောဆိုကြ
လေ၏။ပရောဖက်သည် ဓေနဗ်နှင့် လက်ထပ်သည်ကို။ ကန့်ကွက်ချက်ပြု၍။အ
ဘယ်ကြောင့်ဤမိန်းမနှင့် လက်ထပ်နိုင်ကြောင်းကို ဖြေဆိုရှင်းလင်း ပြောဆိုစေ
သေးအခါ၎င်းတို့ကန့်ကွက်ပြောဆိုချက်ကိုပြန်၍ဖြေဆိုသော်ကျမ်းချက်သည်ကား
အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။ ''သို့ရာတွင်ဓေနသည် ထိုသူမအားအလိုဆန္ဒ ပြည့်စေ
ပြီးနောက်၊ သင်အား မယားအဖြစ်ဖြင့် ပေးသည် ဖြစ်သောကြောင့်။ ဘာသာ
တရားတော်ကိုယုံကြည်သက်ဝင်သူများသည်၊မိမိတို့ကိုတို့မသားများ၏ မယား
အတွက်၊ခံယူခြင်းမရှိသင့်။ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကို ဆောင်ရွက်ရမည်၊''
ဤကျမ်းချက်အားဖြင့်ပရောဖက်တော်သည်မိမိကိုတို့မသား၏ခင်ပွန်းနှင့် လက်
ထပ်သဖြင့်။တရားတော်နှင့်မဆန့်ကျင်ရုံမျှမက။ဤ့အနာဂတ်ကာလအတို့။ ဘာ
သာတရားတော်ကိုယုံကြည်သက်ဝင်သူများအား၊စံနမူနာတဆ ဖြစ်မေသည်၊ထို
နောက်၊ဒုတိယအဖြေမှာ''အရှင်ဗိတံမ္ဘာန်သည်၊သင်တို့အနက် လူတယောက်မျှ
၏ဘခင်မဟုတ်။+ + + ပရောဖက်များ၏တံဆိပ်တော်'' ဟူသောကျမ်းချက်
သည်လူများနှင့်ပတ်သက်လေသည်၊၎င်းအဓိပ္ပါယ်မှာ၊ဗိတံမ္ဘာန် အရှင်သည်မည်
သည့်လူသတ္တဝါနှင့်မျှမသက်ဆိုင်သဖြင့်။ဓေနဗ်ကိုလက်ထပ်ခြင်းသည်ကန့်ကွက်
စရာမရှိ။ဤနည်းအားဖြင့်၊လူခန္ဓာကိုယ်နှင့်မစင်ဆိုင်သျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ တမန်
တော်ဖြစ်၍။ လူများ၏အဘအရာထက် သာ၍မြတ်သော အခြေအနေ၌တည်ရှိ
ကြောင်း။ဝိညာဉ်တော်နှင့်သာစပ်ဆိုင်ကြောင်း အခိုင်အမာဖြစ်လေသည်။အရှင်
ဗိတံမ္ဘာန်သည် ပရောဖက်များ၏တံဆိပ်တော် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ဓေနဗ်နှင့်အခြား
သောသူများသည်။ရှေးအထက်ထက်က ရိုးရာပရောဖက်ရာထူးကို ဆက်ခံကြ
သည့်သားများကဲ့သို့မဟုတ်ဝိညာဉ်တော်နှင့်သာဆိုင်သောသားများဖြစ်ကြပေ၏
ဤကျမ်းချက်များနောက်၊လက်ထပ်ခြင်း၊လင်မယားကွာရှင်းခြင်းစသော အရာ
များနှင့်ပတ်သက်သောကျမ်းချက်များ၏မည်သည့်ပရောဖက်တပါးမှုထိုနောက်
ကျမ်းစာတော်အသစ်ကိုဟောပြောရန် ကြွလာမည်မဟုတ်ဟူ၍။ အရိပ်အကြောင်း
စကားဝိုးစည်မျှမပါမရှိချေ။

စင်စစ်သော်ကား၊ဗိတံမ္ဘာန်ဗိဿဘာသာဝင်လူများအဆိုမှာ၊ ''ကွရ်အန်''
ကျမ်းစာတော်အရိပ်ကိုရိတ္တံ လျှက်၊ပရောဖက်ယောင်၍ လှည့်ဖျားသောသူများ၏

ထင်ရှားပေါ်ပေါက်ထာရဝါခြင်းသည်ဆုံးခန်းသို့ရောက်ပြီဟူသောသဘောကို ပယ်
ဖျောက်စေသည့်အချက်အချားအပြားပါရှိလေ၏။ ''ဗိဟံမ္ဘာန်အရှင်ပေါ်ပေါက်
လာသောအခါ၊ရဟူဒီလူမျိုးပညာရှိ သုခမိန်များက၊မောရှေ ပေါ်ပေါက်လာပြီး
နောက်မည်သည့်ပရောဖက်မျှမပေါ်ပေါက်နိုင်ဟု၊ကန့်ကွက်ချက်ပြုကြလေသည်၊
ထိုဂုဏ်လိုများက၊ပရောဖက်တဦးအဖွဲ့နှင့်မရချေပေါ်လာသော်လည်း။ ထိုပရောဖက်
သည်သမ္မာကျမ်းပဋ္ဌမငါးကျမ်းတွင်ဟော်ပြရေးသားထားသော မောရှေ၏ တ
ရားတော်ကိုသာကမ္ဘာတဝှမ်းလုံး ပြန့်နှံ့သည်တိုင်အောင်။ ဟောပြောပြသခဲ့
ကြောင်းလာရပေလိမ့်မည် အထက်ပါစကားအရ။ ''ကွရ်အန်'' ကျမ်းတော်၌
မိန့်ဆိုသည်မှာ ''ရဟူဒီလူမျိုးများက၊ဘုရားသခင်လက်တော်ကိုချည်နှောင်လေပြီ
ဟုဆိုကြသည်၊သူတို့၏လက်များသည်လည်း ချည်နှောင်ထားခြင်း ခံရမည်ဖြင့်
မိမိတို့ပြောဟောသည့်အရာကြောင့်၊ကျိန်ဆဲခြင်းကိုသည်းခံရဦးမည်၊ ထိုမှမက
သေး။ဘုရားသခင်၏လက်တော်များလည်း။ဆန့်တန်းလျှက်ရှိ၏။''(အခန်းကြီး၅
အခန်းငယ် ၆၄)။တခါ၌လူများသည် ဤနည်းတူပြဿနာပြုကြလေသည်။ ထို
သူတို့အဆိုမှာ၊သမ္မာကျမ်းစာအတိုင်း။တသီးပုဂ္ဂလဖြစ်သော အဘယ်ပရောဖက်
မျှ။မောရှေနှင့်သခင်ယေရှုခရစ်နောက်၌။တရားတော်ကို ပယ်ဖျက်ရန် လာမည့်
မဟုတ်၊မောရှေနှင့် သခင်ယေရှုခရစ် တရားတော်များကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါသာ
ကြွလာသိမ့်မည်၊ထိုဝေကားကိုဖြေရှင်းချက်မှာ၊''မောရှေမပေါ်ပေါက်မီ (ယူဒီသ
ဖွဲ့နှုတ်ယောသပ်သည်အဆင်အရှားသောအခြေသဘကများနှင့်တကွသင်တို့ထံ
သို့ကြွလာခဲ့၏၊သို့ရာတွင်ထိုသူသေလွန်သောအခါ။ ''ဘုရားသခင်သည် သူ
နောက်ဘခြားတပါးသောတမန်တော်တဦးတယောက်ကိုမျှ၊ စေလွှတ်တော်မမူ
ဟုသင်ဘို့ပြောဆိုကြသည်တိုင်အောင်။သူဟောပြောသောတရားတော်ကို သင်
တို့သည်ဝိစိကိစ္ဆာရှိခြင်းမှမရှင်းစကြဟေ့။ထိုကြောင့်ဘုရားသခင်သည်၊ လွန်ကြွ
ပြစ်ပြုသူနှင့်မယုံကြည်သောသူများအား။လမ်းမှားစေတော်မူ၏'' (အခန်းကြီး၄
အခန်းငယ် ၅၄)ဤစကားများကိုသောက်ထားသောအားဖြင့်။''ပရောဖက်များ
၏တံဆိပ်တော်''ဟူသော အဓိပ္ပါယ်သည်။ လူများနားလည်ထင်မှတ် ကြသည်
အတိုင်းမဟုတ်ကြောင်းထင်ရှားပေ၏။

၎င်းစကား၏အဓိပ္ပါယ်ကို။ ကျွန်ုပ်တို့စင်းစားဆင်ခြင်ကြည့်ရှုကြပေး
''ဗိဟံမ္ဘာန်အရှင်သည်သင်တို့လူအနက်တရုံတယောက်မျှ၏အဘမဟုတ်၊ ဘုရား
သခင်၏ဘမန်တော်။ပရောဖက်များ၏တံဆိပ်တော်။သာဖြစ်ချေ၏၊ ဘုရား
သည်ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကိုသိမြင်တော်မူ၏၊''ဟုဆိုလေသည်၊

ဤကျမ်းချက်ကိုထင်ရှားစေသည့်အခါသမယနှင့် ပတ်သက်၍၊
ဆရာကြီးများဘော်ပြချက်များသည်အောက်ပါအတိုင်းတည်း။

© Afnan Library Trust 2017

ဤအကြောင်းကြောင့်အလွန်ဟိုအခွင့်၏ပရောဖက်သည်မိမိမှာရှိသည်နောက်ဆက်
ခံမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကိုခန့်ထားသည့်အခါ၌။အဖန်တလဲလဲဖြောသည်မှာ၊ "ငါမှာရှိ
သည်နောက် မည်သည့်ပရောဖက်မှမရှိ၊" ၎င်းအဓိပ္ပါယ်မှာ ကိုယ်စားတော်နောက်
ပရောဖက်များလာမည်မဟုတ်၊ကာလစဖြ(ခရီဖွာ) များသာရှိလိမ့်မည်၊ ထိုအ
ကြောင်းကိုခိုင်ဘီဘွဲဖိယာ ဘာသာဝင်လူများမိဘတိုးဘွားတို့ထားခဲ့သည့်ကျမ်းစာ
ခွဲပါရှိလေသည်။ဆူသရေလလူမျိုးများသည်။မိမိတို့ပရောဖက်များ၏စောင့်ရှောက်
လမ်းပြခြင်းခံယူသကဲ့သို့၊ပရောဖက်ဘဝိုးကွယ်လွန်သွင်။အခြားတဝိုးကို ချက်ခြင်း
ခန့်ထားသော်သည်း ငါနောက်၌အဘယ်မည်သော ပရောဖက်မှမရှိချေ။ များ
မကြာမီ ငါနေခံကာလစဉ်ကိုယ်စားတော်ခရီဖွါအများအပြားရှိချေမည်၊ဤနေ့ခံ
"ငါနောက် -မည်သည့်ပရောဖက်မှမရှိ။" ဟူသောအဓိပ္ပါယ်မှာ။ မိဟာမ္မဒိယာ
ဘာသာဝင်ကျမ်းတဘ်ပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ဆူသရေလလူမျိုး ပရောဖက်များကဲ့သို့
ပရောဖက်ချာဆူးကို -ဆက်ခံလိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်းကို ယုံမှားစရာ မရှိချေ။
တဖန်တဲ့ မိဟာမ္မဒိယာဘာသာဝင်ကျမ်းစာထဲ၌"အဘူတွာလစ်ဘသား အဆိ၏
ဂျော်ဝိသေသများ" ဟူ၍ဘော်ပြထားသော အခေတ်းကြီး၌၊"အိုအဆိ၊ အာရုံ
ဟာရွန်းနဗျာသည်မောရှေနှင့်စပ်ဆိုင်ဘိသကဲ့သို့။သင်သည်ငါနှင့် စပ်ဆိုင်ပေ၏။
သို့ရာတွင်၊ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ငါနောက်၌-မည်သည့် ပရောဖက်မှ မရှိ
ချေ။"ဟူ၍ခရေးသားဘော်ပြလေသည်။မျည်းသားထားသောစကားကို။ စာဘတ်
သူများစိတ်၌။မိဟာမ္မဒိယာဘာသာဝင်မိဘတိုးဘွားများထားခဲ့သည့် ကျမ်းတွင်
ပါရှိသောနှိုင်း ယှဉ်ပြချက်ကိုထင်ရှားစေရန်ဘော်ပြထိုက်ပေ၏၊ ပရောဖက်များ
ရာဆူးနှစ်မျိုးနှစ်စားရှိရာ ပရောဖက်တဦး၌ ပရောဖက်ငယ်တပါးသည် ဖြဌာန်း
ချက်ရှိကြောင်းအတိအလင်းတော်ပြလေသည်။

ထိုကြောင့်၊ကျမ်းအကိုးအကားချက်များကို ထောက်ထား ကြည့်ခြင်း
အားဖြင့်"ပရောဖက်များ၏တံဆိပ်တော်"ဟူသောကျမ်းချက်၏။အဓိပ္ပါယ်သည့်
ထင်ရှားရှင်းလင်းပေ၏။ရှေးအထက်ကျော်ကာရိက ဘုရားများ၌ ပရောဖက်
ငယ်များသည့်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရှိသည်နှင့် ဟျော်ညီစွာ၊ မိဟာမ္မဒိယာဘာသာ
သားနာတော်တွင်း၌၊ပရောဖက်ငယ်များပေါ်ပေါက်လာခြင်းရပ်စဲစေ၏။ ဤသို့
အဓိပ္ပါယ်ကောက်ယူချက်သည့်မိဟာမ္မဒိယာဘာသာဝင်လူများထဲ၌၊ ယခုအခါ
အများမှတ်ယူနေကြသည့်အယူဝါဒနှင့်သာ၍နိုးစပ်လေသည်။တသီးပုဂ္ဂလ ဖြစ်
သောမည်သည့်ပရောဖက်မျှပေါ်ပေါက်လာမည်မဟုတ်ကြောင်း အရိပ်အမြွက်
ပြဆိုသည့်စကားတခွန်းတပါဒမျှမပါရှိချေ။အထက်ပါကျမ်းချက်ကို။ လက်ထပ်
ခြင်း။လင်မယားကွာရှင်းခြင်းစသောအရာများနှင့်ပတ်သက်သည့် ပညတ်တော်
များကိုထင်ရှားစေတော်မူ၍။ဇေဒ်ကိုပရောဖက်၏သားတော်ဟု ခေါ်သည့် အခါ

ဘေးအန္တရာယ်မှ။သစ္စာရှိသောလူအပေါင်းတို့ကိုကွယ်ကာရန်အလိုငှါဤကျမ်း
ချက်ကိုထင်ရှားစေတော်မူ၏။

မောရှေမပေါ်မီကပရောဖက်ရာထူးကို အဘယ့်ကြောင့်အမြဲခံနိုင်လေ
သည်။"အမှန်အကန်အားဖြင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ နောဇွန့်အာဗြဟံကိုစေလွှတ်၍။
သူတို့မျိုးရိုးအား၊ပရောဖက်ရာထူးနှင့်ကျမ်းစာတော်ကိုပေးအပ်သည်။" ဟုပြော
ဆိုကြလေ၏၊ ("ကွရ်အန်ကျမ်း-အခေတ်းကြီး-၅၇-အခေတ်းငယ်-၂၆) မောရှေ
နောက်။ဘုရားသခင်၏ ကျမ်းစာတော်သည်။ခေတ်သမယအပြောင်းအလဲ အဘယ်
ရာယ်မလွတ်ကင်းသောကြောင့်။ ဘုရားသခင် အလိုတော်အတိုင်း၊ လူမျိုးတဝိုး
အကြိုးအကဲများသည်ပရောဖက်ရာထူး အကျိုးကျေးဇူးကိုခံယူသကဲ့သို့။ ဘုရား
သခင်၏ ညွှတ်တော်နှင့်ကျမ်းစာတော်ကိုကွယ်ကာစောင့်ရှောက်ထုတ်ပြန်ဘော်
ပြရသည်။ "အမှန်ဆိုသည်ကား။ငါတို့သခ ။"တို့ရော" ခေါ်ဘုရားသခင်၏ ဓမ္မ
ဟောင်းကျမ်းစာ တော်၌ တရားတော်လမ်းပြခြင်းနှင့် အလင်းကုံထင်ရှားစေ၏။
အလွှာဟိုအခွင့်ကိုကျွန်ုံရှိသေသောပရောဖက်များသည်၊ ရေဟူဒိလူမျိုးနှင့် ကျမ်း
တတ်ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်မှခင်းကိစ္စများကိုစိရင်ဆုံးဖြတ်၏။ အကြောင်းမူကား
ထိုပရောဖက်များသည် အလွှာယိုအခွင့်၏ "တို့ရော" ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာကို
ကွယ်ကာစောင့်ရှောက်၍။ငှင်းကျမ်းစာတော်၏သက်သေများဖြစ်ကြလေသည်။"
ဟုကွရ်အန်ကျမ်းတော်၌မိန့်ဆို၏။(အခေတ်းကြီး-၅။၄၄)

လူသတ္တဝါများအားတုန်လှုပ်ချောက်ချားစေသောမရေမစဲပြုငြင်ပြောင်း
လဲခြင်းများကြောင့်၊ဘုရားသခင်၏ကျမ်းစာတော်သည်။ အံ့ဘွယ်မကင်းရှိ၍။
"ကွရ်အန်"ကျမ်းတော်ကိုမထင်ရှားစေမီ အထက်ကျော်ကာရိက။ အကြိုးအကဲ
ဖြစ်သောလူများသည်။ဆွတ်ကဖတ်တော်နှင့်ပရောဖက်ရာထူးကို ဆက်ခံကြရလေ
သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် ပရောဖက်ငယ်များဖြစ်၍။ တသီးပုဂ္ဂလဖြစ်သည့်
ပရောဖက်ဟောပြောသောတရားတော်ကိုလိုက်နာရလေသည်။

အခွင့်မိဟာမ္မဒန်ကြွလာပြီး၍၊"ကွရ်အန်" ကျမ်းကိုထင်ရှားစေပြီးနောက်
ဘုရားသခင်၏ကျမ်းစာတော်သည်ခိုင်ခံ့စေသဖြင့်၊ပရောဖက်ငယ်များကို ထင်မံ
မထိုရော။ထိုကြောင့်ဤပရောဖက်ရာထူးမျိုးကို။ မိဟာမ္မဒိယာဘာသာဝင် လူမျိုး
အကြိုးအကဲများတို့ ပြုခန့်ထားလေသည်။ တနည်းအားဖြင့် ဆိုသော်၊ အခွင့်
မိဟာမ္မဒန်၏မျိုးရိုးတို့သည်ရှေးအထက်ကပရောဖက်များ သားစဉ်မြေးဆက်များ
ကဲ့သို့ ပရောဖက်ရာထူးကို မိမိအားမွှအနှစ်အဖွတ်ဖြင့် ဆက်ခံရသည်မဟုတ်။
မိဟာမ္မဒိယာဘာသာ ဝင်ကျမ်း တတ်ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လည်း ဗျာဒိစ်တော်ဖြတ်
နှင့်ပရောဖက်ရာထူးကိုအထက်ကျော်ကာရိကကဲ့သို့ခံယူရသည်မဟုတ်ဘဲကား
"ပရောဖက်များ၏တံဆိပ်တော်" ဟုဆိုသော ကျမ်းချက်၏ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

© Afnan Library Trust 2017

သမယဒွိထင်ရှားစေတော်မူ၏ ပရောဖက်၏သားတော်မရိကြောင်းကို အတိ-အ
လင်းပြောဆိုခဲ့ထင်ရှားစေတော်မူ၍။ ပရောဖက်ရောထူးဌာ သူ၏အပြစ်ခံမရှိ၊ မိ
ဟာမ်မာဒ်အရှင်သည်ရှေးအထက်တက်က အားသာများတွင်တည်ရှိသည့် ပရော
ဖက်ရာထူးကိုအဆုံးသတ်စေတော်မူသည် မိဟာမ်မဒ်ယာအားသာဒွိ၊ ဒံယေလ၊
ဇာရိယမှစသည့်ပရောဖက်ငယ်များကဲ့သို့။ပရောဖက်များမရှိရချေ။

ဘုရားသခင်သည်မိမိထင်ရှားဖြစ်ပေါ်စေသည့်အခါ များဒွိမိမိကျေးဇူးကို
ရစ်စဲ၍။ဘု း သခင်ထံဘော်မှသွန်သင်လမ်းပြမည့်ကြိုရှင်လာကြွး တဲ့းတယောက်
မျှ-ဤနောက်ဒွိမ းပေါ်ပေါက်ခဲ့ကုန်။ မိဟာမ်မဒ်ယာအားသာဝင် လူအပေါင်းတို့အား
ဟောပြောကြေးလသည် ထိုသူများသည်ရှေးရှေးက အားသာက း ကို-ကိုးကွယ်
ကြသည့်လူများပြုလုပ်ပြောဆိုကြသည့်အတိုင်း။ပြုလု ပြောဆိုကြလေသည်။ အ
မှန်စင်ပင်သော် ကား။မတရား ှင်းသည်၊တလောကလုံးက်လွှမ်းမိုးနေ၏။အားသာ
အပေါင်းဘို့ ပည်၊ အားသာတရားစစ်ကိုသွန်သင်ပဲ ဖြင် ဆုမွှခြင်းမှရင်ခံကြ၏၊
အမှန်တရားကို။ မည် သည့်နေရ ဒွိ မျှမတွေ့ရချေ။ အားသာထုံးစံ အယူခလေ.
များနှင့်မိရိုးဖလာအစွဲအလမ်းများသည်တရားမှန်အစားပေါ်လာကြသည်။

အားသာအပေါင်းတို့သည် ယိုယွင်းချို့တဲ့ကြကုန်၏။ သာသနာတော်ဒွိ၊
ဤကဲ့သို့ယိုယွင်းချို့တဲ့ ချက်သည် အနှစ် ၁၀၀-လောက်အထွင်းဒွိသာ၍ထင်
ရှားပေ၏ တည်ရှိသည့်အား ားတရားတော်ကိုယုံကြည်သူမည်သူမဆို ထို အား
သာအ းအားဘိုင်းမကျင့်ဆောင်ပျ ကွက်ကြ၏။အား ားအပေါင်းတို့သည် ဒွိမိ
တို့အားသဝင်လူအရေအတွက် ဆုတ်ယုတ်နည်းပါးကုန်၏။ စိတ်သဘောမျှော်မှ
ခြင်းချုံးရင်းဆန်ခတ်ပြုခြင်း မငြိမ်မသက်ရှုတ်ထွေးခြင်းဘ သို့းလျာကြကုန်၏၊
အားသာတရားအရင် သဘောသည်။လူများဒွိမရှိခဲ့ချေ ဘုရားသခင်၏ သားသန
တော်သည်လည်း။ကိုယ် အကျိုးကိုသာရှာသော သူများလက်တွင်းသို့ကျရောက်
သဖြင့်၊တရာ တော်မြတ်ကိုအလေးမမူလူများလုပ်သည့်တရော်များက ဆက်ခံပို့
မင်းဖုံးသွမ်းလေသည်။

ဤလိုအခါသမယဒွိ။ တုန်းတော်ကြီး၍ မြင့်မြတ်တော် မူလွန်သောတုရင်၊
စင်ပစ်နေမင်း သန္တာ တရား၏ အလင်း တော်သည်၊ တကြွင်ပေါ် ပေါက်
လာလေ၏ အားသာအယူသွဲတို့ အရှင် ထင်ရှား ပေါ်လာချေပြီ။ ဤဂုဂ္ဂါလ်ကြီး
တွန်းပေါ်သာသည်နှင့်၊ အာ လုံးသော အားသာများ၏ ဗျာဒိတ်တော်မျ းသည်
ပြည့်စုံသာလေသည်။ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည်လူသတ္တဝါများအား။ အလံတော်တရ
တည် အောက်ဒွိပေါ်း၌ ရှိ၏။လူအပေါင် တို့အား လူတကျိုးတည်း ဖြစ်စေရန် ကြွ
လာ လူ၏ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးထင်ရှားပွင့်ပေါ်လာသဖြင့် လူသတ္တဝါများအား၊အလွန်
အကျိုးကျေးဇူးများစေသည်။ဤ ခေတ်အခါအား၌ သူ၏ထူးခြား သော ဆုကျေးဇူး

သည်ကား၊လူအပေါင်းဘို့ တလုံးတစည်းထသ်းဖြစ်၍။ ဘာသာတရားများ၏အ
ရင်းခံအခြေအမြစ်သည်၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိနားလည်ခြင်းဖြစ်ပေ၏၊
သူသည် သဘောအယူ အဆကွဲလွဲခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို ပယ်ဖျောက်စေ၍၊
လူသားများအချင်းချင်းပေါင်းရုံးခြင်းအသိုင်္ဂါ ဝိသေသထူးသောတရား
များကိုထင်ရှာ စေတော်မူ၏။

လောကဒွ-မည်မည်သော်မသင့်မတင့်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းရင်းများအနက်
အကြောင်းရင်းတ ကသည်ကား၊လူ အမျိုး မျိုးဘို့ဘာသာ အယူဝါဒကွဲလွဲခြင်း
တ သဲး၊လူသားတို့ဝါဘို့သည် အခြာ လူမျိုး ဘာသာ ခေါင်း ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များကို
ငြင် ပယ်ကြ၏ ဆုကနဉ်ကျမ်း တေဒွ ါရိုသောအဖွင့် အခဏ်းတွင်။ ဘဟာ
အဝလွှာဟ်အရှင်က ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်း၏အကြောင်းရင်းသည်း လူတမျိုးက-အ
ခြားလူ ဘို့ ၏ ကျ ားစာကိုသိက္ခာနားမလည်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပေ၏ဟု ပြောဟော
ပြတော်မူ သည်။ဥပမာဆိုသော။ မည် သည့်ဘာသာဒွိမဆို၊ လူအပေါင် တို့သည်
မျော်လင့်တောင့်တ နေထျက်၊ ဒုတိယအကြိမ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီ များ ကြွလာမည့်အ
ကြော းနှင့်ပတ်သက်သောဗျာဒိတ်တော်များသည်အဘုတူပင်ဖြစ်၏။ အဘယ်
အရာများနည်းဟူမူ၊နေမျောင်အတိကျခြင်း။ ကြယ်များကြွေခြင်း။သေသူများရှင်
ပြန်ရခြင် စသောဗျာဒိ ဟ်တော်များတည်း။ အလုံစုံသော ပရောဖက်များသည်၊
အထိန်းအမှတ်ဖြင့် ဟာပြော ားကြလေသည်၊မည်သည် ပရောဖက်မျ-ငင်းအ
ထိန်းအမှတ်များကိုရှင်းလင်းဘော် ပြောဟောခြင်းမရှိခဲ့ချေ၊ငင်းတို့သည်လူများ
ဒွိထိန်ဝှက်ထားသည့်ကျမ်စ ဖြစ်နေ၍။ ဤလောကဒွိသဘော အယူအဆကွဲလွဲ
ခြင်းများ၏အကြောင်းရင်းဖြစ် ပသည်။ သို့ရာတွင်ဘဟာအဝလွှာဟ်အရှင်မြတ်
ကြွလာပွင့်တော်မူသောအခါ ကိုယ်တော်ဆောင်ရွက်သည့် အရေးရောက်သော
အမှုသည်(ဣကနဉ်ကျမ်းစာ) တော်ဒွိအားလုံးသော လူမျိုးများ၏အထိန်းအမှတ်
ဗျာဒိတ်တော် များကိုတွင့်ပြတော်မူ၏ဤကျမ်းစာတော်ဒွိကိုယ်တော်သည်ဒွိ၏အ
ခြားနှုတ်ကပတ်ကျမ်းစာအုပ်များတွင်ထင်လင်းစွာထား ခဲ့သောပရောဖက်များ၏
ဗျာဒိ ာစကား ကိုဖွင့်လင်းထင်ရှားစေရန်-သန္တာတရား ရှာသူများအတွက်သေ့ပမာ
ပေးအပ်ခဲ့ပေ ည်။ အနှောင့်အရှက်အဆီးအတား ကြီးကင်းပယ်ဖျက်သော အားဖြင့်
(အာဒမရိကတိုက် ဥရောပတိုက်၊ အာရှိတိုက်။ အာဖရိကတိုက်နှင့် ဩစတြေးလျ
တိုက်များဒွိရှိသော)မ ရေမတွက်နိုင်သည့်လူများအား။ ဒွိမိကဲ့ အားလုံးလူမျိုးများ
မျှော် ပင့်နေကြသည့်အရှင်ဟူ၍ ရုံကြည်စေပြီးလျှင် ဒွိမိအာ ဖြင့်သဘော်အထက်
ထက်ပ ေ-ဖက်အားလုံးတို့၏၊သစ္စာတရ းကိုအသိအမှတ်ပြုလေသည်။ ဤကဲ့သို့
ထိန်ဝှက်အပ်သည့်အရာများကိုထင်ရှားစေရန်။ ဘုဟာအဝလွှာဟ် အရှင်မြတ်

© Afnan Library Trust 2017

ပွင့်တော်မမူချေက၊လူသတ္တဝါများ တပေါင်းတလုံးတည်းဖြစ်တိုရန်၊ နှစ်ပေါင်းများစွာကြန့်ကြာလိမ့်မည်၊

လူများသိနားလည်ခဲ့သောကျမ်းစာများကို မြွက်ဟထုတ်ဘော် ရှင်းလင်းပြသဖြင့်လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၏စည်းလုံးညီညာ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သည်အားလျော်ညီစွာ အရှင်ဘဟာအဝလွှာဟ်၏ တရားတော်များသည်၊အသက်ထက်ကဘာသာများနှင့်၊သိသိသာသာခြားနားကြောင်း သက်သေတခုဖြစ်ပေ၏။

(ပြီး၏။)

အသုဘအကြောင်း။

၁၂၈၇-ခု၊တပို့တွဲလဒ်၊ဒေဒနော ကုလားရရှာနေ၊ဘဟာအီအသင်းဝင်ကိုမဲ မသက်ရတို့၏ချစ်ခင်လှသောသို့မသိန်းခင်နှင့်၊ကိုဘဝေ၏သို့မကလေး နှစ်ဦးလုံးတို့သည်။ ရှေ့ဆက်နောက်ဆက်ရက်ခြား၍၊ မလကူတေ။ အပ္ပဟာသို့ ရိုအဝတ်ဒ၊ဖြစ်ကြလေသည်၊

ရင်းအကြောင်းများကြားသိရသဖြင့်၊ အဟာဘပ္ပများ အလုံးရံတို့သည်။ မေတ္တာကရုဏာနှင့် ကိုယ်ချင်းစာတရားအားဖြင့်အလွန်ဝမ်းနည်းကြ၍၊မိဘများနှင့်ဆွေမျိုးတရတို့အား၊သည်းခံခြင်းတရားနှင့်ရဟမာတ်တော်ရှိစေခြင်းငှါ၊ဒိုအာမိုနာဂျတ်ပို့သကြလေသည်။

© Afnan Library Trust 2017

از درگاه الهی مسئلت نموده و مینماید * و از توجهات مخصوصهٔ حضرت ولی امرالله ارواحنا لفیوضاته الفدا امیدوار است - که سجایای کریمهٔ وفاداری و فداکاری و جان نثاری پدر بزرگوار در امرالله و آستانهٔ مقدسهٔ علیا در این عائلهٔ فخیمه تا ابد باقی و برقرار ماند * بمجرد ورود این - خبر جگرسوز - محافل روحانی بترتیل مناجات مبارکه و تلاوت مصیبات عالین طلب رحمت و غفران فقید ذیشان را از درگاه حضرت منان قدیم الاحسان نموده - شریک غم و ماتم پرالم گشتند *

بشارت تأسیس محفل روحانی - و اشاعت مجلهٔ بهائی باسان چینائی در مملکت چین است

چنانچه اول نمرهٔ متحد المآل اینمحفل مقدس روحانی از شنگهائی چین است - حضرت محترم جناب آقا میرزا حسین اسکولی ایده الله بتائیداته الغیبیة بانی و مؤسس این امر جلیل عظیم میباشند - محض رضا جوئی و اطاعت حضرت ولی امرالله این امر خطیر را برذمهٔ خود گرفته اند * الحق بلند همتی ایشان که میخواهند چهار صد ملیون نفوس اهالی مملکت چین را بواسطهٔ مجله ئیکه فعلا باسان چینی شایع میشود - بشاهراه حقیقت دلالت کنند - و بوحدت عالم انسانی دعوت نمایند * شایان تقدیر است * مطبعه ئی هم با حروفات سربی نسخ که از مصر برای چاپ کردن بیانات مبارکه و آثار قلم اعلی طابیده اند تأسیس نموده اند - و کتاب مستطاب "آیات مؤرخ - وفصل الخطاب" تألیف حضرت استاد فاضل مرحوم ابوالفضائل تغمده الله فی بحار رحمته یکی از پیشرفتهای جلیله متوقعهٔ این مطبعهٔ مجلله است * البته محل وثوق و اعتماد و امیدواری کامل در این نهضت بدیعه و امناء و مباشرین محترم این ادارهٔ فخیمه است * شکرالله سعیهم

مقاصد جلیله این محفل مقدس روحانی که مسطور در متحد المآل ایشان بود مختصراً اینست * "اگرچه زیاده از نوزده سال است که بواسطهٔ عبور و توقف سیاحان و تجار بهائی در شنگهای جمع کثیری بامر مبارک مطلع و مصدق گشته - اما تأسیس محفل امری نشده - تا این ایام بتشویق حضرت ولی امرالله - موقتاً ترتیبی برای اجتماع بهائیان در عصرهای روز شنبه - (در منزل یکی از احبا) معین شد - تا اسباب محل مخصوص فراهم شود * نقشه ئی از برای انتشار مجله ئی بخط چینی کشیده شد ونمرهٔ مقدماتی بقلم جناب پرفسور سمن کودیائی - وجناب معلم زی چینی دران مندرج و طبع و نشر یافت (باوجود اختلاف در تلفظ اهالی چین در فهم خط متفقند) در سرلوحهٔ مقالهٔ ایشان باین مضمون عبارتی درج شد * "تا حال آنچه از مجله جات باسامی مختلفه طبع شده - اکثرش بقوهٔ درایت صاحبان سیاست و اهل ثروت و خدامین امکار آنها بوده - ولی این مجلهٔ (بهائی) در نهایت بیطرفی و بیغرضی - بدون مداخلهٔ در امور سیاسی فقط تعلیمات جلیلهٔ محبتانه حضرت بهاء الله را که مبنی بر وحدت اصول عقائد سائر ادیان - و کافل ترقی و سعادت ابدی عالم انسانیست بحث و گفتگو خواهد نمود - و نیز در افکار حسنهٔ صحیحهٔ شما با شما همراهی خواهد کرد * چنانچه ترقی و اشاعت این مجله بسته به سعی و بلند همتی شماست" *

نفوسیکه از برای ابلاغ کلمة الله بمشتصد کرور نفوس اهالی چین تعشق دارند تکلیفشان واضحست تا این مجله را دوامی حاصل شود - و مقاصد خیریهٔ کل را اجرا نماید * قسم فارسیش هم بروفق حال ایران عامی خواهد بود ووجه ابونهٔ آن در هرجا بمحفل محلی محول شده که مفید بحال هرکس وممکن الحصول باشد * بهرحال تشکر از بلند همتی دوستان ایران خصوصاً خراسان باید نمود - که فشار ملا نمایان مانع از بروز غیرتشان در خدمت مقصد نگشته * دیگر بملاحظهٔ اینکه تروبج معارف جدیده و تأسیس ترتیبات نافعه در همه جای عالم عموماً و در ایران خصوصاً بقدر امکان فریضهٔ ماها بوده و میباشد - لهذا اقدام بتالیف کتابی باسم (معرف تجارت و صنعت ایرانیان) نموده - که سبب بزرگ برای مربوط کردن ایرانیان بترتیبات تازهٔ عالم و افتتاح باب الفت با دیگران تواند شد * شروع بعقد ماتش هم شده الاشراق - این مجلهٔ بیمه را خیر مقدم گفته از برای دوام و ثبات و ترقی روز افزونش نزول تائیدات آسمانیرا از درگاه الهی مسئلت مینماید *

فاجعهٔ الیمه و رزیهٔ محزنه

طغرا متحد المآل نمرهٔ (۳) حامل این حادثهٔ جانکاه بود که چون صاعقهٔ ناگهانی قلوب احبارا محترق - وقضای آسمانی قوائم وجود دوستان الهیرا مرتعش نمود * همانا ارتحال یگانه خادم صادق امرالله - مرحوم متصاعد الی الله - آقای میرزا محمد باقر خان دهقان - علیه بهاء الله الابهی میباشد - که بعد از متجاوز از سی روز امتداد مرض تب دائمی و پادرد شدید - در یوم یکشنبه - ۲۶ - جمادی الاولی - دو ساعت قبل از طلوع از این جهان ظلمانی بملکوت نورانی رحمانی و ملاء اعلی صعود و وفود فرمود و بنهایت شوکت و جلال - بستان جهان نما که ملک اختصاصی خودشان انتقال دادند * از دحام زیادی از اعیان و اکابر نظامی و حکومت شهری وغیره با موترها و درشکه ها در تشییع جنازه حاضر بودند * تلگراف تعزیت از ساحت اقدس حضرت ولی امرالله ارواحنا لاحسانه البدیعة فدا بافتخار فامیل محترمشان واصل *

"حیفا - ۲۳ آذر ماه باستانی - ۱۳۰۴ * دهقان - شیراز * از رحلت بیموقع خادم نجیب و شخیص امر بینهایت متاثرم - قلوب جریحه دار مطمئن بدعا و همدردی من و عائلهٔ مقدسه و احبا باشید * (شوقی)"

الاشراق نیاپراگراف نیز بمعیت جمیع احبای ممالک هند و برمه بنهایت سوز و گداز و احتراق جگر - حضور انجال محترم - و فامیل معظم و دوستان عزیز آنمرحوم متصاعد الی الملکوت الابهی عرض همدردی و تعزیت وتسلیت خالصانه ومخلصانه احساسات وجدانی روحانی صمیمی خود را تقدیم نموده مزید تائیدات و توفیقات متتابعه را در حق جمیع بازماندگان ذیشان فقید محترم

© Afnan Library Trust 2017

انسانیست ؟ حاشا وکلا ! پس سبب این خویزیا چیست ؟ نخستین سببیکه انسانرا باینصفات وحشیانهٔ برابره وادار میکند همانا محرومیت از دیانت حقیقیست - نه رسوم تقالید کورانه ظاهری - والا مسلم است که هیچ متدین حقیقی ابداً بزحمت نوع خویش روادار نمیشود تا چه رسد بقتلش که ذنبی عظیم لا یغفر میداند * راحتی دیگرانرا بر راحتی خودش ترجیح میدهد نه که راحتی خویشرا بر راحتی سایرین - چه که لذت وکامرانی زندگانی حقیقتاً در اینست وبس *

ایرانیان حالیه افتخار دارند از اینکه آباء واجداد شان در صداقت امانت مابین سایر ملل قدیمه ممتاز وضرب المثل بوده اند * آیا جزصفا ووفا وصداقت وامانت جهتی دیگر داشته ؟ بدیهیست که چون اجداد امجاد شان در سایهٔ مبارک دین مقدس زردشتی قدیم پناهگیر بوده اند نائل باین مراتب اعلی شدند - والا جهت دیگری نداشته * اشخاصیکه معروف بتدین بوده مرتکب اینگونه اعمال شنیعهٔ ناشایسته میشوند - ایشانرا متدین نمیتوان گفت - چنانچه این قبیل اشخاص از این نعمت مقدسهٔ الهیه بکلی بی بهره اند *

این سخن ورد رومی وچینی است * نیکی از دین بدی زبیدینی است

امروزه بقاء ودوام تمدن حاضره منوط ومربوط بدیانت است *

نبود سد شریعت اگر دین یأجوج * نبود هیچکس از عرض ومال وجان مأمون

اگر این اتحاد واتفاق ومهر ومحبت که جزو اعظم دیانت است در میان خلق نبود زنهار بنی نوع بشر باین درجهٔ کمالیت ارتقا نمی جست وغالب وحکمران بر طبیعت وآنچه در نفس طبیعت است نمیشد * شبهه ئی نیست که آنچه از علوم وفنون وبدایع صنایعی که امروزه در بین خلق دیده میشود مطلقاً از فیض وبرکت این نعمت الهیه است * وفی الحقیقت اول مزیت وامتیازی که شخص انسان را برسایر اصناف حیوانات حاصلست - از روی همین کمالات وصفات خجستهٔ انسانی است * اگر شخص انسانی دارای کمالات انسانی نباشد - چندان فرقی با سایر حیوانات ندارد * پس باید بسنجیم که چیست آن کمالات انسانی ؟ مسلم است که منجملهٔ صفات انسانی مهر ومحبت وانصاف ومروت ومؤاسات ومعونت - ورحم واخوت وصداقت وامانت - ووفا وصفا واتحاد واتفاق والفت ومودت وغیرها بوده ومیباشد - چه هر دیانتی شامل وحاوی جمیع اینصفات خجستهٔ نیکو

وپسندیده است - ولی متدرجاً با متداد زمان جز رسومات تقلیدیهٔ مرهومه ازان حقیقت اثری در دست پیروانش باقی نمانده * چنانچه جزملت فخیمهٔ اهل بها در جهان هیچ حزنی دیده نمیشود که قولشان با فعلشان برابر ویکسان باشد * فقط دیانت مقدسهٔ بهائیست که منفرداً دارای جمیع محسنات ادیان سابقه وکافل همهٔ ضروریات لازمهٔ زمانهٔ امروزهٔ عالم انسانی است

ای مردم خدای بجوشیم جملگی
تا یک لسان وملت ویک خانمان شویم

وی صاحبان هوش بکوشیم جملگی
بیخ نهال تفرقه را از جهان کنیم

این گیرودار کار اثر دوری از خداست
با قلب پاک سوی خدا رهروان شویم

بر روی ارض خاک من وخاک تو چرا
مالک یکی وملک یکی همعنان شویم

نزد خدای این من ومائی کجا بود
یکجان وروح ویکبدن ویکروان شویم

چون خلقتاً بشر همه محتاج همدگر
پس در ظلال وحدت حق کامران شویم

کار جهان که بسته بمهر است واتحاد
در مهر واتحاد چو ارکان جان شویم

جز دین نگشت کار جهان هیچ پایدار
پس در طریق دین خدا جانفشان شویم

گر بهتری هر دو جهان داری آرزو
بشتاب تا بدین بها همقران شویم

ضیاء الدین - عضو مجمع نطق تبریز

بشارات عالم بهائی

الحمد لله علم یا بهاء الابهی در اعلی شوامخ جمیع اقطار جهان مرتفع است - ونفوس زکیهٔ جواهر وجود جوق جوق همه روزه تحری حقیقت نموده بمعرفت الله که مقصود اصلی خلقت عالم انسانیست فائز وارجمند میشوند وبشکرانه وسپاس خداوند بیهمتا - برادران نوع خود را بیدار وخبردار نموده بشاهراه حقیقت دلالت میکنند - منجمله خبر پرمسرت روح انگیزی که در این ایام رسد *

© Afnan Library Trust 2017

و میخواستیم بشارت انجام آنرا معروض داریم - الحمدلله موفق شده از هریک لسان دو هزار جزو طبع نمودیم - مخصوصاً کتابچه هائی که بلسان اسپانیولی است میخواهیم - بمملکت اسپانیا بفرستیم که در بین عموم انتشار یابد * بالاخص بین حزب تیاسوفیها * مجله ئی هم ترتیب و طبع نموده ایم مسمی به "القرن الجدید" - و بحضور ارسال شد * در هر ماه سیصد الی چهارصد عدد از این مجله توزیع نزد ارباب جرائد و کتبخانه‌ها انجمنها و جمعیتهای تیاسوفی و اشخاص مهمه در برازیل و اسپانیا و پرتغال میگردد * مطالب مندرجه عمومی و از هر تقالید و تعصباتی منزه و بقدر امکان دقت شده که در ترجمه تغییری در معنی و مراد تعالیم الهیه حاصل نشود * قدری از تاریخ امر و تعالیم اساسیه در آن مندرج - و ببیانات حضرت بهاء الله و حضرت عبدالبهآء مزین * تا حال پنجاه نفس اشتراک در این مجله نموده اند و امید است عدهٔ مشترکین از دیاد یابد * امیدواریم که جمیعت احبا در اینجا بدرجه ئی رسد که محفل روحانی تشکیل شود * شبهای چهارشنبه و یکشنبه محفل ملاقاتی مرتباً دائر و برقرار * همچنین مدتی مشغول ترجمهٔ کتاب دکتور اسلمون بودیم - تا انکه ترجمه اش تمام شد - و مطبعه تعهد کرده که دو ماهه طبع انرا خلاص کند * جناب مستر فاریا شب و روز در خدمت و ترجمهٔ آثار بکمال همت ساعی و بالاتفاق مشغول * حمد خدارا که چنین موهبتی حاصل - دوام آنرا از حضرت محبوب سائلیم - و محتاج دعای مبارکیم - بلکه انشاء الله باندک خدمتی موفق شویم * انتهی *

همچنین خلاصهٔ ترجمهٔ امة الله المعروفة المشهوره - مارثا روت ملیها بهآء الله که مملو از بشارات روحیه است مرقوم میگردد پس از مسافرت از جنیوه بمدینهٔ زوریخ توجه نموده خطابه ئی بلسان اسپرانتو در محافل و مجالس پراژد حامی القا شد - اگرگاهی احبا باین نقطه عبور و مرور نمایند نتائج ممدوحه حاصل شود * چند نفس از احبای مؤمن موقن در این مملکت موجود * پس از آن باستگارت رفته دو هفته توقف کردم * در آلمان پیشرفت امرالله از هر نقطه ئی سبقت گرفته - هر کجا وارد شدم مجالس را منعقد یافتم * مستر شویزر اطفال بهائیانرا زبان اسپرانتو می آموزد * مستر ولیم هریگل فی الحقیقه در خلوص و جانفشانی ممتاز است * همچنین قونسول شوارزخد ماتش محیر عقول *

اگر اینگونه نفوس قیام بر نشر نفحات قدس نمینمودند - از وضعیت حیات خلق اینسامان جز خمودت و جمودت اثری ظاهر نمیشد - زیرا ان

نفوس قائمه بر خدمت کسانی هستند که بحضور حضرت عبدالبهآء مشرف شده - و از سرچشمهٔ یقین و اطمینان نوشیده - دارای روح جدیده میباشند

یوم ثانی ورود در منزل - مستر و مسیس جولیوس برجز خطابه ئی ادا شد * این دو نفس زکیه اطفال مدرسهٔ استتگارت - و اسلینجن را ببباغ خود دعوت کرده - و هرگونه لوازم از برای طعام و منام فراهم آورده منجمله آنچه فرش و سجاده داشته پرازگاه نموده رختخواب تدارک کردند - و بکمال جد و جهد در نشر تعالیم الهیه ساعی و جاهدند * شب بعد در محلیکه بقدوم حضرت عبدالبهآء مزین شده بود خطابهٔ عمومی القا شد جمهور ناس از دحام غریبی نمودند *

یوم یکشنبه محفلی عمومی از نه شعرا حبا حاضر شده بودند فراهم آمد متجاوز از سه ساعت امتداد یافت - و از هرگونه مطالب امریه و وضعیت احبای شرق و غرب - و نفوس قائمهٔ برخدمت مذاکره شد - الی آخر *

جناب میرزا آقای ثابتان از طریق موسکو - و جناب آقا میرزا ابراهیم یوسف کاشانی از منچستر ببقعهٔ مبارکه وارد - و بفیض زیارت و فوز بلقا فائز والله ابهی * (امضای) نورالدین ابن زین * منشی محفل *

نطریات نونهال برازندهٔ ارجمند هفده ساله - در خصوص دیانت

دیانت اساس زندگانی نوع بشر است که در ظل مقدس آن شخص انسان میتواند در دنیا برفاهیت و راحت و در عالم روحانیت بشادکامی و آزادی تمام تعیش نماید - اگر شخصی از این موهبت کبری محروم گردد بمثابهٔ بنائی است بی اساس که بجزئی حرکتی از پای در افتد * یعنی خیالات شیطانی و اعمال نفسانی شخص که بمنزلهٔ طوفان عظیم و گردباد شدید است بر او مستولی شده بکلی او را مضمحل و محو و نابود میسازد ولی اگر در سایهٔ دیانت زندگی نماید - در مقابل خیالات شیطانی و اعمال نفسانی مقاومت شایگان نموده از مهالک خطرناک محفوظ و مصون میماند این بشر پرشور و شر بفقدان این نعمت عظیمه محض راحتی شخصی و یا ملی مخل آسایش نوع خود میشود - چنانکه ملاحظه شد در این جنگ بین المللی حاضره و یا در جنگهای مختلفهٔ هائلهٔ چقدر خونها که ریخته شد و چقدر از خانمانها که خراب و ویران گردید! چقدر از اطفال که بی پدر مانده! و چقدر از والدین که بی پسر شده! عجبا! این خونریزی از صفات

© Afnan Library Trust 2017

بازماندگان ظاهر و آشکار گردد - و سروری پیشدادیان در دودمان کیانیان آشکار و عیان شود *

پس ای یاران پارسیان - هنگام شادمانیست و دم کامرانی - و دور رحمانی و بخشش آسمانی * خوشا بعزیز انیکه از بادهٔ موهبت الهی سرمست شوند - و قدح بدست گیرند - و رقص کنان و پاکوبان کف زنان در این میدان بشکرانهٔ خداوند یگانه پردازند - و بکردار و رفتار و گفتار این نهال بیهمال را آبیاری کنند *

ای یاران پارسی - آفتاب هستی پرتو الطاف برجمیع اطراف زد جمیع طوائف و ملل را نصیب از عنایت و موهبت بخشید - کل را در سایهٔ بخشش جهان آفرینش درآورد و فرمود * همه باریکدارید - و برگ یکشاخسار این خیمهٔ وحدت عالم انسانی و عمومیت بشریست که بلند فرموده * این اساس متین را چنان قوی و رزین و متین بنیاد کرد که در الواح بصریح تعلیم داد - که دشمنانرا دوست نگرید * بدخواهانرا خیرخواه دانید بیگانگانرا آشنا گمارید * و دورانرا نزدیک شمرید * و جمیع ملل را پیوند و خویش خوانید * دیگر دشمنی در میان نه که مقاومت خصومت لازم آید و بعداوت و پاداش قیام گردد * البته صدالبته دائماً مظاهر رحمت باشید در حق بیگانه و خویش - و توانگر و درویش - حتی بدخواه و بدکیش خیراندیش باشید * اینست وصایای الهی - اینست تعالیم آسمانی جانتان خوش باد * ع - ع * (انتهی)

سواد متحدالمآل محفل روحانی حیفا - شمرالشرف

سنه ۸۱ - ژانویه - ۱۹۲۶ - عدد ۲۲

ارواحنا لخلوصکم الفدا یا جواهر الصدق والوفآء * روز روز محسوسات و یوم و یوم معلومات - بل زمان زمان معقولات است - و اوقات اوقات جلوهٔ حقیقت و کمالات * بدیهیست که عقول و افهام انام روبترقی و علو و مشاعر و مدارک روبتقدم و سمو * و معلومست که این نهضت فکری باعث و موجد استعداد - و آن استعداد جالب و جاذب طلب و استفهام و علت وصول بمقصد و مرام * زیرا اگر انقلاب فکری در قوس صعود اخلاقی حاصل نشود - استعداد فطری که میفرماید (فطرة الله التی فطر الناس علیها) جلوه و بروز ننماید - و سراج مواهب الهیه در زیر طبقات عوارض و خیالات ظلمانیه مختفی و محجوب ماند - و رفته رفته خاموش و فراموش گردد پس از نقطهٔ نظر همین جنبش فکریست که نوع بشر بطبیعت اصلیه در فکر

خلاص و نجات از ورطهٔ دمار و هلاکت افتاده - و هرچند از گذشته مشمئز و بیزار از حال حاضره نیز ناراضی و در فرار - چه کابوس اوهام و خرافات بقسمی بر عنصر دانش و بینش او مستولی که بقوهٔ طبیعت دفع او نتواند - و فشار افکار مادیه و شموانیه بحدی بر او وارد که باراده ضعیفه از عهدهٔ رفع او برنیاید - و بدینجهت طریق صلاح و صواب را مفقود نموده - و از شاطی حقیقت دور مانده - اینست که ملاحظه میگردد - که شور و آشوب جهانرا فرا گرفته - و غوغا و ضوضا امکانرا احاطه کرده - هر آن انقلابی رخ دهد و هر لحظه اختلافی مشاهده گردد - و از هیچکس نتیجهٔ اساسیه حاصل نگردد * زیرا بشر سعادت خواهد و رفاهیت طلبد و سعادت و رفاهیت در راستی و درستی و حق گوئی و حق جوئی و حق پرستی است - نه در درندگی و خودپرستی و یاوه گوئی و تعدی جوئی فاین الثری من الثریا و آنچه که دانشمندان عالم شهادت داده و میدهند و آنچه را که طالبان حقیقت و واصلان بسر چشمهٔ دانائی و معرفت بدان متنعم و مرزوق گشته اند انصاف دهند - و در بین ملاء عام فریاد برارند که یگانه دافع شبهات و رافع ظلمات - همانا تعالیم مقدسهٔ جمال ابهی و نصایح و مواعظ مشفقانهٔ مهربانهٔ حضرت عبدالبهاست - که در ظل آن تعالیم و در قبول آنقوانین عالم امکان حیات حقیقیه جوید * و هرذی حقی بحقوق خود رسد - و شمس سعادت بر آفاق قلوب بتابد * فنیئاً للفائزین و بشری للواصلین

بشارت عظمی مژدهٔ صحت و عافیت وجود اقدس حضرت ولی امرالله ارواحنا لوحدته الفداء است همچنین اعتدال مزاج ابهی ثمرهٔ شجرهٔ نوراء حضرت ورقهٔ مبارکهٔ علیا - و عموم اهل سرادق قدس بقا *

رشتهٔ اخبارات امریه لازال با نتظام تمام متواصل - و از هرگوشه و کنار صوت وصیت امرالله هموار و مرتفع * یعنی آن قوای معنویهٔ حقیقیه مستمراً چون محیط اعظم مواج - و لئالی و جواهر حقائق و معانی کمالات انسانیه را بر سواحل قلوب اهل اطمینان افکند - و انوار زاهرهٔ باهرهٔ اش ابصار و بصائر را روشن و منور سازد * از انجمله نامهٔ امة الله لئورا هولس اپل است که از مدینهٔ - بهیا - برازیل - جنوب امریکا - بساحت قدس حضرت ولی امرالله معروض داشته - و خلاصهٔ ترجمه آن در اینجا درج میگردد

یا ولی امرالله المحبوب * از بشارات وارده از محضر مبارکت قلوب دوستان در فرح و اهتزاز * از تاخیر در عریضه نگاری بسیار متأثرم * و سبب تاخیر چون مشغول بطبع تعالیم الهیه بلسان اسپانیولی - و پرتغالی بودیم

© Afnan Library Trust 2017

هوشش پیغام سروش - وجوشش چون دریای ژرف پرخروش * روزگاری بود که آتش دانشش خاموش شد - واختربزرگوارش پنهان در زیرروپوش بادبهارش خزان شد - وگلزار دلربایش خارزار * چشمهٔ شیرینش شورگشت وبزرگان نازنینش آواره ودربدر هرکشوردور * پرتوش تاریک شد - ورودش آب باریک * تا آنکه دریای بخشش بجوش آمد - وآفتاب دهش دردمید بهارتازه رسید - وبادجانپروروزید - وابربهمن بارید - وپرتوآن مهرپرور تابید کشور بجنبید - وخاک دان گلستان شد - وخاک سیاه رشک بوستان گشت جهان جهانی تازه شد - وآوازه بلند گشت * دشت وکهسار سبز وخرم شد * ومرغان چمن بترانه وآهنگ همدم شدند * هنگام شادمانیست - پیغام آسمانی است - بنگاه جاودانیست - بیدار شو - بیدار شو *

ای پروردگاربزرگوار * حال انجمن فراهم شده - وگروهی همداستان گشته - که بجان بکوشند - تا ازباران بخشش بهره بیاران دهند - وکودکان خورد رابنیروی پرورش درآغوش هوش پرورده رشک دانشمندان نمایند * آئین آسمانی بیاموزند - وبخشش یزدانی آشکار کنند *

پس ای پروردگارمهربان - توپشت وپناه باش - ونیروی بازوبخش تابآرزوی خویش رسند - وازکم وبیش درگذرند - وآن مرزوبوم راچون نمونهٔ جهان بالا نمایند * ع - ع *

بواسطهٔ حضرت امین - یاران دیرین - حضرات عموم پارسیان درجمیع بلدان ودیار - علیهم بهآء الله الابهی *

هو الله

ای یاران عزیزان هرفردی ازافراد انسانی چون ازخاورزندگانی درجهان هستی سربرآورد - ناچاررروزی دربا ختربستی متواری گردد ازآغازولادت نشوونما کند - وازپستان زندگانی شیرنوشین نوشد - ودر آغوش نازونعمت پرورده گردد - تابدرجهٔ بلوغ رسد - ونهال آسابرگ وشکوفه نماید - باروبرگردد - ثمرلطیف بخشد - روزبروزترقی کند - تابدرجهٔ کمال رسد - پس ازان روبانحطاط نهد - روزبروزقوی بتحلیل رود - تادرخت کهنه گردد - وازباروبربی بهره ماند - نهایت - بکلی طراوت ولطافت زائل شود - وافسردگی وپژمردگی رخ دهد - بیفائده شود - بدرجهٔ که دیگرامید نشوونما وطراوت ولطافت نماند * حال باید دهقان حقیقی تخم همان درخت رادربوستان بیفشاند تادوباره بروید ونشوونما کند - ونهال بیهمال شود - ودرنهایت تازگی وبرازندگی وآزادگی پرورش یابد وببخشش جهان آفرینش درغایت لطافت وملاحت وحلاوت دوباره رونق

قدیم وبرکت دیرین حاصل نماید - دهقان دانا چنین مجری نماید * امادهقان نادان بکوشد که آن درخت کهن رادوباره بنشوونما آرد - واین ممتنع ومحال

حال درختان مبارکی چند درایام سلف درایین گلشن هستی وبوستان بخشش الهی نشو نما نمودند - تاکمالات خویشرا درچمنستان حقیقت بنمودند والطاف وبخشش ایزدی جلوه نمود - وآنچه باید وشاید ازتأثیرات حقیقی وفضائل عالم نسانی ظاهروعیان نمود - درخت تنومند شد - وشاخها امتداد یافت - وبرجهان آفرینش سایه افکند - وطوائف وملل درظل ممدودآسایش یافتند - وازفواکه طیبهٔ آن پرورش جستند - تا آنکه دورحیات منتهی شد تجدید لازم گشت - نهال دیگراز همان شجرهٔ مبارکه آغازنشوونما نمود *

حال ایندرخت آسمانی وشجرهٔ رحمانی نتائج آندرختان فرخندهٔ آسمانیست که درنهایت طراوت ولطافت وملاحت وفیض وبرکت در نشوونماست - وآناً فآناً فروع ممتد نماید - وباروبرش بخشش آسمانی وموهبت رحمانی - وکمالات انسانی - وآثارقدرت سبحانیست * این نهال همان شجراست * ولی نادانان گمان کنند که درختی دیگراست وثمری دیگر - بیگانه است - نه شجرهٔ الطاف خداوند یگانه * این سهوخطا جهالتست - سفاهت است - عدم درایتست - بی نصیبی است - محرومیست منفوریست - مغروریست *

باری مقصود اینست که الحمدلله - درگلشن آمال پارسیان نهال بیهمالی درنهایت قوت وقدرت ازرشحات سحاب موهبت - وحرارت شمس حقیقت - وهبوب نسائم عزت ابدیه درنشوونماست - فیض ابدی وبخشش آسمانی - این نهال رادوباره درایران انبات فرمود * شایان شکرانیتست - سزاوارممنونیتست * لائق حمدوثنای حضرات احدیتست

پارسیانرا کوکب لامع آمال هزارسال درباختراقبال متواری بود الحمدلله ازخاورعزت آسمانی درنهایت لمعان درخشنده وتابان گردید دورجدید رسید - حیات تازه حاصل شد - آن بهارروحانی که ازهزارسال تابحال منتقل بمواسم تابستان وخزان وزمستان گردیده بود - دوباره آن بهاردرنهایت طراوت ولطافت باسپاه بخشش خداوند آفرینش دردشت وصحرای ایران خیمه برافراخت - ونهایت آمال وآرزوی پارسیان حاصل گشت * کوآن بلبلان سخن گو - کوآن مرغان چمن نیکخو - کوآن تذروان گلشن ایزدی - کوآن طوطیان شکرشکن پارسی * الحمدلله اندک اندک پی بگلشن بردند - ودراین شاخسار آهنگ آوازوشهناز نمودند امید چنانست که غلغله درزمین وآسمان اندازند - وولوله باوج اعلی رسانند - وزلزله درسائراقالیم افکنند * تاعزت ابدیهٔ یاران نیاکان در

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

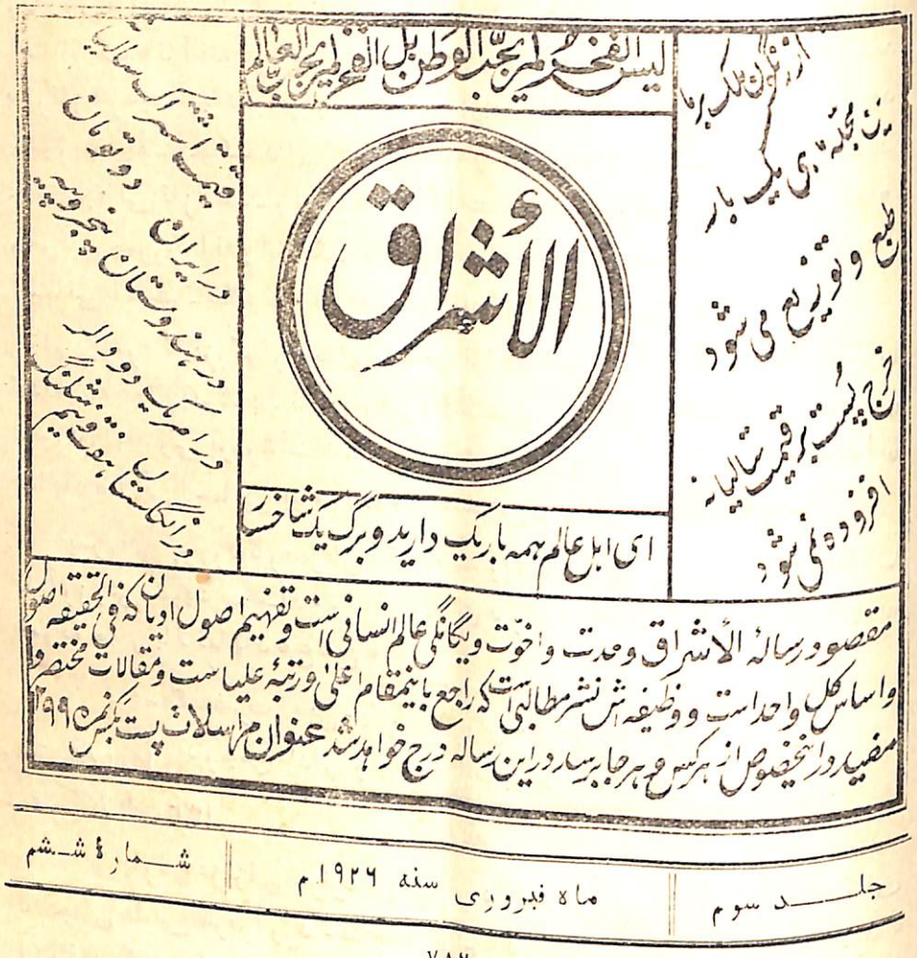

۷۸۶

مناجات

یزد - دوستان فارسیان بدیدهٔ بینا ببینند - و بزبان آشنا بخوانند - جانشان خوش باد
بنام یزدان مهربان *
پاک یزدانا خاک ایرانرا از آغاز مشکبیز فرمودی - و شورانگیز - و دانش
خیز - و گوهر ریز * از خاورش همواره خورشیدت نور افشان - و در باخترش
ماه تابان نمایان - کشورش مهرپرور - و دشت بهشت آسایش پرگل و گیاه
جانپرور - و کهسارش پر از میوهٔ تازه و تر - و چمنزارش رشک باغ بهشت *

THE DAWN.

Vol. ~~IV.~~ III MARCH, 1926. No. 7.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

A PRAYER.

HE IS THE PRAYER-HEARING, PRAYER-ANSWERING GOD.

By Thy Glory O Beloved One, Thou Giver of Light to the world! The flames of separation have consumed and my waywardness hath melted my heart within me. I ask of Thee, by Thy Most Great Name, O Thou the Desire of the World and the Well-Beloved of mankind: to grant that the breeze of Thy inspiration may sustain my soul, that Thy wonderous Voice may reach my ear, that my eyes may behold Thy Signs and Thy Light as revealed in the Manifestations of Thy Names and Attributes. O Thou within whose grasp are all things!

Thou seest, O Lord my God! the tears of Thy favoured ones because of their separation from Thee, and the fears of Thy Devoted ones in their remoteness from Thy Holy Court. By Thy Power that swayeth all things visible and invisible! It behoveth Thy Loved ones to shed tears of blood for that which hath befallen the faithful at the hands of the wicked and oppressors on the earth. Thou beholdest, O my God! how the ungodly have compassed Thy cities and Thy Realms: I ask Thee by Thy Messengers and Thy Chosen Ones and by him whoby the Standard of Thy divine Unity hath been implanted amidst Thy servants to sheild them by Thy Bounty. Thou art verily the Gracious the All-Bountiful.

© Afnan Library Trust 2017

And again I ask Thee by the sweet showers of Thy Grace, and the billows of the Ocean of Thy Favour, to ordain for Thy Saints that which shall solace and comfort their hearts. Lord! Thou seest him that kneeleth yearning to arise and serve Thee, the dead calling for eternal life from the Ocean of Thy favour and craving to soar to the heavens of Thy wealth, the stranger longing for his home of Glory neath the canopy of Thy Grace, the seeker hastening by Thy Mercy to Thy Door of Bounty, the sinful turning to the Ocean of Thy forgiveness and pardon.

By Thy Sovereignty O Thou who art glorified in the hearts of men! I have turned to Thee forsaking mine own will and desire, that Thy Holy Will and pleasure may rule within me and direct me according to that which the Pen of Thy Eternal Decree hath destined for me. This servant, O Lord! though helpless turneth to the Orb of Thy Power, though abased hasteneth unto the Day-Spring of Glory, though needy craveth the Ocean of Thy Grace. I beseech Thee by Thy Favour and Bounty; Cast him not away. Thou art verily, the All-Mighty the Pardoner, the Compassionate.

Make firm our steps, O Lord! in Thy Path and strengthen Thou our hearts in Thy obedience. Turn our faces towards the Beauty of Thy Oneness and gladden our bosoms with the signs of Thy Divine Unity. Adorn our bodies with the Robe of Thy Bounty and remove from our eyes the veil of sinfulness and give us the Chalice of Thy Grace: that the essence of all beings may ring Thy praise before the vision of Thy Grandeur. Reveal them Thyself O Lord! by Thy Merciful Utterances and the Mystery or Thy Divine Being, that the Holy ecstacy of prayer may fill our souls—a prayer that shall rise above words and letters and transcend the murmurs of syllables and sounds—that all things may be merged into nothingness before the revelation of Thy splendour.

Lord! these are servants that have remained fast and firm in Thy Covenant and Thy Testament, that have held fast unto the Cord of Constancy in Thy Cause and clung unto the hem of the Robe of Thy Grandeur. Assist them O Lord! with Thy Grace, confirm them with Thy Power and strengthen their loins in obedience to Thee.

Thou art the Pardoner, the Gracious.

———: o :———

NEWS LETTER FROM GENEVA.

We are deeply indebted to Mrs. J. Stannard for a very interesting letter which she was pleased to send to us giving a detailed account of the activities of the friends for the spread of the Holy Cause throughout Europe, and the work achieved by the Bahai Bureau lately established in Geneva. She writes:- "In spite of the rather complex nature of conditions here in Geneva, and of certain obvious limitations to (much desired) greater activities, yet there is cause for some satisfaction in that we can record the uninterrupted continuity of the general Bureau work since its inception in June of last year. Weekly meetings for the reading of the teachings, and the exposition of our spiritual or social principles, interspersed with lectures have been regnlary held and attended by interested and sincere enquirers of various nationalities. Many sympathetic friends, and even casual visitors have frequently offered to take a few leaflets for distribution, have borrowed books, and expressed themselves as highly approving the beauty of the Bahai Social and ethical outlook and of the great religious synthesis presented in the teachings.

During the last three months Lady Blomfield and Miss Edith Sanderson have both greatly aided the work of construction and propaganda through their own special spheres of influence, and enabled some new travellers passing through Geneva to know of the Bahai Cause and these International offices.

The promotion of Bahai ideals in the spirit of friendship and liberality, and a manifest desire to co-operate in any public work for which our principles stand, will show with deeper meaning that our cause is necessary to the sympathetic relationships of the world, and more especially in times of reconstruction like these. Photographs of Bahai groups from widely separated countries, have therefore considerable value in this respect."

Regarding the Social Receptions given by the Bureau, Mrs. Stannard writes,—"Two successful gatherings were held in our rooms to a wide circle of friends, one an afternoon function, and the other took place in the evening. Professional artists gave their services, and some very good music was enjoyed Tea and light refreshments were offered from a buffet in the smaller of our two rooms. On one of these occasions Lady Blomfield read us out extracts from the writings of Prince Arfa Dawleh, on international peace. This distinguished Persian had met 'Abdu'l-Baha in the past and considered him as the Apostle of peace and Lover of humanity. One or two Persians were present and our guests were thoroughly international in character.....

© Afnan Library Trust 2017

While again on a Third recent afternoon we were glad to receive the visit of Ihsan-El-Djabri of Aleppo, delegate in the Druse interests to the League of Nations. This gentleman on hearing from friends that there was a Bahai Centre in Geneva expressed great interest and showed keen desire to visit the Bureau. He related to us how he had visited 'Abdu'l-Baha in the past and of the pleasure it had been to him to have twice been able to render the master effective help in the interests of Justice when he held important posts under the Turkish Government. He eagerly scanned the pictures of Haifa, took away many pamphlets in English, and French for lending purposes as well as the addresses of all the chief publishing houses for Bahai Books. He left expressing great respect for 'Abdu'l-Baha, and of being desirous to visit our Guardian Shoghi Effendi and pass by Haifa on his return."

Mrs. Stannad has recently been to Germany and visited the friends in Stuttgart. She gives a glowing account of the Bahais of Stuttgart and the splendid work they have been faithfully and loyally carrying on in the Service of the Cause of God. She says. "Among those brave faithful souls none stand out with greater firmness and I may add spiritual radiance, than Wilhelm Herrigel and Marie his wife. My first comrades in those early days they were the first again this time to meet me on arrival. Hardly changed at all their house has remained the working centre of the Cause, from then to now, and his stacked up library bears eloquent testimony to the unflagging industry that German Bahais have shown in translating and publishing Bahai literature.

The monthly issue of the Journal "*Sonne der Wahrheit* has continued and our Bureau here gladly accepted a large packet of books for the lending library. When speaking of the faithful work achieved by Stuttgart Bahais omission must not be made of the great spiritual and moral aid to the Cause that Herr and Frau Commerzeinrath Schwartz have ever proved to be, and strangers (friends) visiting the German Centre for Bahai objects, can rely on Frau Schwartz's splendid powers of interpretations from French or English if unacquainted with German. Miss Horn also who recently visited Haifa intends to devote all her time in working practically for the Cause wherever she feels her services called for. This spring should see. I think, a forward movement not only in Stuttgart, but in Germany generally on Bahai lines. Herr Herrigel continued his journey all over the country at intervals and I was shown an interesting article about his missionary work in a Vianese Paper. Frau Schwartz will also endeavour to resume her social receptions later and gather together artistic and intellectual people in her fine home and thus introduce the Bahai ideals to an outside public.

I delivered two public lectures in a good Hall which considering the exceeding wintry weather then prevailing, drew very good audience. My subjects were "The Changing East" and "The Bahai movement."

I should like to mention, for special reasons, an interesting family here who were among my earliest friends in Stuttgart, I allude to the family of Stocker of whom Professor Daniel and his brother Rudolf are leading figures as sculptors and artists. Their sister was among the earliest of the Bahais.

Two delightful meetings in their home enabled me to study the large bust in bronze made of the Master by Herr Daniel some years ago. He has achieved a reproduction of an expressive quiet smile which irradiated the Beloved countenance at times and brought back to memory his serene beneficience when welcoming visitors. Produced from life sketches and pictures taken in 1912 the effect for the whole makes for a more robust portrait than would probably satisfy those who remember best The Master's almost etherial beauty before he passed away.....

———: o :———

A PILGRIMAGE TO HAIFA.

[*from the circular letter of the Manchester Bahai Assembly*]

Mr. Albert Joseph of the Manchester Assembly recently paid a visit to the Holy Land. He arrived in Haifa on the morning of January 4th 1926; and on that day he had the pleasure of meeting again and chatting with Ruhi Effendi, who made him feel at home in Haifa and was very kind to him. Later, at about four O'clock he had the privilege of a most interesting interview with the Beloved Guardian after which he in company with other visitors visited the shrines of the Blessed Bab and 'Abdu'l-Baha upon Mount Carmel, catching the spirit of the Holy place and breathing the pure air from the historic sea.

He says "I do wish every body who is interested in Shoghi Effendi were able to come to Haifa and visit him." The Beloved Guardian gave him this counsel which we should all do well to constantly bear in mind in all our thoughts and actions:—"We must all keep united, we must meet as often as possible. We should do every thing after consultation together i.e, when all are agreed." Referring to circular letters and reports of activities which every assembly should regularly send to all other Bahai groups and Assemblies the Beloved Guardian observed "This keeps all a united whole; keeps all

© Afnan Library Trust 2017

the movements alive and quickens again the assembly that sends it forth: East and west are too far apart: therefore correspondence takes the place of visiting and brings them close together."

Mr. Joseph also visited the garden of Rizwan, so beautifully described in many books, and several rooms in Acca in one of which the Blessed Pen wrote the "*Kitabe Aklas*": in another, the book called "*Some Answered Questions*" was compiled from answers given by the Beloved Master 'Abdu'l-Baha. He saw, too, the walls of the Most Great prison, and the window at which the Blessed Beauty appeared when interviews with visitors were forbidden and pilgrims could but stand and obtain a glimpse of their Beloved from the outside ground.

He realised the Guardian's immense work and responsibilities: and he realised too how God is the Strength of Shoghi Effendi. He tells that the Beloved Guardian superintends all matters, including the arrangement of the gardens of the Shrines, the terrace work and the paths. The gardens are being made so beautiful that non-Bahais as well as believers visit them for their excellence. It may be mentioned here that it is a well-known fact that flowers were scarce in the plain of Acca before the arrival of Baha-'u'-llah in 1868 whereas after his arrival the plain became more and more luxuriant with flowers. To day this plain is a wonderful sight in the spring time.

One day, the good gardener of the Holy Shrine upon Mount Carmel upon learning that Mr. Joseph was intending visiting the grave of the late Dr. J. E. Esslemont (the author of "*Baha-'u'-llah and the New Era*") gave him a lovely bunch of flowers to place upon the grave. He rode to the little burial ground at the foot of Mount Carmel, upon a beautiful horse which the Master had some times ridden: placed the flowers upon the grave and chanted a Bahai prayer as he stood there, beside the last resting-place of the beloved Bahai teacher and historian. This he felt he was doing on behalf of the friends in England and he made no hurry over it, for it was a duty as well as a pilgrimage.

———: ○ :———

NOTES & NEWS.

The circular letter of Haifa of November 1925 contains the news that lately a religious leader had arranged a mob gathering in Miyan-Duab, Azirbaijan Province, Persia where the friends were publicly denounced and prevented from enjoying the right of personal freedom in their town. Three of them were arrested and thrown into prison but were later released by the

Government. In some part of Persia persecution of Bahais is still rife: at *Shah-Mirzad* the Bahai school has been closed and Bahais interfered with in their business: in Mazindran one of the friends has been martyred and many have been obliged to quit their homes: in Yezd and Nain the friends have been stopped from attending to their daily business: at Shah-abad a friend has been beaten so much that he was under hospital treatment for over a month. The persecutions add more to the energies of the true lovers of our Beloved Master 'Abdu'l-Baha and no power in the world can bring about the least change in their attritude.

———: ○ :———

In Tihran four conferences have been organised and as a result there are now 147 students who are devoting their time to the study of Bahai principles with the hope to become the followers of the Cause they represent, the hand maids of the Lord have also arranged six regular meetings for communicating the word of God to the Muslim women of the capital and are doing extensive work along the line of teaching.

———: ○ :———

The Spiritual Assembly of Mashhad had arranged a provincial convention attended by representatives from all the different assemblies in Khurasan. The sessions were started in October and all the discussions were confined to the problem of how best to spread the Cause of God in Khurasan and the resolutions taken were as follows:—to concentrate all efforts towards the question of teaching and to give greater emphasis to the problem of education. It was also decided to appoint 5 experienced teachers to tour the country and those present volunteered to contribute in 3 instalments the sum of 1200 Tumans (Dollars) to cover the expenses of travelling during the year. The organisation of such a convention in the holy city of Persia is another step in the advancement of the Cause in that country.

———

The friends of God in Australia and New-Zealand are seriously contemplating to establish a National Spiritual Assembly for Australia and New Zealand. We earnestly pray for their success.

———: ○ :———

It gives us great pleasure to announce that the National Spiritual Assembly of India and Burma have decided to issue regularly every month the Bahai News letter. We are in receipt of the first issue so ably editted by its indefatigable secretary Mr. Hashmatullah.

———: ○ :———

© Afnan Library Trust 2017

NOTICE.

The Bahai Spiritual Assembly of Rangoon respectfully requests friends at all Bahai centres to kindly address all communications meant for the Assembly to the Secretary Bahai Spiritual Assembly, Rangoon, P. O. Box 299, Rangoon, and to no one else. This Assembly does not recognize letters addressed to individual members. It is also hereby notified that no one except the President, Secretary and Treasurer is authorized to write letters on behalf of the Assembly. No letter purported to have been written under the authority of the Assembly is genuine unless it bears the signature of one of the above mentioned officers and the seal of the Rangoon Bahai Spiritual Assembly.

OBITUARY.

Alas ! the heavy hand of death has removed from amongst us yet another earnest and sincere friend Agha Ali Akbar Shirazee one of the earliest believers of the Cause in Burma. The deceased was originally a resident of Rangoon where for many years he silently without any ostentation, yet most devotedly served the Holy Cause. By accepting the Cause he became at once the target of a most vigorous attack of his friends & relatives at the early part of his career as a Bahai ! but he bore all their onslought with marvellous patience and fortitude and remained firm like a rock in his faith till the last breath of his life, notwithstanding all tempests and storms that raged round him. All his friends and relatives forsook him but he and his faithful and devoted wife Ma Nwe struggled courageously to keep the wolf from their door.

They were by no means in affluent circumstances but they were ever ready and willing to help the furtherance of the Cause very much beyond what their slender means permitted. The present gate of the Rangoon Bahai Cemetery and the many valuable and well built pieces of furniture that furnish the *Zeyat* thereon bear most eloquent testimony to his munificence. He used to take a very keen interest in the affairs of the Cause at Kungyangon; and he and his wife played a very important part in establishing the Bahai Cause among the poor peasants of that little village. When the little Bahai school at Kungyangon came to be opened he with his usual generosity supplied at an enormous sacrifice, the benches, the blackboards and various other requisites.

Being unable to make both ends meet in Rangoon where the house rent and the cost of living have terribly increased since the Great war Ali Akbar Shirazee with his wife Ma Nwe migrated to Kungyangon and settled there amid the happy surroundings of faithfull friends. To earn his livelihood he opened a small grocery shop in the village. Notwithstanding his busy life in Kungyangon he never forgot his old Rangoon associates and coworkers in the

service of the cause of God. He frequently visited them and cheered them by his glowing talks of the activities of the early pioneers of the cause in Burma and the various obstacles thrown in their way by the Muslim fanatics of Rangoon. His talks were always witty and full of humour, but at the same time they were quite instructive.

Shortly after his migration to Kungyangon poor Ali Akbar Shirazee had a stroke of paralysis which almost crippled him. When this calamity befell the family his wife Ma Nwe displayed an extraordinary strength of mind; she took up the management of the shop in addition to the duties of nursing him. While Ali Akbar Shirazee was lying in bed stricken with paralysis Ma Nwe felt the need of a *Zayat* (hospice) at the Kungyangon Bahai cemetery and she most heroically spent the few hundred rupees that she was able to save in erecting a fine timber-house according to the usage of the country and thus removed a long felt want of the Kungyangon friends. The Bahais of Kungyangon were deeply impressed by this selfless service which involved a great sacrifice on the part of Ali Akbar and his wife and they became exceedingly devoted to the old couple. For about ten or twelve days prior to Ali Akbar's death when his condition became precarious the whole village turned out to his house and rendered every assistance which Ma Nwe needed. But alas ! all their affectionate and careful nursing could not avert the decree of the Supreme Pen and on the 4th April 1926 he ascended to the Kingdom of Abha. The funeral was a very impressive one and all 500 to 600 believers that dwell in the village of Kungyangon attended it and his remains were laid to rest at the Kungyangon Bahai cemetery amid the chanting of prayers of his many sorrow-stricken Bahai friends. We extend our heartfelt condolence and sympathy to Ma Nwe at her sad bereavement.

Immediately as this sad news reached Rangoon a party of friends proceeded to Kungyangon to tender to Mrs. Shirazee condolence on behalf of the Bahais of Rangoon.

With profound grief and sorrow we note that Kungyangon has lost not less than six earnest Bahai friends during the short space of two months :—

(i) Ko Dawood died on 6th March 1926.
(ii) U Htein ... " " 16th " "
(iii) Ma Wa Boo ... " " 22nd " "
(iv) Ma Htoo ... " " 24th " "
(v) U Phee ... ... " " 30th " "
(vi) Agha Ali Akbar Shirazee died on 4th April 1926.

We convey our sincere sympathy to all the above bereaved families.

© Afnan Library Trust 2017

လူသတ္တဝါတို့မှာ အနာဘဲကုထုံးတန်ခိုး ဖြစ်ပြောက်ခြင်းမူကား။ မိမိချက်ဖြူပဉ္စအ
ရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို
ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမင်္ဂလာစင်းသတင်း
စာကိုးခြန်မာနိုင်ငံ
နေ၊ဘမာအိ-သာ
သနာတေဝ၊ မာဟာ
ဖွေလေ ရူဟာနီ အာ
သင်းကပိုန်ဒိုပ်ထုတ်
ဝေကြသည်။
—ဖြ—
အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒ်,မွတ်စ
တဖွာရူဓီး
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉။
P. Box No. 299

အခိုးလောကီသူလောကီသားလူအ
ပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ ဆစ်ပင်တ
ပင်တည်းမှသီးပွင့်သောသစ်သီးများ
နှင့်။ အကင်းတကင်းတည်းမှပေါက်
ရောက်လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်
ကြကုန်သည်ဟု။ဘဗာဒအဝဏ္ဏာဟ်။
အခွင့်ပြုတဲ့မိန့်တော်မူ၏။

အခန်းနှီးမှာ။
ဖြန့်ဝေပြည်နှင့်
အခြားသိယပြည်များ။
၁၂ လ ၌။
အိုင်ရွန်။၁၂-လ။
၂-ထူမန်။
အမေရိကံ။
၁၂လ။၂-ဒေါ်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။၇ ½ ရှိလင်
အေဂျစ်နှင့် ပါလက်
စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွှတ်ရှ်။ ၅၀။
တစောင်လျှင်-၁၆။
စာတိုက်ခအငြိမ်း။
ADDRESS
S. M. ROUMI
No 2 B, 41 st Street,
Rangoon.

ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂဇင်းဦးလိုရင်းတည်းဟူသော်၎င်တို့ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်းမူ။ တကမ္ဘာလုံးရှိ ရှိနေကြသော
မုဆိုသ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံးတဝတည်းနှင့် တ
စိတ်တသဘောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း မှတ်ရောက်တွင်အသင့်ပြုသည့် အလိုရိုးသော သာသနာတော်
ဖြတ်တို့၏မူလအခြေအမြစ်ရင်းတခုတည်းနှင့်။ တမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများဖြစ်၏။
ယင်းသို့ ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများနှင့်သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကိုရေးသားရှင်းပုံနှိပ်ဝေငှေ့။
၎င်းဝတ်တရားများနှင့်။စပ်လျဉ်းရှိအချုပ်ရေးသားသောအချက်များကို၊ မည်သည့်အလေ့နှင့် မည်သူထံကဖြစ်စေ။
အကြောင်းရောက်လာသောအခါ၌ ကွက်ခြင်းမရှိဘဲပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရလိမ့်မည်။ ၎ တွင်ကောင်တတ်တရားများ၊သက်
သက်ဆောင် ရွက်ရပါသည်။ ၎င်းမတပါးအဆိုးဓ မင်းပြည်ခရိုးခြင်းနှင့်ဆင်ရ ပြီရေးရွာမှုမျှားတွင် မပါဝင်အ
သိုးသိုးဘာသာများကကိုယ်အချင်းချင်းပုတ်ကတ်ထိုက်အောင်ပြောဆိုလေ့ရှိသော အချက်များကို အလေးဂရုမပြု
ဘဲလျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

ဗီဖွာဝေခွဲခဲတော။အာပ္ပဒွလ်။ဆဟာကျခ်ိန်းတေဝ်။ဒုတိယအာဝိုင်း။
အဓဋ္ဌရသိမအခေတ်း။
သခင်ခရစ်တော်ဝ်ဒွဲကြိုးမြင့်ဖြတ်ခြင်းသည်။ တခြားကြောင့်မဟုတ်။
ကိုယ်တော်ဝ်၏ပါရဓီဖြည့်စုံဖြစ်မြောက်ခြင်းကြောင့်ဓလာလျှင်တည်း။

ထွန့်မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တပါး၌။လူဇာတိအဘာရှိသော်လည်းကောင်း။မရှိသော်လည်းကောင်း။ ထူးခြားသည်မဟုတ်။ အစဉ်ကြိုးမြင့်မြတ်၏။ ဇာတမရှိခြင်းကြောင့် ထွန့်မြတ်ခြင်းရှိခဲ့ပါမူ။ကမ္ဘာဦး အာဒံသည်၊ခပ်သိမ်းသော ပရောဖက်များနှင့်၊ အလုံးရုံသော တမန်တော်များထက် သာလွန်မက ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သင့်ပေ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်။ ထိုသခင်၌ အဘာလည်းမရှိ၊အဓိလည်းရှိသည်မဟုတ်။ဂုဏ်တန်ခိုးနှင့် ကြိုးမြင့်မြတ်ခြင်းကိုဖြစ်မြောက်စေ နိုင်သော အကြောင်းငှင်း ဟူမူကား။ မြတ်စွာဘုရား သခင်၏ (သစ္စာညဉ်သဃ်ယမ္ဘာ။တ္ထာညဉ်ဏ်တော်၏) ရောင်ခြည်တော်အလင်းပွင့်လင်းလာရခြင်းနှင့်ကျေးဇူးတော်မစခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ကိုယ်တော်၏ပါရမီပြည့်စုံခြင်းဂုဏ်လက္ခဏာကြောင့်လည်းကောင်း။မချဖြင့် ကုန်၏။ နေသူရိယာသည်။ငွေထုကာရနှင့်ချယ်လက္ခဏာဖြင့် ဖြစ်ပွားလာရ၏။ငင်းနှစ်ပါးသော အကြောင်းများသည်၊ ထိုသူရိယ၌ဘဝိ နှစ်ပါးသဘွယ်ဖြစ်ကြ၏။ ငင်းအနေသည်၊ပကတိစင်စစ်သော ပြည့်စုံခြင်းတည်း။ သို့ရာတွင်၊မြောင်မိုက်ခြင်း၌ ဇာတိဝတ္ထုကာယလည်းမရှိ၊ချယ်လက္ခဏာလည်းမရှိစဖျး၊ အဘာသော်လည်းကောင်း။ အဓိသော်လည်းကောင်း။အလျှင်းမရှိစဖျး။ငကတိစင်စစ်သောဆွတ်ယွင်းခြင်းသာရှိသေး၏။(ကမ္ဘာဦး)ရှင်၊အာဒံ၌၊ကိုယ်ခန္ဓာ၏အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သော အကြောင်းရင်းသည်၊ ပထဝီမြေကြိုးသာဖြစ်၏။ ရှင်အားပြုံ(တည်းဟူသော၊အောဘရောဟင်မ၊ပိုက်ဆံမ္ဘာရ)၌ ကိုယ်ကားယနှင့် ဆိုင်သော ဖြစ်ပွားလာရခြင်းအကြောင်းရင်းသည်၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်လှသော ကလလ ရေကြည်တည်း။စင်စစ်ဆိုသော်၊ ငင်းသန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ကလလ ကြည်သည်။ပထဝီမြေကြိုးထက်သာ၍မကကောင်းမြတ်၏၊

ထိုမှတပါး။ ခရစ်ဝင်၊ရှင်ယောဟန်ကျမ်း။ အခဏ် ကြိုး။၁။ဃယ်။၁၂ နှင့်၁၃း၌ မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား၊ (၁၂)"ကိုယ်တော်ကို လက်ခံသမျှသောသူတည်းဟူသော၊ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်သောသူတို့အား။ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ (၁၃)ထိုသားတို့မူကား၊ လူမျိုးနှင့် စင်ဆိုင်၍ဖွားသောသားမဟုတ်။ မေဓုန်သံဝါသအားဖြင့် ဖွားသောသား

ဟုတ်၊ လူအသိုအလျောက် ဖွားသောသားမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်ဖွားတော်မူသောသားများဖြစ်ပေသတည်း။"

ယခုနှုတ်ကပတ်များအားဖြင့် သိရသည်မှာ။တပည့်တော်များ၏ ဖြစ်ဖွားဖြစ်ရှိခြင်းလည်း၊ ခါတ်ခံလေးပါးသောလူဇာတိကိုယ်ခန္ဓာခွန်အားစွမ်းရည်သတ္တိကြောင့်မဟုတ်ဘဲ။ ဝိညာဉ်တော်၏ စင်စစ်သောအနှစ်ရင်းကြောင့်သာ မရဏအမှုန်ဖြစ်ခဲ့ပ၏။သခင်ခရစ်တော်၏ကြိုးမြင့်မြတ်ခြင်းသည်၊လူဇာတိ ပကတိနှင့်ဆိုင်သောအဘာမရှိခြင်းကြောင့်အလျှင်းမဟုတ်ဘဲကိုယ်တော်၏ပါရမီပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ဆုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်မစခြင်းနှင့် ရောင်ခြည်တော်အလင်း ရောင်ခြည်တော်ကြောင့်လည်းကောင်း။မချအမှုန်ဖြစ်ပေ၏၊အကယ်၍သခင်ခရစ်တော်၏ကြိုးမြင့်မြတ်ခြင်းသည်၊လူဇာတိ အဘာမရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ။ကမ္ဘာဦးအာဒံသည်။ (ယခုအချက်၌) သခင်ခရစ်တော်ထက်သာ၍မကကြိုးမြင့်မြတ်ဘို့ရာဖြစ်သင့်၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်။ထိုအာဒံ၌အဘာလည်းမရှိ။အဓိလည်းမရှိစဖျး ဓမ္မဟောင်း၊ (ကမ္ဘာဦး)ကျမ်း။ (အခဏ်းကြိုး ၂။ငယ်၇။) ဒွိမိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။"ထိုနောက်၊ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်၊မြေမှုန့်ဖြင့်လူကို ပြုပြင်ဖန်ဆင်းတော်မူ၍ သူ၏နှာခေါင်းထဲသို့ (ဝိညာဉ်တည်းဟူသော)ဇိဝအသက်ကို မှုတ်သွင်းတော်မူပြီးလျှင်၊ အာဒံမ်သည်၊အသက်ရှင်သောသတ္တဝါဖြစ်လေ၏။" ဤကြည့်စင်းစားကြကုန်လော့။ ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူလိုက်သည်မှာ၊ကမ္ဘာဦးအာဒံမ်သည်၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ အသက်ရှင်စေသော ဝိညာဉ်အားဖြင့်ဖြစ်ရှိခြင်းခံရခဲလေ၏။ ထိုမျှမက၊ ခရစ်ဝင်ရှင်ယောဟန်သည်၊ တပည့်တော်များအကြောင်းကိုဖွင့်ဆို၍ ရှင်းလင်းစွာညွှန်ပြသည်မှာ။ဆိုတပည့်တော်များသည် လည်း။ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သောခမည်းတော်မှဖြစ်ဖွားလာကြလေ၏။သို့ဖြစ်သောကြောင့် ရှင်းလင်းစွာသိမြင်သာအောင်ဖြစ်လာသည်မှာ။ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောပရမတ္တအနှစ်ရင်းတည်းဟူသောအသိုးအဆိုး(ဗုဒ္ဓါ)အရှင်တို့၏ ပရမတ္တအရှုပခန္ဓာဘည်ရှိခြင်းသည်မြတ်စွာဘုရားသခင်ထံပါးတော်မှအာတည်ဖြစ်လာ၍သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ အသက်မွှေးသွင်းခြင်း ခံရသဖြင့်၊ဖြစ်ရှိလာရ၏၊

လိုရင်းအချက်မှာ။အကယ်၍လူဇာတိအဘာမရှိသောအကြောင်းသည် မနုဿလူသတ္တဝါမျိုး၌ အကြီးဆုံးသောဂုဏ်လက္ခဏာဖြစ်ခဲ့ပါမူ၊ ကမ္ဘာဦး အာဒံမ်သည် ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးများထက်သာ၍ ကောင်းမြတ်သင့်၏။ အ

© Afnan Library Trust 2017

သည်။ လူအများတို့အား ဆုံးမသြဝါဒတရား ဟောကြား၍ နောင်တတရားရ
ကြောင်း ဝန်ခံပြီးသည်နောက်မှသာ၊ နှစ်ခြင်းကိုပေးတော်မူသည်။ သို့ဖြစ်၍။
ရှင်းလင်းစွာသိရသည်မှာ၊ ၎င်းနှစ်ခြင်းသည်၊ အလုံးစုံသောအပြစ်ခုစရိုက်များ
မှနောင်တရတို့ရာ အမှတ် လက္ခဏာပေတည်း၊ အကြောင်းကို ဖော်ပြသေ
သေး။ နောင်တရခြင်းသောအကြောင်းသုမဆိုသည်။ မိမိ၏ ပြစ်မှုများကိုဝန်ခံလျက်
ပဋ္ဌနာပြုလေသည်မှာ။ "အိုမြတ်စွာဘုရားသခင်။ ကျွန်တော်မျိုး၏ ကိုယ်ခန္ဓာ
သည် အပြင်အပန္နင့်ဆိုင်သောညစ်ညူးခြင်းမှ သန့်ရှင်းလေသည်အတိုင်း
ကျွန်တော်မျိုး၏စိတ်သည်ကိုလည်း။ ကိုယ်တော်တပါးတည်းဖြစ်တော်မူခြင်း၏
တံခါးတော်အဝနှင့်မတိုက်တန်သောသစ္စာရေးလာကိုဏ် ညစ်ညူးခြင်းများမှ။
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင်ပြုလုပ်တော်မူပါ။" နောင်တရခြင်း အဓိပ္ပါယ်ကား။
ငြင်းဆန် ပုန်ကန်ခြင်းမှ မျက်နှာလွှဲ၍ အမိန့်တော်နာခံလိုက်နာခြင်းဘက်သို့
မျက်နှာပြုခြင်းတည်း။ လူသတ္တဝါမျိုးမှာမူကား။ ဘုရားသခင်နှင့်ဝေးကွာ၍
အာသာမဲ့ဖြစ်နေသောအခါ၌သာနောင်တရ၍(သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေခြင်းဌာ)
နှစ်ခြင်းကို ခံရလေသည် သို့ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းနှစ်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ အ
မှတ်လက္ခဏာဖြစ်သည်ဆိုသော်။ "အိုမြတ်စွာဘုရားသခင်၊ ကျွန်တော်မျိုး၏
စိတ်နှလုံးကိုသန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေတော်မူသဖြင့် ကိုယ်တော်၏ မေတ္တာတော်
မှတပါး ဟူသမျှသောအာရာခပ်ဆိမ်းတို့မှ၊ ကင်းလွတ်အောင်သုတ်သင်စေ
တော်မူပါ"။

သခင်ခရစ်တော်သည် နှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်၏ စည်းကမ်း နည်း
လမ်းများကို ထိခေတ်ကာလလူမျိုးတို့အလယ်၌ အဘည်ပြုလိုတော်မူသည်
ဖြစ်၍ လူအများတို့အား သတိသမ္မဇည်းတရားရှိစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။
ရှေးကာလ၏ တရားဟောင်းများရုံလင် ဖြည့်ရုံစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။
သခင်ခရစ်တော်ကိုယ်တော်တိုင်ပင်၊ ၎င်းအမှုကိုပြုကျင့်တော်မူသည့်။ အခြင့်
အာဖြင့်ထိုနှစ်ခြင်းမင်္ဂလာသည် ဆရာယောဟန်၏စည်းကမ်းစိမ်ခေါ်များ
ဖြစ်သော်လည်း။ ရေချစင်စစ်အားဖြင့်။ နောင်တ တရားရစေသောနှစ်ခြင်း ပက
တိဖြစ်၍။ ဘုရားသခင်၏ရှေးကာလသာသနာဟောင်းများ၌ လေ့ကျက်သော
တရားပေတည်း။

သခင်ခရစ်တော်ကိုယ်တိုင်၌ နှစ်ခြင်းခံဘို့ရာမလိုသော်လည်း။ ၎င်းတ
ရားသည်၊ ထိခေတ်ကာလ၌နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာနှင့်ချီးမွမ်းအပ်သောတ
ရားဖြစ်၍။ နိုင်ငံတော်တည်ခြင်း၏ ရှင်လန်းသောသဘင်းနှင့်ဆိုင်ရာ အမှတ်

ဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်၊ ထိုသူ(အာဒံ)၌အဘလည်းမရှိ၊ အမိလည်းရှိ
သည်မဟုတ်၊ လူသတ္တဝါမျိုးမှာ။ အသက်ရှင်စေသောဝတ္ထုမှဖြစ်ဖွားဖန်ဆင်း
ခြင်းခံ၊ သည်ကောင်းမြော်သလော။ သို့မဟုတ် မြေကြီးဖြင့် ဖြစ်ရှိလာခြင်း
မြင့်မြတ်သလော။ စင်စစ်ဆိုသော်။ အသက်ရှင်စေသောအရာ တရားဖြင့် ဖြစ်
ဖွားလာခြင်း ည် အလွန်ကောင်းလေစွ။ သို့ရာတွင် သခင်ခရစ်တော်သည်
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဖွားမြင်ခြင်း နှင့်ပြစ်ရှိခြင်းခံရလေသည်။

အချုပ်စကားမှာ၊ မြေကြီးစွာဘုရားသခင်၏ပွင့်တော်မူခြင်းနေရာတည်း
ဟူသော သဗ္ဗညုသဃန္ဓာကာရွှေညာဏ်တော်ဖြင့် ကြွလာပွင့်တော်မူသည့်
သန့်ရှင်းသောအရှင်မြတ်တို့၏ဂုဏ်တန်ခိုးအာနုဘော်တော်နှင့် ကြီးမြင့်မြတ်
ခြင်းသည်၊ တခြားကြောင့်မဟုတ်။ ထိုအရှင်မြတ်တို့၏ ပါရမီအားခြေအနေများ
ပြည့်စုံစွမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်၏ ကျေးဇူးတော် မစခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရောင်ခြည်တော်အလင်းများကြောင့်ထည်းကောင်း
သာလျှင်ပေတည်း။ (ပြီး၏။)

မိုဇွာဝေဒွာတော။အပ္ပဒွလ်။ဘဟုဝ၊ကျမ်းတော်။ဒုတိယအဓိုင်း။
ကေနဒီသင်္ဘော်အခေတ်း။
သခင်ခရစ်တော်၏နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာအကြောင်း။

အမေး။ ။ရှင်မသဲကျမ်းအခန်းကြီး။၃။ပယ်။၁၃၊၁၄နှင့်။။၁၅။
၌ မိန့်တော်မူလို သည်ကား။ (၁၃)"ထိုအခါရောရှာသည်၊ နှစ်ခြင်းကိုခံအံ့
သောငှါ၊ ဂါလိလဲပြည်မှ ယောဒန်မြစ်နား၊ ယောဟန်ထံသို့ကြွတော်မူ၏
(၁၄)ယောဟန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံ၌နှစ်ခြင်းကိုခံရမည်
အကြောင်းရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်ကျွန်ုပ်ထံသို့ ကြွလာတော်မူသ
လောဟု၊ ယေရှုကိုဆီးတားလေ၏။ (၁၅) ယေရှုကလည်း၊ အလုံးစုံသော
တရားတို့ကိုအကုန်အစင်ကျင့်သင့်သည်ဖြစ်၍၊ ယခုအခွင့်ပေးပါဟု ပြန်ပြော
တော်မူ၏။ ထိုအခါ၊ ယောဟန်သည်ဝန်ခံလေ၏။"

ယခုနှုတ်ကပ်တော်အရ၊ သခင်ခရစ်တော်၌ မိမိစာတိရင်းပါရမီ
ပြည့်စုံခြင်းရှိလျက်နှင့်၊ အဘယ်သ ကြောင့်ကိုတော်သည်၊ နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာ
ကိုခံလိုပါသနည်း။ ထိုပြင်၊ ၎င်းအကြောင်း၌ မည်ကဲ့သို့သောဉာဏ်ပညာနှင့်
ဆိုင်သောအချက်ရှိပါသနည်း။

အဖြေကား။ ။နှစ်ခြင်းမှာမူလရင်းဖြစ်သော သဘောသည်၊ နောင်
တရှိခြင်းအားဖြင့်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းတည်း။ နှစ်ခြင်းဆရာရှင်ယောဟန်

© Afnan Library Trust 2017

လက္ခဏာဖြစ်သောကြောင့်၊ ၎င်းအမှုကို၊ သခင်ခရစ်တော်သည် ခွင့်ပြုတော်မူသည်၊ သို့ရာတွင်၊ နောက်မှ၊ ရှေ့နှင့်ဝိညာဉ်ဖြင့်နှစ်ခြင်းခံရမည်မှတပါး။ သက်သက်ခါတ်လေးပါးသောရေဖြင့်နှစ်ခြင်းမခံရဟု၊ ပညတ်တော်မူသည်။ ယခု အချက်၌ရေဆိုသည်မှာ၊ ခါတ်လေးပါးသောရေကို ဆိုလိုသည်မဟုတ်၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်။ ဒုတိယနေရာ၌ဝိညာဉ်နှင့်မီးဖြင့်နှစ်ခြင်း ခံရမည်ဟု ဂျွန်လင်းစွာမိန့်တော်မူသည်။ ၎င်းမိန့်တော်မူချက်အားဖြင့်၊ ခါတ်လေးပါးနှင့်ဆိုင်သောမီးနှင့်ခါတ်လေးပါးနှင့်ဆိုင်သောရေမဟုတ်ကြောင်းကို သိမြင်နားလည်ရသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ မီးဖြင့်နှစ်ခြင်း ခံရခြင်းသည်မဟုတ်မဖြစ်နိုင်စဖြစ်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝိညာဉ်ကား၊ အရာရာသခင်၏ကျေးဇူးတော်မစခြင်းဖြစ်၍၊ ရေဟူသည်မှာကိုယ်ခန္ဓာ၏ အသိညာဏ်ပညာနှင့်၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်သည့်အလျောက်၊ မီးကိုဆိုသော်။ အရှင်ဖြတ်မေတ္တာတော်၏မီးစင်စစ်တည်း။ အကြောင်းမူကား။ ခါတ်လေးပါးနှင့်ဆိုင်သောရေသည်၊ လူသတ္တဝါမျိုး၏ခန္ဓာကိုယ်ကိုသာသန့်ရှင်းအောင်ပြုစေသောအရာဖြစ်ခြင်းမှတပါး၊ ထိုသူ၏မနောစိတ်နှလုံးကို သုတ်သင် သန့်ရှင်းအောင်၊ အလျင်း မပြုစေနိုင်သတည်း။ သို့ရာတွင် ကောင်းကင်ဘုံတော်နှင့်ဆိုင်သော၊ အသိညာဏ်ပညာနှင့်၊ ပရမတ္တ အသက်ရှင်ခြင်းတည်းဟူသော ရေနှင့်ဝိညာဉ်သည်၊ လူသတ္တဝါမျိုး၏ဝိတ်နှလုံးကိုသုတ်သင်သန့်ရှင်းအောင်ပြုစေနိုင်၏။ အကြောင်းမူကား။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏။ ဆုကျေးဇူးတော်မှ၊ ဝေစုဝေပုံကို၊ ခံယူရရှိသောစိတ်နှလုံးသည်၊ သန့်ရှင်းလာသဖြင့်။ စင်ကြယ်၍ ကောင်းမြတ်သူချော၏။ လိုရင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကား။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုး၏။ စင်စစ်သော ပရမတ္ထအနှစ်ရင်းသည်။ ခါယ်လေးပါသောလောကီဘုံ၏ ညစ်ညူးခြင်းများမှ။ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်လာရမည် ထိုညစ်ညူးသောအကြောင်းများကိုဆိုသော်၊ ဆိုးသွမ်းညစ်ညမ်းသောအကျင့်အလေ့များ။ လောဘ။ ဒေါသ။ မောဟ။ မာန။ ဝန်တိုမိစ္ဆာ။ ကိလေသာတဏှာနှင့်။ မုသားပြောခြင်း။ လိမ်လည်ကောက်ကျစ်ခြင်း။ လောကီကိုခင်တွယ်ခြင်း။ ပရိယာယ်ပြု၊ သူကောင်းရောင်ဆောင်ခြင်း ကိုယ့်ကိုကိုသာကိုယ်ချစ်ခင်၍။ ဝိမိကောင်းကျိုးကိုသာ ရှာကြံခြင်း၊ ၎င်းမှစသောအရုစရိုက်များတည်း။

မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးသည်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်၏ ကျေးဇူးတော်မစခြင်းမှတပါး။ ကိလေသာတဏှာ၏နိုင်နင်းအုပ်စိုးခြင်းမှ။ လွတ်လပ်ခွင့်မရ

နိုင်စဖူး။ သို့ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။ ဝိညာဉ်နှင့်လည်းကောင်း။ ရေနှင့်လည်းကောင်း။ မီးနှင့်လည်းကောင်း။ နှစ်ခြင်းခံရခြင်းသည်။ မတိမ်းမရှောင်သာသောတရားဖြစ်၍။ အထူးလိုအပ်ပေ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဖြတ်စွာဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်မစခြင်း၏ ဝိညာဉ်ကို လည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်၏ညာဏ်ပညာတော်နှင့်။ အသက်ရှင်စေသောရေကိုလည်းကောင်း။ ဖြတ်စွာဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်၏မီးကိုလည်းကောင်း။ ဆိုလိုသတည်း။ မနုဿလူသတ္တဝါမျိုးသည်။ ယခုဝိညာဉ်မျိုး၊ ရေမျိုးနှင့်မီးမျိုးအားဖြင့်နှစ်ခြင်းမရဲလာကို ခံကြရမည်။ သို့မှသာလျှင်အနန္တကျေးဇူးတော်မစခြင်းကို၊ ခံယူရရှိနိုင်၏။ သို့မဟုတ်လျှင် ခါတ်လေးပါးနှင့်ဆိုင်သော၊ ရေဖြင့်နှစ်ခြင်းခံရသောကြောင့်။ အဘယ်သို့သောအကျိုးဖြစ်နိုင်ဦးမည်နည်း။ စင်စစ်ဆိုသော်၊ ၎င်းရေဖြင့်နှစ်ခြင်းခံရခြင်းသည်။ နောင်တတရားရရှိခြင်းနှင့်၊ အပြစ်ဒုစရိုက်များမှ ချမ်းသာရလိုခြင်း၏အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်ပေသတည်း။

သို့ရာတွင်။ ဘဟာအာဝလာဟ်အရှင်ဖြတ်၏ခေတ်ကာလ၌၊ ထိုအမှတ်လက္ခဏာကိုလိုသည်မဟုတ်၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဆိုသော်။ ၎င်းနှစ်ခြင်းမရဲလာ၏ စင်စစ်သော အထုပ္ပတ္တိတည်းဟူသော ဖြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ ဝိညာဉ်တော်နှင့်မေတ္တာတော်ဖြင့်နှစ်ခြင်းခံရမည့်အကြောင်းသည်။ အကုန်အစင်အတည်ဖြစ်လာ၍။ ပြဋ္ဌာန်းပြီးရှိချေသတည်း။ ၂ပြီး၏။

အခ်ိဒေးနေခံရွှေ့၊ မိုအာရောတ်က။

ဘဟာအမိသက္ကရာဇ်-၀၂-ခုနှစ်သစ်သည်၁၉၂၆-ခု။ မတ်လ-၂၁-ရက်နေ့၌ အစပြုကူးလာသောကြောင့်။ ရောင်ခြည်တော်သည်၊ ဘဟာအမိ။ သာသနာဝင်၊ အဟာဘုပ္ပများအကုန်လုံးတို့အား။ မိဘာရတ်ကဘာခ်။ ပို့သ၍။ နှင့်ဝိညာဉ်ပါ။ ချမ်းမြေ့သာယာစွာဖြင့်နေထိုင်ကြကုန်ရာ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ပါသည်။

အပ္ပဒွလ်ဘဟာခရှင်ဖြတ်၏အမိန့်တော်ခြေဝါဒများ။

အမျိုးမျိုးသော ဒုက္ခကြောင်းများကို။ သတိပြု၍ကျဉ်ရှောင်ကြလော့။ အဘယ်သို့သောဆိုးခွက်။ တန်ဆောင်းတိုင်းခွဲဖြစ်စေ။ ထွန်လင်းတောက်ပသော်လည်း။ ရောင်ခြည်အလင်းသည်နှစ်သက်ဖြတ်နိုးထိုက်၏။ မည်သည့်ပန်းခြံခွဲဖြစ်စေ။ ပေါက်ရောက်ပွင့်လာသော်လည်း။ နှင်းဆီပန်းသည် ထူပတင့်တယ်သဖြင့်မွေးမွှေးကြိုင်ကြိုင်ရှိရ၏။

© Afnan Library Trust 2017

နက္ခတ်ကြယ်တာရာသည်။အရှေ့မျက်နှာမှဖြစ်စေ။ အနောက်မျက်နှာမှဖြစ်စေ။ထွန်းလင်းတောက်ပသော်ငြားအံ့။ထိုကြယ်တာရာ၏အလင်းရောင်ခြည်သည်မခြားမနားဘဲ။အထူတူပင်ဖြစ်သည်ဟု။ အပ္ဖဒ္ဓလ်။ဘဟာ။အရှင်မြတ်မိန့်တော်မူ၏။

ထိုပြင်ဟောကြားတော်မူလိုက်သည်မှာ။တမန်။ပိုက်ဃမ္ဘရ်။ဗုဒ္ဓ။မြတ်စွာအရှင်တို့ကြွေလာပွင့်တော်မူခြင်းကား။ အသီးသီးသောဥတုရာသီအလိုက်။နေရာရွှေ့ပြောင်း၍ပွင့်တော်မူတတ်သောနေသူရိယနှင့်ပမာတူ၏။ပွင့်ရသောနေရာများကအသီးအသီး။သီးခြားငြားသော်လည်းနေသူရိယသည်။ အစည်တစိုက်ထိုနေရင်းတရတည်းပင်ဖြစ်၏။

တနည်းကား။မီးတိုင်။ တန်ဆောင်းတိုင်များ အသီးအသီးဖြစ်ကြငြားသော်လည်း။အလင်းရောင်ခြည်သည်။တရတည်းနှင့်တမျိုးတည်းပင် ဖြစ်ကုန်၏။ဥတုရောက်လာမှသာလျှင်။နှင်းဆီပန်းပွင့်တတ်၏။ (ပြီး၏။)

အသုဘအကြောင်း။

၁၂၈၇-ခု။ တပေါင်းလဆုတ်-၁၀ ရက်နေ့၌။ ကွမ်းခြံကုန်းမြို့ပိုင်။ဒေဒနော။ကုလားစုရွာနေ။အသက်အရွယ်ကြီး၍။ ဘဟာအီသာသနာတော်မြတ်ကို။ရှေးဦးစွာမင်္ဂလာသတင်း ကြားလျှင်ကြားခြင်း။ သက်ဝင်ယုံကြည်လျှက်။ဂင်းအတွက်ကြောင့်။ သက်ရောက်ခံရလေသောဘေးဒုက္ခနှင့်။ စုံစမ်းခြင်းအမျိုးမျိုးတို့၌။မြဲမြန်စွာရပ်တန့်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတပါး။ ဦးဒါဝတ်ဒသည်။မလကူတေ။အဗ္ဗဟာသို့။ စိုအွတ်ဒပြုသည်။ ထိုနောက်-၁၂၈၇ ခု။ တန်ခူးလွန်း ၄ ရက်နေ့။ဦးထိန်တယောက်နှင့်။လွန်း(၁၀)ရက်နေ့၌။ဦးဒါဝတ်၏သွီး။မဝါဘူးလည်းကောင်း။လွန်း(၁၂)ရက်နေ့၌။ ကိုစံဘေ၏ဇနီး မတူ။ ထိုပြင်၁၂၈၇ ခု။တန်ခူးလွှုပ်(၃)ရက်နေ့၌။ဦးဖီးနှင့်။ ဂင်းနှစ်လွှုပ်(၈)ရက်နေ့၌။ရန်ကုန်မြို့က။အာဂါအလီ။အကဘရ်-ရှီရာဇီ။ ပေါင်း (၆)ဦးဘို့သည်ရှေ့ဆက်နောက်ဆက်။အရှင်မြတ်အမိန့်တော်ခံကြလေသည်။ ဂင်းအကြောင်းများကြားသိရသဖြင့်။အသင်းသားများအလုံးစုံတို့သည်။ အလွန်ဝမ်းနည်းကြ၍။မေတ္တာကရုဏာနှင့်။ကိုယ်ချင်းစာတရားများအတိုင်း။ ကွယ်လွန်သူပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်မိန်းမကလေးများ၌။ရာဟမတ်တော်နှင့်။မာဃဖွေရတ်။ ချမ်းသာခွင့်ရှိစေခြင်းငှာ။ဆိုင်ရာမိုနာဂျာတ်များရွတ်ဘတ်ပြီးလျှင် အိမ်သူအိမ်သား။ဆွေမျိုးတစုတို့အား သည်းခံခြင်းတရားရှိတို့ရာ ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သကြလေသည်။

© Afnan Library Trust 2017

اطـــــلاع

محفل روحانی بهآئیان رنگون احتراماً از احبای هر نقطهٔ از نقاط بهآئیان استدعا می نماید که جمیع مکاتیب بعنوان منشی محفل روحانی صندوق پست نمره ۲۹۹ رنگون برما راساً ارسال دارند و به کسی دیگر نه این محفل مکاتیبی را که باعضای انفرادی مرقوم میگردد هیچ اهمیتی نمی دهد و این هم اطلاع داده میشود که غیراز رئیس محفل یا سکرتری یا خزینه دار کسی دیگر مأزون خط نگاشتن از قبل محفل نیست و مکتوبیکه از قبل این محفل فرستاده شود باید که امضای یکی از اعضای سابق الذکر و مهر محفل روحانی داشته باشد والا معتبر نخواهد شد *

———:o:———

حتی‌الامکان بطور احسن انجام داده خدمات اعضای محترم آن لجنه شایان تمجید است - و مزید موفقیتشانرا از آستان مقدسه مسئلت مینمائیم *

۵ــ لجنهٔ اتحاد جوانان متعاقب تشکیل خود ضمناً موفق بتأسیس قرائتخانه‌ئی گردیده - و در یوم افتتاح که نهم شهرالشرف بود جشنی پرشکوه گرفته و اعضای محترم سائر لجنات را دعوت نموده - و بتلاوت خطابات مبارکه - و نطق غرای حضرت رشتی مجلس را رونق افزوده - و این تأسیس بدیع فرخندهٔ همایونرا - بیادگار حضرت بدیع خراسانی - که بنوشیدن شربت شهادت کبری در این امر اعظم موجب افتخار و مباهات سائر جوانان خراسان گردیده - باسم قرائتخانهٔ بدیع نامیده - و جناب آقای گلکانی هشتاد جلد از کتب امری خود شانرا تقدیم این مؤسسهٔ برگزیده نموده جشن مذبور با صفحهٔ صوت مبارک خاتمه یافت *

۶ــ لجنهٔ تبلیغ نیز بنهایت همت و جانفشانی در تحصیل و اعزام پنجنفر مبلغ سیار بطور شایان قیام نموده - مزید موفقیت اینجراهر مقدسه را از ساحت اقدس رجا مینمائیم *

۷ــ لجنهٔ مالیه که بمنزلهٔ روح سایر لجنات است - اعضای محللهٔ آن با یک فعالیت و صمیمیت دائم‌التزایدی مشغول انجام وظایف و تنظیم محاسبات و اخذاعانات و تشویق احبا بمساعدت باصندوق خیریهٔ ملی است - و مطابق اخبارات واصله - در اغلب نقاط امریهٔ خراسان - بعد از مراجعت اعضای منتخبهٔ کنونشن لجنه‌ها تاسیس یافته *

لجنهٔ مالیه مشهد در قسمت تهیهٔ وجه برای خرید اراضی حول مقام اعلی و فروش اسهام مطبوعهٔ طهران خدمت لجنهٔ اقتصاد را بسرعت انجام داده - و آنچه تاکنون اطلاع رسیده - از برای انجام این مقصد اعظم وجوهاتی قابل تقدیر میبا شده *

در موضوع اشتراک در خرید اراضی و اجرای امر مبارک - در غالب نقاط احبای الهی حقیقتاً بروح انقطاع و فداکاری صمیمی قیام نموده ابراز بلند همتی در انفاق فرموده - چنانچه شخص محترمی از فدائیان آستانهٔ مقدسه که مافوق استطاعت خود باین مشروع اعظم خدمت نموده جملهٔ مرقومهٔ ذیل را بمنشی محفل روحانی مشهد مینگارد *

" امروز اگر دره نمی بودم - و کسی مشتری اساسیهٔ زندگانیم میشد - فروخته هرچه عاید میشد بانجام این تقدیم میکردم * چکنم سعادت موافقت نمیکند - هرگاه احبای الهی بنده را خریداری میفرمایند - خودم را در این راه برای فروختن حاضر کرده - وجهش را بساحت اقدس تقدیم دارند * "

منتهای خجلت و انفعال و شرمساری در مقابل امر مبارک یکصد تومان بضمیمهٔ اینعریضه تقدیم - و فقط استدعائیکه دارم اینست که اینفانیرا در مقابل صورت قید نفرمائید - زیرا مزید انفعال و شرمساری است - و هرگاه از ذکر اسم ناگزیرید مرقوم دارید (دوستدار امر مقدس بهائی) - زیرا وظیفهٔ مؤمن بهائی دادن هستی خویش در مقابل امر مبارکست - نه این قبیل وجوه " *

در نیشاپور حضرات امناءالرحمن مبلغی قابل ملاحظه برای این مقصود کمک فرموده اند - مخصوصاً خانم محترمه قرینهٔ محللهٔ آقای زمانیان گوی سبقت را از سائر خواتین محترمه ربوده بروز این قبیل احساسات مایهٔ امیدواری برای آتیهٔ مشعشع درخشان جامعهٔ نسوان - و محفل مشهد مراتب امتنان خود را بمعزی الیها و سایر خواتین محترمه تقدیم میدارد -

۸ــ لجنهٔ نشر نفحات مکاتیب و متحدالمآل بسیاری که حاکی از علو امرالله است دریافت نموده و مراتب امتنان خود را از محافل مقدسه روحانی بلاد داخله و خارجه که مبادرت بارسال فرموده اند تقدیم و امیدوار است این رشتهٔ محبت و یگانگی دمبدم شدید تر گشته و بوسیلهٔ مبادله متحدالمآل جامعهٔ بهائیت بیکدیگر نزدیکتر گردند *

۹ــ ادارت مجلهٔ خورشید خاور - الاشراق - کوکب هند - نجم باختر - شمس حقیقت المان - اطفال ملکوت شماره های منظم مجلات خود را باین محفل ارسال داشته - و بهائیان خراسانرا از اقدام قابل تقدیر خود مسرور و ممنون داشته اند *

۱۰ــ کمسیون استنساخ الواح مشهد تاحد امکان الواح مقدسه را جمع آوری نموده و نسخهٔ اولیه را تحریر نموده و فعلا مشغول تحریر نسخهٔ ثانی هستند که متدرجاً بمحفل مرکزی تقدیم دارند *

۱۱ــ لجنهٔ تدوین تاریخ بواسطهٔ نبودن معمرین و قدماء و نیز بواسطهٔ از بین رفتن اوراق و متحدالمآلهای سابقه در نتیجه متواری شدن احبای مشهد - هنوز نتوانسته است خدمت قابل ذکری انجام دهد - و منتظر است که از محافل مقدسهٔ روحانی ولایات حوزهٔ ایالتی که در غالب آن نقاط از معمرین و قدماء موجودند جزوهای تاریخ محلی را بدست آورده پس بتدوین تاریخ عمومی خراسان شروع نماید *

(امضای منشی محفل روحانی مشهد)

© Afnan Library Trust 2017

مظلومان و مأمن ملهوفان است - معذلک چقدر از سادات و علمای مشاهیر جلیل القدر حزب اهل بهاء را چه در داخل صحن و رواق نورانی و چه در خارج و بیرونی در هرکوچه و بازار شربت شهادت نوشانیدند - چه قدر از خانمانها بتاراج رفت - و چه قدر از اطفال صغیر را یتیم کردند - معذلک بهائیان در وظائف محبت فطری و همدردی صمیمی و خیرخواهی حقیقی و خدمت بعالم انسانی شمه ئی قصور و فتور نیاوردند - بلکه در مقابل جفای برادران نادان بوفا قیام نمودند - و سم نقیع عداوت و بغضاء هموطنان را چون شهد فائق بوفاق و محبت خالصانه گوارا نمودند - دشمنان را دوست جانی شمردند - و بدخواهان را بصداقت و خیر خواهی معامله کردند * یعنی چون برحسب تعلیمات مبارکهٔ حضرت بهاءالله و نصایح مشفقانهٔ حضرت عبدالبهاء - ارواحنا لتراب رمسهما الاقدسان الأطهران قد اعمل نمودند - و بصدق و اخلاص تمام رفتار کردند - و در اطاعت و انقیاد حکومت محلی که مأمور من عندالله بودند جان و مال خود را بدون چون و چرا تسلیم نمودند - و بحسن سلوک و اخلاق مرضیه - و انقطاع از ماسوی الله - و رضی بقضاءالله آراسته و پیراسته بودند - لهذا در آخر بفحوای (ان جند نا لهم الغالبون) مظفر و منصور آمدند *

چنانچه الیوم در همه جای عالم اهل بهاء را در انظار اشخاص حقیقت شناس انصاف دوست وقعتی شایان است - و بجمیع صفات و کمالات انسانیه و امانت و دیانت مشار بالبنانند - و اینهم بیمن حسن سلوک و رفتار و گفتار و هنجار نیکو و اخلاق مرضیه و سجایای کریمه و نوایای خیریه اهل بهاست - که از سائر ملل و مذاهب عالم امتیاز کلی حاصل نموده اند *

بشارات لاتعد ولاتحصی در حق این ارض طیبه و اهالی جان نثار فرخندهٔ آن از قلم اعلی نازل و در الواح مبارکه مسطور - و نیز از یراعهٔ محیطهٔ حضرت مرکز میثاق در تبیین آن بیانات مبارکه بشارات صریحه مشروح و مبسوط - پس ظهور اینگونه نتائج مأموله نیست مگر بوقوع مصداقهای آن بشارات صادقه ک. پس از جلوس میمنت مأنوس حضرت ولی امرالله ارواحنا لوحدته الفدا بر سریر همایونی پیمان متدرجاً یکی بعد دیگری مشهود گشته و خواهد گشت *

اینک متحد المآل نمرهٔ ۱۱۲۱ - شمارهٔ ۴ - و اخبارات امری شمارهٔ ۷ - آن اقلیم مملو از بشارات روح پرور است - انعقاد و تشکیل نخستین کنونشن پرشکوه ایالتی خراسان در شهر مشهد در تاریخ دوم شهر العلم سنه (۸۱) و قراردادهای متین امنای محترم محفل مرکزی آن ایالت -

از قبیل تقرری پنجنفر مبلغ سیار برای نشر نفحات در قراء و قصبه جات واداره کردن از آن وجودات محترم * تعیین صندوقهای خیریه - و صندوق ملی مرکزی * و بذل همت در مساعدت تحصیل اطفالیکه ابوین ایشان تمکن پرداخت مصارف آنها را ندارند - و افتتاح مدارس در نقاطیکه فاقد مدارس دولتی و یا ملی است * و اشاعت ورقهٔ اخبار ملی حاوی حوادثات کلیهٔ امری در ایالت خراسان - و مکاتبه و مراسله با شرق و غرب عالم بهائی * و تصمیمات متینهٔ مخلصانه در اطاعت امر مبارک حضرت ولی امرالله شوقی افندی ربانی در خصوص خریدن اراضی حول مقام اعلی و اقدامات شایسته در این موضوع مهم * و تمجید از امنای محترم لجنات متنوعهٔ داخله در ادای وظائف خود - بحسن نظام و ترتیبات فرخنده فرجام - باتقدیم شکریه و طلب مزید موفقیتشان از ساحت اقدس * و بذل همت در اطاعت و رضاجوئی حضرت ولی امرالله در موضوع استنساخ الواح و آثار مبارکه بتقرر کمیسیون مخصوصی محض پیشرفت اینخدمت - و قیام اعضای محترم آن در انجام دهی وظائف خود بکمال غیرت وجدیت ونباهت * و غیر ذلک که لله الحمد از فیوضات بدیعهٔ مولای حنون حضرت ولی امر رب بیچون بیچگون در جمیع امور موفق و مؤید و مظفر و منصور آمده اند * بکمال تضرع و ابتهال مزید موفقیت و تائیدات غیبیه را در حق این جواهر وجود از ساحت اقدس مسئلت می نمائیم *

منتخب بشارات امری خراسان

۱ـ محفل روحانی مشهد هفته وار مرتباً و منظماً منعقد میشود و باتخاذ تصمیمات مقتضیه مشغول است *

۲ـ کلیهٔ حالات روحیه عموم احبا در مشهد و توابع آن رغایت بخش و در خدمات روحانی فتوری رخ نداده - بشارات روح انگیز پیشرفت سریع امرالله متوالیاً از محافل مقدسهٔ روحانی حوزهٔ ایالتی واصل *

۳ـ نمایندگان محترم محافل حوزهٔ ایالتی که در کانونشن سالیانهٔ در مشهد حضور داشتند - در مراجعت باوطان خویش باقدامات شایان سر گرم اجرای مقررات کنفرانس بوده و میباشند *

۴ـ لجنهٔ خدمت مشهد که عهده دار بسیاری از خدماتست بتائیدات الهیه در هر قسمتی از وظائف مقرره موفق - و اخیراً لجنهٔ اتحاد جوانان را تشکیل داده مجالس ملاقاتی - و ضیافتی - و پزیرائی از مسافرین را

© Afnan Library Trust 2017

قطعات خمسهٔ جهان و درمیان کافهٔ بنی نوع انسان بلند گردد - جنود تقدم و ترقی روحانی مظفر و منصور آید - و نیز خرد و دانش و هوشمندی پرتوش عالمگیر شود *

و اگرچه در این سنین اخیرهٔ بعد از صعود مبارک دلبر پیمان ارواحنا لرمسه الاطهر فدا ترقیات خارق العادهٔ فدائیان حضرت ولی امرالله ارواحنا لقیامه الفدا در توسیع دائرهٔ تبلیغ و اشاعت امرالله شایان سپاس و شکرانهٔ پروردگار بی انباز است - و بلند همتی و جانفشانی و فداکاری بندگان سر بر آستان جمال اقدس ابهی نیز سزاوار تقدیر و تمجید - چه بسیار از محافل روحانی محلی و مرکزی و مدارس تعلیم اطفال ذکور و اناث - و جرائد و مجله جات امری - و مشروعات خیریه که در اطراف و اکناف جهان در هر اقلیمی بتازگی تأسیس یافته و در نهایت ترتیب و اتقان و نظام شایان هر اداره ئی در اداء وظائف خویش سرگرم خدمت بعالم انسانی بوده و میباشند - امناء هر محفلی روحانی محلی و مرکزی حباً لله و ابتغاء لمرضات الله و اطاعة لامر مبارک حضرت ولی امرالله شوقی افندی ربانی ارواحنا لفیوضاته البدیعة فدا بجهت ایقاظ و هدایت نفوس زکیه مبلغین پر مهارت و کیاست بسیار و بیشمار را در اطراف و نواحی بلوک و ولایات گسیل نموده - و لله الحمد با وجود اینهمه موانع شدیده و تعدیات بیجا همگی مظفر و منصور بوده و هستند - و این نیست مگر بیمن تشویق و تحثیث متوالیهٔ در تعالیم مقدسه حضرت ولی امرالله شوقی افندی ربانی - و اطاعت و فرمانبرداری او امر مبارکه بنهایت تجرد و انقطاع و خلوص نیت و فنا و محویت و پاکی و آزادگی صرف از شوائب اغراض نفسانیت *

اما چون بنظر حقیقت مشاهده شود - در مقابل اینهمه ملیونهای نفوس غافلهٔ بیخبر - گویا هنوز کاری نکرده ایم - ولی امید واریم که بلکه در این سال فرخنده فال بیشتر از پیشتر با استقلال و استقامت هرچه تمامتر در بذل مال وجان همتی رایگان نموده گوی سبقت را در میدان خدمت بعالم انسانی بربائیم * باید در توسعهٔ افکار مردم بکوشیم * باید در نشر نفحات محبت الله جانبازی کنیم * باید در اعلای کلمهٔ توحید بیباکانه بجوشیم و بخروشیم * و در خیرخواهی و تربیت عموم خلق کمر همت را محکم بربندیم * باید علم وحدت بشر و صلح عمومیرا بلند نمائیم * باید نظر بافق اعلی نموده نسبت بکل ادیان شئونات محبت حقیقی را بکمال روح و ریحان اظهار داریم * باید وجود خود را بکمالات اخلاق الهیه و آداب ملکوتیه و صفات خجستهٔ انسانیه مزین نموده * برادران نادان خود را دانا - بیهوشانرا هوشیار - کورانرا شنوا - کورانرا بینا - گنگانرا گویا - و شلانرا غزالان بروحدت سازیم -

باید بر طبق امر مبارک دلبر پیمان که میفرمایند - " باید روش و سلوکی نمائید که مانند آفتاب از سائر نفوس ممتاز شوید - هر نفسی از شما که در هر شهری وارد گردد بخلق و خوی و صدق و صفا و محبت و امانت و دیانت و مهربانی بعموم عالم انسانی مشار بالبنان گردد - جمیع اهل شهر گویند که اینشخص یقین است که بهائی است - زیرا اطوار و حرکات و روش و سلوک و خلق و خوی اینشخص از خصائص بهائیان است *" اگر هیئت بهائیان عالم درین سال موهبت مآل - برحسب او امرو تعلیمات مبارکه - متصف بصفات حسنه و اخلاق مرضیهٔ الهیه گشته مشغول بفتح مدائن قلوب شوند - البته برحسب وعود و بشارات الهیه - تائیدات ملکوت ابهی بجنود ملاء اعلی نصرت و یاری خواهد فرمود -

ای بهائیان خاور با بهائیان باختر دمساز شوید - ای بهائیان جنوب با بهائیان شمال همراز گردید * دور دور ترقی و کمال است * نه زمانهٔ ابراز نواقص بشری * قرن قرن علوم و فنون است - نه ایام جهالت و جنون * صبح امید بر دمید - شام ناامیدی در گذشت - خورشید حکمت و دانائی از آسمان حقیقت تابیده - جهان و جهانیانرا بانوار هدایت کبری تربیت میفرماید - حیف است ما دیده و دانسته وقت را مغتنم ندانیم * غافل مشو گرعاقلی دریاب اگر صاحبدلی * شاید نیابی تو دگر این سید الایام را *

بشارات

قوله عز کبریائه - فی کتاب الاقدس - یا ارض الخاء * نسمع فیک صوت الرجال فی ذکر ربک الغنی المتعال * طوبی لیوم فیه تنصب رایات الاسماء فی ملکوت الانشاء باسمی الابهی - یومئذ یفرح المخلصون بنصرالله و ینوح المشرکون * لیس لاحدان یعترض علی الذین یحکمون علی العباد * دعوا لهم ما عندهم * و توجهوا الی القلوب *

نفحات جانفزای پرروح و ریحان از شطر خراسان

اگرچه بدیهیست که تشکیل و انعقاد کنونشن های سالیانه از برای هیئت جامعهٔ بهائی در ممالک آزادی بسیار سهل و آسان است ولی در اقالیمی نظیر مملکت ایران و غیر ذلک بجهت شدت تعصب مذهبی و منافرت دیانتی و فقدان حریت از جملهٔ محالات شمرده میشود - و هرگاه چنین مؤتمری در ایگونه اقالیمی تشکیل یابد - البته از قبیل معجزه و خارق العاده است *

ارض طیبهٔ خراسان که مشهور است بارض طوس و مشهد امام ثامن حضرت علی بن موسی الرضا علیه التحیة و الثناء - وبقعهٔ نورایش پناه

© Afnan Library Trust 2017

میزان انتقال کرد - چون عاشق برج بودند متوجه و متمسک ببرج شدند - و محتجب از آفتاب * چه که آفتاب انتقال کرد - مثلاً - یکوقتی شمس حقیقت از برج ابراهیمی پرتوی انداخت - بعد در برج موسوی شفقی زد - و افقی روشن نمود - بعد از برج مسیحی در نهایت قوت و حرارت و اشراق طلوع کرد - آنانکه طالب حقیقت بودند - آنحقیقترا در هرجا دیدند ساجد شدند - و آنهائیکه متمسک ابراهیم بودند - وقتیکه تجلی برطور نمود و حقیقت موسی را روشن کرد محتجب شدند * و آنهائیکه متمسک بموسی بودند - وقتیکه شمس حقیقت از نقطهٔ مسیحی در نهایت نورانیت جلوهٔ ربانی کرد - محتجب شدند * وقس علی ذلک *

پس باید انسان طالب حقیقت باشد - آنحقیقترا در هرذات مقدسی یابد - واله و حیران گردد - و منجذب فیض یزدان شود - مانند پروانه عاشق نور باشد - در هرزجاجی پرا فروزد - و بمثابهٔ بلبل مفتون گل باشد - در هرگلشنی بروید - و اگر آفتاب از مغرب طالع شود - آفتابست - نباید محتجب بمشرق شد و غربرا محل افول و غروب شمرد * و همچنین باید تحری فیوضات الهیه - و تجسس اشراقات رحمانیه کرد - و در هر حقیقتی واضح و آشکار یافت - باید واله و حیران شد *

ملاحظه کنید که یهود اگر متمسک بافق موسوی بودند - بلکه ناظر بشمس حقیقت بودند - البته آنشمسرا در مطلع حقیقی مسیحی در نهایت جلوهٔ رحمانی مشاهده - مینمودند * ولی هزار افسوس که بلفظ موسی متمسک شدند - و از آنفیض الهی و جلوهٔ ربانی محروم ماندند * (انتهی)

تهنیت و تبریک عید سعید نوروز

در این روز پیروز که عالم طبیعت جوانی از سر میگیرد - و کوه و دشت و صحرا قبای زمردین در بر میکند - و مرغان چمن بنغمات دلکش دلاویز قلوب جهانی را بوجد و طرب می آورد - "الاشراق" بکمال ادب و احترام و سرور موفور حزب اهل بهارا خصوصاً - و سایر برادران و هموطنان عالم انسانیرا عموماً تبریک و تهنیت میگوید * و آرزومند است که در این سال جدید دلبرا امید نقاب از چهرهٔ نازنین براندازد - و بنهایت فرخندگی و زیبائی جلوه نماید - و در بزمهای ابرار صبای طهور محبت و الفت و یکانگی بدور آید - حقایق روح پرور دین مبین بهائی برکافهٔ بنی نوع آدم ظاهر و روشن ترگردد - و اختران جهان افروز تعلیمات این امر اعظم از آفاق افئدهٔ نفوس طلوع کند - و برجهانیان بتابد *

در اصطلاح اهل حقیقت ظهور مبارک حضرت بهآء الله بهار روحانی و ربیع معنوی و جدانی است - چنانچه از آثارش نمایان است که بمرور نسایم لطیفهٔ شرایع مقدسه مرده های قبور غفلت و نادانی زنده میشوند - و آب حیوان تعلیماتش حیات جاودانی میبخشد - در سایهٔ دیر پایهٔ سدرهٔ همایونش راحت جان و آسایش روان است - شهناز بلبلان خوش الحانش ارواحرا بطرب و اهتزاز می آرد - اسم اعظم سلطنتش الهیست و جهانگیر است و بر اقالیم قلوب و وجدان حکمرانی مینماید - ابرش گهربار است و بحرش ذخار رحمتش بی پایانست - و چشمهٔ فیوضاتش پیوسته جاری و روان

پس درین نخستین روز بهار جانپرور سنهٔ ٨٢ بیانی که فرخنده ترین روزهاست و جامع جمیع پیروزی و سعادتمندیهای سنین ماضیه است - کافهٔ اهل بهاء و اصحاب سفینهٔ حمراء را که جان و مال و راحت و آسایش خود را در خدمت بعالم انسانی فدا نموده و مینمایند - و بثبات و استقامت کبری بجمعت انتباه و بیداری نوع بشر قیام کرده بذل مجهود میکنند - و در رضاجوئی و خوشنودی محبوب عالمیان از یکدیگر گوی سبقت را ربوده و میربایند - با علی الصوت و النداء صلا میزنیم - که ای برادران روحانی و ای خواهران رحمانی و ای جان نثاران عتبهٔ مقدسهٔ سبحانی - امروز هیکل عالم با مراض مهلکهٔ گوناگون گرفتار است - اطبای حاذق جمیع طوائف ملل چون تشخیص این امراض را نتوانستند - در معالجه اش عاجز و ناکام مشاهده میشوند - و مبهوت و سرگردان مانده اند - شما که پی بحقیقت امر برده اید - و بتدقیقات غیبیه چشم بصیرت و گوش هوشتان باز شده بیقین مبین میدانید - که خداوند عالمیان علاج برء الساعهٔ این دردهای بیدرمانرا در تعالیم و نصایح این امر اعظم ودیعه گذارده - و یاران خاص با اخلاص خود را حکمای حاذق عباد مقرر فرموده * و بعهد و میثاق مؤکد مؤبد بارگران این امانت بزرگوار بردوش اهل بهآء نهاده - که این عالم ظلمانی را نورانی نمایند و بآتش محبت الله جمیع خس و خاشاکهای غیرت و نادانی را بسوزند - و بانوار هدایت کبری هرگوشهٔ دنیا را منور نمایند تا اثری از تعصبات جاهلانهٔ مذهبی - و تقالید کورانهٔ اجداد امجاد - و موهومات اعتقادیهٔ اسلاف - و خیالات نفسانی و اعمال شیطانی و کردارهای زشت زبون سبعیت و حیوانی و بغض عدوان و منافرتهای دیرینه غافلان در عالم انسانی نماید * ساحت غبرا جنت علیا شود - و رایت عدالت و حریت و محبت و اخوت و یگانگی و وحدت و صلح عمومی و تعاون و تعاضد و همدردی در

© Afnan Library Trust 2017

وخاک سیاه پرگیاه گردد - وکوه وصحرا حلهٔ خضرا یابد - درختان برگ وشکوفه نماید - وگلستان گل وریاحین برویاند - جهان جمانی دیگرگردد - وکیهان حیات جان پرور یابد * عالم ارضی جسم بیجان بود روح تازه یابد ولطافت ومباحات بی اندازه حاصل نماید *

پس بهار سبب حیات جدید شود وروح بدیع دهد * بعد موسم تابستان آید وحرارت افزاید ونشو ونما نهایت قوت بنماید - قوهٔ حیات در عالم نبات بدرجهٔ کمال رسد وزمان حصاد شود - دانه خرمن گردد - وقوت بمردمی وبهمن میا شود * بعد فصل خزان بی امان آید - ونسیم ناگوار بوزد - باد عقیم مرور کند - وفصل سقیم حصول یابد - جمیع اشیاء پژمرده شود - وهوای لطیف افسرده گردد - نسیم بهار بباد خریف مبدل شود - اشجار سبز وخرم افسرده وعریان گردد - وگل وریاحین حالت غمگین یابد - گلشن نازنین گلخن ظلمانی شود * بعد فصل زمستان آید - وسرما وطوفان گردد - برفست وبوران - تگرگست وباران - رعداست وبرق - جمود تست وخمودت - جمیع کائنات نباتیه بحالت موت افتد - وموجودات حیوانیه پژمرده وافسرده گردد *

چون باین درجه رسد - باز نوبهار جانپرور آید - ودور جدید شود - وموسم ربیع باکمال حشمت وعظمت با جنود طراوت ولطافت در کوه ودشت خیمه برافرازد - دوباره هیکل موجودات تجدید شود - وخلقت کائنات تازه گردد - اجسام نشو ونما یابد - دشت وصحرا سبز وخرم گردد - درختها شکوفه نماید - وآن بهار پارسالی باز در نهایت عظمت وجلال رجوع کند - ووجود کائنات براین دور وتسلسل باید وشاید ویابد * این دور وگردش عالم جسمانیست *

بهمین قسم ادوار روحانی انبیاء * یعنی یوم ظهور مظاهر مقدسه بهار روحانی است * تجلیات رحمانیست - فیض آسمانیست - نسیم حیاتست - اشراق شمس حقیقتست * ارواح زنده شود - قلوب تروتازه گردد - نفوس طیبه شود - وجود بحرکت آید - حقایق انسانیه بشارت یابد - ودر مراتب کمالات نشو ونما جوید - ترقیات کلیه حاصل شود - حشرونشور گردد * زیرا ایام قیام است - وزمان جوش وخروش * دم فرح وسرور است - ووقت انجذاب موفور *

بعد آن بهار جانپرور منتهی بتابستان پرثمر شود - اعلاء کلمة الله گردد - وترویج شریعت الله - جمیع اشیا بدرجهٔ کمال رسد - مائدهٔ آسمانی منبسط گردد - نفحات قدس شرق وغرب معطر نماید - تعالیم آلهی جهانگیر شود -

نفوس تربیت شود - نتایج مشکوره حاصل گردد - وترقیات کلیه در عالم انسانی جلوه نماید - وفیوضات رحمانی احاطه کند - وشمس حقیقت از افق ملکوت بنهایت قوت وحرارت اشراق نماید * وچون بدائرهٔ نصف النهار رسد - رو بغروب وزوال نهد * وآن بهار روحانی را از پی زمان خزان آید - نشو ونما بایستد - نسیم مبدل بریح عقیم گردد - وموسم سقیم طراوت ولطافت باغ وصحرا وگلزار زائل کند * یعنی انجذابات وجدانیه نماند - اخلاق رحمانیه مبدل گردد - نورانیت قلوب مکدر شود - وروحانیت نفوس متغیر گردد - فضائل مبدل برذائل شود - وتقدیس وتنزیه نماند - از شریعة الله اسمی ماند - واز تعالیم الهیه رسمی پاید - اساس دین الله محو ونابود شود - عادات ورسومی موجود گردد - تفریق حاصل شود - واستقامت بانزلال تبدیل شود - جانها مرده گردد - وقلوب پژمرده شود - ونفوس افسرده گردد - ایام زمستان آید - یعنی برودت جهل ونادانی احاطه کند - وظلمت ضلالت نفسانی مستولی شود - پس ازان جمود تست ونافرمانی - سفاهتست وکاهلی - سفالت است وشئون حیوانی - برودتست وخمودت جمادی - مثل فصل زمستان - که کرهٔ ارض از تأثیر حرارت شمس محروم ماند ومخمود ومغموم شود - وقتیکه عالم عقول وافکار بایندرجه رسید - موت ابدیست - وفنای سرمدی *

وچون موسم زمستان حکمش جاری گشت - دوباره بهار روحانی آید - ودور جدید جلوه نماید - نسیم روحانی وزد - عجج نورانی دمد - ابر رحمانی ببارد - پرتو شمس حقیقت بتابد - عالم امکان حیات جدید یابد - وخلعت بدیع پوشد - جمیع آثار ومواهب ربیع گذشته در این بهار جدید دوباره - وشاید اعظم ازان جلوه نماید *

ادوار روحانیه شمس حقیقت مانند ادوار شمس عالم طبیعت دائماً در دور وتجدید است * مثل شمس حقیقت - مثل آفتابست - شمس خاور جوامشارق ومطالع متعدد است - روزی از برج سرطان طلوع نماید - وقتی از برج میزان - زمانی از برج دلو اشراق کند - وگهی از برج حمل پرتو افشاند * اما شمس شمس واحد است * وحقیقت واحده * ارباب دانش عاشق شمسند نه مفتون مشارق ومطالع * واهل بصیرت طالب حقیقتند نه مظاهر ومصادر * لهذا آفتاب از هر برج ومشرقی طلوع نماید ساجد گردند * وحقیقت از هر نفس مقدسی ظاهر شود طالب شوند - این نفوس همیشه بحقیقت پی برند - واز آفتاب جهان آلهی محتجب نگردند * عاشق آفتاب وطالب انوار دائماً توجه بشمس دارد - خواه در برج حمل بدرخشد - خواه در برج سرطان فیض بخشد - خواه در برج جوزاء بتابد * اما جاهلان نادان عاشق بروجند - ووالهٔ وحیران مشارق نه آفتاب * وقتیکه در برج سرطان بود توجه داشتند - بعد آن آفتاب ببرج

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات سید مصطفی رومی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

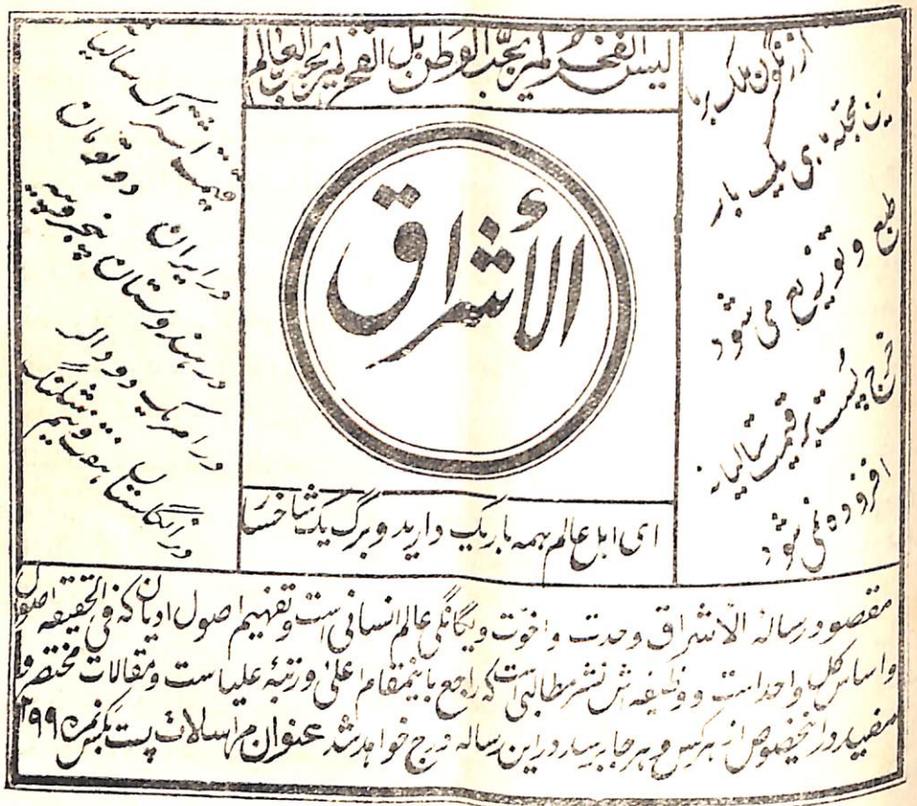

مقصود رسالهٔ الاشراق وحدت و اخوت و یگانگی عالم انسانی است و تفهیم اصول ادیان که فی الحقیقه اصول واساس کل واحداست و وظیفه اش نشر مطالبی است که راجع بامقام اعلی و رتبهٔ علیا است و مقالات مختصره مفیده و اخبار خصوصی از هر کس و هر جا بیابد در این رساله درج خواهد شد عنوان مراسلات پست بکس نمبر ۲۹۹

جلد سوم | ماه مارچ سنه ۱۹۲۶ م | شمارهٔ هفتم

مفاوضات مبارکهٔ حضرت عبدالبهاء - قسم اول - فصل (۱۲)

براهین روحانیه

در اینعالم جسمانی زمانرا ادوار است - و مکانرا اطوار - فصولرا گردش است - و نفوسرا ترقی و تدنی و پرورش * گاهی فصل ربیعست و گهی موسم خریف - دمی اوان تابستانست - و اوقاتی فصل زمستان موسم بهار ابر گهربار دارد - و نفحهٔ مشکبار * نسیم جانبخش دارد - و هوائی در نهایت اعتدال * باران ببارد - خورشید بتابد - ارياح لواقح بوزد - عالم تجدید شود - و نفحه حیات در نبات و حیوان و انسان پدید آید * کائنات ارضیه از برزخی ببرزخ دیگر انتقال نماید - جمیع اشیاء خلعت تازه پوشد

© Afnan Library Trust 2017

THE DAWN.

Vol. III. APRIL, 1926. No. 8.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

UTTERANCES OF BAHA-U-LLAH

Religion is the essential part of the world of humanity. Man has always been religious and will be religious in future. Religion is the spiritual food for the constitution of man. Religion protects man from passion and lust. Religion brings to the mind of man, light, peace and poise. Religion gives to man that character, that nobility, that self-sacrifice. that self-emulation that nothing else in this world will ever give. But what is religion? Religion is turning one's heart toward the Kingdom of God. Religion is to empty one's mind from all blameworthy notions and fill it with all praiseworthy ideals. Religion is service to all the world of humanity. Religion is being imbued with heavenly characteristics. Anything other than these is theology, philosophy, creeds, metaphysics, and wrangling discussions over this and that, all of which has brought nothing more than wars, carnage and bloodshed into the commonwealth of the world

WORDS OF ABDUL BAHA.

The cycle in which thou hast been called to life is truly the cycle of the Ancient Beauty, and the age, the age of the Most Great Name. Hallowed and sanctified be the Lord that hath graciously favoured these poor servants of His to

gaze upon such wondrous Light ! Ours then to render His thanks, in the day-time and in the night-season, for His manifold blessings; to be self-sacrificing in the Path of Baha-'u'-llah (may my life be offered up as a sacrifice at His threshold !) to strive for the spread of His word; to endeavour to manifest his signs, raise His Edifice, set forth His Proof, recount His Praise, and be lowly and humble, suppliant and submissive before Him; haply His grace may aid us to prove our gratitude for His bestowals. Wherefore unloose thy tongue to deliver the Divine Message and diffuse His fragrance.

A TABLET OF 'ABDUL BAHA.

O friend !

.....A celestial Fire hath been kindled in the very heart of mankind, and burns brightly in the Sacred Tree. Ere long its glowing flame shall set ablaze the souls of men and its light illumine the regions of the world.

The signs of God have appeared, the mysteries of the Kingdom are revealed, and the secret of all that hath been recorded in the Holy Writ been made manifest. Wherefore doubt and hesitate ?

Now that Ravisher of hearts has spurred on His charger into the arena of Truth, and all that hath been hidden is revealed, why be still and silent, heedless and forgetful ? The Divine Candle hath thrown its beams upon the world, whilst the heedless, veiled and afflicted, languish, mothlike in their darkness of error. Now is the hour to be stirred even as the surging billows of the sea and seek to attain the highest of the stars.....for time is fleeting, and the Divine Messenger will tarry no longer. Let us make haste, and let our lamps be burning.

(*Signed*) 'Abdul Baha Abbas.

THE NEED OF A NEW PROPHET

by Dr. J. E. Esslemont.

Let us glance at the question whether the present condition of the world and of the Christian world in particular justifies the statement that "Christianity has no need of a new prophet." We are frequently assured that all that is necessary for our religious guidance is contained in the Scriptures of the Old and New Testaments, but if that is so, what is the reason of the sectarianism within Christianity ? Why for instance, do the Roman Catholic and Anglican consider

the sacraments as essential, while the Quaker and the Salvationists have abandoned their use ? Not long ago the writer was discussing this subject with an Anglican clergyman and referred to Quakers as Christians. The clergyman at once said "Quakers ! Quakers are not Christians ! How can they be Christians ? They are not baptised !" Do not such differances of which many might be cited, indicate the need of a further Divine message to explain more clearly the real meaning of Christ's teachings and bring together those who are sincerely seeking to follow him, so that there may be "one fold and one shepherd"? Is not this want of unity among the Christian churches paralysing their power for good in the world, and how can it be ended save by further Divine Revelation?

Moreover it is not only with regard to ecclesiastical doctrines and practices that Christians differ. On every important social question of the day we find earnest Christians on both sides, wasting their energies by pulling against each other instead of working together for the establishment of God's Kingdom, yet each thinking he is acting according to Christ's teaching. Take for example the question of war. Again and again Christians have felt it their bounden duty to take up arms in what they believed to be a righteous cause, but others, whose sincerity cannot be questioned, believe it to be contrary to the spirit and letter of Christ's teaching to take the sword against one's brother man under any circumstances whatever. Take again the drink question. Many Christians are ardent teetotalers and feel convinced that were Christ alive now he would be teetotaler. Others strongly resent the advocacy of teetolism, declaring that Christ made wine, and drank wine, and gave wine to his followers, and that moderation, not abstinence is the ideal. So with regard to compulsory education, the abolition of slavery, the emancipation of women, the establishment of a universal league of nations, the adoption of a universal language, of a minimum wage, of labour copartnership. While in recent times many earnest Christians have been enthusiastic advocates of all these measures, yet for many centuries of the Christian era hardly any one seemed to consider them as part of the Christian message, and even in our own time some have continued to oppose or belittle them, deeming them unwarranted by the teachings of the New Testament.

These are questions of great importance for the physical, mental and moral well-being of the race. Surely therefore they are matters with which religion must concern itself. Can we say that the Christian churches are giving the clear and definite leading and guidance on these questions that the world urgently needs? To answer in the negative is to admit the need for further prophetic guidance-the guidance which Christ promised, which God has never failed to supply whenever the world needed it

© Afnan Library Trust 2017

These questions are far too complex for the unaided human intellect to solve aright. Men who spend their lives in studying them arrive at diametrically opposite conclusions. Even the simplest bodily actions, the digestion of a morsel of food or the winking of an eyelid, involve physiological processes so wonderful and complex that the most learned physician has only very vague and imperfect ideas of how they are done, and if the mechanism goes wrong is often sadly at a loss to know how to put it right. If this be so with regard to the simplest process of the individual human body, what of the phenomena of social life, where millions of men with all their intricate reactions of body mind and soul have to be taken into account? The creator of the universe alone fully knows His plan and He alone can give the guidance men need to enable them to play their part aright in the carrying out of His plan. This He does, from time to time by His chosen Messengers the prophets.

Each prophet deals with the world as he finds it. His advent is like that of a physician who prescribes for the illness from which his patient is suffering- not for the illness that he may have years later. When Moses appeared he could not give the teaching which Christ gave centuries later. The world was not ready for that and had first to be prepared by more elementary lessons. When Christ appeared he could not deal in detail with questions such as world-government, a universal league of nations, world-language, world-organisation of industry etc. These questions had not arisen in his day. People in Palestine had no idea that America, Australia or Japan existed. To talk of such things would have been premature. But to-day these questions are of utmost importance; and because we are failing to solve them aright we have such horrors as the great war and the tangled mass of national and international difficulties with which our politicians and social reformers, our governments and congresses, our religious and educational leaders are struggling, often at cross purposes and and with no agreed policy.

In view of these considerations, can we still maintain that Christianity has no need of a new prophet ? If some one appears claiming to bring a message of Divine Guidance, showing how the baffling modern problems of both social and individual life can best be solved surely we ought to welcome the news and set to work eagerly and earnestly to find out whether the claim is true or false. If true, it is of the utmost importance. If false, the sooner it is exposed the better.

BAHA-U-LLAH and His Message

BY

the late Dr J. E. Esslemont. M. B, Ch., B, F. B. E. A.

THE TRAGEDY OF WAR

(*Contributed by* Master Syed Hashmat Ali.)

That society should have reached its present state of organisation in morals, industry, education and art and yet should be suffering continuously from the nightmare of war is the strangest phenomenon of life. Yet we are so accustomed to it that we do not perceive its strangeness except in moments of deep reflection. That is the reason why all the great teachers of the world in their respective age according to the capacity of the people among whom they each appeared taught the lesson of love, goodwill and unity. They all aimed at the establishment of the divine institution of the Fatherhood of God and the brotherhood of man.

If men realise the true significance of this sacred institution and strive to be loyal and faithful to it we shall no longer have the painful sight of one nation preparing for the destruction of another nation; we shall no longer see Governments spending enormous amounts of money in inventing agencies for the annihilation of the human race; we shall no longer hear of people groaning under heavy taxation imposed by the rulers to meet the expenses of killing fellow-men. Oh what an irony of fate! we find men honoured rewarded, given enthusiastic reception, proclaimed as heroes because they have returned triumphant after killing thousands of fellowmen with whom there had never been any quarrel, because they were successful in making many homes desolate, because they have devastated another's lands, have slain and brought misery to thousands of their fellow beings. On the occasion of the Battle of Benghazi, 'Abdul Baha said:—

"The news of the Battle of Benghazi grieves my heart. I wonder at the human savagery that still exists in the world: How is it possible for men to fight from morning till night, killing each other, shedding the blood of their fellow-men? And for what object? To gain possession of a part of the earth! Even the animals when they fight have an immediate and more reasonable cause for their attacks. How terrible is it that men who are of the higher kingdom can descend to slaying and bringing misery to their fellow beings for the possession of a tract of land—the highest of created beings fighting to obtain the lowest form of matter-earth.

"Land belongs not to one people but to all people. The earth is not man's home but his tomb.

© Afnan Library Trust 2017

"However great the conqueror, however many countries he may reduce to slavery, he is unable to retain any part of these devastated lands but one tiny portion—his tomb.

"If more land is required for the improvement of the condition of the people, for the spread of civilization (for the substitution of just laws for brutal customs)—surely it would be possible to acquire peaceably the necessary extension of territory.

"But war is made for the satisfaction of men's ambition: for the sake of worldly gain to the few terrible misery is brought to numberless homes, breaking the hearts of hundreds of men and women !

"How many widows mourn their husbands, how many stories of savage cruelty do we hear ! how many little orphaned children are crying for their dead fathers, how many women are weeping for their slain sons !

"There is nothing so heart-breaking and terrible as an outburst of human savagery !

"I charge you all that each one of you concentrate all the thoughts of his heart on love and unity. When a thought of war comes, oppose it by a stronger thought of peace. A thought of hatred must be destroyed by a more powerful thought of love. Thoughts of war bring destruction to all harmony, well-being, restfulness and content. Thoughts of love are constructive of brotherhood, peace, friendship and happiness.

"When soldiers of the world draw their swords to kill, soldiers of God clasp each other's hands ! So may all the savagery of man disappear by the mercy of God, working through the pure in heart and the sincere of soul. Do not think the peace of the world an ideal impossible to attain ! Nothing is impossible to the divine benevolence of God. If you desire with all your heart friendship with every race on earth, your thought, spiritual and positive, will spread; it will become the desire of others, growing stronger and stronger, until it reaches the minds of all men." (*Paris Talks*)

The strangest feature of all war cries is that often the real purpose of the war is either hidden or vaguely defined. It not infrequently happens that when history comes to record the cause of a war after all the excitements and passions have subsided it discovers too late that it was the result of a certain misapprehension or misunderstanding on the part of some minister or statesman of the time. Thomas Carlyle, in "Sartor Resartus" depicts this woeful scene thus:—"What,

speaking in quite unofficial language, is the net purpose and upshot of war ? In the village of Drumdrudge dwell and toil usually some five hundred souls. From these are selected, say, thirty able-bodied men, Drumdrudge, at her own expense, has suckled and nursed them; she has not without difficulty and sorrow fed them to manhood, and even trained them to crafts, so that one can weave, another build, another hammer, and the weakest can stand under thirty stones avoirdupois. Nevertheless amid much weeping and swearing, they are selected, shipped away and fed till wanted. And now to the same spot similar artisans from the Drumdrudge of another country are in like manner wending; till at length, after infinite effort the two parties come into actual juxtaposition ; and thirty stand confronting thirty, each with a gun in his hand. Straightway the word " Fire !" is given; and they blow the souls out of one another; and in place of sixty brisk, useful craftsmen, the world has sixty dead carcasses which it must bury, and shed tears for. Had these men any quarrel ? .....They lived for enough apart; were the entirest strangers; nay, in so wide a universe, there was even, by commerce, some mutual helpfulness between them. How then ? Simpleton ! Their governors had fallen out; and instead of shooting one another, had the cunning to make these poor blockheads shoot."

Reasonable men are now beginning to see that war cannot, by any conceivable process, prove beneficial or advantageous to either party. It leaves the victor as well as the vanquished economically worse off than before, with new hatred and therefore the possiblity of a new war. In a talk given by 'Abdul-Bahá in November 1919 on 'the social troubles after the war" said:—

"We cannot abolish war with war; it is like trying to cleanse a blood stain with blood. The nations of the world are like fighting cocks. They fight, fight, fight until they are exhausted. Then they stop and make peace. After they have rested a while they go at it again".

In the same talk he further said:—

"After this war we hope that humanity will become awakened and will realize that there is no remedy for the world's sickness except the Heavenly teachings. For this war has become the cause of hatred. For instance the Germans will not forget, the Austrians will not forget, the Bulgarians will not forget, the Turks will not forget. From one side there will arise the tumult of the Socialists, from another the storm of the Bolshevists, from another the demand of labourer; from another the antagonism of nations, from another religious hatred, from another racial prejudice. It is clear what will happen. All of these are like dynamite. One day they will explode unless the Banner

© Afnan Library Trust 2017

of the Universal peace be raised according to the Divine Teachings. But according to the Divine Teachings the Banner of Universal peace must be raised by the power of the word of God. The oneness of humanity must be established by the Power of the Holy spirit. No matter how the politicians strive their efforts cannot bring peace. Unaided human power is of no avail". (Baha-u'-llah and the New Era)

Since the last great war, happily a great change has taken place in the outlook of our statesmen and politicians. A glimmer of the dawn of the Great world-peace has distinctly become visible. We see attempts are being made daily to make the League of Nations a real and successful affair. But the question is who brought into this distracted world these excellent constructive ideas. It was Bahaullah who did it. Over sixty years ago Bahaullah advocated from within the prison walls of Acca the constitution of a universal league of Nations, the total abolition of war, and the establishment of universal peace.

Baha'u'llah declared "we desire but the good of the world and the happiness of the nations;.....That all nations should become one in faith and all men as brothers; that the bonds of affection and unity between the sons of men should be strengthened; that diversity of religion should cease, and differences of race be annulled—what harm is there in this? .....yet so it shall be; these fruitless strifes, these ruinous wars shall pass away, and the 'Most Great Peace' shall come ...Is not this that which Christ foretold?.....Yet do we see your kings and rulers lavishing their treasures more freely on means for the destruction of the human race than in that which would conduce to the happiness of mankind. .....These strifes and this bloodshed and discord must cease and all men be as one kindred and one family.....Let not a man glory in this, that he loves his country; let him rather glory in this, that he loves his kind". 'Abdu'l-Baha referring to this new era in the history of humanity predicted "In this marvelous cycle the earth will be transformed and humanity arrayed in peace and beauty. Disputes, quarrels and murders will be replaced by harmony, truth and concord; among the nations, peoples, races and countries, love and amity will appear. Co-operation and union will be established, and finally war will be entirely suppressed".

NOTE AND NEWS.

We most cordially welcome the new Bahai Spiritual Assembly recently formed in Delhi. This addition of a new Bahai centre in the metropolis of India reminds us of the inspiring message which the Beloved Guardian of the Cause some time ago sent to the National Spiritual Assembly of India and Burma; it ran as follows:—

"What an alluring field of service India with all its possibilities unfolds to our eyes at the present time and how vast are the opportunities of sowing the seeds of unity and loving kindness in the hearts of its diverse people.

"True, that land seems now unhappily to be plunged in the darkness of prejudice, hate and mistrust, yet however dark the immediate prospect may appear, our confidence remains unshaken that ere long these mists shall clear away, the dawn of a New Day shall break upon that land and the Rays of this Divine Revelation shall make of India a spiritually quickened peaceful and united country.

"The Universal Teachings of Baha-ullah, if declared and propounded with wisdom and judgment, determination, selflessness and sincerity, and above all if exemplified in our lives and dealings with our fellowmen, cannot fail to inspire and stimulate the mind of the enlightened speaker and win the admiration and allegiance of all mankind. Ours then is the duty and privilege to bring to the attention of this distressed and warweary world this message of Eternal Salvation and help to establish the Era of Peace and Brotherhood as purposed and foretold by Baha-ullah".

Election results:—

The Bahai Spiritual Assembly of Rangoon have elected the following nine members for the new year:—

1.	Mr. Syed Janab Ali B. A. Barrister-at-law	President.
2.	Dr. Abdul Hakim	Vice-president.
3.	Mr. Syed Gholam Murtoza Ali	Secretary.
4.	Mr. Syed Abdul Hussain Sherazee	Treasurer.
5.	Mirza Zabiullah Zerqani	Librarian.
6.	Mr. Mohamed Hatiff	Accountant and Auditor.
7.	Dr. Abdul Latiff	Members.
8.	Mr. Faquir Mohamed	
9.	Dr. Mazhar Ali	

The nine members who formed the Spiritual Assembly of Mandalay for the new year are:-

1. U Nyo.—President & Custo-dian.
2. Ma Ma.—Secretary.

© Afnan Library Trust 2017

3. U. Ba Gyi—Treasurer.
4. Kalifa Mohamed Yunoos.
5. Ma Mya.
6. U. Pe.
7. U. Po Yike.
8. Ma Ma Myine.
9. Maung Mya.

} Members.

The spiritual Assembly of kungyangon for the new year consists of:-

1. U. Tun Gywe.—President.
2. Saya U. Po U.—Teacher.
3. U. Son.—Secretary.
4. Saya Maung Ba Sein.—Joint Secretary.
5. U. Sok.—Treasurer.
6. Ko Than Gaing.—Joint Treasurer.
7. Ko Shwe Hmin.
8. Ko Tun Din.
9. Ko Po Sin.

} Members.

The members of the newly formed National Spiritual Assembly of India & Burma are:-

1.	Mr. N. R. Vakil.	(Surat)	President and Treasurer.
2.	Mr. Syed Janab Ali.	(Rangoon)	Vice President.
3.	Mr. Hashmatullah.	(Delhi.)	Secretary.
4.	Mr. Mahfuzal Huque Ilmi.	(Delhi)	Joint-secretary.
5.	Mr. Nasrullah Khan.	(Bombay)	Member.
6.	Mr. Isfandiar Bahram.	(Bombay)	Member.
7.	Miss Hla Hla.	(Mandalay)	Member.
8.	Dr. Syed Mazhar Ali.	(Rangoon)	Member.
9.	Mr. Isfandiar Bakhtiar	(Karachi)	Member.

The circular letters from Shiraz, Hamadan, Faran, Rafsanjan, Tihran Tabriz, Mashhad, and Portsaid are full of encourages news.

Bahai activities in Ispahan are promissing, there are at present 8 different committees in the field of service. During the past 8 months 139

public meetings were arranged and 88 persons interestedly discussed the Principles; 35 persons of these have fully accepted the teachings. The committee of Service have succeeded in arranging 96 meetings for the friends to meet one another and 30 nineteen-day-feast meetings. Circular letters are sent to 13 foreign assemblies and to 45 assemblies in Persian. The Fund Committee have collected 740 dollars which sum is expended on Bahai activities. A further 1000 dollars has been collected for the purchase of land in the proximity of the Holy Shrine on Mount Carmel.

The circular letter of Haifa (February and March 1925) states:—

Now that Haifa is advancing with tremendous speed and Carmel is gaining physical majesty we cannot but feel that the Master is piloting the ship of progress.

The Palestine Government is opening a new road between Haifa and Palestine: about 120 labourers are at work daily and soon this metalled road will be the scene of constant activity. In this connection it is fit to recollect the words of the Master uttered on Thursday morning 29 th, July 1915. when the clash of the weapons of war had cut off Haifa town from the rest of the world and the signs of the time led one to believe that the town and its people might be the victim of destruction at any moment. He was standing on the veranda of the pilgrim House on Mount Carmel and after a little pause he said:—"The area between Haifa and Acre will be developed; it will be filled with buildings, orchards, and gardens; a time will come when there will be planted so many trees in the area that a pilgrim on his way from Haifa to Acre could traverse under their shades. This sea will be filled with boats, steamers will lay anchor on the span of water lying between Haifa and Acre. This mountain will then have its glory when it will be filled with Mashraqul Adkars, schools and hospitals. How sweet it would be to hear the call of prayer in early morn: this will bring about a rejuvenation and this Carmel will gain a new life".

We extend our heartfelt congratulation to Miss Mya Mya for her success in the last examination for the Degree of Bachelor of Arts of the University of Rangoon. She is a sister of Miss Hla Hla who has just been elected as one of the members of the National Spiritual Assembly of India and Burma. She is the second Bahai girl who has graduated from Burma, her sister Miss Hla Hla being the first.

© Afnan Library Trust 2017

လူသတ္တဝါတို့မှာ အနန္တဘုဏ်တန်ခိုး ဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ ဒီဇိုချက်မြှုပ်ရောဒဏ်
ရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းမဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို
ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမင်္ဂလာဆောင်းသတင်း
စာကို၊ မြန်မာနိုင်ငံ
နေ၊ ဘဟာဒန်-သာ
သနာတော်၊ မာဟာ
ဗွေလေ ရှဟာနီ အာ
သင်းကပိုန်ပြဿတ်
ဝေငြာသည်။
—✠—
အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒ်, မွတ်စ
တဖွာရှစီး
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉။
P. Box No. 299

၉
ရောင်ခြည်
တော်

အခန်းမှာ။
ဖြန့်မွှာပြည်နှင့်
အိန္ဒြိယပြည်များ။
၁၂-လ ၅။
အီချာန်။ ၁၂-လ။
၂-ထူမန်။
အမေရိကံ။
၁၂လ။ ၂-ဒေါ်လာ
အင်္ဂလန်ပြည်။
၁၂လ။ ၇ ½ ရှိလင်
အေကျစ်နှင့် ပါလက်
စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွှတ်ရှ်။ ၅၀။
တစောင်ယူငွေ-၅၆။
စာတိုက်ခအငြိမ်း။
ADDRESS
S. M. ROUMI
No 2 B, 41 st Street,
Rangoon.

အိုလောကီသူလောကီသားလူအ
ပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တ
ပင်တည်းမှသီးပွင့်သောသစ်သီးများ
နှင့်။ အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှပေါက်
ရောက်လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်
ကြကုန်သည်ဟု။ ဘဟာအဝတ္ထသာမိ။
အရှင်မြတ်မိန့်တော်မူ၏။

ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂဇင်းနှစ်လိုရင်းဘည်းဟူသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ။ တကမ္ဘာလုံးနှစ် ရှိနေကြသော
မနုဿ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံး တဝတည်းနှင့် တ
စိတ်တသားတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့် အလုံးစုံသောသာသနာ တော်
ဖြတ်ထွက်မှုလအခြေအမြစ်ရင်းတခုတည်းနှင့်။ တမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများ ဖြစ်၏။
ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများနှင့်သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသား၍ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရ၏။
၎င်းဝတ်တရားများနှင့်။ စပ်လျဉ်း၍အချုပ်ရေးသားသောအချက်များကို။ မည်သည့်အရပ်နှင့် မည်သူထံကဖြစ်စေ
အကြောင်းရောက်လာသောအခါ ကွက်ခြင်းမရှိဘဲပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရလိမ့်မည်။ ယေဘုယျတော်ဝတ်တရားများ။ သက်
သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ဂုဏ်မှတပါးအစိုးရမင်းပြဿနာ၊ ခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ မြို့ရေးရွာမှုများတွင် မပါဝင်အ
သိုးသိုးဘာသာများကကိုယ်အချင်းချင်းပုတ်ခတ်ထိခိုက်အောင်ပြောဆိုလေ့ရှိသောအချက်များကို အလေးဂရုမပြု
လျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

© Arnan Library Trust 2017

ရန်ပညတ်တော်မူထားလေသော တိရိစ္ဆာန်များအသားကိုစား‌နိုင်အောင်အခွင့်
ပြုကြလေသည်၊ လည်ပင်းညှစ်၍အသေသတ်သောတိရိစ္ဆာန်များနှင့်ရုပ်ပွါးဆင်
တုများ၌၌ ယဇ်ပူဇော်သောတိရိစ္ဆာန်များအဆား၊ ထိုပြင်တိရိစ္ဆာန်များ၏အ
သွေးများစားသောက်ခြင်းကိုသာ ကြည့်ရှောင်အောင်ပညတ်ကြလေသည်။(တ
မန်တော်ဝတ္ထု။ ကြီး-၁၅-။ငယ်-၂၀-ကဲ့ကြည့်ရှုပါ။)ထိုနည်းတူ၊မတရားသော
မေဂုန်မှိုဝဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ကြည့်ရှောင်စေခြင်း၌ ပညတ်ကြလေသည်၊ ၌
လေးပါးသောတရားများကိုသာ မပြောင်းမလဲမရုပ်မသိမ်းဘဲ၊နဂိုရင်းအတိုင်း
ပကတိချန်ရစ်ထား၍အတည်ပြုကြလေသည်။ ထိုနောက်ရှင်ပေါလုသည်၊ မမှိုဝဲ
အပ်သော မေဂုန်ကိုကြည့်ရှောင်ရမည်ဟု ချန်ရစ်ထား၍၊လည်ပင်းညှစ်၍သတ်
သည့်တိရိစ္ဆာန်များ အသားကိုလည်းကောင်း ရုပ်ပွါးဆင်းတုများ၌၌ ယဇ်ပူ
ဇော်သည့် တိရိစ္ဆာန်များအသားကဲ့ လည်းကောင်း။ တိရိစ္ဆာန်များ၏သွေးကို
လည်းကောင်း၊ စားသောက်နိုင်သည်ဟုအခွင့်ပြုတော်မူသည်၊ ၎င်းအကြောင်း
ကိုရှင်ပေါလုသည်။မိမိရေးသားလေသောရောမဩဝါဒ။ကြီး-၁၄၊ငယ်- ၁၄၌
မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား "အဘယ်အစာမျိုပကတိအတိုင်းမည်စ‌ဉ်ဦးကြောင်း
ကို၊ငါသည်သခင်ယေရှုကိုအဖို့ပြုလျက်သဘောကျ၍အမှန်သိ၏။သို့သော်လည်း
ညစ်ညူးသည်ဟုအကြင်သူသည်ထင်၏၊ထိုသူ၌ညစ်ညူး၏။"

ဒုတိယ-အခန်းး။

နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာသို့အပ်ခြင်းအကြောင်း။

ဒိသတိမ-အာဇာနီးး။

မိဖုရိဝေဒဒေဝီတော၊အမှုဒွေသီး၊ဘဟာကျမိန်းတော်ဒုတိယအဝိုင်း။

အခေါင်း။ ။နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာလို့အပ်သဖြင့်။ ဒုဋ္ဌအကျိုးရှိပါသလော၊သို့
မဟုတ်အကျိုးမရှိဘဲ၊မလိုအပ်သလော။ ပဋ္ဌမအချက်၌၊အကယ်၍ (ထိုနှစ်ခြင်း
တရားသည်)လိုအပ်သည်ဟုဆိုခဲ့သော်။ အဘယ်ကြောင့်ရုပ်ဆိမ်းခြင်းခံရပါသ
နည်း၊ ဒုတိယအချက်၌အကယ်၍ မလိုအပ်သည်ဟုဆိုခဲ့ပါမူ။ အဘယ်ကြောင့်
နှစ်ခြင်းဆရာရှင်ယောဟန်၊ဒုဋ္ဌတရားကိုလေ့ကျင့်၍လုပ်ကိုင်နေပါသနည်း၊

အဖြေကဲ့။ ။အနေအဖြစ်များ ပြောင်းလဲ၍၊ ပုံသဏ္ဌာန်ထွဲ့ပြောင်း
ခြင်းနှင့်အသစ်ပြုပြင်ခြင်းကိုခံရသောအကြောင်းတို့သည်၊ သခ်ါရလောကီတရုံ့
ဖြစ်ရှိခြင်း ခံရလေသောအရာဟူသမျှတို့ ဓာတိရင်း၏ မထွဲမသာလိုအပ်သော
ဂုဏ်လက္ခဏာများတည်း၊ဒုဋ္ဌဓာတိရင်း၌မထွဲသာအောင်ပါဝင်လျက်နေသော
ဂုဏ် လက္ခဏာတို့သည် အရာခပ်သိမ်းတို့၏ စင်စစ်သောအနှစ်ရင်းမှအလျှင်း
ကင်းပြတ် နိုင်သည်မဟုတ်။ ပမာဆိုသော်၊ ပူလောင်ခြင်း ဂုဏ်ကိုမီးမှလည်း
ကောင်း။ စိုငွေခြင်းဂုဏ်ကို ရေမှလည်းကောင်း။ ရောင်ခြည်အလင်းကို နေသူ
ရိယာမှသည်းကောင်း၊ခွဲခွာစေခြင်းငှါအလျှင်းမတတ်နိုင်စဖူး။ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဆိုသော်၊ ထိုဂုဏ်လက္ခဏာတို့သည်။ ၎င်းအရာများ၏ ဓာတိရင်း၌ ခွဲခွာ
ခြင်းမရှိဘဲ၊အစဉ်မပြတ်လိုအပ်သောအရာများတည်း၊ ၎င်းအနေအဖြစ်ပြောင်း
လဲခြင်းနှင့် ထွဲပြောင်းခြင်းအချက်တို့သည်။ ဖြစ်ရှိခြင်းခံရလေသည့်အရာဟူသ
မျှတို့၌အလွန်လိုအပ်သော ဂုဏ်လက္ခဏာများဖြစ်သောကြောင့်။ ဓမ္မစက်တရား
များသည်လည်း ကပ်ကာလများပြောင်းလဲလာ၍ထွဲပြောင်းခြင်းကိုခံရသည့်အ
လျောက်မထွဲမသာ ထွဲပြောင်းလာရ၏။ ပမာဆိုသော်ရှင်မောရှေခေတ်ကာလ၌
ထိုအရှင်၏ဓမ္မစက်တရားသည်၊၎င်းခေတ်ကာလ၏အနေအဖြစ်နှင့်သင့်လျော်စွာ
အတည်ဖြစ်လာရ၏။ တခါထိုအနေ အဖြစ်များသည်၊ သခင်ခရစ်တော်လက်
ထက်၌ဤမျှလောက်ပြောင်းလဲလာရသည်ဆိုသော်၊ ရှင်မောရှေ၏ဓမ္မစက်တရား
သည်၊ မနဲသလူသတ္တဝါမျိုးဘုံနှင့် အလျင်းမသင့်လျော်အောင် ဖြစ်နေသော
ကြောင့်။ ရုပ်သိမ်းခြင်းခံရလေသည်။ သို့ဖြစ်၍သခင်ခရစ်တော်သည်၊ (စနေနေ့)
ဥပုသ်သတင်းကိုဖျက်သိမ်းတော်မူ၍မိန်းမကွာရှင်းခြင်းတရားကိုလည်းအခွင့်မ
ပြုပညတ်တော်မူလေသည်၊ သခင်ခရစ်တော်နေ့ဝံမှ လေးပါးသောတပည့်တော်
များအနက်ရှင်ပေတရုနှင့်ရှင်ပေါလုတို့သည်ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတော်၌ကြဉ်ရှောင်

ရန်ပညတ်တော်မူထားလေသော တိရိစ္ဆာန်များအသားကိုစားနိုင်အောင်အခွင့်
ပြုကြလေသည်၊လည်ပင်းညှစ်၍အသေသတ်သောတိရိစ္ဆာန်များနှင့်ရုပ်ပွါးဆင်
တုများ၌၌ ယဇ်ပူဇော်သောတိရိစ္ဆာန်များအဆား၊ ထိုပြင်တိရိစ္ဆာန်များ၏အ
သွေးများစားသောက်ခြင်းကိုသာ ကြည့်ရှောင်အောင်ပညတ်ကြလေသည်။(တ
မန်တော်ဝတ္ထု။ကြီး-၁၅-။ငယ်-၂၀-ကဲ့ကြည့်ရှုပါ။)ထိုနည်းတူ၊မတရားသော
မေဂုန်မှိုဝဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ကြည့်ရှောင်စေခြင်း၌ ပညတ်ကြလေသည်၊၌
လေးပါးသောတရားများကိုသာ မပြောင်းမလဲမရုပ်မသိမ်းဘဲ၊နဂိုရင်းအတိုင်း
ပကတိချန်ရစ်ထား၍အတည်ပြုကြလေသည်။ ထိုနောက်ရှင်ပေါလုသည်၊ မမှိုဝဲ
အပ်သော မေဂုန်ကိုကြည့်ရှောင်ရမည်ဟု ချန်ရစ်ထား၍၊လည်ပင်းညှစ်၍သတ်
သည့်တိရိစ္ဆာန်များ အသားကိုလည်းကောင်း ရုပ်ပွါးဆင်းတုများ၌၌ ယဇ်ပူ
ဇော်သည့် တိရိစ္ဆာန်များအသားကဲ့ လည်းကောင်း။ တိရိစ္ဆာန်များ၏သွေးကို
လည်းကောင်း၊ စားသောက်နိုင်သည်ဟုအခွင့်ပြုတော်မူသည်၊ ၎င်းအကြောင်း
ကိုရှင်ပေါလုသည်။မိမိရေးသားလေသောရောမဩဝါဒ။ကြီး-၁၄၊ငယ်- ၁၄၌
မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား "အဘယ်အစာမျိုပကတိအတိုင်းမည်စ‌ဉ်ဦးကြောင်း
ကို၊ငါသည်သခင်ယေရှုကိုအဖို့ပြုလျက်သဘောကျ၍အမှန်သိ၏။သို့သော်လည်း
ညစ်ညူးသည်ဟုအကြင်သူသည်ထင်၏၊ထိုသူ၌ညစ်ညူး၏။"

ဒုတိယ-အခန်းး။

နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာသို့အပ်ခြင်းအကြောင်း။

ဒိသတိမ-အာဇာနီးး။

မိဖုရိဝေဒဒေဝီတော၊အမှုဒွေသီး၊ဘဟာကျမိန်းတော်ဒုတိယအဝိုင်း။

အခေါင်း။ ။နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာလို့အပ်သဖြင့်။ ဒုဋ္ဌအကျိုးရှိပါသလော၊သို့
မဟုတ်အကျိုးမရှိဘဲ၊မလိုအပ်သလော။ ပဋ္ဌမအချက်၌၊အကယ်၍ (ထိုနှစ်ခြင်း
တရားသည်)လိုအပ်သည်ဟုဆိုခဲ့သော်။ အဘယ်ကြောင့်ရုပ်ဆိမ်းခြင်းခံရပါသ
နည်း၊ ဒုတိယအချက်၌အကယ်၍ မလိုအပ်သည်ဟုဆိုခဲ့ပါမူ။ အဘယ်ကြောင့်
နှစ်ခြင်းဆရာရှင်ယောဟန်၊ဒုဋ္ဌတရားကိုလေ့ကျင့်၍လုပ်ကိုင်နေပါသနည်း၊

အဖြေကဲ့။ ။အနေအဖြစ်များ ပြောင်းလဲ၍၊ ပုံသဏ္ဌာန်ထွဲ့ပြောင်း
ခြင်းနှင့်အသစ်ပြုပြင်ခြင်းကိုခံရသောအကြောင်းတို့သည်၊ သခ်ါရလောကီတရုံ့
ဖြစ်ရှိခြင်း ခံရလေသောအရာဟူသမျှတို့ ဓာတိရင်း၏ မထွဲမသာလိုအပ်သော
ဂုဏ်လက္ခဏာများတည်း၊ဒုဋ္ဌဓာတိရင်း၌မထွဲသာအောင်ပါဝင်လျက်နေသော
ဂုဏ် လက္ခဏာတို့သည် အရာခပ်သိမ်းတို့၏ စင်စစ်သောအနှစ်ရင်းမှအလျှင်း
ကင်းပြတ် နိုင်သည်မဟုတ်။ ပမာဆိုသော်၊ ပူလောင်ခြင်း ဂုဏ်ကိုမီးမှလည်း
ကောင်း။ စိုငွေခြင်းဂုဏ်ကို ရေမှလည်းကောင်း။ ရောင်ခြည်အလင်းကို နေသူ
ရိယာမှသည်းကောင်း၊ခွဲခွာစေခြင်းဂုဏ်အလျှင်းမတတ်နိုင်စဖူး။ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဆိုသော်၊ ထိုဂုဏ်လက္ခဏာတို့သည်။ ၎င်းအရာများ၏ ဓာတိရင်း၌ ခွဲခွာ
ခြင်းမရှိဘဲ၊အစဉ်မပြတ်လိုအပ်သောအရာများတည်း၊ ၎င်းအနေအဖြစ်ပြောင်း
လဲခြင်းနှင့် ထွဲပြောင်းခြင်းအချက်တို့သည်။ ဖြစ်ရှိခြင်းခံရလေသည့်အရာဟူသ
မျှတို့၌အလွန်လိုအပ်သော ဂုဏ်လက္ခဏာများဖြစ်သောကြောင့်။ ဓမ္မစက်တရား
များသည်လည်း ကပ်ကာလများပြောင်းလဲလာ၍ထွဲပြောင်းခြင်းကိုခံရသည့်အ
လျောက်မထွဲမသာ ထွဲပြောင်းလာရ၏။ ပမာဆိုသော်ရှင်မောရှေခေတ်ကာလ၌
ထိုအရှင်၏ဓမ္မစက်တရားသည်၊၎င်းခေတ်ကာလ၏အနေအဖြစ်နှင့်သင့်လျော်စွာ
အတည်ဖြစ်လာရ၏။ တခါထိုအနေ အဖြစ်များသည်၊ သခင်ခရစ်တော်လက်
ထက်၌ဤမျှလောက်ပြောင်းလဲလာရသည်ဆိုသော်၊ ရှင်မောရှေ၏ဓမ္မစက်တရား
သည်၊ မနဲသလူသတ္တဝါမျိုးဘုံနှင့် အလျင်းမသင့်လျော်အောင် ဖြစ်နေသော
ကြောင့်။ ရုပ်သိမ်းခြင်းခံရလေသည်။ သို့ဖြစ်၍သခင်ခရစ်တော်သည်၊ (စနေနေ့)
ဥပုသ်သတင်းကိုဖျက်သိမ်းတော်မူ၍မိန်းမကွာရှင်းခြင်းတရားကိုလည်းအခွင့်မ
ပြုပညတ်တော်မူလေသည်၊ သခင်ခရစ်တော်နေ့ဝံမှ လေးပါးသောတပည့်တော်
များအနက်ရှင်ပေတရုနှင့်ရှင်ပေါလုတို့သည်ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတော်၌ကြဉ်ရှောင်

© Afnan Library Trust 2017

© Afnan Library Trust 2017

[illegible]

[illegible]

ကြောင်းများကို ထောက်ရှု၍၊ မည်မျှလောက်အထူးကွဲပြား ခြားနားလျက်ရှိ
ကြောင်းကို ရှုကြည့်စည်းစားကြကုန်လော။ လက်ပွန်မဆွဖြစ်သောကပ်ကာလ
နှင့်ဆိုင်သောတရား ချဲ့ကို၊ ယခုမျက်မှောက်ဖွင့်ရှင်းသော ပစ္စုပ္ပါန်ခေတ်ကာလ
၌အဘည်ပြုတို့ရာ ဖြစ်နိုင်ပါဦးမည်လော၊ မဟုတ်။ မဖြစ်၊ မစွမ်းဆောင်နိုင်
ကြောင်းကိုရှင်းလင်းစွာသိမြင်နိုင်၏။ ထိုနည်းတူတခါ။ အနှစ်များစွာလွန်လာပြီး
သောအခါပစ္စုပ္ပါန်ကာလ၌အသုံးပြုလိုအပ်သောတရားများသည်ရှေးရောက်လာ
အံ့သောကပ်ကာလ၌ လိုအင်သောတရားများနှင့်ညီညွတ်စွာရှိလိမ့်မည်မဟုတ်၊
ပြောင်းလဲခြင်းနှင့်လွဲပြောင်းခြင်းကိုမရှာအမှန်ခံရလိမ့်မည်ဖြစ်၏။ ဥရောပတိုက်
၌စည်းကမ်းဥဒေါ်ရှိသည်၊ အစဉ်မပြတ်ပြောင်းလဲခြင်းနှင့်လွဲပြောင်းခြင်းကိုခံ
ရသေး၏။ လွန်ခဲ့သောနှစ်များ၌မည်မျှလောက်များပြားသော စည်းကမ်းဥပဒေတို့
သည်၊ ဥရောပတိုက်၌ နည်းလမ်းကျနစွာဖြင့် စေ့စပ်စိမံပြီးရှိနေ၍၊ ယခုအခါ
သမယ၌ချပ်သိန်းခြင်းကိုခံရသေသည်။ ၎င်းပြောင်းလဲခြင်းနှင့် လွဲပြောင်းရခြင်း
များ သည်၊ ထင်ပြောင်သောသဘော။ အဖြစ်အပျက်များနှင့်အနေအထားများပြောင်း
လဲလွဲပြောင်းသရေသောကြောင့်သာ ဖြစ်ကုန်၏။ ဤကဲ့သို့ပြောင်းလဲခြင်းနှင့်လွဲ
ပြောင်းခြင်းငြာင့်။ (ရုပ်သိန်းခြင်း)အကြောင်းမရှိလျှင်မူကား။ မနုဿလူသတ္တ
ဝါဘုံနှင့်သက်ဆိုင်သောကောင်းကျိုး ကောင်းမြတ်ခြင်း အကြောင်းတို့သည်
ချက်ယွင်းပျက်စီးလာလိမ့်မည်။

ပမာဆိုသော်၊ ဓမ္မဟောင်းကျင်းခြံမှီခိုသော်မူထားလေသော ပညတ်တ
ရားဟူမူကား။ အကြင်သူသည်စနေနေ့ဥပုသ်သဘင်းကိုဖျက်ခဲ့ပါမူ၊ ထိုသူကိုပင်
အသေသတ်ခံမည်။ ထိုမျှမက။ ၎င်းဓမ္မဟောင်းကျင်းခြံပြစ်မှုများကျင့်သောသူတို့
ကိုအသေသတ်ဘို့ရာဆယ်ပါးသော ပညတ်တရားများရှိ၏။ ၎င်းတရားများကို
ဤပစ္စုပ္ပါန်ကာလ၌အဘည်ပြုဘို့ရာ ဖြစ်နိုင်ပါမည်လော။ မဟုတ်၊ မဖြစ်။ မစွမ်း
ဆောင်နိုင်ကြောင်းရှင်းလင်းစွာရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုတရားများသည်ပြောင်းလဲခြင်း
နှင့်လွဲပြောင်းခြင်းကိုခံရသေ၏။ ထို့ကြောင့်ယခုတရားများ ပြောင်းလဲခြင်းနှင့်လွဲ
ပြောင်းပေးခြင်းအကြောင်းသည်။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏သဗ္ဗညုသယမ္ဘူ။ တ
ရားသာကီဝင်တော်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ရုံလင်ပြည့်ရုံကြောင်းကို ဤနှံပြသောအ
ရေးသာခကဖြစ်ပေသတည်း။

ယခုအခါ၌ အထူးတွေးတောဆင်ခြင်ရန် လိုအပ်ပေ၏။ သို့မှသာ
(ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ဘရာများ) ပြောင်းလဲခြင်းနှင့် လွဲပြောင်းလာရခြင်း အ
ကြောင်းကိုရှင်းလင်းစွာသိမြင်နားလည်နိုင်ပေအံ့။

သဘောပေါက်အောင် တွေးတော ဆင်ခြင်ကြသော သူအပေါင်းတို့၌
ကောင်းကြိုးမဲ့လာရှိပါစေသော်။

(ပြီး၏)

၁၉၂၆-၂၇-ခုနှစ်အထွက်ဖြစ်သောတိုင်းဗဟုပွဲလေး။ရုပ်ဟာနီများဦးရွှေး
ကောက်ရလေသောဘဟာဒီအသင်းလူကြီးများစာရင်း။

ရန်ကုန်မြို့အသင်း။

(၁) ဥက္ကဋ္ဌပြုသူ၊မစ္ဆတာ၊ဆိုယ်ယာဒ်၊ ဂျုန်ပွအလိ၊ဘိ၊အေ။ တော်လုံ
တော်ရေရှေ့နေ။
(၂) ဒုတိယ၊ပရေစိဒင်။ဆရာဝန်၊အပ္ပန္နလ်၊ဟာကင်မ၊
(၃) စက္ကရီတေရီ၊ဆိုက်ယာဒ်၊မွရိတဇ္ဇာ၊အလီ။
(၄) ပိဒိုကတ်တိုက်အရပ်၊မြေရံစာ။ဇာဘိတ္တထွာဟ်၊ဇရိကာနီ၊
(၅) စာရင်းကိုင်၊ဇိုဟမ္မာဒ် ဟာတစ်ဖ်။
(၆) ငွေတိန်း၊ဆိုက်ယာဒ်၊အဗ္ဗန္နလ်။ဟိုဆင်၊ရှိရာဇီ၊
(၇) အသင်းဝင်လူကြီး။ဆရာဝန်။ ဆိုက်ယာဒ်၊ မတ်ဇာ၊ဟရိ၊ အလီ၊
(ခန့်၊စာဟစ်ဘ)
(၈) ၎င်း။ ဆရာဝန်။အင်မ၊အေ၊လတစ်ဖ်၊
(၉) ၎င်း။ ဖကိရ်၊ဇိုဟမ္မာဒ်၊

မန္တလေးမြို့အသင်း။

(၁) ဥက္ကဋ္ဌပြုသူနှင့်၊ပစ္စည်းထိန်း၊ဦးညီ။
(၂) ဓမ္မကထိကပဂ္ဂိုလ်။ခလီဖ်၊ဇိုဟံမ္မာဒ်။ယူနွတ်စ။
(၃) စက္ကရီထေရီ၊မစ္ဆ၊မမ။
(၄) ငွေတိန်း၊ကိုဘ။
(၅) အသင်းဝင်လူကြီးများ။ ဦးမြ၊ (၆) ဦးဘော။
(၇) ဦးဘိုးထိုက်။ (၈) ဗထီအမ၊မြို့ဝင်၊ (၉) မောင်မြ၊

ကွင်းခြံကုန်းပိုင်ဒေနေကုသေးစုအသင်း။

(၁) ဥက္ကဋ္ဌပြုသူ၊ ဦးထွန်းကြွယ်၊ (၂) ဓမ္မကထိကပဂ္ဂိုလ်၊ဆရာ
ဦးဘိုးဦး။
(၃) စက္ကရီတေရီ၊ဦးဆုံ။ (၄) ၎င်းဒုတိယ၊ ဆရာ၊မောင်ဘစိန်၊
(၅) ငွေတိန်း။ဦးရပ်။
(၆) ၎င်း။ဒုတိယ။ကိုသံခိုင်။ (၇) အသင်းဝင်လူကြီးများ၊ဦးအေ့ခင်၊
(၈) ကိုထွန်းတင်၊ (၉) မောင်ဆင့်၊

© Afnan Library Trust 2017

ကလေးမတော်၊ မတ်ကာနှုန်းအရပျ်။

အာရုပ်ဘဝဆာစကားဦး၊ ခြွက်ဟတောင်မူလေသော။ လျှို့ဝှက်သောဗျာဒိတ်

နှုတ်ကပတ်တော်များ၏အနက်အဓိပ္ပါယ်များ။

———o———

ဟိုဝါလ်၊ အင်္ဂလိပ်၊ အာအာလာ။

ထိုအရှင်သည်၊ အရောင်ခပ်သိမ်းတို့ထက်အလွန်ကြီးမြင့်မြတ်တော်

မူလှပေစွတကား။

———o———

(၁) ဤဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်တော်များသည် ဘုန်းကြွင်ပါက်၏မူလဌာန

ရင်းဖြစ်သောဘုံတော်မှတနိုဝိုးအာနဘော်နှင့်ပြည့်စုံသော လျှာတော်ဖြင့်။ ရှေး

ကာလ၌ ကြွလာပွင့်တော်မူနှင့်လေသော၊ နဗျ၀်။တမန်တော်များအပေါ်သို့။ဆင်း

သက်ချမှတ်ပေးသနားတော်မူပြီးခဲ့သော နှုတ်ကပတ်တော်များပေတည်း။ ၎င်း၏

အနှစ်သာရများကို ထုတ်နှုတ်ယူပြီးလျှင်၊ ငါသည်၊ ချစ်သားသူတော်ကောင်းအ

ပေါင်းတို့အားကျေးဇူးပြု မစေတော်မူခြင်းအားဖြင့်၊ ထိုသူတို့က၊ မြတ်စွာဘုရားသ

ခင်အား ဆွဲထားလေသောပဋိညာဉ်သစ္စာတော်ကို။ အတည်ပြုနိုင်ပါစေသောဟု

သဘောနှင့်လည်းကောင်း။ ထိုသူတို့ကိုယ်တွင်း၌အပ်နှံပြီးဖြစ်သောအရာ။ကိုယ်

တော်၏(အမာနတ်)ပစ္စည်းများကို။သမာဓိရှိသဖြင့်။ ပကတိနဂိုရုံရင်း အတိုင်း

ပြန်ပေးအပ်နိုင်ပါစေသောဟုသဘောနှင့် လည်းကောင်း။ ဟိုရိဩတ္တပ္ပ တရား၊

(တကဝါ) ၏အနှစ်သာရကြောင့်။ဝိညာဉ်၏ ဘုံတော်သို့ဝင်ရောက် လေသည့်

သူတော်ကောင်းများဘောင်၌ ပါဝင်ပါစေသောဟု သဘောနှင့် လည်းကောင်း

သင့်ပ။ကျဉ်းချုပ်ခြင်း၏ဝတ်စားတန်ဆာများအားဖြင့် ဆင်ယင်တော်မူလိုက်

စေသတည်း။

(၂) အချင်းဝိညာဉ်၏သား။

ပဌမဖြစ်သောဩဝါဒဟူမူကား။ရှေးဦးမဆွမှစ၍ နိဗ္ဗာန်၀၊ အနုတ္တရ

မြတ်ဂျက်ရှိသောနိုင်ငံတော်ကိုရရှိစိုးမိုင်အံ့သောငှါ။သင်သည်။ (မိမိကိုယ်တို့ရာ။)

သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်ထွဋ်သောစိတ်နှလုံးတရားကိုအပိုင်ရရှိရမည်။

(၃) အချင်းဝိညာဉ်၏သား။

ငါ၏အထံတော်၌။ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကား။ ငြင်သင်မ်းသော အရောများ

ထက်အချစ်ဆုံးသောအရာဖြစ်၏။ ငါအရှင်ကိုလိုလားတောင့်တခြင်း ရှိခဲ့သော်

၎င်းတရားဘော်မှလွဲရှောင်၍မနေနှင့်။ ငါ၏ပုံကြည်စိတ်ချ လောက်သောသူဖြစ်

လိမ့်ကား။ ၎င်းတရားတော်ကိုသတိမလစ်ဟင်း၎။ ဤသို့စသည်ဖြင့်၊သင်သည်။

အလုံးစုံသော အရာများကို။ သူတပါး၏မျက်စ်ဖြင့်မရှုရဘဲ၊ မိမိပိုင် မျက်စ်ဖြင့် ရှု

ကြည့်နိုင်အံ့သောသတ္တိကိုလည်းကောင်း၊လောကီ၌အသင့်ရှိသော သူအပေါင်း

တို့အနက်။ မည်သူတယောက်မျှ၏သိက္ခမ်းခြင်းကြောင့်မသိမကျမ်းဘဲ။မိမိကိုယ်

နှိုက်ကအသိအခြေဖြင့်။ သိခြင်နိုင်သောဂုဏ်သတ္တိကိုလည်းကောင်း။ရှိနိုင်လ

ကံ့။ သို့ဖြစ်၍သင်သည်။မိမိကိုယ်နှိုက်ကမည်ကဲ့သို့နေအင်ပါသနည်း ဟူသော

အကြောင်းကိုမေးတောဆင်ခြင်ခြင်းရှိလော။ထို(ဖြောင့်မတ်ခြင်း)တရားသည်။

သင်အား ငါအရှင်၏ကျေးဇူးတော်မစခြင်းတည်း။ထိုကြောင့်၊ ၎င်းတရားတော်

မြတ်ကိုမိမိချင်မှောက်ရှေ၌အမြဲတိုင်ထား၍။ရှိုက်ရှူစောင့်ရှောက်ကုန်လော့။

(၄) အချင်းလူသား။

ငါရှင်သည်၊ မိမိရှေးဦးမဆွတည်းဟူသော ဓာတိရင်း အနေ၌လည်း

ကောင်း၊ နိဗ္ဗာရုဝတည်နေခြင်းတည်းဟူသော အဖြစ်၌လည်းကောင်း။ ကျိန်းဝင်

လျက်ရှိနေတော်မူသည်၊ထိုသို့သောအခါ မိမိမေတ္တာတော်ကိုသင်၏ကိုယ်တွင်း

၌သိဖြင်တော်မူသဖြင့်၊ သင်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသည်။ ငါ၏ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်တော်

ကိုသင်၏ ကိုယ်တွင်း၌ချထားတော်မူ၍၊ ငါ၏ထွပစ္စာသောမျက်နှာတော်ကိုလည်း

ကောင်း၊သင်အားထင်ရှားစွာတော်ပြတော်မူလိုက်သတည်း။

(၅) အချင်းလူသား။

သင်၏ပြုပြင်ဖန်ဆင်းခြင်းကို။ နှစ်သက်တော်မူ၍ ငါအရှင်သည်သင်ကို

ဖန်ဆင်းတော်မူသည်၊သို့ဖြစ်၍၊ငါအားချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်းရှိလော။ သို့မှသာ၊ငါ

အရှင်သည်၊ သင်ကိုသတိပြုချီးမွမ်းတော်မူ၍၊ အသက်ရှင်စေနိုင်သောဝိညာဉ်

တော်၌၊အတည်ပြုထားတော်မူလိမ့်မည်။

(၆) အချင်းဖြစ်ရှိခြင်း၏သား။

သင်သည်ငါအရှင်ကိုချစ်ခင်မြတ်နိုးရမည်။ သို့မှသာငါအရှင်သည်၊သင်

ကိုချစ်ခင်တော်မူလိမ့်မည်၊ အကယ်၍သင်သည်၊ ငါအရှင်အားချစ်ခင်မြတ်နိုး

ခြင်းမရှိလျှင်မူကား။ ငါအရှင်သည်အဘယ်အခါ ကာလမှအလျှင်းသင်ကိုချစ်

ခင်တော်မမူစဖူး၊ဂုဏ်းအချက်ကို၊အချင်းကျွန်တော်မျိုးသိမှတ်ထားလော။

© Afnan Library Trust 2017

(၇) အချင်းဖြစ်ရှိခြင်း၏သား။

ငါ၏မေတ္တာတော်ကား။သင်အား(ရဇ္ဇဝါန်)နတ်ပြည်ဖြစ်၍၊ ငါ၏အပါးတော်သို့ဝင်ရောက်ဆည်းကပ်ခြင်းကား။ သင်အား (ဂျနွာတ်) နိဗ္ဗာန်ဖြစ်ပေသတည်း။သို့ဖြစ်၍ (အဆောဘလျှင်ပြု) မဆိုင်းမငံ့ဘဲသင်သည်၊ ၎င်းအရပ်သို့ဝင်ရောက်လာလော။ယခုအကြောင်းသည်၊ ငါ၏မြင့်မြတ်စွာသော (မလကွတ်)နိုင်ငံတော်နှင့်ထွဋ်မြတ်လှသော (ဂျာဘရွတ်)ဘုံတော်၌သင်၏အတို့အလိုဌါအတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းပြီးဖြစ်သောအရာတည်း။

(၈) အချင်းလူဇာတိသား။

အကယ်၍သင်သည်၊ငါအရှင်၏ ဇာတိရင်းကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးသည်ရှိပါကား။ မိမိဇာတိမှမျက်နှာလွှဲဖယ်ရမည်။ အကယ်၍သင်သည်၊ ငါ၏နှစ်သက်တော်မူခြင်းကို လိုလားတောင့်တခြင်း ရှိပါကား။ မိမိအလိုဆန္ဒကိုအာရုံမပြုဘဲနေရမည်။ သို့မှသာလျှင်သင်သည်၊ ငါအရှင်၏ကိုယ်တွင်း၌ (ဖွန)ဖြစ်၍ပျောက်လာသဖြင့်။ငါအရှင်ကိုယ်တော်တိုင်သည်လည်း သင်၏ကိုယ်တွင်း၌အမြဲတည်နေတော်မူလိမ့်အံ့၊

(၉) အချင် ဝိညာဉ်၏သား။

မိမိဇာတိကိုစွန့်ပစ်၍၊ ငါအရှင်၏ဇာတိရင်း၌ဆည်းကပ်မှီဝဲခြင်းမှတပါး သင်အားသုခချမ်းသာခွင့်မရှိနိုင်စဖူး။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော် သင်သည် မိမိ၏အမည်နာမအားဖြင့် အလျှင်းဂုဏ်မလုပ်ထိုက်ဘဲ၊ ငါ၏နာမတော်ကြောင့်သာလျှင်။ဂုဏ်ရှိသင့်၏။ငါ၏ဇာတိရင်း၌အားကိုးအားထားပြုရမည်မှတပါး၊ မိမိအတ္တကိုယ်၌ သင်သည်၊ အလျှင်းအားမကိုးရ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်။ ငါအရှင်သည်၊ တပါးတည်းသာလျှင် ခပ်သိမ်းကုန်သော အရာများထက်သာ၍မကအချစ်ဆုံးသောအရှင်ဖြစ်ရခြင်းကိုနှစ်သက်တော်မူ၏။

—o—

اصول دوازده گانه بهائیه

۱- وحدت عالم انسانی

اول ز تعالیم بهآ وحدت انسان | در وحدت نوعش اثر از وحدت یزدان
الوان مخالف همگی عارض اصلند | چون اصل یکی شکل یکی شان یکی دان

۲ تحری حقیقت

دوم رقم از سطر تعالیم بهآئی | اینست که دارند بنی نوع خدائی
هرگز نرسی بر اثر ذات قدیمش | مادام تفحص و تحری ننمائی

۳- اساس تمام ادیان الهی یکی است

مقصد ز فرستادن ادیان عدیده | تعلیم بشر بوده باعصار جدیده
کآن ذات خداوند نه شرقی است نه غربی | او بهر خودش فرقه و پارتی نگزیده

۴- دین باید سبب الفت و اتحاد باشد

دین رشتهٔ الحاق و بهم بستن ناس است | چون مدرسه در وفق مشاعر بکلاس است
دینی که نباشد بتو مامور محبت | با قطع و یقین دان که مخالف بقیاس است

۵- دین باید با علم و عقل موافقت داشته باشد

علم است بنائی که براو دین حصار است | دین روح برو کالبد علم مدار است
چون هر دو بهم گشته چنین قاتی و ممزوج | پس لازم و ملزوم سر و پایهٔ کار است

۶- تساوی حقوق رجال و نساء

ششم ز تعالیم تساوی زن و مرد | کین هر دو بهم لازم و همکاسه و همدرد
پس لازم و ملزوم مساوی بشمارند | بی بذر و مکان حاصل و خرمن نتوان کرد

۷- ترک همه قسم موهومات

تعلیم دگر ترک خرافات ز پیش است | کایات خداوند همه بی کم و بیش است
احکام الهی بیقین است نه بر وهم | اوهام ره طعمهٔ ملا و کشیش است

۸- صلح عمومی

هشتم خبر صلح عمومی بجهان است | کاو آهنی اسلحه و تیر و کمان است
توقیع محبت بهمه یار و اغیار | فرمان اخوت بهمه اهل زمان است

۹- تربیهٔ عمومی

نهم بعمومیت قانون معارف | با توسعه و نشر علوم متعارف
این سوء تفاهم ز جهان رخت به بندد | غافل شود آگاه و جاهل شود عارف

۱۰- اقتصاد عالم

دهم تو بدان مسئلهٔ فقر و غنا را | در عضو کسل چاره نما رنج و عنا را
کز زحمت یک عضو بدن جمله علیل است | وز سستی یک خشت رسد صدمه بنا را

۱۱- تأسیس یک لسان عمومی

تأسیس زبانی است همه اهل جهان را | تا کشف کند بر همگی راز نهان را
گویند شمالی و جنوبی بزبانی | هم شرقی و غربی بنویسند همان را

۱۲- بیت العدل بین الملل

با شرکت تأسیس یکی بیت عدالت | زائل شود از روی زمین ظلم و جهالت
راضی شود از قسمت آن جملهٔ مردم | هم میرسد این فتنهٔ سرحد بنهایت

(راضی)

لجنهٔ خدمت تبریز سال ۸۳

© Afnan Library Trust 2017

صعود حسرت آمود مرحوم متصاعد الی اللہ آقا علی اکبر (شیرازی)

بتاریخ ۴ ماہ اپریل سنہ ۱۹۲۶ء

الیشان از بہائیان ثابت قدم قدیمہ شہر رنگون بودند۔ در ایام مرحوم آقا سید مہدی شیرازی علم میثاق الٰہی در ایران ارتفاع بلند شد بکمال انجذاب و اشتعال اقبال بحق نمودند و تا دم واپسین بہ امر اللہ بغایت علوی تقدیس و روحانیت ثابت و راسخ بودند۔ ہرچند در بدایت اقبال مخالفین و منکرین بر آن وجود نورانی و پیکر رحمانی عقوبت و اذیت بسیار وارد آوردند و صدمات زیادی زدند ولی آن جوہر خلوص و اطمینان در کافہ امور و جمیع موارد بلایا و رزایای سبیل الٰہی را اسباب مسرت و جذبان و راحت جان شمردہ صابر و شاکر می شد۔

بجہت رفاہیت حال با عیال محترمہ خود مسمّی "مانوے" ہجرت بقریہ دیدنو کلرد کنجنگون نمودہ اغلب اوقات را محض ملاقات با احبا بزنگون مراودہ می نمودند۔ اما حال از عرصۂ دو سہ سال در سن ہرم و پیری دو چار مرض خلج شدہ۔ از حرکت و گفتگو باز ماندند وفاداری و وفاکاری عیال الیشان سزاوار تحسینہای فراوان است کہ تا نفس آخرین در جمیع عوالم با مرحوم شوہر خود ہمراہی نمود۔ تا اینکہ در چہارم ماہ اپریل طائر روح لطیف و نظیف شان بملکوت جاودانی ابہیٰ پرواز نمود ؛

جناب آقا علی اکبر شیرازی و عیال نیکسیرت شان ہمیشہ از ہمگنان گوی سبقت را از میدان جود و کرم می ربودند و بخدمات و اقدامات امریہ قیامی شایستہ می فرمودند۔ چنانچہ الیشان سہ ماہ از قبل صعود از برای بنای 'خیا' (آرامگاہ) حسب رواج مملکت این دیار در گلستان بہائیان کنجنگون بصرف تقریباً شش صد روپیہ بذل ہمت رائگان نمودند۔

بموجب پیش نہاد جناب سید جنابعلیصاحب رئیس محفل روحانی رنگون و جملہ احبای الٰہی بتاریخ ۱۴-۱۵ اپریل سنہ ۱۹۲۶ء آقایان محترم سید عبدالحسین شیرازی میرزا ذبیح اللہ زرقانی و میرزا محمد ہالف خان و حقیر بہ تقصیر سید مرتضیٰ علی بہ قریہ کنجنگون رفتہ از قبل جمیع احبای رنگون با عیال آن مرحوم اظہار تاسف و تحسّر نمودہ بودند۔ یاران برہما و ہندوستان در ایام ماتم کبریٰ و مصیبت فاجعہ بباز ماندگان فقید سعید ہمدردی و محبت نمودہ صبر و سلوان الیشان و رحمت و غفران مرحوم را از درگاہ خداوند متعال رجا میکنند ؛

بشارات روح افزا

اعظم بشارات کہ حیات بخش قلوب یاران مہجور و نشاط افزای ارواح عاشقان رنجور است۔ ہمانا بشارت صحت وجود مبارک شاہ بندہ نواز و یگانہ دلبر اہل راز غصن ممتاز ابہی سدرہ رحمانی حضرت شوقی افندی ربانی۔ و مژدۂ سلامتی اہل سرادق عصمت و رأفت حضرت ورقہ مبارکۂ علیا و عموم ورقات سدرۂ ابہیٰ و افنان دوحۂ بقا ارواحنا لوحدتہم الفدا بودہ و میباشد۔ کہ بواسطۂ طغرا منحدالمال محفل مقدس روحانی حیفا مورخۂ شہر ثانویہ و تعلیقۂ حضرت آقا میرزا محمود زرقانی مرقومۂ فبرایر سنہ ۱۹۲۶ء روح و ریحان بخشیدہ۔

ثانیاً بفحوای اخبار امریہ و منحدالمالہای عدیدہ کہ از اقالیم خاور و باختر و اصل جمیعاً حامل بشارات روح افزای ترقی و پیشرفت امراللہ۔ و مژدۂ جان بخش نشر نفحات اللہ۔ و اخبار فرحت آثار اتحاد و اتفاق یاران۔ و سعی بلیغشان در ادای وظائف دیانتیہ۔ و تاسیس مشروعات خیریہ و مبادی امریہ و ترویج شعائر و مبانی ملت بہیہ و غیرہا بودہ۔ الاشراق بجمعیت سائر دوستان برمہ و ہندوستان اظہار تشکرات صمیمی قلبی نمودہ۔ مزید توفیقات و تائیدات الٰہیہ را در حق آن یاران نازنین مسئلت مینماید ؛

© Afnan Library Trust 2017

دمیده شده درصور - وبصدا آمد ناقور - وبلند شد صوت سافور - ومنصعق شد هر آنچه که بود در صقع وجود
وهر آئینه مردگان در قبور ابدان خوابیده اند سپس نفخهٔ دیگری دمیده شد - ودر رسید آن امریکه بنا
بود ازپس بیاید - بعد از آمدن آن هنگامه ئی که خلقرا بلرزه میاورد - ونمودار شد واقعهٔ هولناک - و
فروگذاشت هر دایه شیر دهنده ئی طفل شیرخوار خودرا - در حالتیکه مردم در بیخبری خود گرفتار ند ومشعر نیستند
رستخیز هم برپا شده - وساعت مقرره نیز در رسید - وپل صراط (چینوات) کشیده شد - ومیزان نصب گردید -
ومحشور شد هرچه که در عالم امکان بود - در حالتیکه مردم درکوری مبتلا هستند - وبدرخشید نور - ومنور شد طور -
وبوزید نسیم گلزار رب غفور - وفراگرفت نکهت نفحات روح - وقیام کردند جمیع مردگان اندر قبور - در حالتیکه
نماظرین خوابیده اندر در قعر گور - افروخته شد نیران - وآراسته شد جنان - وزیبائی یافت هر گلستان - حوضها
جاری شد - وفردوس درکمال رعنائی شد - در حالتیکه مردمان نادان در اوهام خویش گرفتار اند - کشف شد نقاب -
وزائل شد حجاب - وچاک کرده شد سحاب - وتجلی فرمود رب الارباب - در حالتیکه خطاکاران زیان میبرند - این
همان (طلعت ازلی وحقیقت سرمدی) است که زندگانی ثانوی را ازبرای شما ها ایجاد فرموده - وبآمدنش هنگامهٔ
قیامت کبری برپا شده - ونفوس مقدسه را در ملکوت اعلی جمع کرده - هر آئینه در این بیانات آیاتی است از
برای کسانیکه چشم بینائی دارند - **منجمله** آیاتش ظهور دلائل واشارات است - وبروز علائم وبشارات است - و
انتشار یافتن اسرار اخبار است - وانتظار نمودن ابرار واخیار است - وهر آئینه اینها هستند از زمرهٔ فائزین
واز آیاتش انوار درخشندهٔ اوست از افق توحید وپرتوهای تابناک اوست از مطلع مجید - وظهور بشارت
بزرگ است از مبشر یگانهٔ بیمانند او - هر آئینه در این بیان دلیلی است بس روشن وتابان از برای نفوسیکه
میفهمند - واز آیاتش ظهور اوست - وفی پرده وحجاب ظاهر وآشکار بودن اوست - وبپایداری تمام استقامت
فرمودن اوست - وشخصاً موجود بودن اوست بکشف وعیان در بین خلق پیش روی همهٔ مردمان - در جمیع بلدان -
ورمیان احزابیکه هجوم آورده بودند چون گرگان - چنانچه ازهر سمتی آنها حمله می نمودند - واز آیاتش مقاومت
نمودن اوست در مقابل طلبهای عظیمه - ودولتهای قوی شوکت جسیمه - وجماعتی از دشمنان خونریز خونخوار - که در
هر زمان ومکان در بدم کردن این بنیان سعی وکوشش بی پایان مینمودند - هر آئینه این بیان همیشه میفرماید
کسانیرا که در آیات الهی تفکر میکنند - واز آیاتش بیان بدیع اوست وتبیان بلیغ او - ونازل شدن کلمات
او - وبیانات حکمتیهٔ او - وآیات او - وخطبه ها ومناجاتهای او - در نهایت سرعت ونشتاب - وتفسیر کردن محکمات
وتاویل نمودن متشابهات - وقسم بزندگانی تو که هر آئینه این امر نهایت واضح ومشهود است برآنهائیکه بنظر
انصاف مینگرند - واز آیاتش - درخشیدن آفتاب علوم او - وتابناک بودن بدرفنون او - وثبوت کمالات
شئون اوست - واین امر را علمای راسخین هر طل مقر ومعترفند - واز آیاتش صیانت فرمودن اوست
مرجال خودرا - وحفظ ونگاهداری نمودن اوست مر هیکل شخصی انسانی خودرا - در حالتیکه انوارش تابنده ودرخشان بود -

واعدایش باسیوف وسنان هجوم میاوردند - وهزارها ازنفوس تیرها را پرتاب مینمودند - هر آئینه این
امر عبرت میافزاید - کسانیرا که انصاف میدهند - واز آیاتش صبر وابتلای اوست - ومصائب وآلام
اوست - در زیر شکنجهٔ غلها وزنجیرها - وبا این احوال او خلق را دعوت میفرمود که بیائید بسوی من اے
مردمان پاک نهاد ابرار - بیائید بسوی من اے گروه نیک نشاد اخیار - بیائید بسوی من اے مطلع انوار - هر
آئینه دروازهٔ رازها باز شده - واسرار بیادهٔ گوئی خویش در افتاده اند - واز آیاتش نگاشتن نامه
وجاری فرمودن حکم فیصل اوست از روی عتاب بملوک وسلاطین زمانه - وانذار وتخویف فرمودن اوست
بشاهنشاهی که بقوت نافذه وقدرت ضابطه احاطه نموده بود ارض را - چنانچه سرنگون شد تخت سلطنت و
عرش عظیمش در ایامی چند - وهر آئینه این امر لیست که مشهود ومشهور است در نزد عموم - واز آیاتش
علو کبریائی اوست وسموم مقام او - وعظمت جلال اوست - ودرخشندگی جمال او - از افق سجن وزندان است
پس خمیده شد گردنها در حضور او - ولیست شد صداها در ساحت قدس او - ورویها زرد شد در پیش روی او -
واین برهانیست که شنیده نشده در قرنهای پیشین - واز آیاتش ظاهر شدن معجزات اوست - وآشکارا
بودن خوارق عادات وکرامات او پیوسته وپیهم یکی بعد دیگرے - مثل فیض بخش ابر نوبهاری او - واقرار
کردن غافلین بنفوذ وتصرف شهاب فرمان او - قسم بزندگی پایندهٔ او - که هر آئینه این امری است ثابت و
واضح در نزد عموم - نزد آنکسانیکه از هر فرقه ئی حاضر شده اند در حضور حضرت قیوم - واز آیاتش درخشندگی
آفتاب عصر اوست وفروغ وفروزندگی بدر قرن اوست - در سماء اعصار واوج اعلای از قرون پیشین وعلوم
وفنونیکه شائع شده در آفاق واز مشاهده اش عقول در حیرت وا مانده - چنانچه جمیعاً شائع گشته وانتشار
یافته - واین نیست مگر امری بس ناگزیر ومحتوم ❊ (انتهی)

طلوع کوکب هند از افق دهلی مجدداً

الحمد لله - کوکب هند در نهایت لمعان وباحسن طراز از افق شهر دهلے
دار الامارهٔ اقلیم هندوستان درخشان شد - وپرتوش اقصای بلاد عالم را گرفت -
مزید توفیقات وتائیدات ربانی را در حق حضرت مدیر فاضل محترم وسائر
معاونین ادارهٔ جلیله مسئلت نموده ومینمائیم ❊

© Afnan Library Trust 2017

انت المقتدر علی کل شیٔ - وانک انت العزیز القیوم ؛

انتهی

ترجمه بیانات مبارکهٔ حضرت بهاء الله جل ذکره

اوست صاحب غلبه و عزت

پاک و منزهی تو ای معبود من و ای پروردگار من. توئی آن خداوندی که بلند فرمودی آسمانها را بامر خود. و ساکن فرمودی زمین را باراده خود. و مقرر فرمودی درمیان این هر دو آنچه را که شایان سلطنت تو است. و سزاوار عزت و بزرگی تو است. پس بعد ازان خلق فرمودی خلق را بمشیت و اراده (مطلقهٔ) خویش. و ظاهر فرمودی مخلوقات را بحکمت (بالغهٔ) خود. و فرستادی بسوی آنها پیغمبران از نزد خود. و نازل فرمودی بر آنها کتابها از پیشگاه خود. و تجلی فرمودی بر زمرهٔ برگزیدگان از پیغمبران خود بانوار عز قیومیت و پایندگی خویش. و سربلندی دادی آنها را بجایگاه عز الوهیت خود. بنحویکه آنها را مشرقهای احدیت خود گردانیدی و مقامات ظهور صمدیت خود. و مطلع هویت خویش. و گنجهای حکمت ازلیه خود ساختی. و از نزد خود حجتی بآنها بخشیدی. و از پیشگاه خویش آنها را برهانی عطا فرمودی و آیات نازله از سماء فردانیت خود را بزرگترین حجت (حقانیت) خویش قرار دادی. و نغمات ظاهرهٔ از الحان بدیعهٔ صمدانیت خویش را بزرگترین دلیل و برهان خود مقرر فرمودی. پس بعد ازان امر فرمودی بندگان را باطاعت و فرمانبرداری آنها در مملکت خود. و برجوع و بازگشت بسوی آنها در ملک خویش. تا کل مطیع و منقاد مظاهر ذات تو شوند. و همگی متابعت مشرقهای آفتاب جمال تو کنند. تا جمیع بندگان بر شریعت فضل تو گرد آیند. و از دریاهای فیض تو بیاشامند. و در رضوان احدیت داخل شوند. و در جوار رحمت بیاسایند. و در جمیع این امور ای پروردگار من قصد و اراده نفرمودی مگر اینکه داخل فرمائی آنها را در شهرستان پایندهٔ دائمی. و فائز نمائی آنها را تا فراز رفارف ابدی سرمدی. باوجود این (همه احسانات خداوندیت) آنها در امرت اختلاف کردند. و بر برگزیدگانت اعتراض نمودند. و بر مظاهر ذاتیه ات استکبار ورزیدند. تا بحدیکه از جوار رحمتت متفرق شدند. و از سایهٔ مکرمتت فرار نمودند و روزها برایں حال گذشت. و شبها بسر آمد تا آنکه امر بمظهر کبرایت منتهی شد. در جمال (جهان آرای) اسم علی اعلایت در آنوقت پرده از جمالت برانداخته شد و خورشید افضالت بدرخشید. و ماههای احسانت بتابید و ستاره های عنایت جلوه نمود و دریاهای قدرت و توانائیت بموج آمد. و نسیمهای قوت و نیرویت بوزید و رضوان بهایت زینت یافت. و قمری لقایت نغمه و آهنگ ساز نمود. معذالک همگی منکر حق تو شدند. و از جمالت اعراض کردند. و از لقایت استکبار جستند. و اجابت نکرد ترا احدی در این امر. و اقبال ننمود

هیچکس بسوی رضامندیت. و وارد آوردند بر مطلع جمالت آنچه را که قلم از ذکرش لرزان است و از آنچه که بر او گذشت مرکب و مداد گریان است. و در آنچه که بر او وارد شد ساکنان فردوس مینالند. و اهل آنها بر آنچه که بر او فرود آمد فریاد میزنند. و بعد ازان چون جمال (مبارکش) از انظار عبادت روپوش شد. و بفراز جایگاه خویش برداشته شد و بمکمن عز خود در عرش عظمتت بازگشت نمود. در آنوقت اکثری از عبادت مدعی محبتش میشوند. و اهل مملکت او را می ستایند. پس اهل بریتت او را سجده میکنند.

پس پاک و منزهی تو. چه قدر بزرگست غفلت ورزیدن بندگانت در ایام ظهور ذات تو. و چه قدر بزرگست اقبال نمودن آنها در حین روپوش شدن جلال و بزرگواری تو. قسم بعزت و بزرگواریت ای معبود من. که مشی نمیکنند این مردم در اوان غروب شمس هدایتت جز در سبیل تقلید. و متابعت نمینمایند ترا مگر پس از غیبت نمودن و روپوش شدن وجهتت ؛

پس بسیار پاک و منزهی تو. سکان سراپردهٔ لاهوت را چون در امرت حیرت فرا گرفته. چه جای اهل ملکوتست در اراضی ناسوت. از بدائع حکمتت جمیع عرفاء بی بهره و عریانند. و در نزد ظهورات علمت جمیع فقهاء نادانند. از معارف عز سلطنتت همهٔ حکماء عاجزاند. و از رسیدن بمیدانهای عظمتت جمیع بلغا قاصرند و در نزد موجزدن بحور عنایت همهٔ اغنیاء فقیر و محتاجند. و در حضورت همهٔ علماء جاهلند. و در پیشگاهت جمیع بزرگان محض نابودند ؛

پس قسم بعزت و جلالت که شرائع علمت همیشه در جریان است. و بدائع حکمتت همواره ظاهر و نمایان است. و ابواب رضوانت پیوسته مفتوح و باز است. ولیکن احدی را یارای آن نیست که در آن داخل شود. یا اینکه ازان بیاشامد. یا آنکه راز نهانش را دریابد. بجز آنکسانیکه با انقطاع صرف بسوی تو آمدند. و بکلی بجانب تو بازگشت نمودند ؛

پس سوال میکنم ترا ای معبود من برحمت واسعه ات. و نعمتهای ظاهره ات. و حکمت بالغه ات. که ما را در پناه حمایتت حفظ فرمائی. و از اثمار رضوانت مرزوق داری. و از جامهای جمالت بیاشامی. پس ما را بان مقام بلندی برسانی که در اصفیاء و برگزیدگانت هیچگونه فرقی و تفاوتی نه بینیم. و در ایام ظهوراتت، هیچگونه اختلافی مشاهده نکنیم. بجهت اینکه هر آئینه

توئی مقتدر و توانا بر هر چیزی و هر آئینه

توئی پاینده و صاحب عزت

و غلبه

(انتهی)

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات

سید مصطفی رومی پوسٹ بکس نمبر ۲۹۹ (رنگون)

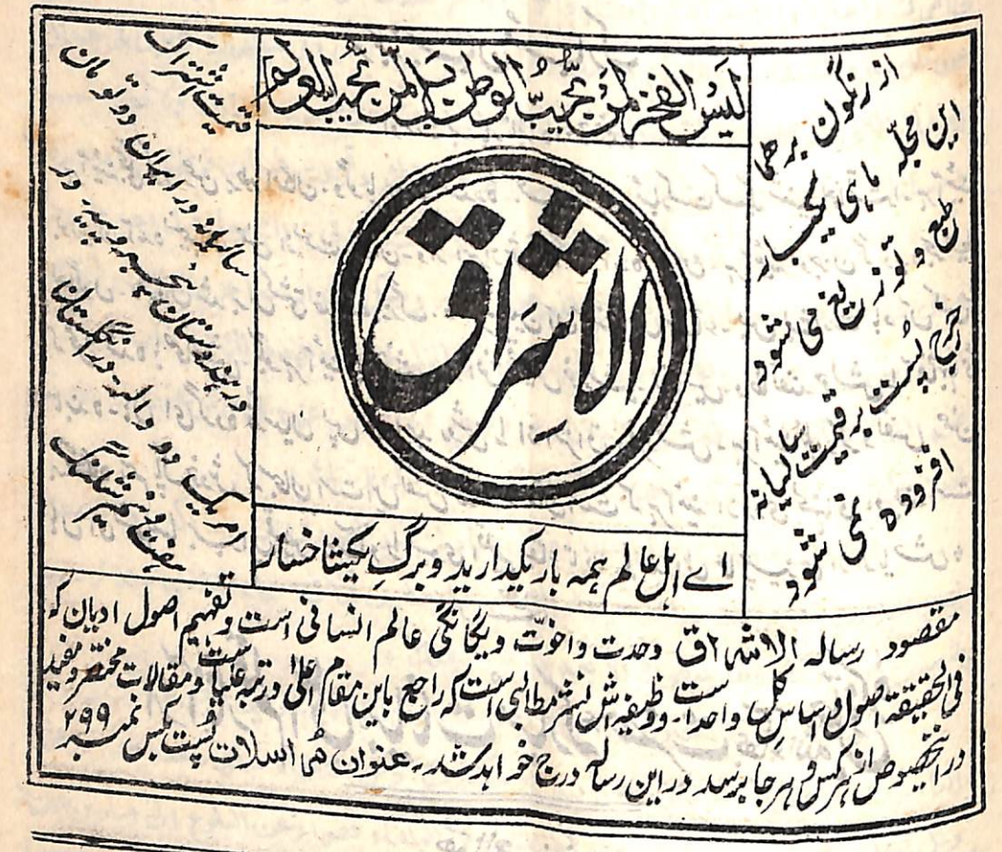

لیس الفخر لمن یحب الوطن بل لمن یحب العلم

الاشراق

اے اہل عالم ہمہ بار یکدارید و برگ یکشاخسار

از رنگون برهما این مجلہ ماہی یکبار طبع و توزیع می شود خرج پست بر قیمت سالیانہ افزودہ نمی شود

قیمت اشتراک سالیانہ در ایران دو تومان در ہندوستان پنجروپیہ در امریکہ دو والر در انگلستان ہفت و نیم شلنگ

مقصود رسالہ الاشراق وحدت و اخوت و یگانگی عالم انسانی است و تفہیم اصول ادیان کہ فی الحقیقۃ اصول و اساس کل واحد است و وظیفہ اش نشر مطالبی است کہ راجع باین مقام اعلی و رتبہ علیا است و مقالات مختصر و مفید در این خصوص از ہر کس و ہر جا برسد در این رسالہ درج خواہد شد۔ عنوان مراسلات پست بکس نمبر ۲۹۹

جلد سوم | ماہ اپریل سنہ ۱۹۲۶ء | شمارہ ہشتم

آثار قلم اعلی۔ بیانات مبارکہ حضرت بہاء اللہ جل ذکرہ

الاشراق ۳ ص ۴ ص ۲۱

هو الابهى الابهى

قد تجلى الرحمن على طور الاكوان - وتنطق سدرة السبحان. فطوبى لمن سمع نغماتها - قد هبت نسمات الرحمن عن جهة الرضوان - واهتزت النفوس من اهتزازها. وقد تموجت قلزم الحمراء وجرت عليه سفينة الكبرياء - واستقرت عليها اهل البهاء

THE DAWN.

Vol. III. May & June 1926. No. 9 & 10.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

WORDS OF BAHA·U'LLAH.

The progress of man depends upon faithfulness, wisdom, chastity, intelligence and deeds. He is ever degraded by ignorance, lack of faith, untruth and selfishness. Verily, man is not called man until he is imbued with the attributes of the Merciful. He is not man because of wealth and adornment, learning and refinement. Blessed is he who is free from the names, seeking the shore of the sea of purity, and loving the melody of the dove of virtue.

In this day all must serve God with purity and virtue. The effect of the word spoken by the teacher depends upon his purity of purpose and his severance. Some are content with words, but the truth of words is tested by deeds and dependent upon life. Deeds reveal the station of man. The words (of the teacher) must be according to what has proceeded from the mouth of the will of God and is recorded in Tablets. (Bahai Scripture page 158)

WORDS OE ABDUL BAHA.

The intention of the teacher must be pure, his heart independent, his spirit attracted, his thought at peace, his resolution firm, his magnanimity exalted and in the love of God a shining torch. Should he become as such, his

© Afnan Library Trust 2017

sanctified breath will even affect the rock; otherwise there will be no result whatsoever. As long as a soul is not perfected, how can he efface the defects of others. Unless he is detached from aught else save God, how can he teach severance to others ! (Bahai Scripture page 543)

A STUDY OF THE BAHAI MOVEMENT IN THE LIGHT OF RECENT EVENTS IN PERSIA.

Those who can read the signs of the times will hardly fail to notice that at the present age the religious world is passing through a stupendous transformation. The cold, narrow, and rigid dogmas and creeds of the past are gradually perishing, and in their stead are visible traces of general awakening to a broader conception of truth otherwise called universal religion, which is characterised by a great spiritual renascence the like of which has never before been in the world. During the past eighty-two years, the world has entered into a new spiritual era. This spiritual awakening of the present day is universal; it has manifested itself differently under varying social conditions under different nomenclatures such as brotherhood movement; world-fellowship movement and so forth. It is this universal soul-need which the Bahai Teaching aims to meet and satisfy. Before proceeding to deal with the principles and ideals of the Bahai Movement let us pause for a while and examine its brief but most marvellous and interesting history.

It was Friday the 5 th, Jamadiul Awal 1260 A. H. corresponding to the 23 rd, May 1844 A. D. which saw the beginning of a new order of things upon the Earth. On that memorable day lived on the soil of Persia three great men who eventualy played very important parts in heralding this new age. They were (i)Syed Ali Mohamed of Shiraz a young man of about twenty-four who assumed the title of the Bab (i. e. the Gate) (ii) Mirza Hussain 'Ali of Noor a youth of about 27 years of age who later on came to be known as Bahaullah, and (iii) Abbas Effendi a baby born on that very day in the house of Bahaullah; he became known as Sir 'Abdul Baha Abbas.

On this day the 23rd. May 1844 His Holiness the Bab announced his Mission. He proclaimed the approaching advent of One Greater than himself whom he referred to as "Him whom God shall manifest". He laid claim to be the forerunner of him who would soon appear to purify the perverted religions and sects of his time from fanaticism, and establish a new era of peace and freedom. At that time Persia was in an abject state of decadence; it was shrouded in intense moral and spiritual gloom; the whole country was steeped in bigotry and

intolerance of a most fierce character, the deplorable traces of which are still visible among those of its people who have not yet come under the chastening influence of the Bahai religion. The dominant religious party was the Shia sect of Mohammedans who considered it a merit to insult and revile men of other religious pursuasions. It is no exaggeration to state that a Mohamedan would not put into his pocket money received from the Jews or Christians without washing it. Far from drinking from a cup that had touched the lips of the Nazarene a Mohammedan would, regarding it defiled, smash it to pieces. If by some unfortunate mishap during a rainy weather a drop of water touching the body of a Jew, Christian or Zuroastrian comes on the garment of a Mohammedan he will immediately discard it deeming it polluted. Similarly the Jews cursed and execrated both Mohammedans and Christians; and the Zuroastians regarded his fellow-countrymen of other faiths as unclean and unworthy of association.

At such an age the Bab appeared and began to denounce the life and wrong conduct of the people; he advocated liberal ideas, admonished the corrupt clergies, and proved that their precepts and dogmas were contrary to the teachings of the Holy Quran. All the people of Shiraz knew that the Bab was without learning and schooling, yet, to their great astonishment, he appeared before them endowed with profoud spiritual wisdom and most perfect erudition. He confounded the learned Mullahs (doctors of the religion of Islam) until they feared discussion with him, lest the people should see the weakness of their arguments and the strength of his teachings. He wrote a number of treatises upon intricate theological questions and displayed extaordinary depth of knowledge in his most learned expositions of the verses of the Holy Quran, and elucidation of prayers in Arabic urging men to be ready for the appearance of "him whom God shall manifest". In his commentaries ont he XII chapter of the Quran, *the sura of Joseph*, which was his first work, he expressed his passionate love for that Great Teacher whose glory was still veiled from public eye but who would soon mansfest himself. This and his similar other works excited great unrest among the Mullahs.

The blameless purity of his life, his liberal ideas and teachings, the charm of his manners, the beauty of his person, the sweetness of his disposition and the eloquence of his words attracted many men of prominence and learning as well as those of the more humble walks of life to him; while all the learned doctors of religion and lawyers of repute were up in arms against him. They were alarmed that through the advancement of his cause, which was rapidly gaining adherents they might lose their influence and hold upon the people. So, they

© Afnan Library Trust 2017

began to incite the Gonernment to come te their aid in their campaign of suppression of the cause which seemed to them subversive to their interests.

Soon after his declaration the Bab went on a pilgrimage to Mecca where before the large gathering of over one hundred thousand pilgrims assembled from all parts of the Moslem World he made his first public announcement of his mission. On his return to Persia he found that his Cause had already penetrated into many parts of the country; and the masses were already aroused from their lethargy. Then followed the Bab's travels, teachings, and trials. All manners of insults and indignities were heaped upon him. He was flogged, arrested and after a period of confinement in various prisons was finally martyred in a most cruel manner in the public square of Tabriz. The clergies and the Government fondly hoped that his martyrdom would put an end to his Cause and extinguish for ever this threatening fire. But that "the blood of the martyrs is the seed of the church" has once again been fully proved to the world. Not a drop of blood shed of an innocent Siyyid of the lineage of the prophet did go in vain. His martyrdom inspired his followers with increased zeal and courage and attracted the attention of the people who hitherto knew little or nothing of the Bab and his mission. The waverers were confirmed in their faith and went out with a burning desire to serve and die for the Cause.

Among the first and foremost of the Bab's supporters was Mirzu Hussain Ali Noori subsequently known as Bahaullah. At the time of the Bab's declaration he was 27 years old (i.e. two years older than the Bab) and was residing in Tihran. His family was one of the noblest and wealthiest in Persia. His father as well as other relatives had been ministers of the government. From his infancy he exhibited signs of greatness; when he was eight or nine years old he used to frequent the cabinet of ministers. The prime minister always treated him with greatest respect. When he was twelve or thirteen years old he used to speak in large gatherings on intricate metaphysical and religious problems with marvellous wisdom and knowledge. He never attended any school or college and so every one was amazed at the profundity of his erudition. When Bahaullah was 22 years old his father died; and the Government offered him his father's position in the Ministry, but he did not accept the offer. The prime minister said "Leave him to himself, such a position in unworthy of him. He has some higher aim in view. I cannot understand him, but I am convinced that he is destined for some lofty career. His thoughts are not likes ours. Leave him alone".

When the news of the Bab's proclamation reached Tihran Bahaullah was the first to come forward and boldly respond to the call. He immediately

gathered all his relatives together and gave them the glad tidings. He then visited his native place Noor and other neighbouring cities where he proclaimed the Cause. Later on he returned to Tihran and took up the work of the Cause with great zeal and fervour.

When the Bab was imprisoned in the fortress in Tabriz a correspondence was established between him and Baha-ullah which was carried on until the last day of the Bab's mission here on earth; but they never met each other in this world. When the Bab foresaw his martyrdom and the approaching end of his mission, he sent to Bahaullah by one of his faithful disciples, his pen case, pen, seal, his will and other writings in a packet. At that time though Bahaullah was only known as an ardent supporter of the Bab and his teachings, yet the Bab saw in him signs which were not yet manifest to others.

Soon after the Bab's martyrdom an unfortunate event occured which brought terrible calamity upon the believers. An impassioned youth by the name of Sadique who was a devoted follower of the Bab was so deeply affected by the martyrdom of his beloved Master that his mind became deranged; and he waylaid the Shah of Persia and fired at him with a fowling-piece. He was promptly captured and killed by his Majesty's attendants. Without further inquiry into this palpably mad act of an insane youth the whole body of the Babi community was held responsible for the crime. This was a sufficient plea for the wholesale massacre and most barbarous tortures of the believers. Merely to be suspected as a Babi was considered to be a good justification for the extirpation of the whole family. In Tihran alone about eighty believers were handed over by Government to the Moslims to be killed after subjecting each one of them to most cruel butchery. Live bodies were thrown into burning flames; boiling water was poured down the throat of innocent children; some were made over to butchers to be chopped to pieces, while others were handed over to the carpenters to be torn by their implements. Some unfortunate victims had lighted candles inserted into incised wounds on their bodies and were paraded round the streets amid the mock and yell of the fanatic crowd. Some had their eyes plucked out before being killed. Lord Curzon referring to these horrible cruelties commented. "Tales of magnificent heroism illumines the blood stained pages of Babi history. Ignorant and unlettered as many of its votaries are and have been, they are yet prepared to die for their religion, and fires of Smithfield, did not kindle nobler courage than has met and defied the more refined torture-mongers of Tihran. Of no small account then must be the tenets and creeds that can awaken in its followers so rare and beautiful a spirit of self-sacrifice".

© Afnan Library Trust 2017

Among the many victims of such tortures who were thrown into the Imperial Dungeon of the Shah was Bahaullah. Being suspected of the complicity in the attempt on the Shah's life, Bahaullah was arrested and thrice imprisoned. His last confinement was for four months with heavy chains round his neck in one of the subterranean dungeons of the Shah in Tihran. His house was sacked and all his possessions were confiscated. His estate comprising of four hundred villages were seized. On the intervention of an ambassador of a foreign State an investigation was held into his alleged complicity in the plot against the Shah; and although his innocence was conclusively proved he was not allowed to live in Persia. The Shah commanded that he should be exiled to Baghdad. He proceeded to Baghdad accompanied by his family and a number of believers suffering terrible hardship in the long winter journey of about 40 to 50 days. It may be noted here that these trials and persecutions did not daunt him in the least. He himself in one of his tablets stated. "The more they heap persecutions on us the more our Cause will spread. If they drown me in the sea my voice will be raised from the desert. If they throw me down from mountains my voice will be heard from the sea; because I have come not of myself but by the command of God".

This exile of Bahaullah to Baghdad marks an important epoch in the history of this movement. He stayed in Baghdad for about eleven years, two of which he spent in meditation in the solitude of the mountain of Sulaymaniah in Kurdistan. During his sojourn in Baghdad, he devoted all his attention and energy to the organisation of the hitherto undirected enthusiasm of the believers. He taught them the true significance of the Bab's teachings, and prepared them to recognise the one whose advent the Bab had foretold. It was during this period of his exile in Baghdad that his fame became wide-spread; prominent men of learning from far and near came to see him and hear his teachings; many became interested in the new message; and the Cause grew in strength. These developments again filled the moslem clergies with alarm; they incited the government against him, and they began to devise fresh plots for the destruction of his power and the eradication of the Cause. Finally through the persistent effort of the Persian Consul at Constantinople an order was issued by the Turkish Government for his transference to Constantinople. On receipt of this news preparations began to be made for this long journey. This preparation took twelve days during which period Bahaullah and his family were encamped in the garden of Najib Pasha outside the town where a memorable event took place. Dr. Esslemont in his book "*Bahaullah and the New Era*". on page 36 writes the following account of this important event. "It was in the first of these twelve days (April 21 to May 3, 1863) i. e. nineteen years

after the Bab's declaration) that Bahaullah announced to several of his followers the glad tidings that he was the one whose coming had been foretold by the Bab— the chosen of God. the Promised one of all the prophets. The Garden where this memorable declaration took place has become known to Bahais as the *Garden of Ridvan* and the days Bahaullah spent there are commemorated in the *Feast of Ridvan* which is held annually on the anniversary of these twelve days. During these days Bahaullah instead of being sad and depressed, showed the greatest joy dignity and power. His followers became happy and enthusiastic and great crowds came to pay their respects to him. All the notables of Baghdad, even the Governor himself, came to honour the departing prisoner".

The party consisting of Bahaullah with twelve members of his family and seventy disciples reached Constantinople after a most fatiguing journey of about three to four months. In Constantinople the authorities tried to find fault with him but failed. Many of the ministers who met him in Constantinople had to admit openly. "This man is a great man". After four months' stay in Constantinople, he was again exiled to Adrianople in the interior of Roumalia, where he remained for about five years. This was his third exile, the first being from Tihran to Baghdad and the second from Baghdad to Constantinople. It was during his sojourn in Adrianople that some of his important tablets were written.

Although he announced his mission to several of his followers in Baghdad but he made his public declaration on arriving at Adrianople which was enthusiastically hailed by the majority of the believers who were henceforth known as Bahais and ceased to be called Babis. The authorities thought that Bahaullah being so far removed, he as well as the Cause, which originated so far away in Persia would be forgotten; but what God wills, no power on earth can resist; each attempt on the part of the two most powerful sovereigns of the time to suppress this movement gave a fresh impetus to it and marked an epoch in the demonstration of its spiritual power. The Ottoman and the Persian Governments again in concert decided upon the exile of the community to the penal colony of Acre in Syria wherein political suspects and criminals of the worst type were confined. Its climate was said to be so unhealthy that a bird flying across it would instantly drop dead. This fourth exile was in August 30, 1868.

About this time and also soon after arriving in Acre Bahaullah wrote his famous epistles addressing himself to Queen Victoria of great Britain, King Nepoleon III of France, Pope Pius IX, the Czar of Russia, the Emperor of

© Afnan Library Trust 2017

Germany, Sultan Abdul Aziz of Turkey, King Nasiruddin Shah of Persia and the President of the American Republic, inviting them all to his Cause and summoning them to establish international peace. During these sixty years since these epistles were written many of the predictions contained therein have come to pass and there are many still to be fulfilled.

On their arrival in Acre Bahaullah and his companions were imprisoned in two dingy rooms in the army-barracks. The place was filthy beyond description. The food supplied was not only unwholesome but insufficient and the water given was not fit to drink. The result was that malaria, dysentry, and other diseases soon broke out among the believers. Though their sufferings were intense, yet they were spiritually in utmost happiness and peace in the belief that they were sharing the troubles of their beloved leader. During this imprisonment several believers came all the way from Persia on foot just to obtain a glimpse of their Lord. As no outsiders were allowed admittance within the city walls of Acre they used to go and stand (very often for days together) on some mound outside the third moat with eyes rivetted to the windows of Bahaullah's quarters. He would show himself to them at one of the windows, and after gazing on him from afar they would return to their homes fired with new zeal for service and sacrifice.

Such strict restrictions lasted for two years after which Bahaullah was given the liberty of the City and allowed to live in a house provided for him and his family in Haifa and Mount Carmel. After 25 years confinement in Acre and Mount Carmel he passed away on the 28th May 1892 at the age of 75 at his residence in Behji not far away from Acre. Even during the hard days of his early imprisonment in the barracks at Acre Bahaullah wrote to some friends. "Fear not. These doors shall be opened. My tent shall be pitched on Mount Carmel and the utmost joy shall be realised". And exactly it so happened. In the arrival of Bahaullah at Acre and Mount Carmel many important prophecies in the Holy scriptures concerning Acre and Carmel were fulfilled. When the order was passed by the Turkish Government for the banishment of Bahaullah and his followers to Acre, the Persian ambassador in Constantinople assured his Government in Tihran that the climate of Acre would do its work; and Bahaullah and his Cause would ere long perish. But as a prisoner and an exile he advanced his Cause and spread his teachings throughout the world. In fact by this very act of banishment to Acre his enemies who wished his destruction afforded the best proof of his claim helping the fulfilment in him of the prophecies contained in holy books. Paul Kingston Dealy in the "*Dawn of Knowledge* describes this wonderful event as follows:—

"If people were to reflect for a moment on the one circumstance alone of his final banishment to Acre, by his bitterest enemies, they would be compelled to admit that no stronger proof of his identity could possibly be established than the very act of his being sent there to end his earthly days. He did not seek to be sent there. It was not his own volition that he was exiled to Acca. His wish or will in the matter was never consulted by his oppressors.His..... powerful presence in their midst was a source of great irritation, the fragrant waves of his holy breath disturbed the peaceful atmosphere of their self-satisfaction .....so to be rid of him they banished him to Acca.....which they did with the hope that malaria would do the work and hasten the much desired end. But in doing this they unconsciously assisted in the fulfilment of the great prophecies concerning these days. The arrival of Bahaullah and his followers at Acca was the beginning of the literal fulfilment of the entire 35th. chapter of Isiah as well as many of the prophecies".

Nine days after the ascension of Bahaullah the seal of his will was broken by his eldest son Abdul Baha in the presence of the members of the family and a few friends. This important document was in his own hand writing, and it was duly signed and sealed by him. By this will 'Abdul Baha was appointed expounder of his books and writing; and all believers were directed to turn to him and obey him. Thus sectarianism and division in the Bahai Cause were prevented. Abdul Baha is the very same son whom we have seen as a baby born on the very day and at the very hour when the Bab declared his mission.

Since he was nine years old Abdul Baha shared with his father all his sufferings and privations. He remained a prisoner of the Turkish Government for 40 years. With the declaration of the counter revolution in Turkey in September 1908 and the deposition of Sultan Abdul Hamid, his incarceration came to an end. Ponder over the great wonder God had wrought; his oppressor Abdul Hamid, who was at that moment seriously contemplating to crush him entirely and had actually appointed a special commission to carry out this nefarious design, was imprisoned and Abdul Baha was released. Soon after his release in the year 1911 at the earnest entreaties of the Bahais of Europe and America he favoured them with a visit to their countries. During his tour in Europe and America, he proclaimed the Cause of his father to Jews, Christians and Muhummedans He spoke at synagogues. temples, churches. and mosques demonstrating the fundamental unity underlying all the religions of the past. Before setting out on his Western journey he raised a stately musoleum for the Bab on the Mount Carmel of hallowed tradition.

He returned to Haifa on Decr. 5, 1913. He was then in his 70th. year

© Afnan Library Trust 2017

and was physically very weak; but despite the weakness of his body his spiritual activities continued unabated up to the last day or two of his life. During the Great War he rendered great help not only to the Bahais but to all the people of Haifa and Acca. Under his direct supervision and organisation a large tract of land near Tiberias was cultivated with wheat which averted a terrible famine that imminently threatened Haifa and Acca particularly when all communications with the outside world were cut off. Soon after the British occupation of Haifa the Government representatives were so deeply impressed by his noble character and his benevolent and humane work that a Knighthood of the British Empire was conferred upon Abdul Baha on the 27th April 1920.

'Abdul Baha passed away on November 28th in 1921. "His funeral next day was attended by thousands of people of all ranks from the Administrator-General of Palestine and the Governor of Jerusalem to the poorest beggars in Haifa. Nine speakers all of them prominent representatives of the Muslim. Christian and Jewish Communities, bore eloquent and moving witness to their love and admiration of the pure and noble life which had just drawn to its close. Here was surely, a fitting tribute for one who had laboured all the days of his life for unity of religions, of races, of tongues; a tribute and also a proof that his life had not been in vain, that the ideals of Bahaullah which had been his inspiration, nay, his very life, were already beginning to permeate the world and to break down the barriers that for centuries have alienated Muslim, Christian and Jew, and the other diverse factions into which humanity has been riven' (Bahaullah and His Message.)

'Abdul Baha in his turn, to assure the unity of the Cause, left a will whereby his grand son Shoghi Effendi was declared to be the Guardian of the Cause. According to the plan outlined by Bahaullah Shoghi Effendi has taken upon himself the task of coordinating the activities of the friends in all parts of the world and is bringing about greater unity and efficiency by systematically organising Spiritual Assemblies in every centre where the number of adult declared Bahais exceeds nine. These local Spiritual Assemblies elect National Spiritual Assemblies, the ultimate object being the establishment of International or Universal Spiritual Assembly (Baytul-'Adl) Referring to this body Abdul Baha in his will writes:—

"Unto this body all things must be referred. It enacteth all ordinances, and regulations that are not to be found in the explicit Holy Text. By this body all difficult problems are to be solved, and the Guardian of the Cause is its sacred head and the distinguished member, for life.

"Unto the Most Holy Book every one must turn, and all that is not expressly recorded therein must be referred to the Universal Assembly. That which this body either unanimously or by a majority, doth carry, that is verily the truth and the purpose of God Himself. Whoso deviates therefrom is verily of them that love discord. hath shown forth malice and turned away from the Lord of the Covenant".

The main principles of Bahaullah's teachings are:—

I. Oneness of God and oneness of Religion:—

According to Bahaullah there has never been but one religion in the world, and there can be but one. There is one God, as Muslim, Christian, Jew and Zoroastrians all declare, and the worship love and service of One God is religion. The founders of all the great religious communities have taught the same religion, but each has taught it in accordance with the requirements of the times in which, and the capacity of the people to whom he came. Each has played his part in the education and upliftment of humanity, but in no case has a final revelation been given. The truth is infinite, and no revelation in limited human language, intelligible to limited human minds, can be complete, exhaustive, or final. The aim of each prophetic revelation is to prepare men's hearts and minds for higher revelations to follow. Reverence for all the prophets is the basis of true religion and the chief means of bringing about the unity of mankind. Bahaullah says in his last will and Testament: "O ye people of the world! The religion of God is for the sake of love and union; make it not the cause of enmity and conflict———". (Bahaullah and his Message p. 11.)

II. Search after Truth:—

The first principle, Bahaullah urged is the independent investigation of truth. "Each individual," he said, "is following the faith of his ancestors who themselves are lost in the maze of tradition. Reality is steeped in dogmas and doctrines. If each investigate for himself, he will find that Reality is one; does not admit of multiplicity; is not divisible. All will find the same foundation and all will be at peace". (Bahai Scriptures p. 276)

III. The oneness of mankind:—

Addressing all humanity, Bahaullah says "Ye are the fruits of one tree and the leaves of one branch. All the nations, peoples and tongues are the branches, leaves, blossoms and fruits of this great tree of humanity". God created all;

© Afnan Library Trust 2017

protects all; provides for all and is kind to all; why should you be unkind? ———(Bahai Scriptures p. 276).

IV. Prejudices must be abandoned:—

Religious, racial, political and patriotic prejudices are the destroyers of human society. As long as these prejudices last the world of humanity will not attain to poise and prefection. (Bahai Scriptures p. 277).

V. International Peace:—

Over sixty years ago Bahaullah was advocating the establishment of a Universal League of Nations. An injury to one nation, he said, was an injury to all and all should combine to resist the aggressor. All questions which might lead to war should to submitted to the arbitration of an impartial International tribunal." (Bahaullah and his Message p. 14)

VI. Universal language:—

One of the principles advocated by Bahaullah is the establishment of universal language so that we shall not have to acquire so many languages in the future. In the schools they will study two, the mother tongue and the international auxiliary language. The use of an international auxiliary language will become a great means of dispelling the differences between nations. (Bahai Scriptures p. 279.)

VII. Education for all:—

Acquisition of knowledge and education is enjoined as a religious duty. If any one is not possessed of sufficient means to educate his children, it is incumbent upon the National Assembly to educate his children. Education of girls is as much compulsory as that of boys.

VIII. Equality of sexes:—

Humanity is like a bird with its two wings—the one is male, the other female. Unless both wings are strong and impelled by some common force the bird cannot fly heavenwards. According to the spirit of this age, women must advance and fulfil their mission in all departments of life, becoming equal to men. They must be on the same level as men and enjoy equal rights. This is my earnest prayer, and it is one of the fundamental principles of Bahaullah. (Words of Abdul Baha).

IX. Religion must conform to Science and reason:—

Whatever the Intelligence of man cannot understand, Religion ought not to

accept. Religion and Science walk hand in hand and any Religion contrary to Science is not the Truth. (The Wisdom of Abdul Baha p. 121.)

X. Work in the Spirit of Service is worship:—

For the Bahai, work is a religious duty. There should be no idle rich and no idle poor. Each should be rendering the best service of which he is capable for the general good. Abdul Baha says: "In the Bahai Cause arts, science and all crafts are counted as worship. The man who makes a piece of note-paper to the best of his ability, conscientiously, concentrating all his forces on perfecting it, is giving praise to God. All effort and exertion put forth by man from the fullness of his heart is worship, if it is prompted by the highest motives and the will to do service to humanity." .....(Bahaullah and his Message p. 16.)

XI. Need for personal holiness:—

Bahaullah teaches the fundamental necessity of personal holiness. By no political alchemy is it possible to make a golden society out of leaden individuals. .....Mere outward conformity to certain rules of life, does not make a man a real Bahai, nor does intellectual acceptance of the teachings. Whole-hearted and complete devotion to God is the great essential. Without that religion loses its life and becomes a dead form. (Bahaullah and his Message p. 18.)

XII. Abolition of Industrial Slavery:—

Bahaullah has laid down elaborate rules for the solution of the most intricate economic problem of the present age. According to these rules the employees should not only receive their wages but should also be given a certain percentage out of the profits and incomes produced by their labour.

Can any one who sincerely desire the welfare of the human race have any valid objection to these golden rules of life? They are in conformity with the exigencies of the age and present the best solution of many difficult problems of rhe highly complicated social life of the 19th and 20th, century. Yet these are the very ideals for which thousands of Bahais in Persia during the last sixty years have fallen victims to the swords of oppression and cruelty. These teachings evoked bitterest hostility of the leaders of religion in Persia, under whose instigation over 20,000 men were ruthlessly slaughtered with barbarous cruelty. For the sake of these principles which aim at the establishment of harmony, concord and union among all the people of the world Bahaullah had to wear heavy chains and fetters round his neck and to suffer countless indignities and hardship in the hands of two blood-thirsty monarchs. The wonderful fortitude and the magnificent forbearance displayed by the Babi and the Bahai martyrs in suffering

© Afnan Library Trust 2017

persecution for the sake of their faith have no parallel in the history of the world. These martyrs went to the scene of execution with cheerful countenance and utmost peace of mind. Some offered sweets to their executioners saying "As I am going to drink the chalice of martyrdom from your hands you deserve sweets from my hands". Some prayed fervently for forgiveness of their executioners. An aged mother to whom the severed head of her only son was mockingly sent as a present protested "I cannot take back the head which I have already dedicated to my Lord".

It is regrettable that such violence and persecution have not yet ceased in Persia. Even within the last two or three years the Bahais were martyred in Persia by the fanatics with unspeakable cruelty; even in 1924 we read in the news-paper two cases of most atrocious murder——one of the victims was a great Bahai scholar Shaik Abdul Majid known as Sadiqul-ulama who was martyred in Mashad; the other victim was Major Imbrie, American Consul in Persia who was assassinated on July 18,1924 by a fanatical mob who inflicted a number of stab wounds upon his person amid wild yell of "Babi ! Babi !" Another incident which took place in October 1924 was the most brutal persecution of Agha Reza Gholi who used to live with his family in Mashad, Zolf-Abad of Aragh. Being pure Bahais this family continually had to suffer injuries at the hands of the enemies of the Cause. Eventually Reza Gholi came to Tihran to take action for the redress of his grievance. On the evening of October 1st in the absence of Reza Gholi the mob rushed into his house with intent to take away all Bahai books and writings from his house. Sakina Khanum, Reza Gholi's wife, bravely resisted the miscreants; who finding it impossible to realise their wishes stabbed her, and killed her on the spot. The assailants then turned to her innocent child who would have shared the unfortunate mother's fate had not timely assistance come and rescued her from the clutches of the merciless murderers.

Another frightful event that took place early in 1925 was the horrible persecution of Agha Rida. On account of his embracing the Bahai religion his friends and relatives, began to molest him and had him badly beaten. The Mullah of the village authorised his wife to be remarried without any divorce. He went to Kashan the capital of the province and placed his grievance before the military local commander; and at his kind intervention he was left undisturbed for some time; but a mullah visited the village and trouble arose again. He was arrested at a Bahai meeting at another village, the village of Mazakan, brutally beaten, handcuffed and dragged along to his native village. The friends tried to interfere but they were fired at. This blessed soul was finally brought before a mullah who ordered that he should be

tied to a tree, beaten and then thrown into the river; but the host refused to have such things done in his house, and asked them to carry out their scheme outside his premises. A public crier headed the mob and announced that the man was a Babi and should suffer on account of his faith. In response to this call every one of the big crowd that collected there scrambled to participate in the reward which the learned Mullah promised them in heaven if they persecuted the Bahais. While he was being dragged in the street, the mob forced him to eat straw and then they treated him in such wise that the Barbarians of Africa would feel ashamed even to mention it, and no man with nerve and blood could bear hearing it.

These are but few of the many atrocities that have recently blackened the pages of the history of the Persian civilization The closing of the Bahai schools by the order of the Mullahs was a common daily occurrence. The Bahais hoped that with the end of the Kajar dynasty and the passing of the reins of Government in the hands of strong, just, fairminded, and enlightened ruler like His Majesty Reza Shah Pahlavi, religious tolerance would be enforced; these dark blots would disappear, and the fair fame of Persia would dazzle forth in the civilized world; but we were sorely disappointed by the reports of fresh barbarities perpetrated upon the down-trodden followers of this Cause. They reveal the deplorable inefficiency of the administration of the Persian Government and the hopeless slackness of the local authorities to deal promptly with the perpetrators of such ugly crimes. News have reached that in the town of Jahrum in Southern Persia women were martyred in a most atrocious manner; that an innocent child was cut to pieces and that a number of believers were severely beaten and injured, their body mutilated, their homes pillaged, their property confiscated, and the homeless remnant of the family abandoned to the mercy of a shameless and tyrannical people. In other parts of Persia particularly in the province of Adhirbayjan, in the town of Maraghih, the Bahais have been denied even the ordinary civic rights and privileges enjoyed by other citizens of the land. They have been refused the use of the public bath and been denied access to such shops as provide the necessities of life. They have been declared deprived of the benefit and protection of the law. and all associations and dealings with them denounced as a direct violation of the precepts and principles of Islam. Even the decencies of public interment have been refused to their poor dead; and in a particular case every effort to induce the Moslem undertaker to provide the wood for the construction of the coffin failed to secure the official support of the authorities concerned. Every appeal made by these harrassed Bahais on behalf of their brethern whether living or dead has been met with cold indifference, with vague promises, and not infrequently with severe rebuke and chastisement.

© Afnan Library Trust 2017

We need hardly add that unless the Government of Persia proves to the world its capability to deal with the situation effectively and prevent the recurrence of such horrible barbarities within its border its claim to a seat in the gathering of civilized nations will be seriously jeopardised. Any administration that does not possess machinery efficient enough to promptly bring to book the perpetrators of such abominable crimes and secure protection and safety for all comunities living under it is bound to lose its prestige in the eyes of the civilized world. From the brief survey of the history of the Bahai Movement given above it is perfectly clear that the misguided and fanatic mob of Persia acting under the instigation and evil advice of the ministers of religion of that country, who unfortunately sway great influence over the people of the land from the highest official down to the beggar in the street, have been for the last eighty years unabatedly harrassing this most law-abiding and peace-loving section of its inhabitants, murdering with savage cruelty their women and children, pillaging their homes, confiscating their properties, burning their houses, and subjecting them to all manners of indignities and humiliations too detestable to mention. It is therefore now high time that the Government of Persia should bestir itself and see that the pages of its fair history be not disfigured with these horrid tales of human savagery. It must devise measures to promptly run the criminals to earth fearlessly and couragiously without the slightest regard for the position of the miscreants or of those who aid and abet them. We fervently appeal to His Majesty Reza Shah to strictly enforce the principle of religious toleration in his realm and to take immediate steps for the redress of the long-standing and unbearable grievances of the Bahais, the most down-trodden, but most loyal, community among His Majesty's subjects.

သူသတ္တဝါတို့မှာ အနုတ္တဝုဏ်တန်ခိုး ဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ မိမိချက်မြှုပ်ချာအ
ရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို
ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမင်္ဂလာသတင်း
စာကို၊ မြန်မာနိုင်ငံ
နေ၊ဘဟာအိ-သာ
သနာတော်၊ ဓာဟာ
ဖွေလေ့ရှာနီ အာ
သင်းကပို့နိုင်ပဲထုတ်
ဝေကြသည်။
—ဂုဏ—
အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာဒ်, မွတ်စ
တဖွာရှစီး
ရန်ကုန်မြို့။
စာတိုက်သေတ္တာ
နံပါတ် ၂၉၉။
P. Box No. 299

ဂြ
ရောင်ခြည်
တော်

အခန်းနှီးမှာ။
ဖြန့်ဝေဖြည်နှုန့်
အင်္ဂလိပ်ယဖြည်များ။
၁၂-လ ၅။
အီဂျစ်။ ၁ ၂-လ။
၂-ထူမန်။
အမေရိကံ။
၁၂လ။ ၂-ဒေါ်လာ
အင်္ဂလန်ဖြည်။
၁၂လ။ ၇ ၅ ရှိလင်
အေဂျစ်နှင့် ပါလက်
စတိုင်ဖြည်များ။
ကိုရွှတ်ရှ။ ၅။
တစောင်လျှင်-၁၅။
စာတိုက်ခအကြွေမိန်။
ADDRESS
S. M. ROUMI
No 2 B, 41 st Street,
Rangoon.

အခြေလောက်သူလောက်သားလူအ
ပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သင်၌ဝင်တ
ငင်တည်းမှသင်းပွင့်သောသင်းမျိုးမျာ
နှင့်။ အကြင်းတကိုင်းတည်းမှပေါက်
ရောက်လေသော အရွက်များဖြင့်
ကြကုန်သည်ဟု။ဘဟာအဝတ်။
အရှင်ဖြတ်မိန့်တော်မူ၏။

ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂဇင်းဦးလိုရင်းတည်းဟူသော ငါတို့ရှားအကြောင်းမှာ။ တကမ္ဘာလုံးဒဂ္ဂိုဏ်းသော
မနုဿ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍ ချစ်ခင်ဖြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံး၊တဝတည်းနှင့် တ
စိတ်တသဘောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း မှတ်မှောက်တွင်အသင့်ကြသည့် အလိုးစုံသေးသာသနာ တော်
ဖြတ်တို့၏မူလအခြေအဖြစ်ရင်းတခုတည်းနှင့်။ တမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဘွဲ့နှင်ခြင်းများ ဖြစ်၏
ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများနှင့်သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသားခဲ့ပို့နိုင်ထုတ်ဝေရ၏၊
ဂုဏ်းဝတ်တရားများနှင့်။စင်လျည်းခဲ့အချုပ်ရေးသားသေးအချက်များကို။ မည်သည့်အရေးနှင့် မည်သူထံကဖြစ်စေ
အကြောင်းရောက်လာသော အခါ၌ ကွက်ခြင်းမရှိဘဲပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရလိမ့်မည်၊မကြောတော်ဝတ်တရားများ။ သက်
သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ဂုဏ်းမှတပါးအစိုးရမင်းပြည်အုပ်ချုပ်ခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ ကြွေးရွေးငွေးသူများတွင် မပါဝင်အ
သိုးသိုးဘာသာများကကိုယ်အချင်းချင်းပုတ်ခတ်ထိခိုက်အောင်ပြောဆိုလေ့ရှိသောအချက်များကို အလေးဂရုပြု
လျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

© Afnan Library Trust 2017

ဗီဗွာဝေဒဲ့ဝတော့။အမ္ဘဒ္ဒလိ၊ဘဟုဂ၊ကျမိ၊ဘေဒါ။ဒုတိယအဓိဋ္ဌာန။
ကောဝိသတိမအခန်းဆုံး။

ခရစ်ယာန်သောက်စာဖတ်လာပဲ့ဘေဒါ၊ပေါင်မုံ့နှင့်ဓမ္မစကြာရည်နှင့်
ဆိုင်သောအဆိပ်အမွှာတ်အခန်းကြောင်း။

အခမေး၊ ။သခင်ခရစ်တော်က။"ငါသည်ကောင်းကင်မှဆင်းသက်သောအသက်မုံ့ဖြစ်၏။ဤမုံ့ကိုစားသောက်ရသောသူသည်။ သေခြင်းမှကင်းလွတ်၏၊"ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ၎င်းနှုတ်ကပတ်တော်မှလိုရင်းတည်းဟူသောသဘောမည်သို့ဖြစ်ပါသနည်း။

အဖြေ။ ။မုံ့ဆိုသည်မှာကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက်လာရသောခဲတွင်းသစ်စားဘွယ်နှင့်မြေတ်စွာဘုရားသခင်၏ပါရမီအခြေအနေများဖြစ်၏ သို့ဖြစ်၍အကြင်သူသည်။ ၎င်းမုံ့ကိုစားသောက်ရသည်ဟုဆိုသော စကားအနက်ကား၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဆုကျေးဇူးတော်မစခြင်းနှင့်၊ ကိုယ်တော်၏ရောင်ခြည်တော်အလင်းကိုခံယူရှိ၍။သခင်ခရစ်တော်၏ပါရမီအခြေအနေမှဝေစုဝေပုံကိုလည်းကောင်းရှိခဲ့ပါမူ။ထိုသူသည်၊အနန္တအသက်ရှင်ခြင်းကိုရှိနိုင်အံ့၊ အသွေးတော်၏ အနက်သဘောကလည်း။ အသက်ရှင်စေသောဝိညာဉ်နှင့်၊တုရားသခင်၏ပါရမီအခြေအနေများ၊ ကိုယ်တော်၏ ရောင်ခြည်တော်အလင်းနှင့်၊ အနန္တဆုကျေးဇူးတော်လည်းကောင်းဖြစ်ကုန်၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်။လူသတ္တဝါမျိုး၏ ခန္ဓာကိုယ်၌အလုံးစုံသောအင်္ဂါလက္ခဏာအပေါင်းတို့သည်။ ထိုသူ၏ သွေးများတကိုယ်လုံး လွှမ်းလည်ပို့ရောက်လျက်နေရသောကြောင့်အသက်ရှင်နိုင်သဘည်း။

ရှင်ယောဟန်။ ကြိုး၊၆၊ငယ်၊၂၀။၌ မိန့်တော် မူလိုက် သည်ကား။ "ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား။ သင်တို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာတော်ကိုမြင်ရသောကြောင့်။ ငါ့ကိုရှာသည်မဟုတ်။ မုံ့ကိုစား၍ ဝသောကြောင့်သာ ရှာကြ၏"။

၎င်းတပည့်တော်များစား၍ဝသောမုံ့ဟူသည်ကား။ ကောင်းကင်ဘုံ၏ဆုကျေးဇူးတော်များသာဖြစ်သည်ဟု။ရှင်းလင်းစွာသိရ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်။ယခုကျမ်းနှင့်အခဏ်းကြီး။ငယ်။၃၃။၌ထင်ရှားစွာ ရေးသားပါရှိသည်ကား။ "ဘုရားသခင်၏မုံ့တော်ဟူမူကား။ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်၍လောကီသားတို့အား။အသက်ကိုပေးသောမုံ့ပေတည်း။"ထို့ဖြင့်။ သခင်ခရစ်

တော်၏(ဓာတ်လေးပါးသော)ခန္ဓာကိုယ်သည်။ ဖိစီးကောင်းကင်မှမြေဖြင့်သို့မဆင်းသက်လာရဘဲ၊မယ်တော်မာရိ၏ သားအိမ်မှသာထွက်မြောက်လာရကြောင်း။လူအများပင်သိမြင်ဝန်ခံကြ၏။ သို့ရာတွင်ကောင်းကင်ဘုံမှစင်စစ်ဆင်းသက်လာရသောအရာဟူမူကား။ သခင်ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်တော်ပေတည်း။

ယဟူဒိလူမျိုးများက။ ၎င်းနှုတ်ကပတ်တော်ကိုကြားသိရသဖြင့်၊သခင်ခရစ်တော်ကမိမိခန္ဓာကိုယ်ကိုဆိုလိုသည်ဟုအထင်ရှိသောကြောင့်၊၎င်းကျမ်းနှင့်အခဏ်းကြီး။ ငယ်။၄၂။ အရာ၊ ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်လျက်ဆိုလာကြသည်ကား။ "ဤသူသည်ဟေရသင်၏သားယေရှုဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ သူ၏မိဘကိုငါတို့သိကြသည်မဟုတ်လော။ ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်လာရ၏ဟူ၍သူသည်။အဘယ်သို့ဆိုရသနည်းဟု။ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်လျက်ဆိုကြ၏။" ။

ရှကြည့် စည်းစားကြကုန်လော။ ကောင်းကင်မုံ့မှ။ သခင်ခရစ်တော်သည်။ ကိုယ်တော်၏ ဆု ကျေးဇူး တော် များနှင့် ပါရမီ အခြေအနေများကိုလည်းကောင်း။ဆိုးမသြဒါဒများကိုလည်းကောင်း၊ ဆိုလိုသည်ဟု။ထင်ရှားစွာသိရ၏။၎င်းအချက်ကို၊ယခုကျမ်းနှင့်အခဏ်းကြီး။ ငယ်၊၆၃။၌ဤသို့ဖြေတော်မူလိုက်သည်ဆိုသော် " ဝိညာဉ်သာလျှင်အသက်ရှင်စေ၏၊ကိုယ်ကာယသည်အကျိုးမဲ့ဖြစ်၏၊"

သို့ဖြစ်၍ထင်ရှားစွာသိရသည်မှာ။ သခင်ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်သည်။ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သောဆုကျေးဇူးတော်ဖြစ်၍။ အထက်ကောင်းကင်မှဆင်းသက်လာရသောအရာဖြစ်ပေ၏။ ၎င်းဝိညာဉ်တော်၏ ဆုကျေးဇူးတော်များတည်းဟူသောကောင်းကင်ဘုံနှင့် ဆိုင်ရာဆုံးမသြဝါဒများကိုမည်သူမဆိုခံယူရှိခဲ့အံ့။ ထိုသူမူကား။ အနန္တအသက်ရှင်ခြင်းကိုမရ၍ရှိထိမ့်အံ့။ ထိုကြောင့်၊ (ယခုကျမ်းနှင့်အခဏ်းကြီး) ငယ်၊၃၅။၌မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။"ယေရှုကလည်း၊ငါသည်အသက်ရှင်စေသောမုန့်ဖြစ်၏။ ငတ်ဆိုးသောသူသည်ရောက်သော သူသည်။နောက်တဖန်အဆာအမွတ်မခံရ။ ငကိုယုံကြည်သောသူသည်၊နောက်တဖန်ရေငတ်မခံရ။"

ကြည့်ရှ စည်းစားကြလော။ ကိုယ်တော်ထံ လာရောက်ခြင်းကိုစားခြင်းဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်၌ သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းကိုသောက်ခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း။ ရှင်းလင်းစွာဥာဏ်ပြတော်မူသည်။ သို့ဖြစ်၍အထင်အရှားသိမြင်သာ အောင်ဖြစ်လာရသည်မှာ။ ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်

© Afnan Library Trust 2017

သောအစားအာဟာရဟူမူကား ဘုရားသခင်၏ဆုကျေးဇူးတော်ဟူ၍လည်း
ကောင်း ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်ရာ။ ပွင့်လင်းခြင်းကြောင့်ပါရမီ ဖြည့်တင်းခြင်းဟူ၍
လည်းကောင်း။ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သော ဆုံးမဩဝါဒ တရားများဟူ၍
လည်းကောင်း။သခင်ခရစ်တော်၌ အလုံးစုံလိုရင်းတည်းဟူသော အနက်သ
ဘောများပေတည်း။စားခြင်းအနက်သဘောကား။သခင်ခရစ်တော်ထံပါးသို့
လာရောက်၍ဆည်းကပ်ခိုလှုံခြင်းနှင့်သောက်ခြင်းအနက်သဘောကား၊ကိုယ်
တော်၌သက်ဝင်ယုံကြည်ခြင်းဟုသိရ၏၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်။သ
ခင်ခရစ်တော်၌၊ (ယေရှုဟူ၍ ဘမိတို့သမုတ်ထားလေသောဝေါဟာရ။ အ
မည်။တရနှင့်။ ခရစ်တော်ဟူ၍။ ပရမတ္ထ။ဘွဲတော်။တရ။ အမည်နာမံနှစ်မျိုးရှိ
သည်အတိုင်း။)ဓာတ်လေးပါးနှင့်ဆိုင်သောခန္ဓာကိုယ်တမျိုးနှင့်၊ကောင်းကင်
ဘုံနှင့်ဆိုင်သောရူပကာယမရှိသောခန္ဓာတမျိုး။ ပေါင်းနှစ်မျိုးသောခန္ဓာများရှိ
ကုန်၏။ကိုယ်တော်၏ဓာတ်လေးပါးသောခန္ဓာသည်၊ (ကားတိုင်)တင်ခြင်းကို
ခံရလေပြီ။သို့ရာတွင်၊ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သောခန္ဓာတော်ကား။အစဉ်ထာ
ဝရအသက်ရှင်လျက်နေရသဖြင့်၊အနန္တအသက်ရှင်စေနိုင်သောအကြောင်း
ပေတည်း။ဂင်းဓာတ်လေးပါးသောသခ်ါရခန္ဓာသည်။ သက်သက်လူဇာတိနှင့်
ဆိုင်သော အရာဖြစ်၍။ ကောင်းကင်ဘုံနှင့် ဆိုင်သော ခန္ဓာရင်းဟူမူကား။
မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ဇာတိစစ်ဖြစ်ပေသတည်း၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာသောက်
စားမင်္ဂလာပွဲတော်၌ သုံးဆောင်ရသောပေါင်မုန့်ကို၊ သခင်ခရစ်တော်၏စင်
စစ်သောအထုပ္ပတ္တိရင်းဟူ၍။တချိုသောလူမျိုးတို့က။ ယူမှတ်ကြလေသည်၊
ထိုပြင်မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဇာတိရင်းနှင့်သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို။
ဂင်းပေါင်မုံ့နှင့် စပျစ်ရည်များ အတွင်းတွင် ဆင်းသက်လာ၍ပကတိအတိုင်း
အသင့်ရှိသည်ဟုအစွဲအလမ်းပြုကြလေသည်၊ စင်စစ်ဆိုသော်။ ဂင်းသောက်
စားမင်္ဂလာပွဲတော်သည်။စားသောက်ပြီး၍တအောင့်တခဏမျှကြာသွားသော
အခါ။(ဓမ္မတာဘာဝအလိုက်)ပြောင်းလဲလာရသဖြင့်၊တခါတည်းပျက်စီးယို
ယွင်းတတ်ပေ၏။ ဤမျှလောက်ဒိဋ္ဌသိမြင်ဘွယ်ဖြစ်သော အချက်ရှိလျက်နှင့်
မည်သည့်နည်းအားဖြင့်ထိုသူတို့သည်။ ဂင်းသို့သောစိတ်ကူးခြင်းအမှုများကို
ဥပဒါန်စွဲကပ်လျက်နေနိုင်ပါသနည်း။ "ယင်းသို့မှားယွင်သောအယူမှဘုရား
သခင်၌ခိုလှုံသင့်၏။"

အချုပ်စကားမှာ။ သခင်ခရစ်တော် ကြွလာပွင့်တော်မူခြင်းကြောင့်၊
ခနန္တဆုကျေးဇူး တော်တည်းဟူသောသန့်ရှင်းမြင့်မြတ်သော ဩဝါဒများ

သည်ကြဲဖြန့်လာရ၏။ဖြောင့်မတ်သောတရားတော်မြတ်၏။ရောင်ခြည်အလင်း
လည်းထွန်းတောက်လာရ၏၊ လူသားအပေါင်းတို့၏ စင်စစ်သောဇာတိရင်း
များသည်။ အသက်ရှင်စေသောဝိညာဉ်ပေးမသနားတော်ခြင်းကိုခံရ၏။ အ
ကြင်သူသည်၊ ဂင်းဖြောင့်မတ်သော တရားတော်ကို ရရှိသည်ဟူမူကား။ အ
သက်ရှင်လာရ၏ လမ်းမှားလျက်နေခဲ့သောသူဘယောက်သည်လည်း။ အနန္တ
သေလွန်ခြင်းအနေသို့ရောက်သွားချေ၏၊ ဓိုဃ်းကောင်းကင်မှဆင်းသက်လာ
ရသောမုံ့ဟူမူကား။ သခင်ခရစ်တော်၏ ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဆိုင်သောခန္ဓာ
တော်နှင့်။ ကိုယ်တော်၏ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သောဇာတိစစ်ပေတည်း။ ဂင်းအရာ
ကို ကိုယ်တော်၏ဘပည့်တော်များစားသောက်ရသဖြင့်။ အနန္တအသက်ရှင်
ခြင်းကိုရရှိကြကုန်သတည်း။

ဂင်းတပည့်တော်များသည်။ များစွာသောခဲဘွယ်စားဘွယ်များကိုသ
ခင်ခရစ်တော်လက်များဖြင့် စားသောက်သုံးဆောင်လာခဲ့ကြသည်ရှိလျက်နှင့်
အဘယ်ကြောင့် ခရစ်ယာန်သောက်စားမင်္ဂလာပွဲတော်ကို၊ တခြားပွဲများနှင့်
အထူးခွဲခြားထားရပါသနည်း။သို့ဖြစ်၍သိမြင်ဘွယ်ဖြစ်လာရသည်မှာ။သခင်
ခရစ်တော်သည်။ ကောင်းကင်မုံ့ဟူ၍ မိန့်မြွက်တော်မူလေသော်။ ဝေါဟာရ
မုံ့ကိုဆိုလိုတော်မမူဘဲ။ မိမိခန္ဓာတော်တည်းဟူသော မြတ်စွာ ဘုရားသခင်
နှင့်ဆိုင်ရာ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကိုသာ ဆိုလိုသတည်း။ ထိုသို့ဘုရားသခင်၏ဆု
ကျေးဇူးတော်များမှ တပည့်တော်များသည်။ မိမိတို့ထိုက်သက်ရာဝေစုဝေပုံ
ကိုရရှိ၍ဝပြီးကြလေသည်။

ထိုနည်းတူကြည့်ရှုစဉ်းစားကြကုန်လော။သခင်ခရစ်တော်သည်၊ဂင်းမုံ့
ကိုကောင်းခြီးပေး၍တပည့်တော်များအားပေးမသနားတော်မူစဉ်အခါ ဤမုံ့
သည်ငါ၏ကိုယ်ခန္ဓာဖြစ်သည်ဟုဆိုပြီးမှသာပေးမသနားတော်မူသည်၊ထိုအ
ချိန်အခါ၌ကိုယ်တော်သည်။ မိမိတပည့်တော်များမျက်မှောက်ရှေ့တွင် ဒိဋ္ဌ
တွေမြင်သာအောင် ဓာတ်လေးပါးသောခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွအသင့်ရှိနေတော်
မူသည်။ပေါင်းမုံ့နှင့်စပျစ်ရည်ပုံသဏ္ဌာန်အနေသို့ပြောင်းလဲခြင်းကိုခံရတော်
မမူစဖူး။ အကယ်၍ကိုယ်တော်သည်၊ ပေါင်မုံ့နှင့်စပျစ်ရည်အနေသို့ပြောင်း
လဲခြင်းကိုခံရတော်မူခဲ့ပါမူ၊ထိုအချိန်အခါ၌ပင်ကိုယ်တော်သည်တပည့်တော်
များမျက်မှောက် ရှေ့၌ခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွတချိန်တခါတည်း၊ ဒိဋ္ဌတွေမြင်နိုင်
အောင်အသင့်ရှိနေတော်မမူနိုင်စဖူး။

© Afnan Library Trust 2017

သင်ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသည်။ ငါ၏(နှုရီ)ရောင်ခြည်တော်၏ အနှစ်သာရကို လည်းကောင်း။ ငါအရှင်သည်၊ သင်၏ကိုယ်တွင်းဌိပင်၊ သိုဒ္ဓိထားလိုက်တော်မူသည်။ သို့ဖြစ်၍ငင်းအရောကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်သင်သည်။ ခပ်သိမ်းကုန်သော အရာများမှလွတ်လပ်ကင်းရှင်းလျက်နေရမည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော် မချစင်စစ်အားဖြင့်၊ ငါ၏အပြုအမူသည်၊ ဖြည့်စုံစွာရှိ၍၊ ငါ၏အမိန့်အာဏာ တော်သည်လည်း၊ အတည်ဖြစ်လာရ၏၊ ငင်းအချက်ဌာသံသယကင်းမဲ့၍၊ သင်သည် ယုံမှားခြင်းမရှိစေလင့်။

(၁၄) အချင်းဝိညာဉ်၏သား။

ကြွယ်ဝသောသူအဖြစ်ဖြင့်ငါအရှင်သည်၊ သင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူထားသည်။ အဘယ်သို့ကြောင့်။ သင်သည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းကိုအလိုရှိပါသနည်း။ မြင့်မြတ်သောသူဟူ၍ငါသည်၊ သင့်ကိုပြုလုပ်တော်မူသည်။ အဘယ်သို့ကြောင့်သင်သည်။ ဂုဏ်သိမ်ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို တောင့်တလျက်နေပါသနည်း။ ညာဏ်ပညာ၏ အနှစ်သာရရင်းမှငါအရှင်သည် သင့်ကို ထင်ရှားစေတော်မူသည်။ အဘယ်ကြောင့်သင်သည်။ ငါမှဘပါး၊ တခြားသူတထူးထံမှ သင်ကြားတတ်မြောက်လိုပါဘနည်း။ မေတ္တာတော်၏မြေစေ့ဖြင့်။ ငါအရှင်သည်။ သင်ကိုနယ်ထားတော်မူသည်။ အဘယ်သို့ကြောင့်သင်သည်။ ငါအရှင်မှတပါးတခြားသောသူဘယောက်နှင့်အပေါင်းအဘက်ပြုလျက်နေပါသနည်း သို့ဖြစ်၍သင်သည်-(မိမိညာဏ်)မျက်စိကိုကိုယ်ဘက်သို့လှည့်၍ရှုကြည့်ဆင်ခြင်ရမည်။ သို့မှသာလျှင်။ ငါအရှင်ကို။ မိမိကိုယ်တွင်း၌။ ဘုန်း တန်ခိုး။ အာနုဘော်တော်နှင့်တကွ။ တည်မြဲစွာ ရပ်တန့်လျက် နေတော်မူကြောင်းကိုသင်တွေ့မြင်ရလိမ့်မည်။

(၁၅) အချင်းလူသား။

သင်သည်ငါအရှင်၏ပစ္စည်းဗိုင်ဖြစ်၏။ ငါ၏ပစ္စည်းဗိုင်သည်၊ အလျှင်းမျက်စိယိုယွင်းနိုင်သည်မဟုတ်။ အဘယ်သို့ကြောင့်သင်သည်မိမိပျက်ယွင်းခြင်းကိုကြောက်ရွံ့လျက် နေပါသနည်း။ သင်သည်ငါ၏ (နှုရီ) ရောင်ခြည်တော်ဖြစ်၏။ ငါ၏အလင်းရောင်ခြည်တော်သည်။ ငြိမ်းနိုင်သည်မဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်သင်သည်၊ မိမိငြိမ်းခြင်းအတွက်၊ ထိတ်လန့်လျက်နေရပါသနည်း၊ သင်သည်။ ငါ၏ဘုန်းကြီးသရေတော်ဖြစ်၏။ ငါ၏ဘုန်းကြီးသရေသည်ဖုံးကွယ်နိုင်သည်မဟုတ်။ သင်သည်ငါ၏ဝတ်ရုံတော်ဖြစ်၏။ ငါ၏ဝတ်

သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ရှင်းလင်းစွာသိရသည်မှာ။ ငင်းပေါင်မှုံနှင့်စပ်ပျစ်ရသည်။ ပရမတ္ထသဘောအတိုင်း။ အထိမ်းအမှတ်သက်သက်သာဖြစ်သည်ဟုဆိုသော်၊ ငါသည်မိမိဆုကျေးဇူးတော်နှင့်ပါရဒိပြည့်စုံခြင်းအခြေအနေများကိုသင်တို့အား ပေးမသနားတော်မူလိုက်သည်။ ငင်းဆုကျေးဇူးတော်များကိုခံယူရရှိသောကြောင့်သင်တို့သည် အနုစ္ဆအသက်ရှင်ခြင်းကိုရရှိ၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏ခဲတွယ်စားဘွယ်ဘို့မှ၊ ဆုကျေးဇူးတော်၏ဝေစုဝေပုံးကိုရရှိကြကုန်သတည်း။ (ပြီး၏။)

—— ဝ ——

ကသလမာတေးမတ်ကန္ဒနဝါဒခရဿ်။

(၁၀) အိုဖြစ်ရှိခြင်း၏သား။

ငါ၏မေတ္တာတော်ဟူမူကား။ ငါ၏လုံခြုံစွာသေခံဘဝ်ဖြစ်၏၊ အကြင်သူသည်ငင်းအရပ်၌ဝင်ရောက်ခိုလှုံလေသော်၊ ထိုသူ၌ပင်၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်(ဘေးရန်အပေါင်းတို့မှ)ချမ်းသာခွင့်ခံရှိနိုင်သတည်း။ သို့ဒသာ်လည်းငြင်းဆန်သောသူဟူမူကား။ လမ်းလွဲသဖြင့်ပျက်ယွင်းခြင်းအနေသို့ကျရောက်လိမ့်အံ့။

(၁၁) အို၊ ဘယာန်၊ ဒေသနာတော်၏သား။

သင်သည်၊ ငါအရှင်၏ခံတပ်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍လုံခြုံစွာနေအံ့သောငှါ၊ ငင်းခံတပ်အတွင်း၌ဝင်ရောက်လော့။ ငါ၏မေတ္တာတော်သည်၊ သင်ကိုယ်တွင်း၌ပင်ရှိ၏၊ သို့ဖြစ်၍၊ ငါအရှင်ကိုငင်းအနီးအပါး၌တွေ့နိုင်အံ့သောငှါ၊ မိမိကိုယ်ရှိုက်မှသိကျမ်းလော့။

(၁၂) အချင်းဖြစ်ရှိခြင်း၏သား။

သင်သည်၊ မိုးအိမ်ထားတို့ရာပြုလုပ်ထားလေသော၊ ငါ၏သို့ခေါင်းဖြစ်၍၊ ငါ၏မိုးအိမ်သည်လည်း၊ သင်၏ကိုယ်တွင်း၌ပင်ရှိနေ၏။ သို့ဖြစ်၍ငါအရှင်မှတပါးဘုံဘယောက်သောသူထံမှမရှာမတွေ့မမေးမစစ်ဆေးဘဲ၊ ငင်းမိုးအိမ်၏အလင်းကြောင့်သာ သျှင်ထွန်းလင်းတောက်ပစေခြင်းငှါအားကိုးအားထားပြုလော။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်၊ သင်ကိုငါအရှင်သည်၊ ကြွယ်ဝသောသူအဖြစ်ဖြင့်ဖန်ဆင်းတော်မူထား၍၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်များကိုသင်အားပြည့်စုံစေတော်မူသည်၊

(၁၃) အချင်းဖြစ်ရှိခြင်း၏သား။

တန်ခိုးတော်၏လက်များအားဖြင့်ငါအရှင်သည်၊ သင်ကိုပြုဖြင်တော်မူသည်၊ စွမ်းရည်သတ္တိ၏လက်ချောင်းများနှင့်လည်းကောင်း ငါအရှင်သည်၊

© Afnan Library Trust 2017

(٦٦) ဆရာတော်ကြီးသည် ဤသို့ ဟောကြားတော်မူပြီးလျှင် ဆင်းရဲခြင်းကင်းသော ငြိမ်းချမ်းသော နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ကြကုန်သော ရဟန်းတော်များ၏ အကြောင်းကို ဟောကြားတော်မူလိုသောကြောင့် ဤသို့ ဟောတော်မူပေသည်။

(၁၄) ရဟန်းတော်များ၏ ဆင်းရဲခြင်းကင်းသော ငြိမ်းချမ်းသော နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ကြကုန်သော ရဟန်းတော်များသည် ကိုယ်ဖြင့်ပြုသော အကုသိုလ်ကံ၊ နှုတ်ဖြင့်ပြုသော အကုသိုလ်ကံ၊ စိတ်ဖြင့်ပြုသော အကုသိုလ်ကံတို့ကို ပယ်ရှားကြကုန်သည်။

متمسکند. زنهار تصور اینگونه نسبت ناموزون را بخاطر خود راه ندهند. وذیل تقدیس بزرگان دادگستر رعیت پرور را بلوث بیدادی وبیرحمی وحمیت وعصبیت جاهلانهٔ مذهبی واستبداد وغیرها ملوث ننمایند. بلکه حدوث چنین وقائع را بقضا و قدر الٰهی وحوادثات غیر مترقبه تعبیر نمایند.

حال امنای بهی خواه ملک وملت انصاف دوست را شفیع قرار داده درمحضر همایونی حضرت شهنشاه جمجاه جهان پناه ظل اللّٰهی خلد الله ملکه وسلطنته الی ابد الدهر سرمدا زمین اطاعت وعبودیت را بوسیده بنهایت خضوع وخشوع استغاثه وداد خواهی مینمائیم. بامیدانیکه انظار عواطف خسروانه برحال این مشتی گوسپندان ستمدیده بیچاره که فرمانبرداری وبهی خواهی دولت ابدمدت ازجملهٔ فرایض ویا نتیجهٔ آنهاست معطوف شود. ویرلیغ بلیغ باولیای امور وجمیع حکام مملکت خصوصاً بحاکم جهرم صادر گردد که بفریاد انمظلومان فوراً برسند. وباجرای آئین متین دادگستری ورعیت پروری ونفوذ واقتدار سیاست دولت شهنشاهی ظالمان تعدی پیشه را که درحقیقت گرگهای خونخوار وبدخواه دولت وملت ومنبع شرارت وبی امنی وفسادند بکیفر اعمال زشت شان که موجب عار وننگ سائر هموطنان ایران است برسانند. وچاره ئی ازبرای انسداد ابواب اینگونه تعدیات وستمگری وجسارت وبیشرمی فرمایند. تا بهائیان جمیع اقالیم عالم را کافةً باتنان واحسان جهان پناهی مسرت وشادمانی بی انتها واطمینان خاطر بحفظ ناموس وجان ومال واهل وعیال برادران وخواهران دینی خود که درپناه حضرت ظل اللّٰهی ماوی دارند حاصل گردد. والی الابد بنهایت شکرگذاری وسپاسداری ودعاگوئی دولت ابدمدت اعلیحضرت شهریاری درهر اقلیمی قیام نمایند. ❊

لامکان اندر مکان آمد پدید

ذات غیب اندر جهان آمد پدید
پادشاه ملک جان آمد پدید

شد مکان ولامکان در یک مقام
لامکان اندر مکان آمد پدید

طلعت غیب قدم شد آشکار
کاشف سر نهان آمد پدید

رمز اسرار حقیقت بی حجاب
درمیان مردمان آمد پدید

منعدم شد ظلمت شام فراق
روز وصل دلستان آمد پدید

فیضها از مظهر ذات بهاء
بر زمین وآسمان آمد پدید

درضلالت عالمی گمراه بود
رهنمای گمرهان آمد پدید

آنچه می بینی دلا بازیچه نیست
نقدها را امتحان آمد پدید

نوش باید گشت از خود بی نشان
کان جمال بی نشان آمد پدید

تفصیل انتخابات محافل مقدسهٔ روحانی مملکت برمه بجهت

سنهٔ ۱۹۲۶ الی سنه ۱۹۲۷م

انتخاب امنای محفل روحانی رنگون

(۱) رئیس - مستر سید جناب علی. بی. ای بارستر ات. لا
(۲) نائب رئیس - جناب دکتور عبد الحکیم
(۳) منشی - جناب سید مرتضیٰ علی
(۴) محافظ کتب - جناب میرزا ذبیح الله زرقانی
(۵) دفتردار - جناب محمد هاتف
(۶) خزینه دار - جناب آقا سید عبد الحسین شیرازی.
(۷) اعضاء - جناب دکتور سید مظهر علیشاه (خانصاحب)
(۸) " جناب دکتور ایم. ای. لطیف ❊ ایم. پی. ایل
(۹) " جناب فقیر محمد

عنوان - سکرٹری محفل بهائیان - صندوق پست نمره (۲۹۹) رنگون (برمه)
The Secretary, Bahai Assembly,
P. O. Box 299, Rangoon.

انتخاب امنای محفل روحانی منڈله

(۱) رئیس - ناظر وامین اوقاف اونیو (۲) مبلغ جناب خلیفه محمد یونس (۳) منشی مس ماما
(۴) خزینه دار کوبا (۵) ۲ اعضاء. اومیا (۶) اوپی (۷) اوپودائی - (۸) پلی اما مایائن
(۹) مونمیا

عنوان - سکرٹری محفل بهائیان - نمبر ۶۲۱ گوندان - ۸۳ سٹریٹ - منڈله - برمه
The Secretary Bahai Assembly,
621, 83rd Street, Mandalay.

© Afnan Library Trust 2017

© Afnan Library Trust 2017

آنها سوری و دیواری که دارای (باب) است. در طرف داخل آن دیوار رحمت است و در بیرونی آن عذاب و نقمت از پیش او منافقینیکه در بیرونی آن دیوار ندآن مومنین را که در طرف اندرونی دیوار میباشند صدا خواهند زد که آیا ما نبودیم (در دنیا) با شما. مومنین در جواب خواهند گفت آری (شما ها با ما بوده اید) ولیکن خود را بدست خود تان در فتنه و امتحان انداختید (و ظهور الهی را تکذیب نموده گفتید هنوز میقات معین ظهور نرسیده) و در انتظار ماندید و (در آن ظهور که از طرف حق ظاهر شده بود) شک آوردید. و شما را امید و آرزوی شما فریب داد. تا آنکه (امر الله) حکم و آئین و فرمان خداوند در رسید. و فریب و گول داد شما را غرور و نفسانیت شما ها. پس پذیرفته نخواهد شد نه از شما تاوانی از برای رهائیتان و نه از انکار کنندگان و اهل کفر و طغیان. و جایگاه شما آتش دوزخ است و آن آتش آقای شماست و بدترین جای بازگشت.

بعد از بلوای عام علما و رعیت و حکومت حضرت از شیراز باصفهان تشریف بردند. و معتمد الدوله حاکم آنجا با امام جمعه و معدودی از علما که جواهر موجود بودند حضرت را حق دانسته ایمان آوردند. و پس از وفات حاکم محمد شاه پادشاه اقلیم ایران بتحریک وزیر خود حاجی میرزا آقاسی حضرت را از برای تحری و تحقیق حقانیت دعوی مهدویت بدار السلطنت طهران بردند. و از بین راه بر سب فرمان ثانوی بماکو و چهریق فرستادند. و بالآخره در ایام فرمانروائی ناصر الدین شاه و وزارت میرزا تقی خان امیر نظام مشهور بود. حضرت را با یک جوانی آقا محمد علی نام از نجبای تبریز در ۲۸ ماه شعبان سنه ۱۲۶۶ هجری مطابق ۹ جولائی سنه ۱۸۵۰ م بوقت ظهر بطوریکه حدیث صحیح (و تقتلون امامکم) امام خود را شهید خواهید نمود. شهید کردند. (و سیعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون) (کلما جاءهم رسول بما لا تهوی انفسهم فریقا کذبوا و فریقا یقتلون) جزء ۶ سوره مائده آیه ۷۳ قرآن. در هر زمانیکه آمد رسول خدا بسوی آنها با آن چیزیکه مخالف هوا و خواهش نفس آنها بود پس بعضی از انها را تکذیب نمودند و بعضی را قتل و شهید میکنند.

چون ندای ظهور حضرت اعلی و جمال اقدس ابهی در اقلیم ایران بلند شد و در اندک مدتی عالم را احاطه نمود از جمیع ملل و ادیان موجودهٔ جهان ملیونها نهای نفوس بشاطی بحر عرفان و ایقان اقبال نمودند ولی در اقالیمیکه بقانون مدنیت کمال آزادی حاصل است و تعرض با عتقادات و جدانیهٔ رعایا ندارند. و علمای ملت را تسلطی خلاف قوانین حکومتی بر خلق نیست. حصول مرتبهٔ شهادت و فداکاری جان و مال و اهل و عیال باجرای حکم شریف محال و ممتنع است. و چون این رتبهٔ اجل اسنی در مقام ایمان و ایقان و معرفت حقانیت مظاهر مقدسهٔ الهی از بهائی انسان بلند ترین مقامات محبت و موجب نزدیکی ساحت حضرت احدیت است. و متابعت حضرت سید الشهدا

علیه التحیة و الثناء. فلهذا جمیع اهل بهاء حتی اهالی امریکه در نهایت اشتیاق و تمنای اینمقام اعلی را نموده و مینمایند. و دست قاتل خود را می بوسند. و از برای او مغفرت از خداوند بخشنده مینمایند. ولی بدیهیست که شهداء اهل بهاء یقیناً بمتابعت حضرت سید الشهداء شربت شهادت را مینوشند. و قاتلین آنها بمتابعت قاتلین و ظالمین بر ائمهٔ هدی بکیفر اعمال خود میرسند. و در دنیا و آخرت زشت و زبون و روسیاهند.

ای خاک پاک ایران که موطن شیعیان برگزیدهٔ حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب علیه السلام است. اینگونه بخشش گرانبها را رایگان به اهل بهاء بذل مینماید. از ابتدای ظهور حضرت اعلی ارواح العالمین لمظلومیته الفداء تا ایندم که هشتاد سال بیشتر میگذرد خون زیاده از سی هزار نفوس بیگناه خادمان عالم انسانیت و هواخواهان دولت و ملت را فقط بسبب اینکه مؤمن بظهور حضرت قائم آل محمد و حجت حسینی علیهم السلام هستند بدون پرسش بر زمین ریختند. و اکثر این شهداء از مشاهیر رجال علما و سادات عالی تبار صحیح النسب از آل محمد و دودمان اهلبیت اطهار و حکما و فضلا و ادبا و اهل ثروت و دولت و صاحبان اسم و رسم روزگار بودند. و با اینکه در این زمان سعادت اقتران دولت ابد مدت ایران صیت عدالت گستری و رعیت پروری آفاق جهان را فراگرفته و امنای ذی شوکت صاحب نفوذ عالیمقدر تبتش ریشهٔ ناشاک عصبیت جاهلانه و نزاع مذهبی و استبداد را از سطحه این کشور دانشمند خیز بکلی معدوم ساخته. پارلمان مقدسی که وضع قوانین سیاست و مدنیت و آئین دادگری و فریاد رسی و رعیت پروری را که بقای ملک و ملت در آنست عزموده. حتی بر مورضعیف هم تعدی بی جا و ستمگری بی محابا غیر متصور است. معهذا چه گونه فکر صائب تصور تواند نمود که باز در کشور پر نور ایران تاریکی بیداد و هرج و مرج استبداد هنوزش روز اول باقیست چگونه اطلاق غفلت و بیخبری و بی مبالاتی از حال زار بهائیان مظلوم (اهل جهرم) را برامینان هوشمند عالی همت و دانشمندان ارجمند پاک طینت و هواخواهان ترقی ملک و ملت که خدای مقتدر دانا و بینا حفظ ناموس برایا و نگاهداری جان و مال و اهل و عیال کافهٔ رعایا را من دون استثنا در کف کفایت معدلت و اقتدارشان سپرده. و شبان مهربان در حق این گوسپندان مظلوم ستمدیده هشتاد ساله مقرر فرموده میتوان نمود. بمشاهده حادثهٔ فاجعهٔ جانکاه (جهرم) که بتازه گی واقع شده اکثری میگویند که هنوز رمونهٔ اخوند بازی دیرینه از بیخ برکنده نشده. و در اکثر نقاط ایران ریشه دوانی میکند ولی این وطن پرستان پر غیرت (یعنی اهل بها. و اصحاب سفینهٔ حمراء) که اعتماد کلیشان بر خداوند یکتا و رسول پاک و ائمهٔ اطهار است و بآیهٔ قل لن یصیبنا الا ما کتب الله لنا

ثمرهٔ اسلام نسبت الا با ایمان او و تصدیق باو." (انتهی)

حضرت ملاحسین (اول من آمن) در مراجعت بمنزل خود بارفقای خویش سرگذشت را بیان نمود. چنانچه حضرت ملا علی بسطامی. حضرت قرة العین طاهره. حضرت ملا محمد علی زنجانی. میرزا احمد ازغندی. ملا صادق مقدس. شیخ ابوتراب اشتهاردی. ملا یوسف اردبیلی. ملا جلیل اردوبادی. ملا مهدی کندی. شیخ سعید هندی. وغیرهم. بسیاری از مشاهیر علما و فضلا ایمان آوردند. و با مر مبارک هریک از حروفات حی با وطان خویش و اطراف ایران سفر نموده. مردم را بظهور موعود باسم رباب، بشارت میدادند.

حضرت اعلی نیز با حضرت حاجی ملا محمد علی بارفروشی و حاجی سلیمان خان که در بین راه مشرف شده همراه بود در اواخر سال سنهٔ ۱۲۶۰ هجری عازم طواف بیت الله مکه معظمه شدند. و پس از ادای رسوم و تکالیف و مناسک حج اکبر بر حسب احادیث صحیحه که حضرت قائم آل محمد از مکه ظاهر خواهد شد ندای جانفزای (انی انا الله) در ملأ عام بلند فرمودند. جماعتی از اهل کشف و یقین که بصدق و اخلاص منتظر و از میقات ظهور مبارک باخبر بودند. بمحض استماع این ندای الهی و زیارت جمال حضرت مهدی موعود در مکهٔ معظمه از اطراف عالم مجتمع شده فی الفور در میان کعبه و حطیم بردست مبارک حضرت اعلی بیعت نمودند. و بحیات ابدی ایمان فائز گشته. از برای اعلای امر مبارک باطراف جهان شتافتند (رساله حرمین) و در اینجا نازل شده. و حجت الله بالغ و بشارات و نبوات کتب سماویه جمیعاً تکمیل یافت. از قیام نمودن حروفات حی از برای اعلای امر الله با قوای آسمانی ندای ملکوت الهی در مملکت ایران شرقاً و غرباً و جنوباً و شمالاً منتشر شد. و در اکثر شهرها و قریه و دهکده ها خلق بیشمار ایمان آوردند. و انتشار امر الهی باین سرعت در مملکتی مانند ایران از معجزات عظیمه و نفوذ کلمة الله و سلطنت غالبه حضرت اعلی است چه که در همه جای ایران مشهور بود و اکثر اعالی و ادانی مردم ایران بیقین میدانستند که حضرت اعلی در هیچ مدرسه ئی داخل نشده اند. و علوم و فنون متداوله بین علمای صورت را تحصیل ننموده. معهذا کتب و رسائل بیشمار و تفسیر قرآن در ربان فارسی و عربی شئون خمسه و خطب و مناجات و ادعیه و شئون علمیه و غیرها چگونه از قلم مبارک نازل میشود. جمیع در ورطهٔ حیرت و تعجب وا مانده بودند. چون علما و فقها انتشار خارق العادهٔ انوار این شمس هدایت را روز بروز در ترقی دیدند عرق عصبیت جاهلانه و حقد و حسد باطنیشان بحرکت آمد. و براذیت و شکنجهٔ مؤمنین قیام نمودند. بحدیکه "کل ارض کربلا و کل یوم عاشورا" مصداق پیدا کرد. هر چه زجر و توبیخ و گرفت و گیر بیشتر شد تحری و تحقیق و تصدیق طالبین حقیقت در حقانیت این ظهور زیاده تر گردید.

ایران در این بحران هیجان سرگردان بود که بغتة در وسط سال سنه ۱۲۶۱ مطابق سنه ۱۸۴۵ میلادی از راه دریا (حضرت امام مهدی قائم آل محمد. باب الله الاعظم) وارد بوشهر شدند. و چون این خبر بعلماء اقلیم رسید بیشتر از پیشتر بر حبس و اذیت دوستان قیام نمودند. و چون از جمیع آنچه که از دستشان برمیآمد بانضمام قوای حکومتی ثمری ندیدند. بلکه نتیجه را بالعکس یافتند در قلع و قمع ریشهٔ شجرهٔ الهی متفق علیه کمر همت را محکم بستند. اما در همه جا خائب و خاسر و عاجز ماندند. و امر الله علی رغم حکومت و رعیت و علما و فقهای ایران صیتش بعنان آسمان رسید. چنانچه مشهود و مبرهن است. از فحوای جمیع کتب و نوشته جات و کتاب بیان عربی و فارسی و تفاسیر قرآن حضرت اعلی مانند مهر تابان روشن و عیان است که آنحضرت بر حسب آیهٔ مبارکهٔ قرآنی اظهار بابیت و بشریت ظهور اعظمی را که از بعد می آید فرمودند. و مفهوم میشد که حضرت از برای تربیت خلق و شناسائی دادن آنوجود مقدس که عنقریب ظهور خواهد فرمود. و دارای کمالات غیبیهٔ الهیه مالانهایه است ظاهر شده اند و باراده آن مظهر ظهور متحرک و بجنبش متمسکند.

چنانچه در تفسیر سورهٔ یوسف در اکثر مقامات بآن شخص کامل که در آنوقت در پس پردهٔ غیب پنهان و مخفی بود تلویحاً و تصریحاً اشاره میفرمایند و در نجاح و فلاح امر خویش از آنوجود مبارک تائید و توفیق میطلبند و تمنای شهادت را در سبیل محبت او مینمایند. قوله جل برهانه (یا بقیة الله. فدیت بکلی لك و رضیت السب فی سبیلك و ما تمنیت الا القتل فی محبتك و کفی بالله العلی معتصما قدیما) یعنی ای آنکه "بقیة الله" هستی هر آئینه من از برای تو خود را همه تن سراپا فدا نمودم. و در سبیل تو دشنام دادن و ناسزا گفتن مردم را گوارا نمودم و تمنای جز قتل و شهادت یافتن در راه محبتت ننمودم. و بر صدق این مقال شهادت خداوند بلند و برتر قدیمی که اعتصام و تمسک باو ست کافیست. آیهٔ مبارکهٔ قرآن اینست. قولهٔ تعالی شانه جزء ۲۷. سورهٔ حدید آیه ۱۳ الی ۱۵ یوم یقول المنافقون والمنافقات للذین آمنوا انظرونا نقتبس من نورکم قیل ارجعوا وراءکم فالتمسوا نورا فضرب بینهم بسور له (رباب) باطنه فیه الرحمة وظاهره من قبله العذاب. ینادونهم الم نکن معکم قالوا بلی ولکنکم فتنتم انفسکم وتربصتم وارتبتم وغرتکم الامانی حتی جاء امر الله وغرکم بالله الغرور. فالیوم لا یؤخذ منکم فدیة ولا من الذین کفروا ماویکم النار هی مولیکم وبئس المصیر. (انتهی) میفرماید. در روزی که خواهند گفت منافقین مردان و زنان بکسانیکه ایمان آورده اند، نظر توجهی بر حال ما کنید تا از نور شما بهرهٔ حاصل کنیم در آنوقت بآنها گفته میشود برگردید به پشت سر خودتان پس بخواهید نوری را. پس بر پا کرده میشود در میان

© Afnan Library Trust 2017

کتب آسمانی را بیابند و در حضورش فائز شوند فی الفور هد یگررا ازین بشارت آسمانی خبر دهند
چنانچه حضرت ملاحسین بشرویه ئی که جانشین حضرت سید و اعلم علمای آنزمان بود - وبعدها در
این امر اعظم بلقب رباب الباب - وحرف اول - واول من آمن) مشهور گشتند - بسمت دارالعلوم
شیراز فارس حرکت نمودند - گویا جاذبهٔ مغناطیسی حضرت موعود ایشانرا بسوی خود کشید و باقصی
الغایات که لقای محبوب بیهمتاست فائز شدند ؎

فدع جذب الزمام وسق الیها
فقائد شوقها للحی جاذب

ظهور مبارک حضرت اعلیٰ نقطهٔ اولیٰ باب الله الاعظم

روح ماسواه فداه

حضرت اعلیٰ از سلالهٔ طاهرهٔ حضرت خاتمی مرتبت میباشند - اسم مبارکشان (میرزا سید
علیمحمد) است واسم والد ماجدشان (سید محمد رضا) از تجار محترم متوطنین شیراز بودند - پس
از رحلت پدر بزرگوار در طفولیت در آغوش دائی نورانی خود (آقا میرزا سید علی) پرورش و نشو ونما
یافتند - وبجز جزئی تحصیل ابتدائی که لازمهٔ حیات تجارتی مرسومهٔ اهل ایران است - در هیچ مکتب و
مدرسه ئی تحصیل علوم متداوله را ننمودند - معلم طفولیتشان (شیخ عابد) چون درسیمای حضرت آثار علم
لدنی میدید - وصفات حسنه ملکوتی ومراتب تقدیس وتنزیهه را از بدو طفولیت مشاهده مینمود -
ازبرای مردم حکایت میکرد (که آینده این طفل نورانی ملکوتی خیلی متلالا و درخشان است) و
وحضرت را بنهایت احترام مینمود - حضرت اعلیٰ دائماً بمناجات وادعیه ونیاز بدرگاه خداوند بی انباز
مشغول وبعزلت وانزوا مائل بودند - وبعبادت مستمری هر روز بوقت طلوع آفتاب ببالای پشت
بام خانه برآمده در محاذی آفتاب مثل اینکه باخورشید کلمه میفرمایند قیام میفرمودند - تا اینکه مشهور شد
که حضرت آفتاب را تسخیر فرموده اند - وچون سن بلوغ یا نزده سالگی رسیدند بجهت معاونت در تجارتخانه
حضرت دائی ببوشهر تشریف برفتند - ودر مدت اقامت درمیان اهل آن شهر بزهد و ورع وتقوی و
پاکدامنی و امانت ودیانت وصدق وصفا مشهور ومعروف گشتند - درسنهٔ ۱۲۵۹ هجری بکربلای معلی
تشریف بردند ودر اثنای توقف دوماهه در آن بقعهٔ نوراء گاهی درمجلس درس حضرت حاجی سید
کاظم رشتی حاضر شده بدروس ومباحثه های طلاب گوش میدادند وبعد بنجف اشرف ومسجد کوفه را
زیارت نموده معاودت بوطن فرمودند - چنانچه سابقاً ذکر رفت - پس از رحلت حضرت سید برحسب

وصایای آنحضرت جناب ملاحسین بشرویه بافتخار جانشینی ممتاز شده وچون درجستجوی امام مهدی
آخرالزمان هرایک از شاگردان آنحضرت روانهٔ سمتی شدند - جناب ملاحسین نیز بارفقای خود
بشیراز آمدند - ودر چهارم ماه جمادی الاولیٰ یوم پنجشنبه سنه ۱۲۶۰ هجریه بعد ازظهر خود را ببدرجانهٔ
حضرت اعلیٰ رسانیدند وچون داخل بیت مبارک شدند ونظرشان بر طلعت نورانی حضرت اعلیٰ افتاد
خیلی مسرور شدند وپس ازذکر حالات ایام آخیره حضرت سید مرحوم حضرت اعلیٰ ازجناب ملاحسین استفسار
حال خود ایشان وتلامذه را فرمودند که درکدام عوالم سائرند درجواب عرض کرد که بامر معلم روحانی خود
همه مان گردش میکنیم تا آقای خود را پیدا کنیم - فرمودند - ایا برای حضرت موعود علاماتی هم معین
کرده اند - عرض کردند بلی فرموده اند که آقای شما مظهر جمیع اسماء حسنی وصفات علیای خداوند حکیم علیم است
وصاحب علم لدنی است - دارای علوم و اولین و آخرینست - ازلسانش من عندالله آیات نازل
ودر قلم مبارکش کنوز ملکوت ولاهوت الهی مندمج ومستور - صحیح و ملیح است - وباید تفسیر سورهٔ یوسف
هم بنویسد - بشانیکه غیر او در اتیان بمثل آن عاجز بماند - حضرت اعلیٰ نظری بسوی ملاحسین فرموده -
تفسیر سورهٔ یوسفیکه از قبل نازل شده بود ازبرای مطالعه بایشان دادند - پس از قرائت این تفسیر
وسوال وجوابهای متفرقه جناب ملاحسین را اطمینان قلب کاملاً حاصل شد - وبشرف ایمان فائز شدند
وآنشب را دربیت مبارک حضرت نقطهٔ اولیٰ تشریف داشتند -

درهمین شب جمعه پنجم جمادی الاولیٰ سنه ۱۲۶۰ هجری مطابق ۲۳ ماه مئی سنه ۱۸۴۴ میلادی
در دوساعت ویازده دقیقه ازاول شب گذشته - درسن بیست وپنجسالگی خود حضرت اعلیٰ اظهار امر
فرمودند که من مهدی موعود آخرالزمان وقائم آل محمد موعود هستم - ومبشر ظهور اعظم روح الله الناد من السماء وپیش خیمهٔ رجعت حسینی وباب الله الاعظم میباشم - بفحوای حدیث شریف (انا مدینة العلم
وعلی بابها) چنانچه در باب سابع از واحد ثانی کتاب مقدس بیان مذکور است -

"واز حین ظهور شجرهٔ بیان الی مایغرب قیامت رسول الله هست که درقرآن خداوند وعده
فرموده که اول آن بعد از دو ساعت ویازده دقیقه ازشب پنجم جمادی الاول ۱۲۶۰ که سنه ۱۲۷۰
بهشت میشود و اول یوم قیامت قرآن بوده والی غروب شجرهٔ حقیقت قیامت قرآن است - زیرا
که شئی تا بمقام کمال نرسد قیامت آن نمیشود - وکمال دین اسلام الی اول ظهور منتهی شد واز اول تا
حین غروب - اثمار شجرهٔ اسلام آنچه هست ظاهر میشود وقیامت بیان در ظهور من یظهره الله است
زیرا که امروز بیان درمقام نطفه است - ودر اول ظهور من یظهره الله آخر کمال بیان است ظاهر
میشود که ثمرات اشجار یکه غرس کرده بچینند - چنانچه ظهور قائم آل محمد بعینه همان ظهور رسول الله ظاهر
میشود - الا اینکه اخذ ثمرات اسلام را از آیات قرآنیه که در آفئدهٔ مردم غرس فرموده تمایند - واخذ

© Afnan Library Trust 2017

(النفض المدافع) و وفاتش را (فزت بالفردوس فوز آیا ابن زین الدین احمد) مطابقت داده اند.

در ابتدای حیات حضرت شیخ در سبیل تقدیس و تنزیه و عبادت و انزوا رفتار مینمود. و پس از اکمال دروس ابتدائیه در بحرین، بدلالت بعضی از رؤسای روحانی (بکربلای معلی و نجف اشرف) سفر نمود. در آنجا مدتی در تحصیل علوم دینیه مشغول شده و بعد خودش بتخصص در تدریس طلاب و انکشاف مسائل معضلهٔ روحانی ایام بسر میبرد. در اندک زمانی شهرت عجیبی پیدا کرد. طلاب زیاد در اطرافش گرد آمدند و چون صیت بزرگواریش در همه جا فرا گرفت فتح علی شاه شهنشاه ایران و محمد علی میرزا رکن الدوله و سائر وزراء و بزرگان دولت و ملت شیخ را دعوت بایران نمودند. لهذا بسمت طهران حرکت نمود و بعد را از انجا بکرمانشاه و یزد رفت. و در آنجا تا دوازده سال رحل اقامت انداخت. چنانچه شاه ایران و رکن الدوله سالی هفتصد تومان از برائے شیخ می فرستادند.

حضرت شیخ چندین مرتبه از برای زیارت کعبة الله بمکهٔ معظمه مشتاقانه و در سفر آخرین در منزل بمدینهٔ منوره مانده. در روز یکشنبه ۲۱ ذی القعده سنه ۱۲۴۲ هجری برحمت الهی پیوست. همراهان نعش ایشانرا بمدینهٔ طیبه آورده در قبرستان بقیع در جوار حضرت عباس و جعفر و فاطمة الزهراء و امام حسن و غیرهم علیهم و علیها التحیة والرضوان دفن کردند. و این عبارت بر قبر شیخ مکتوب است (الرقد المطهر للشیخ العظیم الشان الساطع البرهان ناموس الدهر و تاج الفخر علامة العصر علم الاعلام مرجع علماء الاسلام مجدد رأس المائة الثالثة عشر مولانا احمد ابن الشیخ زین الدین الاحسائی قدس الله نفسه و عظم رمسه وقد توفی الی الله مقامه فی سنه ۱۲۴۲ هجریه)

مشهور است که هر وقت حضرت شیخ از برای وعظ بالای منبر میرفتند. اغلب بیانات خود را باین بیت شروع میفرمودند. من آن ستارهٔ صبحم که در زمان ظهور همیشه پیشرو آفتاب میآید. منجمله کتب مصنفهٔ حضرت شیخ، شرح زیارت جامعهٔ کبیر. کتاب عصمة الرجعه. اجوبة المسائل. شرح عرشیهٔ ملا صدرا. شرح مشاعر ملا صدرا. شرح تبصرهٔ علامه حلی. فوائد. شرح فوائد. و جوامع الکلم وغیرها الکاست. چنانچه در کتاب عصمة الرجعه که چاپ شده است بشارات ظهور حضرت موعود را بقید وقت و زمان تصریحا بیان فرموده.

بنا بر وصیت حضرت شیخ احمد بشاگردان و طلاب حضرت حاجی سید کاظم رشتی پس از رحلت فرمودن شیخ جانشین ایشان شدند. و برشتهٔ تعالیم استاد روحانی و بشارت دادن قرب میقات ظهور حضرت موعود یعنی امام مهدی آخرالزمان و قائم آل محمد و رجعت حسینی قیام فرمودند. جمیع تلامذه و مریدین حضرت شیخ بریاست این بزرگوار سر تسلیم و اطاعت فرو نهادند.

وفات حضرت حاجی سید کاظم رشتی بسن پنجاه سالگی در سنهٔ ۱۲۵۹ هجری مطابق سنهٔ

۱۸۴۳ میلادی در کربلای معلی واقع و تاریخ وفاتش از عبارت (غاب بدی الهدی) استخراج میشود چنانکه مشهور است حضرت ایشان بیشتر از سیصد جلد کتاب و رسائل در ایام حیات خود تصنیف فرموده اند. و در اواخر ایام حیات خود در سنه چهار قبل از فوت تلامذهٔ خود را دائما در لطفها و صحبتها متذکر و متنبه میفرمودند. که دورهٔ تعلیمات حضرت شیخ احمد بانتها رسیده و آن اصول نتائج خود را از الیقاظ ناس و مستعد نمودن نفوس همه از برای وعود موعود بخشیده. و میفرمودند (بزودی شمس عظیمی از افق عالم روحانی طلوع خواهد نمود. و جهانرا پر انوار خواهد کرد) و صفات و روش و سلوک موعود را مکرر بیان مینمود که (موعود شما جوان خواهد بود و اگرچه دارای علوم ظاهره نیست اما بر علوم اولین و آخرین حاوی است. و از سلالهٔ هاشمی و اهلبیت نبوی خواهد بود) و گاهی میفرمود (من موعود را مانند شمس طالع آشکار میبینم)

حضرت حاجی سید کاظم در جمیع کتب و رسائل خود بصراحت تام از ظهور موعود خبر داده. منجمله در اول شرح قصیده میفرماید (الحمد لله الذی طرز دیباج کتاب الکینونة بسنا البینونة بطراز النقطة البارزة غنها الهاء بالالف بلا اشباع ولا اشقاق) ملاحظه نمائید از این عبارت کلمهٔ (بها) بیرون میآید و در جای دیگر میفرماید (لان الظاهر بالالوهیة هو الاسم الاعظم الاعظم الاعظم کما قال الامام محمد الباقر علیه التحیة والثناء "الباء بهاء الله") و همچنین در همین کتاب میفرماید که (در سنهٔ ۱۲۶۰ هجری بواطن و معانی روحانی قرآن مجید ظاهر میگردد. آغاز دورهٔ جدید میشود. بساط قدیم برچیده میشود. و قرن ظهور آثار پرده از رخ برمیاندازد) و در آخر این بیان میفرماید (ولا بد ان یکون من اعذب ارض و احسن هواء. و لو ارد تا ان تبین خصوصیات مکانه و زمانه و سنه و استقامة بدنه و سائر احواله بالبراهین العقلی والذوق الوجدانی لفعلت)

باری در آنوقت جمیع شاگردان حضرت شیخ احمد و حضرت حاجی سید کاظم در نهایت اشتیاق و انجذاب منتظر ظهور حضرت امام موعود بودند. و بیقین مبین میدانستند که عنقریب صبح امید خواهد دمید و نسائم روحانی خواهد وزید. لهذا جمعی از تلامذه پس از وفات معلم روحانی خود بر طبق حدیث شریف که صدای قائم آل محمد را از کوفه خواهید شنید. در مسجد کوفه که از شهر بمسافت یکفرسنگ. و از شریعه بفاصلهٔ نیم ساعت است جمع شدند. و تا چهل روز مشغول بنماز و روزه و مناجات بودند. و در اسحار در درگاه رب الاسرار بتضرع و زاری از برای تشرف بحضور حضرت موعود طلب راهنمائی مینمودند. و چون میقات اعتکاف رسید بسر آمد در تلاش و جستجوی حضرت مقصود قدم فرسا شدند. و با همدیگر همعهد و پیمان شدند. که دمی و دقیقه را استراحت و سکون نجویند. و چون موعود

شمس پیدا گردید. و این ستارهٔ ذو ذنب دنبالهٔ دراز بزرگی داشت که یکصد هشتاد و شش ملیون میل طولش بود. و حدت شعله و سرعت سفرش باندازه ئی پر قوت بود که در وقتیکه بحوالی شمس رسید. کرهٔ جسیمهٔ آفتاب را تا دو ساعت پر حرکت نمود. و سرعت سیرش بسیصد و چهل و دو میل در یک ثانیه رسید. و از عجائب ترین مسائل این است که با وجود آنکه این ستارهٔ آنقدر نزدیک تر بشمس شد که از وسط اشعه های جهانسوزش عبور نمود. معذالک هیچ ضرری و گزندی باو نرسید. تا آنکه متدرجاً از دائرهٔ شمسیه دور از انظار شد و محو و غائب گردید.

باری منجمین دیگر نیز بشرح و بسط تاثیرات این ستاره گانرا نوشتند و از برای آگاهی ناس معلومات خود را شائع نمودند. پس ظهور این ستارگان در آسمان ظاهری قبل از بعثت حضرت اعلیٰ و جمال مبارک ابهیٰ از دلائل بدیهیه و براهین و بینات متقنه است تا جمیع ملل و امم عالم مشاهدهٔ این آیات باهره و آثار شاهرهٔ خداوند مهربان مقتدر توانا طلوع آفتاب حقیقت را عیاناً بچشم خود ببینند و بر حضرت اعلیٰ (باب الله الاعظم) و جمال مبارک ابهیٰ و اسم اعظم من غیر تشکیک و ارتیاب ایمان بیاورند.

امّا علامات زمینی

چون حواریون از حضرت مسیح علامت ظهور موعود را سؤال نمودند. در جواب فرمودند چنانچه برق از شرق بیرون آید و آثارش فی الفور در غرب ظاهر گردد. آمدن ابن انسان نیز چنین خواهد بود. در تواریخ دینی جمیع ملل قدیمه ثبت است که در هر دور و کوری که ارادهٔ حق جل جلاله قرار گیرد بر اینکه از افق امکان شمس حقیقی را طلوع دهد. و از معدن وجود گوهر شاهوار روحانی را که موعود جمیع امم عالم است هویدا سازد. چنانچه علامت آن ظهور مقدس در آسمان ظاهری ظاهر و نمودار میشود. همچنین در زمین هم در همان شب یلدا و غربت دین الهی ستاره های معنوی روحانی را در سموات ادیان طلوع میدهد تا عالم تدوین و تکوین هر دو مطابقت بیکدیگر حاصل کنند. و بجمیع وجوه حجت بر خلق تمام و کامل شود. در شرق حضرت شیخ احمد احسائی و حضرت حاجی سید کاظم رشتی اعلی الله مقامهما مردم را بقرب ظهور کلی الهی اخبار نمودند. و در غرب در قرن هیجدهم میلادی. شخص عالم فاضلی موسوم به (سویدنبرج) پیدا شد. و سکان آن اقلیم را بنزول اورشلیم جدید آسمانی بشارت داد. و در یکی از مصنفات خود که باسم (جنت و جهنم) مشهور است. مفصلاً از ظهور امر عمومی اخبار داده و بقرب انتهاء لیل الیل و طلوع شمس حقیقت مژدگانی بخشیده. چنانچه در غرب حزبی باین اسم موجود است. و از میان آنها نفوسی که بمفهوم نبوات رئیس خود پی برده. اقبال و ایمان باینظهور اعظم نموده اند شهادت میدهند که سویدنبرج فی الحقیقه مبشر و منادی امر اقدس ابهیٰ بود.

و همچنین در همان زمان واحد اوقاتیکه نورین نیرین شیخ احمد و سید کاظم در ایران نار شوق و اشتیاق مردم را روشن نموده بودند. در امریکا مستر میلر نام (رئیس حزب میلرایت) در شرق و غرب و جنوب و شمال نیکی دنیا سفر نموده در مجامع کبیره نطق میداد که زمان رجعت ثانوی مسیح و نزول روح الله از آسمان و انتهای دنیا بنزدیک رسیده. و از کتب مقدسهٔ تورات و انجیل اقامهٔ ادله و براهین قاطعه مینمود که باید کل خود را از برای پذیرائی رب مجید حاضر سازند. چنانچه جم غفیری معتقد باو شدند. و در همان وقتیکه حضرت باب (نقطهٔ اولی) در شیراز اظهار امر فرمودند. مستر میلر و پیروانش مال و اموال و جنس و املاک خود را بطیب خاطر میان مردم تقسیم کرده و لباسهای سفید پوشیده شبی را بر بالای تله کوهی رفتند که در نزدیکی نیویورک واقع است بنیت اینکه چون مسیح از آسمان نازل شود آنها اول کسانی باشد که نظر شان بر جمال ملیحش افتاده. در جوق ملائکه های حضرتش محسوب گردند. و از برگزیدگان در ملکوت الهی شمرده شوند. ولی چون معانیٔ روحانیهٔ آسمان و رجعت را نفهمیده بودند آنشب را تا صبح منتظر مانده مایوس گشتند. و هدف تیرهای ملامت و استهزای ناس شدند. و چون مژدهٔ ملکوت الهی بامریک رسید دسته ئی از این حزب ایمان آوردند. و مشعر بر خطای خود گردیده شکر و سپاس رب غفور مینمایند که از این ورطهٔ ضلالت و گمراهی رهیده بگلشن هدایت راه یافتند.

بهمین قسم حضرات المانیهای که از استوتگارت در سنه ۱۸۵۰م بارض مقدس آمده و در یافه و قدس و حیفا مستعمره بنا نهاده. کل منتظر بودند که رب الجنود از آسمان نازل خواهد شد. و نبوات و بشارات صریحهٔ انبیای بنی اسرائیل آنها را بر این گماشت که ترک اوطان خود نموده باین اقلیم شتافتند. و این مسئله از کتب شان که در حین ورود خود باراضی مقدسه چاپ و انتشار نموده بودند چون شمس واضح و آشکار است. حتی الی الآن بر بالای درب خانه های ایشان نوشته ئی بلسان المانی موجود است که "مجیئ رب الجنود نزدیک است"

باری قبل از ظهور مبارک حضرت قائم آل محمد صلوة الله و سلامه علیه که باصطلاح حضرت امام مهدی. و در عرف اهل حقیقت بلقب (باب الله الاعظم) و (نقطهٔ اولی) و (حضرت اعلیٰ) و (حضرت ذکر الله) و غیرها مشتهر. حضرت شیخ احمد احسائی و حضرت حاجی سید کاظم رشتی مبشر و منادی امر مبارک بودند. "حضرت شیخ احمد احسائی". این حضرت شیخ زین الدین احسائی از سلالهٔ مشائخ محترم عشیرهٔ بنی صخر بودند که از عشایر بسیار مهم قدیم عرب است "حضرت شیخ احمد" تولدش بر حسب قول اکثر مورخین در سنه ۱۱۵۷ هجری مطابق سنهٔ ۱۷۴۳ میلادی بود و در سنه ۱۲۴۲ هجری مطابق ۱۸۲۶ میلادی بملکوت اعلی صعود نمود. بنابر این در سنهٔ هشتاد و پنج سالگی وفات فرمود. تاریخ ولادتش را با

© Afnan Library Trust 2017

ومعین فرموده، چنانچه معتقد به پیروان ادیان موجودهٔ هفتگانهٔ عصر حاضره است. که قبل از ظهور هریک
از مظاهر ظهور ذاتیهٔ الهیه ستارهٔ در سماء ظاهری دنیا ظاهر و آشکار پیدا و نمودار میشود. و منجمین مشهوره
آنزمان از روی پیشینگوئی تاثیرات غریبهٔ آن کوکب را نوشته مردم آن زمانه را آگاه میسازند. نیز متصادفاً
ومتراوفاً در همان ایام حق جل عزهٔ از میان آن مردم وجود مقدس بزرگواری را برگزیده مبعوث میفرماید
تا خلق عالم را بشارت قرب اوان ظهور مقدس موعود بشارت داده. روحی بدیع در هیاکل پژمردهٔ
خسته حالان وادی انتظار وطالبان جلوهٔ جمال جهان افروز پروردگار بدمد. وجهانیان را قاطبة
بیدار و هوشیار نماید. چنانچه جاری بودن این سنت قدیمهٔ الهیه را از زمان بدیع اول تا زمان ظهور
حضرت خاتم جمیع علما و عرفا وحکما شهادت داده و میدهند. فلهذا از برای اثبات این امر مشهود
مشهود اقامه دلیل و برهان خارجی لازم نه.

مثلاً در زمان نمرود ستارهٔ که دال بر ظهور حضرت خلیل بود طلوع نمود. و منجمین آنزمان تاثیرات آنرا
نوشته خلق را خبردار نمودند. و در همان اثنا شخصیکه بشارت بظهور حضرت خلیل الرحمن میداد مبعوث
گردیده. در زمان فرعون هم کوکبی که مدل بر تولد و ظهور حضرت کلیم الله بود در همین آسمان ظاهر شد و منجمین
آن زمانه تاثیرات آنرا بفرعون وقوم او برملا گفتند. و شخصی هم در حزب بنی اسرائیل در همان ایام پیدا شد
که آن قوم را بظهور آنحضرت بشارت و تسلی نجات میداد. و همچنین ستارهٔ در قرب اوان ولادت و ظهور حضرت
روح الله در این سماء ظاهر شد که جماعتی از مجوسیان در طلب آن مولود جلیل از سردمین ایران باراضی مقدسه
آمدند. وحضرت یحیی این زکریای معمدانی مردم را بشارت قرب اوان ظهور آنحضرت غسل توبه میداد. در
قرن حضرت خاتم الانبیاء علیه آلاف التحیة والثناء نیز همچنین ستارهٔ در این سپهر نیلگون پیدا شد که حکایت
از ولادت و قرب اوان ظهور آنحضرت مینمود. و در همان ایام سه نفر از بزرگان ملت شت زرتشت
برفتن بسوی ارض طیبهٔ حجاز نموده. یکی بعد دیگری مردم را بشارت بظهور مقدس آنحضرت میدادند.
چنانچه تفصیل این مطالب بشرح وبسط در کتاب مستطاب ایقان از قلم اعلی نازل شده ؛

امّا در خصوص این قرن مجید که "کون در ترقی است" واکثر ناس چنه به بدیهیات اعتمادی
بروایات پیشینیان ندارند مناسب دانستیم که مختصری از مقالات تسع عشر حضرت آقا میرزا احمد سهراب
روحیفداه (چاپ مصر) محض زینت دهی این صفحات وتبرک وتهنیت عید سعید بعثت مبارک حضرت نقطهٔ
اولی روح ماسواه فداه بحساب شمسی برای آگاهی قارئین این مجلهٔ فرخنده درج نمائیم.

بنا بپیشگوئیهای حضرت صادق امین رسول رب العلمین چون زوال واضمحلال امّت مرحومهٔ
محمدیه لابد و ناچار بود وپس از اختتام سنهٔ دویست وشصت هجری تا بامتداد یکهزار سال که بنص قاطع

اجل محتوم این امت وآیام قیامت صغری محسوب. تفرقه واختلال عظیمی در این ملت پیدا شد و
علماء سوء و روسای طرق و دراویش ژولیده وقلندران پوسیده از حقائق اصلیهٔ دین الهی روگردانیده
وبعضی از تقالید وموهمات گرویده از دین الهی باقی نمانده بود مگر اسمی. واز آئین مبین دیده نمی شد
مگر رسمی. لهذا دریای رحمت پروردگار باز بجوش آمد وحکمت بالغهٔ الهیه بر آن قرار گرفت که از
برای بیداری و رستگاری مردم بمقتضای زمانه داهل آن زمانه اصلاح احوال وتجدید دین وآئین بامر ربّ
متعال نموده شود. ونبوتهای جمیع کتب سماوی وپیشینگوئیهای همهٔ پیغمبران الهی متعلق بزمان آخر تمام و کمال
ظهور نماید. وجمال موعود ادیان موجودهٔ هفتگانهٔ عالم بی پردهٔ وحجاب جلوه گر شود. پس بجهت انسداد
ابواب شک و ارتیاب در اقبال وایمان بآن ظهور قدسی واتمام حجّت بر کافهٔ خلق الله علامتهای دوگانهٔ
زمینی وآسمانی را قبل از میقات معین طلوع آن مظهر ظهور الهی در عالم ظاهر فرمود ؛

ظهور علامت بزرگ در آسمان

هر پیمبر که در آید در رسم — نجم او به چو نرخ گردد منجم

حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام در خطبهٔ طتنجیه ظهور نجم را در ظهور بعد از علامات محقق الوقوع مقرر
فرموده اند. چنانچه میفرمایند (کلا ان لکم بعد حین طرفة تعلمون بها بعض البیان. وینکشف
لکم صنائع البرهان عند طلوع بهرام ویکیوان علی دقائق الاقتراب)

(۱) قبل از سنهٔ ۱۲۶۰ هجری میرزا آقاخان اصفهانی منجم باشی معتمد الدوله ومستخرج تقاویم سنویه در ایران
اخبار نمود که در عالم شخصی ظاهر خواهد شد که بظهور او قوانین دیانت تجدید خواهد یافت زیرا که نجم او
در آسمان ظاهر شده واعظم علامت فلکیه تحقق یافته است. واین مطلب را غالباً در مجالس علماء
مذکور میداشت وتاکید مینمود که هر نفسی که تا سنه ۱۲۶۰ هجری زنده بماند غرائب حوادثات جدیده را مشاهده
نماید. حتی بعضیها سوال مینمودند چه امر غریبی ظاهر شد. او در جواب میگفت که باید شخصی ظاهر شود
ومانند حضرت موسی وحضرت عیسی وحضرت محمد ایجاد دین تازه ئی نماید.

(۲) تیمور خان زعیم از ساکنین مدینهٔ اصفهان. واز مشاهیر منجمین آنزمان اخبار داد که بحکم قران نجوم فلکیه
از سنهٔ ۱۲۳۰ هجری الی سنهٔ ۱۲۵۰ هجری امری در عالم حادث میشود که موجب انقلابات کلیه خواهد شد.

(۳) وهمچنین (کامیل فلاماریون) نام منجم مشهور فرنساوی کتب هیئت او بالسنهٔ مختلفه ترجمه شده حتی
بلسان فارسی در کتاب خود اشاره باین نجم دری در آسمان نموده. چنانچه عین عبارتش در اینجا
درج میشود میگوید (در سنهٔ ۱۸۴۳ م ستاره ذو ذنب عجیبی در آسمان پیدا شده واین ستاره در
آنوقت اینقدر تابناک و روشن بود که در ۲۸ فبروری در وقت ظهر بنهایت وضوح آشکار و پهلوی

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات

سید مصطفیٰ رومی۔ پوست بکس نمبر ۲۹۹ (رنگون)

لیس الفخر لمن یحب الوطن بل الفخر لمن یحب العالم

الاشراق

ای اہل عالم همه باریک دارید و برگ یکشاخسار

این مجلهٔ ماهی یکبار طبع و از رنگون بر حسب نشر خواهد شد

توزیع می شود قیمت سالیانه افزوده

بیست شلنگ

قیمت اشتراک سالیانه در ایران و دولتهای همسایه

هندوستان پنج روپیه و در امریکا

و دولت و انگلستان هفت شلنگ

مقصود رسالهٔ الاشراق وحدت و اخوت و یگانگی عالم انسانی است و تفهیم اصول ادیان کی فی الحقیقة اصول و اساس کل واحد است۔ و وظیفهٔ اش نشر مطالبی است که راجع باین مقام اعلیٰ و رتبهٔ علیاست و مقالات مختصر و مفید در اینخصوص از هر کس و هر جا برسد در این رساله درج خواهد شد۔ عنوان مراسلات پست بکس ۲۹۹

شمارهٔ نه و ده	ماه مئی و جون	جلد چهارم

علامات باهرهٔ ظهور اقدس باب الله الاعظم حضرت اعلیٰ

در پیشگاه نظر اهل دانش و بینش روشن و مبرهن است که آن صانع قدیم و رب رؤف رحیم و خداوند علیم حکیم بالاطلاق بحکمت بالغه و سُنّت قدیمهٔ ازلیه بجهت اینکه خلق جهانرا در حین ظهور کی از ظهورات مظاهر مقدسهٔ و شموس احدیه و مطالع انوار صمدیه شبه و ارتیابی در اقبال و ایمان بایشان نماند۔ محض اتمام حجت، دو نوع از علامتهای شاخصهٔ مشخصهٔ ظاهرهٔ مشهودهٔ زمینی و آسمانی قبل از ظهور اکرمی از آن هیاکل مجرده غیبیه و شموس ازلیه ابدیه حقیقیه لاشرقیه ولا غربیه در جهان آفرینش مقرر

© Afnan Library Trust 2017

THE DAWN.

Vol. III. July, 1926. No. 11.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

WORDS OF WISDOM.

O ye discerning ones of the people: Verily the Words which have descended from the heaven of the Will of God are the source of unity and harmony for the world. Close your eyes to racial differences and welcome all with the light of Oneness. Be the cause of comfort and promotion of humanity. This handful of dust, the world, is one home; let it be in unity. Forsake pride, it is a cause of discord. Follow that which tends to harmony.

Consort with all the people with love and fragrance. Fellowship is the cause of unity, and unity is the source of order in the world. Blessed are they who are kind and serve with love.

In this day he who seeks the Light of the Sun of Truth must free his mind from the tales of the past, must adorn his head with the crown of severance, and his temple with the robe of virtue. Then shall he arrive at the Ocean of Oneness and enter the presence of Singleness. The heart must become free from the fire of superstitions, that it may receive the light of Assurance, and that it may perceive the Glory of God,

A TABLET OF ABDUL BAHA WRITTEN DURING THE WAR.

O people of the world !

The dawn of the Sun of Reality is assuredly for the illumination of the world and for the manifestation of mercy. In the assemblage of the family of Adam, results and fruits are praiseworthy and the holy bestowals of every bounty is abundant. It is an absolute mercy and a complete bounty, the illumination of the world, fellowship and harmony, love and union; nay rather mercifulness and oneness, the elimination of discord and the unity of whosoever are on the earth in the utmost of freedom and dignity. The Blessed Beauty said: "All are the fruits of one tree and the leaves of one branch". He likened the world of existence to one tree and all the souls to leaves, blossoms and fruits (thereon). Therefore all the branches, leaves, blossoms, and fruits must be in utmost of freshness, and the bringing about of this delicacy and sweetness, depends upon union and fellowship. Therefore they must assist each other with all their power and seek everlasting life. Thus the friends of God must manifest the mercy of the Compassionate Lord in the world of existence and must show forth the bounty of the visible and invisible King. They must purify their sight, and look upon mankind as the leaves and blossoms and fruits of the tree of creation, and must always be thinking of doing good to some one, of love, consideration, affection, and assistance to some body. They must see no enemy and count no one as an ill-wisher. They must consider every one on the earth as a friend, regard the stranger as an intimate, and the alien as a companion. They must not be bound by any tie; nay, rather they should be free from every bond. In this day the one who is favoured in the threshold of grandeur is the one who offers the cup of faithfulness and bestows the pearl of gift to the enemies, even to the fallen oppressor, who lends a helping hand and considers every bitter foe as an affectionate friend.

These are the commands of the Blessed Beauty, these are the counsels of the Greatest Name. O ye dear friends ! The world is engaged in war and struggle, and mankind is in the utmost conflict and danger. The darkness of unfaithfulness has shrouded the earth and illumination of faithfulness has become concealed. All nations and tribes of the world have sharpened their claws and are warring and fighting with each other. The temple of man is shattered. Thousands of families are wandering disconsolate. Thousands of souls are besmeared with dust and blood in the arena of battle and struggle every year, and the tent of happiness and life is overthrown. The prominent become commanders and boast of bloodshed, and glory in destruction. One says: "I have severed with my sword the necks of a nation"; and one: "I have leveled a kingdom to the dust"; and another: "I have overthrown the foundation

of a government". This is the pivot around which revolve the pride and glory of mankind. In all regions friendship and uprightness are denounced and reconciliation and regard for truth are despised. The herald of peace, reformation, love and reconciliation is the Religion of the Blessed Beauty which has pitched its tent on the apex of the world and proclaimed its summons to the people.

Then, O ye friends of God ! Appreciate the value of this precious Revelation move and act in accordance with it and walk in the straight path and the right way. Show it to the people. Raise the melody of the Kingdom and spread abroad the teachings and ordinances of the loving Lord so that the world, may become another world, the darkened earth may become illumined, and the dead body obtain new life. Every soul may seek everlasting life through the breath of the Merciful. Life in this world will quickly come to an end and this earthly glory, wealth, comfort and happiness will soon vanish and be no more. Summon ye the people to God and call the souls to the manners and conduct of the Supreme Concourse. To the orphans be ye kind fathers, and to the unfortunate a refuge and shelter. To the poor be a treasure of wealth, and to the sick a remedy and healing. Be a helper of every oppressed one, the protector of every destitute one, be ye ever mindful to serve any soul of mankind. Attach no importance to self-seeking, rejection, arrogance, oppression and enmity. Heed them not. Deal in the contrary way. Be kind in truth, not only in appearance and outwardly. Every soul of the friends of God must concentrate his mind on this, that he may manifest the mercy of God and the bounty of the Forgiving One. He must do good to every soul whom he encounters, and render benefit to him, becoming the cause of improving the morals and correcting the thoughts so that the light of guidance may shine forth and the bounty of His Holiness the Merciful may encompass. Love is light in whatsoever house it may shine, and enmity is darkness in whatsoever abode it dwell.

O friends of God ! Strive ye so that this darkness may be utterly dispelled and the Hidden Mystery may be revealed and the realities of things made evident and manifest. (The Bahai Scriptures page 422.)

IN MEMORIAM.

Zainab Tahira Khanim, the good and noble wife of Molvi Syed Mahfoozul Haq Ilmi, joint secretary of the National Spiritual Assembly of India and Burma, and the Editor of our Hindustani Weekly "*The Kaukabi Hind*" ascended to the Kingdom of Abha on 24th May 1926, leaving a young daughter, Qurrat'ul 'Aine who also joined the mother shortly afterwards. Her parents

© Afnan Library Trust 2017

were Sikhs by persuation who became converts to Islam through the Ahmediyyas, and earned great reverence by their sincerity and devotion. Tahira Khanim had inherited from her father in full, both a strong love for Truth and a keen devotional faith. When Syed Mahfoozal Haq Ilmi went over from Islam to Ahmediyyas they were married, they travelled and taught the Qadiani faith together for six years. In the meantime Ilmi read an account in the writings of Mirza Ghulam Ahmed Qadiani himself of his contact with Mirza Mahmood Zarghani at Lahore in 1904, which refuted clearly his own loudly proclaimed and only justification of starting his religious campaign.

Soon after at Hyderabad Deccan the capital of His Exalted Highness the Nizam of Hyderabad, Deccan, Ilmi was met with expostulations at his public lectures by the audience, who informed him that there was a Persian gentleman staying in that city who put forth another Personality in very similar terms. He should either refute that gentleman's claim or give up adding to the perplexity of the people. On enquiry Ilmi found that this gentleman was none other than the famous Mirza Mahmood Zarghani who was mentioned by Mirza Gholam Ahmed, the Quadiani. He went, saw, heard, and loved him.

Love has always been infectious, and Tahira caught the infection when they met after a separation of several months. Then started a period of anxious investigation, study, and thought, for there was a world of details to be explored and re-arranged; and a revolution to be carried out.

It was at this stage that they (five anxious souls by now) were caught by the powers that were at Qadian. A summary court of inquisition was confered, Ilmi was formally tried; Mihir Mohammed Shahab who was the Assistant Editor of the Qadiani organ Alfazal and who was called as a witness in chief against Ilmi volunteered a confession of companionship. The court was stunned: Ilmi, their Poet Laureate and ablest propagandist; Shahab, another good poet and assistant editor of the official organ, the recorder of public utterances and the constant companion of the Khalifa gone ! who next ! The proceedings were cut short; a verdict of complete boycott, and excommunication was given as an exemplary punishment. (Others being lesser fry were not mentioned by name.)

Ilmi came home to find the family of his wife in tears, frowns, and scowls. After much discussion, in spite of Tahira's remonstrations, the family sent away Ilmi promising to let Tahira also go with him if she persisted in her declarations at the end of two months. Tahira's parting message was one of faith and loyalty to her husband and her God——the age old message of the earliest Indian woman.

She lived, suffered and endured two long months of mental agony, the hardest being the attempt of her family to get her married to some other Qadiani, for according to their belief, if a Qadiani husband gives up the Qadiani persuation even though he reverts to his previous Islam, the marriage stands annulled and the wife can remarry without a divorce.

The period over, Ilmi went back to Qadiani, and after risking considerably his life in the midst of Pathan scowlers armed with cudgel and knife, brought his wife away to Agra. After more than eight years of married life, this child was born to them who was destined to bring to her the message of ascending to the Supreme Concourse.

Tahira Khanim has been put to rest at the Subzimandi General Cemetery ——Delhi.

HASHMAT'U'LLAH,
Secretary, N. S. A.

The Quintessence of Life is Love.

Contributed by Mr. S. G. Murtoza Ali,
Secretary, Bahai Spiritual Assembly, Rangoon.

The chief reason of the universal acceptance of the Bahai Faith is that this noble religion is founded upon the doctrine of peace, good-will, harmony. sympathy, love and affection which really are of the very essence of the world of being.

The trees of the orchard of humanity, if irrigated with the water of love and sympathy, are sure to grow verdant and green. All petty disputes and unseemly quarrels over trivial and insignificant matters are extremely detestable as they are the positive source of all kinds of disaster and trouble.

The progress of mankind is solely dependent upon Love and Harmony. In the absence of love and union the affairs of this transient life will be wholely void of all that is good and beneficial.

That is why, for the progress of civilization and the upliftment of humanity Baha'u'llah and 'Abdul Baha in their numerous tablets and epistles laid grea tstress on the cultivation of the spirit of love. sympathy, harmony, fellow-feeling, affection and good-will.

Bahaullah declared:—

"The appearances of the prophets and the revelations of heavenly books

© Afnan Library Trust 2017

from time to time were for no other purpose but to give people the knowledge of God and to teach them love and harmony".

"O ye people of the world ! the religion of God is for love and union; do not make it a cause for enmity and conflict".

"O ye servants of God ! Make effort, so that by the water of your love and constancy the hearts of all nations of the world may be cleansed of malice and prejudice and be fit for the reflection of the Sun of Reality".

'Abdu'l-Baha said:—

"The Bahais should prove themselves blessings to mankind; and should always work for the welfare of the world and its peoples".

Let men of discernment reflect whether these sublime teachings are conducive to the welfare of the people and suited to the exigencies of the present age; whether or not the disappearance of these discord and disharmony is necessary for the production of sincere love and affection among the people; and whether or not these fruitless religious strifes should cease in order that the true religion of God may become manifest. It is a common sense, that love begets love and that the result of jealousy and hatred is nothing but enmity and unpleasantness. If you truly and sincerely love a person surely he too will love you in return; but on the other hand if you hate a person because he is not rich, or handsome like you, or because he does not share your belief, or possess the same rank as you do; naturally he will desire you and be opposed to you; and notwithstanding all your talents and perfections he will look down upon you. By your prejudice and hatred you have driven him further and further away from you. If you have treated him with love and affection, if you have showed him kindness and sympathy, you could not only have subdued him but even won his gratitude and admiration.

For the information of the readers I shall give here a true account of an event that has actually taken place, which will show how hard hearts are softened by love and kindnesss.

Shortly after 'Abdul Baha's arrival at Acca he came to be acquainted with an Afghan who was a most bigotted and orthodox Mohammudden. This Afgan developed intense hatred towards Abdul Baha and used to denounce him openly in a most bitter manner and with no unrestrained language. If he happened to meet the Master (Abdul Baha) on the way he would cover his face with his mantle thinking that he would get polluted by looking on his face.

Such was his hatred ! But how did 'Abdul Baha treat him ? Was he displeased with his evil manners and bad behaviour ? No ! not at all ! on the other he always pitied him on his folly, and showed him utmost kindness and sympathy. The Master never hesitated to shower his grace and blessings upon him although he used to tell publicly "Oh people ! why do you have dealings with 'Abdul Baha ! why do you talk with him ! It is better to shun such a man !"

The kind Master was not in the least offended with him on account of his abusive and insulting remarks; he always met him with a cheerful face. Whenever he fell sick, our Master always took care of him, would keep him under the treatment of good doctors and provide him with such comforts and neessaries as he wanted. But he was such a hard hearted creature that all these kind treatments of the Master did not seem to have the faintest effect upon his adamantine heart; he was never heard to breathe one word of thanks for all the kind gifts lavished upon him. He possessed a heart in which there was no room for love and gratitude. Things went on like this for twenty-four years. For twenty-four years he persisted in his antagonism and hatred; and 'Abdul Baha showed him love and kindness. Finally he repented for his conduct and threw himself on the feet of 'Abdul Baha with tearful eyes. He began to cry saying "Master ! I have committed a very great sin. For the last twenty-four years from your side there was nothing but love and kindness but I always tried to afflict you and do harm to you. Now I pray you to pardon my fault. Accept my repentance and forgive me". The kind master most affectionately embraced him and blessed him more than ever.

LETTER FROM THE HOLY LAND

addressed to Mr. HISMATULLAH *Secretary, of the National Spiritual Assembly of India & Burma.*

DEAR SPIRITUAL FELLOW-WORKER:

Shoghi Effendi wishes me to acknowledge the receipt of your letter dated 4th 'Azamat 83. He was very glad to obtain the result of the election of the National Spiritual Assembly with that of the assemblies of Poona, Karachi, Rangoon and Mandalay. He hopes that these bodies assisted with the ever watchful spirit of the Master, will succeed in rendering distinguished services to the Cause in India and Burma. The people there are quite ready to accept the precepts of this divine message if only properly presented and duly emphasised

© Afnan Library Trust 2017

Much however depends upon our endeavours. We could surely not succeed to detain the progress of the Movement. The One who established it will also see that it is spread, but what greater satisfaction can we feel than to find ourselves the channels through which the divine purpose is being realised.

The friends who enjoy the bounty of visiting the Shrines regularly, but who are unable to render any true and lasting services to their beloved Cause, daily await the good news of the progress of the Cause in that land. This is the only pleasure and consolation they have while plodding along through the thorny way of their life.

Shoghi Effendi and the other members of the Holy Family send you and through you the friends of India and Burma, their loving greetings and best wishes for a prosperous and successful year of service.

Yours in His Service,

(Sd.) Ruhi Afnan.

13–6–1926.

Y DEAR VALUED FELLOW-WORKER:

I only wish to add a few words of genuine gratitude and heartfelt appreciation of the constancy, the vigour and ability with which you are co-ordinating activities of the Cause, in that vast country. Your efforts will gradually be rewarded by the support you will receive from the body of the believers who will in days to come realise your magnificent and essential services to their beloved Cause. All I ask you is to persevere and to retain that spirit of confidence and cheer which will carry your strenuous efforts to a speedy and complete success. I will continue to pray for you from the bottom of my heart.

(Sd) Shoghi.

© Afnan Library Trust 2017

လူသတ္တဝါတို့ဖျာ အနန္တဘုဏ်တန်ခိုး ဖြစ်မြောက်ခြင်းမူကား။ ဗဟိရကိစ္စမြို့ပ်ရာအရပ်ဒေသကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အလျှင်းမဖြစ်နိုင်။ တလောကလုံးကို ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဤမင္ဂလာဆောင်းသတင်း စာကိုးမြန်မာနိုင်ငံ နေ၊ဘဟာဒိန်-သာသနာတော်၊ မာဟာဖွဲလေ ရှဟာနီ အသင်းကပို့ပို့ပါသတဲ့ ကြေးသည်။

—ဆုံ—

အယ်ဒီတာ။

ဆိုက်ယာဒ်,မွတ်စ်လင် တဖွဲ့ရှေ့၊ ရန်ကုန်မြို့။

စာတိုက်သေတ္တာ နံပါတ် ၂၉၉။

P. Box No. 299

အခန့်သိုးဖွဲ့။ ဖြစ်မှာပြည်နှင့် အိန္ဒြိယပြည်များ။ ၁၂ လ ၌။ အိုရောန်။၁၂-လ။ ၂-ထူးနေ့။ အမေရိကံ။ ၁၂လ။၂-ဒေါ်လာ အင်္ဂလန်ပြည်။ ၁၂လ။ရှ ၃ ရှိလင်္ဂ အေဂျစ်နှင့် ပါလက်စတိုင်ပြည်များ။ ကိုရွှေတ်ရှ။ ၅၀၊။ တစောင်လျှင်-၅ဝ။ စာတိုက်ခအငြိမ်း။

ADDRESS

To The SECRETARY
BAHAI ASSEMBLY
P. O. Box 299.
Rangoon.

အိုလောကီသူလောကီသားလူအပေါင်းတို့။ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တပင်တည်းမှသီးပွင့်သောသစ်သီးများနှင့်။ အက်ဒ်းတကိုင်းတည်းမှပေါက်ရောက်လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်ကြကုန်သည်ဟု။ဘဟာအဝ်ဆွာမ်။ အရှင်ပြတ်မိန့်တော်မူ၏။

ရောင်ခြည်တော်မဂ္ဂဇင်းဦးလိုရင်းတည်းဟူသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ။ တကမ္ဘာလုံးနီးနီးရှိနေကြသော မိုးသော လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ညီအစ်ကိုရင်းဟူ၍ ချစ်ခင်ဖြတ်နိုးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံး တဝတည်းနှင့် တစိတ်တသဘောတည်းဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ခြင်း မျက်မှောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့် အလုံးစုံသောသာသနာတော်ဖြတ်ဘို့၏မူလအခြေအဖြစ်ရင်းတခုတည်းနှင့်။ တမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ညွှန်ပြခြင်းများ ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အပ်သောဝတ်တရားများနှင့်သက်ဆိုင်သောအကြောင်းများကို ရေးသားခဲ့ပို့နိုပ်ထုတ်ဝေရုံ၏။ ၎င်းဝတ်တရားများနှင့်။စပ်လျဉ်းခဲ့အချုပ်ရေးသားသော အချက်များကို။ မည်သည့်အရပ်နှင့် မည်သူထံကဖြစ်စေ အကြောင်းရောက်လာသော အခါ၌ ကွက်ခြင်းမရှိဘဲပို့နိုပ်ထုတ်ဝေရမည်။ မည်။ မေတ္တာတော်ဝတ်တရားများ။ သက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ၎င်းမှတပါးအမြဲ။ရေမင်းပြည့်အုပ်ချုပ်ခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ မြို့ရေးရွာမှုများတွင် မပါမဝင်အသိုးသိုးဘာသာများကကိုယ်အချင်းချင်းပုတ်ခတ်ထိခိုက်အောင်ပြောဆိုလေ့ရှိသောအချက်များကို အလေးဂရုမပြုလျစ်လျူရှုနေရပါသည်။

ဧဖွာဝေဒွဲ့ဘောဇဈင်္ဂလိ၊ဘဟာ၊ကျဓိ၊တေဝိ။ဒုတိယ၊အဝိုင်း။
ဒွါဒိသတိမ၊အခန်းကဏ္ဍ။
တန်ခိုး၊ဈာန်ပါဒ်၊ထက္ကဏာများ၊အကြောင်း။

အမေး။ ။သခင်ခရေစ်တော်သည်၊အံ့သြဘွယ်သော တန်ခိုးလက္ခဏာ ပေါင်း များစွာပြသတော်မူသည်ဟု ကြားသိရသည်။ ၎င်းအကြောင်းများကို၊ နဂိုရင်းအတိုင်း၊ဝေါဟာရ၊အပြင်ပ၊အနက်အဓိပ္ပါယ်များယူသင့်ပါသလော။ သို့မဟုတ်၊တခြားတမျိုးသော အနက်သဘောများလည်းရှိနိုင်ပါသလော။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်၊မချွတ်မယွင်းသော လောကဓါတ်ပညာအားဖြင့်အ တည်ဖြစ်လာရသည်မှာ၊ အရောင်ဝါသိမ်းတို့၏အခြေအနှစ်ရင်းသည်၊ ပြောင်းမ လဲနိုင်စဖူး။ထိုဖြင့်၊ဖြစ်ရှိခြင်းခံရလေသော အရောဟူသမျှတို့သည်၊ ရှိသမျှအရော တို့ကိုအုပ်ချုပ်လျက်ရှိသည့်၊စည်းကမ်းဥပဒေ၏အနှေးအထားအောက်၌တည် နေ၍၊နေရာကျစေ စပ်စိမ်ခြင်းကိုခံရလေသည်၊ သို့ဖြစ်သောကြောင့်လောက တဝှမ်းလုံးအုပ်ချုပ်သောဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်လျက်မည်သည့်အမှုတခုမျှမဖြစ်မ တည်နိုင်စဖူး။

အဖြေ၊ ။မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ (ဂုဏ်တော်၊ တန်ခိုးတော်၊ အာနု ဘော်တော်နှင့်သဗ္ဗညု၊သယမ္ဘု။တရွေ့ညာဏ်တော်) ပွင့်တော်မူခြင်း၏၊သန့်ရှင်း သောနေရာဌာနတည်းဟူသော (ဗုဒ္ဓ၊တမန်တော်) အရှင်မြတ်တို့သည်။အလုံးစုံ သော တန်ခိုးလက္ခဏာများ ထင်ရှား လာခြင်း၏ မူလနေရာရင်း ဖြစ်ကြ၏။ ၎င်းပြင်၊ အံ့သြဘွယ်သောလက္ခဏာများပေါ်ထင်လာခြင်း၏အစတည်စပေ တည်း။ အရေပြားခဲယဉ်းလှသောအမှုများနှင့်မဖြစ်ထွန်းနိုင်သော အကြောင်း များသည်၊ထိုကိုယ်တော်မြတ်တို့၌တရားသဖြင့်၊ ပြုလုပ်နိုင်ရန်စွမ်းဆောင်သည်တို့ရှိ ချေသတည်း။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်၊ ဓမ္မတာကိုပေါက်ပြန်နိုင်သည့်၊ ထူးဆန်သော သတ္တိအားဖြင့်အထူးအံ့သြဘွယ်သော အမှုများသည်၊ထိုကိုယ် တော်မြတ်တို့မှထင်ရှားလာရ၏။ ထိုပြင်ဓမ္မတာကိုလွန်၍ဖြစ်သော ထူးဆန်း သော အာနုဘော်တော်အားဖြင့်၊ ဓမ္မတာလောကီဘုံ၌အာဏာစက်လက္ခဏာ များကိုပြသတော်မူကြလေသည်၊

သို့ရာတွင်၊ ဓမ္မဟောင်းနှင့်ဓမ္မသစ်ကျမ်းများ၌ ထူးခြားစွာသော ဂေါ ဟာရကဆာများ ရေးသားပါရှိ၏။ ယခုတန်ခိုးလက္ခဏာများနှင့် အံ့သြဘွယ် သာအမှုများသည်၊ထိုအရှင်မြတ်တို့ထံမှာ အရေးမကြီးသည်ဟုဆိုရုံမျှမက၊

၎င်းတို့၏ အကြောင်းအရောဘော်ပြခြင်းကိုတိုင် အောင်အလိုမရှိကြ ကုန်သ တည်း။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အကယ်၍ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ထိုတန်ခိုး လက္ခဏာ (မိုအဂျဇာ) များကို၊ (ထိုအရှင်မြတ်တို့မှန်ကြောင်းကိုအတည်ပြု နိုင်သည့်၊)အကြီးဆုံးသော သက်သေသာဓကများဟု၊ခေါ် ဝေါ် ကြလျှင်၊ထို တန်ခိုးလက္ခဏာများသည်၊ ကိုယ်တော်အပါးတော်၌အသင့်ရှိ၍၊ ၎င်းအမှုများ ကိုဒိဋ္ဌတွေ့မြင်ရသော သူအပေါင်းတို့၌သာ၊ သက်သေသာဓကဟူ၍အတည် ဖြစ်နိုင်၏ထိုအရပ်၌အသင့်မရှိဘဲ၊ထွက်ခွါနေသည့်သူတို့အားအလျှင်းမဖြစ်နိုင် စဖူး။

ပမာဆိုသော်။ အကယ်၍ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တရားမှန်ရာဖွေမေးမြန်းလာ သည့်၊ ၎င်းမာရ်နှင့်၊သခင်ခရေစ်တော်ကိုမသိမကျွမ်းသော လူစိမ်းတယောက် အား၊တပြိုးထူးထူးဆန်းဆန်းအံ့သြဘွယ်သော တန်ခိုးလက္ခဏာများကို (ထို နှစ်ပါးသော အရှင်မြတ်တို့မှန်ကြောင်းအခြေသာဓကဟူ၍)ပြောပြရသည်ရှိခဲ့ လျှင်။ကောန်အမှန်ထိုသူသည်၊ မယုံမကြည်ဘဲငြင်းဆိုလိမ့်မည်။ ၎င်းပြင်၊ဆင် ခြေလဲ၍ပြန်ပြောလိမ့်မည်မှာ။ရုပ်ပွါးဆင်းတုများမှလည်း။ဤကဲ့သို့အံ့သြဘွယ် သော တန်ခိုးလက္ခဏာများထင်ရှားလာရကြောင်း ကိုလူအမြောက်အများတို့ သည်သက်သေခံကြလေသည်။ ဝေါဟာရစကားများမှတပါး၊စာပေကျမ်းဂန် မျာ ၌လည်းဂျင်းအကြောင်းများရေးသားပါရှိ၏။ပုဏ္ဏားဆရာကြီးများကလည်း ရှင်ဂြဟ္မဒွခွန်အံ့သြဘွယ်သော တန်ခိုးလက္ခဏာများရှိကြောင်း ကျမ်းကြီး တ စောင်ရေးသားထားကြလေသည်။ ထိုအခါတရားမှန်ရာဖွေစစ်ဆေးလာသော သူကား။ ယဟူဒိဘာသာနှင့်ခရေစ်ယာန်ဘာသာလူမျိုးများပြောသော စကားမှန် ၍၊ ပုဏ္ဏားဘာသာလူမျိုးများပြောသော စကားမမှန်သည်ဟူ၍ထည်းကောင်း။ အဘယ်သို့သော နည်းအားဖြင့်သိမြင်နိုင်ပါဦးမည်နည်း၊ လူနှစ်တက်လုံးပြော ကြသောစကားများသည်၊အဂိုးအစဉ်ပြောဆိုလာခဲ့သော စကားဖြစ်၍၊သမာဓိ ဂုဏ်ရှိသော လူကြီးများသည်၊ထိုစကားများမှန်ကြောင်းကိုဝန်ခံကြလေသည်။ ၎င်းအကြောင်းများကိုမိမိတို့ဘာသာနှင့်ဆိုင်ရာကျမ်းကြီးများ၌လည်းရေးသား ထားကြလေသည်။ထိုအကြောင်းများကြိုကြိုကြိုက်လာရကြောင်းကိုထင်ရသည် အတိုင်း၊မကြိုကြိုကြိုက်လာရကြောင်းကိုလည်းထင်ဖြင်ရ၏။ ဘာသာဟူသမျှကို လည်းထိုနည်းတူအမှတ်ပြုကြရမည်။ အကယ်၍မှန်လျှင်နှစ်ရပ်လုံးမှန်ရမည်။အ ကယ်၍လက်ခံရမည်ဟုရှိပါကား။ နှစ်ရပ်လုံးကိုလက်ခံကြရမည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍၊

© Afnan Library Trust 2017

တန်ခိုးလက္ခဏာ (မိုအဂျဇာ)များသည်၊ (ကိုယ်တော်အရှင်မြတ်တို့ မှန်ကန်ခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာ) အခြေသာဓကမဖြစ်နိုင်စဖူး။အကယ်၍ဒိဋ္ဌတွေ့မြင်ရသည့်သူတို့အားသက်သေသာဓကဖြစ်ငြားအုံ။ ထိုအရပ်၌အသင့်မရှိသော သူအပေါင်းတို့အား၊အခြေသာဓကမဖြစ်နိုင်စဖူးဟူ၍ဆင်ခြေလဲသဖြင့်ပြောဆိုလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင်ပရမတ္တအသိအမြင်ရှိသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ အရှင်မြတ်တို့ကြွလာပွင့်တော်မူသည့်နေ့ရက်၌၊ ထိုကိုယ်တော်မြတ်တို့၏အလုံးစုံသောအဖြစ်အနေဂုဏ်လက္ခဏာများကိုထူးဆန်းသောတန်ခိုးလက္ခဏာ(မိုအဂျဇာ)များဟုစွဲသမ်းကြကုန်၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်၊ ထိုအဖြစ်အနေဂုဏ်လက္ခဏာများသည်၊ လူသတ္တဝါဟူသမျှတို့၏ အဖြစ်အနေဂုဏ်လက္ခဏာများထက်ထူးဆန်းခြားနားလှ၍၊ ၎င်းအချက်ကြောင့်သာလျှင်စင်စစ်သော တန်ခိုးလက္ခဏာ (မိုအဂျဇာ) များဟုအတည်ဖြစ်လာရ၏။

စဉ်းစာ ဆင်ခြင်ကြရမည်မှာသခင်ခရစ်တော်သည်ကူညီစောင်မသူတယောက်မျှမရှိ၍၊ လက်နက်ကရိယာနှင့်စစ်သားများလည်းမပါဘဲ၊ တကိုယ်တပါးတည်းသာလျှင်၊ အနည်းနည်းအမျိုးမျိုးသော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရလျက်၊ လူအများတို့မျက်မှောက်ရှေ့၌ လောကီသားအလုံးစုံတို့နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြိုင်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အောင်လံတော်ကိုထူစိုက်မြှောက်ပင့်တော်မူလေသည်၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်ကားတိုင်သို့တင်၍ ကွပ်မျက်ခြင်းခံရသော်လည်း၊ အဆုံး၌လူအလုံးစုံတို့ကိုနိုင်နင်းအောင်မြင်တော်မူသည်။ယခုအထုပ္ပတ္တိသည်၊စင်စစ်သောတန်ခိုးလက္ခဏာဖြစ်၍မည် သူတယောက်မျှမငြင် မပယ်နိုင်စဖူး။၎င်းသို့သော သက်သေခံရှိသျက်နှင့်တဖန်၊ သခင်ခရစ်တော်မှန်ကန်ခြင်းကိုအတည်ပြုစေနိုင်သော တခြားအခြေသာဓကတစုံတခုမျှလိုလားသည်မဟုတ်ချေ။

သခင်ခရစ်တော်ကပြုလုပ်ပြသလေသော အပြင်ပကျသည့်ဝေါဟာရတန်ခိုးလက္ခဏာတို့သည် ပရမတ္တသဘောတရားပြည့်ဝသောပုဂ္ဂိုလ်များထံမှာအရေးမယူသင့်သော အမှုများပေတည်း၊ ပမာဆိုသော်၊အကယ်၍မျက်စိမမြင်သောသူတယောက်သည်မျက်စိမြင်လျှင်။ အဆုံးတနေ့မျက်စိမမြင်ဘဲနေရလိမ့်မည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ထိုသူသေဆုံးသွား၍ခြောက်ပါးသောအာရုံများနှင့်စွမ်းရည် သတ္တိများအလုံးစုံဖြင့်ကင်းမဲ့လာလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍အပြင်ပမျက်စိမမြင်သော သူတယောက်ကိုမျက်စိမြင်နိုင်အောင်ပြုလုပ်ခြင်းသည်၊ အထူးအရေးမကြီးနိုင်စဖူး။အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်၊၎င်းပသာဒအာရုံများသည်၊အဆုံး

၌ပျက်ယွင်းပပျောက်လာလိမ့်မည်။ အကယ်၍လူသေတယောက်သည်၊ ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်အသက်ရှင်လာလျှင်၊ အဘယ်သို့မျှအကျိုးရှိနိုင်ဦးမည်နည်း။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟုဆိုသော်၊ အဆုံးတနေ့ထိုသူသည်၊ မုချအမှန်သေရလိမ့်မည်။သို့ရာတွင်ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သော ဝိညာဉ်၏အနန္တအသက်ရှင်ခြင်းနှင့်သိမြင်တတ်သောညာဏ်ရည်ညာဏ်သွား ပေးမသနားခြင်းမူကား၊ အထူးရေးကြီးခွင့်ကျယ်သောအရာဖြစ်ပေသတည်း။အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်။ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်သောအသက်ရှင်ခြင်းသည်သခါရသက်သက်ဖြစ်၍အလျှင်းမတည်မမြဲစဖူး။၎င်း၏ရှိနေခြင်းသည်ပကတိမတည်မှရှိခြင်းသက်သက်ဖြစ်၏၊ပမာဆိုသော်၊ သခင်ခရစ်တော်သည်၊ မိမိတပည့်များအနက်တပည့်တော်တပါးကိုမိန့်ဖြွက်တော်မူလိုက်သည်ကား။ လူသေများကမိမိတို့လူသေကိုသင်းကျိုဟ်ပါစေအဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်၊ဇာတိပကတိမွေးသောအရာသည်၊ ဇာတိပကတိသက်သက်ဖြစ်၏ဝိညာဉ်တော်မွေးသောအရာသည်ဝိညာဉ်ဖြစ်ပေသတည်း

စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြလောကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့်အင်္ဂါလက္ခဏာများနှင့်တကွဒိဋ္ဌတွေ့မြင်သာအောင်အရှင်လိုက်ရှိသော သူတို့ကိုသခင်ခရစ်တော်သည်၊ လူသေများဟူ၍စိရင်တော်မူလိုက်သည်။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကားစင်စစ်သောအသက်ရှင်ခြင်းသည် အနန္တအသက်ရှင်ခြင်းတည်း။ မှန်ကန်သောတည်နေခြင်းကား။ ပရမတ္တတည်နေခြင် ပေတည်း။ သို့ဖြစ်၍ဓမ္မဟောင်းနှင့်ဓမ္မသစ်ကျမ်းများ၌လူသေတို့အသတ်ရှင်လာကြသည်ဟုဖြွက်ဆိုသောစကားမှလိုရင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကား။ ထိုဝေနေယျလူသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်၊ အနန္တအသက်ရှင်ခြင်းကိုရရှိကြကုန်၏။ မျက်မမြင်သော သူတို့မျက်စိမြင်လာကြသည်ဟူသောအချက်၌ဆိုလိုသည်ကား။ ပရမတ္တအသိအမြင်ရှိကြသည်ဟုသိရ၏။ နားပင်းသော သူများနားကြားသာသည်ဟူသော အချက်၌လည်းကောင်း။ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သော နားကိုရရှိသဖြင့် (မာလက္ခတ်) နိုင်ငံတော်နှင့်ဆိုင်သော သောတပသာဒအာရုံကိုရရှိကြသည်ဟုဆိုလိုသည်၊၎င်းအကြောင်းသည်၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းအဆိုအတိုင်းအတည်ဖြစ်လာ၍သခင်ခရစ်တော်မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။၏သူတို့ဥပမာကား၊ဟေရာယဟောကြားသကဲ့သို့ဖြစ်သည်ဆိုသော်၊မျက်စိရှိသော်လည်းမမြင်။ နားရှိသော်လည်းကြား။ ငါသည်၊ ထိုသူတို့အနာရောဂါကိုချမ်းသာစေတော်မူသည်။

ယခုအချက်၌ကြွလာပွင့်တော်မူသောအရှင်မြတ်တို့သည် တန်ခိုးတော်လက္ခဏာများထင်ရှားစေခြင်း၌ မဘတ်စွမ်းနိုင်ကြသည်ဟုဆိုလိုသည်မဟုတ်

© Afnan Library Trust 2017

၁၉၂၆-ခုနှစ်။ အိဒေ ရွေ့ပါနိ။ ၁၂ ရက်အတွင်းတွင်၊ မိမိတို့နယ်၌သာ
သနာတော်တွန်းလှန်းစည်ကားဘို့ရာ၊ အရပ်ရပ်မှရေးကိစ္စများကိုကြိုရွယ်သည်
အတိုင်း၊ ဘာသာဝင်ညီအစ်ကိုများနှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှစိမံစေခြင်းနှင့်ရွက်ဆောင်
စေခြင်းငှာလည်းကောင်း။ မိမိတို့နယ်တွင်း၌ ကျသောအရပ်ရပ်မြို့ရွာများ၌ရှိ
သောမဟာဖွေလေ၊ ရူဟာနိ၊ လူကြီးမင်းမြတ်တို့ကိုခေါ်ဝိတ်ကြား၍၊ ၎င်းမင်
လာနေ့ရက်များအတွင်း၊ ကန်ဝန်ရှင်။ အစည်းအဝေးကြီးကျင်းပပြုလုပ်ဘို့ရာစီ
မံလျက်ဆဲဆဲနေစဉ်အခါ၌လည်းကောင်း၊ ၎င်းကျေးဇူးရှင်မြို့မှလွန်စွာ ဝမ်းနည်း
ဘွယ်သောအကြောင်း ကြားသိရသောကြောင့် အဟာဘပ္ပများအလုံးစုံတို့သည်
ရှင်လမ်းဘွယ်သောအစည်းအဝေးများ ကျင်းပစေခြင်းငှာ ကြိုရွယ် ထားလေ
သောအကြောင်းများကိုစွန့်ပြစ်မေ့လျော့ကြ၍၊ ဝမ်းနည်းဘွယ်သောအစည်း အ
ဝေးများကိုသာခင်းကျင်းပြုလုပ်ကြလေသည်။

၎င်းအကြောင်းကိုရှိရာဇဝင်မြို့၊ (အစ္စတတ်ခရေ၊) ခေါ်သတင်းစာ၌လည်း
ရေးသားလိုက်သည်ဟူ၍ကား။ အာသွန်မွလွာ၊ ဓရိဟံမွာန်၊ ဟုအမည်ရှိသောဗလိ
ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာကြီးတပါးသည်၊ ထရား ဟေးပလွင် (မင်ဘင်ရ) ပေါ်သို့တက်၍။
အသိညာဏ်ပညာကင်းမဲ့သောလူဗာလသူဓိုက်တို့အားဘဟာဒ္ဒါ ဘာသာကိုမ
ဟုတ်မမှန်သော မုသားစကားများအားဖြင့်၊ ငြင်းဆန်ပုတ်ခတ်ပြောဆိုလျက်။
၎င်းဘာသာဝင် လူများကိုတတ်စွမ်းနိုင်သမျှဖြင့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းပြု၊ အ
သေသတ်၊ ဖြိုးရှိ၍၊ ထိုသူတို့ပိုင်ဆိုင်ရာဥစ္စာပစ္စည်းများကို အဝတ်းအဓမ္မလုယူ
ရက်စက်ကြရမည်ဟု၊ လူအများတိုအား၊ တိုက်တွန်းဆွပေးလိုက်သောကြောင့်၊
ထိုဘုရားတရားကင်းမဲ့သော သားရဲတိရိစ္ဆာန်သဘွယ် ကုရဏာမရှိသတိမမူ
သောလူဆိုးသူယုတ်တို့သည်။ ရှားသွပ်သောသူတို့ကဲ့သို့ မူးယစ်သောဒံကြွေလျက်လူ
ပေါင်းအမြောက်အများနှင့် တကွစုရုံးလေးကြ၍၊ ဘဟာဒ္ဒါများနေအိမ်သို့၊ အ
တင်းအဓမ္မပြု၊ ချုတ်တရုတ်ဝင်ရောက်ကြသဖြင့်၊ ကျောက်ခဲများနှင့်၊ ဒုတ်များနှင့်
လည်းကောင်း။ ထားမျှောင်ထားလွယ်များနှင့်လည်းကောင်း။ ရှစ်ပါးသောသူ
တော်ကောင်းများကို အသေသတ်၍ ၎င်းတို့ခြေလက်အင်္ဂါများကို အပိုင်းပိုင်း
ခုတ်ဖြတ်ချကြလေသည့်တန်ဖြူသော အလောင်းများကိုပင်မီးရှို့ကြလေသည်လူ
ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်ကိုလည်း၊ သေလုအောင် ရိုက်နှက် ထုထောင်း ကြလေ
သည်၊ အိမ်ပေါင်းတဆယ်ရှစ်အိမ်ကိုဖျက်ဆီးလျက် အနှိုင်အထက်ပြုတိုက်ခိုက်
ကြ၍ပစ္စည်းများလုယူသိမ်းသွားကြလေသည်။ လောဘကြီးသော ဝံပုလွေများ
သဘွယ်သယ်ပိုးနိုင်သမျှသောအတိုးတန်အိမ်ထောင်မှုပစ္စည်များကို သိမ်းယူ

အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ထိုကြီးမြင့်မြတ်သောအရှင်မြတ်တို့သည်ဂုဏ်
တန်ခိုးအာနုဘော်တော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်၏။ သို့ရာတွင်၊ ထိုကိုယ်တော်
မြတ်တို့ထံပါးတော်၌၊ ပရမတ္ထအသိအမြင်နှင့်ဝိညာဉ်၏ သောတရုံဖြင့်ကြားနာ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ အနုဿအသက်ရှင်ခြင်းလည်းကောင်း။ အလွန်နှစ်သက်
ဘွယ်ဖြစ်၍ရေးကြီးခွင့်ကျယ်သောအရာများတည်း သို့ဖြစ်၍ဓမ္မဟောင်းနှင့်ဓမ္မ
သစ်ကျမ်းစာများ၌မည်သည့်နေရာ၌မဆိုမျက်စိမမြင်သေးမည်သူတယောက်
သည်။ မျက်စိမြင်လာသည်ဟုရေးသာ ပါရှိခဲ့သေး၏။ ၎င်းအချက်၌ဆိုလိုသည်
ကားအတွင်းစိတ်နှစ်လုံးနှင့်ဆိုင်ရာချက်ဝိဿဇ္ဇနာရုံကွယ်သောသူတယောက်သည်
ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သော ပရမတ္ထအသိအမြင်ကိုရှိသည်ဟုအဖွတ်ပြုရမည်သို့မ
ဟုတ်တနည်းကား၊ ညာဏ်ပညာကင်းမဲ့သောသူတယောက်သည်အဆိညာဏ်
ပညာပြည့်စုံလာသည်ဟုလည်းကောင်း၊ သတိပ္ပဋ္ဌာန်ယွင်းသော သူတယောက်
သည်သဘိသမ္ဘဒ္ဓတည်ဘုရားကိုရှိသည်ဟုလည်းကောင်း။ လောကီသားသက်
သက်ဖြစ်သော သူတယောက်သည်နိဗ္ဗာန်သားပကတိ (မာလကူတိ) ဖြစ်လာ
သည်ဟုလည်းကောင်း၊ သာဝကဘုရှိသခေါ်တည်း။

၎င်းပရမတ္ထတရားနှင့် ဆိုင်သော ကြားနာခြင်းနှင့် သိမြင်ခြင်းလည်း
ကောင်း၊ အသက်ရှင်လာရခြင်းနှင့် အနာရောဂါကင်းရှင်းချမ်းသာခြင်းလည်း
ကောင်း။ တည်မြဲသောအရာများဖြစ်သောကြောင့်၊ ရေးကြီးခွင့်ကျယ်သောအ
ချက်ချာဖြစ်ကုန်၏၊ သို့ဖြစ်ဟုဘော်လျှင်၊ တိရိစ္ဆာန်ဘုံနှင့်ဆိုင်သော အသက်ရှင်ခြင်း
နှင့်အရည်အခြင်း၊ အာရုံများ၌တရုံတရားသော အရေးယူခြင်းနှင့် အတိုးထိုက်
တန်ခြင်းဂုဏ်လက္ခဏာများမရှိနိုင်စဖူး။ ၎င်းအရာတို့သည်၊ မတည်မြဲသော
စိတ်ကူးခြင်းများကဲ့သို့၊ နှုံးပါးသော နေ့ရက်ကာလများအတွင်းဆုံးခန်းခြင်း
သို့ရောက်၍ပျက်ပျောက်တတ်ပေ၏။ ပမာဆိုသော်၊ ဇုဠိမ်းလျက်နေသော ဒိန်း
ခွက်ကိုထွန်းထားခဲ့ပါမူ၊ ဒုတိယတဖန်ငြိမ်းဇသွေးတတ်၏။ သို့ရာတွင်၊ နေသူရိယ
သည်အစဉ်မပြတ်ထွန်းလင်းတောက်ပလျက်နေသော၊ မီးခွက်ကြီးဖြစ်၍အထူး
အရေးယူသင့်သောအရာပေတည်း။ (ဖြိုး၏။)

(အခ်ိဳရွန်) ပါရှာတိုင်း၊ ရှခ်ိဳရွာတ်မြို့ဒိစတြိတ်နယ်၊ ကျေးဇူးရှိသော ဦးမြို့ဒို
ဘဟုဒ္ဒအခ်ိဳဘာသာကိုသက်ဝင်ယုံကြည်သောကြောင့်
အသေသတ်ဖြတ်ခြင်းကိုခံရသော ရှမ်းအိုး၊ များအကြောင်း။
၁၉၂၆-ခုနှစ် ဇွန်လ၊ ၁- ရက်နေ့စွဲနှင့်ရှိရာဇဝင်မြို့ မဟာပွေလေ၊ ရူဟာနိမှ
လာရောက်သောသတင်းမှာ။

© Afnan Library Trust 2017

သွားကြလေသည်၊ ချိုးဖဲ့ဖျက်စီး၍ ဒီးရှိ့ကြလေသည်။ ၎င်းထိတ်လန့်၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအကြောင်းသတင်းကို၊ ၅ဓိရာဇ်မြို့၊ မာဟဖွေလေရူဟာနီအသင်းသားများကြားသိရသဖြင့်အသည်းပူဆွေးလျက်သွေးနှင့် မြေကြီး၌လူးလိမ့်လျက်နေသည့်ညီအစ်ကိုများအတွက်အတိဒုက္ခရောက်လေသောစိတ်နှလုံးများသည်။ ကြီးစွာသောဝမ်းနည်းခြင်း၌ကျရောက်နေသည်ဆိုးသော်မျက်စိများမှသွေးရည်စီးကျလေသည်။ အသုဘနှင့်ဆိုင်သောအဝတ်များကို အသင်းသားများအလုံးစုံတို့သည်၊ ဝတ်ဆင်နေကြလေသည်။ သို့ရာတွင်အကြောင်းအပြစ်စာတစုံတခုမျှမရှိဘဲ၊ သက်သက်ဘာသာအတွက်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဤကဲ့သို့ အသက်စွန့်စားခြင်းခံရသောအသံသည်၊ အရှေ့နှင့်အနောက်မျက်နှာ၌ အိပ်ပျော်လျက်နေသည့်တိုင်းသူပြည်သားလူအပေါင်းတို့အား၊ သတိပေးနှိုးဆော်သော အကြောင်းဖြစ်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း။ ဤထွန်မြတ်သော သူတော်ကောင်းများ၏ သန့်ရှင်းသောသွေးများသည်သာသနာတော်အပင်ကြီး၌ သွန်းလောင်းခြင်းကိုခံရသော အကြောင်းဖြစ်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဤသစ္စာ။ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်မတုန်မလှုပ်ဘဲသာသနာတော်၌ စွဲမြဲစွာနေရခြင်းသည်ကမ္ဘာအလုံး၏ အခြေအနေများကိုလှုပ်ရှားစေသော အကြောင်းဖြစ်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဤစွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မိမိတို့အသက်နှင့်တကွ၊ သားမယားဥစ္စာပစ္စည်းများအလုံးစုံတို့ကို၊ ရဲရင့်စွာစွန့်စားခြင်းသည်၊ ပါရမီဆယ်ပါးနှင့်ဆိုင်ရာဂုဏ်သိမ်ဖြစ်မြောက်စေသောအကြောင်းဖြစ်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ အထူးစိတ်ချသဖြင့်၊ အားကိုးအားထားပြုနေကြသည်။

အပ္ပဒွဿ်-ဘဟာ- အရှင်မြတ် မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။ ညွှည်းပန်းနှိပ်စက်ခံရခြင်းအကြောင်းသည်မတရားမှုပြုလေသော သူတယောက်၌ပကတိဆုံးရှုံးခြင်းဖြစ်၍၊ သည်းခံ၍ အရပ်ရပ်ဘေးဒုက္ခများ၌ ခန္တီပါရမီဖြည့်စေသော သူဘပါး၌အလုံးစုံသော နိုင်နင်းအောင်မြင်ခြင်းတည်း။ မိမိအတ္တကိုယ်နှင့်ငါတည်းဟူသောမာနကိုစွန့်စား၍ အကုန်အစင်ပပျောက်အောင် ပြုလုပ်သောအကြောင်းသည်အနန္တတည်မြဲသောဂုဏ်တန်ခိုးကိုဖြစ်မြောက်စေတတ်၏။

၎င်းလုရက်သတ်ဖြတ်ခြင်း သတင်းကို၊ ဂျာဟရွမ်မြို့မှကြားလျှင်ကြားခြင်း၊ ၅ဓိရာဇ်မြို့မာဟဖွေလ်၊ အသင်းသားတို့သည်၊ မိမိတို့ဝတ်တရားများဆောင်ရွက်ကြသဖြင့်၊ သန့်ရှင်းသော တိုင်းဟိုက်ဖွာမြို့၊ အရှင်မြတ်အပါးတော်သို့သံကြိုးအားဖြင့်တိုင်လျှောက်ကြလေသည်။

အရှင်မြတ်သည်၊ အသင်း၏ မူလလျှောက်ထားချက်ဖြစ်သော ကြေးနန်းကိုပြန်လိုက်တော်မူ၍၊ (တွေဟေရန်) တည်းဟူသော နန်းစိုက်မြို့၌ရှိနေသောအစိုးရမင်းမူးတော်မတ်တော်များနှင့်ဘဟာအဓိ၊ ဗဟိုရ်အသင်းလူကြီးများအားတိုင်ကြားစေရမည်ဟု၊ အမိန့်တော်ဆင့်ဆိုတော်မူလိုက်သည်။ ထိုပြင်အသေသတ်ခံရလေသော၊ ရှဟိန်၊ များ၏ကြွင်းကျန်ရစ်သော ဆွေမျိုးတစုတို့အား၊ စိတ်ဖြေစေနိုင်သော အကြောင်းများဖြင့်မစတော်မူသည်။ ၎င်းကြေးနန်းဖြင့်တိုင်ကြားရသောအကြောင်းကြောင့်သက်ရောက်လာသော အကျိုးကား။ ဧကရာဇ်မင်းဘုရင်မြင့်မြတ်နှင့်၊ မာဟဖွေလေရူဟာနီ၊ အသင်းသည်၊ ထိုအဓမ္မမတရားမှုများကို၊ ၅ဓိရာဇ်မြို့အိစတြိတ်နယ်အတွင်းကျလေသော အရပ်ရပ်မြို့ရွာများ၌မနှံ့ပြာ နိုင်အောင်စီမံသဖြင့်ချက်ချင်းဆီးတားပိတ်ပင်စေသည်။ ထိုမျှမက။ လူအများကိုထကြွအောင်လုပ်သောတချို့ဆိုးသွမ်းသော လူရှုတ်တို့နှင့်၊ လူသတ်မှုများကျူးလွန်သူလူအပေါင်းတို့ကို၊ ၅ဓိရာဇ်၊ နှင့်ဂျာဟရွမ်မြို့များ၌ဖမ်းဆီးချုပ်ထား၍စစ်ဆေးမေးမြန်းလျက်နေကြသည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့်ညွှည်းဆဲခြင်းခံရသောသူတို့နှင့်အသေသတ်ခံရခြင်းမှလွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ရှိ၍ ကြွင်းကျန်လေသောဒုက္ခိတများသည်၊ ကျားဟိုင်းခွေးဟိုင်းသဘွယ်သွေးသော ကိရက်စက်သော သူတို့၏ဘေးမှကင်းလွတ်ချမ်းသာခွင့်ရှိကြကုန်၏ ၎င်းအရေးအခွင့်၌ဘုရင်မင်းမြတ်သည်၏ကဲ့သို့ချက်ချင်းအရေးယူသဖြင့်ညွှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းခံရလေသော မိမိဆင်းရဲသားလူအပေါင်းတို့အားစိတ်ဖြေစေတော်မူ၍ကိုယ်တော်၏နန်းတက်စ၌ဤမျှလောက်ကြင်နာကရုဏာဖြင့် ကြည့်ရှုမစတော်မူခြင်းနှင့်ဖြောင့်မတ်သော တရား၏ နိမိတ်လက္ခဏာများထင်ရှားစေတော်မူခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဟာအဓိဘာသာဝင်လူခပ်သိမ်းတို့သည် ဆုမွန်ဆုမြတ်လျှောက်တောင်းလျက်၊ ကျေးဇူးတင်ကြလေသည်။ အရှင်မြတ်အလိုတော်ရှိပါကား ဤကရုဏာလွှမ်းမိုးနေသည့်အသက်အရွယ်နုငယ်သောဧကရာဇ်မင်းဘုရင်မြင့်မြတ်၏ထွန်မြတ်သော အုပ်စိုးခြင်းကပ်ကာလ၌ တည်မတ်ခြင်း၏သူရီယနေမင်းသည်ဤမျှလောက်တနိုင်ငံလုံးပွင့်လင်းအောင် ထွန်းတောက်လာပါစေသော်၊ ဟုအကြောင်းကား။ အသိညာဏ်ပညာကင်းမဲ့ခြင်းနှင့်အာဏာတော်ဘီဆန်ခြင်းလည်းကောင်း။ လူအများတို့အားမတရားသဖြင့်နှောင့်ရှက်၍ အမှုအခင်းရှာကြံခြင်းနှင့် ချဲနဲ့ပင်ပန်းလျက်နေသော ဒုက္ခိတအပေါင်းတို့ကိုအပြစ်မရှိဘဲ အသေသတ်ဖြတ်ခြင်းလည်းကောင်း တနိုင်ငံလုံးမှနှုတ်သိမ်းပပျောက်လာပါစေသော်ဟု အားကိုးအားထားပြုမျှော်လင့်လျက်နေ

© Afnan Library Trust 2017

ကြပါသည်။ ၎င်းအကြောင်းများသည်၊ ဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်မစခြင်းအား ဖြင့်မခဲယဉ်းလှစေဟူး။

ထိုအသေသတ်ခံရသော သူတော်ကောင်းသူမြတ်လောင်းတို့ သည်၊ သာသနာတော်ကြောင့်မိမိတို့အသက်နှင့်သားမယားဥစ္စာပစ္စည်းများကိုစွန့်စား ကြသည်ဖြစ်၍ထွန်းမြတ်သော အခြေအနေများကိုရရှိသဖြင့်အနှစ်အသက်ရှင် ခြင်းနှင့်ထူးဆန်းသောဂုဏ်တန်ခိုးများရရှိထွက်အစည်တည်မြဲသော သုခချမ်း သာခြင်းကိုရရှိကြကုန်သတည်း။

၎င်းတို့အစအဆုံးကောင်းမြတ်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့၌နှစ်သိမ့်ခြင်းမင်္ဂလာရရှိစွ တကား။

မျိုးစေ့များသည်၊ မြေကြီး၌ကွယ်ပျောက်သွားမှသာလျှင် ဥယျဉ်ဖြစ်လာပ ခြင်းအကြောင်းဖြစ်နိုင်သတည်း။

—— ဝ ——

အသုဘ၊အကြောင်း၊

၁၉၂၆-ခု မေလ-၂၄-ရက်နေ့ အိန္ဒိယသားပြည်၊ ဒိသ္သမြို့နေ (ကောက အေဟိန္ဒ)ခေါ်အရှင်ဒန္တ၊ ဘဒန္တ၊ဘဟာန္တသတင်းစာဆရာကြီးမဟာပဏ္ဍိတ (မောလဝိဖွါဇ္ဇလ) ဆိုက်ယာဒ်၊မာဟဖွ္ဖ်ဇ်ဝေ်၊ဟတ်ကအိလ်မိဇ်ဇ်ဖိုးဖြစ်သူ ပညာရှိတွာဟောရာ၊ ဘော်ဝွံမ်၊သည်၊ နိဝယ်သောအသက်အရွယ်၌၊ မာလကူတော အမ္ဘဟာ၊ဆိုရိုအုတ်ဒ ပြုကြောင်းသိရ၏။

၁၂၀၀ခု-နယုန်လွန်း၊-၁၁-ရက်နေ့၊ကွမ်းခြံကုန်းမြို့ပိုင်ဒေးဒနေ့ကုလား စ္ဆာနေဘဟာအိဘာသာဝင်ကိုတိုး၀၊ မည်သူ့ဘို့၏သြဇာမစီးနင်းဖြူသည်အမျှအာ ရုယ်ဖြင့်မာလကူတေအမ္ဘဟာသို့ရိုအုတ်ဒပြုသည်။ ၎င်းအကြောင်းများကြား ဆိုရုံးသာကြောင့်အရပ်ရပ်အသင်းသားအာဟာဘမ္ဘများသည်လွန်စွာဝမ်းနည်း ကြသဖြင့် မေတ္တာကရုဏာနှင့်ကိုယ်ချင်းစာတရားများအတိုင်း ကွယ်လွန်သူ များ၌ရာဟမာတ်တော်နှင့် မာစပဲပွေရာတ်၊ ချမ်းသာခွင့်ရှိစေခြင်း၌ဆိုင်ရာဌာ နာဂျာဘ်များရွတ်ဘတ်လျက် ၎င်းတို့ဘဝဖိများနှင့်ဆွေမျိုးတရုတို့အား သည်းခံ ခြင်းနှင့်နှစ်သိမ့်ခြင်းတရားများရှိကြို့ရာဆုတောင်းမေတ္တာပို့သကြလေသည်။

© Afnan Library Trust 2017

وقایع هائلهٔ جانگزای شهدای فی سبیل الله در جهرم *

مختصر حکایت مؤلمهٔ تعدیات قوم لئیم جفاکار بدخواه دولت و ملت بر مظلومان بهائی در جهرم بفحوای طغرامتحد المآل محفل مقدس روحانی شیراز مورخهٔ یکم ماه جون سنه ۱۹۲۶ م * از اینقرار است *

امسال در موقع عید مسعود رضوان - ناگاه خبر وحشتناکی رسید - که در قصبهٔ جهرم اشرار خونخوار و درندگان مردم آزار جمع ابرار را در پنجهٔ ظلم و بیداد گرفته - و بر مظلومان بیدادرس تاخته - و در نهایت قساوت و بیرحمی بضرب چوب و سنگ و دشنه و شمشیر و قمه هشت نفررا شهید و پاره پاره کرده - و بعضی اجساد طیبه را آتش زده - و بیست نفررا مضروب و مجروح و قریب الموت نموده - و هیجده خانه را برباد غارت داده - چون گرگان حریص هرچه را توانسته برده و هرچه هم نتوانسته ببرند شکسته و آتش زده اند - این خبر وحشت اثر هرچند شرر برجان زد - و قلوب را در ماتم آن برادران در خاک و خون غلطان غرق الم بی پایان کرد - سرشک خونین از دیدها ببارید - و لباس مصیبت بزرگ برقامت عموم ببرید - لکن مطمئن و امیدواریم که بانگ این شهادت خفتگان شرق و غربرا بیدار نماید - و این خونهای پاک شجرهٔ امرالله راسقایه کند - و این استقامت و وفاداری زلزله بارکان عالم اندازد - و این شهامت و فداکاری بنیان عزت ابدی برافرازد *

حضرت عبد البهاء میفرماید - "مظلومیت کبری غالبیت است - و محویت و فنا عزت عبدیه" *

باری لدی الوصول این خبر جانکاه از جهرم - فوراً اینمحفل شروع باقدامات کرده - تلگرافاً بارض اقدس حضور مبارک مخابره نمود - در جواب تلگراف اولیهٔ امر بمراجعهٔ باولیای محترم امور مرکزی نمودند - و تسلیت و اظهار عنایت ببازماندگان فرمودند - پس در نتیجهٔ مخابرات بمرکز حضور اعلیحضرت همایونی - و محفل مقدس روحانی *

سریعاً جلوگیری از تعمیم و سرایت فساد بسایر نقاط فارس شد - و بعلاوه محرکین اشرار و مرتکبین قتل - عده ئی در شیراز و جهرم محبوس - و در تحت استنطاق قند و لهذا سایر مظلومان و باز ماندگان از شرخونخواران محفوظ ماندند - این امر مؤثر فوری اعلیحضرت شهریاری و بروز عاطفهٔ مظلوم پروری - و نشانهٔ عدالت گستری - در بدو امر - این پرستندگان دولت ابد مدت را متشکر و

امیدوار ساخته که انشاءالله در دورهٔ درخشندهٔ این سلطنت جوان مهربان نیر عدل و داد چنان بتابد که بکلی ظلمت جهل و خودسری و مردم آزاری و مظلوم کشی محو و نابود شود - لیس ذلک من فضل الله بعزیز *

این مظلومان فداکار گوی سعادترا از میدان شهادت ربودند - و تاج افتخار ابدی برسر نهادند - شاهد موهبت کبری را در بغل گرفته - و با معشوق آمال مقربین دست در آغوش شدند - و عیش و سرور حقیقی یافتند * طوبی لهم وحسن مآب *

دانه چون اندر زمین پنهان شود * بعد ازان سرسبزی بستان شود

یالیتنی کنت معهم فافوز فوزاً عظیماً - (الاشراق)

(۱) هوالحب فاسلم بالحشا ماالهوی سهل * فما اختارهٔ مضنی به وله عقل
(۲) وعش خالیاً فالحب راحته عناً * واوله سقم واخرهٔ قتل
(۳) ولکن لدی الموت فیه صبابة * حیوة لمن اهوی علی بها الفضل *
(دیوان الفارض)

© Afnan Library Trust 2017

معدودی اقبال نموده - و ما بقی اگرچه مقر و معترف بحقانیف امرالله اند - اما گسیختن بند های تقلیدیه آباء واجداد و ترک رسومات عتیقه چندین هزار ساله و اجتماعات دیانتیه خیلی شاق و دشوار از برای آنها شده - امید است عنقریب این سد محکم نیز بقوت اسم اعظم شکسته شود - و قلوبشان بانوار یقین و اطمینان منور گردد * مدیر سراپا تقصیر مجلهٔ مبارکهٔ الاشراق - چندین مرتبه بتصادف باکوچوکه و اعوانش در قریهٔ دیدنو کلزو - کنجانگون ملاقات نموده و صحبت امری داشته - و اخیراً در روز یکشنبه سیزدهم اینماه (جون) بنا بخواهش امنای محفل روحانی دیدنو کلزو محض هدایت این نفوس طیبه که از برای فروش مویشی بآنقریه آمده بودند رفته - و آنچه که لازمهٔ ثبات و استقامت این مؤمنین تازه تصدیق بود صحبت داشته * از انجاکه تعلیم و تربیت روحانی اشخاص مبتدی اهم و الزمترین امور است - زیرا ثبوت و رسوخ و استقامتشان بر امر آلهی بطوریکه باید و شاید بدون تربیت محال و ممتنع است - پس بدیهی است که اهل اینقریهٔ تازه مفتوح شده را که مجدداً تصدیق کرده اند مراودهٔ اشخاص منقطعین ناطق از برای تعلیم مراتب ایمانی روحانی و تربیت ملکوتی آلهی چقدر اهم و الزم است تابتدریج از مراودهٔ مستمری و صحبت امری بپایه ثبوت و استقامت اهالی قریهٔ دیدنو کلزو کنجانگون برسند - و لیس ذالک علی الله بعزیز *

—:o:—

وقائع فاجعهٔ صعود حسرت آمود احبای آلهی بملکوت ابهی

یا دهرما هذا المصاب الموج * منه غدت ها ماتنا تتصدع

مرحوم متصاعدالی الله آقا میرزا عباسقلی اخوی حضرت خادم صادق آستانهٔ مقدسه آقا میرزا ضیاء الله اصغرزاده مقیم لندن - که یکی از جوانان سعادتمند عالی همت پر استقامت و صاحب اخلاق و آداب ملکوتی و خادم صادق امری بود - و در عشق آباد تازه داماد شده - بسبب نقاهتی که عارض گشته بود از برای تبدیلی آب و هوا و معالجه و مداوا بالمان رفته در برلین معالجه مینمودند تا اینکه در ۲۶ فبروری سنه ۱۹۲۶ طائر روحش از عالم ناسوت پرواز بملکوت ابهی نمود و این گل نوشگفتهٔ بوستان احدیت را دست قضا و قدر آلهی از گلزار ناپایدار برچید - و جمیع دوستان و خویشان خصوصاً حرم فلاکت زدهٔ مصیبت رسیدهٔ ایشانرا قرین غم و اندوه مالانهایه ساخت - بمجرد ورود مکتوب مشعر این حادثهٔ جانگزا احبای مملکتین هند و برما - خیلی متأثر شده مجالس تعزیت ترتیب داده - و از برای غفران آن جنت آشیان مصیبات

عالین تلاوت نموده - اظهار همدردی از صمیم قلب و فؤاد بباز ماندگان فقید سعید نموده رجای تسلیت و صبر و شکیبائی را از درگاه آلهی نموده و مینمایند - ربنا افرغ علینا صبراً انک انت ارحم الراحمین - حتی الله ثراه بوابل رحمته و غفرانه و علیه البهآء الابهی *

دارالفنا بهشت و بدارالبقاء برفت * از ماسوی رهید و نبزد خدا برفت (علمی)

انا لله و انا الیه راجعون - و انا کل لله صابرون - و انا کل لله شاکرون * این سراچهٔ دنیا محل هزاران هزار امتحانات و آلام و اخزان و مصیبتاست - خصوصاً از برای اهل عرفان و ایمان و ایقان - که در جمیع بلایای عقیمه و رزایای عظیمه جزع و فزعی ننموده شاکر و صابرند - و بحبل قل کل من عند الله * و قل لن یصیبنا الا ما کتب الله لنا متشبث - بانوی حجلهٔ عفت و استقامت و علم و فضیلت - طاهره خانم ضجیعهٔ محترمهٔ حضرت مستطاب اجل - " مولوی فاضل " - جناب علامه سید محفوظ الحق علمی - مدیر جلیل القدر جریده فرخندهٔ امری کوکب هند - چاندنی چوک دهلی - که بجمیع اوصاف ایمانی روحانی ملکوتی موصوفه بود از چندین ماه ناخوش و بستری بود و چون از جمیع معالجات حکمای هندی و یونانی و فرنگی مأیوس شد فی الجمله آفاقه ئی که حاصل گشت - دوباره علیل شد تا اینکه طائر روحش در ۲۴ ماه می سنه ۱۹۲۶م بگلشن باقی در جوار رحمت کبری پرواز نمود - و باز ماندگان خود علی الخصوص شوهر محترم را مبتلای هرگونه درد و الم گذاشت بمجرد ورود تلغراف مشعر این واقعهٔ جانسوز مجالس تعزیت در جمیع محافل روحانی هند و برمه منعقد - و متأثرانه مناجات مبارکه مخصوص مغفرت متصاعدین الی الله تلاوت نموده طلب آمرزش و بخشایش قدیم را از درگاه رب رؤف رحیم نموده - اظهار همدردی و شرکت در این فاجعهٔ کبری را با حضرت علمی نموده و مینمائیم - الحق خیلی متأثریم - ولی جز صبر و شکیبائی و تسلیم و رضا در مقابل قضا و قدر آلهی چاره ئی نه *

چون خانم مرحومه آیت ثبات و استقامت کبری تا نفس آخرین بود - و بحسن خاتمه بجهان باقی سرمدی صعود نموده - از برای تسلیت قلوب دوستان همین یک مرحله کافی است * و از افق ابهی با علی الفداء بباز ماندگان خود خطاب میکند * یا لیت قومی یعلمون - بما غفرلی ربی وجعلنی من المکرمین * رب اغفرلها بغفرانک - و ارحم علی مصائب زوجها برحمتک الواسعه - واجعلها مشمولة بعنایتک القدیمة - وارزقها لقاء وجهک الکریم - انک بالثابتین والراسخین علی عهدک لرؤف رحیم *

© Afnan Library Trust 2017

ای یاران آلهی از فساد بپرهیزید - و از نائرهٔ فتن احتراز نمائید - زیرا جهان سوزاست - و سبب هدم بنیان آلهی در شب و روز * از اهل فساد بکلی کناره جوئید - و جز محبت و اطاعت و صداقت و امانت را افسانه شمرید * زیرا بعضی از نفوس اغراض مکنونه در دل دارند و بهانه جویند و فتنه اندازند و فسادی برپا نمایند - و بظاهر اظهار حمیت و آرزوی حریت نمایند - و حال آنکه منوی ضمیر چیز دیگر است - و مقصد دیگر * لهذا احبای آلهی باید از اینگونه نفوس و از اینقبیل امور بکلی اجتناب کنند * اطاعت اولیای امور علی الخصوص اعلیحضرت شهریار موجود کنند - زیرا سریر تاجداری امروز بوجود شخص عادلی مزینست * و مسند صدارت بوجود دستور مهربانی آراسته * جمیع تعدیات از اشخاصیست که بظاهر آراسته و بباطن کاسته - و خویشرا در لباس علم در آورده - و مانند علت کابوس بر این ملت مأیوس مسلط گشته - جمیعرا بعوائد قدیمه و قواعد سقیمه دعوت مینمایند - و مانع عزت دولت و ترقی ملت هستند * دعا کنید - که حی قدیر این نفوس را از خواب غفلت بیدار نماید - و غمخوار بیچارگان گرداند *

این را بدانید - که ترقی ملت منوط و بنفوذ و عزت و قوت دولتست * و قوت دولت مشروط بعلویت و ثروت و سعادت ملت * این دو توام است * بعضی بیخردان را چنان گمان که اگر در نفوذ حکومت خلل و فتوری حاصل شود - آسایش و حبور رخ بکشاید - (نه چنانست) آنچه نفوذ حکومت عادله بیشتر گردد - ملت قدم پیشتر نهد * و هذا امر محتوم لا یتردد فیه الا کل جهول و ظلوم * (انتهی)

بشارات عالم بهائی

اعظم بشارت مژدهٔ صحت و عافیت وجود اقدس یگانه دلبر اهل راز حضرت غصن ممتاز سدرهٔ مبارکه جمال اقدس ابهی ولی امرالله - حضرت شوقی افندی ربانی است - ارواحنا لوحدة الفدا - که بواسطهٔ متحدالمآلهای فارسی و انگلیسی محفل مقدس روحانی نورانی ارض اقدس حیفا بابت ماه اپریل و می روح انگیز و طرب خیز همکنان آمده - و بجمیع فدائیان ایندیار حیات جاویدانی بخشیده - ولی از قرار معلوم مشاغل امریه هیکل مبارک در این ایام بحدی در تزاید است که تحریراً و تقریراً بوصف نیاید - و هر شخص با بصیرت از مشاهدهٔ این آیات عظمی متحیر و مبهوت میماند - زیرا این صبر و تحمل و همت و اقدام و فداکاری و نشاط آیتیست از آیات عظیمهٔ قوت و قدرت آلهیه - و نشانه ئی است از ظهورات سلطنت رحمانیه که بجز آن عنصر تقدیس و کینونت تنزیه و جوهر فرد معدن عصمت کبری احدی حمل این ثقل اعظم و مشقات بی پایانرا نتواند * فتبارك الله احسن الخالقین *

ثانیاً - مژدهٔ فرخندهٔ ترقیات امرالله و اقبال نفوس زکیه مطمئنه بشاطی بحر عرفان و ایقان پاک یزدان در اقطار جهان نیز روح افزای هیئت جامعهٔ دوستان عالم امکانست * در هر اقلیم محفلهای روحانی بسیار و لجنه ها و کمیته های امری بیشمار - مشروعات خیریه و مدارس ملیه از برای تعلیم نونهالان و دوشیزگان بهائی بتازگی تأسیس یافته - و روز بروز در ترقی و تقدمست * در هر افقی از اقالیم خاور و باختر پرچم یا بهاء الابهی موجزن است - و در هر بوم و کشور ندای جانفزای اتی امرالله بلند است * فدائیان حضرت ولی امرالله در نهایت فرمانبرداری و اطاعت از برای خدمت بعالم انسانی کمر همت را محکم بسته اند - و در کمال محویت و فنا در فداکاری و جان نثاری قیام خارق العاده نموده اند - و بحمد الله همگی موفق و مؤید و منصور و مظفرند *

ثالثاً - طغرا متحدالمآلهای محافل روحانی اقالیم شرق و غرب جمیعاً دارای بشارات روح پرور نشاط خیز طرب انگیز است - یعنی احبای مخلصین در همه جا بتوفیقات و تائیدات و نصرت غیبیه آلهیه باجمدی موفور وسعیی مشکور از برای نشر نفحات محبت الله - و اعلای کلمة الله - قیام فرموده اند - چنانچه در قریه ئی از قراء ملک برمه - از دیانت بودائی نفوسی ایمان آورده اند - که هفتاد پشتشان بودائی خالص بوده - و تفصیل اقباشان بحق از اینقرار است * در بین رنگون و مندله - باخط راه آهن - قریب بشیر پینمنا - از محطهٔ شویمیو نام بمسافت شش میل فرنگی - قریه ایست (تاندو) - نام اهل این قریه جمیعاً بودائی و زراعت پیشه اند - و فی الجمله قانع و مرفه الحالند - بواسطهٔ خرید و فروش مویشی از برای زراعت - باحبای قریه دیدنو کلزو (که حال نوئزده سال است تأسیس یافته و دارای زیاده از هشتصد نفوس از مؤمنین ثابتین راسخین بر عهد متین است -) آشنائی پیدا میکنند - زیرا احبای آلهی اینقریه از برای خریدن نرگاوهای شخم و گاو میش ها چه از برای رفع ضروریات شخصی و چه بجهت کسب و منافع تجارتی - هرسالی دو مرتبه باینقریه و قراء دیگر سفر میکنند - و چون رابطهٔ آشنائی درمیان احبا و اهل آنقریه تحقق یافت از عرصهٔ سه چهار سال مراوده و آمد و شد میان فریقین جاری بوده - تا آنکه از اهالی قریهٔ تاندو - شخصی - کوچوکه - نام بمشاهدهٔ حسن اخلاق و خوش سلوکی و مهمان نوازی مخلصانه و صداقت و امانت نیت و سموفطرت احبای دیدنو کلزو - بسیار منجذب شده حقانیت امر اقدس ابهی را قبول میکند - و بتدریج سلاسل و اغلال تقلیدیه و اوهام عقیقهٔ رسومات قدیمه را شکسته در هوای آزادی ببال و پرهای روح الیقین و اطمینان پرواز میکند - و مکنونات ضمیر خود را بخویشان و دوستان خود ابراز مینماید - و با دله براهین متقنه حقانیت اسم اعظم را بر همکنان خود ثابت میکند - از این نفوس

© Afnan Library Trust 2017

میکنند - و مرده ها را از قبر بیرون میآورند - و اعضاء را پاره پاره میکنند - و در فضای وسیع - در آتشی پرشعله و شراره خیزم انها را میاندازند - تا چون تودهٔ خاکستر بسازند - و در هوا آنها را بباد میدهند * با اینهمه جفاکاری آنها جز بمحبت و موافقت و مهربانی و مؤانست ما با آنها معامله نمیکنیم - و از برای فضل و احسان در حق آنها دعا نمائیم - و بازای آنچه که سلوک با اهل عرفان نمودند طلب بخشایش و آمرزش در حقشان مینمائیم * خداوندا پروردگارا - اینمردم محض نادانند - هوا های نفسانیشان بر آنها غلبه نموده - نمیدانند و نمی فهمند - اگر میدانستند چنین کارها را نمیکردند - نمی کشتند و بیحرمتی نمینمودند - بلکه طلب خیرو برکت را از خاکپای دوستانت مینمودند - و از برای هربندهٔ از بندگانت خاشع و خاضع میبودند - و بوی پیراهن رحمانیتت را از آنها میشنیدند - و در روی آنها طراوت و تازگی روحانیتت را مشاهده مینمودند - و بتائیدات و فردانیتت طائف حول آنها میبودند - و ندای مبارکت را اجابت میکردند - و بظهور آیاتت مقر و معترف میشدند - و کتاب (فصل الخطاب) ترا تلاوت مینمودند - و در سایهٔ رایات همایونت جمع میشدند* ولکن جهالتشان آنها را منع نمود - غفلت خودشان آنها را منحرف ساخت* پروردگارا - نگاه بکردار شان مفرما - و برحسب اعمالشان با آنها معامله مکن* پس آنها را بسوی راه راست رهنمائی کن - و چشمها شانرا بنور شناسائی روشن کن - و قلوبشانرا از کثافت گناهان پاک کن - و نفوسشانرا از نخوت و نافرمانی منزه فرما - تا بسویت بتوبه بازگشت کنند - و برتو توکل و اعتماد نمایند - و در محضر مبارکت طلب آمرزش کنند* هرآنیه تو بزرگواری و بخشنده و تو مهربانی و توبه قبول کننده - و هرآنیه توئی بزرگوار و صاحب امتنان و احسان بسیار (انتهی) یا من اد خره الله لاعلاء کلمة الله * تحاریر متعدهٔ آنحضرت واصل - و در وقت تلاوت و موع مانند غیث هاطل جاری گشت * در بیان مصائب و بلایاء شهداء لسان قاصراست و قلم عاجز* قوهٔ کاشفه باید تابتمامه کشف تواند * ویا الهام غیبی شاید تا آنوقایع را در مرآئت دل تصویر نماید * در سلف و خلف وقوع نیافته - وگوشها نشنیده - باوجود این اهل سجود تضرع و زاری نمایند - و از برای ستمگاران عفو و غفران طلبند - و لطف و احسان رجا نمایند * ملاحظه فرمائید که اساس امرچه قدر متین است - و تعالیم الهیه نور مبین * چنین انوار را مقاومت اشرار منع ننماید - و چنین بهر الطاف را سد اعتساف حصر نکند *

و در لوحی دیگر میفرمایند - قوله عزبیانه -

ای احبای الهی - و ای یاران عزیز عبد البهاء - جام میثاق سرشار است - و فیض موهبت کوکب اشراق از جهان پنهان چون مه تابان ظاهر و باهر در آفاق * بارقهٔ صبح هدی منتشر است - و نیر فیض جمال ابهی مستمر و مشتهر * صیت بزرگواری اسم اعظم بشرق و غرب رسیده * و آوازهٔ امر جمال قدم جنوب و شمال را احاطه کرده * نفحات قدس در مرور است - و نسیم حیات در هبوب * کلمة الله مرتفعست و عزت ابدیه مکتشف * سراج احدیت ساطعست - و شعلهٔ رحمانیت لامع * از جمیع اقطار نداء یابهآء الابهی بلند است - و در خاور و باختر تعالیم الهی حیرت بخش هر هوشمند * اوراق حوادث در افریک و امریک و اروپ بعضی بنعت و ستایش مشغول - و برخی بایقاظ ملل مألوف - و بحیرت موصوف - که این امر بسیار خطیر و مخوف * بعضی اظهار تعجب نمایند - و برخی از شدت تأسف شکایت را نند * قومی گویند که حضرت مسیح حین صعود در ظلش نفوسی معدوده بود - باوجود این صیتش جهانگیر گشت و آوازه اش بفلک اثیر رسید * اما جمال قدم روحی لاحبائهٔ الفدا حین صعود مأت والوف در ظل رایت عظمتش محشور * دیگر معلومست که در استقبال چه قیامتی برپا خواهد شد * و اعظم یاران حضرت روح پطرس عظیم بود - باوجود این پیش از صعود مضطرب گشت و بخوف و هراس افتاد * اما اسم اعظم (بهاءالله) روحی لاحبائهٔ الفدا - هزاران نفوس در سبیلش رقص کنان کف زنان پاکوبان جان فشانی نمودند - و بمشهد فدا شتافتند * باری امور در این مرکزاست دیگر معلومست که احبای الهی الیوم چسان جانفشانی باید نمایند - و بتبلیغ محتجبین پردازند - نشر رائحه طیبه کنند - و شعلهٔ نورانیه بر افروزند - و لمعهٔ رحمانیه ظاهر نمایند *

* * * *

ای احبای الهی - تعالیم الهی مورث حیات ابدیست * و سبب روشنائی عالم انسانی صلح و صلاحست و محبت و امان * تأسیس آشتی و راستی و دوستی در جهان آفرینش است - و واسطهٔ اتحاد و اتفاق و انتظام وارتباط درمیان عموم افراد انسان - لهذا باید که اساسی در جهان نیستی بنهید که سبب هستی بی پایان گردد - و علت نورانیت عالم امکان شود * باجمیع امم و ملل عالم در نهایت محبت و مهربانی سلوک و حرکت لازمست * و باکافهٔ فرق مختلفه نهایت مودت و مرحمت و مروت و اعانت و رعایت واجب * هردردی را درمان شوید - و هرزخمی را مرهم و سبب التیام * هرضعیفرا ظهیر گردید - و هر فقیررا معین و دستگیر * هرخائفرا کهف منیع شوید - و هر مضطررا ملاذی رفیع * در اینمقام ملاحظه و امتیاز هرچند جائز - ولی در این کور عظیم محبوب و مقبول چنانست که نظر از حدود ات بشر برداشته شود - و یاران مظاهر رحیم و رحمن گردند - و نوع انسانرا خدمت - حتی حیوانرا مواظبت نمایند * و رحمته سبقت کلشیئ *

© Afnan Library Trust 2017

والشحناء - ويهجمون علينا كالسباع الضارية فى الاكام * يقتلون الرجال - ويفتكون بالاطفال - ويهتكون حرمة ربات الحجال * ويسلبون الحطام - ويهدمون الديار - ويحرقون الاجسام - ويرجمون فى الليل والنهار - ويخرجون الاموات من الاجداث * ويقطعون الاعضاء ويلقونهم فى نار شديدة اللهب واللظى - فى واسع الفضا * حتى يصبحوا كالرماد - وينسفونهم نسف الارياح * معذالك لانعاملهم الا بالحب والوفاق والانس والوداد - وندعولهم بالفضل والاحسان - ونرجولهم العفو والغفران فيما فعلوا باهل العرفان * رب رب هؤلاء جهلاء قد غلب عليهم هواهم لا يعرفون ولا يدركون ولو عرفوا ما فعلوا وما فتكوا وما هتكوا - بل كانوا يستبركون بتراب اقدام احبائك - ويخشعون لكل عبد من عبادك * ويستشفون منهم رائحة قميص رحمانيتك - ويرون فى وجوههم نضرة روحانيتك - ويطوفون حولهم بتائيدات فردانيتك - ويلبون لندائك - ويعترفون بظهورايتك - ويتلون كتابك - ويحشرون فى ظل رايتك ولكن جهلهم منعهم وغفلتهم اشغلتهم * رب لاتنظر الى افعالهم - ولاتعاملهم باعمالهم - فاهدهم الى سبيل الرشاد * ونورابصارهم بنورالعرفان - وطهر قلوبهم من وضرالعصيان - ونزه نفوسهم من الكبر والطغيان * حتى يتيبوا اليك - ويتوكلوا عليك - يستغفروا بين يديك - انك انت الغفار الكريم * وانك انت التواب الرحيم * وانك انت المنان العظيم *

ترجمه

پاک يزدانا - تومى بينى ما را كه بالهاى عجز وانكسار را گسترده ايم - وبسوى ملكوت انوارت ميناليم - وخضوع وخشوع اسيرستم رسيده ئى را كه بحضور شهنشاه بلند پايگاه توانا نمايد بجامى آريم - وخلق را بسوى محبت والفت ويكتائى صلا ميزنيم - واز هرگونه مخالفت ودشمنى وعداوت بيزارى ميجوئيم - ودر بهترى وبهبودى اهل عالم ميكوشيم - ودر صلح ووداد والفت واتحاد جهد ميكنيم - ومتحمل هرگونه مكرو نفاق از اهل شقاق ميشويم - وذلت وخوارى را بمحبت واحسان مقابلى مينمائيم - وبجان تمنا ميكنيم كه هدف تيرها ونيزهاى جميع امم واقوام بوده باشيم - باوجود اين بغض وعداوت آنها همه روزه دراز دياداست - وچون درندگان خونخوار جنگلى برمايورش ميآورند - مردان را قتل ميكنند - واطفال را ميكشند - وهتك ناموس خواتين پرده نشين ميكنند - اموال را بچپاول وغارت ميبرند - وخانه ها را از بنياد برمى اندازند - اجسام را ميسوزند - وشب وروز سنگسار

جمال مبارک ابهى - چنين تعليم ميفرمايند كه ما ستمكارانرا كامرانى جوئيم * وجفاكارانرا شادمانى خواهيم * ودعا كنيم كه از اين اغلال كه براعناقست رهائى يابند - واز قيود نفس وهوى نجات جويند * وجعلنا على اعناقهم الاغلال وهى الى الاذقان مقمحون * ..... وعليك التحية والثناء

(ع - ع) انتهى

بنام يزدان مهربان

پاک يزدانا - خاک ايرانرا از آغاز مشكبيز فرمودى وشورانگيز ودانش خيز وگوهرريز * از خاورش همواره خورشيدت نورافشان - ودرباخترش ماهتابان نمايان * كشورش مهرپرور ودشت بهشت آسايش پرگل وگياه جان پرور وكهسارش پراز ميوهٔ تازه وتر وچمن زارش رشک باغ بهشت * هوشش پيغام سروش - وجوشش چون دريامى ژرف پرخروش * روزگارى بود كه آتش دانشش خاموش شد - واختربزرگوارىش پنهان درزيرروپوش * بادبهارش خزن شد - وگلزار دلربايش خارزار - چشمهٔ شيرينش شورگشت - وبزرگان نازنينش آواره ودربدر هركشور دور * پرتوش تاريک شد - ورودش آب باريک - تا آنكه دريامى بخشش بجوش آمد - وآفتاب دهش دردميد - بهار تازه رسيد - وباد جانپرور وزيد وابربهمن باريد * پرتو مهرآن مهرپرور تابيد * كشور بجنبيد - وخاكدان گلستان شد - وخاک سياه رشک بوستان گشت * جهان جهانى تازه شد - وآوازه بلند گشت - ودشت وكهسار سبزوخرم شد - ومرغان چمن بترانه وآهنگ همدم شدند * هنگام شادمانيست * پيغام آسمانيست * بنگاه جاودانيست * بيدار شو * بيدار شو *

اى پروردگار - حال اجمنى فراهم شده - وگروهى همداستان گشته - كه بجان بكوشند تا ازان باران بخشش بهره ئى بيارانند - وكودكان خود را بنيروى پرورشت در آغوش هوش پرورده رشک دانشمندان نمايند * آئين آسمانى بياموزند - وبخشش يزدانى آشكار كنند * پس اى پروردگار مهربان تو پشت وپناه باش - ونيروى باز وبخش - تابآرزوى خويش رسند - واز كم وبيش درگذرند - وآنمرز وبومرا چون نمونهٔ جهان بالا نمايند * ع - ع

(انتهى)

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات ذبیح الله زرقانی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

مقصود رسالهٔ الأشراق وحدت و اخوت و یگانگی عالم انسانی است و تفهیم اصول ادیانی که فی الحقیقه اصول واساس کل واحداست و وظیفه اش نشر مطالبی است که راجع بانیمقام اعلی و رتبهٔ علیا است و مقالات مختصره مفیده و اخصوص از هرکس و هرجا برسد درین رساله درج خواهد شد عنوان مراسلات پست بکس نمبر ۲۹۹

جلد سوم | ماه جولائی سنه ۱۹۲۶ م | شمارهٔ یازدهم

۷۸۶

آثار یراعهٔ مبارک دلبر پیمان ارواحنا لرمسه الاطهر فداء

هـــو الله

ربنا ترانا ننشـــرا جنحة الذل والانکسار * ونبتهل الی ملکوت الانوار * ونخضع خضوع الاسیرا لعانی الی الملک المقتدر المتعالی * وندعوالناس الی الحب والالفة والوفاق * ونتبرأ من اللدود والشقاق * ونسعی فی خیر اهل الافاق * ونجتهد فی الصلح والوداد والالفـــة والاتحاد - ونتحمل من اهل الشقاق کل مکرونفاق * ونقابل الذل والهوان بالود والاحسان * ونستهدف السنان والسهام من کل الامم والاقوام * معذالک یزداد کلیوم منهم البغضاء

© Afnan Library Trust 2017

THE DAWN.

Vol. III. August, 1926. No. 12.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahái Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha-'u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahái Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

A PRAYER.

He is the Mighty, the Pardoner, the Compassionate.

O God, my God! Thou beholdest Thy servants in the abyss of perdition and error; where is the Light of Divine Guidance, O Thou the Desire of the World! Thou knowest their helplessness and their feebleness, where is Thy Power, O Thou in whose grasp lay the power of Heaven and Earth.

I ask Thee, O Lord my God by the splendour of the Light of Thy Loving kindness and the billows of the Ocean of Thy knowledge and Wisdom and by Thy word wherewith Thou hast swayed the peoples of Thy Dominion, to grant that I may be one of them that have observed Thy bidding in Thy Book. And do Thou ordain for me that which Thou hast ordained for Thy trusted ones, them that have quaffed the wine of Divine Inspiration from the Chalice of Thy Bounty and hastened to do Thy pleasure and observe Thy Covenant and Testament. Thou art Powerful to do as Thou willest, there is none other God but Thee, the All-knowing, the All-wise.

Decree for me by Thy bounty, O Lord! that which shall prosper me in this

world and hereafter and shall draw me nigh unto Thee. O Thou Who art the Lord of all men ! there is none other God but Thee, the One, the Mighty, the Glorified.

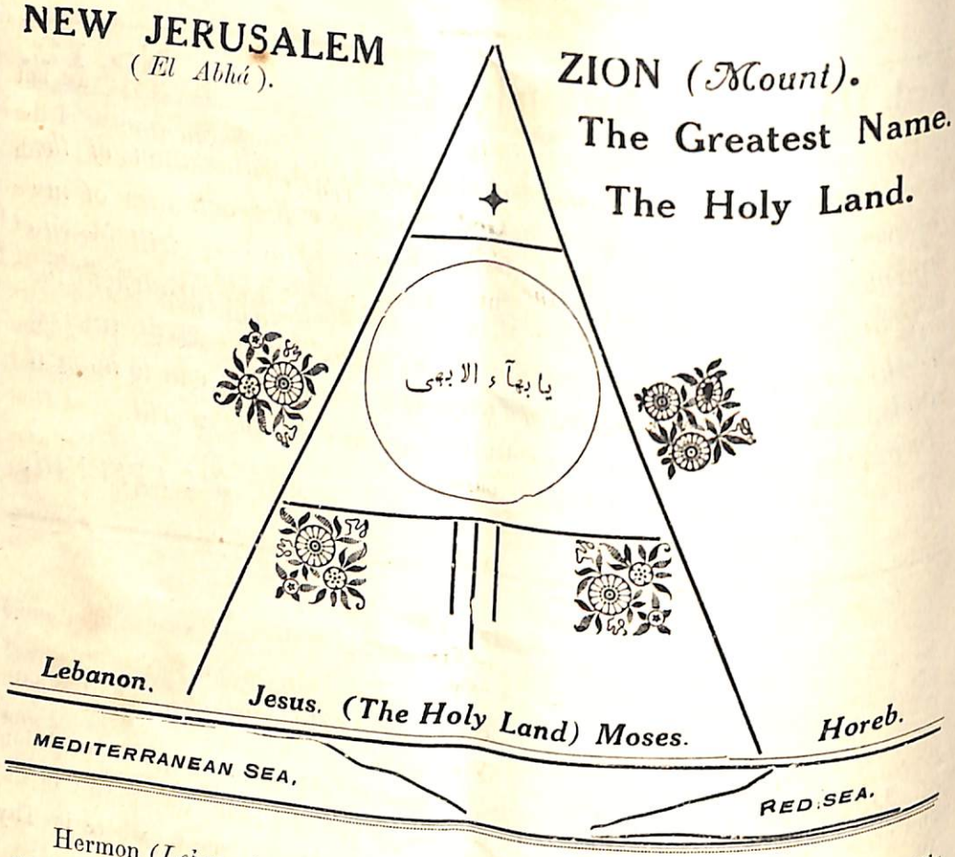

Hermon (*Lebanon*) symbol of Jesus; Sinai (*Horeb*)symbol of Moses; the hills of Israel and Judah are symbols of the prophets of the Lord. The whole Holy Land is a symbol of the Word of God.

"But unto you that fear My Name shall the Sun of Righteousness arise with healing in His wings". (*Malachi*)

"When the Lord shall built up Zion, He shall appear in His Glory (*Bahá*)" (*Psalm* 102).

"Out of Zion, the perfection of beauty, God hath shined !" (*Psalm* 50).

"Beautiful for situation, the joy of the whole earth, is Mount *Zion*". "The Lord shall bless thee out of Zion". (*Psalm* 48 *and* 128).

The Vision of New Jerusalem.

EL ABHA.

(*The Most Glorious:*)

St. John saw the most wonderful vision ever recorded. He saw a vast but perfectly formed pyramidal *mountain-city* of Glory, appearing in the place of the Holy Land from Horeb to Lebanon and rising far into the heavens—clothed with the rich sunshine of the Glory of God. So spiritual was this city upon its mountain of Purity, that its loveliness could not be described save in terms of precious stones glowing with sunlight. Even its bulk was "jasper, clear as crystal" and "glass, like pure gold". It was the Mountain of God's Holiness—the very throne and the temple-city of the Sun of Righteousness. It was the supreme capital of Peace and its *one street* of Righteousness winding round and round from the base to the snmmit; its one *river* of the knowledge of God winding down from its summit to its base; and its *one Tree* of Christly goodness (the Vine of Life) spreading round, always on "this and that side" of the gleaming spirals of the river, and "in the midst" of the spirals of the winding street, *perfectly symbolise Ideal Unity*.

This glorious pyramidal Mountain-City of God is the same as that mentioned by Ezekiel in his warning to Tyre:—"Thou hast been in Eden, the garden of God; every precious stone was thy covering.....thou wast upon the holy mountain of God: thou hast walked up and down in the midst of the stones of fire".

It is the Mountain mentioned by Isaiah: "And it shall come to pass in the last days that the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it".

It is also the same as that mentioned by the Bab when he said. "And the embryo of this religion will develop through all the grades of its being and ascent; will attain the most comely of forms; and will become adorned with the robe of "Blessed be God, the best of Creators". That is to say, it will glow with Praise and Glorification.

It is the Mountain of God seen by the prophets and seers of each Age. Every true religion is a Mountain of God and the Bahai World-Religion is the summary and unification of all.

© Afnan Library Trust 2017

St. John saw the spiritual city "coming down from God out of heaven," which means to say that it is a great Fellowship formed through, and by, a revelation from the Heavenly Father.

When a Religion is revealed by God, it is first revealed to one soul——a prophet such as Moses, or Jesus, Mohammed, or Baha 'Ullah. Each prophet is, in his own day, like a precious stone perfect in example and firm amidst a sea of troubles. He gathers disciples to him and gradually a Fellowship (society of people) is formed, of which the prophet is the head. Every Society is like a pyramid——a nation being the best example, having its King as its apex or head corner-stone, then the princes, dukes, aristocrats, etc. etc. widening out in numbers until the huge base of the nation is seen in its "general public". In a Religion it is much the same, and as all the bulk of a pyramid ascends to its point of unity, its apex, so does the whole body of believers look up to the Prophet, who has taught it to see the truth.

The pyramid, being a form of four sides united at the apex, is an excellent symbol of *Unity* and *Perfection*. Being a form containing sides shaped as triangles——four triangles——the whole typifies the 720° of two circles——the circle of earth and the circle of heaven; as much as to say, "This is to remind you that now has come that age in which the Will of God is done in earth as it is done in heaven. Both are now become one."

St. John saw this vast Mountain-city as square at its base, each side of the square being a distance of three thousand stadia or about three hundred and forty-five miles in length (twelve thousand stadia was the total circumference of the city walls and the city lay four square). It would therefore cover the whole of the Holy Land from Horeb to Lebanon and this symbolises the Holy Bible, because Moses was transfigured in Sinai (Horeb) and Jesus was transfigured in Hermon (Lebanon above Cesarea Philippi; and these two mighty prophets stand for *the religion of Israel and the Old Testament*, and for *Christianity and the New Testament;* and both teachings are gathered into one, in the Holy Bible. This mighty symbol is as much as to say, "The Holy City (New Jerusalem) is based upon the spiritual Holy Land of the Bible, which is the Word of God. It is upon a mighty, solid foundation which can never be shaken by man. Nor can the city ever be overthrown by man. It is the Glory of the whole earth and founded upon the Truth".

St. John also saw that its height was equal to its length ("the length and the breadth and the height thereof are equal") and therefore the glorious mountain-city ascended to its apex far away in heaven for a distance as far as the journey

from Horeb to Lebanon. What a tremendous Vision.

It is as much as to tell us that the great prophet Moses, standing in Horeb covenanted with Jesus who was yet to come, and, with one point of the mighty compasses of his faith fixed in Horeb, he marked Lebanon with the other point and then swept an arc from thence into the heavens. Likewise Jesus, fifteen hundred years afterwards, when the Old Testament was completed, stood on Lebanon, and fixing the one point of his compasses where he stood, he referred back with the other point to the Horeb of Moses and from thence swept his arc far into the heavens, intersecting the arc of Moses, to give the point for the apex of the mighty mountain of Truth which God had sent them to establish in hhe soul of humanity. They marked out *the Ideal*, which the spirit descending from God and the Soul aspiring from mankind, would bring at last to *Reality*

When the Bible was printed about three thousand years after the time of Moses and all the students of the world came to know of its contents, the time of Reality was approaching. The mighty Rock of Truth clear as glass and perfect in form, was established with its beautiful unifying lines descending from God out of heaven, and ascending from earth to God. The foundation of the *New* Jerusalem was laid; the walls were formed by the beautiful love of the disciples of Jesus; the lovely gates were formed by the wisdom of the disciples of Israel. "*All* nations" were yet to flow to it, and all people looked forward instinctively to a further Revelation from God a new awakening and attraction to God, whose Throne was there——*in the Ideal*.

This awakening began to take place in Persia in A.D. 1844, and in 1868, the foremost Teacher of the age, Baha-'u'-llah (the Glory of God) fulfilled all the prophecies by appearing in the Holy Land and calling to all the people of the world to concentrate their attention upon the Word of God and prepare for the Unity and Peace of all mankind. The Voice of God rang in all His statements, commands, and appeals. His mighty heart was large enough to gather all mankind to it. His mighty Love was the sunshine of Heaven and His Power of Attraction was so great that it brought pilgrims from Persia and India and from far-off America to His prison in Acca within view of Mount Carmel ——though when they arrived they might not be allowed to see Him.

This new civilisation (the social and universalreligion) began definitely for us Christians when Baha-'u'-llah arrived in the Holy Land. An Eastern historian (Mirza Mohammed Jawad of Kazvin) wrote these words: "And His Holiness our Master, Baha-'u'-llah, entered the City of Haifa about noon on Agust 30th,

© Afnan Library Trust 2017

1868, and by His entry were fulfilled the promises contained in the Scriptures concerning Mount Carmel and Zion".

Baha-'u'-llah's own words on his arrival at Haifa, at the foot of Mount Carmel, were noble and inspiring. A few are here quoted:—"O Carmel! Rejoice! For the face of God hath advanced toward thee.....Blessed art thou, for on this day God hath made thee the Throne of His Temple, the dawning place of his verses, and the Orient of His proofs.....ere long, the ships of God will advance toward thee and the people of Baha who were mentioned in the Book of Names will appear in thy midst:"

Abdul Baha said that "*Here (Mount Carmel) will be the eternal pilgrimage of the world.*" It will be the eternal spring of Peace and Unity: the pure source of World-Fellowship.

The souls of people by thousands and by tens of thousands flowed and are flowing from the East and from the West to the Land where Baha-'u'-llah, the Glory of God, shone and for ever shines as the Sun of Righteousness. By His *Universal* Teachings He completed the spiritual labours of Moses and Jesus, and opened the gates of the City of Righteousness to all the people of the world, white, black, yellow and red; no matter what nation, what class, what religion. Its lovely gates will not be shut at any time to the white men of the North, the black men of the South, the yellow men of the East, the red men of the West. The souls of all can gather together in the Holy City and find Peace therein and Unity, in the Oneness of the Sunshine of Baha, the Glory of Universal Fahter. This is truly the meaning of the words of St. Jhon in the Book of Revelation, Chapter 21, Verses 10 and 11. "And he carried me away in the spirit to a great and high mountain, and showed me that great city, the holy Jerusalem, descending out of heaven from God. *Having the Glory of God*". That is to say "*Having Baha-'u'-llah,*" the World-Teacher.

This Mountain-city of Divine Peace is the radiant Capital of the World: shall we not echo the words of Isaiah and say "Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob, and he will teach us of his ways and we will walk in his paths; for out of Zion (the mountain) shall go forth the law (of Universal Peace) and the word of the Lord fron (New) Jerusalem", which is even now appearing upon the Spiritual Mountain of Truth. This Truth, both the mountain and the City, is "The Most Glorious" (*El Abha*). "*Thou shalt be called by a new name, which the mouth of Lord shall name*". Isaiah 62-2.

E. T. Hall,
Manchester.

NOTES AND NEWS.

ADELAID, SOUTH AUSTRALIA:—

We are in receipt of the first of a new series of circular letters of the Bahai Spiritual Assembly of Adelaid, Australia addressed to the Bahai Spirttual Assembly of Rangoon. It contains the following inspiring passage:—

"Firmness is the beginning of Spiritual Happiness."

"Spirituality is the possession of a good pure heart. When the heart is pure, the Spirit enters, and our growth is natural and assured."

"Every one is better informed of the condition of his own soul than the soul of others. Our responsibility to God increases with our years!"

To help in our growth and to deepen our knowledge of the underlying principle of the Message of Baha-'u'-llah, our members have agreed to take different aspects of the question at our weekly meetings. We believe this plan will give us a broader knowledge of the Universal Message, and thus will we be enabled to work with greater understanding towards Universal Peace and Brotherhood of man. We are informed in the "Seven Valley" that only by patient and persistent searching can we hope to catch a glimpse of Truth.

Our latest news of "Father and Mother Dunn" is that they are busy spreading the teachings in Queensland, and "having beautiful meetings."

Jahrum:—

———: o :———

The cicular letter of Haifa of June 1926 contains the following dreadful news of the persecution of the friends of God at Jahrum:—

"In our last circular letter mention was made of the persecution that was going on in one of the towns near Shiraz, Jahrum. Further details of the situation are now in hand. One of the fanatic religious leaders was delegated by the enemies of the Cause at Shiraz to go to Jahrum and stir some trouble for the friends. The month of Ramazan was found to be the most suitable as it is one of the months (fasting month) durin which the Persian populace could easily be excited. One day after prayer two of the friends were badly beaten and the case was referred to the authorities concerned. Accused weae arrested but it had already been schemed that as soon as accused were arrested other steps for creating further trouble should be taken. This time the services of Muslim

© Afnan Library Trust 2017

women were enlisted; and joined by the fanatic mass they marched through the street closed the shops and made way for the houses of the Bahais enraged with the spirit of pillage and thirst for the blood of friends. The first house attacked was that of Jinabi Rauhani. He was not in the house at the time and so the enemies pillaged the house and set fire to it and tried to find out his whereabouts and having found him they beat him so much with swords and sticks that his soul passed away to the Abha Kingdom, and subsequently his holy body was dragged in the streets and other pure souls were arrested and had the same fate. It is impossible to describe what followed and it is sufficient to record the names of the pure and sincere souls who drank the cup of martyrdom on April 7th 1926, gladly hastening to the Abha Kingdom:—

Aqa Syyid Husayni Rauhani.
Aqá Muhammad Shafi.
Ustad 'Abbas.
Aqa Mashhadi 'Abbas.
Aqa Muhamed Kazim,
Ustad Muhammad Hasan.
Aqa Muhammad Hasan.
Aqa Muhammed Rida.

Besides the above there are many who are wounded and are left without a shelter. May Bahá-'u'-llah guide the fanatic and the wayward.

Berlin:—From the circular letter of the Spiritual Assembly of Berlin it appears Miss Root paid a short visit to Berlin on her way to Warsaw from Bukarest. During her stay there for a few days she spoke about many interesting events relating to Abdul Baha's sojourn in America. The letter concludes with the inspiring message "Among the letters from all parts of the Earth there is one of our beloved Guardian Shoghi Effendi which made us very glad indeed, and we hope that we shall get power to work for the Great cause."

———: o :———

Letter from Haifa.

To

~~THE PRESIDENT~~, Mr. Hishmatullah
~~National Spiritual Assembly of India and Burma.~~

DEAR SPIRITUAL BROTHER, *9th, July 1926.*

Shoghi Effendi wishes me to acknowledge the receipt of your letters dated Nur 13th, and Azamat 18th. He was very glad to obtain the result of the election of the National Spiritual Assembly of India; and hopes that its members

moved by the ardour of a strong faith and inspired by the spirit of the Master, will do their best to carry the burdens of their work and take a great step towards the ultimate victory that awaits the Cause. It is needless to say how important and farreaching the result of their work will be. India is very ready for the teachings. The people are setting aside their old prejudices and ready to accept any movement that satisfies their mind, and also appeals to their heart. It is therefore a great chance for the friends to raise the standard of the Cause and call the people to stand for it.

You mentioned the difficulties that confronted the friends. This is not a new thing for Shoghi Effendi to hear about. There are such complaints from everywhere and the more the Cause grows the more will the problems increase in number and importance. The real merit of the Cause is that it has weathered storms, that its journey has been through tempest and raging seas. If the sea were quiet, then the merit of the sailors would not be so great. So Shoghi Effendi hopes that these difficulties will only add to your vigour and vigilence. Any institution has to wait sometime before the public is awakened to its support. In America the N. S. A. has had similar difficulties, but they are gradually decreasing and the friends giving it greater support.

Shoghi Effendi wishes me to assure you of his prayers.

Yours in His Service.
(*Sd.*) RUHI AFNAN.

MY DEAR AND VALUED CO-WORKER,

In times of disappointment, stress and anxiety, which we must inevitably encounter, we should remember the sufferings of our departed Master. Your work, your energy, your vigilence and care, your loving kindness are assets that I greatly value and prize. Keep on, persevere, redouble your efforts, repeat and rewrite the admonitions and instructions of our Beloved in your communication with individuals and assemblies until they sink in their hearts and minds. This was truly our Beloved's way and method and none better can we ever pursue. Your present pioneer work will surely be remembered and extolled by future generations. My prayers will always be offered for you. On matters of contribution we should not use any compulsion whatsoever and ascertain clearly the desire of the donor. We should appeal to but not coerce the friends.

Your brother,
(*sd.*) SHOGHI.

———: o :———

© Afnan Library Trust 2017

The Persian believers in England have sent telegrams to the Persian Government deploring the persecutions of the friends and asking for their protection for the welfare of the country.

———: ○ :———

The friends everywhere will be glad to know that Miss Martha Root has arrived in London and that on the 9th June she spoke at the Bahai meeting in Lindsey Hall. She came from the Hague, and her first work was to draft a letter for the news-papers regarding the recent sad persecution of our Bahai Friends in Persia and this she has sent out to numerous news-papers.

She will address many meetings in London and environs, and will attend the Esparanto Congresa in Edinburgh where she will speak on the Bahai Cause. It is hoped that she may be in England for several months.

———: ○ :———

Mr. and Mrs. Romer from New York have come to live in London for several years, and the English Friends are happy to welcome them for themselves and for their devotion to the service of the Blessed Cause.

———: ○ :———

We read with great joy the following inspiring words of the Master contained in the circular letter of the London Spiritual Assembly dated July 9th 1926, and we commend them to all Friends. These are the words which fired the zeal of the pioneer workers of the Cause who cheerfully laid their lives in His Path.

"Blessed be those whose feet are firm !

If all the Bahais be destroyed by the evil wishers and there remain but one, that one, singly, and alone should be capable of withstanding all who live on earth and of spreading the fragrances of holiness.

Therefore when any terrible or calamitous tidings reach you from the Land of Desire, ye may not grow cold, sad or be affected thereby. Nay rather ye must immediately in the utmost firmness arise for the Service of the Kingdom.

"O ye who are set aglow with the Fire of God's Love ! Blessed are ye for having been chosen by God for his Love in this New Age, and joy be unto you for having been guided to the Great Kingdom ! Verily your Lord hath chosen you to show the Path to the Kingdom of God among people ! !"

'Abdul-Baha has said of oppressors—"If they understood, they would not oppress, nay rather, would they arise to serve the Cause with faithfulness".

© Afnan Library Trust 2017

..... Ignorant Pharisees have arisen with the utmost hatred instigating persecutions. They imagine that persecution and suffering will hinder the promulgation of the Cause; whereas no rampart is able to obstruct the descent of the Waves of the Most Great Sea; no veil can conceal the Rays of the Sun of Truth; no wall can stay the wafting of the Divine Breeze; and no power is able to resist the Spirit of God !"

© Afnan Library Trust 2017

"ဗဟိုဝိညာဉ်ရေးရာ ဗဟုသုတသဘာ"
"ရန်ကုန်"

"ဗဟိုဝိညာဉ်ရေးရာ ဗဟုသုတသဘာ"
"ရန်ကုန်"

ADDRESS
To The Secretary
Bahai Spiritual
Assembly
Rangoon.

"ပို့စ်ဘောက်စ် အမှတ် ၂၆၉"
P. Box No. 269
"ရန်ကုန်—မြန်မာနိုင်ငံတော်"

"ဗဟိုဝိညာဉ်ရေးရာ ဗဟုသုတသဘာ"
"ရန်ကုန်"

"ဗဟိုဝိညာဉ်ရေးရာ ဗဟုသုတသဘာ"
"ရန်ကုန်"

"ဗဟိုဝိညာဉ်ရေးရာ ဗဟုသုတသဘာ"
"ရန်ကုန်"

"ဗဟိုဝိညာဉ်ရေးရာ ဗဟုသုတသဘာ"
"ရန်ကုန်"

"ဗဟိုဝိညာဉ်ရေးရာ ဗဟုသုတသဘာ"
"ရန်ကုန်"

မိုဗွါဝေဒွါတော၊အမွေဒွေလ၊တဟာကျွန်းတော်၊ဒုတိယ၊အပိုင်း။

တေဒိသတိမ၊အခေတ်း။

သခင်ခရစ်ထော်။ သင်းချိုင်းမှထမြောက်သောအကြောင်း။

အမေး။ သင်းချိုင်းမှသုံးရက်နောက်၊သခင်ခရစ်တော်ထမြောက်တော်မူသည့်အနက်သဘောသည်အဘယ်သို့ယူရပါမည်နည်း။

အဖြေ။ ဘုရားသခင်၏ခပ်သိမ်းသောဂုဏ်တန်ခိုးအာနုဘော်တော်များနှင့်သဗ္ဗညုသယမ္ဘူတဉာဏ်တော်ပွင့်လင်းထင်ရှားခြင်း၏ နေရာတည်းဟူသောအရှင်တို့၏ထမြောက်ခြင်းဟူမူကား။ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်မဟုတ်မဖြစ်နိုင်စဖူး။ထိုကိုယ်တော်မြတ်တို့၏ခပ်သိမ်းသော အဖြေအနေများနှင့် အဖြစ်အပျက်တို့လည်းကောင်း။ အလေ့အကျင့်များနှင့် အတည်ပြုထားတော်မူကြသော အကြောင်းအရာတို့လည်းကောင်း။ ဆုံးမဩဝါဒများနှင့် အနက်သဘောဝေဖြာကြသော အချက်တို့လည်းကောင်း။ ပုံဆောင်၍ဟောကြားတော်မူသောစကားများနှင့်ပြသတော်မူသောနည်းနိဿတို့လည်းကောင်း။အကုန်အစင်အလုံးစုံတို့သည်၊ ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်ရောနက်နဲသော ပရမတ္ထအနက်အဓိပ္ပါယ်များပါ၍၊ခါတ်လေးပါးသောစာတို့ ပကတိအရာများနှင့်အညီမသက်ဆိုင်စဖူး။ ပမာဆိုသော်။ သခင်ခရစ်တော်ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက်လာရသောအချက်သည်၊ခမ္ဘာသစ်ကျမ်းတော်တွင်၊များစွာသော နေရာများ၌ရှင်းလင်းစွာရေးသားပါရှိ၏။အကြောင်းကား။(လူသားသည်၊ကောင်းကင်ဘုံမှဆင်းသက်လာသည်။ဂုဏ်ယူသားပင်၊ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိနေ၍၊ တဖန်ကောင်းကင်ဘုံသို့တက်ကြွလိမ့်မည်။ဂုဏ်အကြောင်းကို၊ ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်၊ကြွေး-၆-ငယ်-၃ဂ ၌မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။ (ငါသည်ကောင်းကင်မှဆင်းသက်လာသည်၊) ထိုနည်းတူ၊ဂုဏ်အခေတ်း၊ ငယ်-၄၂-၌။ မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။ (ဤသူသည်ယေဟသပ်၏ သားယောရှဖြစ်သည်မဟုတ်လော၊သူ၏မိဘကိုငါတို့သိသည်မဟုတ်လော။ ငါသည်ကောင်းကင်မှဆင်းသက်လာရသည်ဟု၊သူသည်အဘယ်သို့ဆိုရသနည်း။) ထိုဖြင့်။ ဂုဏ်ရှင်ယောဟန်ကျမ်း။ကြွေး-၃-ငယ် ၁၃။၌လည်း၊မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား။

(ကောင်းကင်ဘုံကဆင်းသက်လာ၍၊ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိနေသော လူသားမှတပါး၊အဘယ်သူမျှ၊ကောင်းကင်ဘုံသို့မတက်ပြီ။)

ကြည့်ရှုစည်းစားကြလော။ သခင်ခရစ်တော်ကား။ (လူသားသည်၊ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိနေသည်)ဟုမိန့်တော်မူစဉ်အခါ၊ မြေကြီးအပေါ်သို့မိုဃ်ရှိနေတော်မူလျက်နှင့်ယခုအခြောင်းကိုမိန့်တော်မူသည်၊ ထိုဖြင့်တခါစဉ်းစားဆင်ခြင်ကြလော။မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကား၊ (သခင်ခရစ်တော်သည်၊ကောင်းကင်မှဆင်းသက်လာသည်။) စင်စစ်ဆိုသော်၊ သခင်ယေရှ၊ သည်၊ မယ်တော်မာရိသားအိမ်မှပွါးမြင်လာ၍၊ကိုယ်တော်၏ခန္ဓါတော်သည့်။ မာရိကိုအကြောင်းပြု၍ပွါးမြင်ခြင်းကိုခံရလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ရှင်းလင်းစွာသိရသည်မှာ။(လူသားသည်၊ကောင်းကင်ဘုံမှဆင်းသက်လာသည်) ဟုမိန့်တော်မူလေသော်လည်း၊ကိုယ်တော်၌ဆိုလိုသောအကြောင်းသည်ပရမတ္ထအကြောင်းဖြင့်၍၊အဖြင်အပကျသောအရာမဟုတ်ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သောအထပ္ပတ္တိဖြစ်၍ ခန္ဓါ ကိုယ်နှင့် မသက်ဆိုင် စဖူး။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အဖြင်အပ အားဖြင့် ကိုယ်တော်သည်၊မယ်တော်မာရိ၏သားအိမ်မှပွါးမြင်လာရသော်လည်း၊ရက္ခာစင်စစ်အားဖြင့်သခင်ခရစ်တော်သည်၊ပရမတ္ထနေမင်း၏ မဏ္ဍူဝင်ဖြစ်သော ကောင်းကင်ဘုံမှလည်းကောင်း၊ဘုရားသခင်၏ ဘုံတော်မှလည်းကောင်း။ (ရာဟမာနိ၊မးလက္ခတ်) တည်းဟူသော။ ကရုဏာရှင်ကိုယ်တော်မြတ်၏ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်မှသည်းကောင်း။ ဆင်းသက်ကြွလာတော်မူသည်၊ သို့ဖြစ်၍ ဝိညာဉ်၏ကောင်းကင်ဘုံနှင့်ဘုရားသခင်၏(မးလက္ခတ်) နိုင်ငံတော်မှ၊ သခင်ခရစ်တော်ဆင်းသက်ကြွလာရကြောင်း၊ ရှင်းလင်းစွာသိမြင်သာအောင်ဖြစ်လာသည်၊သို့ဖြစ်သောကြောင့်သခင်ခရစ်တော်သည်သုံးရက်တိုင် အောင်မြေကြီးတွင်းဌ ပုံကွယ်လျက်ရှိနေရသော အကြောင်းသည်၊ လည်း၊အဖြင်အပဝေါဟာရအကြောင်းမဟုတ်ဘဲ၊နက်နဲသော ပရမတ္ထအထပ္ပတ္တိကိုဆိုလိုသည်ဟုသိရ၏၊ထို့နည်းတူသခင်ခရစ်တော်မြေတွင်းနှိုက်ကထမြောက်လာရသော အကြောင်းသည်လည်း၊ ခန္ဓါကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သော အကြောင်းမဟုတ်ဘဲ၊ နက်နဲသောပရမတ္ထအကြောင်းအရာဖြစ်၍၊ ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သောအထပ္ပတ္တိပေတည်း။ဂုဏ်းနည်းအားဖျော်ညှိစွာ၊ သခင်ခရစ်တော်ကောင်းကင်ဘုံသို့ဘက်ကြွတော်မူသောအကြောင်းသည်လည်း ဇာတိပကတိခန္ဓါကိုယ်နှင့်မသက်ဆိုင်ဘဲ၊ ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သောအကြောင်းဖြစ်ပေသတည်း။

© Afnan Library Trust 2017

ယခုဟောကြားလာခဲ့ရသောအချက်များမှတပါး၊ မချွတ်မလွဲသော လောကဓါတ်ပညာကြောင့်အမှန်ရချအတည်ဖြစ်လာရသည်မှာ၊ ဤဒိဋ္ဌမြင်သာသောရိုးကောင်းကင်သည်၊ အတိုင်းမရှိလွတ်လပ်သော အာကာသ လဟာပြင်ဖြစ်၍၊ မရေမတွက်အပ်သောကြယ်နက္ခတ်တာရာများ၏ လှည့်လည်ရာအရပ်ဖြစ်၏။

သို့ဖြစ်၍ ရှင်းသင်းစွာဟောကြားတော်မူလိမ့်အံ့၊ သခင်ခရစ်တော်ကောင်းကင်ဘုံသို့ဘက်ကြွတော်မူသည့်အချက်၌ဆိုလိုသည်မှာ သခင်ခရစ်တော်သည် ကားတိုင်တင်၍ကွပ်မျက်ခြင်းခံရပြီး မှတပည့်တော်များသည်၊ မငြိမ်မသက်ရှိ၍တုန်လှုပ်ကြလေသည်။ သခင်ခရစ်တော်၏စင်စစ်သောအခြေအနှစ်ရင်းတည်းဟူသော ဓမ္မစက်တရားတော်နှင့် ဆုံးမသြဝါဒများလည်းကောင်း၊ ကျေးဇူးတော်များနှင့်ပါရမီအခြေအနေများလည်းကောင်း။ ကိုယ်တော်၏ဝိညာဉ်နှင့်ဆိုင်သောတန်ခိုးအာနုဘော်တော်နှင့်ဂုဏ်လက္ခဏာများလည်းကောင်း။ အလုံးစုံသောအထုပ္ပတ္တိတို့သည်။ ကိုယ်တော်ကားတိုင်တင်၍ကွပ်မျက်ခြင်းခံရပြီးသည့် နှစ်ရက်သုံးရက်အထွင်းတွင်အကုန်အစင်ဖုံးကွယ်ဘိမ်ဝှက်လာရသဖြင့်မပေါ်မထင်ဘဲရှိနေရုံမျှမက၊ ပပျောက်မည်တိုင်အောင်ဖြစ်လာသည်၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်။ ကိုယ်တော်၌သက်ဝင်ယုံကြည်လေသောတပည့်များသည်၊ အလွန်နည်းပါးကြလျက်မငြိမ်မသက်ရှိသဖြင့်၊ တုန်လှုပ်ကြကုန်သတည်း။ သခင်ခရစ်တော်၏သာသနာတော်သည် အသက်မရှိသောခန္ဓါကိုယ်သတွယ်ဖြစ်နေသည်၊ ၎င်းသုံးရက်နောက်တပည့်တော်များသည်၊ စိတ်နှလုံးခိုင်မာလာ၍၊ သခင်ခရစ်တော်၏သာသနာတော်အမှုများဆောင်ရွက်စေခြင်းဌါရပ်တန့်ကြသဖြင့်၊ ဟုရားသခင်၏ ဓမ္မစက်တရားတော်ကြီးဖြန့်စေခြင်းနှင့် သခင်ခရစ်တော်၏ ဆုံးမသြဝါဒများကိုကျင့်စောင့်စေခြင်းအလိုဌါ၊ စေတနာစိတ်ပြဋ္ဌာန်းလျက်၊ သခင်ခရစ်တော်အား၊ ဝတ်ပြုတို့ရာရပ်တန့်ကြကုန်သတည်း။ ထိုအခါ၌သာ၊ သခင်ခရစ်တော်၏စင်စစ်သောအထုပ္ပတ္တိ ပေါ်ထွန်းလာ၍ကိုယ်တော်၏ ကျေးဇူးတော်များသည်၊ ထင်ရှားလာရ၏။ သခင်ခရစ်တော်၏သာသနာတော်မြတ်သည်၊ အသက်ရှိသဖြင့်ကိုယ်တော်၏ဆုံးမသြဝါဒများသည်လည်း ထင်ရှားလာရ၏အဓိပ္ပါယ်ကား သခင်ခရစ်တော်၏သာသနာတော်သည်အသက်ကင်းမဲ့သောခန္ဓါကိုယ်သတွယ်ဖြစ်နေရာမှ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်ဘက္ပ၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ကျေးဇူးများသည်၊ ၎င်းခန္ဓါကိုဝန်းပိုင်းလာချေသတည်း။

သခင်ခရစ်တော်ထမြောက်တော်မူခြင်း၏အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဤကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ၎င်းသို့သော ထမြောက်ခြင်းသာ၊ စင်စစ်သော ထမြောက်ခြင်းတည်း။ ခရစ်ယာန်ဘာသာ ဓမ္မဆရာကြီးများသည်၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းအနက်များကိုမသိမမြင်၊ ပုံဆောင်၍ ပြောလေသော စကားအထိမ်းအမှတ်တို့ကိုသဘောမပေါက်နိုင်ကြသောကြောင့်၊ သာသနာကို လောကဓါတ်ပညာနှင့်ဆန့်ကျင်လျက်နေသည်ဟုလည်းကောင်း။ လောကဓါတ်ပညာကိုသာသနာနှင့်ဖီလာကန့်လန့်ဖြစ်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ပြောဆိုကြလေသည်။ ပမာဆိုသော်။ ဓါတ်လေးပါးခန္ဓါဖြင့်သခင်ခရစ်တော်သည်၊ ဒိဋ္ဌမြင်သာသော ရိုးကောင်းကင်သို့ဘက်ကြွတော်မူသည်ဟူသောအကြောင်းသည်။ စေ့စပ်စွာသောဂဏန်းသချာအတတ်။ လောကဓါတ်သိပ္ပံပညာနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေသည် သို့ရာတွင်အကယ်၍ ယခုအကြောင်းနှင့် ဆိုင်ရာစင်စစ်သောအထုပ္ပတ္တိသည်။ သိမြင်သာအောင်ထင်ရှားလာ၍။ ထိုအထိမ်းအမှတ်များသည် ရှင်းလင်းစွာဘော်ပြရသည်ရှိခဲ့သော်။ မည်သည့်နည်းအားဖြင့်လောကဓါတ်သိပ္ပံပညာသည် ထိုအချက်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်မဖြစ်နိုင်စဖူး၊ ထိုမျှမကလောကိအတတ်နှင့်ညာဏ်ပညာများသည်။ ၎င်းအချက်မှန်ကြောင်းကိုအတည်ပြုကြလိမ့်မည်၊ (ပြီး၏။)

နိုင်ငံခြားသတင်း။

လောကီဝယ်အရပ်ရပ်တိုင်းကြီးပြည်ကြီးများ၌ကိုယ်စီကိုယ်ငမိမိတို့ဘာသာနှင့်ဆိုင်ရာနှစ်စဉ်ပြုလုပ်ရသော ပြည်လုံးကျွတ် အစီးအဝေးများကိုကျင်းပပြုလုပ်ရန်လွတ်လတ်ခွင့်ရှိသကဲ့သို့။ ပါရှားတိုင်းပြည်၌ဘာသာကွဲအသင်းသားလူမျိုးတို့မှာ၍ကဲ့သို့သောလွတ်လပ်ခွင့်မရှိစဖူး။ အကြောင်းမှာ၊ ဘဟာ-အီဘာသာဝင်လူမျိုးတို့၌ နှစ်ပေါင်းရှစ်ဆယ်ကျော်ကယခုနေ့ရက်ကာလတိုင်အောင်၊ အတိုင်းမဲ့သော ဘေးဒုက္ခများနှင့် အမျိုးမျိုးသောဆီးတားပိတ်ပင်ခြင်းကို ခံလာခဲ့ရသည်။ ရိုဟမ္မဒီယာ ဘာသာဝင် (ရှီအာ) အသင်းသားများအယူဝါဒအတိုင်း(မရှိဟန်)ရိုကဒ္ဒါတ်စ၊ ရှိတွင်အဌမ အေမာမ်၊ သခင်တည်းဟူသော (အေမာမ်။ အလီယတ်ဘနေ့-မူစရ်ရေဇွာ)သခင်၏ရောက်ဇွာသင်းချိုင်းတော်ရှိ၏။ ၎င်းရောက်ဇွာတော်ပရဝန်းအတွင်း၌ အသက်ရှိသောသတ္တဝါဘယောက်ကိုမျှ အသေမသတ်ရဟု ပညတ်ထားကြ၏။ အကြင်သူသည်ရန်သူမျိုးဝါးပါး၏ဘေးမှကင်းလွတ်စေရန် ခိုလှုံလာပ၊

© Afnan Library Trust 2017

"ಮೊದಲು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿಯಿರಿ. ಆಮೇಲೆ ಪಾಣಿನಿಯ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಪತಂಜಲಿಯ ಮಹಾಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಓದಿ. ಆಮೇಲೆ ಭರ್ತೃಹರಿಯ ವಾಕ್ಯಪದೀಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಕೈಯ್ಯಟನ ಪ್ರದೀಪವನ್ನು ಓದಿ. ಆಮೇಲೆ ನಾಗೇಶನ ಉದ್ಯೋತವನ್ನು ಓದಿ. ಆಮೇಲೆ ಶೇಷ ವೈದ್ಯನಾಥ ಪಾಯಗುಂಡರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿ. ಆಮೇಲೆ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಪಾಠ ಕೇಳಿ. ಆಗ ನಿಮಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಂತೆ ಕುವೆಂಪು. ಇದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯವಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿಯುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲು ಈ ಮಾತು ಸಾಕು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿಯಲು ಕಷ್ಟವಾಗಲು ಕಾರಣ ಅದರ ವ್ಯಾಕರಣ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಣಿನಿಯ ಅಷ್ಟಾಧ್ಯಾಯಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ ವ್ಯಾಕರಣ ಗ್ರಂಥ. ಅದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳೇ ಬೇಕು. ಅಷ್ಟಾಧ್ಯಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಸೂತ್ರಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪತಂಜಲಿಯ ಮಹಾಭಾಷ್ಯ ಓದಬೇಕು. ಅದರ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಭರ್ತೃಹರಿಯ ವಾಕ್ಯಪದೀಯ ಓದಬೇಕು. ಅದರ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೈಯ್ಯಟನ ಪ್ರದೀಪ ಓದಬೇಕು. ಅದರ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಗೇಶನ ಉದ್ಯೋತ ಓದಬೇಕು. ಅದರ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶೇಷ ವೈದ್ಯನಾಥ ಪಾಯಗುಂಡರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕು. ಅದರ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದು ಕುವೆಂಪು ಪಾಠ ಕೇಳಬೇಕು. ಆಗ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಹೊರಟವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಇರಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆಯಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬರಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆಯಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆಯಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆಯಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆಯಬಹುದು? ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನುಡಿ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು

(၈၁) မဟာဖွေလွေ၊ဒါရိုစေအခေလတ်က- ကလေးသူငယ်များ အားလေ့ကဝတ်ပြုခြင်းနည်းများကိုသွန်သင်ပြသောအသင်း၊

(ဂ) မဟာဖွေလွေ-ခိုင်ရိုယာ-တုံ့ကုသလသေတ္တာငွေများကို အုပ်ထိမ်းသောအသင်း။

(စ) မဟာဖွေလွေ-နှိုးဆော်တားတွေ့လျှောက် သာသနာကြီးဖြန့်ခြင်းအသင်း။ ယခုအသင်းကြီးကစမ္ဘကတိကပုဂ္ဂိုလ်များကိုတပါးတနိုင်ငံ-နှင့်တရြိုတရွာသို့တခုတခုသောဘုရားဟောကြားရန်စေလွှတ်တို့ရာ စီမံပေးရသည့်အပြင်၊ သာသနာနှင့်ဆိုင်ရာအရှင်မြတ်၏ နှုတ်ကပါတ်တော်များနှင့် အသင်းသား-ကျမ်းပြုသင်များရေးသားသောကျမ်းကြီးကျမ်းငယ်များကိုလည်း ပုံနှိပ်-ထုတ်ဝေရန်အားထုတ်ကြလေသည်။

(ဂ) အဆိုဟာမိုလေလွှတ်၊ဝတိယေအာမ်ရွှေလွှာဟာ အရှင်မြတ်ကျေးဇူးတော်မစခြင်းအားဖြင့်အထက်ပါရေးသားလာခဲ့သော အသင်းသား-များအားကူနိုလုံးတို့သည်ဖြူ။ စင်သောစေတနာအားဖြင့်မိမိတို့ ဝတ္တရားများကို ကျေပွန်အောင်ရွက်ဆောင်ကြလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းသူပြည်သား၊အသင်းသားများအလုံးရုံတို့ကဲ့ အရှေ့ရပ် မဟာဖွေလွေ့ရှုဟာနိုအသင်းသားများအားသန့်ရှင်းသော မေတ္တာနှင့်တကွ ရှိသေလေးမြတ်စွာအလွှာဟိုအဇ္ဈဟာ-ဆက်သပို့ပေးလိုက်ကြောင်းကိုအစီ ရင်ခံလိုက်ပါသည်။

၁၉၂၄ ခုနှစ်မတ်လ- နှင့်ဖြေလ-ဂျီအေ-နောက်ရွက်ဇ။ ၂နှင့်-ဂျီအေ-ရုဇွာဒါန်။ နေ့ရက်များအခါတွင်းရှိလည်းကောင်း။ ယခုဆိုလာခဲ့သောခိုရာစာနှစ် ရှိ။ ၌ကျင်းပလေသောပြည်လုံးကျွတ်။ အစည်းအဝေးများကဲ့သို့။ ကြီးကျယ် ခန်းနားစွာသော ပြည်လုံးကျွတ်အစည်းအဝေးများကို ပါရှာတိုင်းအရှေ့ရပ် ရှိကြီးရှိငယ်များ၌ကျင်းပပြုလုပ်ကြောင်းသိရ၏။

သာသနာတော်ဖြတ်သည်လည်းတနေ့တခြား တိုးတက်စည်းကား-လျက်ရှိကြောင်းကိုအရှေ့ခုပ်ရှိများမှ လာရောက်လေသော စာများကြောင့် သိရသဖြင့်။ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သောအရာဖြစ်ပါသည်။ ဂ်ီရာဇ်ရှိခြင်းလည်း ကောင်း။ တပ္ပရဇ္ဇ။ ရှိခြင်းလည်းကောင်းအထူးအံ့သြဘွယ်သောအစည်းအဝေး များဖြစ်၍လူပေါင်းအထောင်။ အသောင်းရဝေးလာကြပါသည်။

မေ၊အာအလာ၊နှင့်နိုးစပ်သောမြေကွက်များကိုဝယ်ချမ်းရန် လှူဒါန်းစေခြင်း ဌါစေတနာထက်သန်သူကိုရှိကြောင်းသေလည်း။ ရုတ်တရက်ငယ်သူမရှိ၍ မ ရောင်းချနိုင်သောကြောင့်၊ အလွန်အမင်း ဝမ်းနည်းပါသည်။ သို့ဖြစ်သော ကြောင့်လဲ ကိုပန်းကြ၍အကြီးတရထည်းသာအစိုရင်ခံရန်ရှိပါသေးသည်။ အ ကြောင်းမှာ။မည်သည့်နည်းအားနှင့်မဆို ကျွန်တော်သည်၊ ဘုရားအမြတ်၊ဘုရား သာဝင်သူဘဒေဝက်ဖြစ်သောကြောင့်။ (ဝထိယေ အာမ်ရွှေလွှာဟာ) အရှင် မြတ်၏အမိန့်တော်ကိုနာခံရမည်ဟုသက်ဝင်ယုံကြည်ပါသည်၊ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် မိမိကိုယ်ကို။ကျွန်တော်ပိုင်လယ်မြေ ခြံမြေများဥစ္စာပစ္စည်း များနှင့်တကွအပိုင်ရောင်းချ၍ အပါးတော်သို့ဆက်သပို့ပေးလိုပါသည်၊ သို့ မှသာအရှင်မြတ်၏ဂင်စစ်သော ကျွန်တော်မျိုးဟုအခေါ် ခံရန် သင့်လျော်ပါ လိမ့်မည်။မြို့ကြီးခံရှိသည့်မဟာဖွေလွေ့၊ရှုဟာနို၊အသင်းသားများအနက်က၊ မည်သူတယောက်မဆိုကျွန်တော်နှင့်တကွ ကျွန်တော်၏လယ်မြေ၊ မြို့မြေ၊ ဥစ္စာပစ္စည်းများအကုန်လုံးကိုအပိုင်စယ်ယူပါလျှင် :ဝင်းမစခြင်း အတွက် ကြောင့်ကျွန်တော်သည့် မိမိအသက်တသက်ကျွန်လျှမ်၍ နေပါမည်။ ကျွန် တော်၌ယခုလက်ရှိငွေများမှာ၊ငွေ-၃၀၀-သာရှိပါသည်။ဝင်းငွေများကိုယခု စာနှင့်တကွအပါးတော်သို့ဆက်သပို့ပေးရန်တင်ပေးလိုက်ပါသည်။ ဝင်းအ ကြောင်းကြောင့်အလွန်ဝမ်းနည်းပါသည်။ ကျွန်တော်၏နာမည်ကိုလည်း လှူ ဒါန်းခြင်းစာရင်း၌ မှတ်တော်မမူကြပါနှင့်၊ဘဟာအိုသာသနာကို နှစ်သက် သော သူတယောက်ဟူ၍သာ၊ ရေးမှတ်ကြပါ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆို သော်၊ဘဟာအိုသာသနာကိုသက်ဝင်ယုံကြည်သောသူတယောက်၏ဝတ္တာ ရားမှာမူကား၊ မိမိအသက်နှင့်တကွပိုင်ပစ္စည်းများ အကုန်လုံးတို့ကို ယခု ကဲ့သောကောင်းမှုအချက်များ၌လှူဒါန်းပွန့်စားရမည်ဖြစ်ပါသည်။

(၄) ထိုပြင်ကျွန်ုပ်တို့မဟာဖွေလွေ့-ရှုဟာနိုကကြည့်ရှုရောက် အောက်၌များစွာသောအသင်းငယ်များလည်းစီမံပြီးဖြစ်ပါသည်။

(က) မဟာဖွေလွေ့၊အေမာအာ ဝယ်ဟာ=မိမ္မများ၏အသင်း။
(ခ) မဟာဖွေလွေ့၊ဂျဝါနိုနိ = လူငယ်များအသင်း။
(ဂ) မဟာဖွေလွေ့။ ဒါရိုစေ၊တဇ္ဇလိဂ်။ တရားဟောကြားခြင်း နည်းကိုသွန်သင်ပေးရသောအသင်း။

© Afnan Library Trust 2017

ကလေးမသေး၊ မတ်ကနုနဲ့၊ အရပ်ပျိ။

(၂၀) အချင်းမြင့်မြတ်စွာသောမျှော်ရှုရာအရပ်သား။

သင်ကိုငါအားချစ်ခင်သော သူတယောက်ဖြစ်စေခြင်းအလိုငှါ၊ ငါအရှင်သည်၊ မိမိကိုယ်တွင်းနှလုံးကဝိညာဉ်တရားကိုသင်၏ ကိုယ်တွင်းဌာနမှိုးအပ်နှံထားလိုက်တော်မူသည်။ အဘယ်ကြောင့်သင်သည်၊ ငါကိုစွန့်ပြစ်၍ ငါအရှင်မှတပါးချစ်သားတယောက်ခွဲစွဲလမ်းသျှက်နေ၊ ရပါသနည်း။

(၂၁) အချင်းဝိညာဉ်၏သား။

ငါ၏ကျေးဇူးတော်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်သည်၊ မမေ့မလျော့နိုင်အောင်သင့်အဖေါ်ခြင်းကျယ်လှ၏။ သင်အား၊ ငါမစောင့်မူသော အကြောင်းသည်လည်း၊ မဖုံးမဝှက်နိုင်အောင်ကြိုးမြင့်မြတ်၏။ ငါ၏ မေတ္တာတော်လည်းကောင်း။ မကွယ်မပျောက်နိုင်မည်တိုင်အောင်၊ သင်၏ ကိုယ်တွင်းဌာပင်အောင်သင့်ရှိ၏။ ငါ၏ အလင်းရောင်ခြည်တော်လည်းကောင်း၊ မဝိတ်မဆို့နှင့်အောင်၊ သင်ခွဲထင်ရှားစွာမြင်သာသောအရာပေတည်း။

(၂၂) အချင်းလူဇာတိသား။

အဘဟာ၊ တည်းဟူသော၊ အပင်တော်မှငါအရှင်သည်သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်စွာသော အသိုးများကိုသင်အဘို့အရာအတည်ပြုထားတော်မူသည်၊ ၎င်းအရာမှမျက်နှာလွဲဖယ်၍အဘယ်သို့ကြောင့်သင်သည်၊ အလွန်ယုတ်ညံ့သောအရာတခုကိုဆောကြိုက်နှစ်သက်ထျက်နေပါသနည်း။ သို့ဖြစ်၍ အသွန်ကြီးမြင့်မြတ်သောကောင်းကင်ဘုံတော်၌၊ သင့်အတွက်အလိုငှါ ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိသောအရာဘက်သို့ပြန်လာလော့။

(၂၃) အချင်းဝိညာဉ်၏သား။

ကြိုးမြင့်မြတ်သောအနေဖြင့်၊ ငါအရှင်သည်၊ သင်ကိုပြုပျင်ဖန်ဆင်းထားလေသည်။ သင်သည်၊ ယုတ်ညံ့သောအဖြစ်ခွဲမိမိကိုယ်ကိုရွံတ်ချလိုက်

သတည်း၊ သို့ဖြစ်၍၊ မိမိဖန်ဆင်းခြင်းခံရလေသောမူလအကြောင်းရင်းဘက်သို့တက်လာလော့။

(၂၄) အချင်းသွားချောက်ချလမ်းမပေါက်သော ကောင်းကင်ဘုံဘော်(အမာ)၏သား။

ငါအရှင်သည်၊ အနန္တတည်နေခြင်းဘက်သို့သင်ကိုခေါ်ဘိတ်တော်မူ၏။ သင်သည်၊ ပျက်စီးဟိုယွင်းခြင်းကို ခင်တွယ် ထျက်နေသည်၊ အဘယ်ကြောင့်သင်သည်ငါနှစ်သက်ဘော်မူသောအရာမှမျက်နှာလွှဲဖယ်ထျက်၊ မိမိတပ်မက်မောသောအရာဘက်သို့မျက်နှာပြု လိုက်သွားနေရသနည်း။

(၂၅) အချင်းလူသား။

သင်သည်၊ မိမိအခြေအနေစည်းကမ်းမှမကျူးမလွန်ရ၊ ကိုယ်အရာနှင့်မဆံ့ မထိုက်သက်သောအမှုကို(ရဲရင့်စွာ)တောင်းဆိုခြင်းမရှိစေရ၊ တန်ခိုးသတ္တိအားနဲဘော်တော်ဖြင့်ပြည့်စုံထွသောမိမိအရှင်သခင် (အလွှာဟိ၊ အရှင်မြတ်)၏ခွေးမျက်နှာတော်ကို(စာကျဒါပြု)ဦးချရမည်။

(၂၆) အချင်းဝိညာဉ်၏သား။

သင်သည်၊ မိမိ၏ဂုဏ်ကြောက်သ ရေအားဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောသူအပေါ်မှာဝါကြွားခြင်းမနေရအောင်ယ်ကြောင့်နည်းဆိုသော်မူ၊ အမှန်ငါအရှင်သည်၊ ထိုသူ၏မျက်နှာခွေသို့လမ်းလျှောက်နေတော်မူသကဲ့သို့၊ သင်ကို၊ သင်၏ယုတ်ညံ့ဆိုးသွမ်းသောအဖြစ်ခွဲတွေ့မြင်ရသဖြင့်၊ (လာအနာတ်)ကျိန်ဆဲခြင်းအမင်္ဂလာကို အစည်းမပြတ်သင်၏အပေါ်သို့ချနေတော်မူသည်။

(၂၇) အချင်းဖြစ်ရှိခြင်း၏သား။

မည်သို့သောနည်းအားဖြင့်သင်သည်၊ မိမိအပြစ်များကိုမေ့လျော့၍၊ ငါ၏ကျွန်သတ္တဝါများပြစ်မှုဘို့ခွဲစိတ်ဝင်စားလျက်နေပါသနည်း၊ အကြင်သူ

© Afnan Library Trust 2017

သည်၊ ဤကဲ့သို့သောပြစ်မှုများကို၊ ကျင့်ကြံခြင်းနေ့ခဲ့။ ငါ၏(လာအနာတ်) ကိုနှိပ်ဆဲခြင်းအမင်္ဂလာသည် ထိုသူအပေါ် ၌၊ အစည်းမပြတ်ကျရောက်လျက် နေလိမ့်အံ့။

(၂၀) အချင်းလူသား၊

သင်ကိုယ်တိုင်၊ ပြစ်မှုများကိုကျင့်ကြံသောသူဖြစ်သမျှ ကာလပတ် လုံး၊ တရုံတယောက်သော သူထပါး၏အပြစ်များဖြင့် အသက်မရှူနှင့်။ အ ကယ်၍ သခအမိန့်တော်မှာပေးပြုကျင့်လျှင်၊ သင်သည်၊ (မသ်ဒ္ဓန်) ကိုနှိပ်ဆဲ ကြိုးဝါးခြင်းအမင်္ဂလာကိုခံရခဲ့သော်သူဖြစ်၍၊ ထိုအမှုဒဏ်ကိုကယ်တော်တိုင်၊ ငါအ ရှင်သည်၊ သက်သေခံသူဖြစ်တော်မူလိမ့်အံ့။

(၂၉) အချင်းဝိညာဉ်၏သား။

သင်သည်၊ သမ္မိဋ္ဌန်ချအင်္ဂလိပ်တို့ဖြင့်ယုံကြည်ရမည်မှာ၊ အကြောင် သူသည်၊ လူအများတို့အား၊ ဖြောင့်မတ်သောတရားကိုဟောကြား၍၊ မိမိ ကိုယ်ရွေးကောက်ကမတရားမှုများပြုကျင့်နေခဲ့၊ မချစ်စစ်အားဖြင့်ထိုသူသည်၊ ငါ ၏နာမတော်ကိုပွပ်စွပ်၍ခေါ်ဆမ့်ခြင်းခံရသော်သည်း။ ငါ၏ဘောင်ထဲ ကမဟုတ်ဘဲ၊ ငါအရှင်နှင့်အလျှင်းမစင်ဆိုင်သတည်း။

(၃၁) အိုဖြစ်ရှိခြင်း၏သား၊

မိမိကိုယ်တိုရာ မကြိုက်မနှစ်သက်သောအရာကို၊ တရုံတယောက် သောသူဘေးအား၊ အကြောင်းပြု၍မပြောမဆိုနှင့်။ မိမိမရွက်ဆောင်နိုင် သောအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သင်သည်၊ မကြွက်မဆိုမဟောမပြောရ။ ယခုအရာသည်၊ သင်အားဆင့်ဆိုလိုက်တော်မူသောငါအရှင်၏အမိန့်တော် တည်း။ ၎င်းအမိန့်တော်ကိုနားခံရွက်ဆောင်လော့။

افزائی مدیرهٔ محترمه افضال و عنایات بیمال خداوندی را مبذول داشته اند- سایر احبای اقطار عالم خصوصاً یاران انگلیسی دان هم اینچنین قیام معجز نظام خانم محترمه را در سبیل اعلای امرالله و رضا جوئی حضرت ولی امرالله بنهایت شعف و شادمانی خیر مقدم و مبارکباد گفته از برای ابونمان شدن آن از صمیم قلب و فؤاد حاضر شده اند - چنانچه اشاعت چنین مجلهٔ امریه از اقصای بلاد و اقالیم عالم خـــودش بالبدیه اعظم معجزه ایست در انظار اشخاص حق بین بابصیرت و انصاف پرستان بلند فطرت- چه که میدان جولانگاه ادیان سلف در مدت قلیلهٔ ایام زندگانی مؤسسین آن ادیان باندازئی محدود بود که از کشور ظهور آنمظاهر مقدسه بسایر اقالیم خارجه تجاوز نمی نمود - ولی این دین بهی که در ایام حیات مبارک حضرت جمال اقدس ابهی جل ذکره الاعلی از بحبوحهٔ سجن اعظم چون برق خاطف از خاور بباختر تاخته و از شمال بجنوب شتافته - و عالم یا بهآء الابهایش بر شواهق جبال و اتلال مرتفعهٔ عالم موجزن گشته - و از اقالیم هفتگانهٔ جهان کمتر اقلیمی خواهد بود که خالی از وجودات مقدســهٔ فدائیان جان نثار حضرت ولی امرالله ارواحنا لنفوذا و امره المطاعة فدا بوده باشد - اگر تعصب جاهلانه و تقلید کورانه کنار گذاشــته شود - و بانصاف تحری و تحقیق نموده داوری و فیصله کرده آید - البته بدون شائبهٔ چون و چرا بلا تأمل و تردد لمحهئی باعلی الصوت والنداء خواهند گفت که این دین مبین و آئین متین بالحق والیقین عالمگیر است - و دارای جمیع مابه الاحتیاج این کور و دور و با مقتضیات اینعصر طلائی که زمان تقدم و ترقی عالم انسانست مطابق و موافق است - بجهت اینکه جم غفیری از پیروان ادیان سبعهٔ عالم چون زردشتی - و برهمی - و بودائی - و قبتشی و یهودی - و مسیحی - و محمدی - حتی از جماعت دهریین و طبیعیین هم اقبال باین امر اعظم نموده - و در فداکاری و جان نثاری در سبیل آلهی گوی سبقت را از کافهٔ اهالی ادیان موجــودهٔ عالم ربوده - و مقربو حدایئت خداوند بیچون بیچگون بیهمتای حی قدیر مختار علی الاطلاق گشته - و معترف بحقانیت جمیع مظاهر مقدسهٔ آلهی و ائمهٔ اطهار و معصومین و اولیای ذوی الاقتدار خداوند رب العالمین گردیده - و بنوایا و ســجایای کریمهٔ اهل ایمان و ایقان و اطمینان عامل و باقرار بلسان و تصدیق بقلب و جنان و عمل بارکان موفقند - و در هدایت نفوس طیبهٔ زکیه - و جواهر وجود مؤید و مظفر بوده و میباشند -

سبحان الله با این همه آیات باهره آیار و است که از حق اغماض نمــوده منکر حقانیت اینظهور اعظم که کالشمس فی رابعة النهار تابناک و درخشان و فیض بخش عالم انسان و مربی کون و امکان است گردید - حاشا کلا ذلک هوالخسران المبین - هذا هوالحق الیقین - و ما بعد الحق الا الضــلال - و رجای توفیقات و تائیدات غیبیهٔ لاریبیهٔ جمال اقدس ابهی را از برای این خانم مجلهٔ محترمه در نهایت تضرع و ابتهال از درگاه پروردگار عزیز متعال نموده و مینمائیم *

© Afnan Library Trust 2017

بشـــارات عالم بهآئی

اولا - اعظم بشـــــارتی که مایهٔ حیات جان و زندگانی روح و روان واقصی الغایات مراتب سرور و شادمانی کافهٔ اهل بهآء و اصحاب سفینهٔ حمراء در اقطار اربعهٔ جهان است همانا نوید صحت و اعتدال وجود فیض آمود حضرت محبوب اهل راز و نیاز غصن فرید ممتاز ســـدرهٔ مبارکه جمال اقدس ابهی - ویگانه ولی امرالله خداوند بیهمتا - حضرت شوقی افندی ربانی ارواحنا لبدایع فیوضاته و لقیامه و استقامة علی تشیید ارکان امرالله شـــرقها و غربها و جنوبها و شمالها فدا - و استقامت امزجهٔ لطیفهٔ مبارکهٔ حضرت ورقعهٔ مبارکهٔ علیا - ارواحنا لا حزانها الفدا - و سایر ورقات منبته و افنان طیبهٔ سدرهٔ آلهیه و کافهٔ منتسبین و آل الله علیهم ازکی التحیة والثناء و ارواحنا لهم الفدا بوده و میباشـــد - که لله الحمد بواسطهٔ متحد المآلهای محفل مقدس روحانی حیفا همواره روح بخش عالم و عالمیان است *

ثانیاً - بشارات ترقی امرالله بسبب قیام خارق العادهٔ احبای آلهی و امناء رحمانی از برای نشر نفحات محبت الله در جهات اربعه ربع مسکون است که خیلی روح انگیز و طرب خیز - و مایهٔ قوت جان و روان کافهٔ فدائیان درگاه حضرت ولی امرالله است - و مانند ابر نوبهار هفته وار از محافل مقدسهٔ جمیع دیار و امصار طراوت بخش چمنستان قلوب و ارواح یاران پروردگار است - مزید همت و قوت و استقامت و توفیقات و تائیدات غیبهٔ آلهیه را در حق آنوجوه منیره از حق رجا میکنیم *

ثالثاً - ظهور مجلهٔ جلیلهٔ (هیرالد - آف - دی - سوت) یعنی منادی اقلیم جنـوب از مدینهٔ اوکلند - در جزیرهٔ نیوزیلند - که مدیر محترمه اش امة الله القائمة لنشر نفحات محبت الله - مسیس - إ - ای - دیواینگ است - و از مکان نمـــرهٔ (۵) پنج خیابان الدردور - (وداروم یو - ایرا) مدینهٔ - اوکلند جزیرهٔ نیوزیلند - شایع و نشر و توزیع میشود شمارهٔ اول جلد اول این مجلهٔ فرخنده که بلسان انگلیسی است - باین اداره واصل - و بزیارتش روح و ریحان مالا نهایه حاصل - مجله ایست درغایت متانت - و بجمیع محسنات و کمالات امری آراسته و در طرز و اسلوب و عبارات و مضامین دلنشین شایان هرگونه تقدیر و تمجید است - حضرت ولی امرالله ارواحنا لافضاله البدیعـــة فدا نیز برشحات یراعهٔ محیط که در صدر این مجلهٔ فرخنده موشح و مزین است مفتخر فرموده اند - و از برای نمود و ترقی این مجلهٔ کریمه و تشجیع و تشویق و همت

© Afnan Library Trust 2017

رنگون

جناب آقا سید مهدی علیه بهآءالله الابهی

هـــو الله

جای مهر مبارک

ای ثابت بر پیمان از پیش نامه ارسال گشت و حال نیز بیاد شما افتادم و بذکر شما پرداختم و از خدا خواهم که همواره بیاد شما باشم یاد یاران یاد را میمون بود مختصر این است خدمات شما و جناب آقا سید اسمعیل در درگاه رب جلیل مقبول و مردوف باجر جزیل از جملهٔ خدمات همتی که در حق مبلغین مجری داشتند و در هندوستان اول کسیکه اسباب ترویج شد جناب آقا سید اسمعیل بود که بمعاونت یاران پرداخت و بآوارگان مهربانی نمود این عمل مبرور مؤید بفضل رب غفور و مورث اجر موفور ارض مقدس برحال سابق است در مدینهٔ کبیره هنوز کار در مشورت است تا چه نتیجه بخشد بیگانگان با آشنایان بیگانه آنچه توانستند قصور نه نمودند از هر قبیل افترا و بهتان زدند دشمنان خارج که با ناقضان متفق خود مدعی شدند و خود شاهد و خود قاضی زیرا مأمورینی که وارد گشتند جمیع امور را از آنان تحقیق کردند و آنان نیز بمقتضای جلبیت و فطرت خویش مجری داشتند ولکن مجیر و دستگیر عبد البهآء و معین و نصیر این بینوا حضرت رب جلیل است آنان هرقدر خدعه - و تزویر نمائید ما بر توکل و تتبل بیفزائیم و انچه بر مکر عظیم قیام نمایند ما سر برضا و تسلیم بنهیم الحمد لله در عشق ان دلبر آفاق آتش افروخته ئیم و پروانهٔ جانسوخته آرزوی جانفشانی داریم و به جانفشانی کامرانی جوئیم و از خدا خواهیم که خاتمة المطاف فاتحة الطاف گردد باری امیدوارم که محفل روحانی رنگون رنگین باشد و مانند بهشت برین دلنشین شود و در انجمع نطقها و بیانها شکرین گردد و همواره در اعلاء کلمة الله مشورت و تدبیر نمایند و بهر وسیلهٔ ممکنه تشبث نمائید تا نور حقیقت در ان مملکت بتابد و هدایت الله عالم افرازد و علیک و علی نجلک السعید و کل المتعلقین والمتعلقات بهاالله و ثنائه الی ابد الدهور والاعصار - ع - ع*

شمایل جناب آقا حاجی سید مهدی و نجل محترمشان آقا سید اسمعیل اول دو منادی امرالله که سبب ترویج اعلاء کلمة الله در هند و برما شدند و در چند سال قبل در رنگون صعود بملکوت ابهی نمودند *

© Afnan Library Trust 2017

و اگر ناس بدیدهٔ بصیرت ملاحظه نمایند مشهود شود که این محن و بلایا و مشقت و رزایا که بر مخلصین و مؤمنین نازل و وارد است عین راحت و حقیقت نعمتست * و این راحت و عزت معرضین از حق نفس مشقت و عذاب و زحمتست - زیرا که نتیجه ثمرهٔ این بلایا راحت کبری و علت وصول برفرف اعلی است * و پاداش و اثر این راحت زحمت و مشقت عظمی است و سبب نزول در درک سفلی * پس در هیچوقت را حیان از نزول بلایا و محن محزون نباید بود و از ظهورات قضایا و رزایا مهموم و مغموم نشاید شد - بلکه بعروة الوثقای صبر باید تمسک جست و بحبل محکم اصطبار تشبث نمود - زیرا اجر و ثواب هر حسنهٔ را پروردگار باندازه و حساب قرار فرموده مگر صبر را که میفرماید - انما یوفی الصابرون اجورهم بغیر حساب * (الی اخر بیانه الاحلی)

ایضاً میفرمایند قوله عز سلطانه

هوالعزیز

لم یزل نفحات قدس از رضوان الهی در وزیدن بوده و لا یزال بروایح عز معنوی از یمین عرش ربانی در هبوب خواهد بود - سحاب جود و کرم آنی از ابلاغ فیوضات منیعهٔ ساکن نگشت - و غمام فضل و رحمت آنی از انزال امطار فیض نیاسود * بحمدالله شمس عنایت مشرق است و بدر مکرمت از افق عزت طالع - و لکن نفوس مشغوله و نقوش محدوده از این رحمت اصلیه و نعمت سرمدیه ممنوع بوده و بحجبات وهمیه و سبحات ظنیه محتجب و محروم خواهند بود *

معلوم آنجناب بوده که مقصود از آفرینش عرفان حق و لقای آن بوده و خواهد بود - چنانچه در جمیع کتب الهیه و صحف متقنهٔ ربانیه من غیر حجاب اینمطلب احلی و مقصد اعلی مذکور و واضحست - و هر نفسیکه بآن صبح هدایت و فجر احدیت فائز شد بمقام قرب و وصل که اصل جنت و اعلی الجنان است فائز گردید - و بمقام قاب قوسین که ورای سدرهٔ منتهی است وارد شد - و الا در امکنهٔ بعد که اصل نار و حقیقت نفی است ساکن بوده و خواهد بود - اگرچه در ظاهر بر اکراس رفیعه و اعراش منیعه جالس باشد - بلی آنسماء حقیقت قادر و مقتدر است که جمیع ناس را از شمال بعد و هوی بیمین قرب و لقاء رساند * لوشاءالله لیکون الناس امة واحدة * ولکن مقصود صعود انفس طیبه و جواهر مجرده است که بفطرت اصلیهٔ خود بشاطی بحر اعظم وارد شوند -

تا طالبان جمال ذوالجلال از عاکفان امکنهٔ ضلال و اضلال از یکدیگر مفصول و ممتاز شوند * کذالک قدرالامر من قلم عز منیر *

انشاءالله امیدواریم که آنجناب خود را از صهبای رحمت آلهی منع نفرمایند - و نظر پاکرا باسباب فانیه نیالایند تا از سراب فانی ببحر باقی واصل شوند - و همچنین سبب عدم ظهور مظاهر عدل و مطالع فضل باسباب قدرت ظاهریه و غلبهٔ ملکیه همین شئونات فصل و تمیز بوده چه اگر آن جوهر قدم علی ماکان علیه ظاهر شود و تجلی فرماید - احدی را مجال انکار و اعراض نماند - بلکه جمیع موجودات از مشاهدهٔ انوارا و منصعق بلکه فانی محض شوند - دیگر در اینمقام مقبل الی الله از معرض بالله منفصل نگردد - چنانچه در جمیع مظاهر قبل اینمطلب وضوح یافته - و بسمع عالی رسیده *

اینست که مشرکین در هر ظهور بدیع و تجلی منیع چون جمال لایزال و طلعت بیمثال را در لباس ظاهر ملکیه مثل سایر ناس مشاهده مینمودند - بدینجهت محتجب گشتند و غفلت نموده بآن سدرهٔ قرب تقرب نمیجستند - بلکه در صدد دفع و قلع و قمع مقبلین الی الله بر آمده * چنانچه در این کور ملاحظه شد - که این همج رعاع گمان نموده اند که بقتل و غارت و نفی احبای آلهی از بلاد توانند سراج قدرت ربانی را بیفسرند و شمس صمدانی را از نور باز دارند * غافل از اینکه جمیع این بلایا بمنزلهٔ دهن است برای اشتعال اینمصباح - کذالک یبدل الله مایشآء وانه علی کل شیی قدیر * چنانچه از هجرت این مهاجران باینسمت اشتهار و علو این امر جمیع امکنهٔ ارض را احاطه نموده - چنانچه اهل این اطراف مطلع شده اند - و این نصرت را سلطان احدیه بید خود اعلاء فرمود - من دون آنکه احدی مطلع شود و یا شاعر باشد * اینست معنی آن شعر پارسی که میگوید *

تو گر بردی اگر جفت اگر طاق آید

در حال سلطنت و قدرت و غلبهٔ سلطان حقیقی را ملاحظه فرما - و گوش را از کلمات مظاهر نفی و مطالع قهر پاک و مقدس فرمائید که عنقریب حق را محیط بر جمیع و غالب بر کل خواهید دید - و دون آنرا مفقود و لاشیئی محض ملاحظه خواهید فرمود - اگرچه بحمدالله حق و مظاهرا و همیشه در علو ارتفاع وسمو امتناع خود بوده بلکه علو وسمو بقول او خلق شده - لوانتم ببصر هذا الغلام تنظرون * (الی اخر بیانه جل ذکره و ثنائه)

© Afnan Library Trust 2017

خلق کل ممکنات و ایجاد موجودات بتجلی اسم یا مختار انسان را از بین امم و خلایق برای معرفت و محبت خود که علت غائی و سبب خلقت کائنات بود اختیار نمود - چنانچه در حدیث قدسی مشهود و مذکور است - و بخلعت مکرمت لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم - و برداء عنایت و موهبت فتبارک الله احسن الخالقین - مفتخر و سرافراز فرمود * زیرا کینونت و حقیقت هر شیئی را باسمی از اسماء تجلی نمود - و بصفتی از صفات اشراق فرمود - مگر انسان را که مظهر کل اسماء و صفات و مرآت کینونت خود قرار فرمود و باین فضل عظیم و مرحمت قدیم خود اختصاص نمود * ولکن این تجلیات انوار صبح هدایت - و شراقات انوار شمس عنایت در حقیقت انسان مستور و محجوبست - چنانچه شعله و اشعه و انوار در حقیقت شمع و سراج مستور است - و تابش درخشش آفتاب جهانتاب در مرایا و مجالی که از زنگ و غبار شئونات بشری تیره و مظلم گشته مخفی و مستور است *

حال اینشمع و سراجرا افروزنده ئی باید - و این مرایا و مجالی را صیقل دهنده‌ئی شاید و واضحست که تا ناری مشتعل ظاهر نشود هرگز سراج نیفروزد - و تا آئینه از زنگ و غبار ممتاز نگردد صورت و مثال و تجلی و اشراق شمس بی امس در او منطبع نشود - و چون مابین خلق و حق و حادث و قدیم و واجب و ممکن بهیچوجه رابطه و مناسبت و موافقت و مشابهت نبوده و نیست لهذا در هر عهد و عصر کینونت ساذجی را در عالم ملک و ملکوت ظاهر فرماید - و این لطیفهٔ ربانی و دقیقهٔ صمدانی را از دو عنصر خلق فرماید - عنصر ترابی ظاهری و عنصر غیبی آلهی * و دو مقام در او خلق فرماید - یکمقام حقیقت که مقام لا ینطق الا عن الله ربه است که در حدیث میفرماید لی مع الله حالات انا هو و هو انا - الا انا انا و هو هو * و همچنین قف یا محمد انت الحبیب و انت المحبوب * و همچنین میفرماید لا فرق بینک و بینهم الا انهم عبادک *

و مقام دیگر مقام بشریت است که میفرماید ما انا الا بشر مثلکم - و قل سبحان ربی هل کنت الا بشراً رسولا * و این کینونات مجرده و حقایق منیره و سایط فیض کلیه اند - و بهدایت کبری و ربوبیت عظمی مبعوث شوند که تا قلوب مشتاقین و حقایق صافین را بالهامات غیبیه و فیوضات لاریبیه و نسائم قدسیه از کدورات عوالم ملکیه ساذج و منیر گردانند - و افئدهٔ مقربین را از زنگار حدود پاک و منزه فرمایند - تا ودیعهٔ الهیه که در حقایق مستور و مختفی گشته از حجاب ستر و پردهٔ خفا چون اشراق آفتاب نورانی از فجر الهی سربرآرد - و علم ظهور بر اتلال قلوب و افئده برافرازد *

و از اینکلمات و اشارات معلوم و ثابت شده که لابد در عالم ملک و ملکوت باید کینونات و حقیقتی ظاهر گردد که واسطهٔ فیض کلیهٔ مظهر اسم الوهیت و بوبیت باشد - تا جمیع ناس در ظل تربیت آن آفتاب حقیقت تربیت گردند - تا باین مقام و رتبه که در حقایق ایشان مستودع است مشرف و فایز شوند * اینست که در جمیع اعصار و ازمان - انبیاء و اولیاء باقوت ربانی و قدرت صمدانی در میان ناس ظاهر گشته - و عقل سلیم هرگز راضی نشود که نظر ببعضی کمالات که معانی آنرا ادراک ننموده این باب هدایت را مسدود انگارد * و از برای این شموس و انوار ابتدائی و انتهائی تعقل نماید * زیرا فیضی اعظم از این فیض کلیه نبوده - و رحمتی اکبر از این رحمت منبسطهٔ الهیه نخواهد بود * و شکی نیست که اگر دریک آن عنایت و فیض او از عالم منقطع شود البته معدوم گردد * لهذا لم یزل ابواب رحمت حق بروجه کون و امکان مفتوح بوده و لایزال امطار عنایت و مکرمت از غمام حقیقت براراضی قابلیات و حقایق و اعیان متراکم و مفیض خواهد بود - اینست سنت خدا من الازل الی الابد *

و لکن بعد از ظهور این طلعات قدسیه در عالم ظهور و شهادت بعضی از نفوس و برخی از ناس که گروهی بظلمت و جهل که ثمرات افعال خود شانست مبتلا گردند - و گروهی بزخارف فانیه مشغول شوند - و چون آنجمال غیبی جمیع ناس را بانقطاع کل و انفاق کل دعوت مینماید - لهذا اعراض نمایند - و بایذا و اذیت دست درازی نمایند - و از انجائیکه این سلاطین وجود در ذرعماء و عوالم ارواح بکمال میل و رغبت جمیع بلایا را در سبیل حق قبول نمودند - لهذا خود را تسلیم در دست اعدا نمایند - و بقسمیکه آنچه بتوانند از ایذا و اذیت بر اجساد و اعضاء و جوارح این کینونات مجرده در عالم ملک و شهادت ظاهر سازند - و چون مؤمنین و محبین بمنزلهٔ اغصان و اوراق اینشجرهٔ مبارکه هستند لهذا هرچه بر اصل شجره وارد گردد البته بر فرع و اغصان و اوراق وارد آید - اینست که در جمیع اعصار اینگونه صدمات و بلایا از برای عاشقان جمال ذوالجلال بوده و خواهد بود - و در وقتی نبوده که این ظهورات عز احدیه در عالم ملکیه ظاهر شده باشند و اینکونه صدمات و بلایا و محن نبوده - و لکن اگرچه در ظاهر اسیر و مقتول و مطرود بلاد گشتند اما در باطن بعنایت خفیهٔ الهیه مسرورند - و اگر از راحت جسمانی و لذت جسدی مهجور ماندند و لکن براحت روحانی و لذایذ فواکه معانی و ثمرات جنت قدسی ملتذ و متنعم گردند *

© Afnan Library Trust 2017

عنوان مراسلات ذبیح الله زرقانی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

لیس الفخر لمن یحب الوطن بل الفخر لمن یحب العالم
الأشراق
ای اهل عالم همه باریک دارید و برگ یک شاخسار
از رنگون ملک برما
این مجله ماهی یک بار
طبع و توزیع می شود
خرج پست بر قیمت سالیانه
افزوده نمی شود
قیمت اشتراک سالیانه
در ایران دو تومان
در هندوستان پنج روپیه
در امریکا دو دالر
در انگلستان هفت و نیم شلنگ
مقصود رسالهٔ الأشراق وحدت و اخوت و یگانگی عالم انسانی است و تفهیم اصول ادیان که فی الحقیقه اصول
و اساس کل واحد است و وظیفه اش نشر مطالبی است که راجع باینمقام اعلی و رتبهٔ علیاست و مقالات مختصر و
مفید در اینخصوص از هر کس و هر جا برسد در این رساله درج خواهد شد عنوان مراسلات پست بکس نمره ۲۹۹

جلد سوم | ماه اگست سنه ۱۹۲۶ م | شمارهٔ دوازدهم

۷۸۶

مجموعه جمال مبارک ۳۳۸
اخبار اری ایران سنه ۱۰۷ ۶۵ ق

آثار مبارکهٔ قلم اعلی عز برهانه

هو الله البهی الابهی

جواهر توحید و لطائف تحمید متصاعد بساط حضرت سلطان بیمثال و ملیک ذوالجلالی است که حقائق ممکنات و دقایق و رقایق اعیان موجودات را از حقیقت نیستی و عدم در عوالم هستی و قدم ظاهر فرمود - و از ذلت بعد و فنا نجات داده بملکوت عزت و بقا مشرف نمود - و این نبود مگر بصرف عنایت سابقه و رحمت منبسطهٔ خود چنانچه مشهوداست که عدم صرف را قابلیت و استعداد وجود نشاید - و فانی بحت را لیاقت کون و انوجاد نپاید * و بعد از

© Afnan Library Trust 2017